

رۆمان

ئاقا ھوما

منندى اقر التقاتي
www.iqra.ahlamontada.com

كچانى دوووكهل و ئاگ

و: شه فيقى حاجى خدر

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆدابه زاندى جۆرهما كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دائلود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی . عربي . فارسي)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

نَافَا هوما

كچانى دووكهڻ و ناکر

له نینگلیزییه وه: شه فیتی حاجی خدر

ناوی کتیب: کچانی دووکەل و ئاگر

بابەت: رۆمان

نووسەر: ئاڤا هوما

وەرگێڕانی لە ئینگلیزییەوه: شەفییە حاجی خدر

بیتچنین: وەرگێڕ

هەلەچنی: دەستەبەک

نەخشەسازی بەرگ: هێمن کانی سانانی

نەخشەسازی ناوەرۆک: محەمەد جەبار

تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

نۆرە ی چاپ و سال: چاپی یەكەم / ۲۰۲۱

شوێنی چاپ: سلێمانی - کارۆ

نرخ: (۶۰۰۰) دینار

لە بەرپۆبەرایەتی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان/هەریمی کوردستان
ژمارە ی سپاردنی (۳۱۷) ی سالی ۲۰۲۱ پێدراوه.

مافی چاپکردنەوهی بۆ وەرگێڕ پارێزراوه، هەر کەس و لایەنیک بە
بێ رەزنامەندی وەرگێڕ چاپی بکاتەوه، تووشی لێپێچینەوهی قانونی
دەبێتەوه.

لە بلاوکراوهکانی کتیبخانە و ئەرشیفی مومتاز حەیدەری

پیشکشہ بہ:

- ژنی کورد،

بق پشکووتن له کیلگه ی به یار و قاقردا؛

- به فرزاد که مانگر،

چونکه جیاواز بیریده کرده وه؛

هروه ها

- به ئیحسان

بق به رنگار بوونه وهی توفان له تهک مندا و بق من

چى ئەكەي ئەوكاتەي كە مردن سەربازى دەولەت بىن و تويش لە
كتو،

درەختى قەلەم بى؟

چى ئەكەي ئەو وەختەي كە شانۆت پەنگر بىن و گوڭرت تەنگ بىن؟

— ھەر ئەبوو وا بکەي،

ھۆنراوہ بە نووکی بلیسە بنووسی و

دۆزەخیش بۆ ترس و بیدەنگیت دابخەي!

شیرکو بیکەس (۱۹۴۰-۲۰۱۳)

دیوانی (دەر بەندی پەپوولە)

چی له باره ی ئەم پۆمانه نووسراوه؟

۱- کچانی دووکل و ئاگر گێژانه وه یهکی سه رنجراکیشانه ی ئاگامی و توانسته، زیره کانه باری که سایه تی و سیاست ئاویزان دهکا، چیرۆکی ژانوناسۆر و تراوما له گه له یهکن له چیرۆکهکانی خوشه ویستی و تاسه مهندی راسته پێ دهخا. پۆمانه که بۆ په تکردننه وه ی ژیانیکی پۆمانسیانه له بن باری چه وساندنه وه، په سه ن و هه ژینه ره. خۆی ئەمە چیرۆکیکی به رجهسته و نابهرجهسته ی جیپیرینه، هی توندوتیژی و ژانوناسۆری گوازاوه ی نه وه کانه، هی چه وساندنه وه ی جیندهر و دوورخرانی سیاست و بیدهنگکردنه، لێ هه ر خۆیشی پۆمانیکی بزویتهر و هیوای هه نوکه یی و قۆناغی گواسته وه و خۆپزگاکردنه.

پروفیسۆر عه باس وه لی، نووسه ری کتیبی : کورد و دهوله تی ئیزان: دروستکردنی ناسنامه ی کوردی.

۲- (کچانی دووکل و ئاگر) چیرۆکیکی سه رنجراکیشی مالباتیکه، خه یال و ئەندیشه ی ئیمه له سه ر ئه و مملانییه ده کاته وه، که وهک کورد بژیت. داستانیکی دنه ده ر به پوانینیکی کومه لایه تی و سیاسی بۆ نیو ناخی ناسنامه ی کوردی و سیاست و ژیا نی ژنان. بۆ خه بات له پینا و مانه وه و ئازادی، له یلا، شاکه سه بویره که، هی له بیهرچوونه وه و فه رامۆشکردن نییه. ئاڤا هوما له داستانه که یدا سه دای راسته قینه ی خه ون و ئاره زووی ژنانی کورده بۆ ئازادی.

پروفیسور (شہرہ زاد موجب) نووسری کتیبی: ژنانی
نہ تہ وہیہ کی بنی دولت: کورد.

۳- رومانہ نوبہرہ کی ناٹا ہوما بہ ہیچ لہ وانہ ناچن کہ
خویندوومنہ تہ وہ. شیعہرنامیز و بویرانہ یہ، گورانیتامیز و لیبراوانہ یہ،
نمایشیکی بہ ہیزی چہوساندنہ وہی گلی کوردہ، چیروکیکی
سہرکہ وتوانہی یہ کیک لہ و ژنانہ یہ کہ بؤ یہ کسان، بؤ
سہر بہ خوئی و دادی کومہ لایہ تی دہ جہنگن و چیروکیکہ توانہ وہی
خوشہ ویستییہ. لہ پئی گنرانہ وہیہ کی لیہاتو و قولی مرویانہ ی
شاکہ سہ کی نووسرہ وہ ئیمہش لہ تیدہ گہین، ہر وہا بہ قولی
درک بہ ہستی ژیان بہ بین نازادی دہ کہین. ہر وہا لہ
رووبہ رووبوونہ وہی پاسیزم، لہ وہی وہک کوچہرکی نوی دیتہ
ولایتیک کہ ہی ئو نییہ. ناٹا لہ کتیبہ کہیدا دہ پرسن: 'گوئی لہ
چیروکی کن گراوہ؟ ژیانی کن رزگارکراوہ؟ دلنہ وایی
لہ دستدراوانی کن کراوہ؟' کچانی دووکل و ناگر چیروکیکہ،
پتویستہ بیستین. دہ کری شتوازی بینینی جیہانمان پیگورچی، ئیدی
بیٹہ مایہی رزگارکردنی گیان و دلدانہ وہی یہ کدی.

کارول شابن، نووسری کتیبی بہرہ و دوزخ (*Into the
(Abyss)*

۴- ہیچ ئہرکیک بؤ مروٹایہ تی لہ وہ لہ پیتشر نییہ، بہ وہی بہ
تہ وایی یہ کدی بناسین. لہ ژیانی ہا وچہر خماندا ئیمہ گہ وایدہرین
بہ سہر پشتکردنہ کورد. ئو پشتیکردنہش رووی نہ دہدا ئہ گہر ہاتبا
و جیہان بہ چری ئوانی وہک چون خومان دہناسین، بناسیبایہ.
ئو دیارییہ نامرادانہ یہ ئوہیہ کہ لہ پئی ناٹا ہوماوہ ہاترتہ

بەردەستمان، چیرۆکنووسێکی زیرەک و ئازایە، یەكەمین ژنە
 پۆماننووسی کوردی ئینگلیزنووسە کە لە پێی یەکیک لە
 چیرۆکەکانی مالبات، ئەوەمان بۆ نمایش دەکا چۆن چل ملیۆن کورد
 لە سەنگی محەک دان. ئەم کتیبە بخوێنەو. دەنگی خۆت هەلبەرە. خۆ
 ئەگەر بمانەوێ بمتێنەو. ئەوا دەبێ چیدیكە دەست بە عەقلیەتی
 'نێمە و ئەوان' هەو نەگرین.

جۆی کۆگاوا، نووسەى پۆمانى ئۆباسان (*Obasan*)

۵- بزویتهر.. سینه مائاسا... کچانی دووکل و ئاگر داستانیکی
 پراکتیشەری سیاسییانەیه و چیرۆکیکی هەژینەری کچیکی غەریبەیه
 کوردە، کە دژ بە تەوژمی پێلەکانی سیکسیزم و پەلێیوونەوێ
 پەگەزی مەلەدەکا. ئەو جێبیرینانەى ئاڤا وەک کوردیکی مێنە لە ژێر
 دەسلاتی ئێرانیهکان هەلیگرتوو و ئیستاش لە 'دلرەقی تاراوگەدا'
 دەژی، گەواهیەکە لەسەر هەموو پووێپەرەکانیدا دیارە.

کێشین ماک کیرنان، نووسەری کوردی باش و کوردی خراپ.

۶- لە کاتێکدا خەبەر و باسی کورد لە عێراق و سوریا زۆر لە
 دەنگوباسدا هەبوو، حکومەتی ئێرانی دیواریکی بێدەنگی لە دەوری
 ئەو ژمارە زۆرە کوردەى لای خۆی وەریتابوو. ئەم پۆمانە ناوازیە
 بە چیرۆکی نایابی خۆی لە هەراشبوون و باسکردنی چەوساندنەوێ
 و مەرگ ئەم دیواری سمیو. کتیبەکە زۆر بە جوانی نووسراو،
 خۆی باشتترین کاری داستانی ئەندیشهیه کە لە پۆژەلاتی نزیکەوێ
 سەرپه‌لدايی.

بالیۆز پیتەر گالبریت، دانەری کتیبی کۆتایی عێراق

پیشباری وەرگیتیر

تازە رۆمانەکه چاپکرا بوو، 'نافا هوماش' چاوپیکه و تینکی له بهشی کوردی رادیوی دهنگی ئەمریکا سەبارەت بە رۆمانەکه له گەل کرابوو، لێرەش له رۆژنامەیهک راپورتیکی لەسەر کتیبهکه و نووسەرەکهی بلاوکردبوووه، هیشتا باش ناگاداری بابەتەکه نەبووم، سەر له بهیانییهک کتیبناس مامۆستا مومتاز حەیدەری زەنگی بۆ لێدام، دواي چاکوچۆنی، پرسى ئاخۆ چیم بە دەستەوهیه، منیش گوتم لەسەر و بەندی کۆتایی شاکاره میژووویهکهی 'هیلنیک' بەنیو لم' دام، ئەویش یەكسەر باسی ئەم رۆمانە و نووسەرەکهی کرد، دیاربوو هەم گویی لە چاوپیکه و تەکه گرتبوو، هەم راپۆرتە رۆژنامەوانیهکهشی خویندبوووه، لەسەر داواي ئەویش هەوالیک له رۆژنامەى خەبات بلاوکرا بوووه. پینگوتم بەلکو منیش هەروابکەم. هەر و هەها بە پەرۆشەوه ئەوهشی خستەسەر که هەول بدەم پەيوەندی بە نووسەرەکهوه بکەم و کتیبهکه پەيدابکەم و بیخوینمەوه و وەریبگێژم، ئەو زۆر راشکاوانه گوتی له پرۆسەى چاپکردنی رۆمانەکه دا پالپشتم دەبی.

بەلن منیش بەگویم کرد و ئەویش بەلینەکهی بردەسەر.

ئەوهی راستی بى هیشتا کتیبهکهم نەدیوو، بەلام هەر چەند له بارهیبم دەخویندەوه تامەزرۆتر دەبووم. بەهۆی ئەو بەر بەستانەى پەتای جیهانیی کۆفید ۱۹ خستبوویه بەردەم هیلهکانی گواستنهوهی ئاسمانی، ئاسان نەبوو کتیبهکه له ئەمریکاوه بە کاغەز بگاتە دەستم، بۆیه لەسەر راسپاردەى مامۆستا مومتاز پەيوەندیم بە نووسەرەکهیهوه کرد و پاش راگۆرپینەوه لهبارەى مهیلی هەردوولامان لەسەر ئەوهی رۆمانەکه بە زمانی کوردیش

چاپکریټ، به سوپاسه وه له ږنی کاک چالاک محمه د له سوټده کټیبه که م به پی دی ئیف که و ته به رده ست... منیش که و تمه سه ر خویندنه وه ی... کاتی لیبوومه وه په یوه ندیم به خاتوو ئافاوه کرده وه و دوی دلنیا بیبه خشین له وه ی ده توانین قایلنامه ی ده زگای چاپی ئینگلیزی به ده ستبنین، جاری وه رگیرانی ږمانه که مان دا. قسه مان له سه ر ئه وه ش کرد هر کاتی ده سته واژه یه ک، ئیدیؤمیکم لی عاسی بی، ئاگاداریکه مه وه و بؤم ږوونیکاته وه، هر وه ها دوی وه رگیرانه که ش ئه و جاریکی دیکه به سه ر کوردیبه که ی مندا چو وه وه و کومه لی تیبینی گرنکی بؤ نووسیمه وه، ناوه به ناویش له باره ی ناوه ږوک و چوټیه تی ده ږبرینه کوردیبه که گفتوگومان ده کرد.

هه لبه ته ئه م ږمانه بؤ ئینگلیز زمان و له ږنی ئه وانیشه وه بؤ خوټه رانی جیهانی ږوژئاوا نووسراوه، تا ئیستاش هه م به ږږاری کومه لیک خه لات و پاداشت بووه هه م زوړیشی له سه ر نووسراوه، مقومقویه کی ئه ده بیی باشی لیکه و تووته وه. له یه که مین سالږوژی ده رچوونی ږمانه که دا، خه لاتی نووتلیسی ئه مریکی پیدرا. ئه وه ی راستی بی بووه ته بالیوژیکی ژان و ناسوړی کورد له و ی.

ئه وه ی راستی بی ئه و دلمه ندیبه م بؤ وه رگیرانه که ی، و ږرای ئه و به بالو ږبوونه بؤ جیهانی ده ره وه، به یه که وه به ستنه وه ی ږووداوی زیندانی و شه هیدکردنی فه رزادی که مانگر و دا کوکی له زمانی کوردی و پاشخانی زیندانی سیاسی باوک و برای پاله وانی ږمانه که و ږرسی فیمینستی و ئه و گیانی به رهنگاریبه ی له دو تووی شاکه سه که و ده سته خوشکه که ی دایه، ئاخر هر یه که و به شیوازی جیا جیا، پاشان ئاواره یی و ژیانی هه نده ران، ئینجا له ویش به رنه دانی ئه و ږیگه یه ی خو ی و مالباته که ی له سه ر گو شکراره، هر وه ها ئه و به یه که وه گریدانه ی که سه کانی نیو ږمانه که، هر له کو بانینی

پوژئاوا و تىپەربوون بە ھەلەبجەى شارى قوربانى گازی كىمىياوى لە باشوور تا مەريوانى خۆپاگر، بە يەكەو بەستەنەو يەكەى كوردستانىيانەى بى ھاوتايە... بە تەكنىكىكى ناياب پۇمانىكى نازدار بگرە شاكارىكى لىدەرچوو. ھەلبەتە بەدەر لە بەرچەستەکردنى ژانناسۆر، وردەكارىيەكانى ژيانى كۆمەلايەتى و سياسىيانەى چوارپارچەى كوردستانىشى تىدا نەخشىنراو، بە خەباتى چەكدارى و سياسى و ژىر زەمىنىشەو. شتىكى حاشاھەلنەگرىشە ناسنامەبوونى زمان لە پۇمانەكەدا، ھەويئەكەى لە خەبات و تىكووشانى شەھىد فەرزادى كەمانگەرەو وەرگرتوو، نايابتر و ناوازەترى كردوو، دەريخستوو توانستى نووسەر چەند بەرفەرەوان و وەستايانەى. ئەمە ئاماژەيەكيشە بۆ ئەوھى ئەم پروداو جەرگىرانەى لەھەر شار و گوندىكى ئەم نىشتمانە بەش بەشكاراوە و نەتەو خىرلەخونەديوھەكەمان چەند كۆلوانە لە قوزبەنە تارىكەكاندا قەتيس ماوھ و تيشكى نەخراوھتەسەر بۆيە ئەو نازايەتییەى ئاڤا نواندووويەتى ماىيەى ئەو پەرى دەستخۆشى و پەسندانە.

كاتى لە گەفتوگوى بوارى ئەدەبى باسى وەرگىزان دەكەين، وىپراى ھەژاربوونى رەفەكانى كىتبخانەى كوردى لەبارەى وەرگىزانەو، ئەوا ھەرچى وەرگىزانى پىچەوانەيە زۆر لەوھش كۆلترە، چونكە بە داخوھ دەتوانين ھەر بە پەنجەى ھەردوو دەست بيانژمىرين. ئەوھش راستە ئەم كارەى ئاڤا ھوما ناچىتە نىو چوارچىوھى وەرگىزانى پىچەوانەو، بەلام بۆ دەربىرىن ژان و ناسۆر، بۆ نىشاندانى مراز و خواستى پۇشنبىر و ھەقخوازانى كورد، بۆ كەياندى دەنگى كورد بە جىھانى دەرەو، بە ھەق ئەو پۇلەشى لىنھاتوانە بىنيوھ.

ئەم وەرگىزئانەم بە حوكمى چرووپىرى ناوهرۆكەكەى و زمانە ئەدەبى و سىياسىيەكەى شتىكى ئاسان نەبوو. لى ئەوھى كارەكەى بۇ ئاسانكردم ھاوكارى ئەو خۆشەويستانەم بوو كە لەم وەرگىزئانەمدا ھاوكارىيان كرددوم، پى لەو راستىيە دەنيم ئەگەر دەقە ئىنگلىزىيەكەى مولكى ئاڧا ھوما بى ئەوا كوردىيەكەى كارىكى دەستەجەمى من و ھاوكارەكانەم.

ھەرىك لەو ھاوپى خۆشەويستانەم شىخ شەمال، مستەفا شىخ محەمەد، دكتور ئەحمەد ئەمىن، بارام سوبجى، لوقمان شلانى كە دەستنوسەى يەكەم و دووھىيان خويندەمەو و ھەلەى تاپ و پىنوسىيان بۇ دەسنىشان كردم، ھەروھە لە كۆمەلى دەستەواژە و وشەى ناروونىش ئاڧادارىيان كرددەمەو. چون كىتەبەكە لە لايەن ژنىكەو نووسراو و شاكەسى پۇمانەكەش ھەر ژنە، لەگەل نووسەر باسى ئەو مەترسىيەمان كرد نەبادا بە جوانى لە ھەندى شوين نەمتوانىبى ھەست و نەستى ژنانەى شاكەس و دەستەخوشكەكەى وەك خۆى، وەك لە دەقە ماكەكەدا ھاتووە دەربېرم، بۇيە ھانامان برده بەر كەژال ئەحمەدى شاعىرى دىارى كورد، ئەویش بە سوپاسەو دەوى بەسەرداچوونەو كۆمەلى تىبىنى گرنكى بۇ نووسىم و منىش لەبەرچاوم گرتن.

وېراى ئەمەش ھىشتا ھەر دلم ئاوى نەخواردەو، پىويستم بە كەسىك بوو وەرگىزئانەكەى من لەگەل دەقە ئىنگلىزىيەكە بەراورد بكا، ئەم كارەش كاك زاڧروس پىياز خۆنەويستانە لە عۆدەى خۆى گرت، نەوەك ھەر ئەم كارەى بە جوانى كرد و كۆمەلى دەستەواژە و ئىدىومى بۇ راستكردمەو بەلكو بە حوكمى ئەوھى زمانى فارسىشى باش دەزانى، ھەندى لەو دىرە شىعراڧەى كە نووسەر لە زمانى فارسىيەو وەرگرتبوون نەخاسمە دىرە ھۆنراوكانى مەولانا

پوژئاوا و تپه رپوون به هه له بجهی شاری قوربانی گازی کیمیایوی له باشوور تا مهربوانی خوږاگر، به یه که وه به ستنه وه یه کی کوردستانیانه بی هاوتایه... به ته کنیکیکی نایاب رومانیکی نازدار بگره شاکاریکی لیده رچووه. هه لبه ته به دهر له به رجه سته کردنی ژانونا سوور، ورده کارییه کانی ژیانی کومه لایه تی و سیاسییانه ی چوار پارچه ی کوردستانیسی تیدا نه خشینراوه، به خه باتی چه کداری و سیاسی و ژیر زه مینیشه وه. شتیکی حاشا هه لئه گریشه ناسنامه بوونی زمان له رومانه که دا، هه وینه که ی له خه بات و تیکوشانی شهید فرزادی که مانگه ره وه وه رگرتووه، نایابتر و ناوازه تری کردووه، دهر یخستووه توانستی نووسه ر چه ند به رفره وان و وه ستایانه یه. ئەمه ئاماژه یه کیشه بو ئەوه ی ئەم پروداوه جه رگبرانه ی له هه ر شار و گوندیکی ئەم نیشتمان به ش به شکاروه و نه ته وه خیر له خونه دیوه که مان چه ند کلؤلانه له قوزبینه تاریکه کانداه تیس ماوه و تیشکی نه خراوه ته سه ر بو یه ئەو نازایه تیه ی ئاڤا نواندوو یه تی مایه ی ئەو په ری ده ستخوشی و په سندانه.

کاتی له گفتوگوی بواری ئەده بی باسی وه رگبران ده که بن، وپرای هه ژار بوونی ره فه کانی کتبخانه ی کوردی له باره ی وه رگبرانه وه، ئەوا هه رچی وه رگبرانی پیچه وانیه زور له وه ش کلؤلتره، چونکه به داخه وه ده تانین هه ر به په نجه ی هه ردوو ده ست بیانژمیرین. ئەوه ش راسته ئەم کاره ی ئاڤا هوما ناچیته نیو چوار چپوه ی وه رگبرانی پیچه وانیه وه، به لام بو دهر برینی ژان و ناسور، بو نیشان دانی مراز و خواستی پووشنبیر و هه قخوازان کورد، بو که یانندی دهنگی کورد به جیهانی دهره وه، به هه ق ئەو روله شی لپه اتوانه بینیه.

ئەم ۋەرگىزئانەم بە حوكمى چرووپىرى ناۋەرپۇكەكەى و زمانە ئەدەبى و سىياسىيەكەى شتىكى ئاسان نەبوو. لى ئەۋەى كارەكەى بۇ ئاسانكردم ھاوكارى ئەو خۇشەوستانەم بوو كە لەم ۋەرگىزئانەمدا ھاوكارىيان كرددوم، پى لەو راستىيە دەنېم ئەگەر دەقە ئىنگلىزىيەكەى مولكى ئاڧا ھوما بى ئەوا كوردىيەكەى كارىكى دەستەجەمى من و ھاوكارەكانمە.

ھەرىك لەو ھاوپى خۇشەوستانەم شىخ شەمال، مستەفا شىخ محەمد، دكتور ئەحمەد ئەمىن، بارام سوبجى، لوقمان شلانى كە دەستنوسەى يەكەم و دوۋەمىان خويندەمەۋە و ھەلەى تاپ و پىنۋوسىيان بۇ دەسنىشان كردم، ھەرۋەھا لە كۆمەلى دەستەۋاژە و وشەى نارۋونىش ئاگادارىيان كردهۋە. چون كىتەبەكە لە لايەن ژنىكەۋە نووسراۋە و شاكەسى پۇمانەكەش ھەر ژنە، لەگەل نووسەر باسى ئەو مەترسىيەمان كرد نەبادا بە جوانى لە ھەندى شوين نەمتوانىبى ھەست و نەستى ژنانەى شاكەس و دەستەخوشكەكەى ۋەك خۆى، ۋەك لە دەقە ماكەكەدا ھاتوۋە دەربېرم، بۇيە ھانامان برده بەر كەژال ئەحمەدى شاعىرى دىارى كورد، ئەۋىش بە سوپاسەۋە دۋاى بەسەرداچۋونەۋە كۆمەلى تىببىنى گرنكى بۇ نووسىم و منىش لەبەرچاۋم گرتن.

ۋىپراى ئەمەش ھىشتا ھەر دلم ئاۋى نەخواردەۋە، پىۋىستەم بە كەسىك بوو ۋەرگىزئانەكەى من لەگەل دەقە ئىنگلىزىيەكە بەراورد بكا، ئەم كارەش كاك زاگروس پىياز خۇنەوستانە لە عۆدەى خۆى گرت، نەۋەك ھەر ئەم كارەى بە جوانى كرد و كۆمەلى دەستەۋاژە و ئىدىۋمى بۇ راستكردمەۋە بەلكو بە حوكمى ئەۋەى زمانى فارسىشى باش دەزانى، ھەندى لەو دىرە شىعرانەى كە نووسەر لە زمانى فارسىيەۋە ۋەرىگرتبوون نەخاسمە دىرە ھۇنراۋەكانى مەولانا

جەلالەدینی بەلخی بۆی ھیتامەوہ سەرساغە و راستەوخۆ لە فارسییەوہ کردیەوہ کوردی.

لەگەل نووسەری ئەم پۆمانە نازدارەدا وەھا ریککەوتین، ئەو چەند دێرە شیعەرە کوردییانە ی کراونەتە ئینگیزی، بگەرینینەوہ سەر دەقە ماکەکە ی خۆی، تا دەقی وەگێراو وەرنەگێرینەوہ. ھەر وەھا لە ھەندئ دەربەرین و شوین و لە ناوھینانی ناوچەکانی کوردستاندا، گەرپاینەوہ گیانی دەق نەوہک دەربەرینە ئینگیزییەکە.

ئەم وەرگێرانە کۆمەلێ پەراویزی لەخۆگرتووہ، ھەندیکیان پەیوەندن بە وشەدانەوہ، ھەندیکیشیان بۆ پووئکردنەوہ ی واتاکانی ناوہکانن و بەشیکیشیان ھینانەوہ ی ناو و کورتە دەربەرینە کوردیەکانن، کە لە دەقی کتیبەکەدا بە پیتی لاتینییەوہ نووسرابوون. ئەو پەراویزانەم بۆ بەرچاووورونی خوینەر بەپیتویست زانی، دەنا دەقە ئینگیزییەکە بی پەراویزە.

ھەلبەتە جیبەنجە ی کاک ھیمن کانی سانانی ھونەرمنەند کە تابلویەکی خۆی تاییبەت بۆ ئەم کتیبە کردە بەرگ و دیزانی بەرگەکە ی نەخشانە لەگەل کاک محەمەد جەباری دەستەرەنگین کە مشووری لایەنە ھونەرییەکە ی ناوہوہ ی کتیبەکە ی خواردووہ، نابێ نادیدە بگرم.

لە کۆتاییدا ناکرئ وەک وەرگێرانەکانی دیکەم ناوی کئیر جەمیلی ھاوژینی خۆشەویستم و کاکەرپای کورم وەک ھاوکاری بەردەوام نەھینم.

ھیوادارم دوای ئەم وەرگێرانەش ھەر وەک چۆن ئینگیزییەکە ی بووہتە مایە ی خویندەنەوہ و مقومقو ئاوا خۆمالیکردنەوہ کەشی ببیتە مایە ی خویندەنەوہ ی بە تێرامان و سەرنج.

هه قه قسه یه کی راستگزیانه بکری

مومتاز حه یدهری

نووسەر و رۆژنامه نووس، خاوهنی کتیبی حه یدهرینامه و قاموسی ناوه نه مره کان.

❖ رۆمانه که خۆی خۆی ده ناسینی.

❖ رۆمانیک له ناخوه و نازاره خویناوییه کانی نه ته وه یه ک به سۆزیکي مرۆیی ناخه ژین و بویری ده خوینیتته وه.

❖ پیشه کی نووسه ری رۆمانه که بۆ چاپه کوردیه که و پیشبه ند و سه رنجنامه ی نووسه ر، خۆی له خۆیدا به گه وه ریکي نه قلانه ی داستانیکی: مرۆیی- نه ته وه یی ده ناسری، بگره به مانفیتستی مرۆیی، نه ته وه یی و ئه ده بی ده ژمیردری. که واته رۆمانه که شاکاریکی زیندوی جیهان نامیزه، هه ر واشه.

❖ ئاڤا هوما بالویزی کورد له هه نده ران، خاوه ن په یامی ئازادیی نه قل و سه ره خۆیی نیشتمان.

❖ لووتکه ی په یامی ئاڤا هوما: 'فیربووم پیزانیم بۆ نه وه هه بین: که مرۆفیکم، ژنیکم، کوردیشم'.

❖ من لیره دا - له و دهرفته بهرتهسکه دا- به هیچ جوریک ناتوانم ناوهرؤکی ئەم شاکاره، که زادهی ئیش و ئازاری ههره دژواری ههمه لایهن و فره پره هندی نه ته وهیه کی سته مدیده ی دهیان ملیون کهسه، دهوربکه مه وه و قسه یه کی هه ق له باره یه وه بیژم، به لکو ته نیا وه ک چه ند ئاماژه یه کی به په له، که له سه ره تا وه ئاماژم پتیا نکر دو وه یان چه ند دیریکی هه مدیسان ئیجگار به کورتی و تیز تپه پری بنووسم.

❖ دیاره دهقی ئەدهبی زیندوو نمونه ی داستانی گلگامیش و ئەوانه ی دواتر، به ره مه مه مهن و هه میسه زیندوو هه کانی: فیودور دوستوئیسکی، لیو تولستوی، هه مه نگوای، جاک له نهن، شؤلؤخوف، ستاندال، ماکسیم گورکی، جورج ئامادو، مارکیز، نیکوس کازانتزاکیس، جه نگیز ئیتماتوئی کازاخ، لیرمونتوف، غالب توعمه فه رمان، نه جیب مه حفوز و هی دیکه... هه لبه ت ئیمه ی کوردیش له پاش ئایینی زه رده شتییه وه، که نه بووه هزی دروستکردنی ده وله تی نه ته وه یی کورد، تا ئەم پوژگار ه تیکرای نیشتمانی نه ته وه یی - کوردستان - به خاک و ئەقل و جه سته و کلتووریه وه داگیرکراوه، بگره به وه په پری دپنده ییشه وه په یام و زمان و ئاوات و دواپوژی زینده به چال کراون، بویه له ره وتی ئەده بیی جیهان، نمونه ی پۆمان زور دواکه وتووین، جا پۆمانی کچانی دووکه ل و ئاگر به نمونه ی شاکاریکی مه زنی ئەده بی ده ژمیری و به لکو به په یامیکی زیده جه رگه هژین له قه له م ده دری، له

هه مان کاتدا ږوو له سهدان چيرؤکنووس و ږوماننووس
 دهکا، که نه ته وهی کورد خاوهن هه زاران نمونهی "فهرزاد
 که مانگه ری"ن، که چی به داخه وه زور به ده گمهن له به ره مه
 نه ده بیهه کانیا ندا ږهنگیدا وه ته وه...؟!

به هه حال، نه گهر جهنگیز ئیتماتوؤف له مه ږ گه وره یی
 مامؤستایه کی کا زاخیدا ږومانی "یه که م مامؤستای به ره مه مهنیابی،
 نه مه ش قه له می میننه یه کی زیده سته مدیده و چه وساوی
 هه مه چه شن- ئاڤا هوما-یه ږومانی کچانی دووکه ل و ئاگری
 نووسیوه، نه وه بؤ کورد به شاکاریکی سده ی سایکس -پیکو،
 لوزان، سه عدئاباد، سه نتو، کیمیا باران و نه نفالی هه ره درنده یی
 تیکرای داگیرکه رانی یه ک کوردستان ده ژمیردری.

هاوکات نه و ده ستپیشخه ریبه ی وه رگیزی زمانپاراوی به توانا
 شه فیقی حاجی خدر زیده مایه ی ده ستخوشی و پیزانینه...

❖ کوردینه... نووسه ر و ږوشنبیرینه: به ره و
 هه لسانه وه یه کی نه قلانه و نه ته وه یی سه رتاسه ری به
 به کگرتووی هه نگاو هه لگرن...!

هه ولیر- کوردستان

۲۰۲۱-۳-۲۶

پيشه‌کى نووسەر بۆ چاپه کوردییه‌که

کاتیک وهک کیزه کوردیک له ئیران هه‌راش بووم و گه‌یستمه ته‌مه‌نى هه‌رزه‌یى، زانیم ژيانم چ کرده‌یه‌کى ویرانه‌که‌رانه‌یه. من به چیرۆک و سه‌برده‌ی مه‌رگه‌ساتبارانه‌ی بیده‌نگ و چۆنیه‌تى ئه‌وه‌ی که‌وا ماوم، گه‌وره و په‌روه‌ده بووم. چۆن سه‌ربازانى ده‌وله‌ت، ته‌نانه‌ت میلیشیای خۆبه‌خشیش، ده‌هاتنه سه‌ر شار و گونده‌کانمان تا بمانکوژن، نه‌وهک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌لکو له کوشتنیش زیاتر ده‌رحه‌قمان بکه‌ن. ئه‌وان گازی ژاراویان به‌سه‌ردا په‌رژاندين، گونده‌کانمانیان ئاگر دا، ده‌ستدریژیان کرده سه‌ر ژنان و لاقه‌یان کردن، له‌به‌ر چاوی منداله‌کانیان باوکه‌کانیان تیرباران کرد. ئیدی ئه‌مه و له‌مه‌ش زیاتر قه‌وما. هه‌رچه‌ندی بلی هیشتا هه‌ر که‌مه و خامه ده‌ره‌قه‌تى نووسینی نایه‌ت.

ئه‌وانه‌ی وهک ئیمه‌ش که له ده‌ست له‌ناوچوونی جه‌سته‌یى قوتاریان بوو، تووشی دارمانی کلتووری بوونه‌وه. ئه‌و ده‌سه‌لاته سه‌رده‌ستانه‌ی حوکمرانیان به‌سه‌رداکردین، پینان گوتین، ئیوه هه‌ر نین، خۆ ئه‌گه‌ر هه‌شبن، ئه‌وا ئه‌وه‌ن، که ئه‌وان ناومان لیده‌نین و ئه‌وان رینگه‌مان پیده‌ده‌ن بژین. ئیران ناوی موفسیدوله‌رزى له ئیمه نا، واته: گه‌نده‌له‌کانی سه‌ر رووی زه‌وی. ئه‌وانه‌ش به‌ رووی جه‌وروسته‌می ده‌وله‌تدا وه‌ستانه‌وه، مۆری تیرۆرستییان له‌نیوچاوان درا.

كاتيكيش دايباب هموو هول و تهقهلايهكيان بو ئهوه بوو
 رۆلهكانيان له دهست چهوساندنهوه و تهپهسهركردن و سياستهتي
 سووكايهتپيكردن بپاريزن، ئيدي ئيمه بهره بهره به شيك له ميراتي
 ديريانه مان له دهست هدا و كهلين و بوشايي زور له نيوان نهوهكان
 پهيدابهوو، زوريش زهحمهت بوو به يهكهوه ببهسترينهوه، به
 جوريك بوو، شيرازه پچرا. ئاخو زمان و ميژوومان قهدهغه كرا،
 سووكايهتي به ژان و ناسورمان كرا و له دژي ئيمهيان بهكار
 هيتايهوه، ئيمه له لايهن چهوسينه رانمان هم حاشاييمان لندهكرا و
 هم پيناسهش دهكرين، وا به نزمي سهيردهكرين، كه له خوار
 ئاستي مروقهوه بين، به شيوهيهكيش كرديان بهلكو شكومهندي و
 شانازيمان ههلاههلا بكن.

چهند گهوره دهبووم و شت فيردهبووم و خوم دهناسي، ئيزان
 ههروهك تاوانيكي زيندوو رهفتاري لهگهلهدا دهكردم. له چاوي
 دهسهلاتداره تيؤكراته ئسوليههكاني ئيزان، ژن و كوردبوون ههپهشه
 بوون، دهبووايه سهركوت بكرين. لي گهلو، سهبراري ئهوهي
 كورديكي ميينه بووم، نووسهريكي سيكولاريش بووم،
 كهسايهتبيكه، كه به رووي چهوساندنهوهدا وهستا بووهوه،
 رۆژنامه نووسيك برؤاي به يهكساني جيندهر و نهژاد ههبوو،
 خوينهريكي تاسه مهند و پهروش بو دوزينهوهي هموو شتيك له
 ژياندا. ئهمانهش سهريچي بوون و سزاكهيان زيندان و
 له سيداره دان بوو. تا ئه مپوشي لهگهلهدا بين، به ههزاران كهس له
 ياخي بووان و رۆشنبييران له سيداره دراوان يان له پيزي مردواندان
 و به "موحاره به" تاوانبار كراون، ئهوهش تاوانيكه گوايه دژي خوايه.

ویزای ئه‌وه - یان له‌وانه‌یه - هه‌ر له‌به‌رئهو هه‌موو شته‌ش بی، من له نیو خۆله‌میشدا ر‌اچه‌نیم و به‌ته‌کانه‌وه بره‌وم به‌خۆم دا. زۆر کورد ئه‌م شته‌یان هه‌لب‌ژارد. ئه‌م ب‌ین ده‌وله‌تییه ئیمه‌ی کوشته، ل‌ی له‌هه‌مان کاتیشدا ئیمه‌ی هه‌لسانده‌وه. مایه‌ی سه‌رسورمان نییه، دروشمی هاوبه‌ش و باو به‌تایبه‌تی له‌پ‌وژا‌ئاوا ب‌یته ئه‌وه‌ی ده‌گوتری: به‌رخه‌دان ژیا‌نه.

له‌وکاته‌وه‌ی به‌دوای ر‌یگه‌چاره‌یه‌کدا ده‌گه‌رام تا خۆم له‌ده‌ستی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ ر‌اب‌پ‌س‌ک‌ینم، که‌هه‌رگ‌یز هی من نه‌بووه، به‌پ‌ه‌رۆشه‌وه عه‌ودالی سه‌ربه‌ستی بووم. ب‌ۆ ئه‌وه‌ش جیهانیکی دیکه‌ بدۆزمه‌وه، جیهانیک واتای هه‌ب‌ی، به‌رگری و بوونی هه‌ب‌ی، ب‌ۆ ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌ ئاستی و به‌ه‌یوره‌یی، ئیدی هانام برده‌ به‌ر و‌یژه.

ویژه، ئه‌نوا و په‌ناگه‌ی منه، پ‌ال‌پ‌شتی ژیا‌نه، به‌لام ب‌ۆ گه‌ران به‌دوای خۆدۆزینه‌وه‌مدا، ئه‌وا سه‌لماندنیکی ب‌ین ئاکام بوو. له‌نیو ئه‌ده‌بیاتی ئینگلیزییدا به‌دوای ر‌ه‌نگدانه‌وه‌ی خۆمدا گه‌رام، ل‌ی هه‌رگ‌یز که‌س‌یک نه‌دۆزییه‌وه له‌دووریشه‌وه له‌من ب‌چ‌ن. ئاخ‌ر هیچ که‌س‌یک پ‌یگه‌ی ژنی کوردی له‌نیو و‌یژه‌دا ج‌ی نه‌کردووه‌ته‌وه. خ‌وی ده‌ب‌وایه‌ هه‌ر خۆمان به‌م کاره‌ ر‌اب‌بین. ئه‌وه‌ بوو زه‌ماله‌ی خ‌ویندنی ماسته‌رم له‌زمانی ئینگلیزی و نووسینی داهینه‌رانه‌دا له‌زانک‌وی ویندسه‌ری که‌نه‌دی به‌ده‌سته‌ینا.

من خۆم له‌تاراوگه‌دا ف‌یترکرد تا به‌زمانی زگم‌اک‌ی دایکم ب‌خوینم و بنووسم هه‌روه‌ها ف‌یتری د‌یرۆک و سیاسه‌ت‌یش بووم. به‌دوای چ‌یرۆک و به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و ژنه‌ کوردانه‌دا گه‌رام، ئه‌وانه‌ی له‌هه‌مان کاتدا د‌ژی چه‌وسانه‌وه‌ی ج‌ینده‌ری و نه‌ژاد جه‌نگان و ده‌نگی خ‌ویان

ههلبړی: ژنانی وهک له یلا زانا و په رله مانتاره کانی دیکه، نه و
 سه روک شاره وانی و سه رکردانه ی له لایه ن گه له وه هه لده بژیردران،
 که چی هر دوا ی نه وه راسته وخو له زیندان ده ناخران، نه وانه ی
 که و تنه بهر سادیستترین نه شکه نجه ی سینکسی، که چی هیشتاش له و
 دیوی شیشه بهندی زیندانه وه په یامی بویری و لیبراوانه یان بو
 جیهانی دهره وه دهنیرن. له ویژه ی کوردی و ژیانی راسته قینه ی
 کورداندا، ژن و پیاوی به هیزی وهک فرزاد که مانگه ری له
 سیداره دراو هه ن، که بوونه دنه دهری نه م رومانم؛ هه روه ها په کیکی
 وهک سه لاهه دین ده میرتاشی زیندانی کراو، که به نه بامای کوردان
 ناسراوه، نه وه ی ژیانیکی ئالوز و دژوار ژیا.

که واته، سالی نووسینی من له تاراوگه ده ستیپیکرد. کرده نیازی
 ژیانم گه یشته سه ر نه و دوورپانه ی خه مخوریم به کرده وه بگورم.
 من بروام به وه هه یه، هیزی کاری داهینه رانه له هاوسوزیه وه
 هه لقبولی و بو دادپه روه ری و دهنگه لبرین بیته کردار.

بو من، بوون به نو سه ریکی کورد شتیکه وهک له دایکبوونه وه و
 به رخودان. ژیانی شلوق و ناجیگیری کوردان به نیو میژوودا
 هاتووه وه و به رده و امیشه. خو نه گه ر نه وه ی ده یانم چون بکری
 بیکه م، نه وا به لای که مه وه، ده توانم نه وه نیشان بده م ته نانه ت له
 سه رده می ده وله تی نه ته وه شه وه، دوزی بی نه ته وه یی کورد و نیمه
 زور ئالوزین، گرنگین، ناکاملین، خوشمه حشه رین و وهک هر
 گروویکی مرویی سه ر نه م زه مینه مایه ی سه رنجراکیشانین.
 له وانه یه نه گه ر مروفایه تی خو مان به بیر خو مان به یینه وه -

كوردبوونمان بۇ ھەموو كەس بەسەلمىنىن- ئەوا دەتوانىن
سىياسەتگەلىكى سەراتاپاگىرانە بېيتە رەنگدانەوہ.

من خوین و ئارقەقەم بۇ ئەو رۇمانە نۇبەرەيەم - كچانى دووكەل
و ئاگر- رشتووه، كاتىكىش ئەو ھەلسەنگاندە بايەخدارەشى بۇ
ھات، لە خۇشيان شاگەشكەبووم. ئاخىر نووسىن و بلاوكردەوہ و
لەسەر نووسىن و پەسندان لە باكوروى ئەمريكا كاريكى زەحمەتە
بۇ ھەر كەسىك، بەلام خۇ بۇ كەمىنەكان و كوچبەران زور
سەختترە. ئەوہ بوو دە سال خۇم بۇى تەرخان كرى، كار و
شەونخوونىيەكى زورم كىشا تا گەياندمە ئەم رۇژە.

لى گەلو، ئەوہ بۇ من ھەسرەت و دلشكانىكى زور بوو، كە ئەو
گەلەى من لەبارەيانەوہ نووسىم، ناتوان بە زمانى خۇيان
بىخووننەوہ. ئاخىر دەمەوى كورد خۇيان لە جىھانى وىژەدا خۇيان
بنوئىن، ئىستاش دەبىنن كە ئەوان دەخوئىندرىنەوہ، لە ساىەى وىژەوہ
لە پال چىاكان دۇستى دىكە پەيدا دەكەن. من خاكەرايانە بە
شيوەيەكى برونەكراو زور شەرەفمەندم، كە شەفىقى حاجى خدر
كتىبەكەى منى خۇمالى كرىووەتەوہ. نازانم چۇن پىزانىنى خۇم بۇ
ئەو دەربىرم، كە چەندىن سەعاتى دوورودرىژ كارى لەسەر
وەرگىرانی كتىبەكەمدا كرىووە، ئەو كتىبەى شەپۇلى رۇژگارى
پەنجا سالەى مىژووى نوئى كوردانى ھىناوہتە گۇ. نووسىن بۇ من
ئەوئىندارىيە و وەرگىرانىش بۇ كاك شەفىق. ھەروەھا دەمەوى
پىزانىنم بۇ ھەموو ئەو دۇست و پشتوپەنايانە دەربىرم، كە بە چاوى
تىژ و وردبىنىيان يارمەتى ئىمەيان داوہ، لە كاتىكدا كارەكەمان ھەر
دەستنوس بووہ. نووسىن و دەرهىنان و بلاوكردەوہى كتىبىكى

باش کاری ههروهزبانهی دهوی، منیش بهخته وهرم که نهو
دهسته یه م هه بوو.

هیوام وایه خوینه رانی کوردی کچانی دووکه ل و ناگر ههست
بکه ن، که له سه ر ئاستی جیهانییدا ده بیزین و ده بیسترین.

چەند سەردیپریکی ژیاننامەى نووسەر

- ئاڧا ھوما نووسەر و پوژنامەنووس و چالاکوانى تايبەت بە پرسى ژن و پەيوەندییەکانى پوژھەلاتى ناوھراستە.
- دوو بېروانامەى ماستەرى لە زمانى ئینگىلىزى نووسىنى داھىتەرانەى لە زانکۆى ویندسەر Windsor بەدەستھیتاوه.
- کۆمەلە کورته چیرۆکى بە ئینگىلىزى و بەناوى Echoes from the other land لە ۲۰۱۰ لە تورنتو چاپ و بلاو بووھتەوه.
- ھەمان کۆمەلە چیرۆک بە ناوى (دەنگدانەوھى سەرزەمىنىكى تر) لە لایەن (پەوھز) وەرگىژدراوه و لە دەزگای سەردەم چاپکراوه.
- ئەم کۆمەلە کورته چیرۆکەى بەرېژىرى خەلاتى فرانک و کورنەرى نۆدەولەتى و PEN پىنى کەنەدەى بوو.
- نووسەر لە شارى سنەى پوژھەلاتى کوردستان لە داىکبووھ.
- ئىستا لە ئەمرىکا دەژى.
- دوای دە سال لە نووسىنى یەكەمین کۆمەلە کورته چیرۆکەى (کچانى دووکل و ئاگر) دەبیتە پۆمانى

نۆبه‌ره‌ی، که ناوبانگیکی ئه‌ده‌بیی گه‌وره‌ی له ئه‌مریکا و
که‌نده‌ا بۆ خۆی په‌یدا کردوه.

پیشبہند

ژنیک به تہنیا له سہر چیا و له بولیلی ئیوارہدا.

چہکمہیہکی نادیار خرایہ سہر قورگم، ہناسہی تہنگ کردم و برستی لیبریم، کہچی ہیشتاش نہمدہویست برۆم و بچمہ بہردہمی دایابم. یاخود نہمدہویست رۆوبہرۆوی ئاینده خنکاوہکہم بیمہوہ. ہەر له پہنا گاشہ بہردہکہدا، دەستم له چۆکان وەرینابوو و نازارہکہشم لی بووبووہ ئاگریکی ہاروہاج ہموو جہوروستہمیکی لرف دەکرد.

تو بلتی باوکم زانیبیتی ئاخو چی له ئارادابوو؟ حەزم دەکرد پنی بلیم، ناسۆرہکہمی له گەلدا باس بکہم. ئەرئ، شانم له بن ئەو زۆردارییہ رۆژانہیہی ژیان، ژیانئ ژنیک له لهعنہتاوا، له شوینکی نہفرہتلیکراو و داہیزرابوو. شہکەتیہکہ، حەسانہوہی نہدەناسی.

رۆژ له پشت گۆلی زریبار ئاوا بووبوو. دەرژہنیک شہبہنگی سوورباو له ئاسۆوہ کرابوونہوہ.

¹ لهعنہتاوا: له دەقہکەشدا ہەر واہاتوہ *La'nat Awa* رژیمی ئیران لەسالانی ۸۰ی سەدە ی رابردوودا تەرمی کوردانی له ہەندئ گورستانی تاییەت بنگل دەکرد و ناوی لەو گورستانانہ دەنا لهعنہتاواد، زۆر لەو گورستانانہ کہ زوریان گۆری بہکۆمەلن له ناوچەکانی سنە له نزیک بیجار و قروہ ہەر وہا له کرماشان ئیستاش بہو ناوانہ ماون. مەبەست له بەکارہینانی لهعنہتاوا لێرہدا ئەمەہیہ. نووسەر چەندین وشە و رستە و دەستەواژە ی ہەر بہ کوردی نووسیون، ہەندیک جاریش واتاکە ی له رستە ی دواتردا بہ ئینگیزی لیکداونہتوہ. ہەندیکیان پیوستیان بہ وەرگیران نہکرد.

له دامینیش، رینگه‌یه‌کی ته‌سکی قیرتاو هه‌روهک ته‌نووره‌یه‌کی که‌سک به ریزیک گولی سوور و گوله سپیه کیویلکه‌کان چوارده‌وریان ده‌وره‌ی نه‌خشاندبوو. گوله شلیریش که‌شخه و دریز، به رازاندنه‌وه‌ی ئه‌و بانه سه‌خته‌ی کوردستان، داده‌پسایه^۲ سنووره‌کان. چه‌زنده‌کرد شلیز بوومایه، به‌لام خو من باخیک بووم له ژان، له قیز، له ئازار؛ نیشتمانه داگیرکراوه‌که‌م زیدی مهرگ بوو. هه‌لسامه‌وه، به هه‌ناسه‌برکیوه پشم بو هاته‌وه. چیدی خووم نه‌شارده‌وه. هاوارمکرد "به‌سه‌به‌س"^۳.

ئیدی هه‌ر به گورگه‌لوقه سه‌ربه‌ره‌وژیر بوومه‌وه، خووشم پی نه‌ده‌سه‌نگرایه‌وه. ویرای سه‌رماوسۆله‌ی ئه‌نگوره‌که، ئاره‌قه‌شم کردبوو. (باش له ده‌سماله سه‌رپۆشه‌که‌ی ده‌دام، ئیدی خیراتر ده‌بووم. هه‌روهک ئه‌وه‌ی بآلم هه‌بن، باله‌فرکیم بوو.

کاتیک غارم ده‌دا، هاواریک له سینگم ده‌رپه‌ری. به‌ره‌و رینگای سه‌ره‌کی، به‌ره‌و جیهانی پیاوان ملی ریم گرته‌به‌ر. شه‌قامه‌کان هی ئه‌وانن. پیاوانی قه‌زاوه‌تچی. پیاوانی دووروو. نامووسیان به‌نده به ژنه پیاوه‌کان. ترومبیل به ده‌وری پیچه‌که‌دا گره‌یان ده‌هات، پرپوون له شوفیری به‌دمه‌ست، کاتیک منیان بینی له گرده‌که ده‌هاتمه خواره‌وه، ده‌ستیان به هورنلیدان کرد. ئه‌وان له‌و رینگه‌یدا زور خیرابوون، خیرا له چاو ده‌ستوبردیان بو قه‌زاوقه‌ده‌ر، زوریش خیرا بو که‌چه ترومبیله‌کانیان. ترومبیلیکی سپیی مۆدیل نوی له‌سه‌ر رینگه پینچاوپینچه‌که لایدا، توز و خوولی په‌یداکرد. بایه‌که‌شی له گویم دا.

^۱ دارسان: ئالنگاری، ته‌حه‌داکردن.

^۲ ده‌ق نووسیویه‌تی "Basa bas".

پیده چوو لیخوری ترومیله سپیه که له که سیکه وهک من، له
هاوسه فیریک بگه ری. منیش له بهردیک هه لنگوتم، گوله میلاقه
سورده که ی ناو گیام پانکرده وه. کاتیکیش سه ره پلوم برد و به لادا
هاتم، چیرۆکه نه بیژراوه کانی ناخم وهک په ره له کتیبیک بدرینی و
فریبیده یه ته نه که ی خۆله وه، لیم هه لده وه رین. ههینی شتیکم به سه ردا
زال بوو و تینی دامی چیرۆکه کانم به دهنگی بهرز بچرم، هه ر له
به راییه وه تا کوتایی هه لیا نریژم، هه ر له به راییه وه تا کوتایی
دووریان خه مه وه. له هیکه وهش سه ری ئه وه موو کورده م ده بیینی
له بن زنجیری تانکه کاندا ده پلیشانه وه.

به خیراییه کی شیتانه له نشیوه که ده هاتمه خوار و هه ر له
هاواریشم ده دا، ئاخیر نه مده توانی خۆم بگرمه وه، ئای له و ژنه
شیتوشوره.

دوا ته کان ئیدی بالم گرت.

بهشی ۱

لهیلا

بهندی يهك

ميشكى پينج سالانهى من نهیده توانی ئه و نه خشه يه ی له سهر پشت و ملی باوكم به هوی جی قامچیه كانی سه رده می زیندانیه كه یه وه كیشرابوو، بناسیته وه. باوكم كه له كه مهروه به په شته مالئك وهر پینچرابوو، باكى به وه نه بوو ئاخو دلۆپه ئاو به خه ته كانی سه رپشتیدا ده چنه خواره وه یان نا، ئه وه بوو دهستی دایه جلكی نوئ و دایبی كۆرپه له و به دهنگیكى به رزیشه وه روونیکرده وه ده بی بگه رپته وه نه خو شخانه.

هیشتا دایكم و چیا،⁴ برای تازه له دایكبووم نه گه رابوونه وه مال، منیش له بهر تامه زرۆییم بۆ بینینی، ئوقره م له بهر برابوو. رووداوه كانی ئه و رۆژه له نئو خانه یه كی تاییه ت و هه میشه یی یاده وه ریمدا هه لكه نراون. بابه خوی له بهر كرده وه، به په له پروزی پانتۆل و بووكه له كه ی خسته م نئو كیسه یه كی نایلون و له باوه شی كردم. منیش دهستم له ملی وه رینا، فرمیسكیشم له گوشه یه كی چاو و دلۆپه ئاره قیشم له سهر هیلئ چه ماوه ی كاكۆلئ بینینی. ئاخو هه وای مال خنكاو بوو، هه رچه نده مانگی ئازاریش بوو. كه چی هیشتا زۆپاكه ده ئایسا.

به قاقایه كه وه پانیه دهستم به سهر ئیسكى ملیدا هینا و گوتم: "سهرت ده گریئ." "ژیشك، پیستیكى ناچه ز." ئه ویش منی داگرت به سهر رایه خه كه ی سهر په یژه كان، كه وهك حه له زۆنیكى ته واو

⁴ له دیری دواتردا ناوی چیا به ئینگیزی روونده كاته وه، له كوردیه كه دا پیویست ناكا دووباره بییته وه. ئه مه چه ندین جار دووباره ده بیته وه.

پڇاوپڇ به ره و خوار به ږاره وه که دا شږږه بږوهه تا گه ښته
به ردهم هږده که ښهږم ° و پاشان له ده رکه ښ مالى جوانه ښ دا.

جوانه به خنده ښه که ته و او ښ ږوخسارى گرتږوهه، ده رکه ښ
کرده وه. "برا که م"، ږږوزه. خو ښو ږوورى راسته قينه ښ من نه بوو،
به لام ښو و باو کم ښه کږيان به برا و خوشکى بانگده کرد. جوانه،
ږيستانيکى دريژى شوږه ښه رنگ که سکی له به ردا بوو، چاکه تيکى
ږه شيشى به سه ردا کرد بوو، ږرچيشى له پشته وه وهک کلکى ښه سږ
به سږبوو، سوورايى ليوى له ږهنگى چاره سووره کاني باو کم
ده چوو. کاتيکيش ده ږوږيشت قايشه زيږينه که ښ ده زرينگايه وه،
هه روهک ښه وهى ږووله که به ر ښه که ون. منيش ښه وهم به دل بوو،
هه ميشه ږوږشته و ږه رداخ بوو، ناخر ښو له زورينه ښه ژناني مه ريوان
جياواز تر بوو.

"کوږيژگه ښه کى ته ندرسته. ده کرى ښو شه و بيينه وه مال." ښنجا
باو کم منى دايه ده ست جوانه. "ښه رى ده کرى ښاگات له له يلا ښي؟"
منيش له نيوانى هه ر دوو کياندا، بږنى سابونى گوله خه زيمي باو کم
و بږنى ياسه ميني جوانه م هه لمژى که له گه ل ښه ک تيکه ل بوون.
"هه لبه ته، سلاو خوشکى گه وره!" ښو و اى گوت و قديله ښ بن
هه نگلانيشى کردمه وه. باو کيشم سو پاسى کرد و جانتا که مى له
ته نيشت شپانه ښه ده رکه دارينه که دانا.

"ښه رى گوږت له هه واله کان بوو؟"

جوانه ږرسى: "هانا...؟"

° ښهږم: ښخان، ژږيزه مين. واته ښو ژووره ښه که ويته بن خانو وه که. لږه دا ښه وهى
هايى تږيبييه وه وشه که له گه ل هوم home ښي انگليزى ده سته خوشکن، که واتاى مال
و نيشتان ده گه ښه ښي. له وانه شه بنه چه که يان ښه که ښي.

brakam °

نهخیر... ئەمڕۆ گۆیت له رادیۆ گرت؟

رادیۆکەى ئەو هەمیشە پێ بوو، بەردەوام هەر دەنگە ناشناکەى
لیوهدەهات. رادیۆکەى جوانەش هەر پێبوو، بەلام له هی ئەو تەنى
دەنگى موزیک دەبیسترا، بە زۆریش دەنگى ئارام و هێمنى سەید
عەلى ئەسفەرى کوردستانى. جوانە دەستیکی له هەوادا راوهشاند،
هەواله نەبیستراوهکانى بە لاوه نا. بروام پێبکە، خۆ دەتوانم
پۆژیک بێ مەرگەسات بژیم، ئالان تۆش دەتوانى. نەوڕۆز وا له
پێیه. کورپشت هاوتۆه دونیا. براکەم، ئیمەش پێویستمان بە
پشوویەک هەیه، وانیه؟

دەموچاوى باوکم له هەولێکدا بۆ شاردهوهى دڵۆپه فرمیسکی
گۆشەى چاوى ریکهههات. ئەو رووى خۆى وەرگێزرا و بە نیو
ژووره بچکۆلهکەدا تێپەری و گەیهه دالانە تاریکەکەى ژێر زەمینەکە
بێ ئەوهى مەتەق بکا.

"ئالان، دەى چاکهتەکەت دانى"، جوانه داواى له باوکم کرد
شانەکانى نەوى بکا. تەنانەت داواى پێوهدانى دەرگەش، بایهکی سارد
هاته ژوورهوه و ئەویش خۆى له ئاست داواکەى جوانەدا کەر کرد.

منیش ئەو راستییە بچووکەم دووپاتکردهوه، که رۆژیک پێشتر له
جوانهوه فیرببوم "بە زۆرى من له ئاو دروستکراوم". خۆى هەر
ئەو بوو واى لیکردم بتوانم له تەمەنى پێنج سالییهوه فێرى
خویندنهوه بيم. ئاخىر شلیتر، کیژەکەى ئەویش دەیتوانى وشەکان
لهکاتى خویندنهوهدا گۆ بکا، هەر بیست رۆژیش له من باخۆشتر^۷
بوو.

^۷ باخۆشتر: باخۆشتر، گەرەتر

جوانه منی له تهنیشت شلیزهوه دانا؛ که به راهیتان لهسه ر
ئهلفیتهکی کوردییهوه سهرقال بوو، دایکی فیزی کردبوو: ئا وهک
ئازادی، هی وهک هیمنی، نوون وهک نیشتمان^۱، هه موو ئه مانه شیان
له کورد سه ندوون.

کاتیکیش بهر له چهند مانگیک، جوانه له زیندان بهردرا، خوی و
کیزه که هی، که به دوی شوینیکی به کریی هه زاندا دهگه پان، هاتنه
هۆده بنهۆمه که هی ئیمه وه. باوکم گوتی دهکری ئه وان به بی پارهش
له خانوه که هی ئیمه دا بمیننه وه، چونکه ئه و پیزیکی زوری بو میزده
کوچکردوه که هی ئه و، واته بو هاو زیندانییه که هی خوی هه بوو، ئه و
چه پخوازه چالا که هی له سیداره درا. له و کاته وهی جوانه هاتوته
چاوه خانه بنهۆمه که هی ئیمه وه، دیواره کانی به رهنگیکی که سکی کال
بویه کردبوو، ئیدی گژوگیا چیدی له وئ شین نه ده بوو، هه وشه که
پیکوپیک و په نجه ره که خاوین و بژوون، ئاخه که سیک هه بوو لئی
بخه وتی.

منیش له خۆشیی په یادبوونی هاویارییه کی نوئ، شاگه شکه
بوو بووم؛ که چی دایکم حهزی به چاره ی جوانه و شلیز نه ده کرد و
حهزی نه ده کرد له بنهۆمی ئیمه دا بن؛ ئه و له جوانه به دگومان بوو،
ده پیرسی، ئاخو چون بهردراوه؟ ویزای ئه وهی حوکی مه رگی
به سه ردا درابوو، چونکه پیاویکی به چه قو کوشتبوو. باوکیشم بوی
پوونکردمه وه؛ له قانونی ئیراندا، زیانی پیاو دوو هینده ی زیانی ژن
به هاداره. که واته ده بووایه جوانه له تۆله ی کوشتنی کابرای
لاقه که ردا بکوژرابایه وه، که چی له کوتاییدا حوکه که هه لگه رایه وه.

دایکیشم ئه وهی خسته سه ر: 'هه ر خوا ده زانی چون بووه!'

^۱ وشه کانی ئازادی و هیمنی و نیشتمان به کوردی نووسراون واتاشیان به نینگیزی
لینکدراوه ته وه.

کانتیکش له باوکم پرسى ئاخو لاقهکردن چى دهگهينه، زمانى
تيک ئالا و کهوته تهتهله.

وهلامهکهى ئهوه بوو بلئى: 'دهى برؤ يارى لهگهله بووکهلهکهت
بکه'. منيش مهراقم بوو بزائم ئاخو حکومهت بؤ هه موو ئه و
کهسانهى خوشم دهوین، سزا ددها.

ئیدی جوانه شهکرلهمهى بؤ هینام و گوتى: 'به زورى له ئاو
پیکهاتوه، وا نییه؟ بهلام ئهدى باقى جهستهت له چى پیکهاتوه؟
چوکلات؟

به ره له وهى وهلامى بدهمه وه، ئه و شهکرلهمهیهى به تامى پرتهقال
بوو، له دهمدا بوو وتم: 'نهخیر'. ئیدی به دهمى پره وه منگهیهکم
لئوههات.

"ههنگوین؟"

منيش سهرم بادا.

"ئهري بؤ هینده شیرینی؟"

منيش خه نیمه وه، دامینى ته نووره کهى خوشم گرتبوو. ئه ویش
روومه تی ماچ کردم ئاره زوم بوو هه میشه جوانه هه ره له وئ بئ،
چونکه بابه هینده سهرقالى به زه یی به خؤداها تنه وه بوو نه یده توانی
سه ری بخورینى، ته نها خه مى دایه ش ئه وه بوو به جیهانى دهره وه ی
خؤى بلئى ئاخو چهند شازه، چهند نایابه، داپیره شم هه ره خه ریکی
نوئژ و پارانه وه بوو بؤ نه وه که ی.

جوانه دهستیکی له سه ره که مه ربوو، لئى پرسیم: 'له یلا، ئه رى
هیچیت خواردوه؟'

"ماستم دؤزیه وه. به شه کره وه خواردم."

جوانه خیرا له سەر ته باخه به کچاوه که ی، ئەو شۆربایه ی^۱
مابوووه گهرمی کردهوه، سووپیک له گوشت گویره که و نوک،
هەرچهنده من هیچ گوشتم تیدا نه بینی.

"ئەری که ی دایک و زراسکه که دینهوه مالن؟ پیتوایه غه ربیان
کردبم؟"

شلیر که تازه له نامه که ی بووبوووه سەری هه لبر ی و گوتی:
"خۆ هیشتا زراسکه که ناتناسی؟"

منیش گوتم: "به لئ، دەمناسی! براكه م له نیو سه د کیزیشدا
دەمناسیته وه." جوانه ش هه ندی نانی ورد کرده نیو شۆر باوه که.
منیش سوپه تامخۆشه که م هه لقۆراند و له سەر قسه که م به رده وام
بووم: "ئەو دهنگی من دەناسیته وه، ئاخیر که له سکی دایکدا بوو،
گۆرانیم بۆ گوت." جوانه ش سه لماندی، که به دنیاییه وه
دەمناسیته وه.

شلیر تا ئەو راده یه ی بیزانم، تاکه مندال بوو دایکی خۆی به
ناوی خۆیه وه بانگ ده کرد: "جوانه بۆ نه ورۆز خه ریکی دروونی
کراسیکی نوییه بۆ من و بۆ تۆ."

جوانه ش گوتی: "ئەفینا من^۱، تۆ سه رسامیه که ت له باربرد."

شلیر منی برده لای مه کینه ی دروومانه که، که له وپه ری گو شه ی
هۆده که دانرابوو، له وئ لای ئاوساردکه ره وه یه ک، که رۆلی
به فرگره ی ناومالی ده بینی. له سەر مه کینه ده ستیه که، قوماشه که
هه روا دانرابوو، بئ ئەوه ی شه قلیکی هه بی، به گولی سوور و سپی
نه خشینرا بوو.

^۱Shorabaw

^۱Avina min

’جوانه دواى ئه وهى له شوشتنى ئه وه دهفرانه بووه وه كه له سه ر دهسشوره كه مابوونه وه گوتى: ’ئه رى بۆ شلىرى پرووناكه يته وه ئاخۆ ئيوه لىزه چۆن نه ورۆز پىرۆز ده كه ن؟

خۆى ئه مه بۆ شلىز يه كه مين سه ره سالى نوئى بوو له ده ره وهى زيندان بى. منىش به جۆشه وه باسى ئه وه هه موو ديارىانه م بۆ كرد - زۆر جاران شتىك پارهى جه ژنانه، يان له وان يه يارىي منالان بى - هه روه ها چۆن هه زاران كه س له ناو جه رگه ي شاردا كۆده بنه وه، جا پى ده بى له شىرىنى و ره شبه له ك و ئاگر، كاتىكىش سه ره وه كوتى پاسدار به ده ره ده كه وئى، ره شبه له ك هه لده وه شىته وه، ده هۆل ده درى و ته قهى ده برئى.

منىش چوومه لاي جوانه و گوتم: ’ئه رى بۆچى باوكم ده گريا؟ خۆ ئه وه حه زى له نه ورۆزه.

ئه وىش سه رمى به سىنگى خۆيه وه نا. مه كه كانى به پىچه وانى هى داىكم، بچكۆله بوون. جوانه گوتى: ’رۆژىك دى به خۆت بۆت ده دره كه وئى.

منىش پرسىم: ’ئاخر كه ي؟

’كاتىك هه راش ده بى و ده بىته كىژوكال. ئىنجا به شىته يى ده ستىكى به پشته مى من داھىنا و پرومه ته كانى ماچ كردم.

منىش خۆم كىشايه وه و به دامىنى بلوزه كه م لىكه كه ي سه ر پرومه تم سه ريه وه. ’خۆ من گه وه رم.

جوانه پىكه نى، ئه وه پىكه نىنه ي له هه ناويه وه ها ته ده ر، وه ك ته باخىكى گازىش ته قىيه وه. ئه وه كورىشكانه ي ده وره برى چاوه ره شه كانى و ده مه بارىكه كه ي واى نىشاندا له داىكه پىرتر بى، نه گه رچى بابه ده يگوت ئه وه گه نچتره. داىكه پىستىكى نه رم،

شه ویلاگی بهرز و چاوی ههنگوینی بوو. بۆیه سهیر نه بوو، زۆر جارن خه لکی وایانده زانی، شلیتری پرچرهش و چاوجوان کیژی دایکه و منیش هی جوانه.

من له سه ر قسه که م مکور بووم: "دهی ئیستا پیمبلی."

"کاتیک باوکت هیشتا مندال بوو، شتیکی سامناک قهوما... پیموایه هیشتاش هه ر خه مباری ئه و کاتهیه، به تایبه تیش ئیستا زاروکی خوی پهیدا بوون" ده سته جی شلیتر له شوینی خوی هه لسا به سه رپی، ئه وهی درکاندی بۆ ئه مرۆ بهس بوو. "من دهیزانم چۆن هه ندی گول بچنین و چه پکه گولیکی لی دروست بکهین تا پیشوازی و به خیره یئانه وهی هانا و چیا ی مه لۆتکه ی پی بکهین."

من و شلیتر به ئوخزنیکه وه هاو پراییمان نیشاندا، ئه وسا جوانه پرچی خوی به له چکیکی سپی دا پۆشی، دهستی دایه جانتا دهستییه که ی و به پیتیمان کهوت بۆ ده ره وه. ئیمه له وه دورو به ره به دوا ی چه پکه گولیکدا سووراینه وه، هه ر به پی به ره و پارک رۆیشتین تا گوله تازه پشکووتو وه کانی نیرگز و میلاقه ی به هار بچینه وه. کاتیکیش گوله کانمان لیکردنه وه، هه ستم به ئازاریک له ناخمدا کرد، ئازاره که زۆر سهخت بوو. که چی هیچم به جوانه و شلیتر نه گوت. کاتیکیش باوه شیک گولمان کرد، لای میوه فرو شیک وه ستاین، له وئ پیاویکی که لۆس¹¹ شلیکی پیفرۆشتین، شلیکه کان ئه وهنده پر و خرپن بوون به ئاسته م له نیو له پمدا جیگه یان ده بووه وه.

شلیتریش بهر له وهی یه کیکیان بخاته نیو ده می، گوتی: "شلیک میوه ی هه ره خو شه ویستی منه."

¹¹ که لۆس: بی ددان، ددانکه وتوو.

"شیرینه‌کم، ئیمه زور به بهختین. کوردستان باشتترین شلکی
هه‌یه."

ئه‌زیش هاتمه‌ده‌نگ: "لای منیش، هه‌نار."

"له‌یلا، هه‌ر ده‌بێ ئه‌وه له خوینتدا بێ. ئاخ‌ر باوکت خه‌لکی
هه‌له‌بجیه‌ی پایته‌ختی هه‌ناره‌."

"منیش ده‌مه‌وێ بچمه‌ ئه‌وێ! له‌وێ سه‌ه هه‌نار ده‌خۆم."

کاتی جه‌نگ کۆتایی پێ دێ به‌ نیازه‌ بتانباته‌وه‌ بۆ ئه‌وێ.
هیوادارم به‌ زوویی ئه‌و پۆژه‌ بێ."

قه‌پالیکم له‌ شلکه‌که‌ دا، ئاوه‌که‌ی به‌ چه‌ناگه‌مدا هاته‌خواره‌وه‌ و له
جوانه‌م پرسى: "ئه‌دی شاره‌که‌ی تۆ چی هه‌یه‌؟"

جوانه‌ به‌ ده‌سه‌رۆکه‌که‌ی لالینوی سه‌ریمه‌وه‌ و گوتی: "زه‌یتون.
کۆبانێ زه‌یتونی نایایی هه‌یه‌."

هه‌رسیکمان سه‌یری په‌په‌وله‌کانمان کرد، په‌په‌وله‌کانی سه‌ره‌تای
به‌هار، ئه‌وانه‌ی هه‌ر له‌ خۆوه‌ و له‌ هیکه‌وه‌ له‌ هه‌مه‌به‌ر بادا
باله‌فرکینیان بوو، باله‌کانیان وه‌ک ئاونگ ده‌دره‌وشانه‌وه‌.

"ئۆ، ئه‌ری ئه‌و هه‌موو سالانه‌ ئیوه‌ له‌ کوێ بوون؟" جوانه‌
ده‌ستیکی به‌ سینگییه‌وه‌ گیرساند، سه‌ری له‌ خۆشی و ئه‌وقماندا
هه‌ژاند، ئاو له‌ چاوه‌ گه‌شه‌کانیدا ده‌به‌ریسکایه‌وه‌. "ئای خواجه‌ ئه‌و
هه‌شت ساله‌ی بۆمباباران چی به‌سه‌ره‌یناون؟ چی له‌و هه‌موو هه‌نگ
و سه‌رکه‌ته‌شییانه‌^{١٢} کردووه‌؟"

^{١٢} سه‌رکه‌ته‌شی: پووشبه‌قورونه، پووشکه‌ به‌ کنگ، چوکه‌کنگه، زه‌لفنک dragonfly

"منیش په پپوله، شلیز به دهم ئەم قسانه وه قۆله کانی له ههواوه
سهره و ژوور له یهک دهان. "نه خیر، ئەوهی راستی بی... نامه وی
بیمه په پپوله. من دهخوازم بیمه هه لۆ."

"هه رچه نده قهلهزار سال دهژی، لی من دهمه وی بیمه هه لۆ."
من و شلیز ئەو شیعره مان دهگوته وه که جوانه فیریکردبووین،
پوژیکیان قهله رازی ژبانی بو هه لۆ درکاندبوو: به نزمی بفره و
له سه ر خاشاک بژی، ئیدی ههزار سال دهژی. هه لۆش ئەوهی
ره تکرده وه و گوتی: "چون بژی شه رته نه وه که چهند بژی"^{۱۳}. چهند
ژور بژی شتیکی گرنگ نییه، هونه ره که له وه دایه چون بژی.

جوانه ئیمه ی برده لارییه کی نزیک پارکه که، له و شوینه ی
په پپوله ی زیاترمان بینین. "کیژینه، ئەوه تان له بیر بی، ئیوه ده توان
بینه هه رشتیک بتانه ویت. لیمه گه رین که س واتان لیبکا برۆا به
شتیکی دیکه بینن. خو ده بینن، ئەم په پپولانه سوک و ئاسان کرم
بوون."

بیم و بوو به هه له لئی تیگه یشتیم، لیم پرسی: "کرمی کرم؟ کرم
ده بیته په پپوله؟"

شلیزیش قسه ی دایکی راستکرده وه: "ته نیا ته ته له میران"^{۱۴}، نه وه که
هه موو کرمیک.

له نیو ئەو شتانه ی ئەوی پوژئی لئی تیگه یشتیم ئەوه بوو ئاخو
شلیز چهند راست بوو. ئاخه هیچ کاممان نه یده زانی ئیمه کرمه
ته ته له میرانین یان کرمی ئاسایی. هه روه ها نه شمان ده زانی ئاخو ئەو
پوژه رهش و تهنگه به رانه ی که سه ره ونخوون بوونه ته وه،

^{۱۳} "Chon beji sharta nakou chanda beji,"

^{۱۴} ته ته له میران: ده رویشه ماره، ئەو کرمه ی ده بیته په پپوله caterpillar

دهستپنكى مەرگن يان ريگه يه كى پتويستى باوه رنه كراوى دؤخى
گواستنه وهن بؤ شتنيكى ديكه.

چيا و دايابيم بؤ شهوي نه گه رانه وه مالى، بؤيه من هر له
ماله كه ي بنهؤمن مامه وه. جوانه پهلې منى گرت و خستميه بن
به تانى و نه ويش چاوه كانى به دهسماله كه ي داپوشى. شليزيش له
لاكه ي ديكه وه دريژ بوو. منيش راکشام، به لام هيشتاش ميتشكم هر
لاى رؤندكه كانى باوكم و هه ناره كان بوو، هزرم لاي نه وه بوو ناخؤ
برا زراسكه كه م گؤرانى له نئو دلدا هه يه.

له جوانه م پرسى: "تەرى پوورى، ده توانم گه مه به يارييه كان
بكه م." جوانه ش دياربوو به نه رمى ده پيرخاند، ئيدى به هئواشى
خؤم له بن به تانييه كه خشاندى، ياريم به و نه سپ و فيلانه كرد، كه
جوانه له سهر گوشه ي ره فه كه ي داي نابوون. نه و نه م شتانه ي له
پارچه سه مونى وشك و رهق و ئيسكى نئو زيندان دروست كر دبوون
تا لئيان فيزيبى و رؤزانى خؤى پى به سه ربيا. كه چى هه رزووش
وه ره ز بووم و سه يرى نه و ناوهم كرد، نه وه بوو چاوم كه وته سه ر
ته له فزيؤنيكى نه ستور، كه له سه ر ميزيگ له ولاى ته ختى
نوستنه كه وه دانرا بوو.

پيشتريش كاتيك باوكم سه يرى هه واله كانى نه ده كرد، لاي خؤى
دايده نيشاندم و فيلمه كؤنه كانى ليده دان، به يه كه وه سه يرمان ده كرد.
ئه و كاته له وشه كانى نئو فيلمه كان نه ده گه يشتم. له ميتشكى خؤمدا
دهمه ته قنيم دروست ده كرد. ئيدى نه و شه وه، دهستم به دوگمه ي
هه لبوونى ته له فزيؤنى جوانه وه نا.

ديمه نيكى مۆته كه ي سامناك و تۆقينه رى بيؤينه ي له سه ر بوو:
خه لكى به ده موچاويكى بزر كاوه له و مه يدانه له سه ر زه وى

دانیشتیبون، هر چهسته بوو له پال دیواره که به سهریه که وه که له که بووبوو. مهل، مانگا، مهر، پشیله، سهگ... ئەو هه موو ئاژده له به سهر یه کدا که وتببون و مردببون، ههروهک ئەوهی گول بن له چیمه نیکه وه لیکرابنه وه.

“ئەم به یانییه سه دام حوسین به بۆمبای گازه وه له هه له بجه ی داوه. له ماوه ی تنها چند خوله کیکدا، ۵۰۰۰ که سی مه دهنی به بۆمبارانی غازی ماستارد و غازی ده مارکوژ، که له ئاسمانه وه دابارین، مردوون.”

خه لکیش له و کاته ی بی هووده له بهر شالاوی چه کی کیمیایی هه لده اتن، له شوینی خویان راده قه نان^{۱۵} و ده که وتن. ئاخه ده یانه ویست خو شه ویسته کانیا ن ده رباز بکن، ئەوانیش ئیستا مردوون؛ کۆرپه له و مندال و هاوژین، هه ره موویان فه وتان و مردن. ئەوان به چاری کراوه و ده می داچه قاوه وه مردن. مینش و مه گز لانه یان له نیو کونه لوت و پوومه تی سوتاوه وه دروست کردبوو. گۆشتیان ره ش هه لگه رابوو. هه ی هه نوانیک نه بوو تا خه لک له هه وره چلکنه زه ردباوه که ی غازی ده مار و توکسینی بکوژیان بیاریزی، نه خیز، ته نانه ت په ناگه یه کیش بو خه لکی سفیل.

هورژمیکی ترس په رپه هه ناوم، وای لیکردم بی ئوقره هه لبله رزم، به لام خو من له جی خۆم وشک بووبووم، له دیمه نه کانی سه ر شاشه نزبووبوومه^{۱۶}. ژنیک تا ئەو کاته ی هه لیکوپته ریکی بو پۆله بچکۆله که ی سه ریه ک بنی و بیداته دهستی تا یاری پینکا، خنکا. کیژیک هه ره به بزه وه گیانی ده رچوو، وه ک ئەوه ی له ناوه راستی نوکته یه کی بی تام بی. پینده چوو هه ندیکیان به هینواشی له نیوچووین.

^{۱۵} راقه نان: به لاداهاتن و که وتن.

^{۱۶} نزبوونه وه: تیزمان به بی جووله، به چاری مۆله ق و چه په ساوه وه سه یری شتکردن.

ژنيك وهك پەت لوول بووبوو، هەرچی خوین و ڕشانەوه بوو دەريدا بوو، بەسەر خۆيدا کردبوو، ڕوخساری لە ترس و سامناکييدا تۆقینەر بوو. هەزاران بەلێ هەزاران تەرم. ئەوانی دیکە لە دەرەوهی شار کەوتبوون، ئاخر هەولیانداوو بگەنە شاخ، بە ئەندیشەي خۆيان بۆ شوینيکی سەلامەت هەلەهاتن.

"ئەي هاوار، هەموویان مردن! بەم قیژەیه مەوه جوانم ڕاهەژاند، فرمیسکم بەتانییەکەي تەرکرد. ئەویش بە پەله پڕوزی هەلسا، بۆ چەند چرکەيەک لە تەله فزیۆنەکە ڕاما، پاشان بازیدا و کوژانديیەوه، ئینجا توند منی گۆشی و بەتانی پیدادامەوه. شلیرش هیتشتا لە تەنیشت ئەو لە شیرین خەودا بوو.

"ئەري پووري، ئیمەش دەمرین؟"

جوانە دەستی بە سەر پڕچمدا هینا و فرمیسکەکانی سڕیمەوه: "شیرینەکەم، کڕبە^{١٧}. تۆ سەلامەتي. تۆ لیرە لەگەل مندا هیچت لی نایە."

"ئەدي، بابە گۆتي تەله فزیۆن درۆيه."

"بەلێ، ئەوان درۆ دەکەن. ئەوان وان. ئیدی دەستی بە پشتمدا هینا، بە دەنگيکی نەرمەوه گۆرانی "لای لای لای لای لای... بۆ گۆتمەوه. دەنگە بە سۆزەکەي ورده ورده ئارامی کردمەوه تا خەو بردمیەوه.

"ئەوي شەوي، خەونم بەو پەپوولانەوه بینی کە پیتشتەر بینیبووم؛ کە چۆن گەیشتبوونە هەلەبجە، هەر بۆ ئەوهی لەوي بە گازەکە

^{١٧} کربوون: بیدەنگبوون. پیموایە لەم بەررەوتەدا کربوون هیزی دەربری لە بیدەنگبوون یان وسبوون پترە.

بمرن. به ملیونان له په پووله به مردوویی له سه ریه ک که له که
بووبون، گردیکیان له بالی په نگا و په نگ دروستکردبوو.

بهندی دوو

ئەستىرەكان بە دامەنە دريژ و پانوپۆرەكەى ئاسمانەوہ دەدرەوشانەوہ، ئەوہش بى ئەوہى گوويدەنە ئەو داخ و حەسرەتەى لە ھەناوى من و چيادا پيچيان دەدا، لەو كاتەى لەسەر پەيزەكانى باخچەى مندالاندا چاوہ پيمان دەکرد، چاوہ پيى فەرامۆشکردنمان، چاوہ پيى فەرامۆشەنەکردنمان، چاوہ پيمان دەکرد بين و ھەلمانگرن و بمان بەنەوہ. ئيمە بە بيزارى و سەرما لە حەوشەى باخچەكە مايووينەوہ، چاومان لەسەر قيرەكە بوو، ھەريەكەمان پالمان بە شانى ئەوى ديكەوہ دابوو. باخچەى مندالانيش بۆ چيايەكى تەمەن چوارسالە بەھەشتى كەيفوسەفا بوو، بە پووى قۆدیلەيەك تەپلى ليدەدا و لەبەر خۆيەوہ ورتەورتى گۆرانىيەكى لىوہدەھات. بە گۆرانىيە ھەراسانەكەى پيەكەنيم، بەلام خۆ ئەم خەندە و خۆشيبە، ئەو گرى و پيچەى نەدەرەواندەوہ، كە ھەناوى دەگوشين.

كاتىكىش دايكى شليز ھات تا بيباتەوہ، شليز زمانى لى دەرهيتام. منيش ھەردوو دەستم بە دەموچاومەوہ نا، وام نمايشکرد ئەوان دەستيان بە شيشەبەندى زيندانەكە گرتوہ و منيش لە بنەبانى زيندانەكەدا دەگرينم. شليز ھەك نيشانەيەكى بيباكي پووى خۆى ھەرسووراند، بەلام خۆ دەزمانى ئەگەر بە مندالى زيندانى بانگى بكەى، ھەك ئەوہ وايە دەرزى ليدەى. مندالان گالتهى خەپەبیشان پيندەکرد، لى ئەو باكى بى نەبوو. لە تۆلەشدا پشتى تىكردم.

ههفتهیهک دواى ئه وهى چیا له دایک بوو، دایکیشم له نه خووشخانه گه رایه وه مالئ، وای له جوانه و شلیز کرد له هۆده کهى بنخانى برۆن، چونکه گوتى ئه و ناتوانى متمانه به قهحه پهیه^{۱۸} بکا. ئه وانیش به بیدهنگى له وئى باریانکرد، هه رچه نده باوکم هه ولیدا دایکم رازی بکا و وا له جوانه بکا "ده له سه که که" پشتگوئى بخا. ئه گه ر هاتبا و له هه راشبوونمدا هه ر ئه و بژارده یه م له به رده مدا بووايه، ئه م بم یان ئه و، ئه و بپاریم دابوو باشته ر ببه قهحه په یه کى وه ک جوانه له وهى ببه ده له سه گ. من له دایکم پارامه وه به لکو له بریاره که ی په ژیان بیه وه، لئ ئه و لئى قه ده غه کردم جاریکى دیکه قسه له گه ل شلیز یان له گه ل دایکیدا بکه م. کاتیکیش قوتابخانه ده ستیییکرده وه، دایکم لینه گه را له گه ل شلیز له پۆلیک به یه که وه بین، به لام خو من ده بووايه چه ند خوله کیکى که م خو م بدزمه وه تا له گه ل جوانه بمینمه وه، ئه و ژنه ی هیشتاش هه ر خووشم ده وئى، خو ی ئه مه هه له ی من نه بوو، که دایکم ئه وانى له هۆده ی بنخانه که ده رکرد.

من یاریم له گه ل ئه و که زیه سووره م ده کرد، که له بن سه رپۆشه که م هاتبووه ده ره وه، ئه و گرێچنه ی له جیاتى بۆ سه ر ملانم شو ریبیه وه، بۆ سه ره وه هه لکشابوو، که چی له دواییدا ئه وه نده درێژ بوو تا بۆ پشته وه بپنچریته وه. پنیان گوتبووم، ده بی ئه و که زى و بسکانه م له پشت سه رپۆشه که مدا بشارمه وه. ئاخه ر له ئیستاره خوا چاودیریم ده کا، چونکه ببومه نو سالان، ئیدی ئه گه ر وا نه که م و پرچم نه شارمه وه، خوا له دۆزه خدا به که زیه کانم هه لده واسیت.

"ئەرى چيا، خۇ ئەگەر خوا سزاي كچان نەدا تا دەگەنە سالى
 سىنەمى خويندن، باشە ئەدى بۇ من ھەر لە سالى يەكەممەوہ
 حىجاب^{۱۱} بپوشم. مانئق - ئەو شتە فشول و چاكەتە دريژە كە لە
 سالى دووہمەوہ لەبەرم دەکرد- بۇ من قورس و ناخوش و
 نااسودە بوو، وای لىدەكردم لە كاتى غاردان و ياريدا بۆم ناستەنگ
 بى. ئەو حىجابە بە توپزى كۆتىكى تافى مندالىيم بوو. باشە بۇچى
 ھەر بە لای كەمىيەوہ سەرپوشەكەشمان رەنگى شادى تىدا نەبى؟
 ھەرەك ئەوہى كەسك بى؟" ئىمەى كىژوكال ئەگەر ھاتبا و پىلاو
 يان گۆرەوہى رەنگىنمان دەپىكردبا، تووشى چەرمەسەرى
 دەبووين، خۇ ئەگەر كەزىەكانمان لەبن سەرپوشەكانمان لە پشتەوہ
 دەرھاتبا ياخود سەرپوشەكەمان بايى خۆى دريژ و شور نەبووايە
 تا سىنگوبەرمان داپوشى، كە ھىشتا گەرەش نەبووبوون، ئەوا
 سەرنىشەيان بۇ دروست دەكردىن.

چاوە بادەمىيەكانى براكەم، كە ھەموو كەس پىيان دەگوت
 چاوشىنى گەش و خوشياندەويست، چونكە بە ھۆيەوہ سەريان بۇ
 ئاسمان بەرزەدەكردەوہ كاتى ئەو ئەستىرەكانى دەژمارد پىنج،
 شەش، نۆ...

"ئەرى چيا، پىنكەنن چى خرابى تىدايە؟ باشە بۇ چى كىژە
 باشەكان پىنكەنن؟"

پىويست نەبوو براكەم نە پرچى بشارىتەوہ نە جەستەى، تەنانەت
 كە گەيشتە نۆ سالىش، نە ھەرگىز. لە پۆژدا، ئەو دەرفەتەم ھەبوو
 سەرى باخچەى مندالان بەدەم، ئاخىر دىواری بە دىواری

hijab^{۱۱}

قوتابخانه که مانده و بوو. دلنیا ده بوومه و له وهی ئه و دلخوشه، که س شه ری پینه ده فروشت، چونکه نه گه ر یه کیک وه های بگردبایه، دواتر لیمدهدا. هه موو مندا لانیش ئه وه یان ده زانی.

ئه وه بوو تا ده هات هه م سارد و هه م تاریکتریش داده هات، هیشتا ش هیه چ ئامازه یه ک له دایبامانه وه نه بوو. راره وه ی قوتابخانه که چۆل بوو بوو؛ ئه وه یه که مین جار بوو بیینم ئه و ی بی هه راوزه نای قوتابی و مامۆستایان بی. به رپۆبه ره که ئیمه ی وه خراوی برده ژووره وه بۆ نووسینگه که ی خۆی. ئیمه له ته نیشته دۆلابی فایله کانه وه دانیشتین، له و کاته ی ئه و به سه ر رۆخی کورسیه پلاستیکه که دا شو ر ببووه وه، ئه و په ره کاغه زی فایله که ی ئیمه ی هه لگیز و وه رگیز ده کرد. به په ستیه وه بۆله بۆلئکی لیوه هات. "سهیره! نه ژماره ی ته له فۆنی مال نه وه لامی ته له فۆنی فریاد په سیش هه یه." ئیدی روه ی خۆی وه رگیزا تا سیما نیمچه به به زه بیه که ی بشاریته وه.

له و نیوه دا ده رگه وان ی قوتابخانه له نیوه ی راره و ی ده رگه ی هۆده ی به رپۆبه ره که، که سه تلئکی پری له په ره کاغه زی فریدراوی پیبوو، به ده رکه وت و گوته: "من دکتور ئالان سامان، باوکی ئه وانه ده ناسم." ئه و پیاویکی به ژنکورتی ره قه له ی که پوو گه وره ی قولای پی بازئاسا بوو، سمیلئکی فشی ره شی سهیری پیوه بوو، خه ریکبوو هه موو روه ساری دابپۆشن. له سه ر قسه ی به رده وام بوو: "ده کری ئه مانه بگه یه نمه وه مالی خۆیان."

به رپۆبه ره که دوا ی ساتیک له تیزامان، که خۆیشی په رۆش بوو، برواته وه، قایل بوو. ئیدی به دوا ی ده رگه وانه که که وتین بۆ گه راج،

لهوئى ئىمەى خىستە ترومىپىلە داشقە باربەرە بۆرەكەى، كە بۆنىتى
 پىشەوەى پىنەنەمابوو. 'بەرخۆلەكان'، ئەو ەلەبىرنەكەن، كاتى
 گەشىتنە لای مالتان يان گەرەكەكەتان لە جامى پەنجەرەكە بدەن.
 دەى بە باشى دابنىشەن و نەجوولەين. منىش ئەو ەم پىخۆش بوو، كە
 بە بەرخۆلە بانگى كردين.

بەراستى خۆ ئەوئى شەوئى، ەەر شەقامىكى تەنگەبەر كە پىندا
 پۆىشتىن، قىرتاوكراو بىن يان نا، نااشنا دەهاتە بەرچاو. پەنجەرەى
 نىزىكەى ەموو ئەو مالانەى بە بەردەمىاندا رەت دەبووین، پۆشن
 بوون و تارماىى بىچمى كەسانىك لە پشت پەردەكانەو دەجوولا،
 دياربوو ئەندامانى مالبات بە يەكەو ە فراوېنيان دەخوارد يان سەبىرى
 تىفيان دەكرد. من دەستە ساردەكەى چىام خىستىووە ناومشتم و
 چىرۆكم بۆ دەگىرايەو، كۆپلەى دىمەن و جوولەى ئەكتەرەكانم لە
 مىشكى خۇمدا بەرچەستە دەكرد.

'لەویدا كىزىك ەبوو، ئارەزووكانى دەبوونە راستى. ەەر
 دەمودەستىش وای لىندەهات. ئارەزووى ئەو ەى بوو برا بچكۆلەكەى
 زۆر بە ەيز بى، ئىدى لەپر بوو ەبەلاخىكى كەتە. لە و كاتدا چيا بە
 پەرۆشەو ەسەبىرى كردم. 'جارىكى دىكە، بىنى لە پشتەو ەگورگىك
 بۆ براكەى دى. ئىدى بە گریانەو ە' ئاى لەو بىزمۇتە! كاتىكىش خۆى
 و براكەى بە دوای كەلاكى گورگەكەدا گەران، بىنيان باوكيان لە بن
 گورگەكە لەسەر زگ كەوتوو.

!!!!!!

ئىستا من باسى يەككىك لە خەونە چرناو فرنا دووبارە بووہ كانم
دەكەم. "پشتى بابەكە ھەمووى ھەر شوین قەپالى گورکەكە بوو،
ھەر وہا—"

چيا دەستە بچکۆلانەكەى لەنيو دەستم دەرھيتنا و دەموچاوى پى
داپۆشى.

"- ھەر وہا ئەو لە ھۆش خۆى كەوتبوو، خوینی گورگەكەش
بەسەر دەموچاوى، بەسەر كەپوويدا دەھاتە خوار و دەميشى تەواو
كرا بووہ، و—"

ئەو كە ھىشتا دەستەكانى بە دەموچاويەوہ گرتبوو ھاواری
دەكرد "لەيلا!"
"چيیە؟"

"لەيلا، بابەى مەكوژە! تكايە مەيكوژە." ئىدى لە پرىكەوہ
ترومبیلەكەى لە قورتىك دا، ئىمەى ھەژاند و بە پشتەوہ دا كەوتىن.

"ھەى گەمژە، من بابەم نەكوشتووه. من سمتە بچکۆلانەكەتم
دەربازكردووه." بە قوولى لەو كۆلانە كپ و بىدەنگە رامام، دەتگوت
لودراوہ و بەرووى خۆيدا ئاوہژوو بووہ تەوہ، ھەستىكى وەھا
خانووہكان تىكچەقېبن، زياتر پىكەوہنووسابن. گويم لە دەنگى بانگى
شىوان بوو لە مزگەوتىكى نزىكەوہ دەھات، حەزم لى بوو
ترومبیلەكە ئىمە بە پىر ئەو دەنگە بيا. حەزم لەو بانگە بوو، ئاخىر
پىنج جار لە رۆژىكا بىرم دەخاتەوہ كە خوا گەورەيە- گەورەترە لە
بابە و دايكە، لە من و لە چيا يان لە بەرئوبەر و دەرکەوانەكە. لە
مىشكى مندا خوا مانگىكى دەم بە خەندە بوو، من و چياى
خۆش دەويست.

بۇ ماھىي سەرسامىم تېرۇمبىلە باربەرەكە بە خواستى ئارەزووم
 ۋەستا و لە كۇتايىدا گۇمبەزە رەۋنەقدارەكە لە پشت رېزە
 خانوۋەكانەۋە، لەوسەرى بانى مالى ئىمەۋە بىنى. ئەوسا لە جامى
 پەنجەرەي تېرۇمبىلەكەم دا و لە پېرىكىشەۋە تېرۇمبىلەكە ۋەستا و
 ئىمەي بەرە پىنشەۋە برد. پياۋە سىمىلزەكەش لە خۇشيان لە
 شوپنەكەي خۇي دابەزى و بە توندىيەۋە دەرەكەي پىئەدايەۋە و
 بانگى كرد: "كامەيان؟"

منىش نىشانم دا، ئەۋىش پەنجەي لەسەر زەنگەكە داگرت. هېچ
 ۋەلام نەبوو. ئىنجا بە مست لە دەرگە ئاسنىنەكەي دا، كە لە
 دىۋارىكى بلىند گىرابوو، بۇ ئىمە نەدەكرا بەسەرىدا ھەلبەگە رېين. لە
 دەرگەدانەكە دادى نەدا، لەگەل دووبارەبوۋنەۋەشدا، كەس بە پىر
 دەنگەكەۋە نەھات. ئىنجا كابرا چەند ھەنگاۋىك كىشايەۋە، لەبەر
 خۇيەۋە ۋرتەيەكى لىئەھات. "ئاي لەۋانە، تۇ بلىنى چ دايك و باۋكىك
 بن... ئاخىر كى دەتوانى بەم جۇرە مندالەكانى فەرامۇش بكا؟ سوپند
 دەخۇم ئەۋان لە ھەتىۋخانە بان حالىيان باشتر دەبوو. بە پىئەقان لە
 دەرەكەي مالى ئىمەي دايەۋە، خانوۋەكەشمان لە خىشت
 دروستكرايوو.

بە لىپامانەۋە تەنكە رېدینەكەي خۇي خوراند. "من دەبى بە پەلە
 بېرۇم. ژنەكەم زۇر پىئوستى بە دەرزىەكەيەتى. ئەۋ نەخۇشىي
 شەكرەي ھەيە. بەر لەۋەي دابخرى، دەبى بە غار خۇم بگەيەنمە
 دەرمانخانە."

منىش پشتىم تىكرد. ئارەزووم خواست بەلكو بېروات و جىمانىپلى.

"بەرخۇلەكان، لىم بېيورن. دەى لىرە لە بەردەم دەرگەكە لە پال يەك بوەستن و مەبزوون، باشە؟ ھاكا دايك و باوكتان بگەرىنەوہ مالى. من دواى كەمىكى دىكە دەگەرېمەوہ، ئەگەر ھات و تا ئەو كات ھىشتا نەھاتبەنەوہ، لەگەل خۆم دەتانبەمەوہ مالى خۆمان."

دەستىكى بە سەرى چىادا داھىنا و گەرايەوہ لاي ترومبىلەكەى خۆى و ھەر بردەبردىشى بوو: "سا لەسەر ئەو حالەش، ژنەكەشم پىمدەلى باوكىكى خراپم."

من دانىشتم، پشتم بە ديوارەكەوہ نا. چىاش ھەمان شتى كرد. ھەم سەرما و ھەم برسىشمان بوو. دەستمان لە چۆكمان وەرىنابوو، لە زىخ و چەوى سەر رىنگا نازىبووینەوہ. بۆنى گزۇزى ترومبىلەكە كەپووى پركردبووم. زگىشم پىچى دەكرد، لە برسان قۇرەى دەھات.

پىكەنىنمان ھات.

لە پرىكەوہ و بە بى ئەوہى شتىك لە گۆرىدا بى چيا گوتى:
"بابەى رزگار بكە."

"چيا، چ گەمژەى."

ئەو بۇ ماوہىەك بىدەنگ بوو، پاشان پرسى: "ئەرى بۇ جارى داھاتوو لە پەلامارى گورگان دەربازم دەكەى؟"

"ئەرى، خۇ كوشتم."

دواى لى كردم: "دەى يەكىك لە چىرۆكە خۇش و شوخىيەكانم بۇ بگىرەوہ؟"

ئىستام پى وهختى جەفەنگ نىيە. بە دەم ئەم گوتنەمە وه پەنجەى ئاماژەم بۇ لىوى سەرووم برد و لاسايى دەرگە وانەكەم كرده وه. ئەوان لە هەتيوخانە بان حاليان باشتەر دەبوو.

"ئەرى هەتيوخانە چىيە؟"

"دەى. ئىدى پەنجەم بۇ مانگە خەندەدارەكەى تاقي ئاسمان راھىشت و ئەويش سەرى بە ئاراستەى قامكەمدا جوولاند.

لە برى وەلامەكە گوتم: "ئەرى پىت چۆنە لەبرى ئەوه چىرۆكىكى مەولانات"^{۲۱} بۇ بگىرمە وه. چيا حەزى لەو جۆرە چىرۆكانە بوو. منىش حەكايەتى توتىيەكەم بۇ گىزايە وه، ئەوهى شوشەى رۆنى گولى ساحىيەكەى خۆى شكاندبوو. ماخۆكەى هىندى بەسەرى پىرە توتىەكەيدا كىشابوو، چى تووكى گيانىەتى هەلۆهريبوو. توتى بۇ ماوهى حەوت رۆژ بە گرژى و مۆنى مايە وه. وهختىكىش كابرەيكى كەچەل بە بەردەمىدا رەتبوو، لى قىزاندا: "ئەدى ئەتۆ هيزەى رۆنى كىت بە عەرزى داداوه؟"

چيا پىكەنى و سەرە بچوكەكەى خستە سەر شانە ئىسكەدارەكەى من. تەنانەت هىشتا زۆر سەخت بوو بۇ من، كە چاوهكانم زەق بن. ئاخىر پىمگوتبوو گورگەكەم كوشتوو، بەلام ئەدى چى لەبارەى دزەكانە وه؟ چى دەبوو گەر هاتبا و ئارەزووم نەهاتبايە دى و نەمتوانىيا كەس ببەزىنم، چونكە ببوومە تۆ سالان، ئەو تەمەنەى دەبوو كىژان خۆيان داپۆشن؟

^{۲۱} مەبەست مەولانا جەلالەدینی بەلخییە.

دایکم که له ویستگه‌ی پاسه‌وه به‌سه‌ر گرده‌که‌دا هه‌لگه‌رابوو، به هه‌ناسه‌برکیوه گوتی: "ئه‌وه ئیوه لیره چی ده‌کن؟"
"ئی... ئیمه."

"ده‌ی هه‌ر ئیستا .. بۆ ژووره‌وه." ئیدی ده‌ستی دایه جانتاکانمان و قفلی ده‌رگه ئاسنینه‌که‌ی کرده‌وه. من هیشتا شوین جیتی کابرای ده‌رگه‌وانم به‌دی کرد، که به بویه‌ی ده‌رگه ئاسنینه‌که‌وه مابوو. ئینجا خیرا له رینی گه‌راجی هه‌وشه تاریکه‌که‌ی پیشه‌وه به‌سه‌ر پلیکانه‌کاندا سه‌ر که‌وتین، دوو په‌یزه‌مان به یه‌کجار ده‌بری، به‌لام خۆ له‌وه‌نده زیاتر نه‌مانده‌توانی برۆین، ئاخ‌ر بابه‌ ره‌ق و ته‌ق له راپه‌وه‌که وه‌ستا بوو.

دایکم بانگیکرد: "ئالان. ئالان". جانتاکانی‌شمان به ده‌ستی‌یه‌وه قورس دیاربوون.

بابه به تیله‌ی چاو سه‌یری کردین و خۆی تی دا، که‌میک به ئاسته‌م رینگه‌یه‌کی ته‌سکی بۆ ئیمه کرده‌وه. برده‌بردیکی لیوه هات.
"ته‌ه‌ق. هه‌روه‌ک ئه‌وه."

به نه‌نقه‌ست پیم له بوتله ئاره‌قینک هه‌لدا، که له‌و گۆره‌که‌وتبوو، وه‌هاشم نیشاندا له‌پر پیم تیه‌لنگوتوو. له‌و کاته‌وه‌ی مامم، براگه‌وره‌که‌ی بایم له راپه‌رینی پاردا کوژرابوو، بۆنی ئاره‌ق له‌ مالی ئیمه شتیکی ئاشنا بوو.

دایکه باوه‌شیتی به‌چیدا کرد، هه‌لیگرت و بریدییه ژووری نوستن، که له لای ده‌روازه‌ی چوونه‌ژووره‌وه هه‌لگه‌وتبوو. نه‌ۆمه سه‌ره‌کیه‌که‌ی ئیمه له دوو هۆده‌ی نوستی به‌یه‌که‌وه‌نووساو پیکه‌اتبوو: یه‌کیکیان من و چیا لیبووین، ئه‌وی دیکه‌ش بۆ دایباب،

هەرچەندە بابەش لەوێ نەدەخەوت، بەلکو بە تەنیا جێگە و بالینگانی
بردبوو هەورەبانەکە.

کاتیکیش دایکم لە ژووری نووستن گەرایەو، پووی تیکردم و
پرسی: "ئەری ئێو چ قیامەتیکە لێرە پوودەدا؟" منیش نەمدەتوانی
وەلامی بدەمەو. "باشە، بەو شەو ئێو لە دەرەو چیتان دەکرد؟"

ئینجا پووی لە باوکم کرد، هینشتا هەر لە پارەوێکە وەستابوو.
"سەرەتا بە پەله‌پروزی دایکم بگەیه‌نریتە نەخۆشخانە، پاشان
مندالەکانم بەو دەرە ببردین و وەها درەنگ بکەون و هەنوکه‌ش
تو؟" ئینجا بایدایەو سەر من: "باشە بۆچی لە دوای هاتنەوێت لە
مەکتەبی، خۆتان نەگۆری؟" ئەوسا سەرپۆشەکەمی لەسەری
هینایەخوار و هەندیک باوہ‌شینی پێ لە خوی کرد، دیسان پووی لە
بابە کردەو: "ئەری بۆ خاتری عیزرائیل، چیت لێقەوماو؟"

"پەککوو... تیرۆر، بابە بە نەرمی ئاخیکی هەلکیشا، شەهیدکران.
نیوچاوانی خستە سەر ناوکه‌وێکە، قۆل و ئەژنوی هەرۆک
ساواویک ویک هینانەو.

دایکەش ئاخیکی هەلکیشا و کەوتە سەر چۆک. "دیمینشیا"^{٢٢}
دایکم خراپتر بوو. ئەمرۆ لە مال هاتبوو دەر، غاری دابوو سەر
شەقام. بە هۆی ئەووە سێ ترومییل خۆیان بە یەکدا دا، یەکیکیش
خۆی پێداکیشابوو.

بابەش بە بردەبردیگەو: "بە پۆژی پووناک، تەقەیان لیکردن.
تاق."

^{٢٢} دیمینشیا، dementia خەلەفاوی، تیکچوونی عەقل.

کئی؟ ئه وه تو باسی کن ده که ی؟ گویت له من بوو چیم گوت؟
 ترومبیل له دایکمی داوه. کن ته قه ی لیکراوه؟ دایکم هه لسا یه وه به
 هۆله که دا چوو ه ناندینه که. "ده زانی چی؟ ته نانه ت پینشم مه لئی. من
 ده یزانم چیه. گره وه ده کم دیسان سیاسه ته. سه رکرده یه کی دیکه
 له ناوبرا، یه کیکی دیکه." دایکه ده رکه ی یه خچاله که ی کرده وه؛ من
 دلنیا بووم هیچی تیدا نادۆزیتته وه. "چونکه ئه مه هه موو شتیکه، که تو
 خه می لیده خۆی. تو زیاتر بایه خ به وه ده ده ی له ژن و مندالت.
 ده رکه ی یه خچاله ی پیوه دایه وه، نیگایه کی خه جاله تبارانه ی تیکردم و
 گه رایه وه ژووری نوستنی خۆی.

هه ستمکرد پووداوه کانی شه وه که منیان که رت کردبی و
 ئه ندامه کانی له بنه وه ده رهینابی. خۆ من شایسته ی هه موو شتیکی
 به د بووم، که به سه رم هاتن، ئاخو خۆ هه رگیز به ته واوی جه سه ته و
 سه ر و پرچم دانه پۆشیبوو. هه ندی جار بازنده کانم به ده ره وه
 بوون. هه ندی جاریش تیسکه کانی پرچم له بن سه ره پۆشه که مه وه
 ده هاتنه ده ره وه.

بابه هه ولیدا قیتبیتته وه، که چی که وته وه. هۆده ی دایکه ش تاریک
 بوو، به لام گویم له ورته دهنگی نه رمی بوو، سه رته یه ک که س
 گوینگری نه بوو.

به پیدزلیکه وه خۆم گه یانده ناندین. چوومه پشت که وانته ری
 قاپوقاچاغ، ئاخو له وی له تکه قه یسی و شکرآم شار دبوونه وه،
 ئه وانهی به پاره ی جه ژنانه ی پۆزی له دایکبوون و نه ورۆز
 کرپیوونم. به هیواشی له تکه قه یسیه کم خوساند و به که وچکی چا
 خویم به سه رداکرد. هه ر به ته نیاش دهنگی یه خچاله که و سه ره سه ره ی

جیپجیپزۆکه کانی حەوشەى دواوه دەهات. ئینجا ئامانەكەم^{۳۳} بە سەرپەرۆکتىكى وشكى سەر چا گرت و لە كەوانتەرە پيسەكەدا شاردمەوه.

دواتر بەبىن خشپە چومەوه هۆدەى نووستنەكەمان، دیاربوو چیا بە ئارامى خەوى لىكەوتبوو، منیش خۆم خشاندە سەر بەشى سەرەوهى چارپایەكە. هیشتا بابە لە هۆلەكە هەر بردهبردى دەهات. بووكەلەكەم بە مشوورخۆرى خرابووه بن بەتانییەكەم. خۆى باوكم ویستبووى ناوم لیبنى نیشتمان،^{۳۴} لى دەرکەوت ئەم ناوه لەنیو لیستیكى دووردیژ لە ناوى دیکە بە تەواوى لە لایەن حكومهتەوه قەدەغەكراوه. لى خۆكەس نەیدەتوانى پیم لیبگری تا بە بووكەلەكەم بلیم نیشتمان. بە پەنجەكانم پرچی بووكەلەكەم دادەهینا و بە سرتەیهكیشەوه پیم دەگوت، باوكى فاتیما كامیرایەكى لەگەل خۆى هیناوتە قوتابخانە، منیش بەوپەرى تاسەوه حەزم لە كامیرایەك بوو. لى خۆ حەوجەى ئەوه نەبوو نیگەران بن؛ نەخشەم هەبوو هەندى پارەم دەستكەوى و كامیرایەك بكرم.

من لە بووكەلەكەم پرسى: "گەلۆ واتای شەهیدكرا دەزانى؟" بووكەلەكەم گویى لە چرپەكەم گرتبوو، چاوه دەنكە فاسولیا رەشەكەى بیدار بوو. "گوئیگرە، دەبى لەوه دلنیابى، كە پیاوان كەزیهكانت نەبینن." ئەوه بوو لە نیوهراستى وتەكاندا نیشتمان خەوى لىكەوت.

^{۳۳} ئامان: قاپ، دەفر.

^{۳۴} لەرستەى دواى ئەوه رافەى وشەكەى كردووه، لیزه پزویست ناكا.

بۇ پۇژى پاشتر قوتابخانا نەبوو، دەكرامن و چىتا تا درەنگانىكى
 بەيانى لە خەو ھەلنەستىن. دايكە بۇ نانى بەيانى و نيوەرۇ پەتاتەي
 كولاندبوو، بەيانى زووش بە سەر بابەدا پازىدبوو، كە ھىشتا لە
 پارەوھەكە كەوتبوو، چووبووھ سەركار. دواي ئەوھ لە خەو ھەلسام،
 لە كەوانتەرەكەدا بە دواي كەنجىنەكەمدا كەرام. بە پۇژى پرووناك
 چەورى لەسەر پرووى كەوانتەرەكە و تەونى جالجالۆكەش كە بە
 بنمىچىيەوھ بوو دەبرىقايەوھ. ھىشتاش بەشە لەتكە قەيسىيەكەم ساغ
 و سەلامەت بوو. ھەموو ئەوھى پىويستم بوو، ئەوھ بوو باوك
 ھەلبەستى و لە مال بچىتەدەرەوھ. لە ناندىنەوھ بۇ ژوورى دانىشتن
 راويچكەم دەدان و چاويشم ھەر لەسەر ھەشارگەكەم بوو. زۆرى
 نەخاياند چىاش لە خەو پابوو، لەگەل يارىيەكانى كەوتە گەمە.

“ھىنى! دەنگىكى واي لىوھەت كاتى لە گەمەكەدا ھەوليدا
 ترومبىلەكەي بوھستىنى و خوى بە ئەوى دىكەدا نەدا، بەلام دواتر
 بوووووم.”

“ئەرى ئەوھ دەزانى دەنگى ترومبىلەكانى تو لە دەنگى ئەسپ
 دەچى.” بەدەم ئەم قەسەيەوھ منىش دەستم بە دروستكردى وىنەيەك
 كرد، بە لاي كەمىيەوھ بۇ من لە ئەسپ دەچوو.

ئەويش كە نەيدەتوانى پىتى را و سىن دەربېرى، گوتى: “ئەشپى
 تو لە ملىشك دەچى!”^{۲۰}

منىش گوتم: “دەي زمانى خوت بگرە. بلى ررررررر.”

^{۲۰} ئەوھى راستى بى، نووسەر ھەر باسى دەرئەبىرىنى پىتى ر (۲)ى كردووه، لە وشەي
 horse ى ئىنگلىزىدا، بەلام لەبەر ئەوھى ئەسپى كوردى پىتى (ر) تىدا نىيە، وامكرد
 نەتوانى (سى)دەربېرى و بىكاتە (ش)، و تىكەلكردنى را و لامىش لەو وشانەي لە
 ھەرگىزانە كوردىيەكەشدا ھەن وەك خۆيم ھىشتەوھ.

ل ل ل ل ل ل

ئای چەند شیرینی! سەر رومەتیم ماچکرد.

سەرۆبەندی نیوەرۆ و لە کۆتاییدا بابە توانی لەسەر ناوکەوێکە
هەلسیتەو، ئاوێک بە خۆیدا بکا. بۆنی سابونی گۆلەخەزیم، کە بە
توندی لە جەستەوێه دەهات، کەپووی پرکردم، ئەو چوو ناندین تا
چایی دیم بکا، هیلکە بکولیننی و پاشان حەببکی ئەسپیرنی بەسەردا
بخوا. پەشتەمالەکەئ تەنیا لە ناوقەدەو بەرەو خوار داپۆشیبوو،
دیسان نەخشەئ سەر پشتی دەرکەوتەو. من سەیری ئەو
پایەلانەئ جیشویننی قامچیبەکانی سەر پشتم کرد. ئەم دیمەنە وەک
ئەو و ابوو هەناوم بە تیغیک سیلفەر کەرت کەرت بکەن. سەیری
دوڕ چاوی چپام کرد، ئەویش سەیری هی منی کرد، بەلام خۆ ئیمە
هەرگیز باسی ئەو هیلە برەرانەئ گۆشتی پشتی باوکمان نەدەکرد.

ئەو چوو سەرۆه بۆ هەرەبانەکە و دواي چەند خولەکیکی
کەم هاتەو خوارەو، دیاربوو خۆی گۆرپیوو، پانتۆلە فشوڵە
رەنگبۆرەکە و بنکراسیکی بی قۆلی لەبەرکردبوو. تیبینی ئەو م کرد
هیشتا هەندئ شتی هەر لە هۆدە هاوبەشەکەئ لەگەل دایکم
هیشتبوووە. لە شوینە هەمیشە خوشەکەئ خۆی لە بەرانبەر کتری
چالیتانەکە کە هەر هەلمی لیتەلدەستا، لەوئ لەسەر مافووریکي
دەستکردی دایکی دانیشت و بالیفیکیشی دایە بەر پشتی. ئەو
بەرەپەئ لەو شتە کەمانە بوو، بۆی مابوووە. مافوورەکە بە وردی
و جوانی چنرابوو، بە گرنی داوی رەنگ سوور و سپی و شین
لەسەر خوریبەکی نازدار نەخشینرابوو. بەلئ، رەنگە

زۆرۆزەبەندەکانی بەرەكە، مۆبیلیاتی نارێك و لەیهکنهچووەكەى
مالەكەمانى داپۆشیبوو.

بابە سفرەى لەسەر مافوورەكە راخست و پەتاتە و زەلاتەى
دەرخواردى ئێمە دا. روخساریشى وشك و بزركاو بوو، بەدەر لەو
دیاربوو لە دوینی شەو باشتەر و رێكتر بوو.

بابە بە دەم جوین و خەیاڵرۆیشتنەو لەنى پرسیم: "ئەرى هیچ
خەونى شەولەبانانەى دیکەت بینون؟ منیش سەرم بۆ لەقاند و
وہلام دایەو، بەلام ئەو رادیۆكەى تا ئاستى گوێى بەرزکردەو و
میلەكەى بادا. زەرەدەنگى كەوتە بەر تەپلەى گویم. ئاخەر حكومەت
ئاماژەى رادیۆ بیانییەكانى جام كردبوو.

بە سرتەیهكەو گوتم: "دەنگى رادیۆى بابە وەك ئحمیکە لە
گەرۆیەكى هەوکردوو دەربچى."

چىاش بەم قسەیه دایە لە قریوہى پێكەنین.

بابە ئاگاداریكردەو: "بێدەنگ!"

دەنگىكى سارد لە رادیۆكەو هات: "دوینی سادق شەرەفكەندى،
سكرتىرى گشتى حیزبى كوردى نەيارى حكومەتى ئێران لە
چىشتخانەى میكانۆس لە بەرلىنى ئالمان، لەناوبرا." بابەش بە دەستە
تووكنەكانى دەموچاوى خۆى داپۆشى؛ دەمارەكانى پششى دەستى
بەل بووبوون. "ئەمەش هەر سى سال بە دواى سەرکردەى
پیشخۆى هات، كە لە ۱۹۸۹دا لە فیهننادا كوژرا. برۆاش دەكرى
بكوژەكان كاریان بۆ حكومەتى ئێرانى كردبى..."

دەنگى رادىئوكە بە كزى دەھات. منىش ئىمىكم كرد، ويستم رادىئوكە بكوژىتەوہ و باوكم لە دەست ھەوالەكان بپارىزم. ئەوئىش گونى لە من نەبوو، ھەروەك چۆن قروقەپ، بى جوولە بە شەويلاگىكى رىكھەلاتوو، روخسارىكى خۆلەمىشى لىي دانىشتىبوو، نامازەيەكم بە چيا دا، ئىدى بە يەكەوہ ھاتىنە ھەوشەكە. دارگىلاسە رەقوتەقەكە پرتەقالى و زەرد ھەلگەرابوو. ئىمەش خواخوامان بوو زوو دەستمان بە ميوەكە رابگا و بەر لە شوشتنەوہ بىخەينە دەممان، پىش ئەوہى كرم و بالندە پىئورەبن و بىخۆن، ئەم كارەشمان وەك دارسانىكى بچووك دەزانى، بەلام خۆ ھىچ بەرىكى پىئوہ نەمابوو.

چيا شاپىكى لە خۆلەكە ھەلدا و گوتى: "ئەرى بابە چىيەتى؟"

"نازانم."

"لەيلا، بۆچى دەيانەوئى بمانكوژن؟"

"پىم وا بى ئەوان ولاتەكەى ئىمەيان دەوئى."

ئەو مستە بچكۆلانەكەى بەرزكردەوہ: "ئاخر ئەگەر ولاتەكەى

خۆمانيان بدەينى، ئەدى ئىمە بۆ كوى برۆين؟"

"بەلكو ئەودىوى دونيا."

چيا سەرى ھەلبېرى و برۆكانى قىتكدنەوہ: "خۆ ئەگەر لەژىر

خاكدا بژىن، ئەوا بابە دلئەنگ نابى. من بە چرپە و بە خەندەوہ گوتم:

"دەمەوئى بوتلەكانى بابە برىژم و پريان بكەم لە ئاو. ھا، ئاگادار بە،

ھەرگىز لە قوتابخانە باسى بوتلەكانى نەكەى، باشە؟"

مندالان له سه ره تاي چوونه باخچه ي ساوايانه وه ژيانتيكي
 دووفاقي ده ژيان، ناخر ماموستاكان و كاربه ده ستاني حكومت لتيان
 ده پرسين ناخو هيچ چالاكييه كي نائيسلامميانه له ماله كانياندا
 ده كرښ. چياش سه ري له قاندا.

من گوتم: 'ده ي با داره كه ئاوبده ين، تا سه ره له نو ي گيتلاسمان
 بداتي.'

كاتي چيا غاريدا سونده ي ئاوي بيئي، لاق و باسك و پوومه ته
 خه پوكه كانى ده له رينه وه. منيش هاتمه سه ر ئه و رايه ي كه هه موويان
 ده يانگوت: 'تو هه ر مالى ئه وه ي كه زيك ت ليدمه و بتخوم.'

ئه ويش برو ي هينايه يه ك: 'گازلينگرتن خراپه.'

منيش سونده كه م ليوه رگرت و ده ستم به گيترانه وه ي ئه و فيلمه ي
 نيو ميتشكم كرد، كه به ته مابووم ده ري به يتم. 'هه بوو نه بوو، پاشايه ك
 هه بوو، جاريكيان به كوره كه ي خوي گوت؛ تو ده بي بجي
 خوشكه كه ي خوت بكوزي. ئه و كيژيكي خراپه.'

چيا سه ري به رزكردوه و موربه كي لينكردم: 'جا كچيكي خراپ
 بوو؟'

'كيژيكي خراپ نه بوو، به لام وه زيره كه ده يو يست سه ري
 لينكات وه؟'

'بو؟'

'به لكو ئالزهاي مه ري هه بوو بي.'

چاوه هه نگوينييه كانى له به ر گريكو يره ي مه ته له كه ره ش
 هه لگه ران. 'ئالزهاي مه ر چييه؟'

که و انتیره شرووره که دههینا، به جوانی له دوو پاکه تدا داماننان،
ئینجا له بهردهم دههکهی مالمان چاوه پئی ریپوارانمان کرد.

چیا به خوی و چاوی گهش و فسه زمانی له قسه کردن، ههرزوو
بووه فرۆشیاریکی نایاب. ئه و به بویرییه وه بانگی خه لکی ده کرد و
دهیگوت: "دهه فری ماليسا^{٧٧} به سی تمهن". ئیدی ریپواران خویان
پینه دهگیراو دهستیکیان به سه ریدا دههینا و پووله کانیان دهخسته
جانتا کهی من.

ته نانهت به و به هره فرۆشیارییهی چیاش، کۆلانه که مان ئارام بوو،
بویه بازارمان کز بوو. ناوجه رگی شار پرپوو له فرۆشیاری
گه پوک، له مندالانی بویاغچی، جه نجال له و گهنج و پیره پیاوانه ی
به رهیه کیان له سه ر جاده راخستبوو؛ جلوبه رگ و که لوپه لی دیکه،
میوه و جگه ره یان به ئاشکرا ده فرۆشت و به دزیش یاری کاغز و
مه شروبات و نهواری گۆرانی شادیان ده فرۆشت، به لام شه قامه
لاوه کییه کان به زوری هیدی و خاموش بوون.

دایکی سی مندال هه ندی له تکه قه یسی لیکرین و ئامۆژگاری
کردین له شه قامه که شو ربییه وه و بۆ لای مزگه وتی، له وئ
له به رانه ر دارتوو قه ده ئه ستوو ره کان دابنیشین. ئیمه ش خۆمان
کۆکرده وه و به ره و ئه وئ پۆیشتن، دهه که ی مالیشمان به
گاله نه ده راوی له دوای خۆمان به جیه نیشت.

کاتیک بۆ ئه وئ ده پۆیشتن، ده سه ژنی کمان بینین له بهردهم
مالیکی گه وه راوه ستابوون. ئه وان له گه ل شوشتنی ته شت و
مه نجه لی گه وه ی دانه و ئیله و گیا و داوه ره مان پنده که نین، پنده که نین

^{٧٧} Malisaw ماليسا: واته له تکه قه یسی.

و له پشتمله باسی خه لکی دیکه یان ده کرد. هه ندیکیان له نسیته که پالیان دابووه وه، هه ندیککی دیکه پشتیان له خوره تین نهرمه که کردبوو تا له شان و ملیان بدا. هه ولمدا وینهی دایکم وهک ئەندامیککی ئەو دهستهیه بکیشم، لی نه متوانی.

ئیمه له بهرانبهر مزگه وتیندا دوکانه کهی خۆمان دانا، زۆریش به تهلارسازی مزگه وتی سه رسام بووم: گومبه زیکی شین، مناره یه کی نایاب، دیواری له خشت و په نجه ره ی جام ره نگین. پیاوان به جلو بهرگی فولکلورییه وه، ئەوانه ی دوا ی نویژی عه سر له مزگه وتی دهرده چوون، شتیان له ئیمه ده کری و به چیا یان ده گوت که قشتیله و شیرینه. من دوا ی به کارهینانی هه ر بادیه ک^{۲۸} له ناوی نافووره ی چه وشه ی مزگه وته که ده مشوشت. مزگه وته که جیهانی پیاوان بوو، ئەوهش یه که مین جارم بوو پی بخمه ناوی. ناوکه وه که ی، ئەوه ی بنمیچیککی زور به رزی هه بوو، به چه ندین ریز رایه خ که زوربه یان رهنگیان سوورباو بوو، پاخرا بوو. میحرابه که ی نیویشی پروه و که عبه یه له مه که که، که سه دان پیاو به ریز به و په ری خاکیبوونه وه بوی دنوشتینه وه. کتیبه کانیش به جوانی له سه ر په فه کانی دانراون، له ویدا سندوقیکیش بۆ به خشین هه یه، که پیمابوو چه زبه ی چاوه کانی چیا رزقی بریبوو. تا ئەوکات له سه به ته گه وره که ماندا هه ر شهش قه یسی تیدا مابوو، ئەو خورده یه ی له بهرکم دابوو، قورسی کردبووم.

کاتیکیش گه راینه وه مال، چیا پرسی: 'ئهری بۆ چی له کاتی خورنشیندا ئاسمان وا سوور و جوان ده بی؟'

^{۲۸} بادی: ده فریکی هه ندیک قوول، بۆ شله مه نی وهک دو و ئاو و خوشاو به کاردی.

که‌وانت‌ره ش‌رووره‌که ده‌ره‌ئنا، به جوانی له دوو پاکه‌تدا داماننان، ئینجا له به‌رده‌م ده‌رکه‌ی مالمان چاوه‌پیی ریبوارانمان کرد.

چیا به خوی و چاوی گه‌ش و فسه‌زمانی له قسه‌کردن، هه‌رزوو بووه فرۆشیاریکی نایاب. ئه‌و به بویرییه‌وه بانگی خه‌لکی ده‌کرد و ده‌یگوت: 'ده‌فری ماليساو^{٢٧} به سئ تمه‌ن'. ئیدی ریبواران خویان پینه‌ده‌گیراو ده‌ستیکیان به سه‌ریدا ده‌هینا و پووله‌کانیان ده‌خسته جانتاکه‌ی من.

ته‌نانه‌ت به‌و به‌هره فرۆشیارییه‌ی چپاش، کۆلانه‌که‌مان ئارام بوو، بۆیه بازارمان کز بوو. ناوجهرگه‌ی شار پرپوو له فرۆشیاری گه‌رۆک، له مندانانی بۆیاغچی، جه‌نجال له‌و گه‌نج و پیره‌پیاوانه‌ی به‌ره‌یه‌کیان له‌سه‌ر جاده‌ راخستبوو؛ جلوبه‌رگ و که‌لوپه‌لی دیکه، میوه و جگه‌ره‌یان به‌ ئاشکرا ده‌فرۆشت و به‌ دزیش یاریی کاغزه‌ و مه‌شروبات و نه‌واری گۆرانی شادیان ده‌فرۆشت، به‌لام شه‌قامه‌ لاهه‌کییه‌کان به‌ زۆری هیندی و خامۆش بوون.

دایکی سئ منداڵ هه‌ندی له‌تکه‌ قه‌یسی لی‌کرین و ئامۆژگاری کردین له‌ شه‌قامه‌که‌ شو‌رپینه‌وه و بۆ لای مزگه‌وتی، له‌وئ له‌به‌رانه‌ر دارتوووه قه‌ده‌ئسته‌وره‌کان دابنیشین. ئیمه‌ش خۆمان کۆکرده‌وه و به‌ره‌و ئه‌وئ رویشتین، ده‌رکه‌ی مالیشمان به‌ گاله‌نه‌ده‌راوی له‌ دوا‌ی خۆمان به‌جیه‌هینشت.

کاتیک بۆ ئه‌وئ ده‌رویشتین، ده‌سته‌ ژنیکمان بینین له‌ به‌رده‌م مالیکی گه‌وره‌ راوه‌ستابوون. ئه‌وان له‌گه‌ل شوشتنی ته‌شت و مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ی دانه‌ویلله و گیا و داوده‌رمان پینه‌که‌نین، پینه‌که‌نین

Malisaw^{٢٧} ماليساو: واته له‌تکه‌ قه‌یسی.

و له پشتمله باسی خه لکی دیکه یان ده کرد. هه ندیکیان له نسیته که پالیان دابووه وه، هه ندیکی دیکه پشتیان له خوره تین نهرمه که کردبوو تا له شان و ملیان بدا. هه ولمدا وینه ی دایکم وه که نه ندایمکی نه وه دهسته یه بکیشم، لی نه متوانی.

ئیمه له به رانه بر مزگه وتیندا دوکانه که ی خومان دانا، زوریش به تهلارسازی مزگه وتی سه رسام بووم: گومبه زیکی شین، مناره یه کی نایاب، دیواری له خشت و په نجه ره ی جام ره نگین. پیاوان به جلو به رگی فولکلورییه وه، نه وانیه دوا ی نویژی عه سر له مزگه وتی دهرده چوون، شتیان له ئیمه ده کپی و به چیا یان ده گوت که قشتیله و شیرینه. من دوا ی به کارهینانی هه ر بادیه ک^{۲۸} له ناوی نافووره ی هه وشه ی مزگه وته که دهمشوشت. مزگه وته که جیهانی پیاوان بوو، نه وه ش یه که مین جارم بوو پین بخرمه ناوی. ناوکه وه که ی، نه وه ی بنمیچنکی زور به رزی هه بوو، به چهن دین ریز رایه خ که زوربه یان رهنگیان سوورباو بوو، پاخره بوو. میحرابه که ی نیویشی پووه و که عبه یه له مه ککه، که سه دان پیاو به ریز به وپه ری خاکیبوونه وه بوی دنوشتینه وه. کتیبه کانیش به جوانی له سه ر په فه کانی دانراون، له ویدا سندوقنیکیش بۆ به خشین هه یه، که پیمو بوو جه زبه ی چاوه کانی چیا رزقی بریبوو. تا نه وکات له سه به ته گه وره که ماندا هه ر شه ش قه یسی تیدا مابوو، نه وه خورده یه ی له به رکم دابوو، قورسی کردبووم.

کاتیکیش گه راینه وه مال، چیا پرسی: 'نه ری بۆ چی له کاتی خورنشیندا ئاسمان وا سوور و جوان ده بی؟'

^{۲۸} بادی: ده فریکی هه ندیک قوول، بۆ شله مه نی وه ک دق و ئاو و خوشاو به کاردی.

”ئمممم،،،، پىم واىە كاتى خۇر بە ماچىك شەوشادى لىتدەكا،
ئاسمان لە شەرمان سوورەھەلدەگەپى.“

چىا ئاۋرىكى دايەوۈ كەلىنى دوو دانەكانى لە نىو دەمىدا بە
دىاركەوت.

بەدەم غاردانەوۈ بۇ مالەوۈ پىمگوت: ”دەى ئەگەر دەتوانى بىگرە.
تۇ پۇلىس و منىش دز.“

ھەناسەبىركىنى ئەو پۇلىسە كە پوخسارى وەپن وردە دلۇپە
ئارەق كەوتىبوو، نىزىكىبوو بىمگاتى و بىمگى، بەلام خۇ من تاوانبارىكى
پاكردوۋى وا بووم نەمگاتى.

لە مالى ھەندى ماستى ترشم لە يەخچالەكە دىتەوۈ و ھەندى
شەكرم بەسەرداكرد. ئىدى ماست و شەكرمان بە نان خوارد تا
زگمان لە ھاۋارى برسىبوون بپارىزىن، لەو كاتەشدا پارەكەمان
ژمارد، پارەكان لەسەر مىزەكە وەك ھەلمات غلۇردەبوونەوۈ. من
ھەژماردم. خۇ ئەگەر ئىمە بەشىكمان بۇ كىرنى قەيسى زىاتر بەلاوۈ
نابا و ئەگەر ئىمە پۇژانى دىكەش وەك ئەمىرۇ بەختمان ھەبووايە،
ئەوا پىنچ سالى دەخاياند تا بمانتوانىيا بە قەد پارەى كىرنى
كامىرايەك، پوولمان كۆكردبايەوۈ. ئەو پىنچ سالەم وەك بلىنى
ھەتاھەتايە بى ھاتەبەرچاۋ، ھەرگىز پىنچەگەم.

”ئىمە دەبى زىاتر خۇمان ماندوو كەين.“ من وەھام بىرپاردا و
گەراينەوۈ دەرى و تا ئەو قەيسىيانەى مابوونەوۈ بفرۇشىن. بەلام
خۇ ئەو پۇژە پووناكەى پارەوى كۆلانەكە ببوۈە تونىلىكى تارىك.
لەويدا تەنانت كىپارىكىش بەدى نەدەكرا. من و چىا بە بەزىنىكى
بىدەنگ بە كلكى بارگىرمان دادا و گەراينەوۈ، ھەستمان كرد ئەوۈندە

ماندووين ناتوانين نه قسه بکهين نه بشجوليين. سهرم به سهرى چياوه نا و چاوم داخستن. ههردهبى لهويدا خومان ليکهوتبى، چونکه ئيمه به پروخسارى ئاگريناوى دايکه خه بهرمان بووه وه، به خوى و له بهر تيشكى مانگ له سهر سهرمان وه ستابوو.

دايکه دههرى بووبوو. "ديسان بهم شهوه له دهره وهن؟ ئهري ميتشکتان له دهست داوه؟ ئهدى بابيه بى که لکه که تان له کوئيه؟ ئهدى ئه و قاپ و کوپانه چين پيتان؟ ئه و قهيسيانه تان له کوئيه تان؟ ئو، ئاى خوايه! له گهل قيژهيدا من هه لبه زيمه وه. دلويه ئاره قهى له نيوچاوان ده که وتنه خوارى. بهرله وهى وهلامى بدهمه وه، شاپيکى تيسره واندم.

ئينجا چوووه وه مال، دهرگا که که شى به کراوه بى هيشته وه تا ئيمه ش به دوايدا بچينه ژوور. نه شمده زانى له و کيشه يه چون قوتار بم، بهرله وهى بچمه ژوورى هه ناسه يه کى قولم هه لمزى. پشته وه م هه لشيلا، ليدانه که ئه وه نده به ئازار نه بوو، به لى به راستى به ئازار نه بوو، نه وه لا، به لام ترسام مه بادا ئه مه لى لى بى، هيشتا لؤلؤ ما بى. دايکه يه کسه ر چوووه بن دووشى هه مامى. چياش خوى به ياريکردن له گهل ورچه کهيدا خه ريککرد، ئينجا کاتى گوئى له شوپه ي ئاوى شيزه ي دووشه که بوو، نيوچاوانى خوى به گيزه ره خه لوزيبه وه که وه نا.

"خاتون! پيويسته روونکردنه وه م بۆ بدهى." دايکه به دهم ئه م قسه يه وه، پويکى له بهر کردبوو، پرچى به سهر شانيدا بلاو بوو بووه وه، دلويه ئاوى به سهر ملاندا بهر بوونه وه و چوووه سهر قه نه فه که و دهستى به شيلانى قاچه کانى کرد، که هه ميشه

ئازارى دەدا. چىاش خۇي خىستە باوۋەش. "چاوشىن گىيان،" واي
پىگوت و گوۋپە سوورەكانى ماچ كىردن. "دىارە دىسان تات لىيە."
مىنىش رامگەيانند: "ئەو بە ساختە وادەكا. بە خۇي سەرى خۇي لە
نزىك ھىتەرەكە راگرت تا —"

دايكە چاۋيىكى لە جامە ماستەي سەر ناوكەوى ناندىنەكە بېرى و
گوتى: "تو ھەر ئەو ەندە دەزانى مالى بۇ من پىس و بىلەزەت بگەي؟
ئەرى تو چ جۆرە كىژىكى؟"
"تاي لى نىيە.. نە."

دايكە چارىكى ديكە دەستى لەسەر ھەنىيە چىادا دانا. ئىنجا بە
ناخ ھەلكىشانىكەوۋە گوتى: "دەي پىم بلى ئەوۋە بە تەماي چ جۆرە
كارىكى شىتتانه بوۋى؟"

باشە چۆن شتەكەم بۇ دايكم روونكر دىبايەوۋە؟ ئەو ھەرگىز لە
ئارەزووم بۇ كامىرا نەدەگەيشت؛ ئەو ھەر بە خۇپەرست بانكى
دەكردم، پىي دەگوتم كەوا شتى زۆرى ديكەي پىويست ماون ھەمان
بىن.

لى بەر لەوۋەي وەلامى بدەمەوۋە، زەنگى تەلەفون لىندرا.
دەستبەجى دەسكى تەلەفونەكەي ھەلگرت و بە بناگوۋى خۇيەوۋە نا
و بە دەنگىكى نەرم جىاواز لە دەنگەكەي خۇي كە لەسەرى
راھاتبوۋىن، دوا.

ئىنجا گوتى "دەي بېرۋنە سەر جىي خۇتان،" ئىنجا وايەرى
تەلەفونىشى لە پلاكەكە دەرھىنا و بە سىنگى خۇيەوۋە نووساند،

ئەوسا بە پەلەپروزی چووه ھۆدەکە ی خۆی و دەرکەکە ی لە دوای
خۆیەوہ پنیوہدایەوہ.

بهندی سڀي

دهستم نابووه بهر چه ناگه م و به سهرسورمانه وه له يه كه م به فري سالم دهرواني، كه وهك تاراي بوكيني شاري مهربواني داپوشيبوو، مهراق بووم بزانه م ناخو كه س دهتواني زهماوهندي له گه لدا بكا. زهماوهنديكي بي زاوام ويناكردبوو، جلي بوكيني له گولي همه چه شن و همه پرنگ. لي خو من تهنيا قه له ميكي ره شم هه بوو.

دايكم به دم ليرامانه وه: "تهري چيه بو خاتري خوا، ديسان زينده خون؟ نيمه دهبي له ماوهي پينج خوله كدا خو مان تيكنين و بروين."

منيش چا كه ته كه م له به ركردبوو. "سهرپوشه كه م ديار نيه."

چيا له ناندن به دم چاو هه لگوفتنه وه گوتي "بلسيمه!" سالي يه كه مي قوتابخانه ي بوو، نيسنا دهيتواني پيتي "ر" گو بكا، به لام دهشيزاني چون بهو كورته فسه زمانيهي خوي شيرين بكا. گوره وه يه تاك به تاكه كاني خوي له بن دهر كه كراوه كه ي به خچاله كه، كه به هه تاوه كزه كه ي زستان پروناك ببوو، دهر كه وتن.

"دايكه! بلسيمه!" به م شيوه به دم پرنگه وه بو ژووري دايكه هاواري ده كرد.

دايكه ش گوتي: "چيا، شوكري خوي بكه. خه لكيني زور نه خوگه رمكه ره وه يه كيان له مالدا هه يه و نه هه نوانيكيشيان هه يه تا له

باوبۆرانی زستانی بپاریزین. دهی، ئاگاداربه کیشهی دیکه له قوتابخانه نه نیهتهوه؟ بایی خۆم کیشهم ههن. دایکم ئیدی بۆ ههتا ههتایه من نانا سینه وه."

دوینی چیا له قوتابخانه دا ههلوئستیکی نواندبوو. له وکاتهی مامۆستا کهی داگزابوو هاو پۆلیکی تهنها له بهرئه وهی نهیزانیوه به فارسی قسه بکا، چیا به گزی داچوو بووه وه.

چیا به پشته دهستی چاوهکانی هه لگۆفتن و رووی تیکردم: "له یلا، ته نیا بهک پرسیارم ههیه. ئه ری مانای چوونه مه کته بن چیه، ئه گه ربی و مامۆستا وه لامی پرسیارهکانی ئیمه نه داته وه؟" ئه و پرسى ئه ری بۆچی قوتابیان نه توانن به زمانى دایکیان بنوسن و بخویننه وه. "باشه چی تیدا یه ئه گه ر به کوردی بخوینن؟" وه لامه ستاندارده کهش، که "یهک ولات و یهک زمان" کولی دلی دانه ده مرکانده وه و به لکو ده بووه مایه ی پرسیارى دیکه بۆی.

کاتی خۆی له گه ل چوونه مه کته بم تووشی ترس و تۆقاندن هاتم، هه نوو کهش تۆره ی چیا یه، ئه وهش میراتیکه بۆ هه موو خویندکارانی کوردستان و میله ته غه یه ره فارسه کان له ئیران: له ده ستپنکی سالی یه که مه وه ناچار ده کراین به زمانیکی نوێ بخوینن و بنوسین، که به ته واوی له و زمانه ی قسه مان پینه کرد، جیاواز بوو. کاتیکیش تیده گیراین، لیدان خۆبگه هاتم. شه وانهش بامان ده دایه وه سه ر زمانه که مان، سه ر میراته که مان. ئیدی ورده ورده له وه تیگه یشتین زمانى دایک زمانى ده سه لات و خۆشگوزهرانى نه بوو. له تافی لاوییه وه - نامۆبوون له میژوو و ویژه ی کوردی-

نامۆبۇون لە رەگورپىشە، لە ناسنامەمان و ھەلبەتە لە دايبايشمان دەستى پىندەکرد و لەگەل ھەر سالىكى ھەراشبوونماندا ھەلدەكشا.

دايكم، دەستىك لەسەر كەمەر، بانگى كردم "ھىشتا ئامادە نىت؟" ئوئيش سەرچاگە تىكى شوڤرى مەخمەلى نايبى لە بەرگەردبوو، شىوھ سادەكەى جوڤرى درووينە نايبەكەى نىشانىدا. ھەر دەبى لە تەنەكۆرا، لەو رېزە بازارەى فرۆشتنى جلى دەستى دووى رۆژئاوايىھەكانەوھ بە ھەرزان كرىبىتى. بەلى، ھەر بە راستىش دايكم جوان بوو.

چيا رۇوى لە من كرد و گوتى: "لەيلا؟ نانى شەبەينىش نىيە؟" "چىدى خۆ دە شىلەى و ھەرمەردە. گەورەبووى، بە جوانى قسان بەكە."

دوئىنى شەو خەرىكى داھىنانى پرچم بووم، كەردبوومە كەزى و بە قەردىلەيەكى كەسك بەستبوومەوھ، رەقم لەوھ بوو دايبۆشم.

بابە بە خۆى و رادىۆكەى دەستى، لە پەيژەكان ھاتەخوارەوھ. چاوەكانى بەل و شەكەت بوون. رادىۆكە جارى دا: "حكومەتى ئىزان چوار گوندى كوردانى خاپوور كردن و تەختكردنى پىنج گوندى دىكەشى لەبەرنامەدايە."

دايكىشم گوتى: "ئالان، منداڵەكانت نانى بەيانيان دەوى. دەى لەيلا، خىزاكە."

منىش بە جۆشەوھ لە سەرپۆشەكەم دەگەرەم، ترسام مەبادا پاسى ناوشارم لە دەستبچى. گەرەكى نزيكمان قوتابخانەى سەرھەتايى كورانيان بۆ چيا ھەبوو، بەلام ھى كچان دوو سەعات

دووربوو. له کۆتاییدا چیا سه‌رپۆشه‌که‌ی دامه‌وه، هه‌مووشی گلۆچ بووبوو. 'هه‌ی مشکه‌که'،^{۱۹} دیسان له بن سه‌رینه‌که‌تدا شار‌دبووته‌وه؟

ئه‌ویش گوتی: 'ئه‌گه‌ر رقت لێیه‌تی مه‌چۆ مه‌کته‌بێ!'

'چیا، گۆیگره.' پێده‌چوو له‌وه نه‌گه‌یشتی ئاخۆ چون کچیک له‌م جیهانه‌ هه‌م جوان و هه‌م ئاوه‌زمه‌ندیش بێ. 'تاکه‌ رینگه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کامیترایه‌ک به‌ ده‌ستبینم، ئه‌وه‌یه‌ کارێکم هه‌بێ، بۆ ئه‌مه‌ش پێویستم به‌وه‌یه‌ له‌ قوتابخانه‌ ده‌ربچم. ده‌ی تو له‌ شار‌دنه‌وه‌ی که‌لوپه‌له‌کانی مه‌کته‌بیم وازبینه‌ و منیش ئه‌م‌پۆ وینه‌یه‌ک ده‌کیشم، له‌ قوتابخانه‌ ره‌نگی ده‌که‌م، جا نیشانتی ده‌ده‌م. باشه‌؟'

من و دایکم به‌ سواری پاسه‌ شینه‌ کالبووه‌وه‌که‌ به‌ره‌و شار، بۆ مه‌کته‌به‌که‌ی من و بۆ نووسینگه‌ی راویژکاری، شوینی کاری دایکم رو‌یشتین. مه‌راقیشم بوو بزانه‌م ئاخۆ چ جو‌ره‌ ئامۆژگاریه‌ک ده‌داته‌ ژنیکی دیکه‌، که‌ خیزانیکی هاوشیوه‌ی ئیمه‌ی هه‌یه‌. من له‌ ریزی کورسییه‌کانی پێشه‌وه‌ رامابووم، ئه‌و ریزه‌ی پیاوه‌کانی له‌سه‌ر دانیشتبوون؛ ئاخ‌ر ئافره‌تان بۆیان نه‌بوو له‌ ریزی پێشه‌وه‌ دانیشتن. لای په‌نجه‌ره‌ و له‌ ریزی دواوه‌ دانیشتم، له‌ جامه‌که‌وه‌ سه‌یری ئه‌و خانوانه‌مان ده‌کرد، که‌ ئاووه‌ه‌وای وه‌رزیه‌ی زیانی لێدابوون، ئه‌و ئه‌پارتمانانه‌ی له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ له‌ پال یه‌ک‌دابوون، بێ ئه‌وه‌ی بیچمکی جوان و دیاریان هه‌بێ، به‌م جو‌ره‌ ئه‌وان زۆر جیاوازیان بوون له‌ ته‌لارسازیی ئه‌و خانووه‌ کۆن و دیرینه‌ی به‌شی باکووری شاره‌که‌.

¹⁹ meshkaka

له ماوهی گهشته دووردریژه که دا، دایکه ده بویه قسه ی له گهل
هر ئافره تیک بگردبایه، ئه وهی ده که و ته تهنیشتی. هه میسه سه ری
گفتوگوش وه ها ده کرایه وه؛ تا دی نرخی که لوپه له کان بهر زتر
ده بنه وه، ئینجا تا نیوهی ریگاکه، ژنه که سه روبنی ژیانی دایکمی
ده زانی، به وهی ئاخو خاوه نی خانووه که چند له دووری شار ده ژی
و چه ندیش سه رقاله تا کرئی مانگانه ی خانووه کانی خو ی
خرده کاته وه.

ئه مپو دایکم ئه مه ی به و ژنه ی له ته کی دانیشتبوو گوت: "من
میردم به پیاویک کردوه، دکتورای هه یه و که چی ناتوانی فلسفیکیش
بو مال و مندالی په دابکا و له هۆده یه کیش به تهنیا ده رازئی، ده لی
مندالی دیکه شی ناوین. پوژیک دی توورپه یی خوامان به سه ردا
برژی."

هه رچه نده دایکم ئه وه ی نه درکاند، گهلو چما بابه کاری ده ست
ناکه وی، نه یگوت زیندانییه کی سیاسی بووه، ئاخو ناچیته عه قلی
که س خویندنی بالا ته واو که یت و کاریشته ده ست نه که وی.

"من به کیکم له وانه ی ده بن قووتی چوار که س دابین بکه م و
ناشتوانم کاربکه م و هه موو ئیشوکاری ماله وهش راپه رینم." تا ئه و
قسه یه ی ته واو کرد، پاسه که ئه وه نده ی خه لک تیخزا که س نه یده توانی
بشجوولی، ئیدی ده مه ته قتی دووبه دووش نه کرده بوو.

منیش به رده وام له جامی په نجه ره که وه هه ر سه یری ده ریم
ده کرد. زور له ترومبیله کان له بهر به فری ریگه و بان زنجیریان له
تایه ره کان به ستبوو. له چند گوشه یه که وه ده مبینی، فروشیاری
که پوک شیلمی گه رمیان ده فرۆشت. هه ر جاریکیش فرۆشیاره که

سهرى مه نجه له كهى هه لده دايه وه تا شيلم و ئاو كه^{٢٠} سوور و شيرينه كهى بۆ كرپاريك تيبكا، هه لميك به بهر ههوا سارده كه دا هه لده چوو. ده مى منيش له شوينى خۆى پر ئاو ده بوو.

ئه و ژنه، كه جليكى ميلليانهى له بهردابوو، به پهروشه وه گوئى له قسه نه براوه كانى دايم گرتبوو، پرسى: "ئهرى ئه مه يان كچى تويه؟" چاوم به چاوى ژنهى كابانى مالى كه وت. خاليك له سهر ليوى سهره وهى هه بوو. "خۆ ئه گهر له مه كته بى بۆ نيگاره كه م قه له مى ره نگرديم ده سته كه وئ، جوانترين چادري ژنان ده رده چى. منيش كه ميك خۆم تى دا تا نيگاره كه م ببيني، به و هيوايه به هرهى نيگار كيشانم روانينه تونده كهى نه رم بكاته وه.

"خۆ كچه كهى تو بايى ئه وهنده گه وره به يارمه تيت بدات. نه وه كهى من له ويش بچوو كتره هه موو كاروبارى خاوينكرده وه و شيوليناى له ئه ستو گرتوو. خۆى ده بى دواتر هه موو شتيك بۆ ميرده كانيان بكن. باشه بۆچى بۆ دايكه به سته زمانه كانيان ناكهن؟" ژنه كه به شان هه لته كاندنه وه وه ها دوا و و دايكيشم سهرى ره زامه ندى بۆ له قاند.

دواى ئه وهى له پاسه كه دابه زيم، به دريژايى ريگه تا مه كته بى غارمدا، به ده م كوتانه وهى ريگا شلپه م له ئاو كه وه هينا، بيتاك له وهى گۆره وييه كانم ته رده بن يان نا. پاشان له ژوورى ده ستشۆردن كه به ته نيا مامه وه، قه پالنيكم له و پارچه نانه گرت كه شار دبوومه وه. ديوارى ده ستشۆره كه پر بوو له نووسيني نه فره تگردن له خومه ينى و خه لخالى و ره فسه نجانى، تييدا ناويان به

^{٢٠} ئاو كه: واته ئاوى خواردنه كه كه رهنگى خواردنه وه رده گرى، شله.

بکوژ و خوینمژ هاتبوو. ده‌بووایه ده‌رگه‌وانه‌کەش بە بۆیه نووسینه‌کانی رەش‌بکر‌دایه‌وه. له سه‌رووی گوشه‌یه‌ک ده‌ستوخه‌تی جوانی شلیز ده‌ناسرایه‌وه، منیش هه‌ندی جوینی دیکه‌م بۆ زیادکرد، ئاره‌زووم خواست ئه‌وانه قامچیکوت بکریڤ، ئه‌شکه‌نجه بدرین و دووباره و سی باره له قه‌ناره درابوونایه، چونکه ئه‌وان شایسته‌ی مردن بوون. پاشان نیگاری هه‌وه‌سبازانه‌م بینی، وینه‌ی کر‌میک یان له‌وانه‌یه تیریک بووی، منیش کردمه په‌پوله‌یه‌کی جوانی سپی به پنتی ره‌شه‌وه.

زه‌نگی قوتابخانه لیدرا، منیش پامکرد تا خۆم بگه‌یه‌نمه هه‌موو ئه‌و کچانه‌ی له حه‌وشه‌که‌وه ریزکرا‌بوون، به ئه‌ده‌به‌وه گوینیان له‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان ده‌گرت، که قوتابییه هه‌راشه‌کان به ته‌جۆیده‌وه ده‌یانخویندنه‌وه، ئه‌و ئایه‌تانه‌ی ئه‌و سۆزه‌یان تیدابوو، که یارانی خودا هه‌رگیز ناسۆر و ترس نابینن. شلیزیش له پشته‌وه‌ی من له ریزدا بوو. دایکی ئه‌و تاکه کهس بوو، زۆر جارن به شادمانییه‌وه ده‌مییی، یان به لای که‌مه‌وه ئارام بوو، هه‌رچه‌نده ژیانیشی زه‌حمه‌ت بوو.

نه من و نه شلیز ده‌سته‌وانه‌مان له ده‌ستدا نه‌بوون، کاتیکیش به‌ریۆبه‌ره‌که‌مان وانه‌ی ره‌وشتی پیده‌داین، ده‌سته‌کانمان هه‌لده‌گلۆفت، دل‌یشمان لییان پر بوو، ده‌سته‌کانمان ده‌نایه بن هه‌نگلمان. شلیزیش سه‌رپۆشینی فش و کورتی له‌سه‌رنا‌بوو، به دل‌ناییه‌وه به هۆیه‌وه کیشه‌ی بۆ دروست ده‌بوو. به سرته و زۆر به کورتی گوتی: "دیواری هه‌موو ئاوده‌سته‌کانم ده په‌سمی کتیر وهرداوه"

منیش خەنیمەو و لە شەرمانیش سوور ھەلگەرام، زانیم ئەو
 وینە یە بوو، کە من بە کرم یان بە تیر تێی گەشتبووم. ئیدی هیوام
 دەخواست بە لکو کەس نەزانی من بالم لە چوکیک ناوہ. ملی شلیتر
 لەسەر ما سوور ھەلگەرا بوو، خۆم گەیاندى تا چمکی لەچکەکەى بۆ
 گریبەدەمەوہ.

ئەویش کشایەوہ. "نەخیر، خۆ ئەگەر حیجابی تەواو بپۆشم،
 ئەوکات پێم وا دەبێ بڕوام پێیەتێ."

"باشە لەو ناترسی گیوی خان سزات بەدا؟" راستییەکەى ئەوہ
 بوو، مامۆستای پەرورەدە^{۲۱} وانەى بە هیچ پۆلیک نەدەدا، ئەو
 ھەیتە یەکی فەرمى حکومەت بوو. ئەرکی ئەو ئەوہ بوو، وا لە
 کچەکان بکا راپۆرت لەسەر ئەو مامۆستا و قوتابییانە بنووسن، کە
 بە تەواوی رێساکانی دین و سیاسەت جێبەجێ ناکەن. ئەمەش
 راستییەکی حاشا ھەلنەگر بوو، کە تاکە شتیکی ھاوبەشی ھەموو
 دەفەرە کوردیەکان ئەوہ بوو، پڕ بوون لەو جۆرە کارمەندە
 ھەوالدزانە؛ ھەر بە تەنیا لە شارە چکۆلەکەى ئیمە، کە کەوتبووہ
 سەر سنووری کوردستانی باشوور، نزیکەى شەش لەو کەسانە
 کارا بوون. شۆفاری بیژماریش لەناو شاردا ھەبوون، ھەر لە
 شوفیری تاکسییەوہ تا فرۆشیاریکی گەرۆک. تەنانەت ئەو مالباتانەى
 ئەندامیشان لە داردرابوو یان کەسیکیان بە ھۆی ئازار و
 ئەشکەنجەوہ کەم ئەندام بوو بوو، بۆ شتی پارە شۆفارییان بەسەر
 ئەوانی دیکەوہ دەکرد.

^{۲۱} وشەى فارسی parwreshi بە رینووسی ئینگلیزی بەکارھێناوہ.

له ته مەنى دوازده سالییدا، شلیتری یاخی یه کیک بوو له ئامانجه هه ره دووباره بووه کانی گیوی.

شلیتریش به جوین و قسه ناشیرینه کانی منی هیدمه گرتی کرد و گوتی: "به نه فرهت بئ! ئەو نه من دهرسینی و نه دایکیشم." دهسته خوشکه کهم، که وتبووه دۆخی داپسان و یاخیگه ری، به لام هیشتاش ئاگری له چاوان نه ده باری.

منیش بۆ پالپشتی به گویمدا چرپاند: "سه رباری ئەمهش هه ناسه یه کی بۆگه نی هه یه." به دزییه وه بروام وابوو، که مامۆستا که له پیناوه ده سولات بۆ ئەوه ی که له گایی بکا دلێ خۆی به زیراب گۆریوه ته وه.

شلیتریش ده موچاوی خۆی به شاله که ی داپۆشی و له قرته ی پیکه نینی دا، ئینجا ده ستی به سکیه وه گرت و خۆی گرژکرد. "ئهری تو باشی؟ قاوه لتیت کردوه؟" په شیمان بوومه وه، نانه کهم له گه لدا به ش نه کردبوو.

ئویش نیگه رانییه که ی منی ره وانده وه. "من باشم." دوابه دوا ی سروودی نیشتمانی ئیران، دروشمی "بمرئ ئەمریکا، بمرئ ئیسرائیل" گوترا یه وه. ته نها له ویدا ریگه به کچان ده درا هاواربکه ن، ته نانه ت هانی شه دران تا به دهنگی به رزه وه بیلینه وه. من و شلیتریش به هه موو هیزیکمانه وه به هاوارکردنه وه دروشمه که مان ده گوته وه تا هه م هه ندی گه رم ببینه وه و هه م بۆ ئەوه ش به شداری ئەو پینشبرکی نافه رمیه ش بکه ین ئاخۆ دهنگی کاممان به رزتره. خۆی ئەوه کرده یه کی داپسانانه مان بوو به وه ی له جیاتی

دروشمه‌کان، هه‌روا له هه‌راوه‌وریا بدهین و ده‌مان ته‌واو به‌شبه‌کینه‌وه و سه‌ربزیوی ژیربه‌ژیری خۆمان به‌تالکه‌ینه‌وه.

دوای ئه‌وه، به‌ریزی یه‌ک له دوای یه‌ک به‌ره‌و پۆله‌کانمان بووینه‌وه. "من نیکاره‌ نوێکه‌مت نیشان ده‌ده‌م، به‌لام ده‌بێ سه‌ره‌تا قه‌له‌مه‌نگ په‌یدا بکه‌م."

شلیر که له‌ریزی پشته‌وه له‌گه‌ل کیزیکی به‌ژندریژ دانیشتبوو، تا باشت‌ر بواری هاری و هاجی هه‌بێ، گوتی: "نه‌شم‌دیوه و پیم‌جوانه‌."

مامۆستای دین، ئه‌وه‌که‌سه‌ی بی برانه‌وه وانه‌یی له‌سه‌ر گوناح و ژیا‌نی ئه‌و دنیا ده‌وته‌وه، ترساندبوومی، به‌ده‌وری پا‌زده‌ ریزه‌که‌دا ده‌سووپرایه‌وه، له‌سه‌ر هه‌ر په‌خه‌یه‌ک سه‌ کچی عه‌زه‌شینی سه‌رپۆشسپی ئه‌و کیزانه‌ی به‌رگی شین و سه‌رپۆشی سپی دا‌ده‌نیشتن. منیش ده‌فته‌ره‌که‌م هینایه‌ سه‌ر رۆخی میزه‌که‌م تا نیشانی بده‌م راهینان و وانه‌ی ماله‌وه‌م جیبه‌جی کردوه.

ئه‌و به‌ده‌نگیکی نه‌رم‌تر له‌وه‌ده‌نگه‌ی ده‌رسی پنده‌داین پنی گوتم؛ "ده‌ی، به‌دایکت بلێ ناوبه‌ناو سه‌رپۆشه‌که‌ت بشوا و ئوتوشی بکا، باشه‌؟" ئه‌و بۆنی گولاوی لیده‌هات، پینشم وابوو ده‌بوایه‌ هه‌موو ئه‌و گولانه‌ بمرن تا بۆنیککی بۆ ئه‌و لێ دروست بکه‌ن. ئه‌و له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت و گوتی: "پینشی بلێ رۆخی سه‌رپۆشه‌که‌ت بدرویته‌وه." قوتابه‌کانیش له‌سه‌ر میزه‌کانی خۆیان ئاوپیان له‌من دایه‌وه. منیش تفی خۆم قوت دایه‌وه، هه‌ستم‌کرد، گه‌رمایه‌ک ئه‌وک‌م ده‌زوورینیته‌وه.^{۲۲}

^{۲۲} زوورانده‌وه: چووزاندنه‌وه

کاتیکیش به رهو تهخته پره شه که پویشته، سمته زله کانی ماموستا له بن مانتو قاوه بیه توخه که دا دهله رانه وه. لهو نیوه دا و له ماوه ی وانه که دا هموویان به دزییه وه نیگیان تیپریم تا ئه و کاته ی شلیز له شوینی خوی هه لسا و له ماموستا که نزیک که وته وه تا شتیکی به سرته وه پینلی.

ماموستایه که گه رایه وه سهر دهنکه تیژه که ی وانه گوتنه وه؛ 'ناتوانی چاوه ری بکه ی؟' شلیرییش به ده مارگرژییه که وه چاویکی به و ناوه دا گیزا، دیسان شتیکی چرپانده وه گوئی. پوخساری ریکه لاتبوو، ده موچاوی سپی هه لگه را. ئینجا ماموستا که گه رایه وه سهر وانه که ی و سهره نجام گوتی: 'باشه، برۆ.'

شلیز پویشته و برده بردیکیش سه باره ت به خوین له نیو پوله که دا هاته ئارا تا ئه و کاته ی پاش چهند خوله کیکی که م ده رکه وته وه، سه ری به ردا بووه وه. ئیدی هه را له پوله که په یدا بوو؛ له و کاته ی چهنکه هه شت سالییه که کوتایی پیهاتبوو، له و کاته وه ی زهنکی هوشداری هیرشی فرۆکه کان له بلندگوانی شاره که وه به رزده بووه وه، ئیدی هه ر بابا بوو به ره و کونه ته یاره و ژیر زه مین هه لدهات، هه ندی جار له و پاشا گه ردا نییه دا خوشمان به یه کدا ده دا، ئیدی له و ساوه هه راوزه نای وامن له پوله که دا نه بینبوو. خه ریکبوو له سه ر میزه کانی خومان به رده بووینه وه، ئاخه ئه وه نده بۆ پیشه وه خومان شو رکرد بووه وه به لکو ئه و سرته یه ی له به رده م ژووره که دا ده کرا بیستین.

”دهكړئ ئهوان له ئيداره دا يارمهتيت بدهن.“ ئهوه قسه ي مامؤستاكه بوو بؤ شلير، له و كاته ي شلير به گريانه وه له پوله كه به غار بؤيدهرچوو. منيش دهستم دا يه جانتاكه ي و به دوايدا چووم.

شلير باله كاني راستوچپ له خؤى ئالاندبون، له ناوقه ديشه وه خؤى چه ماندبووه وه ده م ي ته ته له ي كرد، گو تى: ”بروام به جوانه نه كرد كاتى هه وليدا پيمبلى.“

منيش ليمپرسى: ”تو چيت كرده؟“ لى ده سته جي له پرسيا ره بي سه روه به كه م په شيمان بوومه وه.

ئو و يش به روويه كى گرژه وه چاويكى ليكردم. ”من هيچم نه كرده وه. من رقم له مامؤستاكه يه. رقم له م شوينه يه. هه رگيز جاريكى ديكه ناگه ريمه وه ئه م زبلخانه يه. من هينده م گوئ له باسى ئه و دونيا گرت، نه خؤش كه وتم. كئ ئه وه ي ده وئ؟ خو ئيره خؤى بووه ته دؤزه خ؟“ ئينجا شلير جانتاكه ي خؤى له من وه رگرت ه وه كتيب ه كاني مه كته بى يه ك يه ك ده ره ينان و به ديوارى پار ه وه كه ي دادان. كتيبى ئايينى به ر تابلؤيه كى گه وره ي ئايه توللا خومه ينى كه وت. منيش له جي خؤم چه په سام.

شلير تفى به كتيب ه كاندا كرد، ئه وان ه ي له سه ر ناوكه وه كه په رشوبلاو بووبوونه وه، ئينجا به غار له په يژه كان چووه خواره وه. منيش له په نجه ره ي پار ه وه كه وه سه يرمكرد و بينيم ده رگه وان ه سيسه لگه راوه كه هه ولده دا ده روازه ي چوونه ده ره وه ي لنيگرئ. خؤئ ئه وه به شيكى ئه ركى ئه و بوو، لينه گه رئ كچان له ده ركه بچنه ده ره وه و كورانيش بينه ژوور، مه گه ر دايباب يان كارمه ندى حكومه ت بن. شليريش له گه لى كه وته مشتموم، ده ستي له هه وا دا

رادەوہ شاند. ئەویش مەچەکی شلیری گرت، بەلام تۋانی پالی پیۆه
بنی و خۆی رابپسکینی بە دەرگە کەدا تینتەقاند لەودیو پیچی
جادەکەوہ بزر بوو. لەسەر رینگە قوراپیە کە شوینپی پیتلاوہ رەشە
لاستیکە کە ی دیار بوو.

مامۆستا لە دەرکە ی ژووری پۆلە کەوہ بانگی کرد: "دە ی سامان"^{۳۳}
وہرەوہ ژووری. "منیش بەرەو سەر میزی پۆلە کەم دەگەر پامەوہ،
هەولیشم دەدا بەسەر هیدمە گرتنی ئەو دیمەنەدا زالبم، ئاخەر بینیم
کتیبی قوتابخانە بەر بیچی خومەینی کەوت. خۆ سووکایەتی بە
رابەری مەزن تاوان بوو، بەلای کەمیەوہ سزاکە ی زیندان بوو.

کیژیک لە تەنیشت من دانیشتبوو، ئانیشکی لیدام. "ئەری پەلە ی
خوینت لەسەر مانتۆی شلیر بینی؟"

درۆم کرد و گۆتم: "بەلێ."

من باقی پۆژە کەم لە مەکتەب و لە ریی گەرانەوہ شم بۆ مالی
هەر هەلدە لەرزیم، لە ریزی دواوہ ی پاسە کە دانیشتبوم و سەیری
دیمەنەکانی دەرەوہم دە کرد. هەموو دوا ی نیوہ پۆکە لە قوتابخانە
سەبارەت خوینبەر بوونە کە هەر پستە پست بوو. لە هەولیک بۆ
هەلپتانی تەلیسمی کچان و خوینبینین، وە هام دانابوو هەندێ لە
کچان جاروبار دەر شانەوہ. هەرچەندە ئەمەش لە هەموو کیژیک
نەدەقەوما، تۆ بلئی ئەوہ بی؟

خەلکانیک لە بن شەپقە و ساقۆکانیان پیاوہ بە فرینەیان
دروستدە کرد و یاریان لە گەلدا دە کردن. هەندیکیشیان لەسەر بانی

^{۳۳} مەبەست لە ناوی سامان پاشناوہ، واتە ناوی خانەوادەیی.

ئەپارتمانەكانيانەو تىكەلى يەك بووبون و خۇيان لەبەر كزەتاوى زستان ھەلخستبوو، گولەپوژەيان دەقرتاند و شوخييان دەکرد.

"خودايە، سۆز دەدەم بىمە كچىكى باش." كاتى پەنجەى توتەم بەرەو ئاسمان بەرزكردەو و بەلئىنى خۆم دا، بوومە قەشمەرچارى سەرنشینه بىحەوسەلەكانى ناو پاسەكە.

لە گەرەنەو مەدا بۆ مالهەو، ئەو پارچە نانەى لەناو جانناكەمدا بوو، لەگەل چىادا بەشمکرد. دواى ئەوەى ھەموومان خوارد، ئەو دانى بەویدا نا، كە بابە بەو ھەلوئىستە جوانەى لە قوتابخانە نواندبووى شانازى پىو كەردبوو، بەرلەوەى بىياتە مەكتەبى لەفەيەكى گەسى بۆ ھىتابوو.

منىش نوقرچىكم لىگرت. "تۆ نازاندوويەكى^{٢٤} لاسارى، تۆ دزى. تۆ ھەر شتىكى ھەمبوو، خواردت. تۆ شايستەى ئەوەى خوين برشينيەو نەو ك من." ئىستا ئەو بايى خۆى ھەراش بووبوو، بە ئاسانى لەبەردەستم دەرباز دەبوو، ھەر پىشەدەكەنى. ئاى چەند نادادى بوو، كە ئەو لەو روخسارە جوانەى لە دايكەو بۆى مابوو، سوودى وەردەگرت. ئەمەش منى شىت دەکرد و ھەموو كەسىكىشى بە خۆيەو سەرسام دەکرد، تەننەت بابەش.

لى دوايى ئەو بەلئىنەم بىر كەوتەو كە بە خودام دابوو، كە نابى رىگە بە ئەھرىمەنى توورە و تەمبەلى بەدەم تا لەو خوينبەربوونەى لە قوتابخانەو دەستپىكرد بمپارىزى. "ئەو بوو پىم گوت: "من لىت خۆش دەبىم كە نانى منت خوارد و لە بابەش دەبوورم كە تۆى زياتر

^{٢٤} ئەو كەسەى (بەتايبەتەش مندال)، كە زۆر نازى درايتى و خوى بە نازپىدانەو گرتى.

له من خوښدهوئ. ئەوسا دانیشتم و سەرم بەسەر کتیب و
دەفتەرەکانی خۆمدا شوێرکردەوه.

چپاش بە خۆی و دەفتەرەکە یەوه له تەک من دانیشتم و دەستی
بە پرکردنەوهی لاپەرەکانی کرد. ئەو وەک من جوانی نەبوو تا
فیزە ئەلف و بینی بکا، بەلام دەشیزانی پیتەکان گۆ بکا. کاتیکیش
دایکە هاتبوو، بەسەر کتیبەکانمانەوه خەومان لیکەوتبوو. ئەوسا
له شوینی خۆم رابووم، تا بیسەلمینم یارمەتیدەرم، تا بیسەلمینم
کچیکی گوێرپایەلم، بە ساقو و سەرپۆشەکە ی قوتابخانەشمەوه
جلوبەرگی ئامادەکراوم بۆ شوشتن کۆکردەوه، ئەو شەم دەرخست
چۆن جلشۆرەکە پیتەکم. بە شانازی و سەرکەوتنەوه بە چپام
راگەیانند بەم زووانە جلوبەرگی خاوینمان دەبن. خۆ ئەو شەم
نەدەزانی دواتر لەسەر ئەوه لیم دەدری، ئاخیر تایتی سپیکردنەوه
له جیاتی تایتی خاوینکردنەوه خستبوو نێو جلشۆرەکە و
هەندیکیان وەک مەشخەلی ئاگر هیلێ نارنجیان بەنیودا هاتبوو.

دوای ئەوه بۆنی میوهی گەنیو وایلێکردم بچمە ناندین و کیسەکە
دەرکیشتم. له یەکی له کیسە کۆنەکان دلۆپە ئاوی پیس
دەهاتەدەرەوه، بەوه هیلێکی بەسەر ناوکەوهکەدا هینا کە
میشومەگەز له خوښیان دەورەیان لیدا. بە بیزبوانەوه کیسەکەم له
ناوەراستی ناندینەکە بەجیهیتشت و پرتەقالیک و ئاروویەکم له نێو
کیسە ی میوهکە کە لەسەر کەوانتەرە دانرابوو، دەرھینا و لەبن
کراسەکەم شاردمنەوه. بەلام بەر لەوهی بیانخەمە نێو جانتای
مەکتەبمەوه، دایکم گرتمی. "پۆژانە تەنیا جاریک، راستەوخۆ بەم
قسە یه کاتی له هۆدەکە ی خۆی هاتەدەرەوه، پووی تیکردم، ئیستا

خوی گۆریوه به فیستانه شینه فشو فوله که یه وه، که تا سهر پاشپانی
پتی هاتووه، سه رکونه ی کردم که زبلم له ناوه راستی ناندینکه دا
به جیهیشتووه.

کاتیکیش باببه له هه وره بانه که هاته خواره وه، ئیمه هه رسیکمان
په نیرمان خستبووه نیو پارچه نانه تهنکه که ی له واشه و ده مانخوارد.
ئو به فه رمانکردنه وه گوته: "ئو چه که واژو بکه بو ئو ره فانه ی
داواتکردبوون."

دایکه که پارووی له ده مدا بوو گوته: "پوول نییه." ئیدی ده می
زیاتر کرده وه تا قه پالی دیکه ی لینگری.

منیش په لی چپام گرت و پیم باشبوو ببیه مه سه ره وه بو
هه وره بانه که، ئاخو له وی له وانیه له وه ده مه قالییه دوربکه وینه وه که
هه ستم ده کرد له ئانوساتی ته قینه وه دایه. چپاش به هیواشی
پارووه که ی قووتدا، بی ئاگا له وه ی ئیستا نا که میکی دیکه ده بیته
پوژی حه شر.

"ئاخر تو قه رزاری کابرای."

"من پوولم نییه." دایکه وه های قیزاند: "قرۆشینکم نییه، هه ر هیچ."
من چپام برده ژووری نوستنمان و ده رکه م له سه ر خویمان
پتوهدا. ئه ویش هیچ ناره زاییه تینکی نیشان نه دا به رانبه ر به وه ی ژمه
خواردنه که م پی بری.

"که واته، ئه دی بو چی داوای ئو شتانه ت کردبوو؟ ئه وان بو
پاره دانه که ملی من ده گرن، نه وه ک ملی ژنیک."

دایکەش بە دەهریبوونەوه وەلامی دایەوه: "باشە ، هە ی ملحیز، بۆچی تەنیا جارێک توش پارە نادەی؟" لەوکاتەوهی بابە جینگە ی خۆی جیاکردبوو هە و بە تەنیا لە هەورەبانەکە دەنوست، دایکە ئاوا سووکایەتی پێدەکرد.

هەستم بە ترس و تۆقینیک لە نیو هەناوم کرد و بە لەپی دەستیشم گویچکەکانی چپام گرتن.

ئینجا بابە دەنگی بەرزکردەوه: "ئەری بۆ خاتری خوا هەموو ئیوارەیک دەچییه کوئ و ئەو مندالە بچوکانە جیدیلێ؟ وا دەزانی نایزانم؟ پیتوایە گەمزەم؟"

چیا سەیریکێ کردم. زانیم لەپی دەستم رینگ نەبوو لە بیستنی قسەکە، بەلام نەمدەزانی چیدی بکەم.

"من بۆ کوئ دەچم؟ تۆ نازانی من بۆ کوئ دەچم، وایە؟ هەشت سألە. هەشت سالی نەفرەتی جەنگە." دەنگی دایکە لە دەرکەوه دەگەیشته لامان: "من دەبووایە لە ریزی دوورودریژدا بۆ یەک دوو کیلۆ برنج یان شەکر بۆ تۆ و مندالەکانت بوەستم. لەوئ دەوہستام و شەرم لەگەل ملهوپرەکان دەکرد ئەوانە ی نۆرەبریان دەکرد. ئەو دەمارە شینانە ی قاچم دەبینی؟ "دەیبینی؟" وام خەیاڵدەکرد دامەنی کراسەکە ی هەلبیکیشی. "ئەمە ئەنجامەکە یەتی. خۆ ئەگەر پۆژانە نەچمە چارەسەری سروشتی ناتوانم بە پین برۆم. ئەدی بۆ خاتری ئاسمان، تۆ هەموو پۆژەکە ی بە چییەوه خەریکی؟ هەر کیلم کیلم دەستبەتال دەسوورپیتەوه؟"

بابه نه‌راندی. ده‌ی ئه‌و ده‌مه‌ گه‌وره‌یه‌ت دا‌بخه‌، هه‌ی قه‌حبه‌ی هه‌یج و پو‌وچ. من ئه‌و ره‌فانه‌ و ته‌واوی ماله‌که‌ ناگر تیبه‌رده‌ده‌م و له‌گه‌ل خاک و خۆل تیکه‌لیان ده‌که‌م.

خه‌یالی ناگر تیبه‌ربوونی مال تۆقاندمی. ده‌ستم گه‌یشه‌ هه‌یدفۆنیک و به‌ ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه‌ له‌ گویی چيام ناخنین و سه‌ره‌که‌ی دیکه‌م له‌ رادیۆ ره‌شه‌ کۆنه‌که‌ راکرد و رادیۆکه‌شم پیکرد. ده‌نگم دایم، به‌ له‌بی ده‌ستیشم توند هه‌ردوو گویچه‌ی خۆم گرت، توند گیرساندم. چیا پیکه‌نی. منیش دانیان نه‌بووم چی وای لیکرد شاگه‌شکه‌ ببی، روخساری من یاخود بیستنی شتیک له‌ رادیۆکه‌.

منیش له‌گه‌ل چیا پیکه‌نیم به‌لکو خۆم له‌خشته‌ بیه‌م و به‌ شتیک بخافلیم. شتیک به‌ر دیواره‌که‌ که‌وت. په‌رداخ یان فه‌خفوو‌ریه‌ک بوو، وردوخاش بوو. پێچی سه‌یر و نامۆ زگیان وه‌ ژان ده‌هه‌تنام. چیا به‌ کراسه‌ خه‌تاره‌ شین و سه‌پی و پانتۆله‌که‌یه‌وه‌ له‌ جاران نازدارتر دیاربوو. هه‌م پیکه‌نینه‌که‌م هه‌م به‌رزتر و هه‌م ناحه‌زتر ده‌هاته‌ده‌ره‌وه‌، به‌لام چیا ده‌بیینی نه‌مه‌توانی پر به‌ ده‌م پیکه‌نم، بۆیه‌ که‌ بیینیم هه‌رخۆمانین ئیدی ئازادانه‌ دامانه‌ قاقای پیکه‌نین. من به‌و قایاقایانه‌وه‌ی زیاترم خۆشده‌ویست، لێ کاتی گه‌زیکم له‌ گوپه‌ خرپن و سووره‌کانی گرت، تیده‌گه‌یشتم تایی به‌رزه‌. ده‌شمزانی ئه‌م ئیواره‌یه‌ لای شوفاژه‌که‌ نه‌بووه‌ تا سه‌ری پێوه‌بنی. که‌ بیینیم تایی به‌رزبۆته‌وه‌ منیش گازه‌که‌م توندتر له‌ روومه‌تی گیرکرد، پیموابوو به‌مجۆره‌ تابه‌که‌ی ده‌ره‌وینمه‌وه‌. لێ فرمیسک له‌ چاوه‌کانی زا. ئینجا لێوی خۆم گه‌ست. من خوشکیکی خراپ بووم، په‌له‌ی سوورم له‌سه‌ر روومه‌تی جیه‌هه‌شت.

ئای خوییه، نه که ی له سزاکه یدا خویین برشینمه وه.

من په نجه ی ئامازهم خسته سهر گوشه ی لیوم، ده می خوم
لینکرده وه، زمانی خوم سوراند و دهرمهینا، دهموچاویکی
ترسناکانهم دروستکرد. چپاش پیکه نی و فرمیسیکیس له چاویدا
ده باری. پرومه ته تهره کانیم ماچکرد، ئینجا چومه سهر ده ست و
قاچم، به ویشم گوت رادیوکه ی توند به ده ست بگری و خوی هه لداته
سهر پشتم.

"ئیسنا زور گه وره بوومه، دهرؤستم نایه ی."

"گویی مه دهری. ده ی وهره سهر پشتم."

بابه له توورپه بیان هیشتا ههر دهینه راند. دایکesh جوین و رق و
سوکایه تی به سهر دا رژاند. منیش له سهر چوارپهل دهرؤیشتم و
له بهر خاتری چیا ده محیلاند، هه ستمده کرد قورسه. هیشتاش
هیندفونه که ی ههر له گویدا بوو. له سهر پشتم که وت و له سهر
ناوکه وه که غلور بووه وه، پیکه نینیش ههر حیسابی له سهر نه بوو.

بهینی لاقه کانم به شیوه یه کی نائاسایی تهر بووبوون. ده ستم دایه
دهرپیکه م و ئه و په له رهنگ سووره م به دیکرد که به ناوپیستی^{۳۰}
دهرپیکه مه وه بوو، ده سته ئاره قاوییه که م له رزی.

نیگار هکه م به په نجه سووره که م رهنگ کرد.

^{۳۰} ناوپیستی: نه و به شه ی دهرپی یان دولینگه که ناوگه ل داده پووشن.

بهندی چوار

گول، خونچهي دابوو؛ چرؤي كهسك كه له نيسان و ئاياردا سهرى دهرهينابوو، ئه و ناوهي سهوز كردبوو، سه ره و هه وراز قيت بووبوونه وه و كرابوونه وه. منيش له دوا رؤزي خويندني ناوه ندييم به زينده خه ويكه وه به ره و شويني كاري دايكم ده چووم، به و خه ونه ي خه ريكه بچه زانكو، كارم ده ستيكه وي، كاميرا يه ك بكرم و ده ست به فيلمسازي خوم بكم. سينگم پر بون و به رامه ي ئه كاسيا و ده ميشم پر له دنكه توي سبي شيرين بوون، ئه وه ي كوړوكال، نازادانه له سهر جاده لتي وه سهر دارئ ده كه وتن و هه رچي به ويندا رويشتبا به شيان ده دا. داره كان به شيويه كي بي جياوازي له به رده م زوربه ي ماله كاندا وه ك يه ك به رز و په رپووت بوون.

دايكه هيتشتا سه رقالي دوا مه عميلي بوو، ده بووايه له نووسينگه ي راويژكار ييه كه له سهر ي بوه ستم. ديواره كان ي به رهنگي بوره بويه كرابوون، په نجه كه رهش به سهر دووپاني سه ره كي ناوبازارپيدا ده رواني، كه رؤخ جاده كان ي بؤ په له په لي پياده رؤكاني تهنگ بوو. له سهر كورسيه كي خولاودا له به رده م ميژيكي قاوه يي گه ورده دا دانيشتم، كه كومه ليك كاغزي له سهر بوون، بارسته كاغزه كه ش سهنگيك له شيوه ي كوړيان له سهر دانرابوو. بيرم له و شته كرده وه، كه شلير هه فته ي پيشتر نيشاني دابووم، خه تكي شيبه كه ي سيماي حالگرنتي دهر ويشانه. له وه ته ي شلير قوتابخانه ي به جيهيشتبوو، به ده گمه ن ده بينرا، جوانه ش كه ئيستا بؤته يه كيك

له بازارگه رمتريڼ بهرگدرووه کاني شار، هر به نيو جاده و بانه کاني کوردستاندا دهگه را، سهرى له شوينه واره ديزينه کان دها، گوڼى له موزيک و بهندوبالوره جوربه جوره کاني دهقه ره که دهگرت، سه يري رپوره سمى جياواز جياوازي دهکرد، که هه تاویش با، به سهر گرده کاندا هه لدهگه را تا که وى دهندوک سوور ببينى. جاري کيان به دهره تم زانى و له گه ليدا چومه خانه قايهک، چومه خه لوه تگه ي سوڤفيان. هيشتاش هه ست به رپتمى دهف ده که م، ده بينم چون دهر و يشه کان باز نه يه کيان پيکه يئاوه، باسکيان له يه که ئالاندووه، تا يه کيکيان ئه و په رزينه مرويه ده شکيڼى و له نيوه راستياندا حال ده يگرى.

دايکه دواى ئه وهى مه عميلتي که ته ي قه باره نا ئاسايى به ره و دهر که ي دهر وه رپنو يڼى کرد، بارسته فاي ليکي له بن هه نگلي دانا. سه ربارى ئه وهى جهسته شى گور^{۳۶} بووبوو، ئه و منى وهک گورچانيک به کاره يئا و ويستى رى بکا.

"تو پئويسته گورپاليک له ده ست بگرى" به دم ئه م قسه يه وه فاي له کانم لئوه رگرتن و که وتينه سهر شه قام، که جمه ي ده هات. ئه و به دم گوتنى: "من هيشتا ئه و پيره نيم" به هه ناسه برکيڼيه که وه سه له مييه وه.

منيش گوتم: "مه عميله که ت هر ده لئى پياوه له بهرگى ژناندا."

"ئه و نيره موکه، که سيکي زور نايابه، هر به ته واوى بن ويته يه."

^{۳۶} گور: سر، کاتى خوڼين بو ئه نداميکي له ش ناروا.

من له سه‌روبه‌ندی ئه‌وه‌دابوو، لئی بپرسم ئاخو نیره‌مووک
 چیه، که ده‌نگیکی ناسیاو له‌نیو ئاپورای خه‌لکه‌که له‌سه‌ر شه‌قامه‌که
 به‌ر گویمان که‌وت. به‌ر له‌وه‌ی ئاو‌ر بده‌مه‌وه و روخساری بی‌نم،
 ده‌نگه‌ گره‌که‌م ناسییه‌وه. بابه‌ به‌ پینچه‌وانه‌ی خه‌لکه‌که‌وه ده‌هات،
 قاچیکی نوشتاندبووه‌وه به‌ ستوونی کاره‌بای وه‌نابوو، ده‌سته‌یه‌ک
 ته‌سییحی به‌ باسکییه‌وه وه‌کردبوو، بانگی ده‌کرد: "ته‌نیا به‌ بیست
 تومه‌ن."

خو‌رپسکانه‌ بانگم کرد، به‌لام کاتیک ئه‌و زوو رووی لینه‌رگنیرام،
 منیش قروقه‌پم لیکرد. دایکه‌ش بی باکانه‌ له‌سه‌ر رویشتنی خو‌ی
 به‌رده‌وام بوو.

به‌ نووزیه‌یکی نار‌ه‌زاییانه‌وه گوتم: "فایله‌کان قورسن. جانتای
 مه‌کته‌بی‌شم قورسه. توش هه‌ر قورسی. ناتوانم چیدی برۆم." ئینجا
 سواری پاسینک بووین، به‌ یه‌که‌وه له‌سه‌ر کورسییه‌کی چه‌رمینی
 دراو و له‌ بیده‌نگیه‌کی وه‌ره‌زدا دانیشتن.

سه‌ره‌نجام پرسیم: "ئه‌ری لاقت چۆنه‌؟"

ئو به‌ لاچاوئیکه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم. "له‌ که‌یه‌وه خه‌م
 لیده‌خو‌ی؟"

خو‌ی پرسیاریکی ره‌وا بوو کردم، به‌لام باری تۆمه‌تبارکردنه‌که‌ی
 سووک نه‌کرد.

"دایکه، من ده‌مه‌وی بزنام. ئاخ‌ر زۆر شت ده‌رباره‌ی تو هه‌یه
 ده‌مه‌وی لینیان تیبگه‌م."

ئه‌ویش ئاو‌ری لیدامه‌وه: "به‌ راستی؟ چیت ده‌وی؟"

من دهمزانی ئه و بابه کاتی خۆی له زانکۆی تاران له و کاتهی خویندکار بوون په کدیان بینوه و وهک زۆر کوردی دیکه نازاری میژوویی هاوبهشیان هه بووه. لی ئه وه سهخت بوو بیهینمه پیشچاوی خۆم، ئاخۆ چ شتیک به یه که وه کویکردوونه ته وه. 'باشه که یه که م جار بابه ت بینی، چ شتیک له ودا هه بوو، چهزت پینکرد؟'

دایکهش گوتی، زیرهکی و کاریزماکهی پیاویکی پرزانیاریی که مدوو، په رۆش بۆ دادپهروهری، سه رنجراکیش به شیوازه تایبه ته کهی خۆی. ئه وه چهزی به دهسته گه رمه کانی، به چاوه ره شه قووله کانی، به دهموچاوه فریشته ییه کهی بوو، که به سانایی دهکرا لینه وه په ی به ههستوسۆزی ببهیت.

ههین، دایکی بابه چوبوووه تاران تا له گه ل زاوا و بووکه نوێیه که دا بژی، دایکهش پینوا بوو ئه مه هه له ی دایکی بووه، که هه ر زوو کوره کهی مهیلی به لای تازه بووکه کهی له دهست بدا. دایکم هه ر ئه وکاته زانی، که دایکی باو کم له نگه ر بووه له ژیانیدا، ئه مه شه دوای ئه وهی کوچی دوایی کرد و کوره کهی بیتچاره مایه وه. دوای ئه وهش بابه له زیندان ده رچوو، دۆخه که شه پریۆتر بوو؛ ئاخه ر دایکه هه ستیکرد پشتگوییخراوه، ئیدی بووته به شیک له که رهسته ی ناوماله که و هه چی دیکه. 'ساتیک چاوه که می ده په رست، که چی بۆ ساتی دوایی وای رهفتار نواند وهک ئه وهی هه ر نه شبوویم.'

له وانه یه هه ر له بهر ئه وهش بووبی دایکم به رهنگاری بووبوووه، پینم وایی پینوێستی به وه هه بووه ببینری و هه ست به بوونی بکری. پاسه کهش تا دههات جه نجالتر و به دهنگه دهنگتر ده بوو، ئیواره که له چله پۆپه ی خۆیدا بوو، منیش له پرسیارکردن وه ستام.

كاتيكيش گەيشتىنەوہ مالئى، دايكە قاچە ھەلاوساۋەكانى بە
ديوارەوہ نا، دياربوو پەلەى ئاسەوارى ئەو ھەموو سالە پېر
ئازارانەى پئوہ دياربوو.

"بەلام خۇ رۇژىك لە رۇژان ھەردووكتان يەكدىتيان زۇر
خۇشەويست؟ ياخود تۇ پئتوايە ھەر لە سەرەتاوہ خۇشەويستى لە
نئوانتانا نەبووہ؟"

"تۇ ھىشتا زۇر گەنجى تالى تئىگەى" بە دەم ئەم قسەيەى دەمى
لاربووہوہ.

"دايكە، من ھەژدە سالم."

چاۋەكانى نووقاندن. سىنگى بەرزبووہوہ. "باوكت حەزى لئبوو
چاوم ماچ بكا، تەنھا چاوم. منىش تئنەدەگەيشتم بۇ؟" فرمىسكىك بە
چاويدا ھاتەخوار. "وہا دەرچوو خۇشەويستىك لە ژيانى ئەو
ھەبووبى، كە وەك من چاوى كالى ھەبووبن. ئئدى بەرلەوہى ئئمە
يەكدى بناسىن، ئەو دەمرى، بەلام ھەرگىز نەيتوانيوہ لەبىرى بكا. لئ
من خۇشم دەويست. ئايا لە واتاى ئەمە تئدەگەى؟"

"شتىك تئدەگەم." لە راستيدا فرم پئوہنەبوو - بەزمى دلدارىى من
لەگەل ھىچ كەسىك لە يەك دوو مانگ زياترى نەدەخاياند - بەلام
خۇ من نەمدەويست شتىك بلىم واى لئبكا چىرۇكەكەيم بۇ
تەواونەكا.

لە كۇتاييدا نەقام دەرچووم - ھىچ كام لە وانەى پئم سەرسام
بوون لە يەك دوو مانگ زياتريان نەدەخاند - بەلام خۇ من
نەمدەويست واى لئبكەم چىرۇكەكەى تەواونەكا.

‘خۆى ئەو ەكچار بوو ە ژياندا گەمژە بوو، ەو كاتەشەو ە باجەكەى دەدەم.’ دايكە بە دەم قسەكەو ە سەرىكى بادا و درىژەى پىندا: ‘خۆشەوېستى واتاى ئەو ە، بى ئەندازە گەوچ بى. كە دەلېم بى ئەندازە تىبگە. ئىنجا پۇژىك دىت و ھۆرمۇنەكانىش دەنىشەو ە، ئەوسا تىدەگەى ھەر بە راستى ژيانى خۆت بە چ كەسىكەو ە گرېداو ە. ئىدى تىكەوتووى، تووش بووى. حەز دەكەى تا ئىوارە سەرى خۆت بە دارودىواران دادى، چ دادت نادا.’ ئەو چاوەكانى لەسەر پەلە شىدارەكانى بنمىچەكە راگرتبووو؛ ‘بەلام خۆكەس ئەم شتە بە تۆ نالى. ئەگەر وا بلىن، ئەوا كەس مىزد ناكا.’ ئىنجا باىدايەو ە سەر من: ‘بەم جۆرە سەىرم مەكە. ھەرەك خۆت گوتت، ھەنووكە بووېتە ھەژدە سالى؛ كاتى ئەو ە ھاتووە شتىك لە راستىيەكە بگەى.’

دەستى بە شىلانى لاجانگى خۆى كرد، پاشان دانىشت و دەسروكەكەى توند لە پشتهسەرى گرېدا. بېرواى وابوو پەستان كارى خۆى لە سووككردنى مىگرېنە دەكا تا ئەو كاتەى ئەو ە ھەبانەى قوتى داون كارى خۆيان دەكەن. منىش ھەندى گولەبەرۇژەم ھىنان و لە بەرانبەرى دانىشتم. باى شەمالىش لە پەنجەرە كراو ەكەو ە ھات.

بەدەم ناخھەلكىشانەو ە گوتى: ‘گوئىگرە... دەزانم ھەندىك جار خۇلانى دەجوولېمەو ە. وا مەزانە نايزانم، بەلام خۆ لە كۆنترولى مندا نىيە.’

ئىدى ئىستا ھەر بە راستى سەرنجى منى بۇ لاي خۆى راكىشا.

دايكة دەنكە گولەبەرۆژيەكى قرتاند. "خۆى ئەوہ ئەو ژيانە نەبوو لەپيشچاوى خۆم دانابوو. هەندىك جار هەستدەكەم وەك ئەوہى نغرو بيم، دەلئى قورسايم پئوہەلواسراون." ئەو بە پەنجەى ئاماژەى بازنەيەكى دروستکرد. "خۆ ئىستا تو لەبارەى ئەو كونه رەشەى گەردوون باس دەكرى دەزانى؟ رىك يەككى وەها لە سىنگم داىە. هەرگىز ناشزانم ئاخۆ كەى جارىكى دىكە بۆ خۆيم دەباتەوہ. من دەقىژىنم و پەل دەهاوم تالئى دەرچم، لەو كوردەيەشدا كەسانى دىكە و خۆشم ئازار دەدەم. چاوى بە چاوم كەوت، هەراسان دياربوو. باوكت هىچ لەو بارەيەوہ نازانى دۆخەكە چەند بۆ من سەختە. تەنانەت ئەو بە ناسۆرىشم نازانى؛ ئەو هەر بىر لەوہ دەكاتەوہ، كە هەر ئەو بە تەنيا لە بنەبانى زىندانى قايمكراين، بەلام خۆم بۆ ژيانى خۆم دەجەنگم. دەمەوى بۆيم."

منيش بۆ تىنگەيشتن لەمە كىشەم هەبوو.

"تو تىناگەى." وەهاى گوت و قورگى پاكردەوہ، ئەوہندەش بە هىز پەلكە گولەبەرۆژەكەى دەردا، دەفرەكەى لەگەل لەريەوہ.

ويستم بپرسم بۆ لە برى ئەوہى بەردەوام پەلامار بدا، هەرگىز هەولى نەداوہ لەگەل يەكىك نەرمونيان بىن، بەلكو لەگەل يەككى وەك جوانەى هاوسۆز، ئەو كەسەى بە هەلە هىشتا هەر پىي وايە مايەى هەرەشەيە بۆى، بەلام نەمتوانى هەستەكەم وردەكارانە دەربرم. ئەوہ بوو هەر ئەوہندەم كرد، دەستم گرت و هەندىك كوشيم.

"هەرچۆنىك بىن." داىكە بەم جۆرە گفتوگۆكەى گەراندەوہ سەر بنەما بىلايەنييەكەى خۆى. "ئەو كاتەى باوكت زىندانى كرا، تۆم

هه‌بوو، تۆش ئه‌وه‌نده شیرین و چاونه‌ترس بووی، هه‌ندیک جار وه‌ها ده‌جولایه‌وه هه‌ر ده‌تگوت دایکی و من کچه‌که‌ت." دایکه خه‌نده‌یه‌کی کرد. "له ناوه‌پراستی جه‌نگدا من تۆم به شیوازی خۆم گه‌وره‌کرد، ئایا ده‌شزانی کاتی که‌وتیته سه‌ر قسه، یه‌که‌مین وشه چی‌بوو گۆتکرد؟ بابه." غه‌مبارانه پیکه‌نی. "ئه‌وه‌ش به‌خت و نی‌وچاوانی من."

"بی‌وره دایکه." دل‌نیاش نه‌بووم به‌م قسه‌یه‌م داوای لی‌بووردن له کامه به‌شینکیان ده‌که‌م.

"به ئازاد‌بوونی باوکت به‌خته‌وه‌ر بووین." ئه‌و وه‌ها له‌سه‌ر قسه‌که‌ی رۆیشت. "ئاخر له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ندین هه‌زار زیندانی له قه‌ناره دران. هیوام وابوو له‌دایکه‌بوونی چیا یارمه‌تی بدا به‌ سه‌ر ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌دان و گرفته‌کانی دیکه‌یدا زال بی، ئاخر سالانی به‌رای تۆی له‌ ده‌ست چووبوو. به‌لێ چیاش یارمه‌تی ئه‌وه‌ی دا، هه‌ر هیچ نه‌بی بۆ ماوه‌یه‌که. باوکت چه‌زی له‌ مندالی ساوا بوو، به‌لام کاتیک گه‌وره‌ ده‌بوون و تیکه‌لی خه‌لک ده‌بوون، مه‌یله‌که‌ی له‌ ده‌ست ده‌دا."

"تۆ پیت وایه ئه‌و چه‌زی له‌ ژنی مردوو و مندالی ساوا بی، چونکه ئه‌وان نامرادی ناکه‌ن؟ ئاخر ئه‌و شتانه ناکه‌ن، که چه‌زی پێ نییه."

ده‌موچاوی دایکه تیکه‌ه‌لات. "ده‌ی واز له‌و به‌رۆمانسیکردنه قۆره به‌ینه. ئه‌و ئه‌م شته‌ی له‌ میتشکدا نییه."

ئاها. ئه‌و ره‌چاوی هاوسۆزیی ده‌کرد، به‌لام ره‌تیکرده‌وه له‌ به‌رانبه‌ردا هیچ هاوسۆزییه‌ک بنوینی.

له پر گوتی: 'دهی وازیینه له وهی خۆت له هه موومان به
هۆشمه ندرت بزانی.'

منیش خه ندهیه کی ناشیرنم له سهر پرووی خۆم نه خشانده و گوتم
'بیوره.'

ئێوارهیه کی درهنگی مانگی ئاب، بابه به خۆی و رۆژنامهیه کی
ئەستووری نائاساییه وه به نوشتاوهیی له بن ههنگلیدانا بوو،
که رایه وه مالن. من له ژووری میوان دانیشتبووم، سه رم به سه ر
شیعه رکانی سیمین چایه چی داگرتبوو، کاتیکیش نیگای به ئاراسته ی
من هه لبری، بیرکردنه وه ی پینپریم.

ئه وه م به دیکرد که نا ئومیدی به سه ر چرچ و لۆچی رۆخسارییه وه
دیاربوو، ئەم که ره ته یان قوولتر له هه موو جاریک. سه یریک
رۆژنامه که م کرد. ئەوه ی په ییم پینبرد هه ژاندمی. ئاخه ر ئەنجامی
هه زاران قوتابی تیدا بوو. تاقیکردنه وه ی نیشتمانی، کۆنکور دی تیدا
بوو. چه ند ملیۆنیک به شداری تیدا کردبوو. هه ر ته نیا ده سه ته یه کیان
له زانکو گشتیه کانداه رگیرابوون. منیش یه کیک نه بووم له وان.

هه ستمکرد له سه ر ته لاریکی هه ورپر دا فریاندانومه ته خواری.
نه خیر، له وه ش پۆلکتر^{۲۷}. ده سه تی قه ده ر دابه زیبووه خواره وه، ئەو
بورجه ی تارومار کردبوو، که مرازه کانم له سه ری رۆنابوو،
که وتبوومه ژیر داروپه ردووی تاوه ری ئاره زووم.

هه ناسه یه کم هه لکیتشا؛ 'ده ی با ببینم.'

^{۲۷} پۆلکتر: به دتر، خراپتر

حکومت ترومبیللی فریادپرسی مانگی سووری ناردووته
 ئوردوگای په نابه رانی کورد، کاتی بابہ له سەر کورسییه که ی
 دانیش، وهک ئه وهی پرووی قسه ی له هیچ که سینگ نه بی، دریزه ی
 پیتا؛ که سیش پیمان نالی چند که س کوزراون، چه ندیش
 بریندارکراون. ئه و هیشتا رۆژنامه که ی هر به دهسته وه گرتیوو.

دلۆپه فرمیسیکیم سرپه وه، به لام خو رۆژنکیکی دیکه که وته سه ر
 نیگاری ئه و په پوله یه ی له سەر دهفته ره که م کیشابووم و تیکیدا.
 ئینجا رۆژنامه که م له دهستی بابہ ده رهینا، به سینگی خومه وه
 نووساندم و به ره و ژووره که م رۆیشتم تا له لیسته که دا به دوا ی
 ناوی خومدا بگه ریم. قامکی ناماژم به سه ر لیستی ناوی
 وه رگیراوه کانی زانکودا دا هینا، له سه ره وه تا خوارئ پیتدا هاتم. ناوی
 منی تیدانه بوو. په ره کانی دیکه ی ناوم هه لدانه وه، دیسان به دوا ی
 ناوه که مدا گه رامه وه. له وئ، به لئ له وئ په نجه م گۆد بوو. من له
 زانکویه کی ئه هلی وه رگیرابووم، ئه و زانکویه ی پارهی خویندنی
 ئه وهنده بوو، روون و ئاشکرا هی ئه وه نه بوو به ئیمه بدرئ.

سه ری خۆم خسته بن سه رینه که م. ئای خوایه، تو بلئی چون
 ریگه م به خۆم دا چاوه رپی ئه وه بکه م ناوم له لیستی خویندکاره
 به خته وه ره کاندای بی، که له کینیرکی زانکوکاندا وه رگیراون؟ قاقایه کی
 ناقولا و پیکه نینیکی تالم بو لیدا و رۆژنامه که م هه لگلو فت و فریمدایه
 نیو زبلدان، ئینجا گریام.

دایکه و بابه ش له ژووری دانیشتندا شه ر و ده مه قاله یان
 ده ستپیکردبوو. تو بلئی خه تایی کئ بی سیسرک وه ها ئازادانه له

ناندين ديت و دەرۋا؟ ئەرئى تو بلىنى خەتاي كى بى كە بىنىشت بە
قەنەفەكەۋە نووساۋە؟

ھەرچەندە بابە كاتى زياترى لە من و دايكم بەيەكەۋە لە مالەۋە
ھەبوو، بەلام رەتەتكردەۋە "كارى ژنانە" بكا. بە سەركۈنەكردىنكەۋە:
"ھەرگىز ژەمىكى گەرم لەم مالە نەخواردوۋە."

دايەش بە سەرىدا نەپاندىيەۋە: "من كۆى رۇژ دەوام ھەيە و
دەبى ئاگاشم لە پىرەدايكى ئالزھايەمەرگرتووم بى." دايكە ئەۋەي
گوت، ئاخىر خەتاي منە دىۋارەكان ھەرۋەك چۈن پەردەكان،
ھەۋرەبانەكە و ژوورى بنخان پىس و پۇخلن.

مىنىش دەرگەي ژوورى نوستى خۆم كردهۋە و ھاوارمكرد:
"مالەكەتان بە ماۋەيەكى زور بەرلەۋەي مىنىش ھەبم، ھەروا پىس و
پۇخل بوۋە."

بە لاي دايكەشەۋە ھەر لە رۇژى يەكەمەۋە دياربوو من لە
ليستى خويندكارە ۋەرگىراۋەكانى زانكۇدا نابم، ئاخىر من ئەۋەندە
تەمبەلم ناتوانم پاكوخاۋىنى مالەۋەش رابگرم.

لەبەر ئازارى سەرنىشە چاۋەكانم بۇ ھەلنەدەھاتن، ھەرچۇنىك
بى بەلارەلار خۆم گەياندە لاي چەكەجەكەي دايكە، كە حەبى تىدا
دانابوو. بۇنى ئارەقەي شىندارى نزيكى ژوورەكە منى رشاندهۋە.
ئىدى بە ھەردوو دەستم چاۋ و ھەنيەم گرتىوو.

دايە و بابە لەسەر يەك شت رىككەوتن. تاكە چارەسەر ئەۋە بوو
بە مىردم بدن، بەلام بە ھۆى ئەۋەي بكيژىكى بەرچاۋ و جوان
نەبووم، لە كاروبارى ناوماليش ھەر باش نەبووم، بۇيە تاكە
كەسنىكىش نەبوو بىتە خوازبىنىم.

به ئاسته م ده متوانى چاوم هه ليينم، هه ر چو نيك بى حه به
كو دينه كانم^{٢٨} دو زينه وه و مشتتكم هه ر به وشكى قووتدان.

دايكه ئوبالى شكسته كهى منى به ئه ستوى بابه دادا؛ هه مووى
خه تاي تو يه.

بابه ش گله يى هاتنه سه ردونى اى منى ليكرد. هه رگيز مندالم
نه ده ويستن. تو منت خسته داو.

به ره و ژووره كه م رو شتم و ئه وه نده ش توند ده ركه م له دواى
خوم پيوه دا، ورده دارى ليته لوه رين.

"خو ده كرا فيره خو كو نتر و لكر دن بيت."

"له ميژه به باشى فيره ئه وه بوومه."

"ئاخر قونده ره ي، بو يه واى."

بابه ش قاپيكي به ديواره كه دا دا، پاشان گه رايه وه جيگه ي خوى له
هه و ره بانه كه. منيش ده مويست كو دينه كه كارى خوى بكا و بمخاته
سه ر شه پولى خه ون.

Codeine^{٢٨} كو دين ده رمانى كى ئازاره له ئه فيون دروسته كرى.

بهندی پینچ

بۆ بهیانیهکهی کاتی بهکه مین تیشکی شه بهنگی خۆر بهر
پهردهی تهنگی پهنجه ره ی ژووره کهم کهوت، سه رئیشه کهم نه مابوو،
به لام کاتیک ویستم خۆم بجوولینم، ئەندامهکانی جهستم، گۆد
بیوون، به گوئیان نه کردم. نالین و نوززهش دادی نه دام. هه موو
شه وه که له خهوندا پیاویکی قات رهش به دوامه وه بوو، بۆ
هه رکوییه که چووبام، وازی لی نه ده هینام. جهنابی به دبختی، میراتی
له میژینهی مالبا ته کهم، دهستی له ئەوک نابووم، لی نه ده گهرا له سه ر
پتی خۆم بوهستم.

بیدهنگیکی سامناک بالی به سه ر ماله که ماندا کیشابوو، ئەوهش
ئوهی ده گه یاند دایابم هیشتا هه ر له خه و دابن یان هه ر زوو له
مالی ده رچووبن. دابهزیمه ژووره کهی بنهۆمی، ئیستا بووه ته
هۆدهی خهوی چیا، له پهنجه ره ی بیه رده وه بینم رۆشن بوو. ئەو
دیوارهکانی به پۆسته ری چن گیقارا، گاندی و نیلسن ماندیلا
پازاند بوونه وه. هه یج که سینکیش له سه ر پرچه چه وره کهی لۆمه یان
نه ده کرد. ده بۆرژا و تووکه حه رامه ی سه ر چروچاوی هه لده کپاند،
له سه ر میزه کهی سه ری به سه ر ده فته ره کهیدا گرتبوو، پرسیارهکانی
وانه ی فیزیای حه لده کردن.

بیویستم به خۆغافلاندنیک هه بوو، ئەوه بوو کراسه خاکیه که و
پانتۆله کهم، که شهوی پینستر شوشتبوو، ئوتی کرد، ئەو کاره شم به
پالنه ریکی دینییه وه ده کرد، له وه ته ی ئەو بیووه نۆ سال، له سه ری

راھاتبووم. سال له دواى سالیس له مال و له قوتابخانهش په سنى چیايان له سهر زیرهكى دها و منیش له سهر ئه وه سهرکونه دهگرام، که وهک ئه و نه زیرهکم و نه ریکوپیکیش. من هر بؤ ئه وه باش بووم سیدارهى خوم رابچینم.

له یلا، ئه رى حه زناکەى هەندى تۆلستوى بخوینیتەوه؟ دهى واز له ئوتوکردنه که بهینه. خو زورى پیناچى پانتوله که گلوچ ده بیتەوه. چیا که ئانیسكى دابووه به رخوى و چه ناگەى له سهر له پى ده ستى بوو، وه های پىگوتم. ئه وه همیشه کارى لاوهكى به لاوه دها و پى کات به فیرۆدان بوو، بروای وه هابوو له و جیهاندا کارى دیکهى زورى له پینشدايه. دوینى گوتى: 'باشه بۆچى پینخه فه کهم ریکبخه مه وه خو ئه مشه و هر له سهرى پالده که ومه وه و ده رازیم؟ باستر وایه هه موو به یانیان له و کاته دا شتیك له باره ی سهره لدانى فاشیزم له میانه ی جهنگى دووه مى جیهاندا بخوینمه وه. شتیكى قوره، به شه رى نیوان ولاته ده وله مهنده کانه وه ده لین 'جهنگى جیهانى' و به شه رى ولاته هه ژاره کانیس ده لین 'جهنگى خپله کى'!

جله ئوتوکراوه کانم قه د ده کردن. هه ولمده دا خزمه تى مالباته کهم بکه م، مال خاوین و بژوون رابگرم، به لام خو که س به هه ندى هه لئه ده گرت. هېچ له و کارانه ی ده مکردن نه ده بوونه مایه ی ده ستخوشیى دایک و بابهم. براکه شم چاوى ئه وه هول و ته قه لایه ی منى نه ده بینى، ته نانه ت خوداش له و 'خه م و ترسه' رزگارى نه ده کردم که له کتیبه پیرۆزه که دا هاتبوو.

به هورنى ترومبیلی فریادره سه وه، قیتارى هزرم وه ستا. پرووناکى له په نجه ره لاره که ی سهر پینخه فى ژووره که ی چیاوه

رۆشنبووهوه. دانهیهک له کتیبی شهڕ و ناشتی لهسەر پێخهفه
هه‌لنه‌گیراوه‌که‌ی بوو. "ئه‌ڕی به‌ راست هه‌ر هه‌زار و دووسه‌ت
لاپه‌ره‌که‌ت خویندوونه‌ته‌وه‌؟"

"رۆمانیکی زۆر گرنگ بوو. چیا به‌ دهم ئهم قسه‌یه‌وه‌ سه‌ری
قه‌له‌مه‌که‌ی دایه‌ به‌ر ددان و له‌سه‌ر قسه‌ی به‌رده‌وام بوو: "ئه‌ڕی
کتیبی هه‌زار و نۆسه‌د و هه‌شتاو چوارت خوینده‌وه‌ که‌ پیمدا‌بووی؟"
هه‌لم له‌ ئوتوکه‌وه‌ به‌رزبووه‌وه. من سه‌یرم نه‌کرد، به‌لام ده‌کرا
پوخساره‌که‌ی، پوخساره‌ ئاساییه‌که‌ی که‌ له‌ کاتی قسه‌کردندا به‌
په‌نجه‌ ئاماژه‌ی بۆ ده‌کرد به‌ینمه‌ به‌رچاو. خۆی هه‌ولمدا کتیبه‌که‌
بخوینمه‌وه، به‌لام دیستۆپیاکه‌ی^{٢٩} ئۆریل بۆ من- بۆ ئیمه‌ شتیکی
راسته‌قینه‌ بوو. خۆی من پێویستم به‌و کتیبانه‌ هه‌بوو، که‌ ده‌رفه‌تی
ده‌ربازبوون و هه‌لاتنیان بخستبایه‌ به‌رده‌مم، نه‌وه‌ک کتیبیک
ئاوینه‌یه‌ک به‌ رووی ژان و ناسۆره‌کانی خۆتدا قیت کاته‌وه.

"ئه‌و شه‌وه‌ی تۆی تیندا له‌دایک بووی، لێره‌ له‌م ژووره‌ من له‌گه‌ل
شلێر و جوانه‌دا خه‌وتم."

"له‌یلا، چی بێزاری کردووی؟"

منیش خۆم به‌ قه‌دکردنی پانتۆله‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریک کرد و گوتم:
"غه‌ریبی شلیری ده‌که‌م. ئهم رۆژانه‌ به‌ ده‌گه‌من ده‌بیینم."

"راسته‌یه‌که‌م پێبلی، چیه‌؟"

^{٢٩} دیستۆپیا dystopia: ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ که‌ ترسو‌توقین و پاشاگه‌ردانی بالکیش بێ، ریک
په‌چه‌وانه‌ی یۆتۆپیا.

منیش پيترامگه ياند: "په نجه ره كهت دژوونه".^۴ يهك بارسته جليشت هه ن پيويسته بۇ تويان له ئوتوو بدهم.

وهام دانابوو چيا چاوه كانيم له سهر لايبا. له بىرى ئه وه له سهر ميژه كهى خوى هه لسا و له به ردهم ئوتوو كه دا وه ستا و گوتى؛ "ئه مه هه موو شته كه نييه، وا نييه؟"

برا ميژدمنداله كه م به و پرسه، به هيوره يى ده مامكى له سهر پرووخسارم لادا. منيش پرووخام و گوتم: "من لىي دهرنه چووم. هه رگيز ناگمه ئه و زانكويه يى بتوانم پاره كهى بدهم، خۇ ئه گه ر بشيگه من، بى سوود ده بى. پيئده چى وهك بابهم لى به سهر بى، به لكو له وهش پۆلكتر وهك دايكمان."

"دهى، جا چييه ئه گه ر ئه مسال دهرنه چووى؟ خۇ خزمه تى سه ربازييت له به ردهمدا نييه. ده كرى بۇ سالى ئاينده باش بخوينى."

منيش به هه نسكه وه گوتم: "هه موو ئه وهى له ژيانم ده وى، ئه وه يه خويندى زانكو ته واويكه م، تا كاريكى شايسته به ده ستيينم. ئينجا فيلم دروست بكه م، چيروكه كانى خومان بگيرمه وه."

"دهى كپووزانه وه به سه. دلنيام سالى داهاتوو دهرده چيت. ساليكت بۇ خۇئاماده كردن له پيشه. هه ر له به يانييه وه ده ستييبكه."

له چاوه كانيدا گه رام، ئه و برواي به گوته كهى خوى هه بوو. سه ره په نجه م له بادى ئاوه كه هه لينا و پشاندمه سهر كراسه كهى و ده ستم به ئوتوو كردن كرده وه. ئوتوو ه كه م توند له سهر كراسه كه گيرساند، خهريك بوو بيسووتينم. بۇ ساتيك وه ها هاته ميشكمه وه

^۴ دژوون: بيس و پۆخل. دژه كه شى بژوونه.

ئوتووكه به دهموچاوى خۆمهوه بنيم تا كه اللهى سهريشمى له گه لدا
داغ بڤ، بهمه هه موو دالغه به كم بره و يتته وه.

كاتيك له ئوتووكردنه كه بوومه وه، چيا پرسى: "ئەرى پیت وا نییه،
من و تو ژيانى با به مان ويران كردبى؟"

منيش پلاكى ئوتووه كه م له كاره با كه ده رهينا و گوتم: "بۆ؟"

"نه وهك مه به ستمان بووبى، به لام سه ير كه، من له و پۆزه دا
له داى كووم، كه شاره كهى كيميا باران كرا." به ده م ئەم قسه يه شيه وه
پشته ملى خوراند.

"ئى، به لام من نا."

"ده زانى چۆن ويستوويه تى ناوت بنى نيشتمان، به لام حكومه ت
لى قه ده غه كرد؟"

"بيگومان."

"نیشتمان ئەو كچه بوو له قوتابخانه ي دواناوه ندييه وه
خۆشيوستبوو، ده شيوست بيخوازى."

منيش مه راقى ئەو كچه بووم، ناوى نيشتمان بوو، ناوى ولاتىكى
دانپيدانه نراو، ولاتىكى نافه رمى، كه چى هيشتاش هه ر ولاتىكى جوانه.
ئەو كچه م به دوو چاوى هه نگوينى هينا به ره چاوم، پر له هيو و
فره نازاش. "باشه، ئەوه خه تاي من بوو كه پووى نه دا؟"

"نا، نه خيتر. كيژه كه برياريدا بوو بيته پيشمه رگه و با به ش تازه له
زانكووى تاران وه رگيرابوو، ئيدى برياريدا دواى كچه كه نه كه وى.
ئەوه برياره، به لاي منه وه هى ئەوه بوو، ده بووايه هه زار داخى بۆ
بخوا."

پېشمەرگه: ئەوانەى ږووبه ږووى مەرگ دەبنه وه. ئاى له و كېژه نازايه. كېژىكى خوینده وارى خهونبين له كاتيكدا ئەو چاوه ږوانییه یان له ژنان نه بوو. له بهرچاوى من دەمبىنى ئەو كچه به سەرى بهرزه وه و به شكۆوه ده ږویشته، ئەمهش كاريزمايه كى ناوازهى پييه خشييوو. به لام نيشتمانى كچ، ههروهك نيشتمانى زيډى كوردستان، هى ئەوه نه بوو دهستى بگاتى. 'سهره نجام كېژه كه چهك و ئەویش خامهى هه لېژارد. ههردوو كيشيان شكستيان هيتا. 'ئاھيكم هه لكيشا و گوتم 'دايكه گوتى مردووه.'

چياش شانى هه لته كاند. 'راستىيه كهى ده لىن كېژه كه بزىبوو. وا پيډه چى چه وساوه كانى سهر ئەم زهمينه داريان له بهخت درابى، هه رچه نده به هه رشتىكى بكه وپته بهرده ستیان ده جەنگن، كه چى هه ر ده ډږين. هيشتاش بهرگريكردن و شكست باشته له مردنىكى له سه رخۆ و پيډهنگ، وا نييه؟'

'هه رچۆنيك بى، ئەوه چ پەيوه ندى به وه وه هه يه كه ئيمه ژيانمان ويران كرډى؟ خو ئەگه ر ويستىتى ناوى من به ناوى ئەوه وه بكا، هه رده بى منى خوشويستىن يان هيوای بۆ من هه بووى. له هۆده كهى بابه له هه وره بانه كه دا وپنهى پياويك هه بوو به جلوبه رگى كوردىيه وه، وپنه يه كى به دهسته وه گرتووه، وپنه كه هى كېژۆله يه كه له كۆمه لكۆزىيه كه دا تياچووه، كاپرا وپنه كهى بۆ فۆتوگرافه ره كه راگرتووه وهك ئاماژه يه ك كه له دارونه دارى دنيا دا تهنه ئه وه دانه وپنه يهى بۆ به جىماوه. 'پيتوايه ئەو هيوای به وه هه يه، منيش شتىك بۆ كه له كه م بكه م، منيش ئەوه م ده وى-تۆش ده زانى ئاخۆ چه ندم

حەز لەو ھەيە فيلم دروستبکەم تا چيرۆکەکانمان بەرچەستەبکەم -
بەلام بە داخو ھە تا ئیستا ھيچم بە ھيچ نەکردو ھە.

"بەرلەو ھەي من لەدايک بيم، حاڵی باوکمان باش بوو. چيا گوئی
لە من نەگرتبوو. جەنگی ھەشت ساڵە تازە کوتايی ھاتبوو، ھيوا
ھەبوو بەلکو بمانباتو ھە کۆنەزیدی خوئی، مەلەبەندی ھەناران. بەلام
لەو کاتەدا من لەدايک بووم و شارەکەش کيمياپاران کرا. تۆش
ھاتیەسەر دنيا و بەسەر مالی ئەویشدا درا.

"ئەری شەوی گیرانەکەي بۆ گتیرایەو ھە؟ کەي بوو؟"
"ئوو، لە میژە."

منیش ھەروەک زارۆکیک پینی خوّم لیکدا: "باشە بۆچی
پیتنەگوتم؟ من ھەموو چیرۆکەکەم دەوی، بە وردەکارییەو ھە، کتومت
و ھەک خوئی."

لە سەر ناوکەو ھەکە نیگایەکی بۆ کردم و برۆکانی و ھەک کەوان
ھینانەو ھەیک، جۆریک دانیشتبوو دەتگوت لە دۆخی یۆگادا بوو،
بەرپرەي پشتی قیت و ناولەپی دەستەکانیشی لەیەکدا بوو، ئینجا
پینیگوتم: "بۆ؟"

"چونکە بابە ھيچ شتیکم پینالی."

چيا قاچەکانی لیککردنەو ھە و رایکیشان. "باشتر وایە ئاسو ھە
بیت."

بەگوێرەي قسەکانی بابە، لەو کاتەو ھەي دایکە پینیگوتبوو
دووگیانە، ئیدی گوئی لە تەقەيەکی لەسەر یەک دەبی کە بە توندی
لە دەرگایان دەدری. لە سەعاتی پینجدا لیدانی دەرکەیان گەیشتە

ترۆپک. دوو پۆلیسی ریشدار به جلی مه‌ده‌نییه‌وه له ده‌رکه‌ی
پیشه‌وه خۆیان به ژوردا کرد. درێژه‌که‌یان بانگی کرد "سامان؟
ئالان سامان؟"

گیانی بابە که‌وتبووه له‌رزین. "چی له‌ گۆریدا‌یه؟"

پیاوه‌که‌ی یه‌که‌م پیتی گوته‌وه زه‌لامیکی که‌ته، که‌ په‌له‌ی زه‌ردی
توتن له‌سه‌ر ددانه‌کانی دیمه‌نیکی ناقۆلای دابووین، پینگوته‌وه: "له
ئێشین^١ ده‌یبینییه‌وه ئاخۆ چی هه‌یه."

بابه‌ش پرسی: "نامه‌ی دادگاتان پێیه؟"

پیاوه‌که‌ش مستیکی له‌ سکی دا. "ئه‌مه‌ نامه‌که‌ت."

دایکه‌ش خۆی راپیشکرد و هه‌ر به‌ جلی نوسته‌نه‌وه چوه به‌رده‌م
میرده‌که‌ی و قۆله‌کانی لیککردنه‌وه و گوتی: "تکایه‌ ئاغا، هه‌ر ده‌بی
هه‌له‌یه‌ک له‌ ئارادابین."

"ئاها، به‌سه‌ر هه‌ر مالێکدا ده‌ده‌ین، هه‌مان قه‌وان ده‌بیستینه‌وه،"
ئه‌مه‌ قسه‌ی پیاوه‌که‌ی دیکه‌ بوو، ئه‌و که‌سه‌ی عه‌ینه‌کی له‌سه‌ر ڕدینه
ناریکه‌که‌ی له‌چاوکردبوو، له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو: "ئیمه
زیاتر بروامان به‌ ئیتلاعات هه‌یه تا قسه‌ی تۆ."

ناوه‌ینانی ئیتلاعات، ده‌زگای هه‌والگری کۆماری ئیسلامی، دلی
هه‌ر مه‌ده‌نییه‌ک ده‌خاته‌له‌زهره، ئه‌وسا که‌سه‌که‌ گویرا‌یه‌لی قانون بی

^١ یه‌کیکه‌ له‌ زیندانه‌ گه‌وره‌کانی ئێران. ده‌که‌ویته‌ ناوچه‌ی سه‌عاده‌ت ئابادی تاران.
زیندانییه‌ سیاسییه‌کانی ئێرانی تیدا به‌ند ده‌کری‌ن.

يان نا. دايكى بابەش كه هه مووان به دايه^{٤٢} بانگيانده كرد، پارايه وه:
"ئاغا، تكايه! من له جياتى ئه و ببه."

دايكەش به سووربوونىكى شيلگيرانه وه: "ميرده كه م بئ خه تايه!"
ئو كاتهى كا برائى به عهينهك چاويلكه كهى راسته كرده وه، هه يته
ددانشاشه كه فيژاندى: "ژنه كه، دهى خۆت دا پۆشه."

بابەش پالئىكى به چاويلكه له چاره كه وه نا و به ره و ده رگا كه پالى
پنوهنا و پنيگوت: "دهى له ماله كه م برۆنه ده ره وه، كه چى له و كاته دا
پينچ هه يتهى ديكه به جلى مه ده نيه وه و ده مانچه له ده ست
وه ژوو ركه وتن، بابەيان له په نا ديواره كه په ستا. به ئاماژه يه كى
پۆليس هه نيه يه زله كه، ئه وانى ديكه بۆ پشكئين به ماله كه دا
وه ربوون، چه كه مه چه كانيان ده كرده وه، په ره كاغه زه كانيان
هه لده دادنه وه، هه ر شتىكى كه وتبايه سه ر پريان ده يانشكاند. ئو
دوو كه سهى له پيشدا هاتبوونه ژوو ره وه، ده ستى بابەيان
كه له چه كرد.

دايهش خۆى خسته بهر پنى مه زنه كه يان و به زمانى كوردى لى
پارايه وه: "بۆ خاترى خۆشه ويستى خودا، له گه ل خۆتانى مه بهن. ئو
هيجى نه كردوو. له جياتى ئه و، من ببهن." هه لبه ته ئه وان له
زمانه كهى نه گه يشتن، هه ر باكيشيان پى نه بوو.

بابەش دهسته و دامانى دايهى بوو: "دايه گيان، دهى برۆ. تكايه،
ليزه برۆ."

به کيک له هه يته کانيش شاپيکی له چه ناگه ی دایه دا. تفنیکيشی تیکرد و پینگوت 'کافر'، دیسان که و ته وه سهر لیدانی پیره ژنه که، ئەمجاره یان له قه ی له سینگى دا. بابەش نەراندی، پالیکى به کابراکه وه نا، له بهردهم دایکى نوشتایه وه، لى له بهر دهسته که له پچه کراوه کانی نهیتوانى باوهشى پیدابکا. ئەوسا یه کيک له کهسه چه کداره کان قونداغه تفهنگيکی له لاجانگی بابە دا. تامى خوینی خوی کرده وه. دهستی له رزۆکی دایهش له سهر پوومه تی کوربه که ی گیرسانه وه.

له وشه وه دا، پولیسی نهینی دوو کتیبی سیاسیی قه دهغه کراوی له ماله که دا دۆزینه وه، ئەمهش تاکه به لگه بوو له سهر تاوانه گرمانه که ی بابە، به هۆیه وه چوار سال له کونجی زیندانیان په ستا، بى ئەوه ی حوکمیکی پوون و ئاشکرای له باره وه بدن، له گه ل دنیا یه که ئەشکه نهجه بۆ دانپیدانان، که نه خشه ی ولاتیکی نه بوویان له سهر پشتی جیهیشتبوو.

کاتیکیش دایکه، دایه ی گه یانده نه خووشخانه، له وى ئەو پیره ژنه خوینله بهر چووه یان پشتگوینخست، چونکه جلوبه رگی کوردی له بهر دا بوو، ههروه ها یه ک وشه ی فارسیشی نه ده زانی. ژنه به ته مه نه که چاوه پى و هه ر چاوه پى بوو، چاوه پى ده کرد تیمار بکری، چاوه پى ده کرد نیشتمانه که ی ئازاد بکری، چاوه پى ده کرد پۆله که ی بۆ بگه رپته وه، له چاوه پروانی و له تاوان دلکه ی له لیدان که وت. له بهر ئەوه ی کوربه که شی له پشت شیشه به ندى زیندانا بوو، ئەگه رچی به لینیشى پيدا بوو، لى نهیتوانى تهرمى دایکى بباته وه هه له بجه و له ته ک میرده که یدا به خاکی بسپیری.

بەندى شەش

ژمارەى دانىشتوانى شارەكەمان دواى ھەلاتنى ئاوارەكانى عىراق لە جەنگى دواى لەشكركىشى ئەمريكا بۆ سەريان دوو ھىندەى لىھات. زۆر لە دراوسىكانمان دالدى ئاوارەكانيان دا. ئىمە وەھامان نەكرد. ئاخىر مالى ئىمەى ناتەبا بۆ خۆى نەبوو، چ جاي ميوانى نەناسياوېشى بېتەسەرى. شلىز وەك خۇبەخشىك لە ئۆردوگايەكى سەرسنور كارىدەكرد. لەو پۆژانەدا و بەتايبەتېش جىنگەنە و شەرانگىز بووم بەسەر ئەو كىژوكالانەم دەشېراند، ئەوانەى گالتهيان بە جەلە مۆدىل كۆنەكان و پىلاوہ بۆرەكەم دەكرد و ئەو پىاوانەش كە وايندەزانى من لەو جۆرە كچانەى چاولدەرم و بۆ ژوان دەچمە دەرەوہ. خۆ ئەگەر كەسىشم لەلا نەبووايە توورەيى خۆمى بەسەردا بېرېژم، ئەوا بەسەر ئەو ككتيانەدا ھاوارم دەكرد، ئەوانەى لەگەل بىرکردنەوہى من نەدەھاتنەوہ.

ئىوارەيەكيان دواى ئەوہى داىكە لەسەر سووتاندنى شىوى برنج سەرگۆنەى كردم، خۆم ترنجانە ھۆدەكەم. "لى من دەبى سەعى بكەم. ئەوہ ئەركى منە. ھەر ئەو كارەيە پىويستە رايبەپرىنم."

دايكەش وەلامى دامەوہ: "تو ھەر بايەخ بە خۆت دەدەى، تو بوونەوہرىكى خۇپەرسىتى."

"باشە بۆچى داوا لە كۆرە خۆشەويستە نازدارەكەى خۆت ناكەى دارىك بخاتە سەر بەردىك؟"

ئەو خويندنى لە پيشە.

قيژاندم: "ئى، ئەمنيش!" دەنگم بە نيو خانووھەدا دەنگى دايەوھ.
"خۆت منداڵ مەكەرەوھ. بە باوھرنامە و بى باوھرنامە، تۆ ھەر
دەبى ئەوھ بگەى، كە ھەموو ژنان دەيكەن. باشتريشە بە چاكى
بيكەيت."

پارچە پەمۆيەكم خستە گويچكەم و لە پەراويزى كتيك نووسيم
"سەعات ۹:۲۸ ى شەو" پەراويزى و دەستم بە نمونەيەكى
خۆتاقىكردنەوھ لە ئەدەب كرد، ئەو تەنيا بابەتەى تيندا نمرەيەكى
بالام بەدەستھيتابوو.

چيا بە خۆى و جانتاى كۆلەپشستەكەيەوھ ھاتە ژوورەكەم، بۇنيكى
لیدەھات، بۇنى كوروكالتيكى پازدە سالى، كراسە زەردە
ناشيرينەكەشى لەبەريدا زۆر گەورە بوو.

بە بۆلەبۆليكەوھ گوتم: "توخوا لە ژوورەكەم بېرۆ دەرى، تۆش!"
ئاخر ئەو چيديكە شيرين نەمابووھوھ، ھەر ھيچ نەبى لە چاوى من.
ئەويش دەستى بەرزكردەوھ وەك گالتهپيكردينك بەوھى خۆى
بەدەستەوھداوھ گوتى: "دەى، ئەمجارەيان چى قەوماوھ؟"

"ئەمجارە چى بووھ؟" بەدەم ئەم قەسەيەوھ پەمۆكەم لە گويكانم
دەرھينا. "پرسيارەكە ئەوھيە جا كەنگى چى نەبووھ؟ كەنگى؟" ئاخر
دووچار شكستھينان لە تاقىكردنەوھى نيشتمانبيدا واتاى ئەوھى
دەگەياند ئايندەكەم تەنانەت لە ئايندەى دايكيشم تارمايتىر بى،
ھەرھيچ نەبى خۆ ئەو توانيبوو كەمە داھانتىك مسۆگەر بكا. ئاخر
كوانى بە بېروانامەى خويندنى دواناوەندى دەمتوانى كاريكى شايسە

بەدەستىنىم كە لە لايەن بابەو پەسندىن. لە شارەكەشدا دەنگودۇ
لەبارەى سكرتيرەكان و ئەوھى لەگەل بەرپرسەكاندا دەقەوما،
باوبوو.

چيا خۆى لە گوورە نەبرد. "بەلام خۇ ئەمە شتىكى نوئى نىيە،
وايە؟" ئەو كىتتە لەسەريەك ھەلچنراوھەكانى دەربارەى فۆتۆگرافى و
مىژووى فىلمى ھەلگىز و ھەرگىز كردن. لە پارەو ھىندى گوى
لەگلەيى و گازاندەم لەبەخت و نىوچەوانى خۇم گرتبوو گوى پىر
بىوون.

"جا كوا تۇ بەخەيالت دادى، خۇ تويان ھەلنەگرتوتەوھ! ئىدى
واتدەزانى دايبابمان تەنى دايبابى چيا بن، نەك ھى منىش.

پىكەنى. پىكەنىنى ھۆشمەندىك بە گەلخۆيەك: "ھەر بەراستى لە
دلەو ئەم قسەيە دەكەى؟"

"پەككوو... بۆنى جگەرەت لىدى، بۆگەن بووى. تۇ دەبى زووزوو
خۆت بشوى. منىش ھەك نواندىكى سەر شانۇ بە دەستىك
كەپووى خۇم گرت و بە دەستەكەى دىكەش گوايە بۆنەكە
دەرەوينمەوھ.

"خوشكى، چەند شتىكى سەرسامكەرم بۆت ھەيە، ھانى. ئەوسا
چيا جوامىزانە كۆنە ھىدقۇنەكەى خستە گويمەوھ. منىش مەراقبووم
بزانم ئاخۇ ھەر بە راستى ئەو كارە جاران ھىچ ئاسوودەيىكى
دەبەخشىە چياى زارۇك كە ئىستا رىگەيەكى بى بۇ دلدانەوھم،
ياخود ھەر ھەولنىكى رووكەشەتەى بۇ ئارامكردنەوھم. لە ھەردوو
بارىدا خەنيمەوھ و لە قسەرەقىەكەشم پەشىمان بوومەوھ.

”دهى يا شتىك له ژووره بىزاركه ركهت بكهين.“ ئه وه بوو
ههندى پۇستهرى لولدر اوى له نيو جانتاكهى دهرهيتان.

به تالييه كه وه گوتم ”هه موو مامۇستاكان پىيانده گوتم زيره كم. لى
هر كه دهستمكرد به مالدارى، ئىدى خوئندن و موئندم لىتىكچوو.“
يان له و پۇژه تىكچوو، كه كه وتمه سهر سوورپى مانگانه.

”تو ده بى واز له و هه موو هه رايه بىنى و تيشكوى هزرى خوت
بخه يته سهر خوئندنه كهت.“

”ئەرى هەر به راست، ئەو لە لای تو بايەخى هەيە ئاخۆ ژنىك
خوئندەوار بى يان نا؟“

ئەو هاته پىنشه وه، له په كانى خستنه سهر ميزه كه. ”قسەى قۆر
مه كه! هيج شتىك له خوئندن بايه خدارتر نييه. نه تايبه تيش بۇ ژن.“

”بايەخه كهى له چىدايه؟“ منيش ههردوو باسكم له يهك ئالاندن و
درىژم به قسه كه م دا؛ ”ئەو تانى دايكەش خوئندى ته واوكردوو.
بابەش خوئندى ته واوكردوو. نامەوى وەك ئەوانم لىيى. نازانم
هەستا نازانم ئاخۆ ببمە چى. هيج بژارده دهيه كم له بەر دەمدا نييه.“

چيا به هه لواسىنى پۇستهره كان به ديواره كه وه سه رقال بوو.

”دهبوايه له گه ل شلىز ناوى خوم نووسىيا و چووبام مشورى
بريندار و ئاواره كانى شه رى عىراقم خواردبا.“ به راستيش باكم
به وه نه بوو ئاخۆ له وى دهرم يان نا، خو كه سيش باكى پىنه بوو.
ئەگەر هەر شتىكىش قه ومابا، له كۆل هه مووان ده بوومه وه.

چيا به گوتمى ”ئەهاااا..ها.. ئەمەسىام ... ئەو!“ له به رانبه ر
ديواره كه دا هه نگاوىك كشيابه وه دواوه. دوو پۇستهره نوويه كه م هى

شاعیره‌کان و وشه‌کانیان بوون. -شیرکۆ بئیکه‌س و شیعرى: "خۆ
ئه‌گه‌ر خوا ته‌نیا بۆ چه‌ند خوله‌کێک کورد بووایه و هی که‌ژال
ئه‌حمه‌د "نافره‌ت و کوردستان: ئه‌م جووته‌ چه‌ند به‌ یه‌ک ده‌چن."^{٤٣}

"ده‌لالی من"^{٤٤} زۆر سوپاس. زۆر به‌لامه‌وه‌ جوانن.

ده‌نگی پێیه‌ قورسه‌کانی بابه‌ له‌سه‌ر په‌یژه‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌ ساته
شادمانییه‌که‌می تارکرد.

چیا به‌ خه‌نده‌یه‌کی بیژمۆتانه‌ گوتی: "من ئه‌و شه‌و وای لیده‌که‌م
دانیییدا بنی." ده‌نگیشی به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌کرویانه‌ ده‌رھات.

"تۆ پیتوایه‌ بایی پیتیست مه‌ست بی؟"

"سه‌دام حوسین له‌سه‌ر ته‌خت لادراوه‌."

بابه‌ له‌به‌ر ده‌رکه‌ی هۆده‌که‌م په‌یدا بوو، داوایکرد به‌لکو
کراسه‌که‌ی بۆ ئوتوو بکه‌م. هه‌ر هه‌مان بۆنی هینورکه‌ره‌وه‌ و بۆنی
هه‌مان سابونی جارن، هه‌ر شوین قامچی پشت و سه‌رشانی له‌بن
فانیله‌که‌یدا به‌ بێده‌نگی نیشانه‌ی ژان و ناسۆره‌ هه‌میشه‌یه‌یه‌که‌یه‌تی.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وه‌ک جارن توورپه‌یی پێوه‌ دیار نه‌بوو.

چیا چاوی لێداگرتم و به‌ دواى باوکمان له‌ هۆده‌که‌م ده‌رچوو.
منیش به‌ دوایدا سایه‌م کرد، هه‌ر له‌ دووره‌وه‌ له‌ شیبانه‌ی ده‌رکه‌ی
ژووره‌که‌مدا چاوم له‌سه‌ریان بوو تا گوێیان لێبگرم. چیا له‌ته‌ک
بابه‌دا له‌ ژووری میوان دانیشتم، ئه‌ویش هه‌ر ده‌ستی له‌ دوگمه‌کانی
رادیق کۆنه‌که‌ی وه‌رده‌دا.

^{٤٣} ئه‌م سه‌ردێزه‌ی هونراویه‌ هی قه‌سیده‌ی نه‌، دیوانی به‌نده‌ری به‌رمۆدای که‌ژال
ئه‌حمه‌ده، له‌ ١٩٩٩ چاپکراوه‌.

^{٤٤} delala min

چیا بهم شیوهیه سه‌ری قسه‌ی داهیتا: 'که‌واته له کۆتاییدا، بکوژی ئه‌و هه‌موو کورده‌ی رووخا.'

منیش له مینشکی خۆمدا ئه‌وهم بۆ بابە زیادکرد؛ جه‌للادی مالباته‌که‌ی تو، هی شاره‌که‌ی تو.

براکه‌م لینیپرسی: 'ئه‌ری به‌ بۆچوونی تو کامه‌یان خۆینرێژتر بوو، خومه‌ینی یان سه‌دام؟'

بابه‌ش رووی خۆی بۆ لای چیا وه‌رگێرا و به‌رسفی پرسه‌که‌شی نه‌دایه‌وه- ئاخ‌ر چۆن ده‌توانی؟ ئێران باشت‌ترین دۆست و دوو له‌ برایه‌کانی له‌ قه‌ناره‌ دابوو. عینراقیش مام و براکانی له‌ کوشتارگه‌که‌ی ۱۹۶۲ کوشت و ئه‌و برایه‌شی مابوووه‌ له‌ ۱۹۹۱دا کوشت.

پیره‌باوکمان چاوه‌کانی له‌یه‌کدان و نووقاندنی. "گوینگره‌! ئیستا ئێزان، تورکیا و سوریا تۆقیون. ئه‌وان گوشاری زیاتر ده‌خه‌نه‌ سه‌ر کوردی لای خۆیان." بابە ئاماژه‌ی به‌ سندوقه‌ ده‌نگ گوێزه‌ره‌وه‌که‌ی دا، که‌ بیجگه‌ له‌ هه‌مان ویزه‌ویز هیچی لی ده‌رنه‌ده‌چوو. ئینجا سه‌ریکی راوه‌شاند: "ئای له‌ کوردی بی ده‌وله‌تی به‌سته‌زمان!"

چیاش پرسی: 'بابه‌، ئه‌ری هه‌موو کورد بی ده‌وله‌تن؟'

'تو له‌باره‌ی کورده‌کانی سوریا هیچ نازانی، ئه‌وان ته‌نانه‌ت حاشا له‌ ره‌گه‌زنامه‌شیان کراوه‌؟' به‌م قسه‌یه‌ بابە پاده‌ی زانیاریی کورده‌که‌ی له‌باره‌ی کوێزه‌وه‌ریی کورده‌وه‌ پێوا، به‌لام ئاخۆ چۆن ره‌چاوده‌کری ئیمه‌ میژووی خۆمان بزانی له‌ کاتیکدا میژووه‌که‌یان له‌ کتییی قوتابخانه‌ سه‌راوته‌وه‌ و میدیاکانیش فیره‌ شتیکی دیکه‌مان ده‌که‌ن؟ پرخه‌ی دایکه‌ له‌ هۆده‌که‌ی خۆی و غزه‌غزی رادیۆ وایکرد

به ئاسانى گويم له قسه كه يان نه بى. "هه واله كان ده لىن گوايه سى
 سه ده هزار كه س ده بن، به لام من دلىام له و ژماره به پترن." ئىدى
 خو ئه و نه چىاى ده بىنى و نه ئه و مافوورهى كه ده ستردى داىكى
 بوو، له بهر پى پى راخرا بوو. "مندا لى ئه و گه له بى ده وه ته بى
 ره گه زنامه شن. ئه وان كلولترىن كلولن. هه ره هىچ نه بى خو تو
 بر و انامه به كى له داىك بوونت هه به، ئه وان ئه مه شىان نىبه."

بابه وازى له رادىوكه هىتا و ته له فزىونى پىكرد، هه ره ده سته به جى
 كاتى بىنى مه لايه ك خه رىكى و تاردانه له سه ر "هىرشى كلتوورى له
 پى نرخاندنى تىكه لاو بوون و تلىاك" بو لاوه بىباك و بىخه تاكان،
 به كسه ر گزرى و كه ناله كانى دىكه ش هه ره مه لايان نىشان ده دا، يان
 خو يندنه وهى قورئان بوو. هه ره وهك پىشهى خوى، بابه تفىكى له
 شاشه كه كرد، نه فره تى له مه لاكان كرد، ئىنجا ته له فزىونه كه شى
 كوژانده وه. هه ره وهك هه مىشه ش توور په بىه كهى منىشى تووند كرد،
 هه رچه نده به دزىبه وه گويم له گفتوگوكه يان ده گرت.

چىا ده ستىكى له گه لاي گوله زه مبه ق دا، كه بابه خزمه تى
 كرد بوو. "ئهرى ئه وان بو ئه شكه نجهى خه لكىك ده دن، كه هىچ
 تاوانىكىان نه كردوه و هه ره به ته نىا باوه رىان به شتىكى دىكه به
 له وهى پىيان گوتراوه؟" براكه م بربرهى پستى راستكرده وه و به
 چوارمشقى له سه ر مافووره كه له به رانبه ر باوكم دانىشت وهك
 ئه وهى ره چاوى ئه وه بكا ئاماده بى بوى روونبكا ته وه.

بابه ش كه ساسانه سه رىكى كوربه كهى كرد، پاشان رووى خوى
 له شاشه ره شه كهى ته له فزىونه كه كرد وه. شاشه كه ش
 سه ره كه چه له كهى و دوولىنگه فشوفوله كه و فانيله بىقوله كهى

رهنگدایه وه. دهستی گه یانده رۆژنامه یه ک و لاپه ره کانی هه لدایه وه. "پروپاگنده یه کی بۆگه ن!" ئینجا فرییدایه وه و به قامکی دوشاومژهی سمیلی خوراند.

چپاش به ختی خۆی تاقیکرده وه: "ئهری بابیه کاتی له زیندان بووی، چی پویدا؟"

ئویش گوتی: "له نیوهی شه ودا، ناوه کانیان ده خویندنه وه. ئیمه له قاوشینکا هه شتا هاوهری بووین، هه ندیک جار زیاتر و هه ندیک جاریش که متر. هه ر که سینک دواي خورثاوابوون ناوی بخوینزبابیه وه هه رگیز نه ده که رایه وه."

من له شوینیکی په ناو نادیار له چاوی ئه وان، گویم هه لخت. نیگای بابیه له سه ر گوله چنراوه کانی سه ر به ره که بوون، ده برینه که ی بیلایه نانه و وه بیرهینه ره وانه بوو. ئویش له سه ر گپه رانه وه که ی خۆی پویشت: "ئیمه ده بوایه گوینگرین و به ر له خوره لات ژماره ی گولله ته قینراوه کان بژمیرین و به چه نگالیش به رواره که و ژماره ی قه بلینراوی تیربارانکراوه کان له سه ر دیواری زیندانه که هه لیکۆلین."

من خۆم توند به لاده رکه که گیرساندبوو، براکه شم له شوینی خۆی ره ق لئی دانیشتبوو.

بابیه به پشوودریژی دریژه ی به قسه که ی خۆی دا. "هه ر جاریک ده نگ له بلنگۆکه وه ده هات، هه ر کاتیک پاسه وانه که بلنگۆکه ی پینده کرد تیدا بانگی ده دا، کاتیک یه کتیک ناوه که ی به ئا ده ستیپیده کرد...." وه ستا و سه یریکی چپای کرد، نیگای به نیو چپادا ره تبوو وه ک ئه وه ی چپا هه ر له وئ نه بووین. "ئه و که سه ی بانگ

دەكرا، ھەر ھىندە كاتى ھەبوو تا ئۇ كەلۈپەلەى ھەيىبوو بىداتە
 دۈست و ھاوزىندانەكانى، شتىك ئەگەر كەلگى ھەبووايە. كراسىك،
 جووت پىلاويك، شانەيەك. دەكرا داواى ئەوھش بكا بەلكو شتىك بۇ
 دايبابى، بۇ ژنەكەى يان مندالەكانى وەك رۇژژمىرەكەى، وىنەكەى،
 دەستكردىكى كە بە ھەويىرە بەكەلكنەھاتووھكەى سەمونه
 رەقوتەقەكەى دروستى كرىبوو بنىرىتەوھ. ئىنجا برادەرەكانى...."

بابە چاۋەكانى لەسەر يەك نوقاندىن، بە ددانىش لالئوھ بى
 خويىنەكەى گەست. "دواى ئەوھى پىاۋەكان دەبرىدان، برادەرەكانى
 مۇمىكىيان دادەگىرساند ئەوئىش ئەگەر ھەيانبووبا، دەنكە خورمايان
 دابەش دەكرد ئەگەر ھەيانبووبا، فرمىسكىيان ھەلدەرشت ئەگەر
 فرمىسكىيان لە چاۋدا مابووبايە. ئىدى ئەم جۆرە شتانە. ئەوان بە
 يەكەوھ ئەو كەمە شتانەى لە دواى لە سىتارەدراو بەجىتەما
 كۆياندەكردەوھ، ئىدى وەك بەخاكسپاردن و رىزلىنانىك لە شوئىنىك
 داياندەنا ئەو شوئىنەى ھەموومانى لەناودەبرىد."

چىا قورگى خۇى خۇشكرد و بە دەنگىكى گرەوھ پرسى: "باشە
 كاتىك برادەرەكەيان دەبرىد ناخۇشترىن شت چى بوو؟"

باۋكم سەيرىكى دوورى كرىد، دەموچاۋى خۇى خوراند،
 قامكەكانى لەسەر لاجانگى خۇى گىرساند وەك ئەوھى تىشكرى
 بىرى بختە سەر شتىك. ھەزمدەكرد بچم و پەرداخە ئاويك بۇ بابە
 بىەم، ئاخىر لئوھكانى وشك بووبوون، بەلام وامنەكرد و لە
 شوئىنەكەى خۇم نەبزووتم. "جارىكىيان كابرايەك بە جلى مەدەنىيەوھ
 و چرايەكى لە دەستدابوو ھاتە ژوورەوھ." سىخە سىخىك لە

سینگیه وه هات. رووی بۆ لایه‌که‌ی دیکه وه‌رسوورانده.
یاده‌وه‌رییه‌کان هورژمیان بۆ هینا.

منیش له جیوه هه‌ناسه‌ی خۆم راگرت، ئاخ‌ نه‌مه‌وه‌یست تاکه
وشه‌یه‌کیشی له ده‌ست بده‌م.

"بیاوه‌که‌ سی پاسه‌وانی به‌ دواوه‌ بوون، دیاربوو ئازانیکی
ئیتیلاعات بوو."

چپاش به‌ده‌م هه‌ناسه‌ هه‌لمژینه‌وه: "ده‌زگای هه‌والگری."

بابه‌ درێژه‌ی به‌ قسه‌که‌ی دا: "کاته‌که‌ له‌ نیوه‌ی شه‌و لایدابوو و
چراکانی زیندانی‌ش هه‌ر هه‌مووی کوژابوونه‌وه. ئیمه‌ ئه‌وکات نزیکه‌ی
دوازده‌ هاو‌زیندانی بووین، می‌رده‌که‌ی جوانه‌شمان له‌گه‌لدا بوو. هه‌ر
پوژیکیش پاشتر کیژه‌که‌یان له‌دایک بوو. فه‌رمانمان پیکرا
هه‌لبستینه‌وه و به‌ ریز بوه‌ستین، ئیدی کاتی ئه‌و کابرایه‌ به
به‌رده‌مماندا راده‌بوورد چرای له‌ ده‌موچاومان ده‌دا. ئه‌و به‌ په‌نجه‌ی
ئاماره‌ی فه‌رمانی به‌ زیندانییه‌کی به‌ده‌خت کرد له‌ ریزه‌که‌ بۆ
پیشه‌وه‌ بپروا. ئینجا چا کویزکه‌ره‌که‌ی له‌ چاوی منیش دا. منیش
چاوه‌کانی خۆم داخستن و چاوم له‌یه‌ک دان. له‌ به‌رته‌کدا..." لیوی
بابه‌ شوێر بووه‌وه، قسه‌که‌ی ده‌خواره‌وه و نه‌ده‌بیسترا.

دلم له‌و کاته‌دا زۆر خیرا لێیدا، ئاخ‌ ده‌ترسام قسه‌که‌ی بخواته‌وه
و وشه‌که‌ی دواتری نه‌بیستم.

چیا به‌ هیواشی دنه‌ی دا: "ئینجا؟"

بابه‌ ئاخیکی هه‌لکیشا، قوولترین ئاخ. "هه‌ر چوینیک بێ دیوه‌زمه‌که
بپاریدا به‌ره‌و ئه‌وی دیکه‌ بجووولی و له‌ ریزه‌که‌ ده‌ریه‌ینا. ئه‌و هه‌ر

خۆشى به ناوى زىندانىيەكان ماندوونەكرد، گوڤى به فائىلەكانىش نەدا. ئەو سەگبابە دەيزانى ھەرچى بكات بوى دەچىتە سەر و كەس يەخەى ناگرى، كەس لىنباپىچىتەوھ. خۇ دەكرا فەرمان بە داگىرسانى چراكان بكا، كەچى واى نەكرد. زۆرىش بى باك بوو. ئەوئى شەوئى ھەشت كەسى بردن.

سىماى بابە رىك ھەلات، ھەناسەكەشى ئەوھەندە تەنگ بوو ھەستىمكرد گەراوھتەوھ ئەوئى و لە ترسوئوقىنەكەى ھەينىدا دەئى.

"باشە ھەرگىز خەبەرى ئەو ھەشت كەسەت زانىوھ، كە باوكى شلىرىش يەكى بوو لەوان؟"

"ئەوئىش بوو. ئەوان لە لەئەنەتاوا لەگۆرئان." بابە چاوەرپى ئەوئى نەكرد تا لە واتاى لەئەنەتاواى لىپىرسى. ھەر بەخۆى گوتى: "شۆيئە نەفرەتلىكراوھە. ئەو گۆرە بە كۆمەلەى داوى ئەوئى زىندانىيەكانى لە سىدارە دەدران، يان لە ژىر ئازار و ئەشكەنجەدا دەمردن، ياخود يەككىك كە دەفرىئرا و شۆيئىزىرەكرا، يان كە خىزانەكانىان پارەى گوللەكانىان پىئەدەدرايەوھ... تو بىئە بەرچاوى خۆت... كاتىك ئەوان يەككىك گوللەباران دەكەن، داواى قەرەبوو كەردنەوئى گوللەكەشيان لە مالباەتەكەى دەكەنەوھ بەر لەوئى تەرمەكەيان رادەستىكەنەوھ. كوردستان پرىەتى لە گۆرپى بە كۆمەلەى وھەا، ھەمووشيان پىئانئەگوترى لەئەنەتاوا."

پشووئەكى درىژى بە داوا ھات. ئىنجا بابە تىئەلچووھوھ: "ھەموو ئەو شتەئەيان كەرد. تەنەت لاقەى ئەو ژنانەشيان كەرد، كە برىارى مەرگىان بەسەردا درابوو، چونكە لەو برىوايەدابوون كىژە پاكىزەكان دەچنە بەھەشتى و ئەوانەش نەيارى دەولەت بوون ھەر

دهبووايه بچنه دۆزهخچ. ئهوان ئه و كارهيان پى لاقه كردن نه بوو. پييانده گوت ماره برين، بۇ ئه وهى هر هيچ نه بى له پرووى ديينه وه په سه ند بى. ئهوان پروايان به و هموو ئه و شتانه هيتابوو، ياخود له وانه يه باوه ريشيان نه هيتابى، به لام خو ده يانزاني ئه مه گه مه ي ده سه لات و چيزه، ئه مه شيان نه ده زاني؟ قابيله نه يانزانيبي!

چيا به دهنگيكي گره وه گوتى: 'بابه، به لىن ده دم پروژيك دابى بيمه پاريزه ر و هموو ئه وانه به ينمه به رده م دادگا.'

بابهش به ده برينيكه وه، كه هيچى به سهر پوخساره وه ديار نه بوو، سه يريكي دوورى كرد. ئينجا له هيكه وه گه رايه وه سهر پوله كه ي. 'لى هميشه به پروژ ناوى منيان بانگ ده كرد. تو پيتوايه من كه سيكي به به خت بوويم؟'

چياش نه يتوانى وه لامى بداته وه.

ليوه كانى بابه به ته وسىكى تالو له رزين. 'به لى ده يبينم تو وا ده كه ي. هموو ئه وهى ده رهق منيان كرد قامچيكوتانم بوو و ئينجا به رهلان كردم. به رهلان كردم تا ئاوا بژيم كه ده ميينى، وهك سه گيك تا بۇ به رماويكى خواردن بۇ منداله كانى بنووزيته وه. كورم، تو له من تيناگه ي. منيش گه نج بووم، هيوام هه بوو، باوه رىم وابوو ئه گه ر زور ره نج بده م تيبكوشم شت ده گورم. خه ونم ئه وه بوو له بلندگودا چيروكه كان بۇ سه دان كه سى به ته من، ئه وانه ي له نيو چيمه ندا پالان دابوو وه، بگيرمه وه. تو بروا ناكه ي، به لام وه ختايه ك منيش خه ونبينيك بووم ئه م ما خه وه نبين. پوله، ده زانيچى؟ شكويه ك له مردندا هه يه هه زارچار گه وره تره له وهى له م جوړه ژيانه ي مندابه.'

ئەو قومىكى لە بوتلە عەرەقەكە دا، كە ئاخىنبويە گوشەى قەنەفەكە، ئىنجا ھەلسا و بەرەو پەيزەكانى ھەورەبانەكە مىلى نا. كاتىك بە لای ھۆدەكەمدا تىپەرى، چاوى لە من نەكرد، لە سىنبەرەكەيدا كوور دياربوو. كەواتە زانى من ھەموو وەختەكە بە دزىيەو ھە گويم لىپراگرتىوو. چىاش ھەر لە شوينى خۆى دانىشتىوو.

بە ھىواشى دەرەكەى ھۆدەكەم پىنودايەو ھە و پلاكى ئوتووەكەم لە كارەبا گرت. كاتى ئوتووە قورسەكەم لەسەر كراسىكى رەنگتارىكى باوكم دەسووراند، دەستم لەرزىن. لەغەتاوا.

بەبى جىاوازى قامچى شوينى خۆى لەسەر پىشتمان ديارىكردو ھە. ئوتووەكەم لە لايەك دانا، كراسە گەرمەكەى بابەم لە باو ھەش گرت و بۆنەكەم ھەلمزى. فرمىسكەكانم پەلەى رەشى لەسەر جەلەكانى دروستكرد.

خۆى، ھەرىمەكەمان يەك گۆرىكى بە كۆمەلى گەورە بوو: دەھات. ھەندىكىيان بە بىدەنگى لىيكەوتىوو، ھەندىكىشىيان لە ژىر خاكەو ھەوارىيان دەكرد.

باوكم ھەروەك كوردە بى فرىادپەسەكانى ئىزان، وەك ئاوارەكانى عىراق، وەك بىھىواكانى توركيا و وەك بى رەگەزنامەكانى سوريا پىنويستى بە تىماركردن ھەبوو.

بەندى ھوت

من بەر لە خۆرھەلاتن لە خەو ھەلسام و دەستم بۆ سويچى گۆپەكە برد. ئەمڕۆش پۆژەكە بوو. ئەنجامى ۋەرگيران لە زانكۆكان لە پۆژنامەى ناپيشچاۋ و كەم تيراژ بلاۋدەكرىتەۋە. چارەنۋوسى من و چيا بە پىتى ورد لە لىستەكاندا پرىنت دەكرى. ھەر سالىك گىۋمەترى و جوگرافىام دەخويند تا بەشدارى لە تاقىكردنەۋەى نىشتمانى، لە كۆنكورددا بگەم، بەلام بىھوۋدە دەردەچوو. ئاخىر ھەر تەنبا زانكۆ ئەھلىيەكان رىنگەيان بە من دەدا تىياندا بخوینم، ئەوانىش گران بوون. ئەمەيان دوا جارە بەشدارى لە كۆنكورددا بگەم و چياش يەكەمىن جارىتەتى. خۆ ئەگەر ئەمسال نمرەى شايسە نەھىتم، ئەۋا دەبن بوەستم چىدى خۆم گىل نەكەم. ئەگەر ئەۋىش دەرنەچى ئەۋا بۆ سەربازى پەلكىشى دەكەن.

خەوم لىنەدەكەوت، خەرىكى پىچانەۋەى دىارىيەك بووم، كە بۆ پۆژى باۋكانم كرىبوو. ئەۋە سى سالى رەبەق بەسەر ئەۋ كاتەدا تىپەرى، كە بابە چىرۆكى زىندانىيەكەى بۆ گىراينەۋە- ھۆكارىك ھىشتا ھەر دەستم پىۋەى گرتبوو تا دىارىيەكەى بۆ بىكرم- ھىشتاش كە يادى ئەۋ پۆژە و گىرانەۋەى چىرۆكەكەى دەكەمەۋە، فرمىسك بە چاۋمدا دىنەخوار. لەۋ كاتەشدا كەس بە راستى پۆژى لەدايكوۋنى بابەى نەدەزانى، دەبوو چاۋەرىنى زۆر بۆنە بگەم، تا نىشانى بدەم ئاخۆ چەند مشورخۆرى بووم. داىكى ئەۋ، ئەۋ ژنەى ھەموو سالىكى بەشىكى ھەرە گرنكى تەمەنى، مندالىكى دەبوو،

گوتبووی بابە لە بەھاری سالی لافاوەکەدا ھاتووەتە سەر دونیایی. ئەمە ھەموو ئەو شتە بوو، لەبیری ما بوو. بڕوانامەی لەدایکبوونی بڕایەکی، کە کەوتبوو دەستی باوکە دوای ئەوێ ئەو ژیا و نەمرد، ئیدی بوو میژووی لەدایکبوونی خۆی. کۆرپەکەئێ دیکەش ھەر ناوی ئالان بوو.

بەبێ دەرچوون لە کۆلیژیکی زانکۆ، نەمدەتوانی خۆم بڕابگرم چ جایی ئالایەک ھەلبگرم.

وێرایی خۆگرم بیزە فرمیسکیکی یاخی بەسەر روومەتدا ھاتنەخوار، بەسەر کاغەزی پینچانەوێ دیارەکەدا کەوتن، رۆخی قامکەکەمی کەسک کرد، کە رەنگی دلخوازی خۆم بوو، ئەو رەنگەئێ دندەری ژیانە کەساسەکەم بوو. پەنجەم گرت و خستە بن شیرەئێ ناوی دەستشۆرەکە، لە ئاویئەشدا نیکام لە نیگای بابە گیربوو. دەرودراوسی و خزمان دەیانگوت زوو دەیانگوت تۆ چووئێتەو سەر باوکت، بەلام خۆ ئەوێ یەکەمین جار بوو پینچوونیکێ وھا سەرسام بکا. خۆ ئەگەر لەوێ تینگەیشتبا، کە چۆن کێژەکەشی زیندانی خۆیەتی، چۆن بە دەستبەسەری لە مالدا دەماپەو.

بە کورتکردنەوێ پرچم بۆ خۆ ئامادەکردن بۆ مانگەکانی کەرمای ھاوین و شارندنەوێ پرچم لەبن سەرپۆشدا، ھەر بە نیرەموکیک دەچووم، ئەمەش بە پینچەوانەئێ خەپەئێ شلیز بە مندالی، کە تا گەرە دەبوو، لینیھات و بووبوو نیشانەئێ ژنایەتیەکی ریکوپیتک. دیاربوو سینگوبەریکی نەرمونیانی ھەبوو، ھەمیشەش بەو چاوە کئیوانەئێ خۆئێ لە جارن نازدارتر

دهردهكهوت. لهو كاتهوهى له كارى خوڤهخشىي كه مپى پهتابه ران وازيهينابوو ههندي جار له بازار تووشى دههاتم. له قوتابخانهى گهوراندا دهستى به خوښندن كردهبووهوه.

په له كهسكه كهى سهر په نجهى ئاماژهم نه ده روښت. وام بو هات سهرتاپاى جه ستم له قووتووى بو يه يه كى ئه و رهنكه وه ربه دم و بيمه "تافره تى كه سكى دارستان". ئيدى دهكرا له گوره پانه كهى ناوشار بوه ستم خه لكيش پول بخه نه ناو گوزه كهى ده ستم و خرينگه ليوه بيت و خهنده يان بكه و يته سهر ليو. پيوستيشم به ميرد نه ده بوو. ده ستم له بن ئاوى ساردى شيره كه گود بوو، به لام خو په له كه ههر نه ده روښت مه گره به سابونم بشوشتبايه. ئه مهش بيروكه يه كى بو هينام.

له ژير پيخه فه كه مدا، ههندي پارچه كاغه زى په مپى وه رپينچانم هينا و خستمه نيو باديبه ك و ئاوم به سهردا كردن. ئينجا به پارچه په مويه كى بچووك، رووى خو م به بو يه يه په مپى رهنك كرد. پنده چوو سوورايه تى سهر رومه ته كانم سروشتى دياربن، ئيدى روخسارم سهر بارى قزكورتى و بازنه ي رهش له بن چاوه كانم ههنديك نازهنين دياربوو.

ههر به غار به په يژه كان بو هوده كهى بنهؤمى بو لاي چيا دابه زيم، مهراق بووم "ميكه په" ته رده سته كه مى نيشان بدهم. بينيم ئه و ده نويزيدا بوو. ههر دوو دهستى بو ئاسمانى به رزكردبوونه وه، سه ريشى ههنديك بو پشته وه، چاويشى دابووه بنميچه سپيه كه كرده بوو، ليوه كانيشى ده جوولان و ورته ورتى ليوه دههات نه مده زانى

نزا دەكا يان سكاللا. ديسان وەھا دياربوو وەك ئەوھى لەسەر ئەم زەوييە ھەر نەمايى.

خۆم خزانە ژوررەكەى، لەو گۆشەيە دانىشتەم كە پووناكى لى مابوو، بەلام پاشاگەردانىيەك بوو بۇ خۆى، ئىدى و لەسەر پوژمىرە كراوھەكە شتىكم نووسى: "براكەم، ھەر يەككە لە ئىمە ھەزار كەسى لە نىودايە، ھەمووى لە ژىر يەك دەمامكدايە. ھەر يەكەيان درەختىكى ئالۆزە بە چرۆ و دپكەكانىيەو، پپ لە ھىوا، پپ لە ئازار."

چيا دەستى گەيشتە گلۆپەكە و پىيكر، ئىنجا وەك لىبوونەوھ لە نوژەكەى دەستىكى بە دەموچاويدا ھىنا، بە بۆچوونى من پوخسارى نوورى لىدەبارى، ئەمەش لە من بەدەر كەس نەيدەبىنى. منىش گۇناكانى خۆم بە لەپى دەستەكانم شارەوھ. كىژى باش پووى خۆى وەھا سوور ناكا. خۆى ھەر تەنيا قەحپەكان شتى وەھا دەكەن. كەس نازانى دوايىن جار كەنگى بوو خوا گىانى من، مانگە خۆشەويستەكەى سەردەمى مندالىم، پوويىكى خۆشى خۆى نىشاندام.

"ئامادەى؟" خۆى لە پوومەتە پەمەيەكانم لە گىلى دا.

"ماوھەكە چاوەرپىم."

ئىدى بە ھەشتا و خۆمان گەيانە لای گەورەترىن پوژنامەفرۆشى شارەكە، ھەشاماتىكى زورىشى لىبوو. شەبەنگى ھەلاتنى خورىش ھىلە تىشكىكى پەمەيى بە ئاسمانى سپىدەدەمدا بلاوكردبووھو.

كابراى فرۆشيار گوتى: "مردم ھىندەى بلىم كاكە، تا نيوەرۆ پوژنامەكە ناگا. خۆ ئەگەر كەسىكتان لە شارە گەورەكان ھەيى،

دەكرى پىيىلىن تا لە رۆژنامەكانا بۆتان بگەرى. بەردەم دوكانەكە مەگرن و قەلەبالغى پەيدامەكەن. كابرەى فرۆشيار بۇ چۆلكردنى پىش دوكانەكەى نەدەچووه بچمى ئەو خەلكە بە ھەراوزەنا و بى ھەوسەلەيە.

چيا ھەردوو دەستەكانى لە پشتەووه دانەبەر خۇ و پالى بە ديوارەكەو دا. كاتىكىش سەعاتەكان تىدەپەرىن، منىش چاوم لە پەلە ھەورەكان برىبوو، كە لاملانە بەو تاوھەلاتە رەتيان كردهو وئەى چارەنووسەكەم بكىشن، بى باك لەو جەنجالى و چاوپروانى ترسوويمى ئاپۇراى خەلكى سەر شەقامەكە.

كاتىكىش لە كۆتاييدا رۆژنامەكان گەيشتن، خەلكەكە سەرى بەسەر ئەو لاپەرانەدا گرت، كە پاشناوھەكانيان لەسەر چاپكردبوو. ھەندىكيان لە رقى ئەوھى بە ئەنجامەكە رازى نەبوون لاپەرەكانيان دراند. لە دواييدا ھەر دە كەس بە سەر لاپەرەيەكدا دابەش بوون، ھەر يەك گۆشەيەكى رۆژنامەكەى رادەكيشايە لای خۆى وەك ئەوھى بكىشن. ئەوھى بوو رۆندك دابارين. قاقاي پىكەنىنى شىتگيرانە لىدران. يەك دوو دەنگى شاگەشكەبوونىش بەرزبوونەوھ.

چيا رۆژنامەيەكى راکيشا و لە ئاپۇرايەكە ھەندى دووركەوتەوھ. لەو كاتەى ليكە زەرداوم لە قورگم ھەلكشا، دەمم تامى پارەى ئاسنىنى لىدەھات.

ئەو گوتى 'سەرم دەسوورپى'. پەنجەشى بەرەو خوارەوھى لىستەكە، بۇ سەر ئەو ناوانەى بە (س) دەستيان پىدەكرد، داگەرا.

نىگايەكى ترسناكانەى تىكردم و سەرىكى بادا. لىشاويك لە ترسوئوقىن بىچمە ھىورەكەى تىكشكاندم. كۆتا شكست بابەتىكى

دووباره بوبووهى مۆتكەى خەونەكانم بوو، بىرۆكەيەك بە ھەموو توانستىكمەو بە پۇژى پووناك لە خۇم دوور دەخستەو، بەلام خۇ لە پەناى ھەموو ساتىكمدا خۇى مەلاس دابوو.

چيا بە سەردەستى كراسەكەى، دلۆپە فرمىسكىكى خۇى سېرپەو. منىش پۇژنامەكەم بۇ گرت، لاپەرەكەى بە ديوارەو ھەولمدا قامم لەسەر ناوھەكان بگىرسىنم؛ ئاخىر چەند سەد ناويك سامان ھەبوون. چەند جارىك چاوم ترووكاند. بينايىم لىل بوو.

يەككە لە ناوھەكانى تەنىشت سامان ناوى چيا بوو. چرپاندم:
"تۆبلىنى خەون نەبى."

قەدەرى ئەو بە كۆدەو لە تەنىشت ژمارەى ناسنامەكەى نووسرابوو. ھەر تەنيا ئەنجامى تاقىكردنەو ھەكە بېرىارى لەسەر چارەنووسى قوتابىيەكە دەدا؛ تەنانت ئەوانەى لە زانكۆزى گشتىي (مىرى)يش ھەرگىرابوون، ھىچى وايان لە بەرانبەر ئەو رېشتەيەى بۇيان ديارىكرايوو، پىنەدەگوترا. چيا بۇ ماوھەك لىي راما، شانەكانى داتەپىن، بۇ خۆگرتنەو ھەو ھاوسەنگى راگرتن پالى بە ديوارەكەو دا.

"چيا؟"

دانەويە سەر زەوى و بە باسكەكانى دەموچاوى داپۆشى.

ويىراى ئەو ھەموو سەعىكردنەى، ويىراى ئەو ھەموو شەونخوونىيەى زۆرەى، سەربارى ھىنانى پلەى يەكەم لەسەر ئاستى قوتابخانەكەى، لەسەر ئاستى شار و پارىزگاگەش، كەچى نەيتوانى لەگەل قوتابيانى شارە گەورە و دەولەمەندەكانى دىكە، ئەو

قوتابیانہی بہ ٹاسانی کتیبی راست و دروست و ماموستای تہواو
راست و دروستیان دستدہکہوت، کتیبکئی بکا۔ لہسہر ٹاستی
نیشتمانی ہەر قوتابیہکی ٹاست مامناوہنجی بوو۔

منیش؟ نہوہک ہەر مام ناوہنجی، بہلکو لہ کتیبکئیہکہدا،
نمرہکہم ہەر دیار نہبوو۔

ئہو کچ و کورانہی ہاوشانی ئیمہ لہم بہیانیبہدا لہبہردہم
رؤژنامہفرزشہکہدا چاوہپوان بوون ہەر یہکئک بہ بیدہنگی خوی
کشانده گوشہیہک تا تالای شکستہکہی بکتیش، ئہمہش دواي
ئہوہی لہ نیو خیزانہ کرتیکارہکہی خوی و لہ ہەریمہ
بہدبہختہکہماندا خہونی بہ پاشہرؤژتکی گہشترہوہ دہبینی۔

چیا لہوی لہ دلشکاوہکان دوورکہوتہوہ۔ منیش بہ دوايدا چووم۔
بؤ مالہوہ سواری پاس بووین، لہ پاسہکہدا لہو شوینانہدا کہ
ہەردوو رەگەزەکانیان لیک جودادەکردنەوہ، دانیشتین۔

ئہو ئہوہی بؤ دەرچووبوو دہبی زانستی سیاسەت بخوین، کہ
گوئی پینہدہدا، ئاخەر ئہو حەزی لہ خویندنی قانون بوو۔ ہەرہوک
بابہش دہبووايہ بچیتہ زانکوی تاران۔ دہکری لہسہری پروا و
تہواوی بکا یان وازی لیبین، بی دوودلی حەزمدہکرد چارہنوسی
لہگہلدا بگورمہوہ۔ ئہم جارہیان من لہ ہیچیان وەرئہگیرام، تہنانت
لہ زانکو ئہہلیبہکانیش۔ لہ نیو لیستہکہدا ناوی "لہیلا سامان" لہ ہیچ
گوشہیہکدا دیارنہبوو۔

کاتیکیش گہیشتینہوہ مالہوہ، ویستم چیا بخافلیم، دوسبہی
خیزانیک سہردانمان دہکن، دہکری یارمہتیم بدہی ژووری میوان
پاکبکہینہوہ؟" دایکم وہک پلانیکی لہناکاو رہزامہند بوو خوازینیتیکی

نویم بیت، ئەمەش دوایین ھەولیکی بوو بۆ بە شوودانم، منیش دەستم بە دوا ترووسکەى ھیواو ھەرتبوو تا رى لەم ھاتنە بگرم، تا ناوم نەوھک ھەر لە زانکۆى تاران، بەلکو لە زانکۆى کوردستان یان لورستانیشەو ھەرچى. بىرۆکەى دەستلێدانم لە لایەن پیاویک کە ھەزم بە چارەى نەدەکرد، ترساندمى، بەلام خۆ چارەبەکشیم بۆ نەمابوو ھە.

چیا بە بۆلەبۆلیکەو ھە: "ئەوان بۆ خوازبینى تۆ دین نەوھک ھى من." ئەو ھو بوو بۆ ھۆدەکەى خۆى رۆیشت تا بچیتە نیو پینخەفەکەى. بە توورەبەو ھاوینم لیکرد، مەومۆنییەکەى پەستى کردم. تۆ بلی تینەگا ناخۆ چەندم دەدا تا بکەوتمايە رەوشى ئەو ھو ھە؟ زەمەن بەرەبەرە بەلام بە روونى تەنانت بە فیزیکیش ئیمەى لەگەل یەک کردە غەوارە. پىستى نەرمى چیا بە مەلەى گۆلى زریبار و یاری تۆبى پى لەگەل ھاوړیکانى لەبن ھەتاوى پرى کوردستان، بۆرەى ھەلگەراند. پىستى منیش لە تەنیايدا زەرد ھەلگەر و روومەتەکانیشم قۆرتیان تیکەوت؛ بە خراپى دەنوستم، لە بەر ئیشى ماسولکەکانیش لە خەو رادەبووم، پىستى چاوم ئازارى دەدام. چاوەکانى ئەویش ھىشتا ھەر دلفین و دەمى منیش ھىشتا گەرە. ئەو بەژندریژ و سەرنجراکیش لە کاتیکدا من بەژنکورت و شروشەپریو، سەرىشم لەبەر پرچى لەگرووزە و ناریکوپیک ھەمیشە گرزبوو.

دیاربوو چیا لە ھەراسانى دەموچاوم نیکەران بوو، بۆیە لە شوینی خۆى ھەلسا، کتیبیکى لەبەرگ وەرپینچراوى دامى: "ھیوادارم ئەم دانەبەیان بخوینیتەو ھە." کتیبەکەش وەرگیزدراوى "رەگەزى

دووه مئی سیمون دی بؤقوار بوو، به نرخى سى ئه وهندهی کتیبکی
رپییدراو له بازارى ره شدا ده فرؤشرا.

منیش مه یلم لینی نه بوو. مه یلم له هیچ شتیکی نه و بابه، یانهی
ئه و دووکه سه نه بوو که پی کارانگاز بوون.

“چیا، وه ها بانگم کردی:” کتومت ئه و شته نه بوو که ده ته ویست،
به لام تو باشت هیناوه.

“تو تیناگی. من رقم له زانستی سیاسه ته. سیاسه ت زانست نییه.
ده مه ویست بیمه پاریزه ریکی مافه کانی مروف.”

“ده زانم. هیتاش، هر به راستی تو له هه موو ئه وانهی له نیو
شاره که دان، باشترت هیناوه. خوم خوارده وه. شانازیت
پتوه ده که م.”

“نینۆکت خوینی لیدی” به دهم ئه م قسه یه وه ده نگه که ی هه روه که
ئه وه وا بوو که سیک هه واله کانی ئاو وه وه باخوینیته وه.

“ئه هاا” نینۆکم به پانتوله ره شه که م سرببووه وه. “وا مه زانه
ديسان نینۆکم کرؤشتووه.” باوه شیکم به چیدا کرد بو ئه وه ی
دلنیای بکه مه وه له وه ی که گوتم؛ چیژم له ده ستدان له باسکه لاواز
و به تووکه که ی بینی، هه مان بونی ئاشنا و دلنه وایببه خشی چیا.

که کشایه وه له رزیم. مه ودای هه ست و سؤزه که مان ره هه ندیکی
جوگرافیایی نویی په یدا کرد.

“تو ده گریی.”

به پشته ده ستی کراسه که م ده موچاوم سړی. به دانگر کردنه وه
گوتم: “پیم وایی فرمیسکی شادییه.”

"خوت وهما نمایش مه که..."

"چی؟"

"پیمگوتی واز له ئوتووکردن بهینه و سهعی خوت بکه، پیمنهگوتی؟ وام پیمنهگوتی؟ به لام تو گویت نهگرت. خو ئه وه هه له ی من نه بو..."

به تاساوی لینی رامام.

"هزم ده کرد بمدیتبای که ده چوویه کولیز، به لام خوت ژبانی خوت ویرانکرد و وهها جوولایته وه وهک ئه وهی من ناپاکیم لیکردی به وهی ویستیتیم هه ر خوم پیبگه یه نم."

"ئه وه باسی چی ده که ی؟"

"تو وام لیده که ی هه ست بکه م... تکایه ته نیا وازم لیبینه." چپاش دهستی له هه وادا راوه شانده وهک ئه وهی مینشیک له خوی دهر بکا.

"خو تو هیشتا خویندنی کولیزت دهستبینه کردوه، که چی وهک لووتبه رزیک رهفتار ده نوینی. هه ر له بهر ئه وهی من نه متوانیوه... تو مافی ئه وهت نییه سووکایه تیم پیبکه ی."

"ناخر به جۆرینک ته ماشام ده که ی." دهستی به رز کرده وه و قامکه کانی بو ناوله پی بردنه وه وهک ئه وهی شتیکی نه بینراو بخورینی. "وا به که ساسی ته ماشام ده که ی هه ستبکه م برایه کی هیچو پوچم، وهک ئه وهی ناپاکیت لیبکه م به وهی لیره به ته نیا جیتبه یلم."

"جه نابی چی گیفارا توش ئه گه ر ژن بوویتایه، که سینی هه شبه سه ر ده بووی! ئیدی دوا ی ئه م قسه یه دهر که ی ئه وم

پتوهدایه وه. کاتیک به غار به سسر په یژه کاندنا سهرده که وتم هاوارم کرد: هیوادارم له تارانئ له ته نیاییدا دیق بکه ی.

ئینجا جار له دوای جار له سسر بانه که وه تفم فرئ دها، حیسانی ئه وه شم ده کرد ئاخو چند ده خایه نئ تا تفه که م بگاته سسر پرووی چه م و لمی سسر جاده. تا پیمده کرا تفم دوور فریده دها، ده مبینی لیکه که م له ماوه ی چوار چرکه دا ده بووه هلم. من ئه م م وه ک شتیکی خوم توور فرئ دها، به و هیوایه ی تفه که م شتیکی پیس و به دی من بی، ئه و فریدراوه شووم و ناشایسته م برؤن و نه گهرینه وه.

پاشان به ده می وشکوبرینگه وه چوومه هه وره بانه که، به لکو له گوزه ی بابه هندی ئاو بخومه، به لام دهرکه وت ئاونه بوو. شله تاله که م خوارده وه، بارته قای چند په رداخیک ئاو. له ماوه ی چند خوله کیکدا سهرم سوورا. له سسر جینوبالینگای بابه پالمدایه وه، که سایه تی بابم به رجه سته کرد، ئه و که سه ی شاد و شاناز بوو به وه ی کوره که ی شوینپی ئه و هه لده گریته وه و ده چیته هه مان زانکو که لئی خویندبوو. په نجه کانم ته قاننده وه، لاقه کانم لی راکیشان، به نمایش دهستم بؤ سمیله کانم برد. لی خو شانؤنامه که م به بی رادیو ناکامل بوو، بویه رادیو که شم پیکرد. هه لبه ته میله که له سسر ئیزگه ی کوردی بوو. سهره تا گویم لینه گرت، به لام دواتر گویم شتیکی بیست.

... شهر له نیوان مهیدانی دووگولی له قامیشلو له نیوان هه واداره کورده کان بؤ تیمه خو جیبیه که و هه وادارانی تیمی عه ره به میوانه کان هه لگیرسا. هیزه کانی ئاسایش به گه یشتنه قامیشلو ته قه یان له

كوردان كرد، چەندىن كەسيان لىنكوشتن. رېئورەسىمى بەخاكسپاردنى ئەو كوزراوانە گۆرا بۇ خۇپپىشاندىنىكى توندوتىژ.

شروڤەكارىكى كاروبارى كورد قىسەى لەبارەى سالىيادى پروداويكى گەرەى سوريادەكرد، كە دوو سالى بەسەردا تىنپەرپىوو، ئەوەى شىدەكردەوہ چۆن پۆلىسى سوريايى بەسەدان كوردى كوشت و برىندار كورد و زياتر لە دوو ھەزار كوردىشى گرتىوو، ئەمەش نارەزايى كوردانى لە شارەكانى دىكەدا تەشەنەپىكرد.

ھەر دەمودەست پەشىمان بوومەوہ لەوہى بىمە بابە، بۆيە دوگمەى رادىۆكەم گرت و كوزاندەوہ، دەستم داىە پىرەرپادىق، كە سەرچاوەى ئەو سامناكىە بوو، ئىدى بە پەلە خۆم گەياندەوہ سەربان. بە ھاوارىكى پالەوانانە سىندووقە كۆنەكەم لە سەر لىئواری بانەكە تىھەلدايە خوارەوہ، بىنىم لە خوارەوہ وردوھەرا بوو. ئىستا دەكرى سەرمان كەمىك بسىتەوہ.

ئەو شەوہ كاتى باوكم لەسەر ئەوہ زللەيەكى لە پرومەت دام، نەھىشا. بەلام ئەوہ ھىشا كە يەك دوو رۆژ پاشتر بىنىم ئەھرىمەنىكى دىكە جىنى ئەوہى گرتەوہ كە پىنماو بوو قولماتم بىرى و كوشتم، رادىۆيەكى دىكە بە دەنگىكى گرتەر ھەوالى كىفەرپاتە بىن كۆتايىەكانمانى دەخویندەوہ.

بهندی ههشت

لهیلا، داپیره پیویستی به منه. دهچم ماوهیهک لای دهمینمه وه. ناتوانم له وه زیاتر پارهی مشوورخۆریکی بۆ بدهم. پیموایه رۆژه کهشی نزیکبووه ته وه. دایکه به دههه ئهه قسانه وه لای پینچه فه کهم وه ستابوو، بۆنه نوینیه کهه ی شیرینیکی تیز بوو، جانتایه کی پرته قالیشی - له رهنگی لیوه کانی- به شانی وه کردبوو. تیشکی چاوی شتیکی دیکه ی غهیره ئه وه ی وتی، نیشانده دا. له وانه شه به وه ئاسووده بی، که وا ئهه نۆره یه ی مشوورخواردنی دایکه خه له فاوه که ی به ره و کوتایی بچی. دایکه به پینچه وانیه ی خه سلته ی خۆی، دیاربوو بۆ ماوه یه ک به حالی خۆی رازی بوو، ده مه قاله ی له گه ل بابه نه ده کرد و له جاران پتریش بایه خی به پوخساری خۆی ده دا.

له سه ر کۆمه له شیعره که ی (ژیلا حوسینی) یه وه چاویکم بۆ هه لبرێ، که له نیو کتیبی کیمیادا شار دبوومه وه و پرسیم: "چه ند ده مینیته وه؟" ئه وه ی راستی بی دهستم له چوونه زانکو هه لگرتبوو، به لام وام نمایشده کرد به شداری ده کهم، ئه مه ش به شیوه یه کی سه ره کی له بهر خۆم بوو، ئاخه تاکه قه لغانم بوو له هه مبه ر نامرادی که به بیدهنگی و به دلنیا بیه وه دا یده دۆشیم.

دایکه شانی هه لته کاند و له ژووره کهم چووه ده ر و ده رکه شی به تیدراوی هیشه ته وه. لی ئه و جانتا بۆره خه په یه ی له به رده م ده رکه ی ده ره وه هه لیگرتبوو، وای لیکردم مه زنده ی ئه وه بکه م به لای

که میوه بؤ چند هفته یهک نایه ته وه. ئەو ماسکاراشی کردبوو، رهشکردنی برژانگه کانی دایکم چاره ههنگینه کانی رهونه قدرتر کردبوو، ئەو چاوانه ی چیا لئی به میرات گرتبوو. ئەوی دواچار، بهر له پینچ مانگ و چوارده رۆژ بوو بینیبووم، ئەو کاته ی به رهو زانکۆ رۆیشتیوو. ئیدی برا بچووکه کهم له پایتهخت بوو، ببوو پیاوینکی خوینده واری و پراگه یوو. هه رچه ند ده رگا به رووی ئەودا ده کرانه وه، ئەوه ندهش به رووی مندا داده خران.

ژووره که ی دایکه، که به تهنیشت هی منه وه بوو، پشکنیم و بایی ئەوه نده دلنیا بوومه وه، بینیم تا راده یهکی زور به تال و هه تاله. چاویم که ئاوینه ی سه ر میزه که ی کرد، له وه گرژبووم چون به ختی بۆماوه یی له جوانی دایکم بهر برا کهم که وتبوو، که چی منیش هیچی وا نا. له و سالانه شدا ته نیا یهک دوو خواز بینیم هاتبوون، ئای منیش چه ند رقم له چاره ی ئەوانه بوو، که ئەگه ری میردینکیان تیدا بوو، من چاوم له سه ر ئەوه بوو، خواز بینیم بین و توانستی ئەوه شم بدریتی بلیم نه خیر. من له سه ر سیسه می دایکم دانیشتم؛ که ته نیا یهک لای خۆی به سه ر دادرابوو، شه قلی ژنیکی ته نیای وه رگرتبوو. هه ر چونیک بئ جوانیش ئەو نیعمه ته نه بوو که باس ده کری.

چاویلکه روشاوه که ی خوینده وه ی دایکه له وئ له سه ر کتینیک بوو، که به رگه که ی به رۆژنامه یهک دا پۆشرا بوو. ده رکه وت کتینیکی ده روونناسییه و لاپه ره کانی به ندیکیشی به ناو نیشانی "سنووری تیکچوونی که سایه تی" بوو، گوینچه که ی نووشتینرا بووه وه.^{۴۵}

^{۴۵} له کاتی خوینده وه، به تابیته ی جارن، له و شوینه ی خوینهر لیبراده وه ستا و بؤ نیشانه کردن، لیوی گوشه ی لاپه ره که ی ده نووشتانده وه، له زمانی ئینگلیزیدا پییده گوتری گوینچه سهک dog-eare.

نه یاریتی، دهمارگرژی و دهمدهمی، کیماسی له هاوسوژی، ههستیکی بههیزی گوشهگیری، ههستی بهدگورانی خود، رهفتاری خوویرانکردن، ئەمانه پر به پیستی دایکمن.

رینگه ی هۆدهکه م گرته وه بهر، ئاخو له وه ته ی چیا رۆیشتووه، خۆم گوشه گیر کردوو و له گه ل کەس له هاموشۆدا نه بووم ته نانه ت له گه ل شلێزیش. له و نیوه شدا خه مۆکیه کی زیده و ترسینه ر له ناخدا چه که ره ی کردبوو، ده به ه ژاندم. هه ندیک جار له یادنامه که مدا، شتم له باره یه وه دهنووسی، ئەمه ش ده یخواردم و دایده هیزراندم. جاری دیکه ش خواخوام بوو به تالی و بۆشایی ناخم به یه کجاری قووتم بدات.

له وه زهنده قم چووبوو که ده بوو بژیم و نه شده ژيام، به وه ی رامانی خۆم هه بی و نه شمیوو.

ئهو بۆسته رانه ی سه ر دیواری ژووره که م، که چیا به منی دابوون، له بن تۆز و فه رامۆشیدا ده یاننالاند و په رده ی ژووره که شم هه میشه دادرابوووه، هه رچه نده په نجه ره که م به سه ر هه وشه بیسه روبه ره که ی پشته وه و دیواره مه رمه ری ته لاره بلنده که ی دراوسیشماندا ده پروانی.

نووسیم: له و ساته وه خته ده گمه نانه ی ته مومژه چه ره که ده ره و یته وه، نیگام ده که و یته سه ر ئهو لایده یه ی له هه ناوی مندا هه یه. له بهر تیشکی ره ووناکییدا، سه رنجده ده م ئهو ده مه ی داستین خه وتوو، ئەشکه نجه ده ریک له سه ر کاری خویه تی. ده گوتری زام ئهو شوینه یه که ره ووناکیی لئوه دیته نیو گیانه وه، به لام خو تاریکیش هه ر له هه مان شوین خوی تیده خزینی.

زەنگى تەلەفۇنەكە لىدىرا. نىزىكەى دوو مانگ بە سەر دوا پەيوەندىكىردنى چىادا تىپەرىپوو. تەلەفۇنكىردن بۇ شوينى دوور گران بوو. "ئەرى چۇنى؟" خۇشىم لە دەنگە شىرىن و وشە ئالۇزەكانى بىنى بەتايىبەتىش كاتى باسى ھەبوونى بازارىكى قەدەغەكراوى كىتىبى دەكىرد، ئەو بازارەى لە رىي پەيوەندىبەكانى خويندىكارانى زانكۆو پىنى ئاشنا بوو؛ ئىنجا باسى دىدارى نمونەى خويندىكارانى لەگەل مامۇستاكانى فەلسەفەدا كىرد بەوەى پەروەردەكىردنىكى وەھايان ھىتاوۋتە كايەو، ئامادەىە بۇ دارىشتەوەى كۆمەلگە؛ باسى داخبارى كورد لە ئىران، توركىيا و سورىيا- ناسنامە بەتاوانزانىنەكەمان و سىياسەتى تىواندەنەو و رەشكىردنەو سىياسەتى وەرە رايى يان بىرۇ بۇ بن گلى كىرد. پىرسىارى ئەوەى نەكىرد ئاخۇ من چۇن بووم، بەلام خۇ ئەگەر وەھاشى كىردبا، دەبوایە چى بلىم؟ بەوەى ھىچ ھۇكارىكم نەدۇزىوۋتەو تەلە نىو پىتخەفەكەم ھەلبىسمەو، بەوەى من تە بلىنى شەكەت و خەمبارم؟

"ئەرى كەى دەگەرىتتەو؟" بەم پىرسىارە قسەكەم سەبارەت بە ئۇتۇنۇمى و گەشەسەندنى ھەرىمى كوردستان لە عىراق پىبىرى و پەنجەرەشم كىردەو. دەستم درىژكىرد بەلكو چەند كۆلۋە بەفرىك بگرمەو كە بۇ ھاتنەخوارەو لە كىتېركىدا بوون، بى ئاگا لە چارەنۇوسى ئەو كۆلوانە كاتى دەگەنە سەر زەوى چىيان بەسەردى. مەراق بووم بزانم تۇ بلىنى ھەرگىز كۆلۋە بەفرى ياخى ھەبووبى، يەكىكىان بىرسى ئەرى ئەم پەلەپروزىيە لە دابارىن چىيە. ئەو بوو لەوى بىجوولە دانىشتىم و سەپىرى ئەو كەسكايىم كىرد كە مابوۋەو و بە ترسناكىيەو بىنىم چۇن ھاوۋەلەكانىان لە ژىر چەكمەى خۇپەرستانەى مروقى دلبەرددا لە قور و چلپاۋ رۇدەچنەخوارى و

دهشیلدرین. تو بلئی کولوہ شاهیدہ کہ به نازاریکی بیسنوور
توایتتہ وه و مردبی، زور زیاتر له نازاری ئەوانی دیکه وه، ئەوانی
به بی زانیاری و بهرہنگار بوونہ وه یه کی پیشوہ ختہ هه مان
چاره نووسیان هه بوو؟ یان ئەو چیژیکی زیاتری له باقی دابارینه
ره هاکی بینی؟ به چپام گوت: "ببوورہ، چی؟"

ئەویش قسە کہی دووبارہ کردە وه: "لەو دواییانەدا هیچ نیگاریکی
نویت کیشاوه؟"

"ئەری کہی بو پشوی زستانە دەگەریتتە وه مالی؟"

"ببوورہ، خوشکی ناتوانم. له دوی تاقیردنه وهی سەری سال،
له گەل چەند هاوڕینیەکم له پوژنامە یەک کار دەکەم. ئیمە دەمانەوی
کو مەلگە رابچەنی و ئامادە بی بو—"

"ئوو، تکایە وازبینه." ئیدی تەلەفونە کەم دانایە وه، ئەمەش نەک
تەنی بو ئەو، بە لکو بو خۆشم مایە ی سەرسامی بوو.

له کۆلانە به به فردا پوشر او هه که دا، مندا لان به دهستکیشه وه
یارییان ده کرد؛ کیژیکی جوان له سەر بو نیتی ترومبیلکی وه ستاو
دانیشتیبوو، دلداریی له گەل پیاویک ده کرد که ههروهک سهگیکی
برسی دەمی داچه قابوو. دراوسیه کی تەمەن مامناوەنجی به
که یفه وه بهردهرکه ی پادە مالی، له بهر دهنگی موزیکی رادیۆ که ی
سەری دهه ژاند و گۆرانی ده گوت. خو ئەگەر توانیام دلته نگیه که م
بکردبایه توپه له به فر، ئەوا ده کرا بیگرمه ئەو خه لکه.

پیاویک پیده چوو تەمەنی له سییه کاندای، کورسیی پینچکه داری
ژنیکی له وسەری پینچی جاده که وه پالده نا. ژنه که چرچ و لوچ ببوو،
به تاسه وه سهیری مندا له کانی ده کرد که خلیسکیتنه ی سەر به فریان

دەکرد، غاریان دەدا و شێرەبەفرینەیان دروستدەکرد. من ھەر لای
 پەنجەرەى خۆم وەستا بووم، باسکە ساردەکانم لەیەك ئالاندن و
 ھەر سەیری ژنە بە تەمەنەكەم دەکرد كە بە پەتویەكى كەسك و
 شین و سەپى وەرپێچرابوو. كاتى مندا لان بە خۆشییەوہ تۆپەلە
 بەفریان بە یەكدا دەدا، چاوەکانى ئەویش دەگەشاندەوہ. كاتىك
 پیاوہكەم بە كورسییەكەوہ لە بەردەم پەنجەرەكەمدا بینی،
 ھاوارمكرد: 'دیارە دیارە ھەزى لە رەنگا و رەنگییە؟'

ئەویش بە سەرى بەرزكردەوہ و بە كەیفوسەفاوہ گوتى: 'بەلى،
 ئەو ھەزى لە ژيانە.' پیرەژنەكەش سەرى بە ئاراستەى من
 بەرزكردەوہ. منیش دەستم بۆ راوہشانند. دوو جار ان چاوى
 لێداگرتم، ئینجا خەنییەوہ و ناسكى تەواوى خۆى نیشاندا. لە
 روخسارىدا سەفای ژيانم بەدیكرد. تۆ بلىنى كەى بووبى بۆ دواچار
 بۆ كەمە بەھانەيەك گەرابم تا بۆ چێژىك لە ژيان وەر بگرم؟
 ھەللەرزیم، پەنجەرەكەم داخستەوہ و چوومە بەردەم زۆپا
 خەلووزییەكە. لەسەربانىش، دووكەلى بۆرى زۆپاكە بەرەو ئاسمان
 بەرز دەبووہوہ.

'وەرە سەما، فەرامۆش كە كنىت و چیت، وەلانى لۆكەى سەر
 برینى شەھوہەت.' ئەو دێرە ریتمدارانەى مەولانام گوتتەوہ، ھەر
 ھیچ نەبى بۆ ماوہیەكى كاتى دلتەنگییەكەى رەواندەمەوہ. 'سەماو
 شایى لە مەیدانى خۆشترە، مەرد بە لەنیو خوینى خۆت بگەوزى.'^{٤٦}

^{٤٦} لە وەرگێرانی ئەو چەند دێرانەى مەولانا و دێرە شیعەرەكانى دیکەش كە لە
 فارسییەكەوہ وەرگێراون، لە بى كاك زاگروس ریبازەوہ گەرابنەوہ سەر ماكى فارسى،

سەرلەبەرى مالهەكە ھى من بوو، منىش بەو گۆشەگىرىيە بووژابوومەوہ. وەك دەرویشان دەخولامەوہ، دارسامە دار و دیوار، با پىيان وانەبى قەتسىم دەكەن، ھەستىمكرد بەناویاندا تىدەپەرم. ھەناسەيەكى قولم ھەلمزى، پاشان يەكپكى دىكە.

بەو سەرلەنوئى بەخۆھاتنەوہيەم، دەستم بە خاوتىنكردنەوہى ناومالى كرد. مشوورى گولەكانى نىو ئىنجانەكانم خوارد، گولە وەريوہەكانى لىلوك شىوہى كەوچكى چايان گرتبوو، گەلا ژاكاوہەكانى داربىبەرى مالى شىوہى دلئىكى زيويىنى بۆرەيان وەرگرتبوو. پىموابوو خوازىارى ژيان بن، وەنەبى بۆ شتىك بژين، بەلكو سەربارى ھەموو شتىك نەمرن. ناندىنەكەم خاوتىن و ژوورى دانىشتىنىشم رىكخستەوہ، ھەرچەندە شتىكى كەمىشم دەربارەى ئەو سپرىنگە شكاوہى قەنەفە دەستى دووہەكە پىدەكرا. لەگەل ئەوہشدا لە مالهە پاكوخاوتىنەكە ھەست بە كەمتر نامۆبوون دەكرا. دوشىكم كرد و ئىنجا نىسكىنەيەكىشم خستەسەر ئاگر، نىسكى ھاردراو و پونگە و ھەندى بەھاراتىشم لەگەل تىكەل كرد.

لەگەل كولانى نىسكەكەدا، شىعەرەكەى چۆمان ھەردىم سەبارەت بە نىشتمان خويندەوہ و لای پەنجەرەكە دانىشتىم. "باوكم ھەرگىز بەوہ نەگەيشت كە ويستى، ئىمەش ھىشتا نەگەيشتىنە ئەو نىشتمانەى كە ئەو فىزىكرىن خۆشمان بوئى. لە دەرەوہ لە پىچى كۆلانەكەدا سەروسەكوتى بابە بەدىاركەوت، عارەبانەيەكى پر لە پەتاتەى پىبوو. ھەناسەكانىشى لەبەر كەپوويدا پەلە ھەورىكى

نەوہك لە وەرگىرانی نووسەروہ بىكەينەوہ كوردى، چونكە ئەوكات دەبووہ دووجار وەرگىران، ترسام لە دەستپاكى پەيامەكە دووربەكەومەوہ.

بچکۆلهی دروستکرد؛ نه دهستکێشی له دهستدا بوو، نه شالیشی له مل کردبوو. ژنیکیش که زراسکهکهی له باوهشدا بوو، وهستانی به لکو هندی پتاتهی لیبکری.

پیره پیاویکیش به دواى بابهدا هات. "هۆ کابرا، هه‌ی دزی پیس، ئه‌وه هه‌ی منه." کابرا له شه‌ر ده‌گه‌را و به پیلاره‌که‌ی له که‌مه‌ری بابهدا، ئه‌ویش که‌وت. منیش له شوینی خۆم ده‌مم لی به‌ش بوو. کیسه پر پتاته‌که له ده‌ستی ژنه‌که که‌وته‌خواره‌وه و پتاته‌کانیش به‌و ناوه‌دا په‌رش و بلا‌وبوونه‌وه. "خانم ببوره، خۆ سه‌لامه‌تی؟" بابه ته‌کانی دایه‌به‌ر خۆی و هه‌لسایه‌وه پیره دیوه‌که‌شی فه‌رامۆش کرد.

کاتی بابه پتاته‌کانی هه‌لگرته‌وه و له کیسیکی دیکه‌ی کردن، ژنه‌که گوتی "شه‌قاوه!" بئ پتاته و بئ ئه‌وه‌ی پاره‌که‌ش بدا پۆیشت. بابه‌ش نه‌فهره‌تیکى کرد: "ئه‌رئ چیه‌؟ بۆ واده‌که‌ی؟" "ئه‌وه هه‌ی منه." پیره‌مێرده‌که لیب‌راوانه ئاماژه‌ی به عه‌ره‌بانه وه‌رگه‌راوه‌که کرد.

بابه‌ش که خه‌ریکی هه‌لگرتنه‌وه‌ی پتاته به گۆرپه‌ره‌کراوه‌کان بوو، به‌نیوچاوان گرژیه‌وه پینگوت: "ده‌ی له‌سه‌ر رینگه‌م لاکه‌وه." "چیه پیتوايه هه‌راسانت ده‌که‌م؟ نیشانته ده‌ده‌م، بۆت بمینی!" "هه‌ی شیتوپیکه‌تی، برۆ چاوت ده‌رئ."

کابرا چاوی ترووکاند و به متمانه‌یه‌که‌وه چوه لای راستی عه‌ره‌بانه‌که و هاواری کرد: "ده‌یسه‌لمینم. ده‌بیینی، ئه‌مه ناوی منه، ده‌بیینی؟ ئه‌وه‌تا لێره."

له ژیر تیشکی گلوپه ستوونه کاره بایه که دا، ئاره قه م بینى له
هه نیه ی بابه ده تکا. سهرم بادا هه ندیک خوم له پشت په رده که وه
گرموله کرد.

پیاوه که به وپه ږی دهنگی به رزه وه قسه ی کرد و جهسته شی
ده لرزی: "ده بینى یان کوږی؟"

بابهش به پشته دهستی کراسه که ی ئاره قه ی ته ویلی سپی و
سهری بؤ بینى شته که نه ویکرد، پروخا.

"خو تو هیشتا گنجی تا کاریکی شایسته بدوزینه وه، یاخود
ده ته وئى ئه مه دواړوژت بئ. پیاوه که به دم ئه م قسه ی وه په نجه ی
ئاماژهی بؤ خو ی راهیشت. کوردیکی چه وساو هی دیکه. خه نده یه کی
تال که وته سهر پروی بابه. ئه و نه یوت که وا له سهر و به ندی
گفتوگوى تیزی دکتوراکه ی کاتی شوږشى کلتوریی زانکوکانى
داخستن.

بابه ملی دا: "زور باشه، هه له ی منه." بهرله وه ی پیاوه که ش
فریاکه وئى نارہزایى نیشان بډا، بابه چه ند په تاته یه کی خسته نیو
کیسه یه که وه و به شانى دادا و و به خیرایى هاته وه و دهرگه ی
کرده وه له دواى خویشی گاله ی دا. به نیازبووم یارمه تی بدم کاتی
هاته ژووره وه، به لام ترسام ئه و بره که مه شکو یه ی ما بووی ئه ویش
بریندار بکه م. له بری ئه وه سهرم به سهر گوڤاره که مدا گرته وه:
"کوردستان، نیشتمانى ئازایه تی و ناپاکیه؛ داوات لیده کا له باوہ شی
بگری، به لام کاتیک که و تیه ئامیزی، ده تگه زئ."

کاتی بابه هاته ناندىن هه ندیک شلوق بوو. چاومان به یه ک
نه که وت. منگه یه کی ليوه هات. هیلې نیوچاوانی باوكم قوول و

دەنگىشى لەرزۆك، سەررپومەت و كەپووشى سوور ھەلگەرابوو.
پەرداخىك ئاوم بۆ راگرت و گوتم با چايەكت بۆ دىم كەم، بەلام
سەرىكى لەقاند و دەموچاوى لەنيو دەستشۆرەكە شوست.

سەرى مەنجەلەكەشى ھەلدايەو ھە و گوتى: "ھەر دەلىي بۆنى
شىوى دەستى داىكتە."

ئەمەش گەورەترىن دەستخۆشى بوو. منىش دوو دەفرى گەورەم
پەر لە سووپەكە كرد و لە بەرانبەر باوكمدا دانىشتم. دېرۆنگانە
كەوچكىكى لىدا، ئىنجا منگەيەكى دلمەندانەي بۆ كردم.

منىش پىمراگەياندا: "دايكە بۆ ماويەك لاي داپىرە دەمىتتەوھ."

سەرىكى بادا و پاروويكى ديكەي لىدا. رەقم لەو ھەبوو ھەكە
ھىندە ئاسوودە دياربوو. لى خۆ ئەمنىش ھەستىمكرد ئىستا كەشى
مال پەر ئوكسىجىنە ھەك ئەوھى دايكە پىشتر ھەمووى ھەلدەمژى.

"جارى داھاتوو ئاولىمۆي زياتر تىكە."

ئەو شەو ھەبابە نە تەلەفزيۆنى پىكرد و نە رادىيۆش. لە برى ئەو،
بەلكو بە ھۆي شۆرباوھەكى مەو ھەبو، چو ھەدەرەو ھەبەلام
زۆرى پىنەچوو بە كىسىك سەوزەو ھەگەرايەو ھە. فىرىكردم چۆن
شىويك لە گۆشتى بەرخ، كەرەوز، گىزەر، باينجان و ئاوەتەماتە
دروستبەم. نىسكىمان بە قىمەي گۆشتى بەرخ گۆرپەو ھە. وىراي
دىمەنە ھەراسانەكەي پىشتر، كەشى سەلتىە كاتىيەكە خستبوو ھە
سەر ھەوای ئاھەنگ.

به دەم لیدانی که وچکیکی پر له هه لمه وه کوتی: 'ئەری دەزانی
بوچی به م خواردنه دهگوتری مه لادز'؟^{۴۷}

'واتای ئەو به مه لایه ک دزیبیتی؟ بو وای پیده لینی؟'
'دەلین ئەگەر هاتوو شتیک باش بی، ئەوا دەستبەجی له لایه ن
ژاندرمه یان مه لاهه ده دزری.'

منیش پیکه نیم.

'شتیکی غه منا که.' ئەو به شیوه یه کی سه رسامانه ته ماشایه کی
کردم و چیشته که شی تامکرد.

'دەزانم، به لام چه ز له م پیچه کرده یه ی یاخیبوون ده که م. ناوانی
خواردن به و شیوه یه.'

تای شیوه که ش زمانی سووتاند. منیش توندتر پیکه نیم. به
خوشییه که وه سه ری له سه ر مه نجه له که هه لگرت، مه و دایه ک
دوورکه وته وه خنیره کانی^{۴۸} دیاربوون.

خواردنه که ئاماده بوو. ئیمه ش به خوشییه وه به که وچکان
که وتینه سه ری.

'ئەمڕۆ نه وجه وانیکی دیکه یان تا مردن ئەشکه نجه دا. هه ر پانزه
سال ده بوو. هه ر له بهر جویندان به رابه ری بالای نه فره تی
قامچیکوت کرا.' خۆی ئەمه تاقیکردنه وه بوو، به لام من نه که وتمه
داوی. من لێی هه لگه رامه وه.

^{۴۷} mala dez

^{۴۸} خنیره: ددانی پشته وه.

"ئەرى چۆن فېرە ھەنگاۋەكانى لېتانى ئەم خواردنه بووى؟ لە دايەگيانەۋە فېرېبووى؟"

ئەو بە ھەسرەتەۋە گوتى: 'ھەموو شتىك كە ئەو دروستى دەکرد، بىي وېتە بوو. ئەو ژنىكى پېرۇز بوو. ھەر شەۋىك خەۋنىكى مۆتەكەئاسام ببىنبىايە ئەو لەۋى بوو، ئامادە بوو پشتم بخورىن تا خەوم لېدەكەۋىتەۋە.'

ھەر لە خۆۋە ھەلمدايى و پرسىم: 'تو لە مندالېدا زۆر خەۋنى ناخۆشت دەبىنن؟'

بابە پىنگوتىم، لەبەرئەۋەى كاتى تەمەنى ھەوت سالان بوو، شاھىد بوو لەسەر كوشتن و بېرىن و چۆن ھىشتاش وا ھەستدەكا سەربازە بكوژەكان ھەر راۋى دەننن، ئەو دىمەنە ترسناكە لە جوۋلەى رەش و سىپىيەۋە بۇ رەنگاۋرەنگ، بۇ سى رەھەندى، بۇ ژيانىكى راستەقىنە ۋەرگەرا.

من و چيا لەسەر بىستنى سرتەيەك سەبارەت بەو رۆژەى بابە گەۋرەبوۋبوۋىن، ئەو رۆژەى بۇ ھەمىشە مۆرى بە نىۋچاۋانى بابەۋە نابوو. ئەمەش مىراتەكەى بوو، ژان و ناسۆرى ئەو بوو، منىش ھەزم دەکرد ھاۋخەمى بىم، خۆزگە تەنيا لەۋە تىگەبىشتىبام ئاخۇچ كار و چالاكىيەك رېنگەى زىندانى لەسەر كردبوۋەۋە كە تا ئىستاش ۋەك زنجىرىك بە ئەستۆى خىزانەكەمانەۋەيە.

ئەو ھەر ھەوت سالان بوو بابە خۆى خواردەۋە، گوتى ناتوانم وردەكارىي رۆژەكە بگىرپمەۋە. لەباتى ئەۋە، ئەۋەى گىپرايەۋە چۆن شەۋانى دواترىش ئەو مەرگەساتەى بوۋەتەۋە مېۋان.

له خهونه مۆتهكويهكاندا ئه و ديسان له وئيه، ئه و شاهيدىكى سامناكه، قيزه و هاوارى دايباب، بئيه زه بى سهربازان، زيره بى زنجيرى تانكه كان، فرمىسكى بئيه نكى زيندانىيه كان.

بابه سهرى بۆ ئاسمان بهرزكرده وه، بهلكو ئاسمان شتىك بكا، بهلكو كوتايى به و دلره قيه بهئنى. كه چى له برى ئه وه دا، ههر خوى له نئو چالئىكا بئيه وه، تا چه ناگه بى نغرو بوو، له هه مان كاندا ديمه نئىكى ترسناك و گيراوئىكى توقيو. چاوه رپى خودا بى ده كرد بهلكو ئاورىك بداته وه و كارىك بكا. ئه و ئه وه نده چاوه رپى بوو تا هئچى بۆ چاوه رپى كردن نه مابو وه و تانكه كه ش خه رىك بوو پايه مالى بكا. كاتىك تانكه كان ده سوورانه وه، هاوار كردنىش پئينه ده كرا بئدارى بكاته وه. ئه وسا دا بپره به كراسىكى شينه وه، وهك ئه وه بى په رىيه ك بى و له په نجه ره هاتبئته ژووره وه، په يدا ده بوو، ده ستىكى ئارامبه خشى به سه ردا ده هئنا.

له ده ره وه تايه كانى باره له گرىك كرته كرتى له سه ر به فرى جاده كه وه هئنا. به واقور مابيه وه، له رووخسارى خوگر و ئازار دئيه بابه وه رامابووم. خووزىم قووتدايه وه، ويستم شتىك بلىم، به لام نه مده زانى چى. ئه و چ حىكايه تخوانىكى به هره مهنده بوو؟ من باش لئيتئيه ده گىشتم، چونكه منىش له ناسوردا بووم، هه رچه نده توشبوونم به جىنوسايد و ده ستبه سه رى له سه ر ده ستى دوو بوو؟ ئه وه بى راستى بى، ئه مهش خوى گرفته كه بوو. زيندانى و بى داىكى من راسته قينه نه بوو، هئى ئه و كتومت وه ها بوو.

له كۆتاييدا پرسىم: "ئهرى له زيندانىشدا خه ونى مۆته كه ئاسات ده بئىنن؟"

دهبوايه پشوو دريژ بم تا وه قسه دي. ئه و پتي گوتم، لنيچينه وه ي به يانيان قامچي کو تکردي له ژيرزه مينه وه به دواوه بوو. که چي رۆژنيکيان، پاسه واني نهومي سه روو بانگي کرد و بابش دهبوايه به دوايدا پروا.

کاتيک به سهر په يژه کانياندا سه رخست باو کم پوو خساره که چو کرۆمه که ي به رز کرده وه. ئيدي له وي، له په نجه ره وه ريزيک له دار دراوي له حه وشه ي زيندانه که وه بيني. بيستني له سي داره دان شتيکه، به لام بينيني ئه م جهسته تيکشکا و سه ري لار بو وه... نه يتواني پرسته که ي ته واويکا.

بابه برا و مام و براده ره شه هیده کاني له به رده مي خويدا بيني، شه باش به هيواشي ده يان شه نيته وه. سه ره کاني شيان به لايه کدا شوپ بو بو وه. په تيش هر له ملياندا بوو. ده ست و قاچيان توند به يه که وه شه ته کد رابوو هه روک ئه وه ي خو يان به ئاسمانه وه هه لواسيبي.

پاسه وانه که بابهي بو لاي خو ي راکيشا، به لام به ره وه ي بزاني ئاخو هر به راستي چي قه وما، بابه پاليکي به سه ربازه که وه ناو به هه موو هيزي خو يه وه چو کي له پشتي سه ربازه که دا. پاسه وانه که ش راقه نا، به لام خو ئه واني ديکه ده وره ي بابهياندا و دايانه بهر مست و پيله قه. کاتيکيش ئه ويان تير کوتا، ئينجا فريناندا يه زينداني تاکه که سيه وه.

تا ئه وکاته بابه هيورترين و به سه رخوداشکاوترين که سي نيو هه فاله کاني بوو، له وکاته وه سه ره خوينا وييه که ي به ديواردا ده کيشا. وه ک سزايه کيش زياتر له زينداني تاکه که سياندا هيسته وه. زيندانه

گۆشه گيره تهنه كه ي هيج هه واكيشيشى نه بوو. بۆ چه ندين مانگ به تهنيا بوو، ئه و پارچه پلاسته رانه ي كۆده كردنه وه كه له بنمچه كه وه ده كه وتنه خواره وه.

بۆ ئه وه ي رۆ له به ربوونه وه ي فرميسكه كانم بكرم، ديوى ناوه وه ي رومم تم گه زته وه. ئه وه ي له به رانبهرم له سه ر سه رفه ي شيو دانيشتبوو، پياويك بوو له پاي هيو و هه ولى بۆ جيهانينكى دادپه روه ر، باجيكى قورسى دابوو، كه سيك بوو مافى باوكايه تي به سه ر منه وه هه بوو، دواتر پشتگويى خستبووم، ئه و كه سه ي بى ئاگا بوو له وه ي رقوقينى په نگخواردووى گياني هه موو هه ز و مه يلينكى ديكه ي تيدا كوشتبوو، هه رچى سۆزى ناخى هه بوو به رله وه ي تفي بكاته ده ره وه تير ده يجووى. خه ريكه منيش به سه ر هه مان رينچكه ي ئه ودا شوڤر بيمه وه خوارى.

پاشان من خۆم به شوشتنى قاپوقاچاخه وه خه ريككرد و ئه ويش كاسيتينكى قيديوى له هه وه ربه بانه كه هيتايه خوارى. كاتيكيش له شوشتنه كه بوومه وه، له سه ر قه نه فه كه له تهنيشت ئه ودا دانيشتم، به تيله ي چاويشمه وه لى راما بووم، به هيواي ئه وه ي چيروكى زياترم بۆ بگيرپيته وه، به لام ئه و چاوى له سه ر شاشه كه هه لنه برى. زووش چيروكى تاي تانك بۆ خۆى بردمه وه، كه ده بووايه نيوه كه ي له به ر تينه گه يشتنى زمانه كه ي قه ره بوو بكه مه وه. ئه ويش ئه و كۆپلانه ي ماچومووچى تيدا بوو خيرا ده يرۆياندن، له ساتانه شدا گه مه م به دامينى ته نووره كه م ده كرد.

بۇ رۆژى پاشتر كاسىتى تايئانېك له هېچ شوئىنېك
دهستنه دهكوت. ئاخىر بابە تا من له لاسارى و بېشهرمى بپارىزى،
شاردبوويه وه. كاتىكېش له كۆتاييدا زاتى ئه وه م كرد داواى لىتېكه م
هه ندى فېلم بېتېته وه، ئه وه بوو فېلمىكى ئىرانى لىدا، كه هېچ
جووته يهك ماچوموچيان نه ده كرد و دهستى يه كدىيان نه ده گرت
ته نانه ت ژنه كانى نيو فېلمه كه به سه رپوشه وه ده نوستن. له گه ل
ئه وه شدا من هر سوپاسگوزار بووم. مه يلى بابە بۇ فېلم منى
جۆشدايه وه.

يه كىك له ديمه نه دووباره بووه كان له بابە م بىنى، ئه وه بوو له
كاتى سه ير كردنى فېلمه كه ي به همه نى قوبادى، كيسه له كانىش ده فرن،
ويستى فرمىسكه كانى چاوى له من بشارىته وه، كاتىك كىزه
لاقه كراوه كه ي نيو فېلمه كه ويستى خوى فرېبدا ته نيو گۆمه كه و
خوى بخنكىنى و كۆرپه كه ي ناوسكى له ناوببا، گوايه دهسته يه ك له
سه رباز لاقه يان كردووه. به ته ماشا كردنى ئه و فېلمان، هۆكارى
ئه وه م بۇ په يدا بوو هه موو به يانيان له خه و هه لېستم.

بهندی نو

له کاتیکدا به باویشکدانه وه به نیو کۆمه له فیلمه سنوورداره که ی
نیو کتیبخانه که دا دهگه رام، یه کیک چرپاندی: 'دهی به سیه تی
سهیرکردنی ئه و شته قۆرانه'. دهنگه که هه موو بیده نگییه
شکۆداره که ی کتیبخانه ی شکاند، که هه ر ته نیا دهنگی هه لدا نه وه ی
لا په ره ی کتیبانی تیدا ده بیسترا.

ماخۆی دهنگه که قه له می ره شی له لیوی دابوو و سیبه ریکی
تاریکیشی بۆ برۆکانی دروستکردبوو. لووته تیژ و چاوه
ئه ستیره ییه که ی هی ئه وه نه بوو نه ناسریته وه.

منیش گوتم: 'چییه دیاره هه ر به دوای گو به نددا ده گه پئی؟'
با وه شم تیوه ریئا.

ئارایشته زه قه که ی شلیز وایکردبوو ئامانجیکی ئاسان بی بۆ
پۆلیسی 'ئه مر بیلمه عروف و نه هی عه ن مونکه ر، که له ده ور به ری
قوتابخانه ی کچان و کتیبخانه کاندای به دوای ئه وه دا ده گه پان، به لکو
ئیمه 'پاریزن'. به لام خۆ ئه وه هه ر شلیزه که ی جارای بوو، نه ده ترسا.

شلیز ئامازه ی به بارستایی ئه وه کتیب و فیلمانه دا که
هه لمگرتبوون و گو تی: 'چییه، ئیستا بوو یته کرمی کتیبان؟'

'سهیرکه چیم دۆزیوه ته وه. گره و له سه ر ئه وه ده که م
سه ره رشتیارانی ئیره ش پێیان نه زانیوه.' به دم ئه م قسه یه وه
دانه یه کی باریکم له نامیلکه ی 'کونده په پوی کویرنی سادقی هیدایه ت

دايه دەستى، بەرگى كىتېبەكە لە بەر كۆنبوونى وشك و شەقار شەقار ببوو، بۇنىشى لە بۇنى توتونى قەلنىكى ناياب و توزوخۆل دەچوو. ئەوئيش بە چاوداگرتنەو: 'شازە، ھەندى لە فىلمەكانى ھىچكۆكت دەوى؟'

من لە خۆشيان گەشامەو. ئەوئيش بەسەر شانىيەو تەماشايەكى كرد و پىنگوتم، بەلكو لە ماوئى سەعاتىكدا دىفئىدەك لەوسەرى ژىرزەمىنى كىتېبخانەكە بىبە، ئەو شوئىنەى سەر رەفەى تەونى جالجالۆكە دەورى كىتېبەكانى داو و رەفەكانىش پىس و پۆخلن. ھەر بە سرتەشەو گوتى: 'بىبە و ھەفتەى داھاتوو لە ھەمان كات و ھەمان شوئىندا بىگەرئىنەو. ئاى لەو كىژە، ھەر دەلئى ئەو كەسەى كە لە يەككە لەو چىرۆكانە دەردەكەوئى و لە مئىشكى خۆم سازم كردوو، رىك ھەو، بەوئش دەمىكە دلى بردووم.

ھەرچەندە لەوئش و رىابووم نەكەومە ژىر چاودئىرى بەوئى بە دوئى فىلمى قەدەغەكراودا دەگەرئىم، بۇى بەرلەوئى فىلمەكە بگەرئىنمەو شوئىنى خۆى، شەش جارن فىلمى Vertigo م لئدا و شلىرئىش زۆر بەى ئەو جارنەى لە كىتېبخانەكەدا بەىك دەگەبئىشئىن و فىلمە نوئىيەكانى ھەفتەى بۆ دەھئىنام. لەوكاتەوئش بابە تاكوتەرا دەھاتەو مالى، كاتى تەواوم بۆ سەبىر كرىنى ھەر شئىك حەزم پئىبواى ھەبوو، ھەر كاتىكئىش لە دەركەى حەوشەو بە دياردەكەوت، ئئدى دەمكردەو تەلەفزئۆنە فەرمىيەكەى دەولەت. لە چاكەى ئەوئشدا بۆ شلىر پەخشانم بۆ قوتابخانەكەى ئئوارانى دەنووسى. ئەوئش تەنئا حەزى لە خوئىندەوئى ئەو كىتېبانە بوو كە

خوی هه‌لیده‌بژاردن نه‌وه‌ک ئه‌وانه‌ی قوتابخانه‌ی ناچارى ده‌کرد
بیان‌خوینیته‌وه.

“ئه‌رى هه‌رگیز خورش خه‌لالت”^{١٩} خواردووه؟” به‌مه‌ ویستم له
به‌رانبه‌ر دلۆفانییه‌که‌یدا هه‌ندى قه‌ره‌بووى بۆ بکه‌مه‌وه، نه‌خاسمه‌ ئه‌و
دیفیدی (بۆنى ژنیک)ی پیتام سه‌یرى بکه‌م، که‌ بۆ سى هه‌فته‌ی
ره‌به‌ق خوشترین فیلمان بوو. خۆی ده‌بوايه‌ دیفیدییه‌که‌ له‌نیو
لاپه‌ره‌کانى فه‌ره‌نگى ئینگلیزى – فارسیدا بشارمه‌وه، که‌ تاکه
کتیبى پیرۆزى من بوو، ئاخ‌ر یارمه‌تیدام تا له‌ ده‌مه‌ته‌قىی نیو
فیلمه‌که‌ بکه‌م، چونکه‌ زۆر چه‌زم لئى بوو.

شلیز سه‌ریکی بادا، گلۆپی بنیشتى ده‌مى ته‌قاند و له‌ برى ئه‌وه‌ی
له‌سه‌ر کورسى دابنیشنى، له‌ سه‌ر میزه‌ په‌نگ قاوه‌یه‌یه‌که‌دا دانیشت.
له‌سه‌ر بنیشتجووینه‌که‌ سه‌رکۆنه‌م کرد و گلۆپه‌ بنیشته‌که‌م
لینته‌قاند. ئینجا گوتم: “من ده‌رباره‌ی خواردنى کوردیه‌یه‌وه‌ ده‌دویم.
پارچه‌ گوشتى گویره‌که‌ به‌ گويز و زرشکه‌وه‌... بلئ ئى؟”

ئهو کارمه‌نده‌ی کتیبخانه‌ که‌ فیربوو بیهووده‌ سه‌رکۆنه‌ی شلیزى
کرد له‌سه‌ر ره‌فتارى “کوپانه‌ی”، به‌نیو میزه‌کاندا ده‌گه‌را تا دلنیاپی
له‌وه‌ی کرده‌یه‌کی نالایق له‌ئارادا نییه‌، کرده‌یه‌کی وه‌ک نووسینی
نامه‌یه‌کی دلدارى. چاویلکه‌ چوارچینه‌ زیویه‌که‌ی به‌ خه‌ناوکه‌یه‌ک به
ناوه‌راستى سینگییه‌وه‌ وه‌کردبوو، کاتیکیش به‌نیو دۆلابى کتیباندا
ده‌پۆیشت تا سه‌ر که‌پووه‌ ده‌ندووک ئاساکه‌ی به‌رزى ده‌کرده‌وه‌.

^{١٩} خورش خلال واته‌ شله‌ی باده‌م، خواردنیکى کرماشانییه‌.

نەمدەزانی فیرە چیشتلینان بووی، ئیدی ماست و شەکر لای تۆ
باوی نەما؟ شلیز وەهای گوت و رەتیکردەوہ لا لە کارمەندی
کتیخانەکە بکاتەوہ، سەریکی بادا و کاتیکیش بە لایدا تپەری
ئاخیکی ھەلکیشا.

ھاھاھا... ئەدی، ماست و شەکر خوشبێ، بۆیە ھەرگیز ھەلمنەدا.
ئەری دایکت چۆنە؟

ئەو باشە. ئەم بەیانییە پینگوتم کە چۆن دایکت وینەئە تۆی بە
قاچاغ بۆ باوکت دەگەیانندە زیندان.

بە راست، تۆ دەبێ ھەموو شتم لەو بارەییەوہ بۆ بگنرپییەوہ.
ئەمەیان دەبیتە چیرۆکی دەستی پینجەم. باوکت بە باوکی
گوتبوو، ئەویش بۆ دایکم، دایکمیش بۆ من. داوا لە باوکت بکە بە
بۆت بگنرپیتەوہ.

کچیکی عەینەک ئەستور و سسینکی لیکردین و سەری بەسەر
لاپەرەکانی کتیبەکەیدا گرتەوہ. شلیزیش ئاورپکی لێدایەوہ.
کەواتە دەتەوێ بچینە لای من؟

دەمی با بچین. ئیدی شلیز لەسەر میزەکە بازی داو و دەستی
دایە پالتۆکەئە و کۆلەپشتە شینەکەئە.

لە مەیدانەکەدا دەستەبەک لە کچانی دواناوەندی سەرگەرمی قسە
و پینکەنینی خویان بوون. گۆمەکەش بە چینیکی ئەستوروی بەفر
داپۆشرا بوو. دەمی سەبارەت بەو کاری فریاکەوتنە بدوئە کە
دەتکرد.

”نه خيڙ، شليڙ ڪورته وچاڻيڪي دا، ڀوانينه ڪهي زور چڙ ٻو،
 ٽينجا هاتوه قسه: ”نه خيڙ. ڪارڪردن لهوي ناخي مروڻي دهه ڙاند.
 بهرگهي بيستني به سه رهاته ڪانم ناگري، توخوا له وباره وه هيچم
 ليمه پرسه. باشه؟“ داره ڪاني سر ڀيگهي ويستگهي پاس، قورباني
 رههه با تونده ڪهي دويني شهو ٻوون، سه روگوييان شڪابوو،
 رههه گه ڪانيس ڀووتبوو ٻوونه وه و بهد رهه وه ٻوون. يه ڪ دوو
 ڪولانمان به بيدهنگي تپه ڀاند، تا نه وڪاته ي شليڙ ڪوته سر باسي
 شتيڪي ٿاسانتر.

ٿيدي به جهه ننگه وه گوتي: ”ٿهري تا ٿيستا هيچ ڪورپيڪي ڙيڪه لهت
 بينيوه؟ دويني شهو ڪريس ٿوڊونيلم ماچڪرد. هه لبه ته له خهوني
 خوما ٿه وه ڪه يفوسه فا ڪوتنه ڪراوهي ٿه و پيچه وانهي زور له ڪچاڻيڪ
 ٻو، ڪه رهفتاري خويان جله وڪردبوو، بهمهش سهرنجي ڀيواراني
 هيلي هاتوچوي گشتيي به سه رزه نشته وه ٻو لاي خوي ڀاڪيشا. ٿه و
 پياوانهي له گهل ٿيمه دا سواري پاسه ڪه ٻوون، پييان وا ٻوو گياني
 نازادانهي شليڙ ٿامازه يه ڪيشه به وهي شل بي و به ٿاساني دهسته مو
 بي، ٻويه له و ويستگه يه ي ٿيمه لني دابه زين ٿه وانيس دابه زين و به
 دواماندا هاتن و ٽينجا ڪوته خونواندن. منيش وروڙابووم،
 هه ستمڪرد له په نجهه ري ماله ڪاني دهرودراوسيوه سر دهه ڙين و
 چاويش له سر ٿيمه ن. شليڙيش بيتاڪانه له سر دهه ته قتي خوي
 دهرباره ي ليوه ته ره ڪاني ڪريس ٿوڊونيل به رده وام ٻو.

ڪاتيڪيش پيمان خسته ماله وه، فليمه خوشه ويسته ڪه مان ليدايه وه.
 شليڙ له دالغه و خه يالي خويدا خه ريڪي سه ماي تانگو ٻو له گهل
 قله ڪهي، ڪاري سهيروسه مهه ري ڪرد. منيش له سه ره تراشراوه ڪهي

نزبومەو، ھەر تەنیا پۆرى دريژ بو، بە شتوھىەك كاتىك سەرپۆشى دەبەست نەتدەزانى سەر رووتەلەيە. ئەو بە شەوقەو دەستى گرتم و بە دەورى خۇيدا سووراندىمەو، بەلام من ئەوئەندە حۆل بووم نەمدەتوانى پىنى رابگەم، بۆيە خۆم لىدزىەو و چوومە ناندین و خۆم بە ئامادەکردنى خواردەو سەرقالکرد.

شلىز لە کاتى خواردەنەدا پەنجەى خۆى لستەو و ھەموو جوولەيەك و دەنگىكى سەرنجراکىشى کرد. پىرە کورسىيەکەمان لەرزى کاتىك شلىز خۆى بۆ تىکردەوھى قاپەکەى شۆرکردەو. کەچک لە دوای کەوچكى دەدا و ھەر بىنى نەدایى.

"بۆچوونىکم ھەيە!" من بووم وھەا سەرى قسەم داھىنا؛ "لەو باوەرەدام تام و بۆنى خواردن لەسەر بنەماى ئەو وزەيەى لە نىوان خەلكى سەر خواندا و لە کاتى خواردندا دەگۆرى."

ئەویش چەورىيەکەى سەر لىوى سەرىو. "من دلنىام شىت و شەيدای خواردن دەستى دايکە خۆشەويستەکەم، بەلام ھەرگىز شتىكى وھەا بە تامم نەخواردو. تەواو تىز بووم."

ئىنجا لەسەر قەنەفەکە پالمان دايەو و گوتم "غەرىبى جوانە دەکەم."

"تۆ دەبى سەرى بەدى. ئەویش غەرىبىت دەکا."

دەستمان بە تەماشاکردنى فىلمەکەمان کردەو: "منىش لىزەم تا پىت بلىم..." ئىدى من و شلىز ئەو قسەيەى ئال پاچىنۆمان^۵

^۵ ئال پاچىنو، ئەكتەرى بەناوبانگى ئەمريكى، لە خانەوادەيەكى بە رەچەلەك ئىتاليە.

دهگوتوه، ٺه و ڊيڙانهى هردو وکمان له بهرمان بوو، ٺه و رستانه
هيزى دهربريني خسته پيشچاوم.

چهندين مانگ توتى ٺاسا بهدم گوتنه وهى ٺه و وشه و
دهسته واڙانه و ٺه و دهربرينانه واى لى کردبووين به شيوه يه کى
ساخته ش لاسايى شيوه زارى ٺينگليزى ٺه مريکايى بکهينه وه.

ٺه وه بوو زهنگى ته له فون ليدرا و خوښى و جههنگى ٺيمه
برى. له وسهرى ته له فونه وه چيا پټويستى به ههنديک هاندان هه بوو.
له مادهى سيى بهندى چواردهمدا، دهستورى ٺيران مافى وهک يه کى
بو هموو که مايه تيبه کانى ٺيران فراهه م کردووه. ٺه و بهم شيوه يه
که و ته قسه. له دهنگيرا دياربوو زيرهک و ٺالوز دودوى، به لام
ٺه وهى له بيرچوو له حاله م بپرسى. ٺه و دريژهى به قسه کانى دا:
"به لام ٺيمه له سهر ٺاستى مامناوه جى و بالاى پوسته کانى حکومت
و خویندن به زمانى زگماکه وه حاشامان ليکراوه. به مه بهست
گوينه دان به بواری پهره سندن له ناوچه که ماندا و لاپه رگه کردنى
بارى ٺابووريمان به توندى ريگر بووه له به شدارى ٺيانى گشتى
ٺيرانيدا." منيش نه مده زانى ههندي له و وشه کانى واتاى چى
دهگه يه نن.

شليز پرسى: "ٺه وه کيڼه؟"

منيش پانيه دهستم به سهر دهمه وانهى ته له فونه که دا گرت.
"براکه مه."

ٺينجا شليز دهسکى ته له فونى بو خوى راکٺيشا: "سلاو سلاو
جهنابى زاناي سياست. ٺه رى شاره گه وره که چونه؟"

هەرچەند ئەو لەوسەرى تەلەفۇنەو قسەى دەکرد، شلىز ئەوئەندى دىكە پر بە دل پىدەكەنى. منىش بە خورتى دەسكى تەلەفۇنم پراكىشايەو بە بن گوئى خۆم، بەلام هەموو ئەوئەى گويم لىبوو، هەر قاقا بوو. ئەرى نە چى پىدەكەنى؟ بۆچى نوكتە بۆ من ناکا؟

شلىز كەپووى لەبەر قاقاى پىكەنىن دەلەرايەو گوئى: 'لەيلا لىناگەرى لەگەلت قسە بكەم.'

لە دوایدا جلهوى تەواوى تەلەفۇنەكەم كەوتەدەست و دامخستەو.

شلىز سەرە رووتەلەكەى خوراند و گوئى: 'پىم وا بوو دەتەويست قسەى لەگەل بكەى.'

'ئەرى شلىز سەرت بۆ وها تاشيوه؟'

'ئەويش ئارويهكى لە بەفرگهه دەرهينا و گوئى: 'بلىم چى.'

منىش قاپىك و چهقويهك و خويدانىكم لە بەردەميدا دانا، بەلام ئەو هەر گوئىشى پىنەدام و ئارووهكەى دايە بەر قەپالان. 'يەكەم جار كەوام لە پرچم كرد، ئەو پۆژەى يەكەمىن سوورپى مانگانەم بوو. خۆ لە يادته. ئەو پۆژە خەرىكبوو لە هەراسانىان دەمردم. هەر چۆنىك بى، هەينى راستەوخۆ چوومه لای دەلاك، مەكینهى سەرتاشىنم هینا و خۆم لە كۆل پرچم كردهو.

من باليفىكم لە بن ئانىشكم داناو پالمدايهو. 'باشه تو ويستت لە كۆل ژنايهتت بيهو.

له وانه يه. په نجه ي بؤ لئوي خواره وه ي برد، ئه ویش پشتي به کورسييه که وه دا، سه ری به رز کرده وه ته ماشای چراکه ي ناوه پراستی ژووره که ي کرد، که به وایه ريکی سپی هه لواسرابوو. من که سيکم خوشده وي.

له گهل کريس ئو دؤنيل؟

گه مژه، نه خير. له گهل پياويکی راسته قينه. مه به ستم پياويکه که ليزه ده زي.

من به چه په ساويه وه گوتم: تو دوستت هه يه؟ تو بلني ئه و بيزمؤته به به خته كي بي؟

به تيله ي چاو سه يريکی کردم. ناتوانم پيتبلیم، هه رچه نده زوريش دلنيام که من بيزمؤته به به خته که منم.

تو هه ر ده بي وابي. باليفه که م راوه شاندي. ده ي پيم بلني. من ده يناسم؟

ئه ویش قاقايه كي ليذا: دواتر بؤت ده رده که وي.

به په ستييه وه نو قرچکيکم له باسکي دا: کينه؟

ئه ویش ئامبازم بوو، ئينجا گوتي: به ياني. به ياني پيتده ليم. من ده بي سه ره تا داواي مؤلت له و بکه م. به لين ده دم.

بهندی ده

ژنیک، له دهروازهی کتیبخانهی مهلبهندیی شاردا، که خوی له چارشینویکی رهش وهرپینچابوو، له ناسنامه و پوښاکی هر ژنیکي هاموشوکهری دهرپرسییه وه. ئەم باله‌خانهیه دوو نهۆمه جینگه‌یه‌کی "نموونه‌یی" نه‌بوو بۆ خه‌لک. تابلویه‌کی که‌ته به دیواره‌که‌دا هه‌لواسرابوو. فه‌رمایشینکی محمه‌د پیغه‌مبه‌ری له‌سه‌ر نووسرابوو: "له لانکه‌وه بۆ گۆر به‌ داوی زانیاریدا بگه‌رئ." هر به‌ ته‌نیا بۆنی بۆیاغ له‌ باله‌خانه‌که‌وه ده‌هات، دوور بوو له‌ بۆنی توز و غوباری کتیبخانه‌ کۆنه‌که، که من خوښم ده‌ویست، به‌لام ئەمه‌یان کۆمه‌له کتیب و فیلمی نوینی تیندا به‌رده‌ست بوون.

به‌ گویره‌ی پلانه‌که، شلیز له‌ گوشه‌ دووره‌که بوو. ده‌نگی زرمه‌ی کۆله‌ پشته‌ زله‌که‌ی چه‌په‌ساندمی. ئاره‌قه‌ش له‌ نیوچاوانیدا بریقه‌ی ده‌دایه‌وه. داوای لیکردم: "ئه‌رئ ده‌کرئ ناگات له‌مه‌ بئ؟" به‌لام خۆ چاوه‌رینی به‌رسفم نه‌بوو. لیتیدا پوښت. ئەو هر وه‌ک چۆن له‌په‌ر ده‌رکه‌وت، ئاواش له‌ ناکاو ونبوو. منیش جانتاکه‌یه‌م لای خۆم دانا و چۆکم ویدا و هر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی 'یۆل‌ی' یه‌لماز گۆنه‌ی بووم. ئەو فیلمه‌ی له‌و کاته‌دا تۆمارکراوو که فیلمسازه‌ کورده‌که ناخنرابوو زیندانی تورکیا. ئەم فیلمه‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌ چه‌ندین خه‌لاتی نیوده‌وله‌تی وهرگرتبوو.

ئوه بوو بلندگۆکه‌ رایگه‌یاندا؛ داوی پازده‌ خوله‌کی دیکه کتیبخانه‌که‌ داده‌خرئ. منیش به‌نیو پیزه‌ ره‌فه‌ی کتیبه‌کاندا چاوم بۆ

شلیز گیزا، له هیچ کونیک دیارنه بوو. شوینه که خه ریک بوو چؤل ده بوو، له 'دهستوپیسپیبه کی' ^{۱۱} وهک من زیاتر که سی لینه ما بوو، ئەم وشه یه شم هر له فلیمان قوستووه ته وه. به دوایدا سه ریکی ئاودهسته کانیشم دا، له ویش نه بوو. وهام مه زهنده کرد له حه وشه که بی، وهک هه میسه خه ریکی زۆربلنی بی.

کاتیکیش له په یژه کان دابه زیم، له په نجه ره کانه وه لایتی ترومیبلی پۆلیسی ئاکارم بینی ده بریسکایه وه. وه ستام. شلیز که له چه کرابوو، به لام هینشتا خنده مه کروییه که ی هر له سه ر لیوان بوو. نه متوانی گویم لی بی ئاخو چی به و ژنه گوت، که له تهوقی سه ری تا پاشپانی له بن عه پای ره شدا بوو، ئاخو ئه و یه کیک بوو له ئەفسه ره ژنه کان، بۆ کاری پشکنین له وئ بوو، چونکه نه ده کرا پیاوان ئەم کاره ده رهق به ژنان بکه ن. ئەم ژنه پالی به شلیزه وه دهنه و به سه ریشدا هاواری ده کرد: قه حبه، هه ی ما که ر.

پیده چی له بنکه ی پۆلیسی شلیز بخریته بی پرسی شیکاریی په رده ی کچینی، ئەگه رچی هر لیی ده رده چی، به لام خو جیتیخی سووکایه تییه که هر ده مینی. ئاره زووم بوو له توانمدا هه بووایه شتیکی بۆ بکه م. ئیدی به سه لامه تی گه رامه وه لای ئاودهسته کان و کوله پشته که یم پشکنی. پر بوو له دیقیدی و کاسیتی قیدی. نزیکه ی په نجا دانه یه ک ده بوون. ئی خو له و گه نجینه یه باشترم ده ست نه ده که وت. خواستیکی په رو شانه ی به گورم بۆ په یدا بوو که زوو

^{۱۱} مه به ست وشه ی nerd ی ئینگلیزییه، نه و که سانه ی عینه کیکیان له چاوه، تیکه لی که س نابن، خو به یه ک شته وه ده گرن جا خویندن بی، یان گه مه ی ئەله کترونی بی، یان کومپوته ر، ستایی جلوبه رگیان و پرچ و دم فلق و ددانیان زور ناریک و شه پریوه، وشه ی دهستوپیسپی به شه یه که له شیوه کان به به رانه ر زانی.

خۇم بگەيەنمەۋە مالى سەيرىيان بگەم، ھەر بەۋ دۇخە، بىن نانخواردن و تەنانت بىن ھەناسەدانەۋەش بىمىنمەۋە تا تەماشايان بگەم. بەلى، ھەر تەنيا سەيرکردن. ھەموويان قوت بدەم، بەلام رەنگى ھەر ئەۋ فىلمە قەدەغەكراۋانە ھۆكارى گرتنى شلىر بن.

ئاۋەزىشم پىنگوتم، دەى جانتاكە فرىدە و بەرەۋ مال بە بىن ئاۋرپدانەۋە غارده و برۇ، بەلام خۇ ناۋەرپۇكى جانتاكە ئەۋ شتە بوۋ من بە ژيانم خوازىارى بوۋم؛ ھەر ھىچ نەبوۋايە بۇ ماۋەى چەندىن برۇژ و ھەفتە دەبوۋە ماىەى دلخۇشىم.

كارمەندانى كىتبخانەكە لە سەرۋبەندى داخستنى كىتبخانەكەدا بوۋن، منىش دەبوۋايە بگەۋمە خۇ و پەلە بگەم. گويم لە پۇلىس بوۋ، لە ئانوساتدا بوۋن بىن و ئەۋ شتەى ماۋە بىپشكنن. خۇ ئەگەر بە يەكىك لەۋ فىلمانەۋە بگىرىم، بابە لىم خۇشناىى. بە ئاسانى ھەناسەم پىنەدەدرا.

"كەس لىرە ماۋە؟"

پىمۋابى تىكەۋتم. "من!، بەم جۆرە ۋەلامم دايەۋە، بەلام قورگم ئەۋەندە وشك بوۋ، بە ئاستەم دەنگم دەبىسترا.

ئەم جارەيان بە دەنگىكى زلترا: "كەس لىرە ماۋە؟"

دەنگى كارمەندە پىرەكەى كىتبخانەم ناسىەۋە، ئەۋەى كىتیب و گوڤارەكانمى پشكنى بوۋ. ئىدى قورگى خۇم سافكرد. ھەر يەك خولەك. تۇ بلىى دەنگە بە زرىكەكەم دەربازم بكا.

خەرىكبوۋ دەنگى تەپەى پىنەكانى لە دالانەكە نەدەما كە گوتى: "ۋا خەرىكە دايەدەخەىن."

دهبوايه جاننا پره‌که‌م له شوینیک دانابایه، دواتر بمتوانیبایه بیهینمه‌وه. به‌لکو له شوینیک له نیوان کتیبه‌کانی رسته‌ی ثابین، که هر یه‌کیک له‌م ولاته‌دا به زیاده‌وه له بابه‌ته‌که‌ی پوانیوه، به‌لام خۆ هۆله سهره‌کییه‌که داخرابوو. بنمیچه‌که‌ش له گه‌چ بوو، ئیدی تاکه بژارده‌ته‌نه‌که‌ی خاشاکه‌که بوو.

به ده‌ستیکی له‌رزۆکه‌وه، حه‌وت له فیلمه‌کانم ده‌ره‌ینان و خستنه‌نیو جانناکه‌م و باقی گه‌نجینه‌که‌شم فریدایه‌نیو ته‌نه‌که‌ی خاشاکه‌وه و جاننا شینه‌که‌م له‌بن کاغه‌زه‌کان شارده‌وه، ئه‌و په‌رانه‌ی له ده‌فته‌ره‌که‌م کردنه‌وه و پیم داپۆشی. شته‌که‌ش وه‌ک ئه‌وه وابوو دل‌ی خۆم گۆره‌وشار بده‌م.

پاشان له‌وئ هاتمه‌ده‌ره‌وه و ده‌ستیشم به‌سابون شوشه‌ت. فاتیماش که تازه‌هاته‌ئاوده‌سته‌که‌به‌سرتیه‌که‌وه‌گوتی: 'ئه‌و سوراوه‌ش بشۆ! ئه‌وان له‌ده‌ره‌وه‌وه‌ستاوان.' منیش ئاوم به‌پرومه‌ته‌په‌مه‌ییه‌کاندا کرد، به‌لام بی‌سوود بوو. ئاخ‌ر خۆمن هیچ می‌کئه‌پنیکم نه‌کردبوو.

چاره‌نه‌ما، به‌ده‌ر له‌وه‌ی راسته‌وراست به‌لای پۆلیسدا برۆم و هیوای باش بخوازم. هه‌ولمدا خۆم بی‌باک رابگرم، پرچم خسته‌بن سه‌رپۆشه‌که‌م و به‌هیواشی ریمکرد. لئ‌ئه‌وکات بۆم ده‌رکه‌وت، زۆر هیواشم، بۆیه‌هه‌ندیک پیم هه‌لینا. باشه‌چی ده‌بی ئه‌گه‌ر هاتوو کۆله‌پشته‌که‌یان پشکنیم؟ ئه‌و وشانه‌ی 'ئه‌مر بیلمه‌عروف و نه‌هی عه‌نمونه‌ر، که‌به‌باشی و به‌جوانی له‌سه‌ر ترومبیله‌که‌ی پۆلیس نووسرابوون ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند مافی ئه‌وه‌مان هه‌یه‌رئ‌ی له‌هه‌ر که‌سینک بگرین، که‌گومانیان لئی هه‌بن. خۆی دهبوايه‌بگه‌رابامایه‌وه

ژووری ئاودهستهکان و سهرتاپای دیفیدییهکانم فریدابانه
زبلدانهکوه، بهلام بهم کارهم گومانم لای نهوان دروستدهکرد.
ئاگریکم له ههناو بهربوو، دهیسوتاندم.

بۆ دواوه گهرامهوه و رههکیانه بهرهو لای فاتیمه رویشتم، که له
پهیزهکان دههاتهخوار و چارشویه رهشهکهی بهخویدا دابوو.
هاتووم داوای شتیکت لینگهم.

ئهویش وهک زورجاران ههر وای دهکرد، چاویکی بهو ناوهدا
گیرا.

"دهمهوی داوات لینگهم. چۆن...؟ ئمممم... ئهروی رات چیه ئهگه
بهشداری تاقیکردنهوهی نیشتمانیی ئهمسال بکهینهوه؟" ههر له
خوزاییهوه خالیکی هاوبهشم دۆزییهوه. شکست. دیاربوو فاتیمه
لهنیو کومهلگهیهک، که بههای بۆ ژن لهسهر کهپووچووکی و
لیوخروپری دادهنا، خوازارا نهبوو، بهلام خانهواده فرهپولدار و
مهزهبییهکهی ئهوههستیکی بالای له نیو کومهلگهکهدا بۆ
پیداکردبوو. بابه ناشایستهکهی، ئهوی جاریکیان کامیرای هینایه
قوتابخانه، سهروکی دامهزراوهی سهرچاوه سروشتیهکان بوو له
پاریزگای کوردستان. تاکه شایستهییشی ئهوه بوو غهیرهکورد و
شیرهخۆرهی حکومهت بوو.

فاتیمه گوتی ئهوه سهبارهت بهوه زور ننگهران نییه، ئاخیر بۆ
پینجهمین جاری تاقیکردنهوهی چوونه زانکو شکستی هیناوه،
ئهوهشی روونکردهوه، چهندین خوازیبینی هاتوون و به داوی
داوینپاکیی نهوهک پوولته و روخساردا هاتوون. منیش به مهیلیکی
ساختهوه گویم لی گرت، مهراق بووم خو ئهگه ئههجاره پۆلیس

رینگه پینه گری و هه راسانم نهکا، خو ئه گهر باوكم بزانیته وه قسم له گهل فاتیما دا کردووه، ئهوا خویم لی بیبهری دهکا. مالباته که ی ئه و کچه، به گویره ی روانینی بابه بی، "ئهو زهرووانه ن که سامانی سروشتی خاکی کوردان هه لده مژن و مشه خورانه به خوینه که ی قه له و ده بن."

پیاویکی به ردین له ترومیله فانه که ی پۆلیسه وه به ره و پرومان هات، هه ناسه م له سینگما راوه ستا. ئه و ئه وه نده چووبوو نیه باسکردنی چیرۆک و خه ونه کانی، ئاگای له وه نه مابوو که من لاجکی جانتا سپیه که م توند کرد و به ئاسته م به سه رخۆمدا زالبووم به وه ی تیبته قینم و رابکه م. ئیدی فاتیما هه ر قسه ی بۆ رووه بزپکا وه که م ده کرد و وه ها له سه ری رۆیشت: "یه کی له داخوازیکه ره کان، ئه ندامیکی که شخه ی په رله مانه. پیشتنا لیم ئاخۆ کامه یانه، به لکو هه ر خۆت پیشتینی بکه ی. ئه و بۆ هه تاهه تایه منی ده وی؛ خۆشت ده زانی ژنیکی به ئابروو خواستی زۆرتر له سه ره تا یه کیکی چاوله ده ر."

پیاوه ته مه ن مامناوه جیه که، کلاره که سه که ی وه ک ریزیک له سه ر هینایه خواره وه گوته ی: "سلاو، خاتوون."

منیش له شوینی خۆم، وه ک کۆته لیک هه ر سه یری فاتیما ده کرد.

کابرا له سه ر قسه ی خۆی رۆیشت: "بیان گو تووم بته گه یه نمه وه مالی. شوفیره که ی باوکت داوای لیکردووم، چونکه ئه و نه یتوانی بیته دوات."

پۆلیسه که بۆ ئه وه له وی بوو تا فاتیما بگه یه نیته وه ماله وه نه وه ک شلیتر له بهر فیلمه کانی ده ستگیر بکا. په ککوو له و نه فره تییه. دیاربوو

شلیتر له بهر ئارایشه که ی گیرابوو. من ده بوايه بگه رابامایه ته وه لای
ئاوده سته کان و جانتاکه بینمه وه.

فاتیما چاوی بهردانه وه سهر شوسته که کاتی وه لای کابرای
دایه وه: "ديسان؟" ناخر کچیکی بهسته زمانی وهک ئه وه هرگیز
نده بوايه راسته وراست سهیری دور چاوی پیاوانی بکردبایه.
ژنیکی به حیا و شهرمی وهک ئه وه تووشی کیشه نابی، ههر
ئهوانه ی وهک شلیترن سهر به گو به نندن.

"کوری شو فیره که تان که وتوو ته نه خو شخانه یه."

فاتیما پرووی کرده من و گوتی: "له یلا ده کړی توش بگه یه نینه وه
ماله وه."

خه ریکبووم بر شیمه وه. به ختم به وه باش بوو پوزشیکی باشم به
دهسته وه بوو تا پتی بلیم نه خیر. "زور سوپاس، به لام خو مالی ئیمه
له دیوه که ی دیکه ی شاره."

"گویی مه ده ری. له ریډا باسی خواز بینیکی دیکه ت بو ده گپرمه وه.
فاتیما به متمانه وه به ره و لای فانه که رویشت، وای چاوه پروان
ده کرد به دوایدا برۆم. خو ئه گه ر درۆزنیکی خراب نه بوو بام،
ده بوايه له بهر خاتری سه لاهه تی له گه لی سوار بوو مایه، به لام ترسام
مه بادا پولیس له زمانی جهسته وه گومان بکن له وه ی شتیکم
شاردوو ته وه. ههرگیز ئاره قه یه کی وهک ئه وه رۆژم دهر نه داوه.

هاوارمکرد: "تازه به بیرم هاته وه، من ده بی ئه مشه و بچمه لای
دایرهم. ئه وه تا له وی ده ژبی." به دم ئه قسه یه وه به که له موسه
ناماژم بو پشته وه ی خو م کرد. "ئه وه نه ساغه و دایکیشم پیوستی
به وه یه ئاگام لینی بن."

له کاتیکدا پۆلیسه که کلاره که ی له سهر نایه وه گوتی: 'یه کیک تا ئه وی له گه لت ده پروات.'

له وه زیاترم شت بگوتبا ئاشکرا ده بووم.

" له یلا خواحافیز: فاتیمه گه رایه وه و پرومه تی ماچکردم، که گهرم داها تبوو. دیار بوو له و چند خوله که ی تیپه پیبوو، ئیمه بوو بووینه باشتترین براده ر.

پۆلیسه که فاتیمه ی برده نیو ترومیبل و به منیشی گوت: 'خاتون، ده ی برۆ. یه کئ له پیاوه کانمان به دواتدا ده پروا. برۆ به سه لامه تی.'

منیش داماوانه سهرم بۆ له قاند. 'سو پاس.' پۆلیسه کان پیتان وابوو ئه وان له پیاوانی دیکه که متر ژنان ده ترسینن. هه یته. ههر بۆیه له فیلماندا پیتانده لێن هه یته.⁵²

ئیدی پیم له گه ل لیدانی دلم هه له ینا و به بی ئاوردانه وه بۆ دوا وه له شه قامیک بۆ ئه وی دیکه رۆیشتم. گه یشتمه به رده رکه ی مالی داپیره م، ئه وسا زانیم، کتیبخانه بۆ به یانی ته نیا بۆ پیاوانه؛ ژنان ریگه نادرین.

دراوسییه کی بی که لبه و دانم لی وه ده رکه وت: 'کچی گه نج سلوات لیتی،' کابرا له به رده رکه ی ئه پارتمانکه وه ده رکه وت. من ئه وه نده هه ناسه سوار بووم له سهر له قاندن زیاتر هیچم پینه کرا. له مه ودایه کی دووره وه نیگام که وته سهر هه یته یه کی به رگ که سکی

⁵² ئه وه ی راستی بی لیره دا نووسه ر وشه ی Cops ی به کاره یناوه، که که مه یه کی زمانه وانێ تیدایه. به پۆلیس یان ئه فسه ری پۆلیس ده گوتری، هه لبه ته ناوه که ش نافه رمییه، له COP هوه ها تووه، واتای پاوه دوونان و گرتن ده دا. لیکدانه وه ی دیکه ش هه یه که بۆ چاودیری نه وتیش بگه ریته وه. له به رانه ردا له وشه ی هه یته باشترم بۆ نه دوزییه وه.

دیکه له شه قامه که دا ده سوور پایه وه، له و ساته دا پلیکانه کانم دوو دوو ده برین تا بگه مه نهومی سینه م.

دلۆپه نار هقه له قوت قوتوکه ی ئه و کمه وه به نیو درزی مه که کاندا بو سهر سینگم شوږ بوونه وه. هه ستم کرد نه ساغم. ئه ری تو بلنی چی به سهر شلیزی به سته زماندا هاتبی؟ ئای که ده سته پاچه بووم، نه متوانی هیچی بو بگه م.

دایکه به دینتم سهرسام بوو، به لام نه بۆله بۆلی کرد، نه شه ری له گه ل کردم و نه ده ریشی کردم. ئه و گرتی سهر پۆشه که ی توند کرد بوونه وه له ژووری میوان نوژی ده کرد و ۹۹ ناوه له یه ک جیاکانی خوی به ویرد ده گوتنه وه، دوی هر ناویک ده نکه ته سبیحیکی ده هاویشته، ده سته به و پیروزی و موفه رکییه ی وه گرتبوو که بۆی ده پارایه وه. ته نانه ت نیگه رانییه زه قه که ی منیش ده رباره ی شلیتر له حالته ی خوی نه ده شله ژاند.

نه نه ش له هۆده ی نوستنی به دایبی و شیواوی خۆیه وه، له چاو یه کیک که له سهر لینی قه بر بی باش ده هاته به رچاو. پیده چوو راوینچه که کانم رایه ه ژاند بی.

منیش به په رۆشییه وه گوتم: "دایره هر ئیستا ده سته خوشکه که ی منیان گرت. له سهر هیچ و خۆراییش! نازانم چی بگه م." ئه ویش به گومانه وه سه یرنکی کردم و پرسی ئاخۆ من دشی ئه وم. "یه ک دوو خوله ک دواتر گوته": "ساتیک بوه سته! من ده تناسم. تو دراوسینکه مانی."

منیش ئاخیکم هه لکیشا. "نه نی، خه م مه خو. راستیت بو، خوشم نازانم کیم."

شتیکی بیھوودہ بوو له وی پتر بمینمه وه. نه مده توانی یارمه تی
شلیتر بدهم، به لام خو دهمتوانی باقی فیلمه کانی دیکه پزگار بکه م.
دوای نه وهی له مالی داپیره پویشتم، لای کتیبخانه که وه ستام، به
چاودیره که ی کتیبخانه م گوت، که وا سه رله به یانی نه مرؤ گواره یه کی
زیرم له ناودهستی کتیبخانه که له بیرکردوه، نه گهر ریگه م پیدایا
بیهینمه وه.

چاودیره گه نجه که ش به دهمگرکردنه وه: "کچه تیو، لاچو لیتره."
به دلکی خه مباره وه سواری پاس بووم و گه پامه وه مالی.

بەندى يازدە

"ئەرى شلىر گويىت لىمە؟" دەستم لەسەر دلم دانا و لەبەردەم پەنجەرەى ژوورى نوستنمدا كېنووشم برد. نزامكرد بەلكو دەستەخوشكەكەم ھەست بە وشەكانم بكا. "من و تۇ قوربانى دەستى شىتايەتتى نەتەوہىەكەين، كە سزاي ژنايەتى و ھونەر دەدا و رېزىش لە دز و بكوژان دەگرىت، بەلام خۇ تۇ بە تەنيا نىت. من لەگەلتدام. ئەوہش دەزانم تۇ بەھىزى. تكايە بەھىز بە."

بەفر بەسەر سەرمدا دابارى. ھەناسەشم بووہ ھەلم.

بابە بە پرتا و خۇى بە ژوورەكەمدا كرد و پەنجەرەكەى پىتوہدايەوہ. "ئەرى ئەوہ تۇ چىت لىھاتوہ؟" منىش لە شوينى خۇمدا دەكولام.

لە شوينى خۇم راچەنىم: "ئەرى بابە دەكرى شلىر پزگار بكەى؟" "جوانە تىلى كرد. ئەرى شلىر قسەى لەگەل كورېك يان شتىكى لەو جۇرە دەكرد؟" جلو بەرگى بابە بۇنىكى شىرىنى ناخۇشى نوپى لىدەھات، پۇقزەكانى ژىر چاويشى قولتەر و تارىكتەر دەردەكەوتن. "نەخىر. بەستەزمانەى لە كىتىخانەكە بوو. ئەرى بابە ئەوان چى لە شلىر دەكەن؟"

"خەفەت مەخۇ. ھىچى لىناكەن. خۇت دەزانى، ھەر وەك ھەمىشە سووكايەتى پىدەكەن. برىگرتەيەكم بۇ دۇزىوہتەوہ." ئىدى وەرسورا

و له ژووره کهم دهرچوو. منیش داماوانه پتویستم پتی هه بوو له گه له
من دابنیشی، خه م و نیگه رانییه کانم بره وینیتته وه.

'وشکه سالی له رۆژئاقا... ئای چهند جه رگبره.' به دهم ئه م
قسه یه وه هه و لمدا له سه ر ته ختی نوستنه کهم دابنیشمه وه.

ئینجا نیگایه کی ساردوسرانه ی تیبریم. چه وساندنه وه. جیاکاری.
نه داری. جۆشه دیرینه که ی تاوی سه ندنه وه. ئه و گه له بی ده وله ته ی
رۆژئاوا، ئه وانیه قاتییان تیدا بلاوبوو ته وه، ئه وانیه گونده کانیان
خاپوورکراون، ئه وانیه نه پاره یان هیه و نه به لگه نامه یه کیش تا به
هۆیه وه داوای مافی په نابه ریتی بکه ن. کوردانی باکوریش، ئه وانیه
گونده کانیان سوتینرا و ئه وانیه ژنه کانیان له لایه ن له شکره
تورکه وه لاقه کران؛ ئه وانیه هه ر له به رئه وه ی به زمانی دایکیان
ده دوین، زیندانی کران و ئه شکه نجه دران...

سه یری بابهم کرد که له سه ر کورسییه ک له ته نیشت
ته خته خه وی من دانیشته، سه ری بادا و له گه ل هاوسۆزیی
چه وساندنه وه ی نه ته وه ده ماری گرژ بوون. کوریشکه کانی
ده ور به ری دهم و چاوی ریکه لاتن، هه ردوو گوشه ی لالیوی وشک
و شه قار بوون، پرچیشی که تا ده هات بۆ دواوه ده گه رایه وه،
ماشوبرنجی بووبوو. ئه و هه رئه وه ندنه به جه سه ته ئاماده بوو تا خۆی
له شته کان نه دا، ده نا وه کی دیکه ئه وه ندنه به نادادییه کانی ده ره وه ی
مال په ژمورده بووبوو تا رووخاوی خۆی تیدا ببینیتته وه چ جای به
ته نیا هی من. ئه و بیده نگ مایه وه، دیاربوو به شینوه یه کی نا ئاسایی
په شتو حاله یان له وانیه هه ر شه که ت و ماندوو بئ.

'بابه، تا تهمه نم نه بووه سن سالان تو هرگیز منت نه بینیبوو،
دروسته؟ دایکەش گوتی؛ یه کهم وشەم، 'بابه' بوو. خۆی
تامیسکه یه کیشم^{۵۳} له لالیو هاتیوو.

'وینە یه کهم بینى، هانا به دزییه وه هینابوو یه زیندان.'

'ده کړئ له و باره یه وه قسه م بۆ بکه ی؟'

'خۆت ده زانی، خه ریکه بیر له وه بکه مه وه، که زانین نرخى خۆی
به دوا وه یه. پیموایه تو ده بی پرسنییه که ت^{۵۴} جله و بکه ی. که ئەم
قسه یه ی کرد، هه لسا بړوا.

منیش پیلیم گرت، ناخر خۆ تو هه میسه ده تگوت: 'نه زانی زۆر
گرانتره.'

'ئه وه تو زۆر گه رمی.'

من په رۆشى چیرۆکیكى شاد بووم، به لام خۆ دیار بوو ئەو
له مانەى زۆر پینه بوون. 'ده ی پیمبلن. ئەمه وام لێده کا هه ست به
باشبوونه وه بکه م. بابە له سه ر کورسییه که دانیشه وه و باسى
سه ر دانه کانی دایکمی بۆ زیندانی ئیقین بۆ لای ئەو بۆ کردم، ئەو
زیندانه ی زۆر له مالمان له مه ریوانه وه دوور بوو، دواى گیرانى
بابه، دایکم بارى کرده ئەوئ.

له هه شتا کاندای زیندانه کان له سه رتاسه رى ولاتدا پڕکرا بوون له
که سانی راسته قینه و گوتره ی نارازی، هه ندیکیان بۆ به ده ختی له
کاتی خۆپیشاندانه کاندای به ریکه وت له وئ ده بینرین و ده گیرین یان

^{۵۳} تامیسکه: زیپکه

^{۵۴} پرسنى: زۆر پرسیار کردن. خۆ له شت هه لقورتاندن. مایتیکه رى، فزولى.

به ته له فۆن قسه یان له گه له یه کینکا کردووه. تاوانی بابهش به وهی له لایه ن خاوه نکاره که ی خه به ری لیدرابوو، که "دژه شوپرش" بووه، کوردیش بوو، له وهش پۆلکتر سوننی بووه و دوو کتیبی قاچاغیشی لئ گیرابوون. یه کینکیان له لایه ن دکتۆر عه بدولر حمان قاسملو، سه رکرده کاریزما که ی کورد، ئه وهی خه باتی بۆ مافی نه ته وه یی ده کرد، نووسرابوو؛ ئه وی دیکهش کۆمه له باسیک بوون له لایه ن گرووپیکی چه په وه چاپکرابوون، ئه و گرووپه ی خه باتی چینایه تی له سه ره وهی ناسنامه ی نه ته وایه تی دانا بوو. ئه م دوو حیزبه سیاسیه ی کورد زۆر له گه له یه ک کۆک نه بوون، به لام بابه نمونه ییه که م ویستبووی هه ردوو فه لسه فه و خاله هاوبه شه کانیا ن بخوینیته وه. کاتیکیش ئه و گیرا، تالترین ته وس، به وه تاوانبارکرا که سه ر به هه ردوو گرووپه که یه.

قاوشه کانی زیندانی ئیقین ئه وه نده پربوو بوون، بابه و هاو زیندانه کانی دیکه ی له سه ر ناوکه وه^{٥٥} په قوته قه که ی ده پازان. به ره به رهش سه رنشینی قاوشه کان که متر ده بوون، ئاخه چه ندان و چه ندان له "دوژمنانی ده وله ت" له سیداره دران. خومه ینی، ئه و که سه ی هه ر به خۆی خۆی کردبووه نوینه ری خوا له سه ر زه وی، فه رمانه کانی ده رده کردن: ده ی کوردان بکوژن، ئه وانه گهنده له کانی سه رزه وین؛ کۆمۆنیسته کان بکوژن، ئه وانیش پوخساره ته واکه ره که ی کافران؛ موچاهیده کان هه ر بکوژن، ئه وانه ش موسلمانیه ی نه یاری ئه ون.

^{٥٥} زه مینه ی ژوو و خانوو، بیچه وانه ی بنمیچ.

بابه سالی دووه می بوو، له کونجی زینداندو بوو که دایکه سهردانی کرد. بیزار له سهر کورسییه که له ویدیو شوشه به نندیکی ئهستوروهوه دانیشته و دهستی دایه تهلهفون تا قسه ی له گه لدا بکا. سهربازیکی چه کداریش هه موو ئه و شته پیچراوانه ی دهپشکنی که دایکه بۆ بابهی بردبوون. دایکه لئوی جوولاند، به لام خو بابه له بهر دهنگه دهنگی تیکه لبووی زیندانییه کان گوئی له هیچ نه بوو. ئینجا دایکه ئاماژه ی به دهسکی تهلهفونه که کرد، ئه ویش دهستی دایه.

"بیووره، من له یلام لای دایکم به جیهیشتوووه. هینانی ئه و بۆ ئیره بۆ ماوه ی ده سهعات، زورسه خته. ههر چونیک بی، هه موو ئه وه ی ئه و دهیکا، خواردن و پیتنه."

بابهش نیگایه کی له چاوه ههنگوینییه کان و چه ناگه به رزه که ی دایکه کرد و په ی به وه برد که هیچی بۆ گوتن پی نییه بۆ خانمه که ی. تا ناخی دهروونی خو ی شوپر کرده وه، لی به دهستی به تال هاته وه ده ری.

پاسه وانه که ئه و وینه بچووکه ی له بهرکه ی کراسه شینه که ی له گه ل خو ی هینابوو دهرهینا و به توره بیش سه ری بادا، له سه روبه ندی ئه وه دا بوو به سه ر دایکه دا هاواربکا، به وه ی چون وینه یه کی به قاچاغ بۆ نیو زیندان ئاودیدو کردوه، به لام خو دایکه نه وه ندی له گه ل خۆدواندن سه رقال بووبوو ئاگای له کابرا نه بوو. نیدی کابرا بانگی کرد: "خانم!"

دایکه ش دهسکی تهلهفونه که ی دانایه وه و به پرویه کی ترشی ناگراویه وه ئاورپیکی له پاسه وانه که دایه وه. بابهش هه ولیدا بزانی ناخو چی ده لی، به لام خو شتی ئه وه ندی له سه ر لئوی نه بوو تا

بیخوینته وه. ته نیا چه زی له یه ک شت بوو بهر له وهی کاته که به سه ر
بچی تا له دایکی بپرسی.

دوای به یه کگورینه وهی نازونوزیکی به رد ریژ، پاسه وانه که
وینه که ی دانایه وه نیو بهر کی کراسه که و زریزه که ی هه لکیشایه وه.

دایکه ش دهستی دایه وه ته له فونه که. "ئه ری چیم ده گوت؟ ئو،
چاوم به باوکی براده ره که ت که وت. ئه ری ناوی چی بوو؟ دانا. به لی
ئه و بوو، خۆت ده زانی..." دایکه به پهنجی له گه رووی خۆی دا.
"باوکی دانا ناچار بوو له نیو لاشه له سه ری که که له که بووه کاندای به
دوای تهرمی رۆله که ی خۆیدا بگه ری. به لی، به ختیان هه بوو. ئاخیر
زۆر له مالباته کان هیشتا تهرمی منداله کانیشیان بو
نه گه ری تراوه ته وه."

بابه ، چیرۆکه که ی خۆی بپی، تا بلی: "دایکت به م شیوه یه
هه والی له سیداره دانی هاو ری هه ره باشه که می پیژاگه یاندم."

منیش له هاوسۆزییدا ته نیا سه رم بو له قاند، ده مزانی له که مترین
ناماژه ی حوکمداندا ئه و له گێرانه وه ی به سه ره اته که ده وستی. بویه
ئه و چیرۆکه کانی هه ر بو خۆی هیشتونه ته وه: له ترسی ئه وه ی لیتی
تینه گهن.

بابه له سه ر کورسییه که ی هه لسا، چوه لای به فرگره که،
بیره یه کی ساردی هینا و هاته وه. پشتی به کورسییه که وه دا،
له سه رووی من سهیری ژووری دانیشتنی کرد، ئه وسا دهستی به
گێرانه وه ی باقی سه ربرده که ی کرد.

مانگی گولانی ۱۹۷۹، سن سال بهر له وهی بابه زیندانی بکری،
هه شت تانگی ئیرانی، ماله کورده کانیان دایه بهر شیلکه ی توپه کانیان.

پاسهوانانی شوڤرش، واته پاسدار، له بهر چاوی زهقی منداله‌کان
 بابه‌کانیان کوشتن. ئینجا دوکانه‌کانیاشیان تالانکرد و که‌لوپه‌له‌کانیان
 له بازاری رهدا فروشته‌وه. په‌له‌ی دووکه‌ل به‌ری ئاسمانی شینی
 گرت، بۆنی دارتوو و گوله‌ میلاقه‌ی سوور تیکه‌ل به‌ بۆنی بارووت
 بوو، قه‌دی نه‌ونه‌مامه‌کان به‌و خوینه‌ی تیکه‌لی رووباری شاره‌کانی
 کوردستان بوو، سوور هه‌لگه‌ران.

منیش ده‌مزانی وه‌ها باشت‌ر بوو قسه‌که‌ی پینه‌برم.

ئایه‌توللا خومه‌ینی ده‌یه‌ویست دلنیا‌یی له‌وه‌ی ده‌ست به‌سه‌ر باقی
 شار و لادی کوردنشینه‌کاندا بگری، کاتیکیش زانی به‌رگریه‌که‌ هی
 جله‌وکردن نییه، نه‌سه‌لمیه‌وه له‌وه‌ی فتوایه‌کی دینی ده‌ریکا تا کورد
 به‌ "دوژمنی ئیسلام" خه‌تابار بکا، خو ده‌شیزانی زۆرینه‌ی کورد
 موسلمان‌ی سوننه‌ مه‌زه‌هب بوون.

بابه‌ فریکی له‌ بیره‌که‌ دا.

پاسدار به‌ پالپشتی تانک و فرۆکه‌وه کوشتاریان له‌ کورد کرد.
 ته‌نا‌هت ده‌ست له‌ نه‌خۆشخانه‌کانیش نه‌پاریزرا. کورد به‌ ته‌نیا
 مایه‌وه، له‌ سه‌ر ئاستی نیشتمانی و نیوده‌وله‌تی فه‌رامۆش کرا.
 هه‌رچه‌نده کوردستان پر له‌ گه‌نج بوو، هاوشیوه‌ی گه‌نجانی
 گۆره‌پانی تیانئانمیتی ده‌ سال دواتر، هه‌ولیاندا به‌ر به‌ هیزی
 سه‌ربازی و تانکه‌کان بگرن.

هه‌ستمکرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ناو بۆته‌ی فرندا دانیشتم، ئاره‌قه‌م
 دلۆپ دلۆپ لیده‌تکا، ئاره‌قه‌م به‌ نیو لاقان و به‌سه‌ر برپه‌ری پشتما
 ده‌هاته‌خواره‌وه. پرسیم: "باشه‌ کاتی دایکه‌ هاته‌ سه‌ردانت، چیت
 ده‌ویست پنی بلیی؟" ئای خو‌خواردنه‌وه چه‌ند به‌ ئازار بوو.

ئەو سەرى بەردابوۋە، سەرى رايەخە رەنگ كالىۋە داوديارەكانى بەردەمى كرد و گوتى: "ئىم پىرسى ئاخۇ داكىمى لە كۆي بە خاك سىپاردوۋە."

ئەوئىش ۋەلامى دابوۋە: "ھەلبەتە، لە تاران، لە شۆينەى تىيدا مرد. چى؟ تۇ دەتويست تەرمەكەى ھەلبىگرم و ئەو ھەموو رىگەيە بىرم و بگەرىمەۋە ھەلبەجە و لەۋى بىنىزم؟ بەو شەر و ئاگربارانە بپەرمەۋە ئەوديو؟ بە كام پارە؟ نەدەكرا ئەو كەمە ئالتونەم بۇ ئەم شتە بفرۆشم."

بابە توانى لەنىو دانە جىربوۋەكانى ئەۋەندەش بلى: "لەكۆيى تاران؟"

"مەبەستم ئەۋەنىيە بلىم زىندان بەھەشتە، بەلام خۇ ھىچ نەبى لەۋى سەلامەتى. كەس زىندانەكان بۇمىباران ناك. تۇ نازانى راكردن بۇ كۆنەتەيارە و ژىرزەمىن لە ۋەھموو سەعاتانەدا بە خۇت و كۆرپەلەيك بە باۋەشەۋە چەند قورس و سەختە..."

"كامە گۆرستان؟"

ئەوئىش خۇى مۇن كرد و گوتى: "ناۋى گۆرستانەكە نازانم. گەۋرەكەيان. ئەۋەيان كە——"

دەنگى فىكەيەك كۆتايى مۆلەتى پازدە خولەكى چاۋپىكەۋتنەكەى لىدا.

"لانى كەم كىلت بۇ پەيداكرد؟ ناوت لەسەرى نووسى؟"

ئەۋان ھەردووكيان لە يەك كاتدا قسەيان دەكرد، بەۋپەرى دەنگبەرزىي خۇيان، بۇ نىۋ ھەۋاي خنكاۋى زىندان.

دایکه به دەست له په نجره که ی دا. ئەوانیش لینه گەران یەک
وشە ی زیاتر قسە بکا.

دواتر له هەمان پۆژدا، بابە پریسکە شتیکی له دایکه پینگەشت
کە بۆی هینابوو، له نئویدا وینە یەکی رەشوسپی بچکۆلە ی تیدابوو،
وینە ی کچیکی چاوزەق. کیزه که ی. کاتیک من له دایکبووم، ئەو له
زیندانەوه نامە یەکی بۆ دایکم نوسیوو تا ناوم بنی نیشتمان، بەلام
له بەر ئەو هی ناو هە که قەدەغە بوو، دایکم له بری نیشتمان ناوی نام
له یلا.

منیش لیمپرسی: "کەواتە هەرگیز مۆلە تیان پینە دای؟"

"تەنیا یەک جار. بۆ بیست و چوار سەعات. مۆلە تە که زۆر کورت
بوو تا له وێوه بگەریمەوه کوردستان سەرت بدەم." بابە بەو
سەرما یە و بە پۆژیکی توف و زریان له گۆرستان بە دوا ی گۆری
دایکیدا گەرابوو، تا وینە و ناو هە که ی دۆزیبوو وه، که له سەر کیلیک
هەلکە نرابوو. له دوو پارچە مەر مەرە ساردە که رامابوو، ئەو ه ئیدی
ئەو ه هەموو ئەو شتە بوو که له تاکە سەرچاوه ی میهر و پایە داری
ژیانی بۆی مابوو وه.

هینامە پینشچاوی خۆم، چۆن بابە دەستی له وینە که، له بسکە
زیوینییه کان و لیوه نەجوولاو ه کان، له ژیر چاوه گەش و
شادمانەکانی دەدا.

پرسیاریکی نویم بۆ هات. "بابە." بە سانایی قسەم بۆ
ریکنە دەخران. ترس و لەرز دایگرتبووم: "باشە بۆچی له گەل ژنیک
ژیای که تو—؟" کەمیک وەستام، ئینجا وشە ی "خۆشت لینه دەهات" م

به خهفه کراوی له دهم ده رچوو، نهمده توانی ده بربرینیکی له وه به هیزتر بخه مه پال ههستی باو کم بو دایکم.

ئه ویش لیم نژیووه وه. "بوچی چی؟ لیمده پرسسی بوچی له گه ل دایکت مامه وه؟ ئه دی ئه وه روون نییه؟"

من سه رم بادا، سه یری دور چاویم کرد، که ئازاری پینج ده یه ی تیدا نیژرابوو.

"له بهر تو." ئه و به شیوه یه کی وا کتوپر وه لامی ده دهستی نام ده تگوت پرسیمه بابه ناوت چییه.

"له بهر من؟" په نجه م بو سینگم برد و برۆشم هه لکشان.

"بیگومان. له بهر تو و چیا. ئه ی واده زانی چیدیکه بووه؟ چه ند جاریک ویستم واز له و ژن و میردایه تییه به ینم. نه ده کرا منیش برۆم-یه ک دوو جارن زور نژیک بوو وازینم- به لام نه متوانی. نه وه ک دوای ئه و هه موو شته ی له ژیانمدا به سه رمه اتبوو، نه متوانی."

ده م لئ به ش بوو.

"دایکت، ده سته جئ میردی ده کرده وه. ئاخیر چاره ی دیکه ی له بهر ده مدا نه بوو - دایکیکی سه لت به ته نیا ده رباز نابئ- به لام پینشچاوییه که ی کاره که ی بو ئاسانتر ده کرد، زوو که سینیکی دیکه ده هاته نیو ژیانیه وه، به لام ئه ی ئه گه ر میرده نوئییه که ی ئازاری ئیوه ی دابا؟ ئه م کاوله ولاته هه چ قانونیکی وه های نییه مندالان بپاریزی، خۆت ئه وه ده زانی. بو من ئاسان نه بوو."

من هه ر له بابه رامابووم.

"سەربارى ئەوھش، ھەلگىرسانى جەنگ لەگەل ئەمرىكا، لەگەل
 ەھرەبستانى سەعوودىدا لە ئان و ساتدا بوو. ھىچ شتىك ھى ئەوھ
 نەبوو لى دلتيا بيت. من بە چاوى خۆم لە ماوھى جەنگەكەدا
 شتگەلى وھام بىنين" تالانوبړو، دەستدرىژى و لاقەکردن و پفاندن،
 قاچاغچىتى بە ژن و مندالەوھ. فرىكى دىكەى لە بىرە ھاوردەكە دا.
 دەمى سړى. ئاخىكى ھەلگىشا. "لە ئوردوگای پەنابەرانددا داىبابى
 وھام بىنين لەپىناو ھەندى ئاوى خاوين گەواىيان بە كىژەكانىانەوھ
 دەكرد. چادرىك وھربگرە، خواردن بۆ باقى مندالەكان پەىداكە. شەر
 خراپترىن خەلك دىنىتە پىش، تەنانت ئەوانەى لە كاتى ئاشتىيدا
 كەسانى بەرپىزىش بوون. ھەر چۆنىك بى، بە لای كەمىيەوھ، بەم
 رىگەى دەمزانى تو و چىا سەلامەت دەبن."

گەلۇ باوكم زىندانەوانى من بوو، ياخود من زىندانەوانى ئەو؟
 كلىلىك لە قفلەكە بادرا.

"لە كۆتايىدا وھە دياربوو داپىرەت پەرىبىتەوھ ئەودنىا. بابە ئەم
 قسەى كەرد و ھەلسا. "ناگادار بە، بە قسەى داىكت ھەلنەخەلەتتى.
 ئەو ژنە بەرلەوھى تووشى نەخۆشى لەبىرچوونەوھ بى و ئەوھى
 بەسەر بى، ژنىكى خراپ و دلرەق بوو. دەزانم كاتى خوى لە 'ھانا'ى
 داوھ، ھەروەك چۆن مىردەكەى خوى تىيدەسەرەواند."

لى ئەو تەپە پىيانەى شىلگىرانەو لىبراوانە بەسەر پەىژەكان بۆ
 سەرەوھ ھەنگاوىان دەنا، ھى داىكم نەبوون.

قسەكەم بە باوكم برى و بەرەو ژوورى مىوان غارمدا.

بە بىنىنى سەرە كەچەلەكەى چىا حەپەسام. ئاخىر ئەو پرچەكەى
 خوى زۆر خۆشەوېست. "ئەوھ چىت لىقەوماوھ؟"

بابهش به نيوچاوان گرڙيبه وه: "ئەري ئو ههرايهت له چيه؟ كابرا هاتوته وه سەريک له خانه واده کهي بدا."

چياش به زه رده خه نه وه: "تکايه، ده کري باوه شيک؟"

ئیدی منيش خۆم خسته باوه شي.

ئەويش دەستيکی له سەر نيوچاوانم دانا. به ته وه سه وه گوتي:

"ئەري له يلا گيان چيه، سەرت به ههته ره که وه ناوه؟"

بابهش چوو دوو بيره ي له به فرگره که هينا، يه کيان بۆ خۆي و

ئەوي دیکهش بۆ کورپه کهي. له يلا په نجه ره کهي به کراوه يي

ههشتو وه ته وه. پيموايه باي سارد لينا وه و نه خۆش که وتوه.

چيا دەستي گرتم و له سەر قه نه فه که داينيشاندم، ئینجا گوتي:

"پيوسته پزيشکيک ببينين."

چاوم ئاوي کرد: "ئەوان له سەر ههچ وخۆرا شليريان گرت."

چيا هه موو چه که جه کاني که وانته ري هيرباري کرده وه و

داخسته وه. "وه ره په رۆيه کي خاويني تيندانه بي؟"

بابهش له چياي پرسى: "ده تواني به ياني له گه لم بيتته پۆليسخانه؟"

"به دانبايه وه." ئەوسا چيا هه نديک ئاوي له ده فريکي پلاستيکي

گه وه کرد و پنيه کاني مني خسته ناوي. کراسه کهي خۆي دا که ند،

ته ري کرد و له سەر هه نيه ي دانام. "ئەري بابه ههچ کۆدينمان هه يه؟"

بابهش بۆله بۆليکي کرد و چوو هه مامه که.

"ئەري ئو جيبرينه چيه؟" به دەم ئەم قسه يه وه ئاماژه يه کم بۆ

شاني کرد، له کوني فانيله که يه وه دياربوو.

“هیچ نییه.” چیا نیوچاوانی ماچ کردم، ئیدی هه موو نازاریکم
رهویه وه.

“ئەری بۆچی له پشووێ زستاندا نه هاتییه وه مائی؟ باشه ئیستا له
ناوه راست و گهرمه ی خویندندا چۆنه هاتوویته وه؟” پرچه
سهربازناساکه شی هیچ لینه ده وه شایه وه.

“ده بیینی، کراسه ته ره کهم وشک بووه وه. خۆ ئەگه ر تایه کهت
نه هاتبایه خوار، ئەوا به کسه ر ده میردیه به شی فریاکه وتن.” ئەو به ک
دوو حه بی دامی و په رداخه ئاو یکیشی به سه ر ده مه وه کردم.

دوایی شتیک وه بیرم مابی، ئەوه بوو خۆی و بابه منیان
هه لگرت و له ژوو ره که ی خۆم داینامه سه ر پێخه فه کهم. “چیا...
یارمه تیی شلیز بده.” به زه بوونییه وه لینی پارامه وه، به لام وشه کان به
شینویه کی ناحالی له ده مم ده رچوون.

ئەوی شه وی، هه ر کاتیک چاوم هه لده هینا، چیا له ته نیشتم بوو،
کراسه که ی ته ر ده کرد و له سه ر نیوچاوانی داده نام.

سه ربه ندی نیوه رۆ به بۆنیکێ خوش به خۆ هاتمه وه. “له که یه وه
چیشته لیده نیتی؟” هه یینی سه رگنژییه که م که متر بوو بوو، به لام هیشتا
هه ر زه بوون و که نه فته بووم.

“کوڕ کاتی له سه ر ده ستی خۆی بژی...” ئیدی قاپیکێ له سووپی
میشکی راده ست کردم، هیشتا هه لمی لێهه لده ستا، ئەو گیا و
به هاراته ی تیی کردبوو له سه ری سووپه که نیشتبوو.

“ئەری شلیز نازاد کرا؟”

ئەو بە سەنگینی تەماشای کردم. "بەلێ. ئەو ئیستا لە
نەخۆشخانەیه." تەوژمیکی نوێ لە نیگەرانی دەستەخوشکەم
بەربوووە گیانم.

"دەی با هەلیینم — ئەو لەسەر دارسانەکە ی لێدانی خواردوو؟"
"شلیرە ئیدی." ئینجا چاوی لەسەر لابرەم، بەلام شتیکم لە ناخیدا
بەدیکرد، پەنگی خواردبوووە.

بەلای کەمیەو بەو ئەسوودە بووم کە شلیر لە زینداندا نییە.
داواشم لە چیا کرد راستییە کەم پێی.

ئەو کتیریە کە ی لەسەر ئاگر دانا و گوتی: "چ راستییە ک؟"
منیش ڕووبە ڕووی بوومەو. "تۆ لە تەلەفۆنکردن وەستای.
وەهام چاوە ڕێدەکرد لە پشووی زستاندا سەربەدەیتەو. ئیستاش
پرچت. چی لە ئارادایە؟"

ئەو دەنکە شقارتە کە ی لە هەوادا بەرزکردهو تە فویەکی لێکا و
بیکۆژنیتهو. چیا گوتی، وازی لە زانکو هیناوه، نایەوی بچیتەو و
زانستی سیاسەت تەواوبکا لە کاتێکدا دلی هەر بۆ خویندنی قانون
لێدەدا.

"لەم ولاتەدا، ئیمە تەنانتە مافی ئەو شمان نیە داوای مافەکانمان
بکەین." ئامانجی ئەو وەک خۆی گوتی، ئەو بوو بە لکو تاوانبارانی
جینۆساید و ڕەشەکوژی پەلکێشی دادگای تاوانە نێودەوڵەتیەکان
بکا. ئەو ئەرخاین بوو لەو هی ئەمە ئارمانج و مەبەستی ژبانی ئەو،
ئیدی نەیدەویست چوار سالی خویندن بە شتیکی بە فیرۆ بدا کە بی
سوودە. لی کە ئیستا دەرکراو، ناتوانی چیدی دەست بە بەهانی

خویندکارییه وه بگری بۆ ئه وهی نه چینه سه ربازی، بویه ئه و سى مانگه ی رابردوو له سه ربازگه بووه، مه شق و راهینانه که ی ته و او کردوو. منیش لى تووره بووم، ئاخىر پيشتر پى رانه گه ياندبووم، به لام خو من له بهر له رز و تا گىژ و کاس بووم تىن و حه و سه له ی ده مه قالیم نه بوو.

‘باشه ئیستا که سى مانگه ی سه ربازییه که ت ته و او بوو، چى ده بی؟’

‘ده نىزدریته گوندىكى دووره ده ستى لاپه رگه تا ده رس بلیمه وه.’
‘هيوادارم بنىزدریته وه شوینىكى نزیك.’ به ده م ئه م قسه یه وه ئه و گىراوه لیمۆ به ههنگوینه ی بۆى گرتبوومه وه فرمکرد.
‘منیش هيوادارم. باشتره خزمه تی گه له که ی خو م بکه م.’
به ده م ملخواراندنه وه پیمگوت: ‘ئه م خو نواندنه ت لى رى لیته نام.’^{٥٦}
ئه ویش پیکه نى.

ئه م ئیواره یه درهنگ هاته وه، له نامرادى و تووره بیان ده کولا. ئاخىر تورکيا دووسه د که سىكى له کوردان کوشتبوو. باوکمان به راشکاو ی داهىزرا نى پتوه دىاربوو؛ روخسارى له بن ئازاردا گرژ بوو بوو.

ئىدى ئیمه ش ههروهک جاران ئه گه ر بۆ ماوه یه کیش بى، له لایه ن باوکمانه وه پشتگو ی خراىن.

^{٥٦} نىدیومیکه واتای هه راسانى و تووره یى ده دا.

دوای ئەوێ شلیز له نهخۆشخانه ده‌رچوو، منیش له ده‌ردی
هه‌وکردنی سییه‌کان‌ پزگارم بوو، سه‌رم له شلیز دا. جوانه ده‌رکه‌ی
لێکرده‌وه و باوه‌شی پێداکردم. وه‌ها دیار بوو وه‌ک ئەوێ بگری.

"شلیز نوستوو. جارێ دانیشه." شوینه یه‌ک هۆده‌یه
ریکوپێکه‌که‌یان له نهۆمی بنخانی به‌ خۆی و دیواره بۆیه‌کراوه
کریمییه‌که‌ی و قه‌نه‌فه بچکۆله‌که‌ پێچه‌وانه‌ی بۆیه زه‌ردباوه‌که‌ و
قه‌نه‌فه سوورباوه‌که‌ی لای خۆمان بوو.

"نه‌خیز، من نه‌نوستووم." ده‌نگی شلیز بوو له ژووره‌ی نوسته‌وه
ده‌هات.

ئیدی جوانه منی بۆ لای ئەو په‌وانه‌کرد و خۆیشی چوو
ده‌موچاوی بشوا. شلیز له گۆشه‌یه‌کی ته‌ختی نوستنی دانیشتبوو،
ئه‌ژنۆکانی خۆی توند گرتبوونه باوه‌ش، توند بۆ خۆی گیرساندبوو.
سه‌ری هه‌لبه‌ری و نیگامان به‌ر یه‌ک که‌وتن. جیبری‌نیک‌ی گه‌وره‌ له‌سه‌ر
لاچه‌ناگه‌ی چه‌پیه‌وه تا ناوه‌راستی نیوچاوانی پۆیشتبوو، برۆکه‌شی
شه‌فکردبوو. خالێکی خۆینینی چکۆله‌ش له سه‌ر چاوی چه‌په‌ی
هه‌بوو. ده‌موچاویکی پووشاو و پڕ له‌ ئازار.

منیش نووشتامه‌وه و ده‌ستم گرت. "ده‌لالا من^{٥٧}، ئەوه چیان
لێکردووی؟"

به‌ راچله‌کینه‌وه: "من باشم. ته‌نیا گورچیه‌یه‌کم له ده‌ست داوه‌."

منیش قیژاندم: "گورچیه‌یه‌ک. تۆ گورچیه‌یه‌کت له ده‌ست داوه‌؟"

جوانه به خوی و سینهک که پیاله‌ی چای له‌سەر بوو،
هاته‌ژووره‌وه، چاوه‌کانیشی به ته‌واوی وشک بووبوونه‌وه. "ئه‌و
گورچيله‌یه‌کی ته‌واو کارای دیکه‌ی هه‌یه."

"چۆن؟ بۆچی؟" هه‌ولمدا ده‌سته‌کانم له نیو مшти شلیز ده‌ربه‌ینم،
به‌لام ئه‌و ده‌ستی به‌رنه‌دام. بۆ یه‌که‌مین جار بوو ترسم له
چاوه‌کانیدا به‌دیکرد. ده‌تگوت ناوکه‌وه‌که له بن مندا پۆده‌چین. ئاخ‌ر
هه‌رگیز نه‌مبینیوو ئاوه‌ها له شلیز بدری چ له قوتابخانه‌ چ له هه‌یچ
شوینیکی دیکه.

"له شیکاری په‌رده‌ی کچینیم ده‌رنه‌چووم. پاشخانی دایابیشمیان
ده‌زانی. ئیدی دوو پیاو و ژنیک که‌وتنه‌سه‌رم لیده و لیده.
نه‌خوشخانه‌ی زیندانه‌که گورچيله‌ خراپبووه‌که‌میان ده‌ره‌ینا. ده‌زانی
سه‌یره‌که چی بوو؟ له‌وه‌موو لیدانه‌دا په‌نجه‌کانی ژنه‌که شکان."
ئه‌و ده‌میک بوو پێده‌که‌نی تا دیسان ئه‌ژنۆکانی به‌سینگیه‌وه توند
گیرساندنه‌وه.

جوانه ده‌ستیکی له‌سه‌ر ته‌ویلی شلیز دانا و ده‌ستی ماچکرد.
منیش هه‌ناسه‌یه‌کی قوولم هه‌لکیشا، لینه‌گه‌رام فرمیسکه‌کانم
داببارن. "من هه‌ندئ له فیدیۆکاتم پاراستوون. حه‌وت دانه‌یان.
بیووره، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م پیکرا."

ئه‌مجاره‌یان شلیز به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی راسته‌قینه‌وه گوتی: "له‌وه
بروایه‌دا نه‌بووم یه‌که دانه‌یه‌شیان قوتاری بیی."

ئینجا زنجیری پالتۆ درێژه‌که‌م کرده‌وه و جانتای دیفیدیه‌کانم
ده‌ره‌ینان.

شلير سووکه شوخی له گهل کردم و زه رده خه نه که شی گه یشته
جوانه که گوتی: "گوتم ئیستا به میزدیان داوه و دوو گیانی شه."
"ئه دی!"

ئیمه پیکه نین. هه لسام پالتوکهم له سهر کورسییه ک دابنیم. کتیبی
"زه گه زی دووهم" له سهر ره فهی کتیبه کان بوو. من ههر
نه مخویند بووه وه، که واته ههر ده بی چیا بزی هینابی. له سهر
یه که مین لاپه ره ی تیبینییه کی نووسیوو: بو شهر فانه
خوشه ویسته که م.

منیش به مونییه که وه: "نه مزانی تو و چیا ئه وهنده لیکنزیکن."
شلير داوای لیکردم: "له یلا، تکایه که میک لام دانیشه. چراکان
داگیرسیته. ده رکه کان بخه ره سه ره پشت. "پینچ خوله کی پاشتر، شلير
خه وی لیکه وت.

منیش له ژووره که هه ستام. ئیدی هه ستم نه کرد پئویست بی
چیدی بهر به فرمیسه که کانم بگرم. جوانه ش به دوامدا هات و باسکی
گرتم. منیش گوتم: "ئه ری بو خاتری پیغه مبه ر خوا که نگي لایه ک
لیره ده کاته وه؟ بوچی ئه م شتانه له شلير ده قه ومین؟"

"ئوو، شیرینا من، خودی بی قسووره." ئه مه قسه ی جوانه بوو،
به زارواه نه رمه کرمانجیه که ی - که زور له و سورانییه ی کوردان
له ئیران و عیراق قسه یان پیده کرد، ده نگدارتر بوو- به شیوه یه کی
تایبته نه رمونیانتر بوو. "ئه وه هه مووی پشئویی ئاده میزاده و
ناژانه که ش به شیکه له قانون. که واته هه مو شتیک له دهستی

خۆماندایه. گوله کهم^۸، ده کړی بگوردری. ئه و هر به گوله کهم بانگی ده کړدم.

“حه زم ده کړد بړوای تو م هه بوايه.”

بیرم له چه رمه سه ریه که ی جوانه کرده وه که چون له کاتینکا نهیده زانی به فارسی قسه بکا، دانیشتنیکی دادگایان به سه ردا ساغکردو ته وه که له هه موو گه ننگه شه که ته نیا له چه ند وشه یه کی که م حالی بیوو. کاتیکیش هه ولیدابوو به کوردی داکوکی له خوی بکا، دادوهره تووړه که بپیریاری حوکمدانه که ی له زیندانی “هه تا هه تايه” بۆ له “سینداره دان” گورپیوو. به لوژیکی دادوهر، جوانه مادام به زمانی دایکی قسه ده کا، که واته جوداییخوازه. له کاتینکا ئه و تا ئه وئ روژی جوداییخواز نه بوو.

جوانه ش گریابوو، پوونیکردبووه وه، که ئه و له کوبانی، له سوریا گوره بووه و فارسی نازانی. به لام خو که س لئی تینه گه یشت. هه روه ها که سیش خوی له وه به خه م نه کړد، ئاخو ئه وه ی به کوشتن تاوانبارکراوه چی بۆ گوتن پتیه. جوانه به ناوه کوردی و فارسی و عه ره بییه کانی خوا سویندی خواردبوو، ئه وه ی کردبووی به رگری له خوکردن بووه، چونکه کاتی له کار گه پراوه ته وه مالی، پیاویک هه ولیداووه ده ستریزی بکاته سه ر، به لام خو قانون ته نیا یه ک شتی ده زانی: ژیانی پیاویک دووهینده ی ژیانی ژنیک به نرخه. خه لک کوتیان پیاوه که به رله وه ی بکوژری هه ر به راستی لاقه ی نه کړدبوو. پرسیبوویان خواده زانی ئه و روژه چی له به ردا بووه؟ باشه بۆچی به

ته نیا و به تاریکی گه راوه ته وه مالی؟ هه رچونیک بیک، ده بوو جوانه
یان ئه وه تا دیه ی خوینی کابرا بدات، یان له توله دا له سیداره بدری.
تا که شت که جوانه ی له په تی قه ناره ده ر باز کرد، شلیتر بوو، که
له زگیدا گه شه ی ده کرد. ئیستاش هه ر هه مان حکومه ت، ئه وه ی
برپاری مه رگی دایکی دابوو، هاتوته زگ شلیتری.
ئیمه بو ماوه یه ک نامیزمان به یه کدا کرد و له باوه شی یه کدیدا
تیز گریان.

'چاوه که م'، هه موو ئه وه ی پئویسته بکری هه ندیک گوینگرته.
له بیرنه که ی، گریان، ته نانه ت نزا و پارانه وه ش بن که لکه و
نابیستری. پروانینه گه رمه که ی، منی خسته سه ر ئه و که لکه له
ئه رخه یانه، که ده مزانی هه ر له به ر چاوی ون بيم، له ده ستی ده دم
و نایبینمه وه. جهسته ی دهسته خوشکه که شم چه شنی رۆحی شیناوی
من، شیتوینرا بوو.

له ریگای گه رانه وه شم بو ماله وه، ده نکه که ی شلیتر کتیبه.

بهندی دوازده

بابه له حه مامی هاته دهر، هه مان په شته مالی به شیوه یه کی فشول به سه ر شانی دادابوو، هه مان نیشانه ی جیبرینه کانی سه ر پشتی و سابونیش هه مان بونی جاران. داخی هه لقولای ناخیشم له گهل بینینی جیبرینه کان هه ر هه مان ههستی جاران بوو، به لام گه وره تر. نه وهنده دلشکسته بووم هیزی جولانیشم نه بوو، دیسان خۆم به گوشه گیری بینیه وه. بیستم فاتیما، نه و کچه دهوله مهنده، دوا ی نه وهی ده زگیرانه که ی له رۆژی زه ماوهند خوی نیشان نه دادابوو، له داخان خوی کوشتبوو. منیش له دلی خۆمدا، له سه ر نه و کاره ی لومه م نه کرد.

هه ر راسته وراست بابه چوه ناندینه که و سه ری له سه ر مه نجه له که هه لدایه وه و بۆن و به رامه ی شیوه که ی هه لکیشا. ناخر شۆربایه کی هه ره خوشه ویستی چيام به داوده رمان و گوشتی کویره که، سه وزی قاولمه م^{٦١} بۆ لیتابوو. له سه ر خواردنه که هه م سه رنجی بابم بۆ لای خۆم پاکیشا هه م ده ستخوشی چيام حاصل کرد، به لام هه ر که تیروپر خواردیان و لیکشانه وه، من هه ر هینه ی قاپ و که وچکه چه ره جیماوه کانی ناو ده ستشۆره که پیشچاو بووم.

بابه له سهر مافوره که ی دایکی پالی لیدایه وه و گوئی له رادیوکه ی خوی گرت. "هروه ها محمه د سهدیق که بودفهند، نووسه ری ههفته نامه ی په یامی مردومی کوردستان - په یامی خه لکی کوردستان - به 'دنه دانی خه لک بو هه لگه رانه وه له ده وله تی ناوه ندی' تومه تبارکرا و یازده سال حوکمی زیندانی به سهر دا درا."

بابه گوئی، پوژنامه نووسه که له باره ی کولبه رانی^{۱۱} نووسیوو، له منیشی پرسى ئاخو ده یاننا سم. منیش نه مده ناسین. گوندنشینه کلوله کان، نه وهنده بیچاره ن ژیانى خو یان و ژیانى شته به هاداره که یان، واته هیستره کانیا ن بو به قاچاغبردی که لوپه ل ده خه نه مه ترسییه وه، به چهن دین سعات و پوژ به نیو کتواندا ده پون ئه و باره قورسه شیان به کول هه لگرتوه، به نیو چهن دین خالی پشکنیندا دزه ده که ن، هه ر له گو تره ش پاسداره بیړه حمه کانی ئیرانی ته قه یان لیده که ن.

"بابه، من هه مو ئه و کراسانه م دوزینه وه که له ماوه ی سالانى رابردوودا وهک دیاریی بوم کریبووی. ئه ری هه ولت نه داوه هیچیان ده به ربکه ی؟ ته نانه ت بو یه ک جاریش؟" ئه مانه م له بن بارستایه کی گه وره ی پوژنامه کان له هه وره بانه که شار دبوونه وه، هیتشتا کاغزه ی کارخانه که یان هه ر پیوه بوو.

"خو ئه گه ر پاسه وانه کانیش نه یانکوژن، ئه وا سه ختی کاره که ده یانغه وتینی." ئه و دریزه ی به قسه که ی خوی دا، به لام هه ستمکرد نیشانه یه کی هه راسانبوونی که وته سهر روخسار. چاوه ریم کرد روونکردنه وه یه ک بدا، به لکو بلی رهنگه که یان زور زه ق و شادن یان

سایزه که یان بۆ من نابیی، که چی ئه و لیمه راما و منیش توانیم بیرکردنه وهی بخوینمه وه. ئاخر چۆن له یلا زیاتر بایه خ به کراسه کان ده دا زیاتر له ژیا نی ئاده می زاد، که ههفتانه له بهر هه ژاری و له ئەنجامی درن دایه تیی پاسه وانانی سنوور سه ریان تین داه چی؟

ئاخیکم هه لکیشا و پووم له تاکزووره که ی چیا له بنهۆمی کرد. ئه ویش رادیۆکه ی پیکردبوو، له سه ر هه مان ویستگه ش بوو: "له سه قز — خو پیشانده ره نارازییه کان کوژران و چل و دوو که سیان لیگرتن. باله خانه کانی حکومه ت و بانکه کانیش ویران کران."

ئو له هۆده بچکولانه که ی راویچکه ی ده دان، ئاره قه ی ده رده دا، تیبینی ده نووسینه وه، ئینجا راویچکه ی زیاتری ده دا. "هیزی سه ربازی ئیرانی هه زار و دووسه د خو پیشانده ریان گرتوو و یازده که سیسیان کوشتون..." رادیۆکه له سه ر راگه یانده نه که ی خۆی به رده وام بوو.

مه ل و کرمیش هه موو گیتلاسه کانی هه وشه ی پشته وه یان خواردبوو. پایسکیله کانیشمان له وئ ژهنگاوی و خراپ بوون. داره کانیش وشک هه لاتبوون.

چیا بۆ کاری ماموستایه تی خۆی تیکده نا.

منیش له هۆده که ی وه ژوورکه وتم. "هه مو ههفتان سه رده ده یه وه؟"

له شوینی خۆی به سه ر جانتا که یه وه نیگایه کی تینگرتم: "هه مو ههفته یه ک؟"

"ئێ خۆ ریگا که ی هه ر سنی سه عاته!"

دەبى كىتىب و شتە قورسەكان لە بنەوہ دابنرین، واہ؟ ئینجا جلی ژیرەوہم و گۆرەویەكانم بئاخنمە كەلینی كىتیبەكان، تۆش پیتوانیہ؟^{۶۱} ئەو لینی پرسیم ئاخۆ هیچ شتیک دەربارەى سەفەر دەزانم. ئەرى ھەر بە راستش، كایرایەك ئەوہندە لە خزمەتى كۆمەلگەدا بى، بۆچ پارەكەى خۆى بۆ سەردانى سەرگەردانىكى ھەمیشەى و پیربووى دەستى زەمانە بە فیرۆ بەدا.

"كراسە شینە خۆشەویستەكەت لە بیرنەكەى!" بە دەم ئەم قسەپەوہ كراسەكەم بە خاوینى و ئوتووكرای دایەدەست.

ئەویش گوتى "ئەھا، سوپاس!" بەلام نەشیخستە نیو جانتاكەپەوہ. "دەى ئوستاد، بۆم پوونبەوہ: چ عەیبىكى تىدایە كراسى خاوین و جوانت دەبەردابن؟" رەنج و خەمخۆرى و جودى بىنەھای من نەبووہ ماپەى باپەخى وى.

چیا سەرى بەدا و گوتى: "من دەچمە گوندىكى ھەژار، خۆ ناچمە كىپركى شىكپۆشى."

منیش دەستم خستە سەر كەمەر و گوتم: "ئوو، كەواتە تۆ ئىستا بوویتە پیر"^{۶۲}، وا نییە؟ چىیە تۆ پیتواپە نازانم، كە تۆ بەرپرسیارى لە دەستدانى گورچیلەكەى شلیرى؟"

چیا نوزەپەكى لىھەستا و ئاھىكى دەردا، لە مەشدا بۆم دەركەوت پىشبینیە سرکەكەم لە جنى خۆیدا بووہ. خۆى بەسەر جانتاكەى شۆركردەوہ، خۆى لە نىگام بە دوور گرت و جلەكانى

^{۶۱} لىزەدا وشەى پىرم بەرانبەر پیاوى پىروز بەكارھىناوہ.

ژیره وهی بچو وکتر و بچو وکتر لیده کرد تا له که لینه بچو که که ی
نیوان شته کانیدا، جی بکاته وه.

همو شتیک پروون و ناشکرا بوو. که واته گیانه
پیشکه و تنخوازه کان له یهک نزیک ده که و تنه وه و له منیش دوور. "تو
ده لینی که واهموو شتیک له باره ی ئه م کومه لگه یه وه ده زانی، که چی
نه تتوانی یاره که شت بپاریزی؟ له که یه وه به دزیی من په یوه ندیتان
هه یه؟"

"شلیر داینا بوو هه مان ئه و روژه ی تیندا گیرا پیتبلی. له یلا، هه ر به
راستی، ئیمه ده مانویست پیت بلین، به لام ده بوایه وه ختی خوی بیت
و کاته که ی گه نجاو بی. تو له سه ر ئه م جوړه شتانه زور کورتبین و
هه ستیاری." ئه م قسه یه ی چیا بوئی هه مان وه سفی شلیری لیده هات
بو من که هه زار جار به گوئی دادا بوومه وه: کاتیک باسی سینکس
بیته گوړی من ده مارم گرژه. "ده ی تکایه ده توانی نیستا وازم
لینینی؟"

"ئهری بوچی وه هام له گه ل ده جوولیتیه وه وهک ئه وه ی ته نیا
مایه ی هه راسانی بم؟" به دم ئه م قسه یه وه ده نگم له رزی، وهک
مشکیک بسریکینی و ابووم.

"ئیمه یه کدیما خورده وی. ده زانی ئه مه مانای چیه؟ خو ئه وه
نیبه ناچارم کردبی." به پشته دهستی له رزو که وه ئاره قه ی
نیوچاوانی سری.

"چاکه، خو ئه و له سه ر ئه و به زمه تووشی ئازار و ئه شکه نجه
بووه، توش وها رهفتار ده نوینی وهک ئه وه ی له ئاسمان که وتبیته
خواری."

کتییکی گرت و به دیواری دادا و به دهنگیکی گهوره که تا ئەوکات گویم لینهبوو هاواریکرد بی: "ده برۆ ژیا نی خۆت بژی و له کۆلم بهوه."

منیش هیچ ژیا نی نهبوو.

چیا زنجیری جانتا نیوه پره که ی توندکردهوه، بی ئەوهی قسه به کی دیکه بکا و رۆیشت و ده رکهشی به توندی له دوا ی خۆی پیوه دایه وه.

به دلساردی له سه ر میزه که ی ئەو دانیشتم و ده فته ره که می خویند نه وه. ژان و ناسۆری کوردانی به زمانی زگماکی قه ده غه کرا و دۆکیۆمینت ده کرد: پیاوانی کورد ژماره به کی نابهرابه ریان له نیو زیندانییه سیاسییه کان و له سیداره دراوان پیکده هینا، زیاتر له پێژه ی ۴۰٪ بوون. ژنانیش خۆیان ده سووتاند. خویندکاره زیره که کانیش له بهر خۆیان و له بهر چالاکی سیاسی خانه واده که یان له زانکۆکان ده رده کران. له هر لاپه ره به کیش سرودی نه ته وه یی به خه تیکی تیکه لاو نووسیوو وه: که س نه لێ کورد مردوو، کورد زیندوو.^{۳۲}

منیش په نجه م به سه ر وشه کانداهینا. زیندوو. مردوو. زیندوو. ئیمه مردووین به لام هینشتا هر زیندووین. ئەری ئه مه چۆن ده بی؟ له راستییدا وابوو، هه ستم پیکرد. په نجه م خسته بهر لووتم. هه ناسه م دها، به لام خۆ نه ده ژیا م. که س نه بوو ئەو راستیه بیینی.

^{۳۲} Kas nalle Kurd merduwa; Kurd zinduwa

شتىكى بەھىز ئامبازم بوو و نەشەدەپۇزىشت. بىن ئۇقرە بووم،
پراوہدوو دەنرام. منىش نووسىم: لىرە من ھەم. كوردىك كە
ئارەزووہكانى لە پىشچاوى تودا بوونى نىيە، ژنىك بە ئازار و
گوشەگىرى دارماوہ، ھەزار سالە گوشەگىرى و ناتوانايى بە مليدا
ئالاوہ. تو ژانوناسۆرى ھەموان دەبىنى، تەنى ھى من نەبى.

تۆيۇتايەكى سوور لە بەردەرکەى مالمان خاويكردوہ و ھۆرنى
لىدا. بابە بە رىشتاشراوى و جلىكى خاوين و بژوونوہ سوار بوو.
شوفىرەكە، دەرمانفرۆشكى دراوسىمان بوو، ھەموو كەسىك پىنى
دەگوت گۆرھەلكەنە.

منىش دەبووايە زياتر بچمە دەرەوہ. قوتووہ بچكۆلەكەى حەبى
قىتامىنم پر لە ئاوى گەرم و كاغەزى پەمەيى كرد. بە پارچە
پەمۆيەكىش سەرپرومەت و لىتوہكانم رەنگكرد. ئەم بوژانەوہ
ساختەيە ھەندى تىنوتاوى متمانەى پىبەخشىم تا بچمە تاكە پاركى
شارەكەمان.

چىمەنەكە دواى سووكە بارانەكە خاوين و بۆنىشى دەمار دەمار
دەپۇزىشت. سەربارى قەدەغەبوونەكە، گولە مىلاقە و گلوكەكانى
دىكە لىكرابوونەوہ. كاتى لەدايكبوونى چىام وەبىر ھاتەوہ، ئەو
كاتەى لەگەل جوانە و شلىر بە قەدەكانيانەوہ لىماندەكردنەوہ.
شەقىنم لە ميوە گەنىوہكەى بەرپىم ھەلدا، ئەوہى لە دارەكە
كەوتبووہخوارەوہ و كرم و بالندەش نيوەيان خواردبوو. ئاى لەو
سىوہ نەخواراوہ.

پياوان بە وىدا دەھاتن و فىكەيان لىدەدا، بانگيان دەكرد، چەند
نزىك دەكەوتنەوہ بە جلە مۆدىل كۆنەكانم پىدەكەنين. دەكرا چۆنيان

خواستبا وهام رهفتار له گهل بکهن. ئاخړ ژنان هر دوو جوړ بوون: قهچپه و کویلهی گویرایه لی مالباته کانیان. کیژه باشهکان هرگیز به تهنیا نه دهچوونه پارک. کیژه باشهکان بهوه قایل بوون پیاوان له بری ئهوان لهوئ ههواى سازگار ههلمژن، ههموو ئوکسجینهکه ههلمژن تا ژنان له تهنگژهدا بهیلنهوه.

کاتی له پارک و له ژیر ئاسمانه شینهکهدا پیاسهه دهکرد، دوو نهوجهوانم له سهر دارئ بینى، یهکدیان ماچ دهکرد، ههولیاندهدا له نیو گهلای دارهکهدا خوئیان له بهرچاوان بشارنهوه. هر دهبی پرویان بهوه ههبی که له شهقل و دابی پولیسی ئاکاردا نییه بهرهو ئاسمان پروائی. ئاخړ خو لهسهر ئهوه کورهکان له سیداره دهران.

منیش خواحافیزیم له گولزار کرد و لارییهکهه گرت. شوفیزی ترومیپلهکان به هورنلیدانهوه ههولیاندا له گهل خوئیاندا ههلمگرن. ئیدی هر یهک دوو چرکهی پیچوو بریاری خووم دا. ئامادهبووم سواری یهکی له ترومیپله هورنلیدانهوههکان بيم و خووم بدهمه دهستی قهدهر. ئهمهش شتیکی باو بوو بو پیاوانی ترومیپل نوی، که ئافرهت سواربکهن، لهو سواربوونانهشدا شتی به دوادا دههات- ژمارهی تهلهفون، ماچیک، ژوانیک، رابواردنیک، بهلکو شتی دیکهش ئهگهه کارلیکهری سووز و دهروونیان تیکهه لکیش بووبایه.

لهسهر لئواری شوستهکه وهستام. پیاوانیش هر دهنگیان دههات و فیکهیان لیدهدا، له پهنجهرهی ترومیپلهکانهوه سهیریان دهکردم، دهیانپرسی، ئهري ئهه کچه شوخه بو کوئ دهروا؟ منیش له ژیر دهغلییه خووماکییهکهه سوورهلهگه رابووم.

یه کیکیان په نجهی گوره و ئاماژهی له یه کخشانندن تا نیشانم بدا
پاره م ده داتی.

منیش له سهر شوسته که دانیشتم. لیدانی دلم خاوبووه وه، تا
نیوانی لیدان و لیدانیکي دیکه ی زوری خایاند. لیدانه کان دهاتنه وه،
دلکز و مهلول، مینای ماسیبهک بووم له سهر به ردیک بله رزی و
دهمی له یه ک بدا.

ترومبیلنیکي دیکه ش هوړنی لیدا. سهرم هه لیری تا له جامی
په نجه ره ی سهر نشینه کانیه وه ببینم، ئوه بوو له و کاته دا
ترومبیلنیکي سووری شیفتی له به رده ممدا ستوی گرت.
دهسته کانیشم له سهرمان گود بیوون، ده رکه م پینه ده کرایه وه.

”ئهرئ بو خاتری جه هه ننه م، ئوه لیره چی ده که ی؟“

”سلاو بابو.“ توورپه یی له چاویدا نه وه ک هر سامناک بوو:
پرقو کینه ی وه ک ته وژمیکي کاره بایی بو سهر من گواسته وه؛ ئاخر
من له که ی سهر ناموس بووم، هه ولمده دا له گه ل ترومبیلنی بیگانان
سواربیم. منیش هر ئوه ندهم گوت: ”به ته ما بووم بچمه لای
پزیشک.“

ئو په نجه ره که ی داخسته وه و ترومبیلنه که به ته ناش ده رپه پی و
له دوی خوی توز و غوباری په یدا کرد. من له سهر شتیک سزادرام،
هیتستا نه مکر دبوو، له دادگایه کیش دادگایی کرام، که لئی
دوور خرابوومه وه.

دوی ئوه ی به ته وای به تالبوومه وه، داماوانه که میک به پی
رویشتم و پاشان دهستم بو تاکسیبهک راگرت بو مالی داپیره م.

کاتیک گه یستمه بهر دهرکه ژهنگاوییه که ی ئه پارتمانه که، بهرچاوم تاریک بوو. به دهست خۆم به دیواره که وه گرته وه، ئینجا سهرم وه باسکم کرد و وا هاته بهرچاوم وهک ئه وه ی سهره بچکۆله که ی چيام وهشانم کردی. من ئه و رۆژانه م هاتنه وه یاد که ئه و چیرۆکی له چیرۆکهکانی من دهبینی، ئه و چیرۆکهکانی له و کاته ی چووه زانکۆ ئیدی ورده ورده له ناخی مندا شی بوونه وه و لیکه له وهشان.

ناوکه په تکینکی نادیار من و چیا ی به یه که وه گریدابوو، ئه و جوره په یوه ندییه ی نیوان خوشک و برا، که لای باوانیان پشتگو یخرابوو. ئه و ئه وهنده شو ریبوو نیه پرسی مامۆستایه تی، ئیستای خزی فه رامۆشکردبوو. هه ق بوو له گه لی چووبامایه گونده که، ئه گه رچی ئه و پیشنیازه شی بۆ نه کردبووم.

سه رکه وتن بۆ نهۆمی سییه م بۆ لای ئه پارتمانی داپیره، مرۆی گیتروویژ ده کرد. ئیدی روممتم به دهرکه ئاسنینه که ی وه نا تا که میک سارد بیمه وه.

له دهرکه وه گویم له دهنکی دایکم بوو، دهنکی سهر، نه غمه ئاسا قسه ی ده کرد، ئه و دهنگی بۆ شه و گویم لیبوو کاتی ته له فزونی ده کرد. نه مده توانی وشهکانی له یه ک جیا بکه مه وه و لی حالی بیم، به لام خۆ سۆزداری به وشهکانییه وه دیاربوو. کلله یه ده گه که ی لای خۆم دهره ئینا، به هیناوشی له قفله که م وهردا، چی ببینیم، شتی کم بینی، نه ده بوایه هه رگیز ببینیم.

به هه ق پیم باشتر بوو بروام به وه کردبایه توشی شیزو فرینیا بوومه له وه ی که به چاوی خۆم ببینیم. هه ر به راست دایکه به

دەنگىكى ئەويندارانە بۇ چوگە بچكۆلەكەي ژنە پروتەكە دەدوا. بە دەست لە راستى دەمى خۇي راگرتبوو. دايكە جلىكى ژىرەوھى سوورى لە بەردابوو- ھەرگىز پىشتەر لە دۆلابى جەلەكانى ئەودا نەمىنىبوو، بە دۇنيايىشەوھى ئەو نەبوو. ئىنجا دايكە وازى لە كىرۆكەي ئەو ھىنا و قوزەكەي لستەوھى. منىش چاوم ترووكاند. ديسان ترووكاندم. چاوم ھەلگۆفتن.

داپىرەم ھاوارى كرد: "ھىي قەحپە، پەرداخە ئاوىكم بۇ بىننە." ئەو لە ژوورى نوستنى خۇي بوو، دەرکەش داخرا بوو. دايكە ئەوھەندە چووبووھ قوولايى چىژ و خۇشىي خۇي، نە ئاگاي لە كچى و نە لە دايكىشى بوو. منىش بەرلەوھى بمىنى دەرکەم پىئوھدايەوھ، بەلام ئەوھەندەم بە قايمى پىئوھدايەوھ، تا خاترجەم بى بىنراوھ.

بهندی سیزده

ئیدی به کلکی بارگیرم دادا و گه پامه وه. هر به غاردان له پلیکانه کان دابه زیم. به سهر و دل تیکه لاتن و هه ناسه برکیوه بازمدایه سهر شه قام. شتیک راوی ده نام. چند جاریک لای داره که هینجمدا، له دوا پیدا زهر داویکم هینایه وه. به پی هندی خولی پیسم به سهر پشانه وه که مدا کرد، پاشان به چوکدا که وتم.

دوای ماوه یه که، هه ستمکرد توانای ئه وه م هیه له سهر قاچی خوم بوه ستم، ئینجا ده موچاوم وشکرده وه و یه که مین تاکسی که بینیم، رامگرت.

ئه و نیگا بیشه رمانه ی شوفیر بو من ده ماری گرژتر کردم. ده کرا به گۆشه نیگایه ک ببینم چون له ئاوینه که وه سه یرم ده کا، منیش سه ریوشه که م بو پیشه وه زیاتر هینایه خوار، ئه و تیسکه پرچه ی هاتبووه ده ره وه، خستمه بن سه ریوشه که م و ده ستیکیشم پیوه گرت تا نه شله قی.

”بو کوی؟“

منیش دوورترین شوینم به بیرداهات و پیمگوت. ناخر پیویستم به وه بوو دوورترین مه ودا بخمه نیوان خوم و ئه وه ی بینیم. هه ناسه شم تا ده هات ته نگتر ده بوو. پیویستم به هه وا هه بوو.

کاتی جامی په نجه ره م داکیتشا، شوفیره که گوتی: ”گهرم دیاری.“

منیش لئی رامام. پیدہچی بہو زووانہ لہ پیچہکاندا بہیہکدا
 ھہلبشاخیین، چونکہ لہ خہیالی ویدا ژنان بویہ ٹافریندراون تا لہ
 ٹاویئہی پشتہوہ سہیر بکرین. بیروکہی مردنکی خیرا خہریک بوو
 دنہی دەدام.

"مہبہستم ئەوہیہ خوینت گہرمہ." کابرای شوڤیر دریزہی دایی:
 "ئەمپوؤ خوؤ پوؤژیکئی فینکە، کەچی توؤ جامەکە دەکەیتەوہ."

خیرایی ریپتدراو پەنجا کیلۆمەتر بوو لہ سەعاتیکدا، بەلام بە لای
 کەمیہوہ ئەو سەد دەپویشت. حەزم لیبوو ھیوری بکاتەوہ، تا بە
 سہیرکردنی دیمەنەکان خوؤم لہبیربکەم. ئەویش ھیوری کردەوہ،
 منیش لہ پریکەوہ ھاتمە سەر ئەو بروایە نیوچاوانم شوشەییہ و
 ئیدی ئەو دەتوانی لیبوہ ھزرم بخوینیتەوہ، یاخود لہوہش پۆلکتر،
 دیمەنی ئەمپوؤی دایکم لہسەر ھەنیەم ببینی، کە ھیشتا ھەر لہ
 ناوسەرم خولی دەخوارد، وەک کورترکراوہی فیلمیک کە پیدەچوو
 سالانیکئی دووردریژ بی بەردەوام بی.

ئەو پرسی: "توؤ خەلکی مەریوان نی؟ وایە؟"

کەوایە من بە خەلکی خۆمانە نەدەچووم. توؤ بلیی بە کئی چووبم؟
 خوؤ دەمتوانی شیوہزارم بگورم و ھەلیبخەلەتینم، بەلام دەستیک لہ
 قوولایی سینگمەوہ دەنگمی لہ قورگمدا خنکاند.

شوڤیرەکە کۆلی دا، جا نازانم بەسەرخویدا شکابوہوہ یان بیزار
 ببوو. "سالەهای سالە، ئەوینداری تووم..." ئیدی بە دەم ئەم گۆرانییہی
 ناسری رەزازی لہ نەوارەکە، ئەویش لہبەر خوہوہ زیلە^{٦٤} بوو.

^{٦٤} زیلە: گوتنەوہی گۆرانی لہبەرخت و بە دەنگیکی بە ناستەم بیستراو.

سەرەنجام چاوی لەسەر من ھەلگرت، لە خوام خواست پێگا
پێچاوپێچەکە ھەرگیز کوتایی نەیت.

چاوەکانم ھەلگۆفتن، بەو ھیوایەیی دیمەنی گۆرینم لەبەرچاوان
نەمیتن. پێی تیناچی نا. ھەر دەبی ئاوەزم لەدەستدا بێ. ھەر ئەو
بوو.

ئێستا خەریکبوو لە چیاکان نزیک دەبووینەو. لەسەر
خۆغافلاندن مکوڕ بووم. خۆی ھەردەبوو وا بکەم، دەنا ھۆشی خۆم
لەدەستدەدا. گۆلی زریبار زۆر جوان بوو، زۆر سەرنجراکێش بوو.
ئاوی سازگار بە پانایی ھەزار ھیکتار. لە میتشکی خۆمدا ھەروەک
ئۆفیلیا^{٦٥} باوھشم بە فینکاوەکەیدا کردبوو، جەستەم لە گۆلەکەدا
سەرنائو کەوتبوو، لە کاتیکدا بەشتیکی نادیارم لە سەرەو تەماشای
دەکردم.

بازگە.

منیش نەمدەزانی کاتێ بەکێکی ئەو خالی پشکنینە لیم بپرسن
ناخۆ بۆ چی دەچمە زریبار، چون وەلامی بدەمەو. کاتیک لە
بازگەکەدا وەستاین، شوفێرەکە ددانی گۆرکردنەو و بە گەرمی
سلاویکی کرد و تەوقەیی لەگەل سەربازەکەدا کرد، ئەو سەربازەیی
کلاشینکۆفی بە پشتدا شۆر کردبوو و ھەو و کەپووشی بۆ پێشەو بۆ
نیو ترومبیلەکە ھیتا، بەلکو شتێکی قاچاغ بۆن بکا: کۆنکەن،
مەشروبات، موزیکی یاساغ، یان دەرمانی ھۆشبەر. شوفێرەکە

^{٦٥} ئۆفیلیا Ophelia کاراکتەریکی شانۆنامەیی 'ھاملیت'ی شکسپیرە. لەدەقەکەدا، کچی
خانەدانێکی دانیمارک و دەزگیرانی ھاملیتە. بە ھۆی کردەیی ھاملیتەو دین دەبی و لە
کوتاییشدا لە لقی داریک بەردەبیتەو نیو چەمیکەو و نوتم دەبیت.

شتىكى خىستە ناو لە ھى پاسەوانى بازگەكە، ئەوئىش رىنگەيدائىن بە رىنگەى خۇماندا برۆئىن.

لاى گۆلەكە، شوفىرى تەكسىيەكە پرسى ئاخۇ لە سەرم بوەستى يان نا. مئىش ھەرچى خوردهى پارەم پىبوو لە مستم كرد و ئەوم بەجىھىشت. "ئەوئىش بانگى كردم: "خوشكى، ئىرە سەلامەت نىيە. دەكرى لەگەلت بىم يان لىرە چاوەرئىت بكەم. پارەشم لىت ناوئى."

ھەر لە پرىكەوہ بوومە "خوشكى" ئەو. شەپۆلىكى تەوسى ناقتۇلا لىئىدام. "مەبەستى تۆ ئەوہىە بلىئى ئىرە لەبەر كەسانى ھەوہسبازى وەك تۆ سەلامەت نىيە؟"

"قەحپە!" ئىدى پىئى لە گاز نا و بە تەناش ھەلستا و تۆزوخۆلى لە تايەكانى پشتەوہى دەرپەرى.

كە بىنىم تاكسىيەكە ونبوو، لە پىچە تىژەكە دووركەوتووەتەوہ، ھەناسەيەكى قولم ھەلمزى، وەك ئەوہى لە كۆتايىدا دواى بناولتدائىكى قول سەرئاو كەوتبمەوہ. ئىنجا رىنگەى خۆم بۆ سەر كردهكە گرتهبەر، دارستانە سەوزەكە مىرگىك بوو بۆ خۆى. مەيلم بۆ لاي شتىكى تال و بەفراوى دەچوو، ھەر شتىك بەلكو پرووى دايكەم لە بىرئىباتەوہ كاتى دەستى لە كىرە بچكۆلانەكەى ئەو ژنەكە وەردەدا. خۆ لەوانەيە ئالەتئىش نەبووبى، رەنگە مئىتكەيەكى زۆر كەورە بووبى.

بىرۆكەكەم لە مئىشكەدا ھەژاند و لە برى ئەو چاوم خىستە سەر رووہ شووشەيەكەى گۆلەكە. كاتىك ئىمە منال بووئىن، جوانە ھەندى ئەفسانەى بۆ من و شلىز لەبارەى گۆلى زرىبارەوہ

گنڀابووه وه، په کيکيشيان ماکيکي ته ليسماوي هه بوو: چون که س نه يده تواني بناوانه که ي بدؤزيتته وه - گؤله که به هيچ سرچاوه يه کي دیکي ئاو نه به ستراوه ته وه و هر به ته نياش له بارانه وه گؤليکي وها پيکنايه ت - هه نديک برويان و ابو، گؤله که به جادوو دروست بووه. خو ئه گهر ته نيا گؤله که هه نديک جادووي خؤيم بداتي، هه نديک هيضم بداتي تا به سهر هيدمه گرتي خؤمدا زال بيم.

جوانه پني گوتبووم هه موو ئه وه ي من پيويسته بيکه م، گويگرته. نيش وه هام کرد. هيشتا لووتکه ي چياکان خؤيان نه دابووه ده ست تينو تاوي خؤري به هار، به لام له گرده کان گول و گولوک سهر يان دهره ي نابوو. له نيو ئه واندا تووشي شليز هاتم، ئاي له و جوانييه ناوازه يه. گولپه ري خونچه شليز به ره ووژير شوړ بيونه وه و گه لاکانيشيان وهک تاجيک له سهر لوته کي ههر ساقتيک هه لنيشتبوون. ميلاقي سووريش له بن خؤردا دهره وشانه وه و لاکيشيان به نهرمه با ده هاتنه سه ما. شينگيرانه دنه ياندام هه ندي زياتر له وي بمينمه وه، لي هزر و خه يالتيک هه راساني کردم.

تو بلبي باوکم زانبيتي چي له گؤر يدايه؟ ويستم ويته کم - دهره قه تي ئه وه نه ده هاتم ههر به تاق ي ته نيا و به بيده نگی ئه و باره هه لېگرم - له گه ل ئه وه شدا دهر سام بيباکي خؤي له بيستني هه واله که نيشان بدا. دهر سام له بيخه مي ئه و له ناپاكيه که، له تاوانه له بوورين نه هاتووه که ي ژنيکي له خواترس، که ئيمه ي له سهر سنووريکي توندوبه ندي نيوان ژن و پياوذا په روه رده کردبوو، به ته واوي ويرانم بکا.

تو بلیی تا کهنگی له ژیر کۆلی ئەم باره گرانه بهرگه بگرم؟
وردوخاشم به دیار ئەو زولم و ستمه‌ی پوژانه دهره‌ق به
گه‌له‌که‌م ده‌کری، ئاخ‌ر حاشایی له‌زمان و میژوومان ده‌کری،
چاودیزی ده‌کریین، زیندانی ده‌کریین، ئازار و ئەشکه‌نجه ده‌دریین و
هه‌لمانده‌واسن، کاتیکیش ئەمه هه‌مووی بیته سه‌رباری
به‌دبه‌ختییه‌کانی خۆم ئیدی باره‌که قورستر ده‌بی له‌وه‌ی به‌رگه‌ی
بگیری. دووباره و چه‌ند باره‌کردنه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی کۆنکور،
گرتنی شلیز و لیدان و کوتانی، ئەوی ئەم‌پووشی هاته‌سه‌ر. هه‌ر
نادادییه‌که‌م ده‌هاته‌پیش له‌وی پنیشتەر ناقۆلاتر بوو. من ده‌مزانی
لانیکه‌م ئەمجاره‌یان خه‌تاکه له منرا پووینه‌داوه، به‌لام ئەو هه‌سته‌م
لینه‌ده‌بووه‌وه که له‌بنه‌په‌تا بوونی من خه‌تایه‌کی ئەزه‌لیه. من خۆم
هه‌له‌یه‌ک بووم. ئیستا ئیدی به‌چه‌زه‌ی که‌ساسی و مه‌للولیی خۆم
به‌زه‌ویدا ده‌چومه‌خوار، به‌دوای چله‌پووشینکا ده‌گه‌رام ده‌ستی
پیوه‌بگرم.

لینگه‌رام سه‌رپۆشه‌که‌م له‌سه‌ر بخزی و بکه‌ویته‌خواره‌وه.
چاوه‌کانم نووقاندن و له‌سه‌ر گیا دانیشتم، له‌پم بۆ ئاسمان
به‌رزکردنه‌وه، پوژیش به‌نهرمی له‌ده‌موچاوی ده‌دام. به
چاوانووقاوی بینیم با جه‌سته‌می هه‌لگرت و به‌سه‌ر چیمه‌نه‌که‌دا
به‌رزیکرده‌وه، میلاقه‌ سووره‌کانیش دروودییان له‌سه‌ر گیانی
مردووی من ده‌خویند.

کاتیکیش چاوه‌کانم کردنه‌وه، بینیم په‌پووله به‌سه‌ر سه‌رمدا
ده‌فرن، باله‌ خالداره‌ نارنجی و بۆر و په‌شه‌کانیان لیککردونه‌ته‌وه،
له‌م میلاقه‌ سووره‌ بۆ ئەو خونچه‌ی ئەو گوله‌ کتیویه هه‌لده‌فرن،

لهوئوشه بۆ چرۆی گئوژ و یاسه مین که بۆن و بهرامه یان به سهر
هه موو ئه وانیدا بالکیشه. دار بادام و هه رمییه کئوولکه ش جیگیر و
ئارام. سوئسکه و زهردۆله و بالنده کانی دیکه ش به ئورکسترایه کی
جادوویی گۆرانیان ده چپی.

کات تیپه پی. منیش نه مده زانی تا چه ند له نیو ئه و گولزاره و له
پشت ئه گابه رده زل و که ته یه ی گرده که دا دا لغمه پوئیشتبوو،
به خه یالی تونه بوونیکه بیخوست^{7۷}. چه ندین سه عات هیچم نه کرد،
هه ر هیچ: نه بیرکرده وه، نه مال خاوینکرده وه و نه خواردن
ئاماده کردن، نه زیله کردنی گۆرانی، نه ته ماشا کردنی هیچ فیلمیک بۆ
جاری ملیونه م.

خۆر خه ریک بوو ئاوا ببی، منی له دۆخی خه ون و خه یالان
ده رینا.

به لئ ئه وه منم لیتره، ژنیک به تاقی ته نیا و له بولیلی ئیواره و له
نیو چیا شدا.

چه که یه کی نادیار خرایه سهر قورگم هه ناسه ی ته نگ کتدم و
برستی لیپریم، که چی هیش تاش نه مده ویست برۆم و بچمه به رده می
دایابم. یاخود نه مده ویست پووبه رووی ناینده خنکاوه که م بيمه وه.
هه ر له په نا گاشه به رده که دا، ده ستم له چۆکان وه رینا بوون و
ئازاره که شم لیبوو بووه ئاگریکی هارو هاج هه موو جه وروسته مینکی
لرف ده کرد.

ئه ری، شانم له بن سه ختی و ناهه مواریه کانی ژیان داهیزرابوو،
ژیانی ژنیک له له عنه تاوا، له شوینیکه نه فره تلینکراو. ئەم شه که تیه

^{7۷} a serene nonexistence تونه بوونی کرمانجی له بری عدم الوجود.

حهسانه وهى نهدهناسى. وىراى ئه وهه موو پؤشاكهى له بهرمدا بوو،
پىستم ههستى ده كرد بهردهوام له بهردهم ئه وهه موو دىركودالهى
هه بوونمدا پروتوقوتوم.

رؤژ ئاوابوو، له وديو گؤلى زىرباره وه ئاوابوو. دهرزه نىك
شه بهنگى سوورباو له ئاسؤوه كرابوونه وه، كاتى رؤژ جوامىزانه
چىگهى خؤى بؤ شه وه بهردهدا، سوور دهبرىسكانه وه.

له دامىنىش، رىگه يه كى تهسكى قىرتاو ههروهك تهنووره يه كى
كهسك به رىزىك گؤلى سوور و گوله سىپيه كىويلكه كان دهورهى
نهخشاندبوو. گوله شلىزىش كه شخه و درىژ، به رازاندنه وهى ئه وه
بانه سهختهى كوردستان، دادهرسايه سنوره كان، دادهرسانه ئه وه
سنوره بى واتايهى هاوپهيمانان دواى جهنگى يه كه مى جيهان
كىشابوويان.

دانه وىمه وه و گوله شلىزىكم قىتكرده وه، دياربوو رىبوارىكى به
سووكى پى لىنابوو، به لام هىشتا نه قرتابوو. كاتىك قامكم به سه ر
گىاوگؤله كه دا دهىنا، تامه زرؤى كؤلنه دانه كهى شلىز بووم، به لام خؤ
من باخىكى ترس و قىز، باخىكى ناسؤربووم؛ نىشتمانه
داگىركراوه كه شم زىدى مهرگ بوو.

هه لىسامه وه، به هه ناسه بركىتوه پشم بؤ هاته وه. چىدى خؤم
نه شارده وه. هاوارم كرد: "به سه بهس. ئىدى به سه بهس."^{٦٨}

ئىنجا هه ر به گورگه لؤقه سه ره ره وژىر بوومه وه، خؤشم پى
نه ده سه نگرابه وه. وىراى سه رماوسؤلهى ئه نگؤره كه، ئاره قه شم

کردبوو. (باش) له دهسماله سهړپوشه که ی دهدام، ئیدی خیراتر دهبووم. ههروهک ئهوه ی بآلم ههبن، بآله فرکیم بوو.

کاتیک غارم دها هاواریک له سینگم دهرده په پری. به رهو ریگی سهره کی، به رهو جیهانی پیاوان ملم لینا. شه قامه کان هی ئه وانن. پیاوانی قه زاوه تچی. پیاوانی دووړوو. پیاوانی ناموس-به ژتانه وه- به ند. ترومییل به دهوری پینچه که دا گره یان دهات، پر له شوفیری به دمه ست. کاتیک منیان بینی له گرده که دهاتمه خوار، دهستیان به هورنلیدان کرد. ئه وان له و ریگه پدا زور خیرابوون، خیرا له چاو دهستوبه ندیان بو قه زاوه دهر، زوریش خیرا بو که چه ترومییله کانیان. ترومییلیکی سپی مؤدیل نئی له سهر ریگه پینچاوپینچه که لایدا، توز و خولی په یدا کرد. بایه که شی له گویم دا.

پیده چوو لیخوری ترومییله سپیه که له که سیکي وهک من، له هاوسه فریک بگه ری. منیش له بهردیک هه لنگو وتم، گوله میلاقه سووره که ی ناو گیام پانکرده وه. کاتیکیش سهر په لوم برد و به لادا هاتم، چیرۆکه نه بیژراوه کانی ناخم وهک په ره له کتیبیک بدرینن و فریبدیه ته نه که ی خوله وه، لیمه لده وه رین. هه ینی شتیکم به سهردا زال بوو و تینی دامن چیرۆکه کانم به دهنگی بهرز بچرم، ههر له بهراییه وه تا کوتایی هه لیا نریژم. له هیکه وهش سهری ئه و هه موو کوردهم ده بینی له بن زنجیری تانکه کاندا ده پلېشانه وه.

به خیراییه کی شیتانه له نشیوه که دهاتمه خوار و ههر له هاواریشم دها، ناخر نه مده توانی خوم بگرمه وه، خومی شیتوشور.

له دوا ته کاندا بآلم گرت.

سیره سیری ستوی ماشین. سهره نجامیش هیمنی.

بہشی ۲

تالان

بهندی چوارده

کاتیک باپیره به ماست له سهر لیوی ئالان خهتی سمیلی بو
دروستکرد، کورپژگه که له پیکه نینیان که وته سهر پشتی. ههلبهت
ویتاکردنی خوی به دهسکیک سمیله وه خستیه هه به جان، ئاخو وای
بیرکرده وه هانتی سه روپدین به که لکی دی له شارده وهی به ژنه
کورت که ی له چاو هاو پوله کانی دیکه ی.

ته نیا مامه سوران، که له نیو شهش مامه کانیدا بچوو کترینیان بوو،
بیدار بوو، کاتی هاته سهر قه پهنگی سهر حه وشه که، دهستیکی له
پرچی ئالاندا و ئالوزیکرد و گوتی: "هه ی مه یمونی که مو،
پیکه نینه که ت هه لیستاندم."

ئالان پیکه نییه وه. "باپیره، تکایه کلکیشم دهوی."

باپیرهش به په نجه قلیشاوه که ی باقی سمیله ماستینه که ی له سه ر
هه ردوو لاروومه تی خوارکرده وه وه ک دهسکی لیکردن و یه ک دوو
دلۆپیشی به که پووی داگردن. ئالانیش له پیکه نینا خوی پینه گیراو
که وت.

هه نین، ئه و به یانییه ی حوزه ییرانی ۱۹۶۳، وایدانا، باپیره
دلخۆشترین که سی سه ر پووی زه مینه. له وانه شه هه ر ئه مه هۆکار
به که ئالان متووی به سالمه نده کان بووبی و حه زی لیپی گوی له
حه کایه ته کانیان به تاییه تیش گوی له هی مام ریوی رابگری^{۶۹}.

ئەوئەش بۇ ئالان مایەى ئازار بوو، ئاخىر زۆر لەوانەى موویان ماشوبرنجى بووبوو نەیاندهتوانى بنووسن و بخویننەو، ئەوان پشتیان دەهیشا و دەستەکانیشیان دەلهزرىن؛ خەونى ئەو، ئەو بوو بە بلنگو چىرۆک بۇ سەدان پىر بخوینیتەو ئەو دەمەى ئەوان لە چیمەنىكى گەورەدا لەنیو گولە پەمەى و سوورەکاندا پالیان لىداوئەو.

دایپىرەش نانى زیاترى هینا، نانى تىرى، نانىكى تەنكى خى، ئەو نانى لە ژىرزەمینەکەو لەسەر ساج برژاندىبوو. ئالانىش بابۆلەیهكى لە هەنگوین و کەرە بادا. بە دەم بابۆلەکردنەو گوتى: "دواى خواردنى ئەمە، خىراتر لە گولە غار دەدەم."

مامە سۆرانیش بە دەم بابۆلەکردنەکەى خۆیەو گوتى: "مەىموانەکەمان گەورە دەبى، کەچى هیشتا هەرۆک مندالىكى بچکولە پەفتارى لەگەل دەکەىن."

دایپىرەش کۆشى خۆى هەلکوتا و هاتە قسە: "خۆى هەر وایە، نەوئەى مرۆ هەر بچووکە. ئالان، ئەگەر من لە جىتى تۆ بىم، هەرگىز واکەم گەورە بىم."

دایپىرەش سەرى هاوړابوونى لەقاند و گوتى: "بەلى، گەورە بوون تەلەیه."

کەچى ئالان گوتى: "بەلام من حەزم لە ئایندەیه."

ئەوانیش پىتکەنىن. دایپىرە ملچەى ماچىتى لەسەر گۆناى ئالانەو هینا. شتىكى وا لە دەمى کەسىكى شەش سالانە دیتەدەرى.

هیشتا ئالان سمیله ماستینه‌که‌ی هر پیوه مابوو، به مؤره‌یه‌که‌وه
گوئی: "نا باپیره، من هفت سالانم."

ديسان خه‌نینه‌وه.

باوک هاتبووه سلیمانی تا ئه‌و وتاره‌ی له‌گه‌ل مام سورانی
سه‌باره‌ت به هینانه به‌رچاوی ژان و ناسوری چینی کریکار له
کوردستان و باقی به‌شه‌کانی دیکه‌ی عیراق نووسیوو، چاپ و
بلاوبکاته‌وه. ئاخ‌ر کورد س‌ی سه‌د سال به‌ر له له‌دایکبوونی عیسانی
مه‌سیح له زنجیره‌ چیاکانی زاگروس ده‌ژیان، که‌چی ئیستا‌گه‌له‌که‌ی
ئالان ولاتیکی سه‌ربه‌خوی خویان نییه. کاتیکیش هاوپه‌یمانانه
خورئاواییه‌کان هاتن و نه‌خشه‌ی رۆژه‌لاتی ناوینیان دارشت و
خاکه‌که‌یان خه‌تخه‌ت کرد، کوردستانیان کرده‌ چوار له‌ت، به‌سه‌ر
ئیران و عیراق و توکیا و سوریا‌دا دابه‌شیانکرد.

ئالان به سه‌ردانیکردنی باپیره‌ی له‌گه‌ل باوکیدا، ده‌بووايه
پینووسی کوردیشی باشکردبايه، به‌لام خو کوردی بابه‌تیک نه‌بوو
له قوتابخانه‌ خویندرا‌با؛ هر عه‌ره‌بی تاکه‌ زمانی به‌کاره‌یتراوی
قوتابخانه بوو. بابه‌ش تیکوشا و ئه‌و س‌ی براهه‌که‌ی به‌ زمانی
زکگماکی خویان فیزی نووسین بکا، شتیک که‌ ئالان تینه‌ده‌گه‌یشت
سوودی چیه. بۆ به‌یانی بابه‌ خوی له‌ قاوه‌لتی دزییه‌وه، تا به‌ناو
شاردا بگه‌ری، به‌لکو ئامیریکی تایی قه‌ده‌غه‌کراو بدوزیته‌وه.

له‌نیو‌ه‌ه‌وشه‌که‌شدا داپیره‌ گوله‌ په‌مه‌یی و گولاله‌ سووره‌کانی
ئاوده‌دا. ده‌نگیکی گه‌وره‌ له‌ ده‌رگا دارینه‌که‌ که‌ له‌ نیو دیواره
چیمه‌نتۆکه‌دا گیرابوو، که‌ ده‌وری زه‌وییه‌که‌ی دابوو، تیشکوی هرزی
پچراند. سۆنده‌که‌ی ده‌ستی فریدا.

ئالانیش به غاردان هات تا کیشه‌که‌ی له کۆل کاته‌وه گوتی: "من ده‌یکه‌مه‌وه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌وه‌رگاکه، شه‌ش سه‌ربازی عیراقی یه‌کپۆش، ده‌مووچاویان به‌ شالینکی خه‌تخه‌تی بۆر شار‌دبووه‌وه، ده‌رگاکه‌یان شکاند و لوله‌ی تفه‌نگه‌کانیان له‌ پرووی داپیره‌ کرد.

هه‌ره‌ کورته‌له‌که‌یان فه‌رمانی کرد: "کوان؟"

باپیره‌ له‌ جیتی خۆی گۆد بوو، هه‌شتا پارووی له‌ ده‌مدا بوو. ئالانیش ئاوپی دایه‌وه‌ بینی مامه‌ سۆران به‌ سه‌ر دیواره‌که‌دا بۆ سه‌ر بانی مالی دراوسینکه‌یان بازیدا. که‌سینک، که‌ ئالان ئه‌وه‌ده‌م نه‌یدی، به‌لام داپیره‌بوو ده‌ستی ئالانی گرت و رایکیشایه‌وه‌ مالی.

ئالان له‌ باوه‌شی داپیره‌دا سه‌یریکرد چون سه‌ربازه‌کان بی ئه‌وه‌ی فه‌رموویان لیبکری به‌سه‌ر ماله‌که‌یان دادا. هه‌ر شه‌ش مامیان له‌ نیو جیوبالینگانی خه‌و یان له‌ گه‌رماوه‌که‌ی مالی و له‌ هۆده‌ی بنخان و له‌سه‌ربانی ژووره‌که‌ی دیکه‌ به‌ راکیشان هه‌تایانه‌ده‌ر. ئالان به‌ سه‌رده‌سته‌ی کراسه‌که‌ی ئه‌و ده‌سکه‌ سمیلانه‌ی به‌ ماست بۆیان دروستکردبوو سه‌ریه‌وه، هه‌ولێ دا له‌وه‌راوزه‌نایه، له‌و جموجۆله‌ نائاساییه، له‌وه‌نگه‌ده‌نگ و ژاوه‌ژاوه‌ ناحالیه‌ی که‌ به‌ ئاسته‌م له‌ گه‌رووی مالنشینان ده‌هاته‌ده‌ر تینگا. ئای ئه‌گه‌ر چاوه‌کانی له‌ جیاتی فرمیسک چه‌کینکی ده‌دایه‌ده‌ست، ئه‌وسا ده‌یزانی چی ده‌کرد!

یه‌خه‌ی ملی مامه‌کانیان گرت و هه‌ر به‌ هاتوه‌اوار و خۆگیرکردن له‌ دوا‌ی خۆیان راکیشان، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی دابه‌سته‌ بن و بۆ قه‌سابخانه‌ ببردین تا سه‌ریان ببردیت. په‌رسیار و دوعا و نوژه‌کانی باپیره، هاوار و پارانه‌وه‌ی داپیره، قیژه‌ و هاوار و

نه‌فره‌تی ده‌رودراوسن، هیچ شتیک له‌مانه بایی نوکه ده‌رزیه‌کیش کاری له سه‌ربازه‌کان نه‌کرد، ئه‌وانه‌ی کرده‌نیازه‌که‌ی خۆیان به بی هیچ کاردانه‌وه‌یه‌ک جینه‌جیده‌کرد.

مامه‌کانی ئالان، که هه‌ندیکیان هه‌ر به جلی خه‌وه‌وه و له بن هه‌ره‌شه‌ی لووله‌ی تغه‌نگه‌وه بردرانه لای ئه‌و ترومبیله باربه‌رانه‌ی سه‌ربازی، که سه‌دان کورپوکالی چوارده بو بیستوپینج سالی کوردیان خرکردبووه سه‌ریه‌ک و بارکردبوو. ئالانیش خۆی له ده‌ستی داپیره راپسکاند و له باوه‌شی هاته‌ده‌ر و به غاردان خۆی گه‌یاند هه‌ر جاده. داوا له پیاوه گیراوه‌کانیش کرا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی پشته‌وه‌ی ترومبیله‌کان دابنیشن و ده‌ستیشیان بو پشته‌وه‌ی سه‌ریان بیه‌نه‌وه و مه‌قیشیان له ده‌مه‌وه نه‌یه‌ت. ئالان ئاورپکی له باپیره‌ی دایه‌وه که لای ده‌رگا شکاوه‌که‌ی مالی وه‌ستابوو، سه‌ری به‌ردابوووه.

ئالان له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ژن و مندالانه‌ی گه‌ره‌کی به‌دوای ئه‌و ترومبیله بارقورپسانه که‌وتبوو. تابه‌که‌ته و زله‌کانی زیل و ئیفاکان^{۷۰} به‌نیو قیزه و هاواری ژن و منداله وه‌دوو‌راچوووه تۆقیوه‌کان زه‌لامه‌کانیان بردن و له‌دوای خۆیان هه‌ر ته‌پو تۆزیان به‌جیه‌یشت. پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌کانیش، بی چه‌ک و سامگرتوو، به‌دوای چه‌کدا گه‌ران و دایانه شاخ، داوایان له پیشمه‌رگه کرد به‌لکو فریایان بکه‌ون و دابه‌زنه شار و پووبه‌رووی ئه‌و سه‌ربازانه بینه‌وه، که سه‌رتاپایان چه‌ک بوو. ئالان به‌دوای ئه‌و زیله که‌وت که مامه‌کانی سوارکردبوو، بو لای گرده‌که‌ی ناوچه‌رگه‌ی شار پویشت. دلێشی

^{۷۰} زیل و ئیفا دوو جزری ترومبیلی رژیمی عیراقی بوون بو گواسته‌وه‌ی سه‌رباز.

هەرگیز وەها خێرا لێینەدابوو. لە کۆتاییدا ترومیڤه زیلەکان لە سەر
گردهکه وەستان و هەر بە پال بەندکراوەکانیان فریدانەخوارەوه.

لە سەر عەردەکەش هەر گیراویک بیل یان تەوڕیکی درایە دەست
و فەرمانیان پێکرا زەویەکە هەلکەنن. بە دەم جوینی ئیبنول گەحپە،
هەمی کۆری قەحپە تفیان پێداوەکردن. فەرمانیشیان بە پێتواریەکان
کرد لەوێ نەمیتن، خەلکیش بە ناچاریی ملکەچی هەرهشەیی لوولەیی
کلاشینکوفان بوون.

ئارەقە و چلک لە جەستە و پەرچ و برۆ و برژانگی گیراوەکان
دەتکا کاتیک بە تەور و بیلێ دەستیان خاکەکەیان هەلەدەکەند. ئارەق
بە سەر و چاویاندا دەهاتەخوارەوه، فرمیسکیش بە هەنسکی
پەنگخواردوو بەسەر دەستەکانیاندا. ئالان سەیریکرد میز بە دەلینگی
کۆریژگەییەکی تەنیشتی دیتەخوار، ژنیکیش لە پشتەوهی ئەو
بەدەستەکانی سەر و پووومەتی خۆی دەرنیتەوه و هەر هاوار دەکا
"خوایە، خوایە، پیرەمێردیکیش لەو لاوه هەر دەلەرزێ، خۆی
پێ کۆنترۆل ناکرێ و دەستی بە ئاستەم کۆمی گۆچانەکەیی گرتوو.
پێنەدەچوو ئالانیش ماخۆی جەستە بەستوووەکەیی خۆی بێ.

کاتیکیش لە هەلکەندنی چالەکە بوونەوه، فەرمان بە نیوہی
گیراوەکان کرا بازبەنە نیوی، فەرمانیش بە نیوہەکی دیکە کرا
خۆلەکە بەسەر دەموچاوی دۆست و خزمەکانی خۆیاندا بکەن. لە
کۆتاییدا باپیرە خۆی گەیانە سەر گردهکە؛ ئەو ئالانی لە ریزی
پێشەوهی تەماشاجیانەوه بینی، بە دەم تەماشاکردنەوه
سەرپەنجەکانی دەکرۆشت. ئالان لە داپیرەیی پاراپایەوه بەلکو ئەو
دلرەقییە توندە رابگرێ.

باپیرهش گه‌یشتن، ئامیزیکی به ئالاندا کرد و گوتی: "ئه‌م پیاوه‌گه‌نجان هه‌ر یه‌ک دوو رۆژی دیکه‌یه‌ ئازاد ده‌کری‌ن". سه‌ری ئالانیشی به‌ سینگى خۆیه‌وه‌ گیرساند. "باوانم"^{٧١}، ئه‌وان هه‌ر ده‌نیزنه‌وه‌ مالى، له‌وانه‌یه‌ به‌سه‌ر شکاوى و پوو روشاوى، به‌لام ئه‌وان هه‌چیان لێنايه‌ت. ده‌ی دوعایان بۆ بکه‌. کاتیکیش ئالانى به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌گوشى، ده‌سته‌کانى ده‌له‌زرىن. "به‌لکو باران ببارى به‌رله‌وه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ له‌ تینویتیاندا به‌مرن".

ئالان له‌ نیو ئاپۆرای گیراوه‌کاندا چاوى گنڤا، بىنى مامه‌ سۆران به‌ بیله‌که‌ی خۆل فری دهدا. کاتیکیش سۆران چاوى به‌ چاوى بیواى^{٧٢} برائى كه‌وت، ده‌ستی شل بوو. هیوا له‌ نیو قۆرته‌که‌دا چاوه‌رپیوو به‌ ده‌ستی که‌سه‌ هه‌ره‌ نزیکه‌که‌ی زینده‌به‌چال بکری، ه‌لى به‌ده‌ستی ئه‌و پیاوه‌ی به‌ کوپوکالى گه‌مه‌ی زۆرانبازى ده‌کرد، ته‌ له‌ هه‌موو زیانیدا باوه‌ر و متمانه‌ی پنبوو. "ده‌ی سۆران ده‌ی"، ه‌و وه‌های گوت، چاوه‌کانیشی له‌ قۆرته‌که‌ به‌ پوودا ده‌دره‌وشانه‌وه‌. سه‌ربازیکى ریشدار له‌بن به‌رگیکى شارپییه‌وه‌ دوودلییه‌که‌ی سۆرانى بىنى. "که‌لب ئیبن ئه‌لکه‌لب!" -هه‌ی سه‌گی کوپى سه‌گ- وه‌های بخوړى و قونداغه‌ تفه‌نگیکى له‌ بناگووى چه‌پى سۆران دا و بسته‌که‌ی هه‌لدرى.

سۆرانیش نه‌راندی، کاتى ئاو‌رپدایه‌وه‌ خه‌ریک بوو بخنکى. به‌ له‌که‌ی ده‌ستی قونداخى کلاشینکۆفه‌که‌ی له‌ خۆی دوورخسته‌وه‌ به‌ یوه‌یه‌ک به‌ر خاوه‌نه‌که‌ی كه‌وت و جامى سه‌رى هه‌لگرت. ئالانىش

Bawanem

نوسه‌ر هه‌ر له‌ دیزى دواتردا بۆ خوینه‌رى ئینگلیز رافه‌ی وشه‌ی هیوا ده‌کا، پنبویست و من له‌ ده‌قه‌که‌دا هه‌مان دیز بنوسمه‌وه‌.

چاوی ترووکاند. ئیدی ھەر گوللە بوو لە ھەموو لایەکەوہ دابارین. سۆران پاقەنا و گەوزی. خوینەکەى بەسەر ھیوادا پڑا، ئەویش لە شوینی خۆی ھاواری دەکرد و ھەولیدەدا جەستەى براکەى پاریزی، بۆ لای خۆی پراکتیشا، دەستی لەسەر چەناگەى خویناوی براکەى دانا و فشارى خستەسەر.

باپیڕەش بە ھاوارەوہ ھەولیدا بەرەو لای پۆلەکانى بڕوا، بەلام یەک دەرزەن لوولەى تەفەنگى لە سینگ کرا، یەک دەرزەن دەستیش پریانداى و بۆ دواوہیان گەپاندەوہ. شیلکەى تەقەکەش ھەر نەوہستا: جەستەى ھەردوو برايان لە ئامیزى یەکیددا کونبەدەر کرد، خۆیان و خاکەکەیان لە خوین سوور کرد.

مامەکانى کە ھەر لە ئامیزى یەکیددا بوون، لە چالەکەدا نیژران. نیوہى گیراوەکانیش تا چەناگەیان ھەر لە بن خۆلدا بوو. بیست و پینج پیاوہکەى دیکەش نێردرانە چالیکى دیکە، سەربازەکانیش خۆیان بەسەرداکردن تا سەریان لەنیو خۆلدا بزر بوو. ئالانیش سەیری ریز لەسەر ریزی کەللەسەرى مرۆف، باخیک لە ژان و ناسۆرى دەکرد.

سەربازەکانى سەرمەستى ھیز و دەسەلات، پیلەقەیان لەسەرە دیارەکان، ئەوانەى خۆل بە تەواوى نەیشاردبوونەوہ دەدا، ھەندیکیان بە قۆنداغە تەفەنگ لێیان دەدا و گالتهیان پیندەکردن.

لەسەر گەردەکە باپیڕە بە ھەموو ھیزی خۆى دەگريا وەک ئالان ھەستیپیکرد، بە شیوہیەک کەوتە شیوہن، زەوى ھینایە لەرزە. دەستی توند بە شان و ملی باپیڕەییوہ وەگرتبوو، ھەستیکرد بى راددە بچووکە.

پیاویکی تاو بردوو، که دراوستی بوو به دهمو وچاویکی به سه رخوداشکاو باوهشی به باپیره دا کرد، چوو بن بالی، دسته له رزۆکه کانی له سهر شانی خوی دانا و له کرده که ی هینایه خوار. باپیرهش هه ناسه یه کی دایه وه و گوئی: "ئه ری کوره کانی دیکه له کوین؟"

دراوستیه که شی پییگوت: "دهی با جارئ بچینه وه مالی."

ئالانیش ویستی له گه ل باپیره ی برۆا، به لام قاچی به دویدا نه هات، نه کرا له شوینی خوی بجوولی. خو ئه گه ر هه نگاویک بهاویژئی، ئه وا خه وه مۆته که که ی لی به راست وهرده گه ری. ئه و به چاوه کانی له کرده که بۆ مامه کانی دیکه ی گه را، له وانیه ئه وانیش له وئ له چالیک نیژرابن و نه توانن له شوینی خویان بیزوون. ئه وانی نه بیینی. ته نانه ت باپیره ش له بهر حوکمی چاوان نه مابوو.

ورده ورده ده بده به ی^{۷۳} خه لکه که ده ره وایه وه. لایده کانیش، ئه وانیه به سهر دیمه نه که وه شاهد بوون و ترس بردبوونیه وه، نیگایه کانیا بۆ سهر یه کتری تاکه ده رفه تی دلنه وایی یه کدی بوو. سه ره کانیا ب هه واشی ده جوولا، هه ره که ئه وه ی هه موویان له ژیر ئاودا گیریان خواردی. هه ناسه ی ئالانیش له که شو هه وایه کی سامگرتوی ئارام و هیستریایه کی وچان خوار دوودا بوو.

ئه وه بوو له پر خه لکه که له سامناکییدا له هاواریان دا. له ریگایه کی خوارووی ئه وانیه وه، چه ندین تانکی زریپۆش نزیک ده که وتنه وه. ئالان به شیوه یه کی باوه ریپینه کرا و گه رایه وه دواوه،

^{۷۳} ده بده به: دهنگه دهنگ و هه راوزه نا.

دهستی له سهر دهمی دانابوو. ئه و نه دهیتوانی ههلبی و نه دهشیتوانی دله کوته کهی هیمن بکاته وه، ئاخړ ئیستا ترسی ئه وهی هه بوو دلی بته قی. کاتیکیش ئاپوره توقیوه که بهره پیشه وه پالی نا، تهقه به هه وادا کرا، به لکو بیانگیرنه وه دواوه.

تانکه کانیش پیشره وییان کرد.

میشکی ئالانیش له رهوتی دیمه نه کانی پیش چاوی خوی نه ده گه یشت. ئاخړ هه هاوار و قیژه و نزا و پارانه وه له لایه ک و هه پیکه نینی ئه هریمه نانهی سه ربازه کانیش بوو له لاکه ی دیکه. ههستی به خوی کرد به شینکی نه بینراوی لیکه وته خواره وه و له نیو خاکه که دا توایه وه. ئیدی هه رگیز ئالانه کهی جارن نه ما.

ماوه یه کی یه کجار زور پر له ناسوری کیشا تا تانکه کان سه ری گیراوه کانیان پلیشانده وه.

بۆن ساردی ماده دهی به خوین، بۆنی گوشتی هه لبرز کاو، که لله سه ری پلیشاوهی مروّف، بۆنی مه رگ رینگای خوی به ره و بینهرانی دیمه نه که گرته بهر و لووت و قورگی گرتن. به خته وه ره کان ئه وانه بوون که رشانه وه، ئالان یه کیک نه بوو له وان.

کاتیک ئه و ئاسنه زه به لاهه مالباته کهی ئه و و کورده کانی دیکه ی له سه ر ئه م دنیا یه ره شکرده وه، ئالان هه ناسه یه کی سارد و بینکه لکی هه لمزی.

له مالیشه وه باپیره که وته سه ر جی، له ناسوردا ده تلایه وه، ده ستیشی هه ر له سه ر سینگه پر له ئازاره کهی بوو. له ته کیشیه وه ژنه کهی به بیده نگی فرمیسی هه لده رشت. هه رچه نده ئه وان به چاوی خویان پلیشانده وهی سه ری کوره کانیان له بن زنجیری

تانکهکاندا نه بیڼی، به لامل له وړوڅه وه به جهرگسوتاوې یهک به دواى ئه وى دیکه دا که وتن. یه کیک چوو به لکو پزیشکیان بۇ بانگبکا.

باوکه یش گه یشته وه ماله باوانی، بیثاگا له و کیفه پاته ی قهوما، ئه و به کویره ریکه دا پویشتبوو تا گه نجینه که ی دهرباز بکا. وتاره تایپکراوه که ی له ژیر کراسه که یدا دانابوو. خوشی دهستکه وت و هیواى به گه له که ی له چاوه کانیدا دهردره وشایه وه. ئینجا بیڼی دایبابی له سهر نوینی مردنن. به هیواشی و به ره به ره دراوسیکان له کیفه پاتی مهرگه ساته که یان ئاگادار کرده وه، که چوڼ سهربازانی به عس - به فهرمانی عه بدولسه لامل عارفی سهروک و ئه حمه د هسه ن ئه لبه کری جیگری- سزای کوردیان له سهر ئه وه داوه گوايه چوڼ زاتی ئه وه یان کردووه خه ون به حوکمی خو سه رییه وه بیڼن.

ئیدی باب به هر به غاردان خو ی گه یانده سهر کرده که، له وى منداله سهر لیشیواوه کان خو یان به یه که وه نوساندبوو. له پال ئه وانیش دهسته یهک له خه لکی هه راش شین و شه پوریان بوو، خو لیان به سهر و پرچی خو یاندا ده کرد و له سامناکیاندا له سه روگو یلاکی خو یان ده دا.

رووی قسه ی باب به له که سیکى دیاریکراو نه بوو، که گوتی: 'ئه و به ریتانییه زولانه چه کیان داو هته به غدا تا ئیمه بکوژن. تانکه کانی نه وان، فرۆکه کانیا ن، بۆمبه نه فره تییه کانیا ن و گازى ماسته ردیا ن بهر له چل سال عیراقییه کانی کوشت و هه نووکه ش ئیمه ده کوژن.'

ئه وسا به چاویکی نه بیئراوه وه ته ماشای ده می کرده که ی کرد، که به خوینی خه لکه که و براکانی سوور بوو.

کاتی ئالان ئەو کردەوه سامهینه‌ره‌ی باوکی بینی، له کۆتاییدا رینگه‌ی به هه‌نسکه‌کانی دا بینه‌ده‌ر، ئەمه‌ش له و کاته‌ی سه‌ربازه‌کانی بینی ته‌قه‌یانکرد، خۆی گرتبوو. ئیدی منداڵه‌کانی دیکه‌ش شوین ئەو که‌وتن و له هه‌نسکی گریانیان دا. ئەوه بوو فرمیتسک له‌سه‌ر رووخساری تۆزایی ئەو کوپ و کچانه‌ تیکه‌لی یه‌ک بوو، ئەوانه‌ی دایابیان له‌و راکه‌پاک و قیامه‌ته‌دا، به‌ زیندوویی یان به‌ مردوویی، ده‌ستبه‌رداریان بووبوون.

ئالان بۆ لای باوکی غاریدا و خۆی له‌ کۆشی هاوینشت. به‌ گریانه‌وه‌ کوتی: "بابه‌ گیان، بابه‌!" دوو خوله‌کی پینچوو تا باوکی له‌ بوونی ئەو هایداری بێ و له‌ باوه‌شی بگری.

"ئیمه‌ ده‌بێ عیراق به‌ جیبیلین. نابێ هه‌چی دیکه‌ لێره‌ بژین." خواستیکی سه‌رکه‌ش به‌وه‌ی 'له‌هه‌ر کوێ بین ته‌نها لێره‌ نه‌مینین' له‌ هه‌ناوی ئالانیش قوڵی دا.

هه‌ندێ له‌ ژنه‌ پرهممه‌ت و پشوودریژه‌کان و چه‌ند پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن به‌ بێ فرمیتسک هه‌ل‌ریشتن باقی ته‌رمه‌ نه‌ناسراوه‌کانیان به‌ خاک سپارد. ئەوان له‌سه‌رلینگانیان به‌ردی بێ ناوینشانیان وه‌ک کیل ریز به‌دوی ریز دانان و دوا‌ی شین و گریانیش داویان له‌ ئالان و منداڵه‌کانی دیکه‌ کرد به‌لکو بچن هه‌ندێ گوله‌ کیتولکه‌ و گولی و مبه‌ له‌ دامینی گرده‌که‌ بچن و تا له‌سه‌ر گۆره‌کان دایانبنین.

ئالانیش ئەو خۆینه‌ی مژت که‌ درکی گوله‌کان له‌ قامکيه‌وه‌یان هینا.

ئافره‌تیک ده‌گریا و ئالانیشی نه‌ده‌ناسی، که‌چی هه‌ر بانگی ده‌کرد "ئالان! سێ کوپریژکه‌ بۆ لای ده‌نگه‌که‌ ئاورپاندایه‌وه‌؛ یه‌کیکیان

غاریدایه لای ژنه که. ئاخړ ئالان ناویکی خوشه ویست بوو، واتای
خوی ده گه یاند. ئه مه ش گه واهی بوو له سهر ئه وهی له مندالی
نه ته وهی بی ده ولت چاوه پیده کرا، ئه وهی ده بی له دژی
نه بوونییه که دا بجه نگی.

بہشی ۳

لہ یلا

بهندی پازده

تا ماوهیهک، تاریکییهکی بیخوست بالیکیش بوو. من له عهدهمدا مهلهم دهکرد، وهک تهنیکی بیفورسای له نیو دههولیکی قوقزی گه وره دا.

لی زیندی بووم.

ناره زوی سهرکesh و توندی مانه وهم -ته نانهت له دامینی ژیانیشدایی- مه رگی ترساند و تاراند.

مینه یه کی ته من بیستوچار سالان. رووداویکی ترومبیل. نه گهری میشکشله قان. شکانی حوز. نه بوونی هیچ نامازه یه کی خوینبه ربوونی هه ناو. توخمه ژیاریه کان جیگیر، فشاری خوین حه فتا و سنی له سهر نه وه. نه وه نه و وشانه بوون له سهر سهرم ده گوتران، وشه یلیک که دهنگیکی بی بیگیان و سارد ده ریده برین پیلوی چاوه کانمیان هه لینا، که چی بو ماوهیهک له بهر نه و تیشکه پرهی سهر سهرم هیچم نه ده بینی.

من ما بووم. له نیو نازاردا گینگلم ده دا.

نه مده توانی ملم بجوولینم، ناخر به راگریکه وه به سترابووه وه، بویه چاوم به بهرینی کردنه وه، له هیکه وه له وه رایه ی له سهرم بوو، ناگادار بوومه وه.

گویم له دهنگیک بوو گوتی "تا سنی ده ژمیرم"، ئیدی که ژماره که گه یشته سنی، له سهر ته خته یه کی راگیره وه بو سهر یه کیکی دیکه

گواسترامه وه. ئه و هاواره ی له کاتی گواستنه وه که له گهرووم
 ده رها ت نه مناسییه وه. دهستم بهر لینگاویکی سپی له و پارچه
 په رویانه ی له ژیرمدا بوون کهوت له پروودوشه که رهقه کانی ژیر
 جهسته مه وه سوکه بونیک ی فاستم هاته بهر مه شام، پاشان ههستم
 به ته پرتیه کیش کرد - رشانه وه؟ میز؟ خوین؟ هی من؟ ئیدی گریام،
 هه نسکم جهسته هار او هه که می هه لاهه لا کرد، شکسته که م ویرانی کرد.

ته نانه له مه رگیشدا شکستم هینا.

ژنه یلیک به سه دریه وه به سه رمدا نوشتا بوونه وه، به مقهس
 جله کانیان له بهر داد پریم به دوولینگه که شمه وه، ئاخه ناماژه یان پیندا
 که چه ند پشکه خوینیک ی پیوه یه. یه کیکیش په رده یه کی به ده وردا
 کیشام، به لام له نیو ئه و دیواره قوما شه دا جهسته م به ته وای بو
 غه واره ئاوالا بوو. گریام و قیزاندم، چه رچه فه که ی ژیر خوم راکیشا
 تا به خومیدابدهم و خومی پیندا پوشم. هه موو پنتیک ی جهسته م
 که وتبووه ژان. ئه ری چوئن ئه و هه موو نازاره رییتیده چی؟

په رستاره کان جلیکی فشوفول و دریزی نه خووشخانه یان
 ده بهر کردم، له پشته وهش بو یان گریدام، قژه که شمیان به ست و به
 سووکیش له چکه که میان بو به ستمه وه. چه ند داوه پرچیکم
 که وتبوونه ژیر مله وه و گیریان خواردبوو، له گه ل هه ر
 ده ستلیدانیک یاندا تووک و نه فره تم لیده کردن، هه رگیز نه مده زانی
 ده توانم ئه و جوینانه به دوا ی یه کدا ریزبکه م. ویرای نه فرینه کانم
 ئه وان له سه ر کاری خو یان به رده وام بوون، به دوا ی ئادگار ه
 ژیاریه کانمدا ده گه ران و منیان به شاشه یه که وه به سته وه، بیبه پیی
 ئامیره که و ده نگه ده نگ هینده ی دیکه دوخه که ی شه پریوتر کرد.

پیاویکی گهنجی دریژ و باریک به خزی و چاوی ماندوویه وه -
لهوانیه دکتوری موقیم بی- په رده کهی بۆ دواوه کیشایه وه و له
دیوه کهی من وه ژوور کهوت.

"خاتون، تووشی رووداویک بووی"، به دهم ئەم قسه یه سهیری
تهخته لینووسه کهشی کرد، ئینجا دریژهی به قسه کهی دا: "ده کری
پیمبایی کویت دیشی؟" دهنگیشی دهنگیکی ئارامبه خش بوو. له گهل
ئه وه شدا هیوری نه کردمه وه.

منیش به گریانه وه گوتم: "هه موو شوینیک، هه موو شوینیک،"
له گهل هه ر هه ناسه دانه وه یه ک ئازار گوشاری بۆ سه ر سینگم ده هینا،
وه ک ئه وه ی له ناوه وه ده ستیک سییه کانم بگوشی. دکتور ده ستیکی
نرمونیانی له سه ر شانم دانا، ده ستیک و پرای تابووییه کهی، به لام
میهره بان بوو.

"دهی، سیتی سکانی بۆ بکه ن."

ئه وه نده ی دهنگی هاوارهاوارم به رزتر ده بووه وه ئه وه نده ئه وان
خیراتر منیان له سه ر کورسییه که له پال وینه ی که ته و زلی رابه ری
کون و نوئی، خومه یینی و خامه نه ئی خیراتر پالده نا. قابی بیناییشم
لیل بوو.

تا گه یه زامه ژووریکی تایبه ت بۆ چاودیریکردن، دایکم گه یشت.
شیتودین له ژووره بچکوله که دا وه ک ئه وه ی گیانداریکی نیو قه فه س
بی، هه ر راویچکه ی ده دا، دهنگی ته سییحی^{۷۴} نوێزانیشی به پهنجی

گه‌وره و ئاماژه‌وه یه‌ک به دواى یه‌ک ئاودیوده‌کرد و له‌گه‌ل هه‌ر ده‌نگ هاویشتتیکیشدا ناوی خواى ئه‌وه‌نده به ده‌نگ ده‌گوته‌وه هه‌موو ئه‌وانه‌ی له قاوشی چاودیتری چر بوون گوینان لیده‌بوو. ناو به‌ناویش له‌چکه سپیبه‌که‌ی بۆ پیشه‌وه ده‌هیتایه‌وه تا سه‌رتاپای نیوچاوانی دابپۆشی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌به‌رچاوان نه‌میتنی.

به‌ده‌م ره‌وڕۆکردنی ته‌خته راگره‌که‌مه‌وه قیژاندی: "له‌یلا!" که غاریدایه لای مه‌ ئه‌ژتۆکانی ده‌له‌رزین، به ده‌سته‌کانی توند شیشه‌ی ته‌خته‌که‌می گرت و به جۆریک سه‌ری خۆی به پیخه‌فه‌که‌م دادا که ته‌خته‌که‌می هه‌ژاند.

منیش گوتم: "به‌سیه‌تی، دایکه تکایه بوه‌سته، ئیستا ده‌روه‌ستی نایه‌م." که ئه‌مه‌م گوت هه‌ستمکرد زمانم له ناو قورگمدا قورس و ئه‌ستووڕ ببوو.

ده‌ستی هینا تا به هه‌نیه‌مدا بیننی، به‌لام ئه‌و چرپه‌یه‌ی به گویمدا چرپاند هه‌موو شتیک بوو ته‌نیا دلنه‌واپی نه‌بی، ئاخ‌ر ئه‌و گوتی: "له‌یلا، گوتیان ده‌رپینکه‌ت په‌له‌خوینی پیوه‌بووه."

به زۆرله‌خۆکردن بژولکه‌کانم کردنه‌وه تا نیگایه‌کی هه‌راسانی تییبیرم.

گوتی: "ئاگادار به، ئه‌مه به باوکت مه‌لی."

منیش به نووزه‌وه هه‌م به ئازار و هه‌م به توورپه‌یه‌وه گوتم: "بۆچی من پییبلیم؟ خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و بزانی، ئه‌وا به‌ر له خوا بۆ دۆزه‌خ ده‌منیری."

خۆشبهختانه گه وره ی دکتوره کان هاته ژووره کهم، به ئاسته م سه ری له سه ر کارت ی به یانی پشکنینه کهم به رز کرده و به دایکمی گوت: "خانم، به پیتی خه ملاندنمان کچه کهت به هوی تامپونی ترومیله وه بریندار بووه. وینه ی به یانی وا نیشانده دا پینج درزی له هوز و دوو درزی دیکه ی له په راسووی چه پی هه بن."

منیش دهستم له سه ر سینگم دانا و گوتم: "هه ر ریک لیزه، له سه ر دلم."

دکتوره که دریزه ی به قسه ی دا: "خاتوو سامان، تو زور به به خت بووی." به دم ئه م قسه یه وه روی له دایکم کرد: "پیناچی هه یج برینیکی ناوه وه ی له ئه ندامه کانیدا هه بن ههروه ها هه یجیش پونه چوته جهسته یه وه، به لام ده بی باری هه وزه که ی جیگیر بکه ین، پيشمان باشتره هه ر ئیستا بیکه ین. ئیمه ته نیا چاوه رپی ئاکامی پشکنینی خوینه که ی ده که ین، ئینجا بو نه شته رگه ری ئاماده ی ده که ین."

منیش لیمپرسی: "ئه ری چیم لیده که ن؟"

"ئیمه قاچه کانت راده کیشین تا جیگه ی خویان له نیو جومگه کانیانه وه بگره وه و قورساییه کیان پیوه ده که ین و له نیو جومگه کانیش برغو داده نیتید —"

دایکم که قسه که ی پییری: "برغو؟" ره نگیشی سه ی بو.

"به لی، بو ئه وه ی درزی ئیسقانه که ی بو شوینی راستی خویان بگه رینرینه وه. هه له به ته هه ندی ئازار شکینیشی پیده ده ین. ده زانم که میک ناره حه تی، ئازارت زوره. دواتر سه رت لیده ده مه وه."

که میک نارہحت، پہکو! دکتورہ کہ خہریکبوو بروا، دایکشم تا
دہرکہ بہ دوایدا چوو، بہ سرتہوہ شتیکی نیگہرانی پیگوت و
تہسیبہکہشی ہەر له دەست دەجوولا.

ئینجا دەستہکانی بۆ ئاسمان بەرزکردنہوہ و گوتی: سوپاس
خوایہ. کاتیکیش دکتورہ کہ دہرکہی له دواى خۆی پینوہدایہوہ، ہات
و بہ گوئییدا چرپاندم، کہوا من لەو بارہیہوہ سہلامہتم. "تو
کچینیہکەت له دەست نہداوہ، نہ تہکینیکیانہ و نہ بہ ہیچ شیوہیہکی
دیکہ. ہیچ شتیکی تیژ نہیسمیوہ، وایہ؟"

"ئەری تو لەو ہەموو شتە، ہەر ئەوہ خەم و نیگہرانییہکەتہ؟"

"چی دی خەم نہما. خوینی سەر دەرپینیہکەشت لەوانہیہ ہی
برینہکەت بێ، بەلام..." ئیدی دەنگی خۆی نزم کردوہ. "بەلام
دکتورہ کہ گوتی لەوانہیہ لەمہوپاش نہتوانی بہ شیوہیہکی ئاسایی
مندالی بێ. ہەرچەندہ ئەوسا دہکری بہ نہشتەرگہریی بتبی. جاری
دہبی بزانی چاکبوونہوہت بہ کوئ دەگا."

قیژاندم و دیسان لە پرمہی گریانم دایہوہ: "ئەری کہسینک پیم
نالئ ئاخو دەتوانم جاریکی دیکہ بہ پینی خۆم بروم؟"

لەسەر دیوارہ کہ پۆستہری ژنیکی نازداری حیجابپۆش ہەبوو،
پہنجہی ئاماژہی خستبووہ سەر لیوی، داواى بیدہنگی دہکرد.

دایکەش لەسەر راویچکەکہی بہناو ژوورہ کہ و بردہبردہکہی
بەردہوام بوو. نیگہرانییہکہشی رەویہوہ، لە کوتاییدا ئەو پرسیارہی
کرد، کہ دەمیک بوو لە میتشکیدا ختووکەى دەدا.

"ئەری دەمہکانی پیشتر تو بووی ہاتیہ مالی داپیرہت؟"

منیش سه ریکم بۆ بادا، نه وهک بۆ حاشایی لیکردن بئ، به لکو له
حه ژمه تان بوو. دیار بوو پاراستنی نهینیه که ی زور له شکانی
ئیسقانه کانم له لا گرنگتر بوو.

نیگایه کم تیبری، له سیمایدا ههستوسۆزی یه کتربری دژبه یه کی
وهک نیگه رانی، شه که تی، تاوانباریی، خهفت، شهرم و ترسم له سه ر
بوخساره به سالاجوو هه که یدا بینی. دایکه ده می خوی ویکهینایه وه تا
وهک هیلکی باریکی لیتهات، ئیدی هیچی دیکه ی له ده م نه هاته ده ر تا
په رستاره کان هاتن و منیان بۆ نه شته رگه ریه که ئاماده کرد.

دوو په رستار ته خته که ی منیان به ره و ژووری نه شته رگه ریه که
پالئا. به بنمیچه ئه شه که وتئاسا و قوززیه به شکۆکه ی ژووری
نه شته رگه ریه که م وهک مزگه وتیک هاته به رچاو، تینیدا هه ستمکرد
بچووک و بی بایه خم. لئ له بری شتی دینی، زور له ئامرازی برین
به دیواره کانیدا شوپبوونه وه. ئامانجی هه ردوو شوینه که، بئ
ئوه ی پرسیشیکی واشت لینکه ن، لیکردنه وه و تیفڕیدانی به شه
گه نیوه کان بوو. هه ر پیاو و ژنی به ده مامکی نه شته رگه ری بوو
هاتن به ده ستوانه ی پلاستیکی ده ور وخولیان دام.

"خاتون، خه م مه خو، من سه یری تو ناکه م، ئه مه قسه ی
په رستاریکی نیرینه بوو لای قاچمه وه وه ستا بوو، هه ندی قاچی
به رزکردمه وه ده رزی به نجی ئه نداسپرکه ره ی لیتام. هه ر ئه ژنویه ک
و سن ده رزی لیدا و هه ر به گومانیش بوو. له ناو سه ریشمدا به
چرئووک چاوم له بنه وه ده رهینا. له کۆتاییدا ئه و ژنه ی باسکی
گرتیوو داوای له په رستاره نیرینه که کرد، به لکو جیگه ی له گه ل
بگۆریته وه، به هانه ی ئه وه ی دۆزیه وه گوایه ناتوانی جووله و

لهرزینه کهم بهرز هفت بکا. په رستاره که له هلهپنانه وهی ئه و پاکانه یه چاویکی لیداکرتم. منیش ناهیکم پیداهاته وه. ئیدی ئه ژنوم خه ریکبوو سر ده بوو.

من مملانیم له گه ل چوار په رستاردا ده کرد، ئه مه ش له و کاته ی پیاوه چاوباشقاله که، دریله کاره بایه که ی دایه ده ست نه شته رگر.

"ببووره. له وانه یه ئه مه هه ژانیکه میتشکت لا دروست بکا، ئاخړ له وه زیاتر ناتوانین توره ده ماری هه ستیارت سر بکه یین." په رده یه کی کورت حوکمی چاومی بریبوو، منی له باقی جه سته م دابریبوو.

منیش که ئه وه م بیني شیراندم: "نا! تو ناتوانی به م ئامیره کونم تیکه ی. ده ی وازم لئ بیته. لیمگه ری با بوخوم بمرم."

من بیدار بووم و ئاگاشم له وه بوو که چوڼ ئاسنیکه تیژ ئیسکی کون ده کردم.

بو روژی دواتر له تاریکیه وه ده نگی براهم هات به فشقیاته وه: "له یلا، ئه ری چما نازانی که ترومیبله نوییه گرانبه هاکان سیستمی ABS یان بو ستوپگرتن هه یه؟ ئیدی شوفیره کانیش ئه م جوړه ترومیبلانه یان زور خوشده وین، بویه بیباکانه لیان ناخوړن."

بو پاکیشانی ئیسقانه کانم، قورسایي به پیم وه کرابوو، هر پتیه ک سئ کیلو. ئه و قورسایيانه وه ک سیستمی خه ره ک بو ته ون به ئه ژنوکانه وه به سترابوونه وه. له پشت چپاشه وه په رده دادرابووه وه، به لام هیشتاش کزه رووناکیه ک له دامینی په رده که وه، له په نجره که وه ده هاته ژووره وه. دلوه کانی شله بیرهنه که ی ئای فیم

دەبىنى بۇ دەمارەكانم دەچوو. خۆشبهختانە داىكم لە ھىچ شوئىنىك ديار نەبوو. "ئاي خوايە، ئەرى ئەوھيان بۇ لەگەلدا كردم؟"

يەكئىك ھات و ئەو راگرە رانەپسكاوھى ملى لابرڊ. چياش پىئىگوتم: "ديارە درزى ھوز و پەراسوو بە خۇيان چاكەبنەو، بۇيە پىوستت بەوھ نىيە راگرىان بۇ دابىرى. ئەم قورسايەش بۇ ئەوھيە لە ماوھى چاكىبونەوھتدا قاچەكانت نەيەنەوھيەك."

منىش كراسە شوپرەكەى نەخۇشخانەم ھەلدايەوھ تا نىشانى بدەم: "ئەوان لىرەوھ چۆكەكانى منيان كونكردووھ."

"بە داخوھ. لى خۇ ئەوھ پىويست بوو بكرى، تا لە شەلەبوونى ئايندە بتپارىزى."

بە دەست شوئىنى ئىسقانى بە ئازارى سەر دەموچاوم پشكنى. دەكرى ئاويئەيەكم بدەيتى؟"

"خەم مەخۇ، پوخسارت باشە." ئەو لەسەر كورسىيەكى پلاستىك لە تەنىشت تەختەكەم دانىشتبوو، چاوه ھەنگوئىنيەكانى درەوشاوه و بە سۆز بوون، بەلام نىگەرانى گوشەى دەمى گورچ كردبوو. "دەى خوشكى ئەوھ لە چ درامايە بۆليودەوھ فىربووى؟ ئەو دەمەى پياويكى جوامىر و كەشخە خۇى فرىدەداتە بەردەم قىتار ھەر بۇ ئەوھى ژنە جوانەكە لە دوا ساتدا پزگار بكا؟"

"ئەوھ تو باسى چى دەكەى؟"

"شوفىرى تپومبىئەكە گوتى گوايە ... چيا وھستا، ھەندىك گوتى خوارند ئىنجا تىھەلچوھوھ: "پرووداوهكە؟ وھها بوو... ئەو كىشەى

لهگهل وشه‌ی دهربر هه‌بوو، له کۆتاییدا له قسه‌که‌ی بووه‌وه: " ...خۆرسکانه؟"

منیش چاوم سووراند، به‌لام خۆ بچوکتترین ئاماژه‌ش رایده‌چله‌کاندم. "نه‌خیر، له‌ناوبه‌ری ئافه‌تکوژم به‌کاره‌ینا."

چیا پینکه‌نی، له‌ پریکه‌وه سیمای گۆرا، ره‌نگی هاته‌وه‌به‌ر و ئاسووده بووه‌وه. "من ده‌مزانی تۆ به‌ مه‌به‌ست خۆت هه‌لنه‌داوه‌ته‌ بن ماشینی کابرایه‌وه."

منیش وه‌لامم دایه‌وه: "ئای ئیراده‌ی ئازاد ئه‌فسانه‌یه‌ک نییه‌ بۆ خۆی؟"

دهربرینی سه‌ر پوخساری خه‌فه‌تبار و تیراماو بوو. براكه‌م چه‌زی لیبوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بدوی که‌وا ئه‌گه‌ر زه‌مه‌نی مرۆف به‌ هه‌مان پیندانگی هه‌لومه‌رجه‌که‌ی خۆی بۆ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ داوه‌ و بگه‌ویته‌ نێو هه‌مان بارودۆخی گۆرین، دینسان هه‌ر هه‌مان بریار ده‌داته‌وه‌ که‌ پیشتر داویه‌تی، ئاخ‌ر مرۆف ئه‌و بریارانه‌ له‌ چرکه‌ساتینکدا ده‌دات و لۆژیکیش ئه‌و پۆله‌ مه‌زنه‌ی تیندا نابینی وه‌ک ئیتمه‌ چه‌زمان لێیه‌تی بروای پینکه‌ین.

نیگای منیش په‌ریه‌ سه‌ر ئه‌و یاسه‌مین و گو له‌ سپیه‌ی که‌ چیا له‌سه‌ر لای په‌نجه‌ره‌که‌ی دانا‌بوو. ئیدی پیمگوت: "ئه‌وانه‌ت بۆ من هه‌یناون؟"

ئه‌ویش به‌ ئاماژه‌ی به‌لێ سه‌ریکی جوولاند. "من ده‌بی بوارت بده‌م پشوو بده‌ی."

‘نازارشکينک؟’ به دهستيش ناماژهم به قوتوويه ک کرد له سهر
ميزيکي بچکوله له گوشه يه کي ژووره تهنکه به ره کهم دانرابوو.

چياش کاغه زه که ي سهر ي خوينده وه و سهر ي له قاندا. ‘به لي،
به لام خو ئه وان دهرزي مؤرفينيان تينکه لاوي ئاوي ئاي ئايه که ت
کردوو. ده ي دهچم په رداخه ئاويکيشت بو دينم.’

چاويکم له مژي مؤرفينه که کرد و به سووکيش باسکم خوراند.
ئينجا پيمگوت: ‘تو بلي کورسيه تايه داره کهم بو بينن؟’

ئهر ي باشه چون بچمه ئاوده ستی؟ يان چون بچمه حمام و
دوشنيک بکه م؟ مهيلم لينه بوو به شيويه کي تايه ت دايکم بي و
بمشوا. ئاخو ده مه ويست ئه و روانينه م سه باره ت به ياره
دلخوشه که ي ئه و بره وينمه وه.

ئه وه بوو گويم له دهنگي باوکم بوو، به رله وه ي پي بنيته
ژووره که م له هوله که وه گووره ي هات: ‘ئهر ي تو بوچي وامن
لينده که ي؟’

‘باشه چ جوره کچنک به درهنگانک له چيا ده مينيته وه؟’ بابيه
مستي دهسته راستي له ناوله پي دهستي چه پهي دا. ئينجا دريژه ي به
قسه کاني دا: ‘کيت له گهل بوو؟’ دهربرينه که ي تينکه له يه ک بوو له
تورپه يي و نائوميدی، ئه و تاکه به شي ئاشنای مۆته که ي رۆژ بوو.

براکه م به خوی و دوو په رداخ ئاوه وه گه رايه وه، له سهر ئه و
ميزه جووله داري لاي پيخه فه که مي دانا. ‘بابيه، ئيستا کاتي ئه وه
نييه؟’

بابهش ئاماژەيەكى خەمبارانەى بۆ قورسايىيە ھەلواسراوھەكانى
پىنيەكانم كرد و گوتى: "ئەو ە چ كەتنيكت كردووه، ئاكامەكەى ئەوھى
لينكەوتوتەوھ؟"

لەو ھەموو شتانەى لەگەلدا كردم ئەم قسەيەى زۆر دژوار بوو.
ئەو نەپرسى: "ئەرى چيت ليقەوماوھ؟" يان "ئەو ە كى وای
لينكردووى؟"

چياش دەنگى خۆى بەرزكردهوھ: "ئەو ە تۆ چۆن قسەى وھە
دەكەى؟"

"شوفيرەكە و ھەر چوار سەرنشيني ترومبيلەكەى گوتيان، كەوا
تۆ ھەر وەك ئاسكيت لە پيش ئەواندا بازتداوھ. ئىدى بابە ئانيشكى
بەرزكردهوھ وەك ئەوھى ئامادەبى لە كەسنيكەوھ بژەنى.

منيش بە ورتەيەكەوھ: "ئەوان ئەژنۆكانيان كون كردووم."

"ئيمە دەبى بپوا بە لەيلا بكەين." چيا بەم قسەيەى پووبەپرووى
بابە بوويەوھ، سينيگى ھەردووكيان ھەر چەند ئينجيكى نيتوان بوو.

"تۆ بەرگري لە كەسنيك دەكەى كە ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ منيش
شەرمەزاريبە؟" ئىدى بابە پالينكى بە چياوھ ناو بە ديوارى دادا، ميزە
خولاوھكەش كەوت ئەو ە بانەى لەسەرى بوون، بە گۆپى
وھربوون.

منيش ئاخيكم ھەلكيتشا و جوولەيەكم كرد، ويستم سەرم
راستبگەمەوھ، بەلام ئازارى پشتم ناچارىكردم بگەپريمەوھ دواوھ.
"دەى بوھستن! ئەرى دايكە لە كوئيە؟" وشەكانم ھەنديك شيواو

بوون. باو کیشم یه خه ی چیا ی به رنه دا. ئه و ده هریبوونه ی باو کم زیاتر له و دریله ی ئیسقانه کانمی کونکرد، توفاندمی.

له و کاته دا کیژۆله یه کی ته من شه ش سالان به ویدا په تده بوو، سه یریکی ناو ژووره که ی کرد، ئاماژه ی به من دا و پوخساری له ترس و قیزدا ریکه له گه را. ئینجا هر زوو پیاویتی به دوادا هات، ئه ویش چاویتی لیکردم و چاوی تروکاند، ئینجا خیرا بهر له وه ی کچه که له ژووره که بیاته دهره وه چاوی له سهر لادام. به هوی هه راکه وه یه ک دوو کهس له راره وه که خربوونه وه، هه ندیکیان کراسه فشو فوله که ی نه خووشخانه یان له بهردابوو.

"ئاخر چون دوا ی ئه وه ده توانم له و شاره بژیم؟" دهنگی بابه له کو تایی رسته که دا نزمبووه وه.

ئه وه بوو خه لک خربوونه وه. دهنگه دهنگ په یدا بوو. یه کیک به چرپه وه گو تی: "تو بلئی ئه و کچه چی کردیی؟" بابه گوئی له و قسه یه بوو، ئیمهش هه مووان گویمان لیوو.

"من حاشات لیده که م". ئه وه قسه ی باو کم بوو دهنگی وه ک بوړه ی ورچیک ده هات.

منیش به ده ستیک به شیشه راگره که ی ته خته که مه وه، هه ندیک پالم به خومه وه نا. ئیدی ئازار له ئه ژنوکانمه وه تا بربره ی پشتم رویشت.

چیاش به دم دهر کردنی خه لکه که ی ئه وی گو تی: "بو خاتری خوا، به ته نیا جیمان بیلن، ئه وه شتیکی خیزانییه."

بابهش ناخیکى هه لکیشا و پشتى له ئیمه کرد. ئه و له ماوهى ئه و چاره که سه عاته پر له گرژیه دا ته و او پیر بوو.

"بابه تکایه، وه ره وه سه رخۆ، ئاگات له خۆت بێ، تکایه دانیشه." به دهم ئهم قسه یه وه چیا ده رکه ی ژوره که ی پتوهدا و ده ستیکى له سه ر شانى بابهمان دانا.

بابه دیسان سه رى به رز کرده وه.

"بیمه وه سه رخۆ؟" دواى ئه و هه موو شته، دواى ئه و هه موو ره نجه ی به هه ردووکتانم کیشا وه، ئیدى به مه چاکه م ده ده نه وه؟"

چاوم خه ریک بوو به فرمیسک ته رده بوون.

"تۆ، خۆ تۆش به قه د وى خراپى." بابه له وه گه راپه وه کوربه که شى بارنج^{٧٥} بکا، هه نگاوێک بۆ دوا وه گه راپه وه، ئاماژه ی به من و به ئه ویش کرد. رهنگى چپاش گۆرا، سه ی هه لگه را، وشه ئارامکه ره وه کانى له سه ر لێو وشک بوون. هه رگیز بابه له دۆخیکى وه ها ناپاکیلێکراودا نه بووه. ئینجا پشتى تیکردینه وه، ده موچاوى به سه رده ستى هه لگۆفت و له هۆده که چووه ده ره وه.

"من ئه و که سه نه بووم که.... من هه چم نه کردووه. سویند ده خۆم!" که ئه و ده رچوو من وه ها بانگم کرد و گه رووشم تا ده هات لێى توند ده کردم.

چیا له ژوره که دا که وته راوێچکه دان، باسکى چه پى داته کاند، که بابه توند گرتبووى. "ئه رى به راست خۆ هه ولى ئه وه ت نه داوه خۆت

^{٧٥} بارنجکردن: بیه ریکردن، دوورخستنه وه

بکوژی، خۆ وات نه کردوو له یلا؟" ئەو ئەم پرسیاره‌ی به روانینیکی سؤراخپرس لیکردم و سیماشی زۆر جددی بوو.

منیش نه‌مه‌توانی سهیری ناو چاوی بکه‌م. ده‌مه‌ویست بلیم نه‌خێر، به‌لام خۆ ئەمه درۆ بوو. بۆیه ده‌مم هه‌لبێری بلیم به‌لێ، لێ ئەمه‌شیان هه‌ر درۆ بوو. ئەری تۆ بلێی ئەو کێزه‌ی له‌ گرده‌که به‌غار هاته‌خوار کێ بوو؟ ئەوه من بووم و من نه‌بووم. له‌ کاتیکدا خۆم له‌ پرسیاره‌که ده‌دزیه‌وه، کانویلائی ئایقیه‌که‌م دیسان ختووکه‌ی دام.

"هه‌رگیز خه‌یالم بۆ شتیکی وه‌ها نه‌چوو بوو.... له‌یلا گیان ببووهره که تۆم به‌م شیوه له‌ دواوه جیه‌نشت. له‌و کاته‌ی تۆ لێزه ده‌رده‌چی، ئەپارتمانیک ده‌دۆزمه‌وه تا به‌کرێی بگرم، به‌لام من یه‌ک شتم له‌ تۆ ده‌وی. ئەویش زۆر گرنگه‌ تۆ بیر له‌ پرسیاره‌که‌م بکه‌یته‌وه. خۆ ئەگه‌ر راستی هه‌ر چیه‌که‌ بێ، من ده‌مه‌وی بیزانم. لانی که‌م ئەوه‌نده‌م پێ ره‌وا ببینه. خۆ ئەگه‌ر نه‌توانی به‌ قسه‌ش وه‌لامم بده‌یته‌وه، ده‌کرێ هه‌موویم به‌ نووسین بۆ بخه‌یته‌ سه‌ر کاغه‌ز."

منیش به‌ دووچاوی زه‌قه‌وه لێی رامام.

"فه‌رموو. دلنیا به‌ که‌س نه‌بیینی." به‌ ده‌م ئەم قسه‌یه‌وه، چیا به‌ سه‌رمدا دانه‌ویه‌وه و هه‌نیه‌ی ماچکردم و ده‌فته‌ریکی خسته‌ بن سه‌رینم. ئیدی به‌سیه‌تی فینگه‌فیگ و چلم هه‌للووشین. شتیکی پیسه‌."

منیش به‌ زه‌بونییه‌وه خه‌نیمه‌وه زمانم لێ ده‌ره‌یتا.

چیاش هه‌ردوو په‌نجه‌ی گه‌رووی خسته‌ گویکانی ده‌سته‌کانیشی وه‌ک قوچ لیکردن چاویشی وه‌ک من ده‌مکردم لێ ئەبڵه‌فکردمه‌وه.

هەردوو کمان لە پرمەى پىنكە نىنمان دا، بە ھۆيەو ە ديسان چەناگەم
ئيشا.

ئەرى رووم چى لىھاتووہ؟

ھىچ.

چون ئەوہم لى چاوہ پرى دەكەى راستىيەكەت پىنلىم لە كاتىكدا
بە ھەمان مېھر لەگەلما ناچوولییەوہ؟

ئەویش ئاھىكى ھەلكيشا. تۆزىك ئاوساوہ، بەلام نامىنى. لە
پەرس تارەكانم پرسى، ئەوان كلۇ بەفرت بۇ دىنن. چاوہكانىشت...

چاوہكانم چىيانە؟

لەبەر رووداوہكە مولوولەكانى خوین پچراون، خوینيان تىزاوہ،
لە گلینەى چاوت خەرىكە ھىچ سپىايەتییەك نەمىنى. ھەر دەبى
ھەستى بەگۆرانی ئاكارم کردبى چونكى ھەر زوو ھاتەوہ قسە:
دەلیمەوہ، ھىچ شتىك نىيە ماىەى نىگەرانی بى. بىناىت بى كىشەىە.
سوورايیەكەى گلینەشت و دلۆپەى چاوت بە تىپەرینى كات لە بەین
نامىنن و دەرون. ھەر لەبەر ئەوہش بوو خەلكى ھۆلەكە فزوولیان
تەقىبووہوہ.

تو دلنیاى؟

بەيانى ئاوتنەت بۇ دىننم. ئەوہ لەبىر نەكەى كلۇ بەفرەكان لەسەر
دەموچاوت دابنىى و پشوو بەدى. تكايە بنووسە. چاوہ پرى ئەوہ
دەكەم يادنامەكە و زۇپا ديارى ئەپارتمانە نوئیەكەمان بىت.
ئەو رویشت و منیش لەبەر داودەرمان خەوم لىكەوت.

پاشان که له ژووره بچوکه که مدا به تهنیا مامه وه، لاپه ره کانی یادنامه ی براکه م هه لدانه وه، سینه کی یادنامه که پرپوو له چیرۆک سه بارهت به گوندی خویندکاران.

خویندکاران دهستی بهک دهگرن، له بازنه به کدا دهجوولینه وه، گورانی دهلین. هه والی مهرگی شیرین وهک به ندوباوکی هاوبهش بلاوبوو وه. خوی دهبوو ئه و خویندکاریکی ئه و قوتابخانه به بیت. سی مانگان دوو گیان بوو، ئه و هه م خوی هه م کورپه نه بوو به که ی ناگرتیه ردا. منیش به لای کورسیه چوله که یدا رهتجووم، قامکم به سه ر ئه و دهسته واژه به دا هینا، که له سه ر ته خته داره که ی هه لکه ندبوو، هه ر ده بی هی ئه و بی: "ئاره زووم بوو به ئافهت له دایک نه بوو بام."

چیا له دوا ی ئه وه له لاپه ره سپیه که نووسیوو ی: "چیرۆکی له یلا." منیش بونی کاغه زه هه رزانه که م کرد و په نجه م له سه ر دهسته ته لار بووه که ی خشاندا.

له میانه ی هه فته ی دواتر دا و له ماوه ی نیوان خواردنی ده رمانه ئازار شکیته کاندا، دهستم دایه قه له م و له ده فته ره که دا نووسیم:

حه زناکه م بیه ره و ساته بکه مه وه، به لام کاتیک ناچار بم و کاتیکیش وینه کان قولپ بدن، ئه و به خۆم ده لیم رووداو یک بووه. کاتی وا هه به بروام وایه، هه ندی کاتیش تارماییه کی مۆته که بیم بو دی و به ناقالیی سه ری خۆیم بو ده هه ژینی.

له ماوه ی هه فته ی دووه مدا، له و سه عاته به رد ریژانه ی هاتنی په رستاره کاندا، دیسان دهستم ده دایه وه خامه و ئه و داوه پرچه ی له سه ر رووه ئاره قاویه که م ده که وته خواره وه، لاده دا و ده منووسی.

من بویه دهنوسم تا من و براکهم له وه تینگهین چون بهر
له وهی هیلکه و سپیرمهکان به یهک بگن و ئیمه دروستبگن،
چاره نهنوسمان دارنژرا. خو نه گهر چیرۆکه که مان نه گیرمه وه، ئه دی
چون له وه تینگهم ئاخۆ بوچی چیا به کاراییه وه به شوینپی بابهدا
ده پروا؟ چون نه و پاسه وانانهی زیندان که ئازار و ئه شکه نجهی
بابه بیان دهدا، منیش ئازار دهدن؟ چ ده گه یه نی که گه لیکه بی
ده ولت بیت و وه ها تیکشکابی که خوویرانکردن ببته شتیکی
رۆتین؟ ئه ری چون ئازاد ده بم نه گهر به رهنکاری پاسه وانی بی
روخساری زیندانی خوم نه بمه وه؟

له کاتیکدا دهننوسی، هه ستمده کرد وشه کانم ئه وهی له هه ناومدا
شکاوه، چاکی ده که نه وه؛ که چی پزیشکه کانیش ئه وه بیان چاک
ده کرده وه، که له ده ره وه مدا شکاوه. کاتیکیش لاپه ره کانی
ده فته ره که م پرکردنه وه، خامه که م دانا. دالغهم رۆیی.

بهندی شازده

رهنګه ژيان ټو ساته داخراوه بڼ، که نيګام خوی له نيو پيلوی
چاوه کانی تودا وردوخاش ده کا. کاتی به سهر پليکانه که دا
سهرکه وتم تا کتیبه کهی له سهر ره فهای دیوانی شاعیره کان
دابنیمه وه، ټو شيعره ی فروغی فپوخزاد له میشکما ده هات و
ده چوو. له ماوه ی ټو هه ژده مانګه ی دوا ی روژه که ی زریبار،
شادمانی خه ریکبوو داده به زیه مه ودای چنګه کانم، وه ک کلکی ټو
کولاره به رزه فره ی ئیستا له هه موو کات له عه ردی نزیکتر بیوو.

ئیستا چیا له زانګوی تاران خویندکاری قانونه، هاوه لی و
هاوده میه که ی وی له گه ل من و ههستی نارمانجداریم له ژيان
ته وژمی هیرشبه رانه ی ترسوییمه هه میشه بیه که می ره واندبووه وه.
ټو کوشکه بچکوله کتیبفرؤشبییه ی ناو بازار ی تاران بیوو
سهرچاوه ی داها ت - و که یفم. به هوی ټو زه ریالووشه گه وره یه ی
زانست و زانیاری و سهرگه رمی که له به رده ستمدا بوو، سهرم
به سهر کتیبه کلاسیک و تازه کان داګرتبوو، سه یری فیلمه کانم ده کرد
و رابردوشم له سهر ره فه که ی دواوه، له پشت خوم دانابوو.

کاروی قوز و که شخه ش ویرای ټو نیشاننمایه ی له سهر کوشکی
کتیبفرؤشبییه که م نووسرابوو "داخراوه"، خوی به ژووردا کرد و
ګوتی: "په ککوو چهند باشه، تو هیشتا هه ر لیره ی."

بو ساتیک هه ستمکرد له سهر پليکانه که به رده بمه وه. ئاخړ ټو
کرپاره کاریګه ریبه کی سه یری به سهر جه ستمه وه هه بوو، وای

لیده کردم له کاتی سهخت و پر له گوشاردا دلم زیاتر لیدای وای لیده کردم لیدانی دلم به سهر پنته کانی فشاری جه سته مدا بلا و بنه وه^{۶۸}. کارو له سهر بانیزه یی ئه و باله خانه یه ده ژیا که ئیمه ئه پارتمان ه که مان لئ به کریگرتبوو. ئه و له هه مان زانکوی چیدا له رشته یی ئه ندازیاری کۆمپیوته ردا خویندکاری دکتورا بوو، له گه ل ئیمه شدا هه موو به یانیانی پوژانی هه یینی به سهر کیوی توچالدا هه لده گه را. خوی خوش بوو ئه و له و ناوه یی، به لام ئه وه یی دویینی رویدا ئه وه ندده مایه یی خه جاله ت بوو نه ده کرا به ئاسانی فه رامۆش بکری.

خوی، ئه وه بۆ یه که مین جار بوو، من و کارو له شوینیک به ته نیا به یه که وه یی. چیا به ر له ئیمه خوی هاویشته نیو کابینه یی ته له فریک (گوندالا) و رویشته، به لام ئیمه زور خاو بووین به و رانه گه یشتین، به رله وه یی پنی رابگه یه ن ده رکه کانی داخرانه وه. چیا له ودیو کابینه شوشه ییه که وه یه ئاماژه یه کی بۆ کردین، ئیمه ش هه ر به غار به ره و کابینه یی دووهم راما نکرده. ئه و ده سته یه یی له دوی ئیمه ش بوون له گه ل ئیمه نه هاتن، چاوه رپی کابینه یی خویان ده کرد. کارۆش نیگایه کی تیپریم، منیش ئایسکریتمیکم به ده سته وه یه و به زمان ده یلیتسمه وه، ئیدی ئه و هه ر ره نگیکی هینا و برد، سه ره تا سپپاته بوو، پاشان په مبه یی له دوا ییدا سوور هه لگه را.

^{۶۸} body pressure points به پنی رینماییه کانی پزیشکی سوننه تی چینی و هونه ره جه نگیه کانی ئاسیای دور هه ندی پنتن له له شی مروفا که ئه گه ر به نیاز و مه به سته دیاریکرا و فشاردیرین زیاتر له شوینه کانی دیکه یی له ش کاریگری ده خه نه سه ر هه سته ده ماری مروفا، ئه و پنتانه یی له ش به مه به سته یی له په لوپوخستن یانیش چاره سه ری سروشتی فشارده درین.

منیش نەمدەزانی چۆن ئەو گرزىيە بىدەنگە و قورسای روانینی ئەو لەسەر خۆم خاوبکەمەوه، بۆیە پلم بە ئایسکریمەکه کرد و لە سەری کەپووی ئەوم هەلسوو. کارۆش پیکەنى، نیگای چاوی پەریە سەر گەردنم. منیش ئاگام لە لەچکەکەم بوو، هەندیک بۆ خوارەوه خوشی بوو. شتیک لە ناخەوه دنەیدام. ئاخەر بەر لە کارۆ چاوی خەلکیشم لەسەر بوو، بەردەوام هەستمده کرد راودەنریم، کەچی دوینی هەستمکرد چاوهکانی یاریم لەگەل دەکن، خۆش و شادییەخشن. هەرچۆنیک بى بە هۆی ئەو نائاسوودەییە زۆرەمەوه، هەموو ئایسکریمەکه م گرت و بە دەموچاویما کرد.

کارۆش لیم زەقبووهوه و دەستیکى بە دەموچاویدا هینا و سەریهوه گوتی 'کچی بۆ واتکرد؟'

منیش بە بى هیچ شەرم و خەجالەتییهک پیکەنیم و گوتم 'شایستەى ئەوهی.'

'نا، نەخیر.'

خۆشبهختانه سواربوونی کابینهکه زوو کۆتایی هات. پاشان کە چیا دەموچاوه شیدارهکهی کارۆی بینی، هاته پال پیرابواردنهکه و بە دواى کارۆدا بەرهو نافورهی ئاوهکه رویشتین. ئیدی هەموو رۆژهکه من و کارۆ نیگای زیتهلانەمان لە یەک دەبەری.

من چاوهپێی ئەوه نەبووم هینده زوو بیبینمەوه، چ جای ئەوهی بێته شوینی ئیشهکه م و بە تەنیا بمینینهوه، ئاخەر ئەو لەو دەمانەدا هەرگیز سەری لیتەدەدام. کە ئەوم بینی گەرووی خۆم پاکردەوه و کوخەیهکم کرد و گوتم 'ئەوه چی دەکهی لێره؟' سەیری شوینی بەتالی دەمژمیره هەلواسراوهکهشم کرد، ئاخەر هەر زۆر نەبوو

قەناعەتم بە خاوەنی کارەكەم كرد، بەلكو دەمژمێرەكە لەوێ لایا، تا ئەو كریارانەى دیتە ئەوێ، نیگای تینەبەرن و وادەى دیکەیان بە بێرداییتەو و پەلەبگەن و بڕۆن، بەلكو دەمەویست زیاتر بە هەلدانەوێ پەڕەى كتیب و رۆژنامەكانەو خەریكبن.

كاتیکیش لەسەر پلیکانەكە دەهاتمە خوارەو، كارۆ توند پینچەكی پلیکانەكەى گرت، ئەو تۆزەى لەسەر رەفە و لە پلیکانەكەش هەلسا لە هەوادا كەوتە سەمایەكی شیتانە. جامى سەعاتە دەستیەكەى ئەو ئەوێندە گەورەبوو، توانیم ببینم كە میلی دەمژمێرەكە لەسەر سەعات ۵:۲۳ ئیوارەى. خۆى دەبوایە لە سەعات پینچدا دەرکەى كۆشكەكەم داخستبا، كارۆش دواى وانەى ئیوارانى دەویست بچیت وەرزش بگا، منیش نەمدەویست بە تەنیا لە ئەپارتمانەكە بمینمەو، كە هەواكەى هەمیشە وەرپسى بوو.

دەمەویست بەرلەوێ بڕۆیتەو بتبینم. كارۆ لە بن چاكەتە رەشەكەیدا لە جاران بەژندریژتر دیار بوو. دەستیكى بە نیوچاواندا هیتا. ئای خۆ لەو كەشە ساردە زستانییەدا هەر ئەوانەى بە توندی غاردەدن ئارەقەدەكەنەو.

دوو بارە لەو دلتیا بوومەو كە سندوقى پارەكەم گالەداو. ئەو رۆژەدا تەنیا باى حەوت هەزار و پەنجا تەنم فرۆشتبوو. بە تیکرایی بەو بڕە پارەى، خاوەنەكەى نەیدەتوانى كریبەكەیشى بدا، چ جایی كارمەندەكانى. لى خۆشبهختانە خاوەنەكەى پیاویكى دەولەمەندى كلتورویست بوو، كە سینك بوو دواى هەلگیرسانى شۆرشی ئیسلامى لە ئێران هەلاتبوو، لە لۆس ئەنجلس گیرسابوو، لەو كاتەشەو بەهای تەنى ئێرانى دابەزىبوو، زۆر

باکی به خپرکرنه وهی پاره و پوول نه بوو. ئینجا له کارۆم پرسى:
'ئەرى رهوش له وى چۆنه؟'

کارۆش پژمى و به سهردهستى لووتى سپى و وهلامیدایه وه:
'ديسان هه موو شوین پر دهكهن له پاسدار. پيموايه له م شه وه وه
هه موو نارهبازى و خوپيشاندانئىك قه دهغه دهكهن.'

زه بروزهنگى ته په سهرکردنى خو نيشاندان دژى هه لباردنه وهى
ئهحمه دى نه ژاد -يان وهك هه ندئىك ناويان ليتابوو دانانه وه- له
ماوهى هاویندا پشتوى له سهر شه قام دروستکرد، به لام خه ريكيش
بوو خو پيشاندانه كه هئورده كرايه وه. خو پيشاندهران به ناشتیبانه
دروشمى وایان به رزده كرده وه كه يه كئىيان لى نوسرابوو 'ئەرى
دهنگم چى لیهات؟' كه چى دواتر كاتى دهگیران و له كونجى زیندان
دهئاخران و لاقه یان دهكردن، ئەوسا پتیبان دهگوت 'دهنگت
لیروكانه یه.'

'ئەرى كئیب یان شتىكى ديكهت دهوئ؟' به دم ئەم قسه یه وه
دهستم له كۆبه رهه مى شاعیرى كورد شيركۆ بئكهس دا و له سهر
رهفه كه ريكمخسته وه، ئەو شاعیره ی چهند سالئىك پئشتر چیا
پۆسته ره كه ی له دیوارى ژووره كه ی مندا هه لواسیبوو، هه روه ها له
نئو كۆله پشته كه شمدا بوو تا له نئو مئترۆدا بئخوئیمه وه. هه ر ئەم
به یانیه زوه جارئىكى ديكه شیننامه/سهردولكه ی 'سكالا یهك بۆ
خوام خوئنده وه، تئیدا نووسه ر دواى كئیفه راتى هه له بجه نامه یهك بۆ
خوا ده نئیرئ، راسته وخۆش نا به لكو بگاته به رده ستى سكرتئیرى
چواره مى باره گای خوا، ئەویش له سهر سكالا نامه كه ی نووسیبوو ه:
'كه وچه، بئكه عه ره بى، كهس لئره كوردى نازانى و نایبه یین بۆ خوا!'

منیش ههولمدا سیمای کارۆ بخوینمهوه، مهراقبووم بزائم ئاخۆ شیعرهکه سهرنجی رادهکیشی.

" ئوو، ئم... لهوانهیه. دهی با سهیریکی بکه. په ره ی کتیبه نوئیکه ی هه لدایهوه. بونی تهخته ی ناو ئه و کۆلۆنیاپه ی له خۆی دابوو که پوو ی پرکردم. زۆر له و بۆنه قورسانه ی له لایه ن خه لکی شارستانه وه له خۆ ده درین، که پوو هه ستیاره که م هه راسانده که ن، به لام ئه وه ی کارۆ دارستانی به بیره ئنامه وه.

به م دوایانه دا چیا پیتیگۆتم کارۆ نیوه کورده، منیش مهراقبووم بزائم ئاخۆ په چه له کی ئه و یارمه تی ده دا تا له و شیعره ی سه باره ت به چه وسانده نه وه ی کورده بگات، ئاخۆ زۆر له ئیرانییه کان مه رگه ساتی ئیمه ده قۆزنه وه تا بلیین دۆخی کوردی ئیزان زۆر له هی عیراق و تورکیا باشتره، ئه مه ش هه ول و ته قه لایه که تا خۆیان له و تاوانانه ی له ولاته که یان ده رحه ق به کورد ده کړین بدزنه وه و هه روه ها تا ئه وه بنوینن گواپه تراژیدیا ش ده کړی هه روه ک په تاته و شتی دیکه پتوه ری خۆی هه یه، بکیشی.

جاری وا هه بووه هه ندی له کړیاره کانم لیتانپرسیوم: "ئه ری بۆچی له تورکیا و عیراق کورد ئه وه نده بیزاراون؟" وه ک ئه وه ی من له شروقه کردنی گه وجیتی و نه زانی به رپرسیاریم، وه ک ئه وه ی هۆفیکه ری و نه ژادپه رستی تیزیکی فه له سه فی هه بی و منیش به حوکمی ئه وه ی سه ر به گروپی قوربانیه کانم، هه ر ده بی خویندبیتمه وه و لیتی بزائم. ئاخۆ که س لیم نا پرسن: "ئه ری تو وه ک کوردیک له و جیهانه پر له کینه یه دا هه ستت چۆنه؟"

كارۋ سى رۇمانى خەيالى زانستى جىزىۋىبەندى لىگرتن و پارەكەشى بە تەۋاى دامى. بېيارمدابوو دواتر شىعرە كوردىبەكەى بۇ بىكەمە فارسى، ترسام مەبادا ۋەرگىزانى تەردەستانە دەربەست نەيەت. ئاماژەم بە كارۋ دا، بەرلەۋەى دەركەى كۆشكەكە دابخەم، بېرواتەدەرەۋە، ديار بوو لە خەمى ئەۋەشدا بووم چۈن دلەكوتەشم بشارمەۋە.

"ئەرى چۈن بوو تۆ ئەمشەۋ لەگەل چيا نەچۋوبە ھۆلى ۋەرزشكرن؟" بە دەم ئەم پرسىارەۋە دەستم داىە شالەكەم و دووجاران لە مىلى خۆم ۋەرىنا و دەستەۋانەشم كوردنە دەست ۋەك ئەۋەى بەرەۋ مېترو/ ۋىستگەى قىتارى ژىر زەۋى بېۋىن.

"برادەرىك بلىتى زىادەى نمايشىكى شانۆى داۋمەتى، گوتم لەۋانەىە حەزىكەى سەىرى بىكەىن."

كاتىك بامانداىەۋە بۇ سەر شەقامە ھەرە جەنجالەكەى ۋەلىن عەسر، درىژترىن شەقامى تاران، بۇ چركەىەكى كورتخايەن نىگامان تىكئالا. شەقامەكە بە رىزەدارىكى سالمەند چىنرابوو، لە ھەردوو دىۋى رىگاكە جۆگەىەكى ئاۋدىرى بۇ راكىشرا بوو. كاتىك بۇ يەكەمىن جار من و چيا بۇ تاران بارمانكرد، ھەستمكرد بەسەر سنوورىكى نافەرمىى باز دەدم و دەمودەستىش لە واتاى قسەى براىەكەم گەىشتم كە پىشتر گوتىۋوى كوردستان بە مەبەست بە پەرەپىننەدراۋى ھىلراۋەتەۋە. تاران گەرەكى زۆر بەربەرىن و تەلارى ھەۋرېر و رىگاۋبانى خىزراى يەكدىبېر و بىژمارىش بازارە مۇل و بالەخانەى ھەبوو.

ئەۋ ئەۋەشى بۇ زىادكرد: "من لە كوى، خۆشەۋىستى لە كوى؟"

خۆ دەکرا ئەو بەو قسە یە دەمامکم لەسەر روودا دا بمالێ. منیش
بۆی خەنیمەو.

ئەو قسە کە ی خۆی وەها پوونکردهو: "ئەمە ناو نیشانی
شانۆگەرییە کە یە."

"خۆی ئەمە شیعیکی مەولانایە. ئو، ئەمڕۆ پوژی فالانتاینیشە."
هۆرپ و زیرەزیری ترومبیلەکانیش بە شیوەیەکی زۆر هەراسان
تیکەل بە دەنگی بانگدان بوو.

ئەو ئەمەشی بۆ زیادکرد: "شانۆگەرییە کە لەبارە ی ژیان و
شیعیری فروغی فروخزادەو یە. شەویدی بینم دەتخویندەو."

"تو بلیتیکت هە یە؟" بە دەم ئەم قسە یەو پەنجە ی دۆشاومژەم
بەرزکردهو تا ئاماژە بە یەک دانە بەم، لە گۆشە یەکی چاوشمەو
چاوم لێی کرد، بەشیکی روخساریشم داپۆشی.

"بەلێ، تەنیا دانە یەک. چیا پلانیک ی هەبوو، پینما بوو تۆش لە من
زیاتر حەزی پێدە کە ی. ئەمشەو لە سەعات هەشتدا دەستپێدەکا."
بلیتی شانۆنامەکان گران بوون، بەلام خۆ دا یبابی کارۆ لە هەندەران
دەژیان، دیار بوو پارە ی زۆریان هەبوو، کارۆ خەمی پارە ی نەبوو.
یان هەر هیچ نەبێ من و چیا لە جۆری ترومبیلە زانتیاکە ی و
شیوە ی خۆشگوزەرانییە کە ی کە بەسەری دەبرد و بە گۆزە ی
پتوهرەکانی خۆمان وەهای تیکە یشتبووین.

ئینجا منیش گوتم: "ئارەزووم بوو بلیتی زیاترمان هەبووایە، تا
هەرسیکمان بە یە کەو و چووباین."

ئىمە درىژەمان بە گفتوگۇكەمان دا. شەقامەكەش خاسىيەتى تايىبەتى خۇى ھەبوو؛ لەسەر شەقامەكە ژنان بە مانتۆى تەسكوتار و لەچكى ھەندىك كراو، ھەندىكىشىيان لەبن عەباى سەرتاپا رەشدا دەپۇيشتن، پىوانىش ھەبوون قاتيان لەبەردا بوو، ھەشبوون كاوبۆى تەسكوتروسك، ھەر ھەمووشيان بە مەبەستىك ھەنگاويان بۇ پىشەو ھەنا. بۆنى دووكەلى ترومىيل، كەباب و نان و كىكە تازە برژىنراوھەكان و بانگەبانگى فرۇشيارە گەپۇكەكان و خەندە و پىكەنىنى ئەقنىيانەى كچ و كوران، ھەموو ئەم شتانه شارەكەى لەبەرچاوم بەرز راگرت.

كارۇ ھەر يارى بەو بلىتەى ناولەپى دەكرد و ھىچىشى نەگوت. ھەواى نىوانىشمان ھەستدەكرا بارگاوى بوو. كاتىكىش لە مەيدانەكە بەرەو ئاراستەى شانۇكە تىپەرىن، بالا بەرزەكەى كارۇ و سىماى ايان لە ژنان دەكرد ئاورى بۇ بدەنەو. زۆر لە ژنە شىكپۇشەكان لووتيان بە پلاستەرىك بەسترا بوو، ئاخى تاران ببوو پايتهختى جوانكارىى لووت.

كارۇ كە سەيرى بەرپىنى خۇى كرىبوو بە دەنگىكى نزم گوتى: 'لەيلا... شتىك ھەيە حەز دەكەم پىتبلیم.'

منىش تفى خۆم قووتدايەو.

'بەرىز، تكايە!' كىژۆلەيەكى تەمەن پىنج سالان، كە مانتۆيەكى بىشەروبەرى لەبەردابوو لەچكىكى سپىشى پۇشىبوو، دەموچاوى پىس و پۇخل، ھەرايەكى نايەو ۋاپىدەچوو گىرابى، بەلام ھىچ فرمىسكى نەباراندبوون. كارۇ ۋەستا، دانەويەو ۋە قسەى لەگەلدا كرد.

منیش به دەمارگرژییه که وه ئاورپیکم له و ناوه دایه وه. ئاخیر
ئەوێ فەرمانی پیکردوو له و گۆرە لەسەر جاده دەروژه بکا،
چاودیری دەکرد.

کاتیک کارۆ وهستا پیتیگوتم: "ساتیک بوهسته". ئینجا خۆی به
دوکانیکی نزیکدا کرد. کیژۆله کهش به ئۆقره لیبراوی چاوه پین بوو،
له جی خۆشی ئەم قاچی بهرزده کرد و ئەویدیکهی دادەنا، پاشان به
پێچه وانەوه به لکو هەندیک گەرم ببیتەوه، هەموو ئەو ماوه یەش
نیگای هەر لەسەر من بوو هەر وهک ئەوێ منیش لێی رابمێنم ئاخۆ
ئەوه دەهینی یان نا.

دوای چەند خوله کیکی کهم کارۆ به خۆی و له فهیه که وه
گه رایه وه و به دهنگیکی نزم قسهی له گه ل کیژۆله که کرد، وشه
دەرپراوه کانی له نیو ئەو جهنجالیه دا و ژه ی ترومیلان له و سه عاته
گورده مه یه که به ره و شه قامیکی نزیك تیزتیپه رین، ههروهک
ویزه ویزی میشومه گه ز ده هاته به رگوئ. منیش پشتم به داریکه وه دا
و سه یری ریبوارانم ده کرد، زوربه یان له ته مه نی بیست و سی
دابوون و جلوبه رگی که شخه شیان له به ردابوو. هه ر ته نیا چەند
شه قامیکی کهم له خوارووی ئەو مه یدانه جوانه دا، ئیدی جاده و
کۆلانه کان هه م ته سک ده بوونه وه هه م پیس و پۆخلیش بوون،
خانوه کانیشیان شه قوشر و ترومیله کانیش کۆن و چه پره ک.
مه رزیکی نه ببنراو تارانێ ده کرد به دوو به شه وه، به لام نازوفیز به
به رفه روانی بالکیش بوو، ئاخیر خۆ دابی شاره گه وره کانیش یان
به شیکی په رشوبلاو له وانه هه راسان بوون که پینان ده گوترا

شهرستونی^{۷۷} - واته ئهوانه‌ی خه‌لکی تاران نه‌بوون - ئهوانه‌ی به
شینویه‌کی ته‌وسناسا به‌شه هه‌ره گه‌وره‌که‌ی دانیشتوانی
شاره‌که‌یان پینکده‌هینا.

کارۆ هینشتا له‌فه‌که‌ی له‌ناو ده‌ستدا بوو، گه‌رایه‌وه لای من و
گوته‌ی: "ده‌ی با برۆین".

"مامه، مامه، کیزۆله‌که به‌ده‌م ئه‌م بانگ‌کردنه‌وه به‌ دواماندا هات،
زیره‌کیشی له‌ چاوه‌ ماندووه‌کانی تیشکیده‌دایه‌وه.

کارۆش لینیپرسی: "چییه‌ رای خۆت گۆپی؟" ئه‌ویش سه‌ری بۆ
له‌قاند. ئینجا له‌فه‌که‌ی دایه‌ده‌ست و دیسان بۆی دانه‌ویه‌وه. "من لیره
ده‌وه‌ستم تا له‌ خواردنی ئه‌م له‌فه‌یه‌ ده‌بیته‌وه."

ئه‌ویش له‌سه‌ر شانیه‌یه‌وه پوانی.

کارۆ به‌ ده‌نگ هات و گوته‌ی: "زۆرباشه. ئه‌وان ده‌زانن، که زۆرم
لینکردووی تا له‌ به‌رده‌می مندا ئه‌م شته‌ بخۆی. ئه‌ویش به
گرژییه‌که‌وه قه‌پالی له‌ له‌فه‌که‌ گرت، له‌ کاتی جوینی قه‌پاله
گه‌وره‌که‌شیدا به‌ ملا و ئه‌ولادا ده‌پروانی، کاتی به‌ ته‌واوی له
خواردنی بووه‌وه، به‌ پووی کارۆدا خه‌نیه‌وه. ئه‌و ددانانه‌ی
ساوایه‌تی که‌ که‌وتبوون، ددانگ‌کردنه‌وه‌که‌ی گه‌وجانه‌ نیشاندا.

منیش چاویکم لیداگرت: "باشه، ئه‌ری تو دایکه‌ تریزا نیت؟"

کاتیکیش کیزه‌که‌ له‌ خواردنی له‌فه‌که‌ بوویه‌وه، کارۆ به
خه‌نده‌یه‌کی له‌خۆرازیبوونه‌وه‌ که‌وته‌وه پئی.

دوای چەند کۆلانیکی پووبەپرووی دەستە پیاویکی چەکدار بووینەو، تەیار و ئامادە بوون، کلاوی پلاستیکیان لەسەر بوو، گولەبەندی تەواویان لەبەردابوو کە سینگ و ئەژنۆیان داپۆشیبوو. ئاخر چەند هەفتەیهک بوو خۆنیشانەران لەو دەورووبەرانیە خەردەبوونەو. ئێمە بە بێدەنگی پێمان بێی و مەودای نێوانیشمان بایی ئەوەندە بوو گومانی پۆلیسی ئاکار نەورۆژینی، ئەوانیش لەوسەری شەقامەکە دۆستانە قسەیان لەگەڵ پۆلیسە راوونەرەکان دەکرد. کەچی کۆز بەفرەکان بێ ئەوەی گۆی بدەنە ئەو هەراوزەنایە لە نیو شاردا بلابوو بوو، سەمای خۆیان دەکرد.

ئێمە گەشتینە لای ئەو پارکە ی بەرانبەر شانۆیەکە. گرووپیکی زۆر لە کۆر و کۆچ بە لافیتە ی دەستیان لەسەر شەقامەکە بوون، دەمامک و شالی کەسکیان پۆشیبوو، بە ئاراستە ی پێچەوانەو دەپۆشتن. کارۆ منی برده ئەودوو فواره گەرەکی ئاو لە گۆشەیهکی هێمنی پارکەکەدا مایینەو.

منیش پرسیم: "ئەری بە تەمابووی زووتر چیم پێتیی؟"

"ئاها، چاکە، بەس خۆ ئاسان نییە..."

هەستم بە ختووکیەکی زگ کرد. "دە ی بیلێ."

ئەویش بەسەر سامی لە بێ ئارامییەکەمی پوانی. "ئەری خۆت دەزانی، من نیووە کوردم، وایه؟"

"ئەها... ئەو دەلێن." بۆ ماوێهەک ماھی مام، بەلام هاتمەو سەرخۆ. "ئەری بە راست، خۆ چیا باسی شتیکی وەهای کرد، بەلام ئایا تۆ هیچ وشەیهکی بە زمانەکەمان نازانی بدویی، وایه؟" منیش مەراق بووم بزانی ئاخۆ چی وای کردوو یەکیک

كوردى تەواو بى و ئەويدىكەش نيوەكورد. ئايا يەك لە دايبابى كورده ياخود شتەكە لەوہ زياترە و پەيوەندى بە بەرگرىكردنى رەگەزىيەوہ يان بېرىنى پىيەكى دوور و زياتر لە مايلىك تا فىرى زمانەكە ببىت و لە مېژووويەكەى بگەى؟

"دەكرى لىزە دانىشىن؟" ئىدى بەدەم ئەم قسەيەوہ بى ئەوہى چاوپېرى وەلامەكەشم بكا، چووہ ئەو شوينەى بە قامك ئاماژەى بۆ كرد. منىش لە بەرانبەرى وەستام. بۆنوبەرامەى پستەى سودانى برژاو بۆنى گاز و بەنزين بە ھەوادا دەماردەمار دەپۆيى. دەنگى رادىوئى پۆلىسىكى راولەدوونەرى ھەرا و پشيويش بە نيو شەقامەكەدا دەنگى دەدايەوہ، كەچى تا رادەيەك ھىشتا ئارامى و ھىزورەى پاركەكە نەشلەژابوو. "دەليانيم ئاخۆ ئەمشەو مرۆ لە دەرەوہى مال سەلامەت بى". ئىنجا بە گرژبىيەكەوہ دەستى بۆ پشتى تەختەبەندەكە راكىشا.

منىش قۆلەكانم بۆ يەك ھىنانەوہ. "ئيوہ لەوہ رانەھاتوون ئەوہ ببىين كە چەكدار بەناو شارەكەتاندا بپوا، وانىيە؟ كەچى دەيان سالاھە كوردستان بە مېلىشىيائى كراوہ، و چەكدار تىيدا چرتوفرتيانە".

ئىدى كارۆ لە كاتى گىپرانەوہى بەسەرھاتى باوكى، لە سامالى ئاسمانى، لە فوارەى ئاوہكە، لە خاكى بەرپىيى، لە ھەرشتىكى بەرچاو دەكەوت نىزبووہوہ تەنيا لە من نەبى، وەك ئەوہى بارى شانى لەبن مېژووويەك قورس بكا، كە چۆن دەستوپەنجەى لەگەل نەرم بكا.

ھەرەك باوكى من، بابەى ئەويش يەكى لە كورده بلىمەتەكان بووہ، يەكيك بووہ دژى ھەموو شتە باوہكان، چووہتە زانكۆ لە

پایتهخت و له سهرهتای حهفتاکاندا پلهی ههره بالای
 بهدهستهیناوهوه، بهلام دواى ئهوه رینچهکانیان لهیهک جیادهبیتهوه.
 باوکی ئهوه له ماوهی تهواوکردنی خویندنهکیدا به تهواوی گۆرا،
 هم ناوی خوی و ناوی زید و ناسنامهکهی خۆیشی دستکاری
 کرد و گۆری، سمیلی تاشی و شیوهی پرچداهیئانهکەشی گۆری،
 گرانتترین قاتی لهبهرکرد و گرانتترین بۆنیشی له خوی دا، واشی
 نواند شیوهی فارسیهکهی بۆیه غهریبه گوايه لهبهر ئهوهیه له
 ئەمریکا لهدایک بووه، ههرگیز فیزه فارسیهکی رهوان نهبووه. وای
 نمایشکرد بۆیه له ئەمریکا گهراوهتهوه تا له ئیزان له مولکومالی
 خوی وهبهرهیتانی راستهقینه بکا، توانیشی قهرزوقولهیهکی قهبه
 وهربگری، بهلام زۆری پینهچوو خهونهکهی بهدیھینا. ههر دواى
 ئهوهی سامانیکی زۆری بهسهریهکهوه نا کچی یهکیک له
 وهربهرهیتنهرهکانی خوی خواست، تهنیا دواى زهماوهند رهچلهکی
 خوی بۆ ئاشکراکرد.

“کاتی دایکم به راستیهکهی زانی، رووخا.”

لهگهله بیستنی ئهوه قسانه له کارو، من له تاوان قولیم دهداو
 دهمووچاویشم سوورههلهگهرا. ئهوه بهو بلیسه ئاگرهه له چاوانم
 ههلهگیرسابوو، چهپهسا. ئاخیر کارو لهو رۆژه توورپانهی چیمهنی
 مهربوان نهیناسیبووم. ههر چۆنیک بوو گوتی: “پنموايه بهم زوانه
 شانۆنامهکه دستپیندهکا.”

“من نامهوی ههر به تهنیا بچم و سهیری شانۆنامهکه بکهم.”
 دواى ئەم قسهیه له شوینی شانۆنامهکه دوورکهوتمهوه، لهبری ئهوه
 رووم له ویستگهی قیتاری ژیرزه مینی کرد. ههر ماتۆری

شېرشەپرئويش بوو بە بەردەمدا تىدەپەرى و گفەى دەھات. کارۆش بە دوامدا ھات، بەلام لە جياتى ئەوھى داوام لىنکا شاتوگەرىبەكە بىنن، درىژەى بە گىزانەوھى بەسەرھاتەكەى خۆى دا. دوای دركاندنې راستىيەكە، داىكى برىارىدا قەلاقوپى لىنكا و بۆكەسى باس نەكا، بە مندالەكانىشيەوھ، بەلام لەو پۈژەوھ رقى لە مىزدەكەى بووھوھ. ھەر بەم دوایيانەش بوو كارۆ بەوھى زانىبوو كەوا نىوھ كوردە. خوشكەكەى لە نىويۆركەوھ و لە نامەيەكدا پىنى راگەياندبوو، ئەمەش دوای ئەوھى وای لە داىكى كردبوو دان بە شتەكەدا بنى. "ئىستا لەوھ تىدەگەم بۆچى باوكم لە مالەوھ ھەمىشە ھەر خۆپارىز بوو،" كارۆ ئەمەى پىگوتم و ئىدى منىش تووشى زىرانيك لە ھەست و سۆز بوومەوھ. ئەو نەيدەزانى ئاخۆ چى لەو زانىارىيە رەچاوانەكراوانە بكا و داواى ھاوسۆزى لىكردم.

"ئای لەو بەستەزمانە. ئاخىر چۆن لەگەل ئەو زانىارىيە تراومايىدە بۆى؟ كەواتە تۆ لەسەر ئەوھ پەرورەدەكراوى، كە ئەو لادىيانە لەوئ دەژيان لە تۆ نزمتر بوون، كەچى لە پرىكەوھ - شتىكى ناكاو و سەرسام پوویدا، تۆش بوويتە يەكىك لەوان! خەرىكە دلم بۆت پارچە پارچە دەبى."

"ئەرى ئەوھ ھەموو ئەو شتەبوو تۆ لە بەسەرھاتەكەدا ھەلتەنجا؟"

"داىكت راستىستە."

"كارۆ لای ئەو پەيژەيە وەستا كە بەرھو تونىلى قىتارە ژىرزەمىنىيەكە دەپۆشت و گوتى: 'داىكم ھەلخەلەتىنرا!'"

”ئەو بۇيە تو ھاموشۇي من و چيا دەكەي و ئەو ھەموو پرسیارانە سەبارەت بە دیرۆک و سیاست دەكەي، وەھا نییە؟“ ئیدی ئەو پتیوستی بە ئەنسکلۆپیدیایەکی وەك چیا ھەبوو، تا بریار بدا ئاخۆ چی دەوی، دەیەوی رەچەلەكەكەي لە باوہش بگری یان ھەروەك پارچە دیکۆریکی جوان بە دیوارەو ھەلیواسی.

”ئایا ئەو ھەلەیە؟ من ھەندیک ھاسۆزییم لە تو گەرەك بوو.“

”ھەر بە راستی بە داخم كە باوكت درۆی لەگەل دایكت كردووہ. شتیکی سامناكە. شتەكە دەناسمەوہ. تەنانەت منیش پەست بووم. ھیوادارم لەو تییگەي ئەم جۆرە خاپاندنە بەشیک نییە لە كلتووری كوردی. راستیت بوئ، زۆر بەي كات شیوہ پینچەوانەكەیین: ئیمە ئەوندە سەرراست و پووړاستین تا خوا دەلی بەسە. ئەوہي ھەراسانم دەكا ئەوہیە، تو دان بە دەمارگژیەكەي نیو جەوھەری بەسەرھاتەكەتدا نانیتی، ئەو دووړیانەي بەردەمت ناناسییەوہ. ئەری بە راست ئایا ئەگەر ھاتبا و بۆت دەركەوتبا تو نیوہ ئالمان و نیوہ ئینگیزی، سەرباری میژووی نازیزم و كۆلونیالیزمیش، ئایا دوودل دەبووی بۆ جیھانی جار بەدەي؟ ئایا دەزانی باوہشكردنەوہت بۆ كوردبوون نرخي خۆي ھەيە، نرخيكي قەبەش.“

كارۆ ئاناسوودە بوو. تا دەھات دەنگەدەنگي ئەو رینیوارانەي رینگەیان بۆ ویستگەي قیتاری ژیرزەمین دەبەری، زیاتر دەبوو، منیش لە ھیکەوہ لە خۆم ئاگابوومەوہ، زانینم دەنگم بەرزبووہتەوہ.

”ئەری ھەرگیز بۆت دەركەوتووہ ئاخۆ بۆچی باوكت ئەوہي بە پتیوست زانیوہ ماك و بنەچەكەي خۆي بشاریتەوہ؟“ لەچاوی مندا، كارۆ لەوجۆرە خەلكانە بوو كە لە بی ئەزموونیاندا، لەبەرئەوہي

تووشی نه هاتبون، له کیشه وگرفتی وهک نه داری، به دخوراکي، خراپیی کهرتی ته ندروستی و خویندن و په روه رده نه ده گه یشتن. لی کاتی سهیری ئه و پوخساره که شخه و ره نجاوهم ده کرد، مهراق بووم بزائم گه لو من له بهرانبه ریدا زور وشک و زبر نه بووم. بهرله وهی ته قه لالی ئه وه بدهم پووی ده مه ته قیکه م به لایه کی دیکه دا وهرگیترا، گورده می ئاپورای خه لک منی به ره و خواره وهی په یژه کانه وه پالنا، شه پۆلیک له خه لک به ره و پوومان هات، منیش له جیی خوم له ترسان زهنده قم چوو بوو.

کارو سهیریکی ئه ملا و ئه ولای کرد، دهستی گرتم و تا هیزمان تیدابوو ئیمهش غارماندا. ئه و گورده مه توفیندراوه وای له ئیمهش کرد هه لیبین. ته قهش به هه وادا کرا. خه لکه که که و تنه قیژه و هاوار. بۆ پۆلیسی گیزه شیوینی هه موو کهس تاوانبار بوو، ئه سته میس بوو پیچه وانه که ی بسه لمینرئ. منیش تا هیزم تیدابوو رامکرد، به لام هه ناسه م سوار بوو.

"بۆ لای دیوار، بۆ لای دیواره که." کارو به دهست و چاو ئاماژه ی بۆ کردم. منیش به گویم کرد. ئه و، کۆله پشته بچوو که که ی له پشت کردمه وه وایکرد بۆ بهرسینگمی ببه م، ئیدی حه شاماته که بی قهراپه ستینه و خۆپیدادان له من تیپه پی. پۆلیسیش تا ده هات نزیکتر ده بووه وه گازی فرمیسکریتزیان له قوربانیه کان ده رشاندا. کارو وریایانه ناوچه که ی پشکنی. ئینجا دهستی گرتم و گوئی دهی وه ره، و لاماندا یه وه سه ره شه قامیکی لابه لا.

منیش به هه ناسه برکینه گوتم: "شه قامه بچوو که کان ته له ن."

خه لکه که به جۆشه وه هەر له گۆتره له دهرکه ی مالانیا ن دها.
لیزه و لهوی، هەر بینا دهرگه یه ک کرایه وه، که سینک بهر له وهی
دهرگه که پینوه بداته وه یه ک دوویه کی بۆ ژووره وه راده کیشا.

کارۆش به دهم راکیشانی باسکی منه وه گوتی: "من دهرانم چی
دهکم." ئیدی به رهو کۆلانیکی تهنگه بهرتر ههنگاومان نا.

من تاسا بووم. "خۆ ئه گهر بگیریین، ئه و من یه کیک دهم
له وانه ی دهکوژرین، نه وه ک تۆی نیوه فارس."

کارۆ بۆ نیو مه لبه ندیکی پزیشکی له لای دهسته راست رایکیشام،
که تا ئه و ساته تیبیینیم نه کردبوو. جووته یه کی دیکه ش له ئیمه
نزیکبوونه وه. "ئه گهر ئه وان هاتن خۆت نه خوش بکه."

به دهم گوتنی ئه م قسه یه م: "چی؟ ناتوانم خۆم وه ها بنوینم."
باسکم له دهستی راپسکاند.

"ئه وان له بهردهم پیاو دا ههست به خراپه ناکه ن. ته نیا بگری و
هاواربکه وه ک ئه وه ی ئازارت هه بی، ده ی بۆ خاتری خوا مشتومیرم
له گه لدا مه که! ده توانی وا بکه ی؟" ئای ئه گهر ته نها ده یزانی.

یه ک دوو که سی دیکه ش به دوا ی ئیمه دا خویان به سه نته ره
پزیشکییه که دا کرد و پیاویکی پیریش دهرکه که ی پینوه دایه وه. کاتیک
به رووی ئاپۆره ی توقاوی خه لکیدا روانی، ئه مه ی گوت: "باشتره
چه ند که سینک دهر باز بکه ی له وه ی هیچیان." ئیمه ش نیگای
خه تاباران ه مان له گه ل یه کدا گۆر یه وه، به لام که س به رپه چی نه دایه وه.
ئاخر ویستی مانه وه مان به سه ر شه رمه زاریماندا زال بوو بوو.

من و کارو به پلیکانهکاندا دابه‌زین و خومان خزانده نیو تاقیگه
جه‌نجاله‌که. دهی خوت وهک دووگیان بنوینه.

له‌بر بونی داوده‌رمانه کیمیاییه‌که چاوم تروکاند و گوتم: بۆ
خاتری خوا ئه‌م به‌زمه چییه؟

ئیمه ده‌بی وا بجوولئینه‌وه وهک ئه‌وه‌ی ژن و میرد بین، ده‌نا
گومانیان ده‌وروژی. ئینجا کارو ئاماژه‌ی به جووته‌یه‌کی دیکه دا،
که له‌نیو خۆپیشانده‌ران بینیبوومانن. ژنه‌که ده‌ستیکی له‌سه‌ر
که‌له‌که‌ی دانابوو، ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی له‌سه‌ر سک. دلۆپه ئاره‌قه‌شی
له‌ برب‌ره‌ی پشت و له‌ مل ده‌تکا. کابرای تاقیگه‌که چاویکی لیدراگرتین
و راگه‌یاندننامه‌یه‌کی پزیشکی‌شی دایه‌ ده‌ست جووته‌که. ئه‌وان
خه‌ریکی ئه‌وه بوون په‌رده‌پۆشمان بکه‌ن. منیش شله‌ژاوانه له‌ پرمه‌ی
پیکه‌نینم دا.

کارو شانی گرتم و به‌ چرپه‌یه‌که‌وه پینیگوتم: خۆ نه‌شمگوت
وه‌ها!

ژنه‌که‌ی دی که پینده‌چوو دووگیان بی، برۆی بزووت و
سه‌یریکی کردم و گوتی: پیرۆزه! منیش له‌ که‌مه‌رمه‌وه هه‌ندئ
نوشتامه‌وه و ده‌ستیشم به‌ زگی خۆمه‌وه گرتبوو.

کارۆش وه‌ها وه‌لامی دایه‌وه: زۆر سوپاس! ئه‌وه نۆبه‌رمانه.
کاتیکیش به‌ سۆزه‌وه ده‌ستی له‌ شاندا منیش سه‌یری سیما
جدییه‌که‌م کرد. ئه‌و به‌ خاترجه‌مییه‌وه سه‌یری کردم، منیش هه‌رچی
توو‌په‌یی و ترس هه‌مبوو، دامرکایه‌وه. ره‌نگه ژیان ئه‌و ساته
داخراوه‌ بی، که نیگام خۆی له‌ پیلووی چاوه‌کانی تودا وردوخاش
ده‌کا. هه‌ر به‌ راستیش وایه.

بەندى حەشە

بە خۇم و كامىرايەكى بچكۆلەى جۆرى كامكۆردەر، فىلمى پياويكى لانهوازم لەو بەرى شەقامەكە گرت، پياويكى پرچ ماشوبرنجى، سەرنەشۆراو و قژ دانەهينراو، بەسەر شانەكانيدا شۆرپووبووو. جينزهكەى لە كلاوہى چۆكەكانى دېابوو، دېرانەكەى بە قەد يەك ئىنج تا سەرچۆكانى هاتبوون. هەرچەندە هينشتا زوو بوو لە دوورەوہ پەلەهەورى تاريك دياربوو تا دەهات دەهاتتەوہ يەك و هەرەشەى ئەوہى لى دەخويندرايەوہ پاشنيوہرۆيەكى بە باوبۆران بى.

پيرەميرد بە نىوانى دوو پيرەداردا قەدەمى ليدا و دەستى لە چلى ھەر داريك دەدا بە لايدا تىپەرييا، بە دەنگى بەرز و بە گوروتىنەوہ قسەى دەکرد، دەستى بەرز دەکردەوہ و ھەندى جاريش رېك بە سىنگى خۇيدا دەدا. رېيواران تىژ بە لاي ئەودا تىدەپەرين جا نىگايان تىگرتبايە يان نا. كەس نەدەوہستا تا گوئى لىگري؛ ورتەورتى پياوہ ئۆقرەلېتېراوہكە لەنىو دەنگ و سەداى مۇبايل بە دەستەكاندا ون بو.

چيا بە خۆى و بىجامە بۆر و فانيلەى بن جلەكانىوہ چووہ ناندىنى، لايەكى روومەتى شوينەوارى گەچرانى سەرىنى پىئوہ بوو، ئالۆزى پرچە خۆلەمىشيبەكەى ئاماژەى پىنج ئاراستەى دەدا. بەر لەوہى بتوانى بەيانى باش بكا، باويشكىكى دريژى هاتى. ئىنجا

بەخچالەكەى پشكنى، ئەم حالەتە ئەو رۆژانەى بىرھىتامەو، كە كورپۇزگەىكى پارچەلە بوو، گۆرەوھىى تاكە و تاكى لەپىدەكرد.

"بلسىمە؟" منىش بە وریاییەو بە ئەوھى كامىراكەم بكوژىنمەو لەسەر مېزەكە دامنا و پىالە چایەكەم بۇ خۆم تىكرد.

"پەككوو، ھىشتا وازت لە كامىرا نەھىتاو؟" بە دەم ئەم قسەىە چاوھكانى ھەلگۆفتن و راستەوخۆ لە بوتلەكەو ھەندى شىرى ھەلقۇراند.

كامىرا كامكۆردە رەشەكە ئەمبارىكى ماىكرو دىفیدى ھەبوو، ھەرچەندە كامىراكە بەك دوو مۆدىلىش لەپاش بوو، بەلام بەھادارتىن شتم بوو. ھىشتاش بە تەواوى نەبوو بووھە مولى من، تەنیا قىستى بەكەم دابوو، مانگانە برە پارەبەكەم دەدا. ئای چەند خۆش بوو لە كاتى بەكارھىنانىدا، كامىراكەم بە بارى ئاسۆى و لارییەو دەجوولاند.

ھەستىكى پالئەرى بەھىزم بۇ تۆماركردنى ئەو خۆشىیە كەمانەم ھەبوو، ھۆكارەكەش بەشىكى بۇ ئەو دەگەراپەو كە زۆر دەترسام لەوھى ئەو ساتە خۆشانەم زۆر كورتخایەن بن، بەشەكەى دىكەش لەبەر ئەو بوو ھەزم لىبوو ئەو ساتە جوانانە دووبارە و چەندبارە بىنەو. زۆر تامەزۆى ئەو بووم سەردانەكەى ھەفتەى داھاتووى شلىر تۆمار بكەم تا ھەلسوكەوتە سەیرەكانى دووبارە لىبەدەمەو، ئەو رەفتارەى دەمىك بوو غەرىبىم دەكرد.

"ئەرى بەو شەو دەنگەى دوینى چىت دەكرد؟" ئىدى لە سەر بەكىك لە كورسىیە دارىنەكانى ناندین دانىشتم، ئەوانەى لە دوكانىكى

دهستی دوو کړیوومان، ئەم کورسییانه زۆریان پتویست بهوه بوو
سه‌رله‌نوی بۆیه بکړینه‌وه.

"خاتونى کتیبفرۆش، سه‌برم لینگره. سه‌ره‌تا سه‌عیم ده‌کرد،
پاشان کۆبه‌ره‌مه‌که‌ی شیرکو بیکه‌سم ده‌خوینده‌وه، ئەوه‌ی بۆت
هیتابووم." که چیا ئەم قسه‌یه‌ی کرد، ناندینه‌ ته‌نگه‌که‌ی به‌جیه‌یشت و
به‌نیو ژووری دانیشتنی دا په‌توو چوو ژوری نوستنی خۆی. ئەو
پۆژانه‌ی ژووره‌ بنه‌هۆمه‌که‌ به‌سه‌رچوون، له‌ ئە‌پارتمان‌ه‌که‌ی
تارانماندا هۆده‌یه‌کی نوستنی گوره‌ترم هه‌بوو. هه‌ستمکرد ئەو
دیواره‌ پووتانه‌ی ئەو ئە‌پارتمان‌ه‌ی به‌کریمانگرتبوو، چیدی هه‌راسانی
نه‌ده‌کردم. ناخر ببوووه‌ مالی من.

چیا به‌خۆی و کتیبه‌که‌وه‌ گه‌راپه‌وه‌ و له‌ به‌رده‌مدا دانیشت، ئەو
لاپه‌ره‌یه‌ی کرده‌وه‌ که‌ گوئییه‌که‌ی که‌می نوشتاندبووه‌وه، ئیدی که‌وته
سه‌ر خویندنه‌وه‌ی:

له‌و ساله‌دا

ئیمه‌ و میژووومان ته‌نیا بووین

ئیمه‌ و مردنمان ته‌نیا بووین

دوای شانزه‌ی سی ...

نه‌ جوهریلو نه‌ فریشته‌ و نه‌ ئە‌سحابه‌ و نه‌ مشایه‌خ

هیچ کامیکیان دوورا و دووریش

نه‌ به‌ ده‌ست و نه‌ به‌ سه‌ر و نه‌ به‌ قاچیش

سلاویکیان لینه‌کردین!

موسا و عیسا و پیغه‌مبه‌ران هه‌ر هه‌موویان

به دوو دیریش

نامه‌یه‌کیان بۆ نه‌نوسین !

بۆ دلنه‌وایی و سه‌ره‌خوشیی

خودای گه‌وره‌یش ...

نه‌یه‌ک ته‌له‌فونی کرد و

نه‌فاکسینکیشی بۆ ناردین !

له‌و ساله‌دا ئیمه‌ و ئه‌م خاکه‌ ته‌نیا بووین

ئیمه‌ و مردنمان ته‌نیا بووین!

بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌و چایه‌ به‌دارچینه‌ی تازه‌ دیم‌ی کیشابوو
هه‌لمده‌مژی، هه‌لمی ئیستکانه‌که‌ی کاتی به‌رزم کرده‌وه‌ له‌ چه‌ناگی
دام، به‌ دهم‌ فرلیدانی ئیستکانه‌ چایه‌که‌ سه‌ری ره‌زامه‌ندیشم بۆ
شيعره‌که‌ له‌قاند، بیریشم هه‌لفری، رۆژی له‌دایکبوونی چيام‌ هاته‌وه
یاد، له‌و کاته‌ی سه‌یری ته‌له‌فزیۆنم کردبوو، هه‌ر نیشان‌دان و
باسوخواسی توندوتیژی بوو، مینشکیشکم له‌ شته‌که‌ نه‌ده‌گه‌یشت،
به‌لام‌ هه‌موو خا‌نه‌یه‌کی له‌شم‌ له‌گه‌لیدا ده‌هه‌ژا.

چیا کتیبه‌که‌ی دانا و هه‌ندی که‌ره‌ و مره‌بای هه‌لووژه‌ی له‌ پارچه‌
نانیک هه‌لسووی. پر به‌ ده‌می قه‌پالی له‌ پارووه‌ نانه‌که‌ دا.

"بیستم‌ له‌م‌ یه‌ک دوو رۆژه‌ی رابردوودا، ئه‌و مه‌عمیله‌ی دایکم،
که‌سه‌ نیره‌مووکه‌که‌ خۆی کوشتووه‌. ئه‌وی راستی بن، چیدی
مه‌عمیلی دایکه‌ نه‌ماوه‌ته‌وه‌... خۆت ده‌زانی."

"ئای له‌و به‌سته‌زمانه‌. هه‌رده‌بی ئه‌ویش له‌ بن ژان و ناسۆردا
نالاندیبیتی."

"دياره چيدى توورپه نيت."

"نا ئه وهنده نا،" به هيواشيش ئيستكانه چايه كه م فرکرد. بابه دهستبهردارى من بووبوو، منيش له دلى خومدا دايكه م دهرکردبوو، ئيدى په يوه نديم پتوه نه مابوو. هه موو زانبارى گه ياندينكى سه باره ت به ژيانى من، ههر له پى چياوه بوو. ويتاكردى ئه و نازاره زوره يشى ئاسووده يى ده دامى، پاشان ئه و هه ستى ئاسووده ييه ويژدانى ده هيتامه ئيش. كاتيكيش ئيمه بۇ تاران بارمانكرد، دهستم به چهند دانيشنتىكى چاره سه رى كرد، كابراى دهروونزائيش بوى پروونكردمه وه، گوايه ئه و نه رجسيه ته ي دايكه و ئه و خه موكييه دريژخايه نه ي باوكم به ئه نقه ست -يان به ئاگاييه وه- نه بووه تا نازارم بدهن. دياره ديارده ي جيزه بر^{٧٨} ميزاتىكى كورده، له نه وه يه كه وه بۇ يه كىكى ديكه گواستراوه ته وه.

ئه ويش پرسى: "ئهرى چون تو به رانبهر ئه و هه موو شتانه خه مساردى؟" هيتشتا ههر به سووكى به دهرووخولى باسوخواسى گوبه نده كه ي دايكمدا ده سووراپينه وه، ئه و دوا دوو پرووييه نارپه وايه منى به ره و سه ر لىوارى كه ندار پالده نا.

"نه خيز، من وه ها نيم. ته نيا ئه وه يه من وه ها ببيرده كه مه وه كه سه رجيتى بيگانان تاكه ريگه ي ناپاكي نيه له هاوسه ره كه ت. ئه وان هه ردوولايان ناپاكي له گه ل يه كدى و له گه ل منداله كانيشياندا كردووه. من ئيستا زور بويان په روشم، هه روا به ته نيابى ته مه نيان هه لده كشى."

^{٧٨} ليزه دا جيزه برم له برى وشه ي تراوما به كار هيتاره.

دهستم به سووکی له رزی و چایه که شم شلپه ی لیوه هات. ناخر له هر هه ناسه دانه و هیه کدا نازاریک له سینگم، له سییه کانم دهرده هات. چاوخشان دهنه وه به و پروداوانه ی من به هه ناسه ساردی له پشت سه ری خوم جیمه یشتیبوون، دهیته زاندم و ههستم ده کرد ته و ژمه سامناکییه کی تازهم به سه ردا دی. نه وه بوو چیا هات و به دهسته کانی خوی هه ردوو دهستی گرتم.

"له یلا، ده کری بۆ ته و او کردنی نه و پرۆژه یه ی که وا دهستم پیکردوو ه یارمه تیم بده ی. پرۆژه که شم ناولیناوه له خۆسه ریه وه بۆ خوشه وتانندن: پارادوکسی ژیانی ئافره تی کورد. نه مهش له گوڤاریکی که نه دی بۆ مافه کانی مرؤفدا بلاوده کریته وه. من نه وه ده بینم هه ر کاتیک باسی نه و پروداوه بکه ین، رهنگت ده بزپکی و به ددانیس نینۆکه کانت ده قرتینی، له و باوه رده ام به یه که وه کارکردن هه م یارمه تی تو، هه م من و هه م نه و ژنانه ی له ژیر هه ره شه و مه ترسیش دان ده دا."

"کتومت پیمبلی به دوا ی چیدا ده گه ری؟"

"باشه پیم نالی بۆ له سه ده ی هه ژده هه مدا ژنی کورد ده سه لاتدار و فه رمان ره و ابووه، که چی نه م پرسه نه وکات لای ئیرانی و تورک هه ر ناویشی نه بووه. ئیستاش خوت ده بینی، ریژه ی خۆکوشتنی ژنان لای ئیمه چه ند به رزه، نه ری باشه نه وه چی به سه ر ژنی کوردا هاتوو؟"

منیش پرسیم: "چی به سەر پیاوی کورددا هاتوو؟" زهنگی
ناگادارکردنه وهش که له دهره وهرا دهات وشتی^{۷۹} کردم. ببوو،
پیتوانیه هینشتا بۆ ئەم شتە ئامادهیم.

ویستم خۆمی لیبزموه و له شوینیک خۆم ههشاربدهم.

ئیدی چیا به دەم گوئتی "چاکه، با وا بن." دەستی دایه کامیراکه
و زوومه کهی خسته سەر ئەو که سهی پیشتر من وینهیم گرتبوو.

ئەوسا لیمپرسی: "ئەری ئەو گوڤاره چۆن توی دۆزییه وه؟"

"به ئینتەرنیت، له پێی بلۆگه که مه وه."

"چیا، جا باشه پیتوانیه ئەمه زۆر جیی مه ترسی نهی؟"

ئەو له وینهیه کی من پام، وینهی چیا به به فرداپۆشراوه کانی
زاگروس، که له کاغزه گول گولیه کهی سەر دیوارم دابوو. ئینجا
گوئی: "خۆ هەر دەبی یه کیک شتیک بکا. وریاش ده بین. به ناویکی
خوازاوه وه بلاویده که یه وه."

"شه ویدی له خهوندا دهسته ماسییه کم هه بوو، پشتم نه ده کرا
خواردنیان بدهمی. ئیدی ئەوان له نیو شووشهیه کی بچکۆله دا
مه له یان ده کرد، که له نیو گۆمیکی گه وره دا بوو. ده شمزانی برسیانه،
به لام خواردنی ئەوانم پێ نه ده دۆزرایه وه تا بیاندهمی. ئەو
زینده وه ره بچکۆلانه خه ریکبوون له برسان دهمردن، به دهر له منیش
کهس پێی نه ده زانی، ئەوانیش چاویان هەر له سەر من بوو، بۆ
خواردن لیم ده پارانه وه. خۆی ئەرکی منیش بوو خواردنیان بدهمی،

^{۷۹} وشت، وشتکردن: واته گویت له شتیکی نااسیی دهبی، کویی بۆ قولاخ ده کهی و
ده سه له مییه وه.

به لام هر ده گهرام و خوراکه که یانم بۆ نه ده دوزرایه وه. هینشتاش
هر په رووشم بۆیان.

"هینشتاش هر خهونی جبرناو فرنا ده بیینی؟"

ئهو به وهی ده زانی، ناوبه ناو یه کئی له خهونه مۆته که ئاسا کانم
تارمایی که سیکی تیدایه و به خویی و جلیکی شینی شوپه^{۸۰}،
دپیلیکی کاره بای به دهسته وه له پینشم وه ستاوه، منیش به ته واوی
رووتوقوت، ئیدی له سهر سهرم ده وهستی و پیم پینده که نی.
گوردییکم که وتی.^{۸۱}

سه ری به رز کرده وه. ئینجا گوتی: "ئه ری جاری وا هه بووه ئهو
پیاوه غه وار هیه له یه کئی له فیلمه کانتا ده ربکه وی؟"

منیش چه که مه جهی که واته ره که م کرده وه و تهخته قیمه که م
ده رهینا. "هر کاتیک خوا بره پاره یه کئی به مه بهستی فیلمه که م نارد،
ئهو سا شته که مه یسه ره ده بی."

"چیا به ره و لای من وه رگه را و سهیری کردم و گوتی: "تو ده بی
به دوا ی ریگه یه کدا بگه ریی کاره که ت به خه یته به رده م ده رهینه ریک."

هر خیزا به کیردییک^{۸۲} کاهوویه کم له تکرد. "ئاخر چی نیشان
بدهم؟ هر له گوتره وینه ی شه قام و خه لک و پیا ده رهو، یان
داروبار و بالنده، خو ئهو شتانه ی به کامیرا کامکوره که م تومارم

^{۸۰} لیزه مه بهست جلی پزیشک و په رستاران هیه، وشه یه کئی ده قاوده قم بۆ نه دوزرایه وه.

^{۸۱} گوردی: حالتهی راجله کین له ناکاو، له رزینیک له پر.

^{۸۲} کیردی: چه قویه کئی گوره، به تاییهت ئه وانه ی له ناندین بۆ گوشت ورد کردن
به کار ده هینرین.

کردون بۇ كەسنىكى پيشەمەند^{۸۳} شتىكى گالته جارىي دەبى... چيا، گالتهم پيمەكە. ئەوسا كىردەكەم لەسەر تەختە قىمەكىشەكە دانا و رووم تىكرد. "تو دەبى ئەو كەسانە بناسى كە خەلك دەناسن."

ئەو سەرى بەردابووه، لە كاشىيە سىپىيەكانى ناندىنى بە ھەمان دالغە نىزبووه و خەونى بە راستىيەكان بەراورد دەكرد. "خۆت دەزانى دەبى چى بىكەى؟" بە قامكەكانىشى پرچى داھىنا. ئىنجا درىژەى بە قسەكەى دا: "كړيارهكانى ككتيفروشىيەكەت بدوئىنە. ئەوھى سەيرى فىلمان دەكا، ئەوھى گۇقارى فىلم و سىنەمايى دەكړى، ئا بەم جۆرە. ئمممم..." ديسان زوومى كامىراى تىگرتەوھ و لىوى سەرووشى گەزتەوھ. "خۆ ئەگەر رېگەيەكمان دوزبىايەوھ تا پەيوەندى بە دەرھىنەرىكى كوردەوھ بىكەين، بۇ نمونە ھونەر سەلىم يان يەككىكى دىكە، ئەوسا ئەوھى تو دەتەوئى نىشانىت دابا، دلنىام لەوھى پشتگىرىيان دەكردى."

منىش سەرم بابا و دەستم بە جنىنى سەوزەى سەر تەختەقىمەكە كردهوھ. "چىيان نىشانىت بدم؟ ئاخىر خۆ من نەمخوئىندووه، نە پاشخانىك و نە ئەزمون..."

"لەيلا گيان خەون دەخوا". بە دەم ئەم قسەيەوھ سەرى لەقاند، لە پشتەمەوھ وەستا و چاوى ترووكاند. "ئاي ئەگەر تەنيا مارتن لوسەر كىنگ بوومايە."

"ئمممم... سەوزەى قاولمە^{۸۴}" چيا نىمايش ئاسا ئەو كاتەى دەفرە خوشەكەى ئەو لە گۇشتى گۆرەكە و گيا و بەھارات و لىموى

^{۸۳} پيشەمەند: پروفىشئال.
^{۸۴} sewzi ghawma

وشککراوه و نوکم دانا، بۆنیکرد. دواى ئه‌وهى بپرواى به توانسته‌کانى خۆى هینا. هه‌موو کاتیک که ويستبام زۆرتتر له مال بمینیتته‌وه، وه‌ه‌ه‌م ده‌کرد و ئه‌و جۆره خوارده‌نم بۆ لیده‌نا، ئینجا ئه‌ویش باسى ئه‌وهى بۆ ده‌کردم که‌وا هه‌ر گۆرانکارییه‌ک له ژيان به ئاره‌زوویه‌ک ده‌ستپنده‌کا، ئازایه‌تى له بپرواکردن به کتیویتترین خه‌ون وای له پیاوه ئه‌سمه‌ره‌که کرد بیته سه‌روکی ولاته یه‌کگرتووه‌کانى ئه‌مریکا، ژنیش هه‌ر ئه‌و کاته ده‌بیته سه‌رکرده. منیش هه‌زم لیبوو چیا له‌باره‌ى ئه‌و هه‌موو شتانه‌وه قسه‌م بۆ بکا و وا خۆم بنوینم که باوه‌پى پیناکه‌م و ئه‌ویش هه‌ر ساویلکه‌یه‌که و به‌س.

"کارۆ خواخوایه‌تى بۆ ئه‌و جۆره خوارده‌نه! ئه‌رى ئه‌مه به‌شى سى که‌س ده‌کا؟" کاتیکیش من له وه‌لامى پرسیاره‌که‌یدا شانم هه‌لته‌کاند، ته‌له‌فۆنه‌که‌ى له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لگرت و کورته‌نامه‌یه‌کى بۆ براده‌ره‌که‌ى نووسی.

"ده‌ى با من زه‌لاته‌که دروست بکه‌م." به‌ده‌م ئه‌م قسه‌یه‌وه، چیا ته‌ماته و گیزه‌رى له به‌فرگره‌که ده‌ره‌ینا خه‌ریکی شوشته‌وه‌یان بوو.

منیش سه‌یرى شینوازه ته‌وساویه‌که‌ى ئه‌وم کرد و کاتیکیش له‌گه‌ل قاشکردنى ئاروودا^{٨٥} په‌نجه‌ى خۆى بپى، پینکه‌نینم هات.

به‌ده‌م پینچانى په‌نجه‌که‌ى به‌ په‌رۆى سه‌رسفره‌ گوتى: "به‌ چى پینده‌که‌نى؟" ئیدی ده‌بووايه زه‌لاته‌که‌ش هه‌ر خۆم بیکه‌م.

^{٨٥} ئاروو: هاروو، خه‌یار.

"ئەرى تو پەيىت بەوۋە بردوۋە ئاخۇ بۇچى ئەۋەندە لە بارەى
مىژوو و سىياسەت و جىهان دەزانى؟" بەم قەسەيە ھەم ھاندا زىاتر
بدوئى و لەسەر ئەنجىگىردنى بەردەستەكەشم بەردەوام بووم.
"چونكە من دەخوئىنمەۋە."

"ھەرۋەھا لەبەرئەۋەى ھەمىشە من ھەر چىشىتم لىئاۋەۋە و ئەو
ناۋەم خاۋىنكىردوۋەتەۋە تا دەرفەتى كات بۇ تو برەخسى."

ئەو لە ناندین چوۋە دەر و لە ژوورى دانىشتن بە خۇى
كتىبەكەى دەستىۋە خۇى بەسەر قەنەفەى تايىن دادا، كتىبەكەش
كتىبى كىفین ماكىرمان^{۸۱} بوو بە ناۋى كورد: گەلىك عەۋدالى
نىشمانەكەيەتى. منىش كىشامەۋە ژورى نووستم و بىرم لەۋە
كردەۋە ئاخۇ بۇ ميوانە كەشخەكەمان چى لەبەربكەم. كراسە
خەتخەتەكەم رىكتىر بوو لەۋەى لەبەرمدا بوو باشترىش لەسەر
تەنورە رەنگ كەسكەكەم دەھات. من ئەۋەندە وردىلە و بەژنكورت
بووم، دەكرا جلوبەرگى نايابى مندالان لەو دوكانانەى ھەراجى
دەكەن بىكەم و بۇم بلوئىن. پىرچم بە قەردىلەيەكى رەنگسەۋى
دارستان بەستەۋە و ماسكارايەكى رەشىشم بە برژانگەكاندا ھىنا و
لىۋىشم بە رەنگىكى خۇخ ئاسا رەنگكرد ئىنجا گەرامەۋە ژوورى
دانىشتن.

لەسەر قەنەفەكە مايكەكەم لە گوئىم گرت و لە بەرانبەر چىا
دانىشتم و بە لاپتوپەكەى ئەو سەيرى (پىكدادان crash) سىنارىيۇ

Kevin McKiernan ^{۸۱}

ئالۆزەكەى پاول ھاگنيسم^{۸۷} كرد تا باشتىر لىنى تىيگەم، ناوہ بەناویش چاويكم له براكەم دەكرد، كە سەرى بەسەر كىتىبەكەى داگرتبوو، بە تەواوى چووبووه ناوى. كەچى منىش نەمدەتوانى تىشكۆى خۆم لەسەر شتىك خەپكەمەوہ. كارۆش كەرەپانە^{۸۸} مكوپ بوو جيگەيەك لەنيو سەرمدا بكاتەوہ و لىنىشى نەچىتەدەرەوہ. ھەر كاتىك چاوم دەترووكاند، شىوہى قولە بەھىز و شانە پانوپۆرەكانى لەودىو نىگامەوہ دەمبىنى و دالغەى وام ھەبوو لە باوہشى ئەودابم يان سەرم لە سەر سىنگى دانابى و باسكەكانى من بپارىزى. تۆبلىنى ئارەزووى پاراستنم لەگەل خۆشەويستى تىكەل كردبى؟ ياخود ھەر سادەوڤرەوان خۆشەويستى بوو، دىيتە سەر ئەو باوەرە، كە تۆ كەسىكت دۆزىووتەوہ، كە وەلامى ھەموو شتە پىويستىيەكانى تۆى لا بى؟

بە ورتەيەكەوہ كە قەلەمىشم لە لالىو گرتبوو گوتم: 'ھەر كاتىك ئەو لەو ناوہ بىن من بۆنى كىشمەكىش دەكەم.'
 'كى؟ كارۆ؟ تۆ ھەم بە ساردى و ھەم گەرمىش ھەر فووى پىدادەكەى.'

ھەر وەك كەسىك پازىكى خۆى بىدركىنى، ختووكەى بى، بۆيە گوتم: 'من لەوہ دالىا نىم ئاخۆ بۆچى تۆ دەتەوئى ئەوہندە كاتە لەگەل ئەودا بەسەر بىيە؟'

^{۸۷} Paul Haggis فىلمىكى سىنمايىە ناوہكەى گوزارشتە لە رووداوى ئۆتومبىل، فىلمەكە بەوہ دەست پىدەكا، بەلام لەناو فىلمەكە باس لە پىكادانى ڤەگەزى نىوان ھەردوو نەژادى سەپى و ڤەش دەكا لە ئەمريكا.
^{۸۸} كەرەپ: لامل، نەسەلمىن، عىناد. كەللەرەق.

ئەو لە بەر بەسەرھاتەكەى ئەو خۆیەتى.... سەرنجم بۆ لای
خۆى رادەكیشى.

سەرم ھەلبەرى و گۆتم: 'بەوہى كۆرى خاپینۆكىكە^{۸۱}؟' چەند
سەروسەمەرەيە كە باوكى لە مالى خۆى گالتهى پيكرى. ديارە
خۆتواندەوہش دادى نەدا.

چيا بە دەم خوراندی لایەكى لووتییەوہ گوتى: 'پنموايە ئەم شتە
بۆ ماوہیەكى دوورودریژ كەس دلخۆش ناکا. ديارە باوكى بۆ چەند
مانگیکە لیژە نەماوہ، بە گەشتیکى كار و بازرگانى پرووى لە ولاتانى
كەنداو كرىوہ. لەویوہ پارە بۆ ژنەكەى لە تۆرنتوہ دەنیریتەوہ.
كەوابى ئەو لە بارەى بزىسەوہ كەسىكى سەركەوتوہ.

منیش گۆتم: 'گرەو دەكەم ھەر لایەنى ناسنامە نییە كە باوكى
كارۆ درۆى لە بارەوہ كرىبى.'

چيا باویشكینكى ھاتى، ئینجا گوتى: 'ئەو ژنىكى خواستوہ ئەگەر
ھاتبا و پشتر بۆى پرونبیایەوہ، لەوانە بوو پەتى بکردبایەوہ، یان
ئەگەر شتەكە بڤە نەبووايە ئەوا تەلاقى لیوہردەگرت.'

منیش بە تریقەيەكەوہ: 'پیمخۆشبوو ھەر ھاتبا و بە دزی ژنىكى
كوردی ھەبووايە.'

چياش سەرى ھەلبەرى و لیم راما. 'ئەمە چیرۆكەكەى خۆش
دەكرد.'

^{۸۱} خاپینۆك: لەخستەبەر، كە لەكجى.

له گونديكى دوردهست، تيدا كەس ھېچ زماڻىكى دىكەي نەدەزانی و مندالىشى ھەبوونايە، پىدەچو ئەوانىش كە گەورە بوون، بېوونايە بە پىشمەرگە.

ئاڭگات لىيى ئەو سەرنجانە لە بىرۆكەي سىنارىيۆكە لە يادگەت ھەلبىگرى. چيا سووربوو لەسەر ئەوھى، من بۇ سىنارىيۆى ئايندە ئەو تىيىنپانە يادداشت دەكەم و بەھەندىان ھەلدەگرم، بەلام ھەرگىز وھام نەكرد.

بۇ بەپىرەوھەچوونى شلىز تا تىرمىنالاكە لەگەلت دىم.

ئەوئىش سەرى لەقاند. من و ئەو كە بەردەوام لە بەرانبەر يەكدى دادەنىشتىن، ھەر يەكەمان سەر بە جىھانىكى دىكە بووين. لەو كاتەي فىلمى پىكدادانىش تەواو بوو، پېرشنگى خۆر لە ناوكەوى ناندینەكەي دا و بۆن و بەرامەي شىوہ خۆشەكەش لە ناندینەكەوہ ھات و بە نىو ژوورى دانىشتەكەدا بلاوبووہوہ.

چيا گوتى: خەرىكە لە برسان دەمرم.

بلسىمە^۱. منىش ھەروەك دەربېرینە مندالىيەكەي لاسايم كردهوہ، ئەمما تەنيا لە مېشكى خۇمدا، ئاخىر خۆ ئەوئىش ھەروەك من كەيفى بە يادەورەبىيەكان نەدەھات. ئەو كاتەي لە دەورى مېزەكەدا كۆبووینەوہ، كارۆ بە خۆى و پېرچە كەزىكراوہكەي لە پشتموہ و ئىسقانە چەماوہكەي پشتملى لەبن تى شىرتەكەيەوہ دياربوو، كەيشتە بەردەرگە.

لهسەر سفرهكه بردهيهكى ليوههات: "ئمم. واى چهند به تام و خوشه..." تاسه و تامه زروى كارو بو خواردنهكه واى لى كرد به دەمى پر له خواردنهوه بيته گو، دهنكه برنج به زافهران له دەمى بهپرى و بهر جينزه رهشهكهى بكهوى. به دەستم داوهپرچم بردنهوه پشت گويم و دەموچاويشم سووررهلگهرا. دلّه تهنياكهم ههمو ئاماژه پهفتاريكى وهك بهلگهيهك بو مهىلى من به لاي ئه ودا ليكدايهوه، بهلام ههر خوم به خوم گوت ئه مه مايهى بهزهيه، بيركردنهويهكى ئاواتهخوازانهيه. ههرگيز پيشتر نهدهويست بهمجوره نامرادانه له لايه ن كه سينكه وه پشتگوي خرابام، ئاي ئه گهر هاتبا و له گه ل ههر خهنديهكى دلّم وهها نهكه وتبايه كوته كوت.

كاتيكيش تيروپرمان خوارد، لهسەر قه نه فه كه پالمان دايهوه.

"نازانم چو ن بو ئه و خوانه ئاههنگه سوپاسى ئه و دوانه تان بكه م."

چياش به چاوليداكرتنه وه گوتى: "رنگا ئاساييه كه قبوله."

ئيدى كارو يو ئيس بيهكهى له بهركى ده رهينا.

كارو لهسەر لاپتوپه زور خيرايهكهى زانكوى تاران ههندي كۆپلهى داوئلوكر اوى نيشان داين. كۆپله و برگهكان به تهلهفونى دهست گيرابوون، بهلگه بوون لهسەر توندوتيزى حكومت، كه چو ن دژى گردبوونهوه ئاشتيخوازانهكهى خهلك وهستا بوونهوه، ئهوانهى بو ئه وه خربوونهوه وهك ئاماژهيهك بو رهتكدنهوهى ههلبژاردنى سهروك، ئه وهى مقومقويهكى زورى ده رهق پهيدا بوو.

فيديوى سينيهم دلّه كوتهى ويخستم. ئاخىر زور سهخت بوو پروا به وهى بينيمان بكهين، شتهكهش دهستكردى ده رهينه ريكي پله

پنجش نه بوو. ديسان فيديوكه مان ليدايه وه، چندين جارش
 وهستاندمان، هر سيكمان به يه كه وه سرمان بو لاي شاشه كه هينا.
 له جامي پاسي شاره وه، يه كيك فيديوي پياويكي جلره شي
 گرتيوو، ده مامكيشي پوشيوو، به دوو تيلاي دهستي هره شه ي له
 خويشانده ران ده كرد تا سهركوتيان بكا. به نيو دوو ترومبيلدا
 بازيدا، هر چي دهگه يشته به رده مي به هه موو هيزيه وه خوي پيدا
 ده كيشا. هه روهك نينجا ئيرانييه كان تيلاي له هه وادا هه لده سووراند،
 نينجا به كه له سهري قوربانييه كانيدا داده دا، هيچ نه ده وه ستا تا
 هه سيرمه يدان نه كا و نه كه وتبانه به رده ست و پتي. فيديوكه
 له وكاته دا كوتايي ده هات كاتي كابر اي تيلابه ده ست له تا قميك
 سه رباز نزيك كه وته وه، نه وانيش به گه رمي پيشوازيان ليكرد و
 ده ستيان له پشتي دا. خو نه گه ر هاتوهاوريان نه گه يشتبايه به ري
 عه رش هه ر وام دانابوو ياري و گالته كردن بي، لي كه لو حه يف،
 هاوار و نووزه يان له جامي پاسه كه وه به باشي ده بيسترا.

چياش پرسى: "نه ري پاشا گه رداني باشترين ده رفه ت نيه بو نه و
 كه سه ي نه خو شي ده رووني هه بي؟"

من و كارو سه يري يه كديمان كرد؛ ناخر وه لاميكمان پينه بوو،
 چياش چاوي له وه نه بوو وه لاميك وه ربگريته وه.

من هه لسام و چوومه ناندين تا چايهك له ديم بنيم. تا ئاوه كه ش
 كولا له وي وه ستام ديسان له په نجه روه سه يريكي ده ره وه م كرد.
 لانه وازيك له نيوان قه دي داره كاندا له بينكه نينيان كه وتبووه سه ر
 گازی پشتي، له خو شيبان چوكي له زه وي ده دا، به كه يفه وه بو

پيشه وه نوشتايه وه. بيرم كرده وه، ئاي چهند ئاسانه كاتى چهند باره توشى ئو ته وژمه شيتييه ده بى، هؤشت له دهست بدهى.

كاتيكيش گه رامه وه ژوورى ميوان، چيا له بنميچه كه و كاروش له ناوكه وه كه نزبوو بوونه وه. به هم مووان له تاوتويكردى رهوشى ئيزان شه كهت ببووين، دارمانى دؤخى سياسى و ئابوورى و كلتورى بى ئومىدى كردبووين.

كارؤ به سهر هه ژانديكه وه گوتى: "ئيره تامى ژيانى تيدا نه ماوه، چونكه له خراپييه وه به ره و خراپتر ده روا."

چياش ههر رهنگيكى دههينا و دهبرد: "كه واته، تو بلنى ههستى مرق چون بى كاتى لى ده درى؟ ههر له بهر ئه وهى داواى بنه ماكانى مروؤف ده كا، بكورزى."

كارؤش پرسى: "مه به ستت چيه؟"

"ئهرى پيت وا نيه كه ئو بىندهنگيه كوشنده يه ئه م سى ده يه دواى به لاي كه مييه وه به شىكى هؤكارى ئه م په لاماره درندانه يه بى؟" چيا چاويكى له شاشه ي لاپتوپه كه كرده وه. ههرگيزيش نه ميبنيبو به م شيوه يه رووبه رووى كارؤ ببيته وه. "كاتيك كه مايه تى ره گه زى و دىنى سه ركوت ده كرين، ههرگيز له خوت نه پرسى وه، كه رؤزى توش دى؟" جاريكى ديكه چيا بايدايه وه سه ر براده ره كه ي و راسته و راست ته ماشاى دور چاوى كرد.

من هيدمه گرتى بووم.

"ئيمه... خه لك هيواي هه بوو." به دم ئه م قسه يه قامكه كانى دهستى ته قاندىن. "ئه وان برؤيان به چاكسازى سياسى هه بوو."

چاکسازی؟ ئەرئ پیت وا نییه که خه لکی په راویزخراو مافی خویانه به گومان و دېر دونه گیه وه بېرواننه ئه و به زمه ی هاتوته کایه وه به نیوی گه پان به شوین دادپه روه ریدا، بزووتنه وه ی که سک یان هر شتیکی دی؟ دهنکی چیا به پیچه وانه ی وشه تاوانبار کردنه کانی نهرم بوو. کهس نه هاته ریزی به رگری سئ دهیه ی رابردوی ئیمه دژی کوماری ئیسلامی، به پاساوی جیاخوازی و توندوتیژی په تکرایه وه، چونکه شه په که شه ری هه ژاران بوو.

کارو سهر په نجه ی پینی له نیو گوره و بییه که دا که له سهر مافوره رهنک خوله میشییه کاله که بوو، خوراند. هه لویستی چی بوو؟ سهری به رز کرده وه و سهرنجی چاوه پرخوازه کانی منی کرد، به لام هر ئه وه بوو سهری ده مز میره که ی دهستی کرد. چیا، ئه گه ر به توئ له کاتی خوی به کلاسه که ت رابگه ی، ده بی هه لسین و برۆین.

له تووره بیان ددانم له سهر یه ک گیرساندن و سپر هیان هات. ئاخ هر جار یک کارو له مالمان ده رکه وئ، ئه وا ده روا ته شوینتیک و برا که شم له گه ل خوی ده با. هر به راستی ده مه وئ بۆچوونت سه باره ت به کومینته که ی چیا بز انم.

"باشه... کارو قومیکی له ئیستکانه چایه که ی خوی دا. باشه چی بلیم؟" من به بن چاوتروکاندن چاوم تیبریبوو. چیا چووه ژووره که ی خوی تا خوی بگورئ. ئه و به پیچه وانه ی من رای خوی هه بوو، هه نوو که ش په زامه نده، ئه و چاوه رپی به رسفیکی له کارو نه ده کرد، هر هیچ نه بی ده موده ست نا.

”ئەو ھىچا دەپلىنى راستە. قسەكەى واتا بەخشە. كارۇ پدینە
بەك پۇژ ھاتوۋەكەى خوارند. ھەر بە راستى پىشتەر بىرم
لېنە كرىبوۋەھە.“

”چاكە، ئەو ھىچە ھەقە بىرى لېككە پتەۋە ئەگەر ھاتوۋ بېرىت
دا بۇ رەگورپىشە كوردىيەكەت بگە پىتتەۋە. خەلك كە ئەمپۇ بۇ
خۇنىشانندان پۇژاۋنەتە سەر شەقام، كەچى ئەۋى پۇژى لە
بەرانبەردا كاتى كەمىنەكان قردەكران، بىتدەنگ بوون. كەۋاتە ئەۋە بۇ
بەككىكى ۋەك تو چى دەگەپەننى، بۇ ئەۋ كەسەى كە ناسنامەكەى
نېۋەكوردە ۋ بەلام ۋەك پىۋىكى شىعەى ئىرانى ھەم ۋ ماف ۋ ھەم
زىدە مافىشى ھەپە؟“

”چىا لە دەرکەى ئە پارتمانەكە بانگىكرد: ”من نامادەم.“

”بېورە، ھىشتا ئەۋ پرسەم لەلا يەكلایى نەبوۋەتەۋە. دۋاى ئەم
قسەپەى كارۇ خۇى گەياندە چىا، خۇى نوشتانندەۋە تا قەپتانى
پىلاۋەكەى توند بکاتەۋە.

بە دەم گوتتى: ”جارى خواحافىز“ چىا دەرکەى پىۋەدایەۋە.

بىتدەنگى دۋاى خواحافىزى بە ھۋى دەنگى ھەۋرە ترىشقەپەكى
گەۋرەۋە شكا. ئىدى بە ھەشتاۋ خۇم گەياندە دەرکە ۋ بانگمكرد
ھەر دەپى بېۋى؟ ”چىاش بە ھەر ھەنگاۋىك دوۋ پەپىژەى دەبېرىن.

ئەۋ لە شوپىنى خۇى ۋەستا ۋ ئاۋرى لىدامەۋە. ”خۇ تو ئەمپۇ
ناچىتە سەر ئىش؟“

منىش سەرم بۇ بادا.

چیا گوئی: "من سئ چوار سهعاتی دیکه، هر کاتی وانهی کلاسه کهم ته و او بوو دهگه ریمه وه."

دوای ئه وهی چهن دین په یژه هی دیکه ی بری بانگم کرد: "چیا" که چی گوئی لینه بووم. ئه مجاره دهنگم هه لبری، بانگم کرده وه و چهند په یژه هه کیش دابه زیم، هر هاوارم ده کرد "چیا، چیا!" ئه وه موده یه هه وای تیدا نه بوو، بون گهنیه کی زور ناخوشیش ده هات. "گیان؟" ئه وه له بن تیشیرتی نوئی و جینزه رهش و پیلاره وهرزشیه سوور و سپیه که هی دلوثان دیار بوو.

"تکایه له مال بمینه وه. من دؤغاوه" لیده نیم، هر خوار دنیکت بوئی بؤت ناماده ده کهم. وچانیکم دا، دیسان تیه لچوم وه: "ببوره که گوتم هیشتا ناماده نیم تا یارمه تی پرؤزه کهت بدم. هه نووکه ناماده م." خینکه خینکیم لئوه هات، ده ستیشم به شیشه به بنده سارده که هی په یژه کانه وه گرتبوو. رقم له وه ده بوو وه، که نه مده توانی به سهر ترسه که مدا زال بيم، به وهی چيام به و متووبوونه وه پیته وه هیوا براو ده کرد. رقم له وه بوو چهند مایه ی به زه بيم، به لام خو ئه و تاکه شتی ئه م دونیا به بوو بؤم. "خوت ده زانی ده رچوون لیره سه لامه ت نییه. تکایه چیا، مه چوره ده ری."

چیا له دواین پلیکانه وه سهری به ردا به وه، چاوی له کارو کرد پاشان نیگای له من بریه وه. "ئاخر خو ناتوانم کلاسه کهم له ده ستبده م." ئه م شتهش راست بوو، گه رانه وهی بؤ قوتا بخانه له سهر بازی به زور پاراست، به لام خو ئه گهر له وانه که هی شکستی هینابا، نه یده توانی له ده ست خزمه تی سهر بازی ده ر بازی بی.

Dokhawa "

کاروش دهمی کردهوه تا شتیک بلی، به لام ته نیا زمانی گه یشته وه
 لیوی سهرووی، ئیدی وشه دهرنه برآوه کانی خوی قووتدانه وه. چیا
 به سهر په یژه کاندنا هه لگه راپیه وه، به دست چه ناگهی گرتم، ئینجا
 هیدفونه کۆنه که ی له کۆله پشت دهرهیتنا و خستییه گویم. هیدفونه که
 به MP۲ یه وه که وه بوو. ماچیکیشی له نیوچاوان کردم. گیان دلته نگ
 مه به، ههر زوو ده گه پریمه وه. کاتیک ئامیره که ی پیکرد، لایلایه که ی
 شه هرامی نازری له گویمدا زرینگایه وه.

چیا رۆیشت و منیش گه رامه وه لای په نجه ره ی ناندیکه و تا بیمه
 شایهت به سهر دهر برینیکی ته واو سه خله ته وه. ئه و پیاوه شه پرپویه ی
 سهر شه قامه به داروباره که پرچی خوی دهرده هیتنا، سهیری دهسته
 چه پ و راستی خوشی ده کرد، سه ریشی ده هه ژاند. ئینجا
 هاته سه رچۆک و سه ری بۆ دواوه برده وه و له گه ل ئاسمان به و
 نمه بارانه که وته قسه. تامه زرۆبووم گویم له وشه کانی ببی، گویم
 هه لخت، به لام له بهر گرمه گرمی ترومبیلان که به سهر دهنگی ئه و
 که تبهون، گویم لینه بوو.

"گوئ مه ده ری،" هه ندیک خۆم له په نجه ره که وه شو پر کرده وه و پر
 به ده نگم له نهۆمی چواره مه وه بانگم کرد: "خه م مه خو، باش ده بی."
 کامیراکه م دانایه وه، دهستم لیک دان و هاوارم کرد: "ئیمه سه لامه ت
 ده بین."

سه رباری بارانی به خور، ئه و به ورته ورته وه هه نگاوه کانی
 هه لهیتان.

منیش په نجه ره که م پیوه دایه وه. به هه ناسه ی ساردی خۆم له سه ر
 جامی په نجه ره که نووسیم "هه موو شتیک چاک ده بی".

بهندی هژده

تارماییه که به ره و لای من غاریده دا. کاتیکیش بایی خوی لیم نزیکبوهه تا جهسته به گولله ئهجن ئهنجراوه که ی بیبیم، ناسیمه وه، خوی بوو، بابه بوو. له سامناکییان چند ههنگاویک کشامه وه دواوه. ئه ویش به پارانه وه هه ده یگوت: "ده ی کیژم، شان بده بهر شانم، هه لمگره." من ئه وهنده شپرزه بووم ده ره بهستی ئه وه نه ده هاتم سهیری جهسته هه لابه هه لاکراوه که ی بکه م، ئه وهندهش لاواز بووم بارته قای قورسای ی ئه وه نه ده هاتم هه لیگرم. ئیدی هاوارم کرد: "چیا، کوره چیاگیان." براکه شم تهرمیکی خویناوی به کولدا دابوو، به دهنگه وه، به دهنگیکی به رزیشه وه نامه یه کی ماته مبارانه ی ده خوینده وه. دلیم له ماوه ی نیوان وچانه دوورودریژه کانی نیوان دوو ترپه دا خه ریکبوو بته قن. دهستم توند به گویی خومه وه نا، ئه وهنده توند گوشیم خه ریکبوو سه رم بقه پینمه وه.

مندالان به جلو بهرگی کوردییه وه سه مایان ده کرد و له نیو تۆز و خۆلی پیسدا یارییان ده کرد، به دهوری سه ره خویلتیه اتوه که مدا پنجه به ده وره یان ده دا، چاوه کانیان هه ره که یف و سه قایان لیده رپژا، قلی و بلییان بوو. دهنگی تریقه ی پیکه نینیشیان نه ده بیسترا. منداله کان شته که یان نه ده بیینی، به لام من ده مبینی: ئای خواجه، من ئاینده دارماوه که ی ئه وانم ده بیینی.

شەلال لە بن ئارەقەدا بە قورگسوتانەوہیەکی زۆرەوہ
 بیداربوومەوہ و بەرەو حەمام مەلم لیتا و یەک دوو مستە ئاوم بە
 دەموچاوی خۆمدا کرد. چیا نە لە ناندین و نە ھۆدەکەیی خۆی بوو.
 کە زەنگیشم بۆ لێدەدا یەکسەر دەچووہ سەر تۆماری دەنگی. پرچی
 خۆم لە بنەوہپرا گرت، لە شوینی خۆم بێ جولە وەستام تا ئەو
 ھورژمەیی نیو سەرم خاوبووہوہ. میلی سەعاتیش سواری سەر
 یەک بووبوون، ئاماژەیان بۆ ژمارەیی ھەرە سەرەوہ دەکرد. ئای
 لەوہ، خۆ دەبوایە چیا بەر لە چەند سەعاتیک ھاتبایەوہ مالاوہ.

ھەرچەندی لەسەر ناوکەوہکە راویچکەم دەدا، ھەرچەند سەیری
 سەعاتە خاوپۆیەکەم دەکرد و لە جامی پەنجەرەوہ تەماشای
 دەرەوہم دەکرد، ئەوئەندە خەونە جورناوئەفرناکەم بە راست
 وەرەگەرا. تەلەفزیۆنم داگیرساند، دیفیدیەکم لیتا، کتیبیکم کردەوہ،
 ھیچیان دادیان نەدا. سەیری ژووری چیا کرد، لەوئەوئەو
 یادنامەییەیی لە نەخۆشخانە بۆی ھینابوم، کەوتبوو. منیش چاوم
 ھەلگۆفتن و لەسەر پۆخیکی تەختی نووستنی دانیشتم. ھەر لە
 گۆترە لاپەرەییەکم ھەلدایەوہ و ئەوہم خویندەوہ کە لە بلۆگەکەیی
 خۆیشی بلایکردبووہوہ، جیاواز بیریەکەوہ^{۹۲}.

کچەکان بە دزییەوہ مێژووی کوردیان دەخویندەوہ، قوتابیەکان
 لەسەر گەردەکە لەنیو گولە کتیبییەکان ئەلقەیان بەستبوو، بەسرتەوہ
 قسەیان دەکرد، پێدەکەنین و ئەو نامیلکەیان دەخویندەوہ کە من
 ئامادەم کردبوو. بەرێوہبەریش لە پەنجەرەیی نووسینگەکەیی خۆی

^{۹۲} مەبەست وییلاگەکەیی چیاہ کە بەو ناوہوہیە.

چاوی دابوونی، هر وای دهزانی ئەم کچه گوندییە شەرمانانە
دەرسی زانست دەخویننەو.

منیش لەگەڵ کورەکان توپی پیم دەکرد.

قوتابیەکان بانگی عەلییان دەکرد: "رۆنـالـلـو! رۆنـالـلـو! لـدو!"
ئاخر عەلی گۆلی کردبوو، کەچی ئەو لە هیکەو بەرەو سەر گردهکە
غاری دا، لە ئیمە دوورکەوتەو.

منیش بە داویدا رامکرد: "بۆستە، عەلی بۆستە! چی بوو بۆ وای
دەکەیی؟"

کاتزمیرەکەیی سەردیواریش هەر چرکە چرکی دەهات. سەعات
یەکی بەیانی نیشان دا.

"خۆ ئەگەر من هەر بە راستی رۆنالدو بوم، ئەوا فەرهادیش لە
ریزی پیشەوەیی تیمەکەیی من یاری دەکرد. عەلی بە دەم ئەم قسەییە
سەردەستەیی کراسی لەسەر دەمی خۆی دانابوو سەیری خوارەو،
سەیری چیمەنە پر لە گولالەسوورەیی دەکرد.

منیش لە کورپێژگەکەم پرسی: "مەبەستت چییە؟"

من پیموایوو تینی رۆژ، یان هیلاکبوون وای لیکردەو فرمیتسک
بەسەر دەستەیی کراسەکەیدا بیارن. کەچی کاتیک گەیشتمە لای و لە
بەردەمیادا نووشتامەو، بینیم رومەتەکانی سوورەلگەراون و
چاویشی بوونەتە گرکان.

ترپەیی پین هات. غارمدا و لە کونی دەرکەو سەیری دەرەوهم
کرد. چیا دیار نەبوو.

منیش به نەرمی بە کورە بچکولانەکەم گوت: "عەلی گیان، رۆژیک
 دێ، دەبیتە یاریزانیکى مەزن. کاتیکیش ناودار و دەولەمەند دەبێ،
 دەتوانی شتی زۆر بۆ گوندەکەت بکەى. ئەرى چۆنە ئەوکات بۆ
 جەژنى نەورۆز سەر و جووت پێلاو یان جلو بەرگ بۆ ھەر منداڵیکى
 گوند بکەرى؟ خوشە ھا؟"

عەلی سەیریکى ناو چاوی کردم. "دەتوانم وا بکەم. پارەش
 دەدەمە باوکى فەرھاد:"

سویند دەخۆم پنتیکم لەسەر ھەنیەى عەلی بینی درەوشایەو،
 خالەکە رێک لەنیوان ھەردوو برۆیدا بوو. من ھینشتا ھزرەکانى خۆم
 کۆنەکردبوو ھەو تا وەلامیک بۆ عەلی بدۆزم ھەو کاتى دیسان بۆ
 سەر کردەکە غاریدایەو، دەستى بە دوولینگەکەى وەگرتبوو.
 خەریکبوو جەستە لەرولواو ھەو لەنیو گژوکیاکەى چىای ئاویاردا
 ون بکەم، ئەوسا تینگە یشتەم مەبەستى چىیە.

بۆ پازدەھەمین جار زەنگم بۆ چیا و کارۆ لێدا، ئیمیلیم بۆ کردن،
 کورتە نامەم بۆ ناردن. شەقامیش چۆل و ھۆل. تاکە قەلغانیشم بۆ
 ئەو کێوھە سامناکییەى تووشى ببووم، تەنیا و تەنیا یادنامەکەى ئەو
 بوو.

ئەرى دەزانى ئاخو عەلی بیری لە چى دەکرد ھەو؟ ئاخى ئەگەر
 ئەو توانیبای کۆمەکى دارایی بابە کەمئەندامەکەى فەرھادى ھاوئۆلى
 بکا، ئەوا کورەکە ناچار نەدەبوو قوتابخانە جێئیلی و رۆو لە
 خەلفەبى وەستای دیوار بکا، ئیدی بەو دەردەش نەدەگەشت تا لە
 بیستەمین نھۆمى تەلاریکى شارەکە بکەوێت و بە مەرگى حەتمى
 خۆى بکا. ئای لەو منداڵانەى گوند، ھەمیشە ھەر سەرسامم دەکەن.

هه وهك جارن ههستم به نازاری گهدهم كردهوه. مهراقعام ناخو
ههندي جار له يلاش ههستی بهو بهو نازاره دهكرد كه داوده رمانيش
دادی نه ده دا.

منيش گوتم: "به لي، ههستده كه م، براكه م من وام." ناخر كاتيك
مرو به تهنيا دهبن، بو ي ههيه به دهنگي بهرز له گهل خو ي بدوي، وا
نييه؟ خو نه گه ر به كيك له شوينيني گشتيدا وا بكا، به شيتي
دهزانن، به لام من ته نيام و له تاريكيدام، له بري هه لكردي گلۆپ، به
لايتي دهستی، يادنامه كه ده خوینمه وه.

نازانم من چي به كورپيزگه يه كي ده سالي بلیم، كه به هوي
هه ژاري براده ره كه ي خوي له ده ستداوه. هيتانه وه ي برگه يليك له و
وتاره م، كه له بلاونامه يه كي دژه كولتووري مافه كاني مروف
بلاو كرده وه هيج ناويك به ناگري ناو دل و دهرووني نه و
كورپيزگه يه دا ناكات، كه ده لیم: "پنويستتي ته رخانكردي خانه نشيني
بو په ككه وتوان... يان ويستی به رته سكر دنه وه ي كه ليتي نيوان
دهوله مند و هه ژار.."

تو بليني مه لولي و بيچاره يي مايه ي رهنجاني نه و ده بچكوله
بووبيني؟ بيتوانايي له رزگاركردي وه رداشه كه ي^{۱۳} و سبه ينيش له
رزگاركردي خوي و مالبا ته داماوه كه ي؟ تو بليني نه وه
بينده سه لاتيه كه ي بووبيني كه بو يه كه مين جاره تامي بكا؟

"نه خير وا نييه... هه لسامه وه و پر به دهنگي خوي بانگكم كرده
عه لي: "عه لي خو نه وه خه تاي توي تيدا نه بووه."

^{۱۳} وه رداش: هاوړي. براده ر

سەرە تاشراوەکەى ئەو وەك پنتىكى بزۆك و درەوشاوەى نىو
كولاله سوورەكان لەبەر تىشكى رۆژ دەبرىسكايەو.

هەلسام و دەستم بە راوینچكەدانى خۆم كردهو، باسكى چەپەى
خۆم هەلتهكاند، لەبەر خۆمەو بەردەبردىكم لىو هات، بە ناسۆرەو
دياربوو لەو پياو دەچووم، كە تاقى بەيانىيەكەى بە بەزەبىيەو لە
جامى پەنجەرەكەو لىم دەروانى.

سى جارى دى هەولمدا تا شلىز لەو سەرەو تەلەفۆنەكەى
هەلگرت. "چى قەوماو؟" دەنگى ئەو لەو دوورە كە لە كوردستانەو
دەگەيشتە من، باوئىشكى خەوى پىو دياربوو، سووكە
هەراسانىيەكەيشى پىو بوو.

منىش لە دەرەو و ناوہوى ئەپارتمانەكەم بەدەر لە تارىكى
هېچى دىكەم نەدەبىنى، هەرەك ئەوہى ئەستىرە رېگەى مالىان
ونكردى.

كاتىك من وەلامى يەم پرسىارى ئەوم نەدايەو، ديسان شلىز
پرسىيەو: "چى بوو؟ ئەم جارەيان دەنگەكەى خەوالووى پىو
نەمابو.

"چيا تا ئىستا نە گەراوتەو مال و زەنگىشى لىنەداو." خۆ ئەگەر
براكەم لە شونىنك گىرى خواردا ئەوا زەنگىكى هەر بۆ لىدەدام.
سەرم هەژاند تا وىنەى ئەو نىنجاىانەى دواى نىوەرۆيەكە لەسەر
شاشە لاپتۆپەكە بىنىم، لە مېشكى خۆمىان بسرپمەو.

"پىتوايە... ئىدى شلىز رېستەكەى خۆى تەواونەكرد.

خۇ ئەگەر چىيا بىرىندارىش بووبى و بردرايىتە نەخۇشخانى، ئەوا
تەقەلای ئەوہى دەدا پەيوەندىيم ھەر پىئوہ بکا. ئاخىر بەلئىنى دابوو
ھەرگىز جارىكى دىكە جىم نەھىلى.
بەلام ئەدى ئەگەر گىرابى....

بە ھەنسكەوہ گوتم: "نازانم بىر لە چى بکەمەوہ." ئەوہ ھەر
بەلامەكانن ژيان ئالوزوبلوز دەكەن. بەلام لەسەر بەلام، بەسەر
يەكەوہ چىنىك لە ترسوويم دروستدەكەن.

تەلەفۇنكردن بۇ ئەو مەودا دوورە گران دەكەوت. قسەكردنیش
دژوار بوو. من و شلىز گويمان لە دەنگى ھەناسەى يەكدى گرت.
ھەردووكان دەمانزانى خۇنىشاندەرە بە گوللە زامدار وپىكراوہكان
كاتىك دەگەيەنرىتە نەخۇشخانى بەرلەوہى چارەسەريان بۇ بكرى،
ھىزى چەكدار دىت و دەگاتە سەريان و لەگەل خۇيان راپىچيان
دەكەن. ھەردووكان ئەوہشمان دەزانى، تەنانت ھەندى جار
پارىزەرانى خۇنىشاندەرانىش لە زىندانى دەپەستىنران.

شلىز ئەم قسەيەى كرد "بەلكو پاترى مۇبايلەكەى مردىى." بەلام
لەرزىنى دەنگى شتىكى دىكەى دەگوت.

بن نىنۆكەكانم خوينيان لىدەھات. "برادەرەكەى خۇيشى، ئەوہى
لە سەرووى نھۆمى ئىمەوہ دەژى، ئەویش لە مال نىيە. چووم و لە
دەرەكەيم دا."

"كەواتە ئەمە شتىكى باشە. ھەر ھىچ نەبى چىا بە تەنيا نىيە.
لەوانەيە خۇيان لە شوپىنىك شارديتەوہ، بەلكو چاوەرپى ئەوہ بکەن
تا قەدەغەى ھاتوچۇ ھەلدەگىرى."

ھەرەشەى فرمىسك تۇقاندىمى. ئەم ھەرەشەى تەپلى سەرکەوتنى سەلمىنەرى ئەو سامناكىيە بووگە دەمويست بەسەرىدا زال بىم. تۇ راست دەكەى. ھا كە چيا ۋەژووركەوتەۋە بە خۇى و بىنانوۋىەكى باشەۋە بۇ دواكەوتنەكەى. ئەۋە منم لە خۇمەۋە نەخشەى لى دەدەم. ھەر ئەۋەيە."

"لەيلا، ئاسايىيە بترسىنى. بەيانى بە يەكەم پاس دىمە تاران، تىكايە ھەر خەبەرىكت زانى، زەنگم بۇ لىپىدە."
باشە ۋا دەكەم."

بە خۇمىم گوت، ئىستا دەچم دوشىك دەكەم. كەچى لەگەل شامپۇدا ئەسرىن و ئارەقە و ترسويىم بەسەر جەستەمدا دادەبارىنە خوارى، بەلام خۇ ئەۋان لەگەل تەۋژمى ئاۋى دوشەكە پۇشتىن، ئىدى حىساب نەدەكران.

لەۋ نىۋەشدا بە پەشتەمالىك جەستەى خۇمىم وشك كەدەۋە و لەسەر پىخەفەكەم پالکەۋتم، مىلى كاتزىمىرىش سى و نىۋى بەرەبەيانى نىشان دەدا. كۆنە ھىدقونەم خستە گوى و دوگمەى ھەلبوۋنى لىدانى موزىكەكەم داگرت. لەگەلىدا گۇرانىيەكەم دەگوتەۋە:
"لاى لاي، لاي- لاي." پىرچىشم بالىفەكەى^{۹۱} تەپكرىد.

بە چاۋى نووقاۋەۋە خۇم لەگەل چيا بىنىيەۋە يارى پۇلىس و دزەكەمان دەكرد، ئەۋ پۇژانەم ھاتنەۋە بەرچاۋ، كە راۋەدوۋى منى دەنا و ھەرگىزىش نەمدەگەيشتى. جارى ۋەھاش ھەبوۋ كاتى ھەندى چىرۆكم لە خەيالى خۇم بۇ دەگىرايەۋە، لىم دەپارايەۋە بەلكو لە

^{۹۱} بالىف: سەرىن.

چەنگ گورگەکانى قوتار بکەم. بۇ نازھەلگرتن ئەو سەرە بچکۆلەيەي لای زۇپايەکە نزىكى دەکردهوہ تا گەرم دابى و خوى بە ساختە و بنوینى گوايە تاي لىيە. حەکايەتى توتى و شوشەي رۆنى گولم ھاتەوہ ياد، سەد جار پىتى دووبارە دەکردهوہ. ياخود حەکايەتى پاشا و کىزەکەي. ئاخىر خۇ کىزى پاشا کىزىكى بەد نەبوو. وىپراي ئەوہى دايکە و بابە و ايان لىکردهووم و خۆشم ھەلمدەدا بيمە سەر ئەو رايە، کە من کەسىكى بەد بىم، لى متمانەم بە خۆم ھەبوو وائىم. ھەرگىزاو ھەرگىز. کەچى ئەمشەو ھەردووکیان لەسەر ئەو بە سەرمدە دەقىزىنن، کە نەمتوانيوہ ئاگام لە براکەم بى.

وا بوو چيا مندالى من بوو، ئاخىر من گەورەم کردبوو، بەلام خۇ تەنيا ھەر مندال نەبوو. ئەو برا پارىزەرەکەم و باشترین ھاوپى، تەنانت باوکىشم بوو. ھەرودھا ئەو يادگارىكى سەردەمى مندالىم بوو، يادگارىي ئەو رۆژانەي نە سەرئىشە، نە ترس و توقىنمان دەزانى، ئەو رۆژانەي نە خستە ھەبوو نە قەرز و نە رِقوکىنەش. گۆرانىيەکە بە ھىدفون ھەر دەيگوت: "لاي... لاي... لاي." کاتزمىرەکە چوار جارانى لىدا. بە دەنگىكى بەرز، ئەوئەندە بە دەنگ ھەموو شتىكى ناومالەکە گوئى لىدەبوو، گوتم: "چيا دىتەوہ، دواي خۆرھەلھاتن ئەو دەگەرپىتەوہ مالى."

بەندى نۆزدە

دەمژمىر لە چركەى خۆى نەدەكەوت. منىش لەسەر رۇژمىر
رۇژەكانم دەژماردن، ھەر لە رۇژى يەكەمەوہ تا سى و يەكەمىن
رۇژ، ئىنجا لاپەرەى رۇژەكانى ھەر مانگىكم دەرداند كە رادەبرد.

شلىرىش لە گەلما لەم كەس بۇ ئەو كەس، لەم بالەخانە بۇ ئەوى
دىكە غارمان دەدا: ھەرچى نەخۇشخانە، پەناگە، قوتابخانە،
پۇلىسخانە، زىندان و گرتووخانە، ھەر كوئىيەك و ھەر كەسىك پىمان
وابى سۇراغىكى چيا و كارۆيان لايە سەرمان پىدادەكرد و لىمان
دەپرسىن. نووسىن و پۆستەرى سەر ديوارەكانى شارەكەش وەك
ئىمە ئەوئەندەى بگەپىين بە جۇش و نارپىكوپىك بوون، تەنانەت
ھەندىكىان ھەر نەشەناسرانەوہ، ئەو نووسىنانە سەير و
سەمەرەبوون، تىكەلەيەك بوون لە ئەستىزەكانى ھۆليود، بە سپرا
لەگەل دروشمەكانى دژ بە ئىمپىريالىزم و ئاينزا و زىندانى سياسى
تىكەلاو بووبوون.

كارى رۇتىنى نووى من رۇژانە لەگەل گزنگى بەيانىان
دەستپىيدەكرد. لە فەرمانگەيەكى گەندەلى ميرىيەوہ بۇ يەككىكى دىكە
رەوانە دەكرام. منىش لە شوپىنى خۆم، لە چاوەرۋانى كاربەدەستىك
گوايە بەلئىيان پىداوم زانىارىيى گزنگى سەبارەت بە سۇراغى براكەم
لابى، بىژمار لەسەر دەفتەرەكەم وىنەم دەكىشان. كاتىكىش لە
دەرگاى فەرمانگەكە دەردەچووم نىگارەكانم پارچە پارچە دەكردن و
دەمخستەنە زىلدانەكەى بەردەرەكە.

کاتیک بۆ يەكەم جار چيا ديار نەما، نامەم بۆ دايبام نووسی
 گوايه ئەو بە بەرنامەيەکی خویندن چووته دەرەوہی ولات، چووته
 ماليزيا، ئیدی پئويستی بەوہ نەدەکرد ئەوان بينە تاران و پینگەي
 گەرپان و سۆراغ پرسينم بە دواي چيادا لئ بگرن. دەرترسام فشارم
 بۆ بينن، بەتايبەت کە ئیستا لەسەر لئوي خەرەندی تەنگوچەلەمە
 بووم. بەردەوامیم لەسەر ئەو فيلکردنە لە دايباب ئاسان بوو، چونکە
 تا ئیستا لەگەل يەکدا لە گفتوگۆدا نەبووين.

پنجشەممەيەکی کۆتايی هەفتە، دواي ئەوہی بۆ چەندین مانگ لە
 شارەکەدا هەر لە گەرپان و سۆراخکردندا بووم، هیشتاش بە هيچ
 نەگەيشتبووم، هيچ زانياريبەکەم لەسەر سۆراغی ئەوان بە دەست
 نەکەوتبوو، ئیدی شلیر قەناعەتی پئھينام بەوہی ئەگەر بمانەوي
 هۆشمان لە دەست نەدەين، ئەوا پئويستمان بە پۆژيکی پشووہ لە
 کئوي ئەلبورز هەيە. ئيمەش بەسەر کئوہکەدا، بە نئو تەراش و
 توولەپئيهکاندا، بەسەر بەردە دئيرينەکاندا هەلگەرپاين، لەوي لەسەر
 يەکی لە گردەکاندا پشوومان دا. لەوي لەناو ديمەنی دلرڤيني دۆلە
 کەسکە هەزاربەهەزارەکەدا، هەواي پاک و سازگاری چياکەم
 هەلمژي، بۆنوبەرەمەي داروبار و گول و گولوکە کئويەلکەکان و
 شنەباکە، کە لە دەموچاوي دەدام هەندی هيلاکي و شەکەتی
 رەواندەمەوہ. ئەو گردانەي ئەوي لە خەلکی دلخۆش و شادمان
 جەميان دەهات، کەسانیک گۆرائيان دەگوت و لە قاقاي پئیکەندينان
 دەدا، مندالان لە بەيني خوياندا وردە سەمايان دەکرد و ژنانيش بە
 کەيف و سەفاوہ لە دياريان دانیشتبوون. هەرچی پۆليسی ئاکارایش
 بوو نەياندەتواني خويان بگەيەننە سەر چياکە، چونکە تروميپئەکانيان

نه دهگه یشتنه ئه وی و به خوشیان تاقه تی به شاخداهه لگه رانیان نه بوو.

شلیر به پوخساری په مویی به هوی هه وای سازگار و وهرزشه وه گوتی: 'هه قه هه موو جارئ وا بکهین' به دهم ئه م قسه یه وه له چکه که ی له پشت مله وه قایم کرده وه و گواره گوره که ی به دیار که وت، ئینجا قسه که ی ته و او کرد: 'هه ست به زیندویتی ده که م!' منیش ههستم به زیندویتی کرد. به هیواشی دابه زینه خواره وه. چۆمئیکی بچوک له وی به دیار که وت، له جووله یدا واتایه کی بۆ هه بوونی خوی ده دی نه وه ک له گه یشتنی.. له دامینی گرده که شدا گوندئیکی سه رنجراکیشی نااسایی هه بوو، ناوی دهر به ند بوو، پر له چاخانه و فواره ی دلرفین بوو، له شاخه وانان جمه ی ده هات. له وی له هۆلئیکی رازاوه به دهسکاری ده ستره نگینه ی ئیرانی، له به رانه ر دهسته خوشکه که م له سه ر ته خته به ندیک دانیشتم، که به رایه خئیکی ئیرانی داپوشرابوو. شلیر به پروکهش ئوقره گرتوو دیار بوو، به لام زۆر شه وان گویم لیبوو هه ر به خوی و به ته نیا ئه و کاته ی له سه ر پیخه فی یاره که ی ده نوست، ده گریا.

ئیمه داوای که باب، تکه ی ته ماته و برنج و نانی سه نکه کمان^{۱۰} کرد. ئه مه ئه و پۆزه بوو، چه زم ده کرد تو مارم کردبا، به لام خۆ چیدی نه مده توانی قیستی مانگانه بدهم، بویه کامیرا کامکوره که م بۆ دوکانه که گه رانده وه و پاره ی پیشوه ختیشم فه وتا. ئاخه ئه و پۆژانه پاره که م هه مووی بۆ به رتیلی سکر تیره کانی کار به دهسته ده ستره یشتوو هه کان ده رۆیشت، که دیداریان سه باره ت به سۆراغی

¹⁰ Sangak نانئیکی ئیرانیه له سه ر به رد و زیخی داغ ده برۆیندریت.

براکه م بۆ ریکده خستم، به لام هر دهی به رتيله که م بۆ ئەوان که م بووب، چونکه زۆر له کار به دهسته گه وره کان ناماده نه بوون بمبین. منیش هه ندیک پارهم له جوانه قه رزکرد، ئەو دهستیکى ئارام به خش بوو بۆ من و منیش تامه زرۆی بووم ههروهک پروه کیکى تینوو بۆ ئاو. وزه ی منیش ئەو پۆژانه له و په پری جۆشى خۆی دابوو، ئاخه له هه فتانه ی له ژمار نه ده هاتن، هه موو به یانیان له گه ل گه ردی به یانی هه لده ستام و به نیو شاردا ده سوور پامه وه و هه موو ئیوارانیش له کتییفرۆشیه که مدا کارم ده کرد و هه لبه ته نیوه ی شه وانیش ده گه یشتمه وه مالى. شته که ش ئاسان بوو، ئاخه خۆ ده بوو هه موو شتیک له پیناو رزگار کردنی براکه مدا بکه م.

شلیر چاری لیدا کرتم. ئیستا سه یری ئەولا مه که، به لام ئەو پیاوه که شخانه ی له وسه یری چیشته خانه که هه ر ته ماشایان ده کردین، ئیستا وا به ره و لای ئیمه دین."

منیش شانم بۆ هه لته کاند، شلیریش هاو رابوو له وه ی خولق و هه وسه له ی دواندنێ هه یچ که سیکمان نییه، به لام ئەو کورپه که شخانه، پیاوی خوینده وار بوون و جیلان له پرچییان دابوو و جلوبه رگی گرانبه هاشیان له به ردابوو، ئەوه نده که شخه و سه رنجرا کیش بوون توانیان بینه سه ر میزه که مان له شیشه کیشان هاومه جلیسمان بن. ئەوان هاتنه لای ئیمه دانیشن، ئیدی هه ر چوارمان شیشه ی تام شوتیمان کیشا، شیشه که شمان ده ستاوده ستی ده کرد، باسو خواسی میوزیک، ئەده ب ههروه ها باسی ئەوه ی چۆن ئیرانییه کان به ژماره یه کی زۆر کوچده که ن و هه ر زووش غه ربیه کی قولیان هه لده ستی بۆ ئەو گونده ی که ئیستا لینی دانیشتووین.

كاتيكيش ئەو دوو پياوھ زانپان ئىمە كوردىن، بە پەرۆشەوھ پرسیاریان سەبارەت بە سەروشتى كوردستان لىكردىن و گوتیان موزىكى ئىرانى چەند قەرزاربارى ھىزۆگۆرى گۆرانبىژى كورد و ئاوازەكانیانن. ئىنجا باسى ئەوھمان ھىنايە گۆرى چۆن دكتورە كوردەكان، دكتور ئارەش و كاميار عەلائی، ئەوانەى لەسەر بەرەوپىشبردنى بەرنامەى فێركارى ئایدز AIDS بۆ پىشمەندەكانى بواری تەندروستی بە تاوانى سىخۆپىكردن بۆ سى ئای ئەى گىراون. گەنجە ھەرە كەشخەكەیان كە تازە گەیشتبوھ بەھارى بیستەمى ژيانى، باسى لە پىویستى پەرورەدەى سىكىسى كرد، كە بۆ كۆمەلگە شتىكى زۆر چارەنوسسازە و داىبابىش وا پەرەفتار دەنوینن كە سىكسكردن لە دەرەوھى پەرۆسەى ژن و مێردایەتى ھەر بۆ دراوسىكانە و قوتابخانەكانىش بۆ ھەرزەكان لە قەدەغەكردن زیاتر شتىكى دىكەیان بە دەستەوھ نىیە. ھەرچى پياوھ بەتەمەنترەكەى دىكە بوو، كە لەسەرەتای سىبەكانى تەمەنىدا بوو، لەو برۆایەدابوو گەنجانى ئىرانى لەنىو ھەوھەسدا ون و بۆ خۆشەوېستىش برسین. منىش چىدى نەمدەزانى مەوداگرتن لە نىشانەىكەى پاكىزەبىیە یان پاشكەوتنە لە كۆمەلگایەكى دىنىی كە بە خىراىبەكى شىتانه بەرەو مۆدىرنىزەبوون ھەنگاودەنى.

خاوەنى چایەخانەكە دەرچوو خزمىكى نزیكى پياوھەكان بى، شەرابى سوورى لە ئىستكانى چایەى دامەنزیڤ لەگەل شەكردانىكى پڤ لە كلۆى شەكردا بۆ ھىناىن. ئەوھ بۆ من یەكەمین جار بوو لە شوینىكى گشتىی مەشروب بخۆمەوھ ئەویش لە نىو ولاتىكدا كە لەسەر ئەوھ فەلاقت دەكا. كاتىكیش پۆلىسى ئەمر بىلمەعرف و نەھى عەن مونكەرىش لەو كاتەى رۆژ وەك پرتەقالىك لە تاقى

ئاسماندا پېرشنگى خۇي پەخسەدە كۆرۈنەتەن، ئىدى دەمىيان چەور دەكرا و بى ئەوۋى كەس ھەراسان بىكەن بە رېگەي خۇياندا دەگەرەنەو.

ئىمە 'چاى زىاترمان خواردەو و كۆيشمان لە موزىك كرت و لەگەل دەستەي گۆرانىبىژەكەش گۆرانىمان كوتەو. تا دەھات دەمەتە قىكەشمان بەرەو نازونوزى دلدارىيانە دەپۇشت. ئەو شەو و من و شلىز زۇرپىكەننن. پىاوەكان ھەرەك نەرىت بوو پارەي خواردىيان دا، كاتىكىش وىستمان پارەكەيان بدەينەو، بە سووكايەتى تىگەيشتن، پاشان ھەر بە پىژۇي ۲۰۶ ئىمەيان كەياندەو مال و ئىمەشيان بۇ پشووې پىنجشەمە لەسەر ھەينى بانگەيشتى ئاھەنگىك لە ژىر زەمىن كرت. كاتىك داواي ژمارەي تىليان لىكردىن، من و شلىز ژمارەي ھەلەمان پىدان و لە يەك دوو كۆلان بەولاوۋى مالەكەشمان دابەزىن تا شوينەكەمان پىنەزاننەو. شتەكە وھا پۇشت بى ئەوۋى بلى ئىمە وەك دوو كچ ئەو سەرچلىيە ناكەين لە ئاھەنگىكى تىكەلە لە كور و كچ ئامادە بىن، كە ئەگەرى ئەو ھەيە لەھەر ساتىكدا بەسەرىدا بدرى.

شلىز پرسى: "پاش ئەو ھەموو ھەفتە پې چەرمەسەرىيە ئەم دوايە، خۇ چيا بۇ رابواردنىكى پاكىزانەمان دلى ھىچ ناكە، توش پىتوانىيە؟" ئەمەي كوت و قۇلىشى كرتم كاتىك بە نىو شەقامەكەي كۆلانى دراوسىماندا شۇردەبووینەو و بەرەو ئەپارتمانەكەمان دەپۇشتىنەو، ئەو شەقامەي ئەملاو و ئەولاي بالەخانەي خەلكانى چىنى مام ناوھند بوون.

۲۹۹
۷/۷/۷۷

"دلنیام پنی شتیکی ئاسایی دهیی. دهی له گهل ئه وه شدا با پیتبلیم، کارۆ زۆر که شخه تر و سه رنجرا کیشتره." سه باره ت به خوار دهنه وه و که یفکردن ههستم به خه تاباری نه کرد.

شلیز به لاقرتیه که وه گوتی: "ئه ری ده کری چیدیکه باسی ئه و کابرایه ی نه که ی. ده لئی شتیکت له گه لیدا هه یه؟ ئۆو، یان که وتوو یته داوی خۆشه ویستی ئه وه وه؟"

"هه چ کامیان! چیه، ئه ری شیت بووی؟ له گهل وی ئاسمان و ریسمانین. خۆت ده زانی به که مین شت کاتی چیا و کارۆ ده دۆزینه وه، چی ده که یین؟ به ک تۆن شه رابی خۆمالی له ماله وه دروستده که یین. په ککوو ئه و شه رابه بۆ خۆشه."

ئه ویش هاوړا بوو. شه وه که ی خه ویک ی ئارام و دوور له خه وونی جوړناو فرنام به سه ربرد.

کاتژمیر لێدایه وه. هه ر به راستی خۆ ئه گه ر پۆژه کان هه ر ناویکیان هه بووی، ئه وا ته مموز و ئاب و ئه یلوول بۆ من به رزه خیک بوون به ک له وی دی داغتر.

هه رچه ندی دامای و بینچاره ییم له گهل لیدانی هه ر ده رکه یه ک بۆ سه روسوړاغ به دوا ی برا که مدا زیاد ی ده کرد، ئه وه ند ه زۆر شلیز لیم دوورده که وته وه، داوای ده کرد به خۆی و گه رانه ئارامه که ی ته نیا جیبیلیم، ئه وه شی ره تده کرده وه ئاخۆ ئه م کرده وه یه ی واتای چی ده گه یه نی، پیاسه ی دووردریژی ده کرد تا به رگه بگری.

منیش له سەر پەتی نیوان باوەر و سامناکی، له نیوانی وروژاوی و شەپرەلێنداندا^{۱۱} بووم. هەرگیز ئەوەندە هەستم بە تەنیاوی نەکردبوو. سەرباری ئەوەی هێشتا شلێر لە ژووری نووستنی چیا دا دەپازا، زۆر بە کەمی دەمبینی، تا دەهات کەلینی نیوانمان بەرینتر دەبوو. هەرچەندە هەندێ جار مەیلی ئەوەم بۆ پەیدا دەبوو راستییەکە بە دایابیشم بلێم، کەچی هەمیشە ئەوە ئاسانتر بوو هەر لەسەر درۆکەم بپۆم، ئەمەش بەشینکی لەبەر ئەوەی تووشی ئەو دۆخە سامناکە نەبن، کە خۆم تووشی هاتبووم، بەشینکی دیکەش لەبەر ئەوەی ئەوانیش هیچیان لە دەست نەدەهات بیکەن. دەسترسام لەسەر ئەمە لۆمەم بکەن، هەر یەکەیان لۆمەمی ئەوی دیکە بکا، لۆمەمی خۆیان بکەن، بە شتووەیەک تووشی حالەتی ترس و تۆقین بێن، ئەو کەمە هیزەمی هەشم بوو لێم وەرگر نەو، ئیدی بەیانیان هیچ هیزوگۆری سۆراخپرسیم نەمینی.

هەبوونی جوانە هەندێ باری سەرشانی سووک دەکردم، بەلام لە خۆم پانە دەبینی شارەکە جیبیلەم، ئەو شارەمی براکەمی لێیە و چاوەرپێی ئەوە دەکا بیدۆزمەو. خاوەن کارەکەشم چیدی ئامادە نەبوو گۆی لە هەولێ گەپان و سوپانە بێهۆودەکەم بگرێ، تەنانەت ئامادە نەبوو سەیری پوختسارە بزراکاوەکەشم بکا. تۆز و تەونە داپیرۆشکە بالیان بەسەر ئەپارتمانەکەماندا کێشا، تەنانەت داپیرۆشکەکانیش لە من بیزار بوون لەوەی تەونەکانیان داگیر دەکەم. هەشتا و شەشەمین پۆژ، لەکن یادنامەکە لەسەر زەوی دەستم لە چۆکان وەریتان، ئینجا قاچم لێراکێشان. لەناو بێدەنگیی

^{۱۱} شەپرە: پەککەوتەیی، نیغلیجی. گۆدبەرون.

ئەپارتمانەكەدا، بە پشته دەست چاوم خوراندن و لە سەعاتە ئەلارمە زیوینەكەى سەر میزی چیا رامام، ئەمدەزانى چ هەستىكم هەیه بۆ ئەو چكەچكە بىنچانى كاتژمىر. كات دوو پووى هەبوو، هەم دۆست و هەم دوژمنىش. حەزمدەكرد خىرا بەرەو پىتەشەو بەروا تا جارىكى دىكە براكەم بىینمەو بە دەست بە قورمىشى زەنگەكەو بە بنى و خامۆشى بكاتەو و سەرىنەكەش بەسەر دەموچاوه خەوالووهكەیدا. بەدا. هەر رۆژىكىش بە هەوالىكى متمانەدار ئاوادەبوو، دايدەچۆراندەم.

دەرکە كرايەو. بچمە ئاشناكەى شلىر خۆى بە ژووردا كەرد. گلۆپى پارەوہكەى لە پشتهو داگىرسا، ھۆدەكە بەھۆى دەرکەكردنەوہكەو پووناك بوويەو، ئىدى بىچمەكەى پوخسارى خۆى وەرگرت. "وامزانى خەوتووى."

منىش گوتم: "ھەر بە راستىش ناتوانم بلىم بىدارم."

ئەویش لای من دانىشت، سەرپۆشەكەشى بە دیواردا دا. "ئای لەو شتە پىسە خنكىنەرە."

منىش دەستم بۆ درىژكرد.

"خۆ ئەگەر ئەو لە زىندان بى، ئەگەرى زورىش ئەوہیە ھەر لەوئى بى..." وەھا ھاتمە قسە: "پىمبلى زىندان چۆن چۆنىيە؟ چەند سامناكە؟ شلىر، ببورە كە وا دەلىم، بەلام پىويستە بىزانم. تۆ لە يادت ماوہ زىندان چۆن بوو؟ من دەزانم تۆ ئەوكات ساوا بووى، بەلام خۆ ھەر دەبى پۆژى لە پۆژان داىكت بۆى گىرايىتەوہ؟ تۆ بلىى ئەوان..."

زمانم تەتەلەيكرە، باش نەھاتمە گۆ، ئاخىر ھزرەكانم بۆ گۆكردن سامناك بوون؛ چىاش وەك بابە ئەشكەنجە دراوہ، پووختراوہ، سەرپشت و شان و مى ئەویش بوونەتە جىنەخشەى قامچى. ھىچ

شتیک له وه زیاتر نهیده تۆقاندیم که چیا بیینم - ئەو پیاوهی دهیویست تاوانبارانی کۆمه لکوژی به دادگا بگهیهنی- ههروهک قوربانیهکی تینکشکاو به وهنه وزه وه پینیکا.

ئەو تهوقی سهری ماچکردم و دهستیکی ئارامبه خشانه ی به سه ر ملمدا هینا. منیش لینگه رام سه رم له کوشی ئەودا بگیرسیته وه. ئیدی ئاوا که وته قسه: "من کیژۆ له یه کی نازاندی بووم، له ناو کۆمه لیک ئافره تدا که له سه ر له باوه شگرتم کینبرکتیان بووه، یه کی یاریی له گه ل کردووم، ئەوی دیکه جلی بۆ چیکردووم. تر و فسیشم ده بوویه مایه ی پیکه نینیان. هه ر چۆنیک بی، جوانه پتر ئەو لایه نانه ی زیندانی بۆ باس کردووم که ویتایه کی وه های نه داومی زیندان شوینیکی هینده سامناک بیت، به تایبه تیش بۆ که سنیکی وه ک چیا. له وی له هه ندی پۆشنبیر و چالاکی مه دهنی بنه پیتۆل راست دئی. له نیو زیندان له گه ل هاوبیره سیاسیه کانتدا هه قالیته یه کی وا مکوم دیته ئاراهه که له دهره وه ی زیندان له خه ویشدا نایبینی. کاتینکی زۆتری ده بی بۆ خویندنه وه و نووسین. بی له وانه ش، چما نابینی دونیای دهره وه ی زیندان چ به هه شتیکه؟ کچی چیا باش ده زانی ئەم ولاته خۆی زیندانیکی گه وره یه."

منیش به دهم فرمیسک سپینه وه، که هه ندیکیش ئاسووده ببوومه وه گوتم: "شلیز، سوپاس. خۆ ئەو له کۆتاییدا هه ر دیته ده ری. وا نییه؟ خۆ ئەوان بۆ هه تا هه تایه هه ر لای خۆیان گلی ناده نه وه. ته نانه ت هه گه ر پازی وتاره قاچاغ و بلۆکه که و شتی دیکه شیان بۆ دهر بکه وی. کاتیکیش ئەو ده گه ر پیته وه ناومان، ئەوا

پٽويست ناکا وهک باوکم به رووی ژياندا ههلبشاخي و قيني
ليدابگري. دهمهوي ټو وهک جوانهي ليني.

شليز منگيهکي ليوههات: 'من بو ټو بهدبهختيم هينا.' ټاخر ټو
لهو روژهي باوکی لهداردرا هاتبووه دونياوه، ههريگيز له بن باري
ټو گندهباوهپه درنهدهچوو.

'شليز، ټو له پټي تووه ټوهموني خوښهويستي پيداکرد. من
به هوې هوگريه زيدهپوويهکهمهوه ماندووم کرد. لهوانهيه ټو
ويستيبي له مال بمينيتهوه، ټهگه هاتبا من بهبارگرانکردن
ههراسانم نهکردبا.'

'ټهري تو دهزاني چيا دوا سات چي پينيگوتم؟' که ټم قسهيهي
کرد له شويني خوي ههلسا و دهستيکي بهسهر پيخهفهکهدا داهينا و
پينيگوتم کهوا لهسهر گردهکه لهنيو گزوگياکهدا دانيشتبوون، لهوي
بهديار خوشيني ههورهکانهوه چيروکي خهيااليان بهسهرهکهوه
دهنا: 'شوانتيک به خوي و کهردهمپريک'^{۱۷} بهويندا رهتبوو، چيا گوتي
ټيرهيي به پهزهکان دهبا.'

'نا ټمه لهو ناچي. ټو شير بوو شير.'

'ټو گوتي مهپهکان خوښهختن، ټاخر ټوان لهبهر ټهوهي
بهريتانيا و فهرانسه و روسيا ولاتهکهيان خهت خهت دابوو، نهيان
دهنالاند. ههروهها کهسپش زوري ليتهدهکردن، هه لهبهر ټهوهي
بهراز دهسلانداره، ناچاربکريڼ به زماني بهرازهکان بدوين.'

^{۱۷} کهردهمپريک: ميگهله مهري.

"حه يرانى ئەو قسانەت بىم چيا گيان". ديوارى يادەوهرىيەكانمان لەگەل چيادا نەيهيشتبوو من و شليز به پشدا بکەوين. دەشمانزانی ئەو هەولتيكى بيهودهيه بۇ گۆرپىنى حالەتە ناخۆياکە بۇ شتيكى بەرجەستە و کونکريت تا بيخەينه سەر جوخيني ئوميدە لاوازهکەمان. خۆي ئەمە حاشاکردنيتكى نەزۆکانە بوو لەوہ راستيهى زەندەقمان چوو بوو.

دەستی شليز لەبن سەرى بوون، نيگاشى لەسەر بنميچەکە، تروسکاييان لە کزيبى دەدا. ئەو بەر لە گزنگ هەلدەستا و بەسەر ئەو بەرزاييهى بەرانبەر ئەپارتمانەکەماندا هەلدەگەرا. خۆر هيشتا رميک هەلنەدەکشاکە ئەو دەگەيشتە سەرى سەرەوہ. جاريکيان لە پەنجەرەوہ بەدزيبەوہ چاوديريم کرد، وەک سيپەريکى بچووک دەچووہوہ لە بەردەم شەبەنگەرۆژى بەيانيدا.

پرسيم: "چ هەستيتک دەداتى کە هەموو سپيدەيهک خۆت دەگەيهنیه سەر ئەو دوندەى؟"

"خۆي شتەکە ئەوہ نيه بگەيتە سەر دوند. پيادەرەوى ئەو تراويلکەيهم لا دەخولقيتى کە بەسەر ئازاردا زاليم."

منيش بە خەندەوہ: "تۆ کوردىکى تۆخى." قسەيهکى باو هەيه دەلى: کورد لە چيا بترازى دۆستىکى نيه.

شليز بە توندى خويزى خۆي قووتدايهوہ، تىکۆشا تا بەهيز بي. "لەيلا، ناتوانم چيدى وەها بمنيمنەوہ، بەم شيوەيه ناگەمە هيچ. ئيمە ناگەينه هيچ شوينيتک."

"باشە، لەوہ زياتر چى دى بکەين؟ هەر شتيک خەيالى بۇ بچى کردووہمە. ديار بوو شليز گوئى لى نەبووم. پرومەتم لە ناوہوہ

گهزته وه، هه لسام و دۆلابی چيام کرده وه، تا بۆنی بکه، تا
دهره تانیک بدۆز مه وه گیانه وشک و برینگه که می پین ته پکه مه وه.

"له یلا، سهیری ئه مه بکه." شلیزر له پشت من وهستا بوو، ناماژهی
به زنجیره یه که له چوار وینهی سهر دیوار کرد، یه کیکیان له ئابی
۱۹۷۹ دا له سنه گیرابوو. وینه که هی کورده گیراوه کان، ئه وانیه
چاویان به سترابوونه وه و به شیلکهی گوللهی پاسدارانی شوپش
تۆزی لی به با کردبوون.

"زۆر به وریایی ته ماشا بکه. خۆی ئه مه رهوشی راسته قینهی
ئیمه یه." ئه وه به پهنجهی له وینهکانی دا وه که ئه وهی له وی شتیک
هه بێ نه مبینی بێ. هه له به ته ده سترپیژی گوللهی چه ندين ژینسی بوون
گوشتی مرۆفیان کون کون کردبوو. "سهیری ئیره بکه، بزانه چیا
چی نووسیوه."

پیشتر ئه م نووسینهی چيام به ملیۆنان جار خویندبووه وه.
"له گه ل که وتنی ههر که سینکمان به زهبری فیشه که، به شیک له
شانازی و شکۆی ئیمه ش ده مرئ. له گه ل ههر دپریک وه که
پروپاگهنده له دژمان چاپده کری و له ژیر نیوی موفسیدولتهرز -
گهنده له کانی سه رزه وی - که له رادیۆ په خشنده کری، به شیک له
میراتی جیماوهی ئیمه وردوخاش ده بێ. ئیمه له ناسنامه مان بیهش
کراوین، کاتیکیش نارهبازی ده رده برین له ژیان بیهش ده کریین."

لیوه کرۆشتووه که م ده جوویه وه و ده ستم له سه ر قورگم دانا بوو.
"مه به ستت چییه؟"

شلیزیش پرسی: "چی له م چوار وینه یه دا ده بینی؟"

له وینه که دا ریزیک لاوی کورد به چوکدا که وتون، له شوینیک له
نیوان زهوی و ئاسمان گیریان خواردوو. ده بینم که یه که مین پیاو
له ریزه که، له کاتیکدا ئهوانی دیکه که وتون ئه و هیشتا راوه ستاوه.
ئه مه یان که دهستی راستی له باندیچ گیراوه، ئه م راوه ستانه
هیمایه که بۆ مردن به پینوه.

"له یلا، نه خیر. سهیری جه لاده کان بکه. ئه وانه ئه و که سانه ن که تو
داوای یارمه تیان لیده که ی."

میشکم قوفل بوو.

"پیتوایه ئیستا بکوژه کان له کوین؟" ئیدی دریزه ی به قسه ی خوی
دا. "ئه وانه ئیستا حوکمی ولات ده که ن. هر به راستی ئه و ه یان
لیچاوه پئی ده که ی که به زه بیان به من و تودا بینه وه؟"

شلیر له سه ر هه ق بوو. ئیمه هر به دهستی ئه نقه ست خرابووینه
دۆخی وندا ییه وه. ئامانجیش ئه وه بوو مالباته کان هر له مه راقدا
به یلنه وه - بیه شیان بکه ن له به خاکسپاردنیک شایسته، له گوړیک
بۆ سه ردانیکردن، له ده رفه تیک بۆ قبولکردنی واقع و راهاتن له گه ل
دۆخی نوئ - تا هیوا له سه ر بیهوایی هه لچن و عه قل و هوشیان
بخه نه بهر هه ره شه و به هیواشی له ناو ناو میدی که ی پیسدا
وشکه هه لگه رین. کاتیکیش گوړیکی به کومهل ده دۆزریته وه و
هه لده دریته وه، که ئه مه له کوردستاندا زوو زوو پرووده دات، ئه و
هه ندی مالبات له نیو ئیسک و پروسکی ئازیزانیاندا ئوقره یی و
دلنه وایی ده دۆزنه وه، به لام هه ندیکی دیکه، که چاوه پئی گه رانه وه و
دیداری نوئی که سه کانیا ن بوون و ئه و ئومیده یان کردبووه بیانویک
بۆ دریزه به ژیان، ئه ویشیان لیده سه نریته وه.

ئەرى دەتەوى من چى بكم؟

ئەوان بەلئىنى پووچت دەدەنى و لەم فەرمانگە بۇ ئەويدىكەت دەنئىرن. ئەوان باكيان بە ئازارى تۇ نىيە. پىدەچى ئەو نەفرەتئىيانە بە بىننى سەروسىماى داماوى خوشكى چالاكىك رەحتە بن و ئاويان بىتەوہ.

منىش بە گريانەوہ: باشە هيچ دەرەتانى دىكەم ھەيە؟ ماكياج بكم؟ بۇ زانئارىى لە بن دەرهئتان چاويان لىدابگرم؟ قەيدى ناكا شلىز، من ھەر شتىك بى دەيكەم. ھەر شتىك! تەنھا لە كابووسە وەخەبەر بىتىن و كۆتايى بى. ھەر ئەوئەندەمان لەسەرە بە بەھىزى بىننىنەوہ.

ھەندى كابووس بە ناسۆر كۆتايان دى. ئەو بىردەبىدىكى لىوہ ھات، بەلام گويم لىبوو. من دەبى بىرۆم.

بۇ كوى؟

بۇ دەرى، بۇ ناو كىوان.

چى؟ ئەدى ھەموو پۆژى ناچىتە ئەوى؟

مەبەستم ئەوہيە بىمە پىشمەرگە، بچمە شەپ.

بۇ؟

بۇ؟ سەيرى دەوروخولى خۆت بکە. ئەوہى تۇ دەيكەى خۆكوشتنە. ئەوان سەرەنجام تۆش دەگرن. ئەم شتە ھەمووى بى سوودە.

لىوم بە بى دەنگى جوولان.

له يلا، بهم جوړه سهيرم مهكه. من چي ديكه بهرگه ي ټو سووكايتيه نه فره تيبه ناگرم. ټه گهر ټو چه پگه را بيت، ده تكوژن؛ ټه گهر چالاكوانيش بيت هر ده تكوژن؛ ته نانه ت ټه گهر هاتو و بروت به هيچيش نه بڼ و هر بليني به لڼ، به لڼ گه وره م، هر ده تكوژن. ټه گهر به شيوه يه كي فيزيكيش له ناوت نه بڼ، ټه وا ټه وه ي له ده روونتدايه، ټه وه ي بيري لينده كه يته وه ده كوژن. له يلا، من ئيدي گه يشتو ته بينا قاقه م، پر بروم له و هموو قانونانه ي سه رده م ي چه هاله ت... له م هموو سووكايتيه، له هموو شتيك. له م ولا ته دا ئيمه مروفي پله دوو بڼ. ئيمه هم ژنين هم كورديش. من پيوستيم به گيرانه وه ي هه ندي شكو هه يه، هيوايه ك ده ستي پيوه بگرم. ده مه وي كاريگه ريبه كي راسته قينه م هه بڼ، هر به راستي بجه نكم. ده نا تووړه يبه كه م لينه لده گه رپته وه و سه رم ده خوا. سهيرم كه، خه ريكه ليژه داده رزيم. له ټو خيراتر ده پووكيمه وه. شليتر ده ستيكي له هه وادا راوه شانند و دريژه شي به قسه كه ي دا: "خو من هر ده مر م ده مر م، ټه دي باشه بو به هه ندي شانازي و شه رده وه نه مر م؟ باشه بو بهر له مردنم هه ندي له دا گيركه ران نه ټوپينم؟"

"من... من له ټو تيناگه م."

"باشه، له يلا، له چي تيناگه ي؟ خو من ناتوانم هموو پروژيكي ژيانم سه ر به رده مه وه و بلنم به لڼ گه وره م بو حكومه تيك كه باوكمي له سه ر ټه وه كوشت خه باتي بو يه كساني ده كرد و دايكيشمي خسته ژيانتيكي كوله مه رگي هر بو ټه وه ي خو ي له قاتوقرپي ده رباز بكا و له منيشيان دا و گورچيله يان ويران كردم، هه مووشي له پيناو هيچ، دوايش خو شه ويسته كه ميان رفاند. چما له

نیو ئو زبلدانەدا بمینمەو؟ باشە تۆ لیزە هیوات بە چی هەیه،
دەگەیت بە کوئی؟ باشە تا کە ی دەسوورپی و دەگەپی و سوورە
دەکە ی، تاکە ی پارە بۆ کرئ لەم و لەو قەرز دەکە ی؟

منیش دەستیکم لەسەر سینگ دانا و گۆتم: "تا ئهوکاتە ی چیا
دەدۆزمەو؟"

"من و چیا هەمو کاتیک لەو بارەیهو بە تیروتەسەلی قسەمان
کردوو. ئو کەسێکی ئایدیالیستە، پیاوی نووسین و رافەکردنە. لئ
لەیل، ئەمە شەپکی نەگریسە. ئیمە لەگەل ئیزان و تورکیا
تیکەوتووین نەوێک سووسرا و کەنەدا. ئەرئ تۆ لەمە دەکە ی؟ ئیمە
دەبئ واقعی بین. من زۆرم پیناشترە لە سەنگەرێکدا بکوژیم
لەو ی لەم زۆنگاوەدا بە هیواشی نغرو بيم."

"ئە ی دایکت؟"

"ئەویش سەرەنجام دیتە پالم. لەوانە یە تۆیش بئیت. کاتیک وەک
من لە هەموو شتیک پڕ دەبی. بۆ کوئی دیکە سەری خۆت
هەلدەگری؟ دەچیەو و ژیر سینبەری دایبابت و ژیر باری یاسا و
رێساکانیان؟"

منیش لاجانگم خوراند، ئەوسا پشتم بە دیوارەکەدا دا. شلیر خۆ
تۆ ناتوانی هەنووکە دەستبەردارم بی. تۆ دەبئ لەگەل مندا
بمینیتهو. جارئ پئویستم بە کۆمەکی تۆیە بۆ دۆزینەو ی چیا.
پاشان لەوانە یە هەموومان بە یەکەو بەچینەدەری."

لە کاتیکدا بە نیو ژورەکەدا راویچکە ی دەدا بۆ جاری پینجەم
دەستی بە پرچیدا هینا. هەر تەنیا دەنگی سیسرکە لە دەرەو و

دەنگى ھەناسەى ئىمەش لە ژوورەو ھەت. 'لەيلا، پىويستە تۆش
 رەگەلم بگەوى. ئەمە تاكە رېگەيە بۆ تۆلەكردنەو ھى ژيانى چيا.'
 منىش قسەكەم پىبىرى: 'تۆلەى چى؟ تۆ واپىر دەكەيتەو ھەك
 ئەو ھى.... ئاخىر براكەى من لە ژياندايە. ھەر ئەو ھەندە بىدۆزىنەو ھە.
 دەشىدۆز مەو ھە.'

شلىز ھەردو دەستى لەسەر شانم دانان. 'دەى ھىور بەرەو ھە.'
 قىزانم: 'چيا ماو ھە! ھەستى پىدەكەم. دەيزانم. لەو ئەرخايەنم.'
 'ناكرى دلنيا بيت. تۆ پىتوايە ئەو خەلكەى لە گۆرە بە كۆمەلەكاندا
 نىژراو ھەو ھە و لەعنەتاواش خىزانى زۆر خۆشەويستى خۇيان نىيە
 ھەرەك ئىمە چۆن چيامان خۆشەوئى؟ ئەرى تۆ پىت وايە —'
 پالم پىو ھەناو و گوتم: 'لە خۆت ھەلدە. دەى ئەو دەمە ھىزەت
 دابخە. خۆ ئەگەر بە دوای يارىكى دىكەدا دەگەپىي، بىرۆ بە
 سەلامەت.'

'تۆ ھەقە ئەو پىركىشىيە بە جۆشەى خۆت بۆ ئەو زۆلانەى
 رۆژانە لىيان دەپارىتتەو ھەلېگرى. بە دەم ئەم قسەيەو ھە چاوى
 ترووكاند و دەستى بە خۆيدا بەردانەو ھەك ئەو ھى گرژى
 ماسولكەى خاوبكاتەو ھە، ئىنجا ھەلېدايىن؛ 'ئاتانم چىدى بەرگەى ئەو
 دۆخە بۆگەنە بگرم. من تەواو لىي پىبووم، چىدى ناتوانم بچمە سەر
 پىيانىش، لەھەموو شتىك بىزارو كەورىم، نەك ھەر لە قەبىزى و
 خوين دىتن.'

'كەواتە پىويستمان بە پىشىكىك ھەيە. ھەو ھەم بە يەك دوو
 سەعات خەو ھەيە. بەيانى پەرلەمانتارىك دەبىنم، ئەو لە دۆزىنەو ھى

چيادا يارمه تيم دهدا. ئىدى جلم داكەند و چوومه بهر دووشى
همامه كه، به توندى كه للهى سهرم شيتلا. كه فى سابوون تيگه لى
فرميسكى داماويم بوو كه به سهر دهموچاو و جهسته مدا
دههاتنه خواره وه.

شليريش به سهرمدا هاوارى كرد: "تو ده به نكي، دهنه به رله وهى
بچيه وه نيو ئه و زبلخانه يه ي دهره وه خوت نه ده شوشه ت."

تو بلى ژيانى چيا له به رده ستي كيدا بى؟ خو زور له
خانه واده كان هه رگيز تهرمى منداله كانيشيان پينادريته وه.
به خته وه ره كان ئه و مالباتانه ن رخى ئه و پازده بيست فيشه كه يان
داوه كه جهسته ي خوشه ويسته كانيانى كون كون كردوه.

ئه ژنوكانم له سهر كاشيى همامه كه خاوبوونه وه. هه ستم كرد به
دهستى ناديار ده خنكى نريم.

به هه شتاو و هه له داوان له بن دووشه كه هه لاتم، هيشتا كه فاو له
پرچم ده چورايه وه. بانگم كرد: "شليز تكايه مه رو، هه ر هيچ نه بى
جارى مه رو." به لام خو شليز له هيچ شوينيك ديارنه بوو.
كوله پشته كه شى نه مابوو. پر به قورگم هاوارم كرد: "شليز!" كه چى
هه ر سه داكم بوو به دواى مندا ده نكي دايه وه.

بهندی بیست

زور نابا براكه م و كارو دهگه پښه وه مال و نهوسا جاريكي ديكه
بو شاخه وانيي تيئه لده چينه وه. له بيبينه وهى نهو ديمه نه زور
دلنيا بووم، لانيكه م تا خوږ به دهره وه بوو نهوهم له كن روون و
ناشكرا بوو، پښ خورثاوا بوون، بهر له وهى شيتايه تى بپه پښته ناو
دلم. فريكم له چايه په شه به دارچينه كه دا، له سهر پوژميره كه ش
نه وه د سى پوژى پيواري^{۹۸} نه واني نيشان دا، موميكي بخووردارم
پيكر د و توزيشم له سهر ته له فونه كه ته كاند، ناخر چهند ههفته يه ك
بوو زهنگى لينه دا بوو. شليزيش هه رگيز نه گه رايه وه، به لام په رده و
دولابى جلوبه رگ و كتيبه كان، هه موو شتيك كه چيا پوژنيك له
پوژان دهستى ليدا بوون، به بپرواوه چاوه پښى گه رانه وهى نه ويان
ده كرد تا به گه ريكه ونه وه.

كاتيك پيخه فه كهى نهوم لادا تا چه رچه فه كهى بشوم، شتيك له
ژيرييه وه دهرچوو. نهو يادنامه يه بوو كه چيا پښتر نيشانى دا بووم،
يادنامه يه كى گه چراو، په ركه كاني لوچ بوون، پښتر به فرميسكه كانمان
شيدار ببوو، نهو فرميسكه نهى له شوينى جيا جادا رشتبو ومانه
سهرى. كاتى بو يه كه م جار چيا ون بوو، نهو يادنامه يه م
خويندبو وه وه، چه ندياره خويندبو وه وه، به لام دواتر ليكه رام
شليزيش بيبينى و سهرى به سهردا بگرئ. پيمو بوو شليز له گه ل

^{۹۸} پيوار : نااماده يى، ناماده نه بوون، غياب.

خوی دهیبا. ئیدی له سهەر ڕۆخیکی سیسه مه که ی دانیشتم و هەر له گۆتره لاپه ره یه کی بچوو کم کرده وه.

کور و کال به دزیه وه میژووی کوماری کوردستانیان ده خویند، میژووی پیشه و، نه و که سه ی دوا ی نه وه ی خه ونه که ی هینایه دی سه ری له پیناودا دانا، هه رچه نده هه ر به ته نیا یانزه مانگیش له سالی ۱۹۴۵ دا درنژه ی کیشا. عه لی به دهنگیکی دلیره وه بو هه موو که سکی ده خوینده وه. قوتابییه کانیش به بیدهنگی گوئیان لیگرتبوو و سه ریان بو ده له قانده. له بهر تیشکی خوریش چاویان نیوه نووقاو بوو. هه ر کاتیکیش به رنوبه ره که یان لی وه ده رکه وتبا، نه وا عه لی باش ده یزانی یه که سه ر بابداته وه سه ر خویندنه وه ی ده رسی کلاسه که ی خویان.

قوتابییه کان دهستی یه کیان ده گرت و به بازنه یه ک ده جوولان و گورانیان ده گوت. هه والی مه رگی شیرینیش وه ک به ندوباوئیک هات. خوی ده بووایه شیرینیش یه کی له قوتابییه کانی نه م قوتابخانه یه بووایه. هه ر سی مانگ بوو دووگیان بوو، ئیدی خوی و کورپه له ی ناو زگیه له دایه نیو ئاگر. منیش به لای کورسییه به تاله که ی نه ودا تینه پریم، دهستم له سه ر نه و رسته یه ی له سه ر میزه که ی هه لکولیبوو، خشانده. نووسیبووی: "ئاره زووم بوو وه ک ئافره ت له دایک نه بووبام." دلنایم نه گه ر به هه ژاری له دایک نه بووبا خه ریکی واژو کو کردنه وه ده بوو بو که مه ی نیکی ژنان.

عه لی له پشت منه وه، هه ر ریک لای میزه که ی شیرین به دیارکه وت و له دیره تالنامه که رام، که کاتی خوی کیژوله که به

چه قو له سهر ميره كه هليكه ندبوو، گوتی: "ماموستا"، ئه رى بوجى
خوى سوتاند؟

له سهر پيخه فه كه خوم گه وزاند، سيخناخ به ههستيكي تيكه ل له
نازار و شانازی. حهزم ده كرد زياتر به برا بچو كه كه م بچم،
دوور كه وتبامه وه له گرفته تايبه ته كانى خوم و تيكه ل به كيشه و
ئاريشه ي خه لكى ديكه بووبام. خور به گه شى هه لاتووه، تيشكه كه ي
له ژووره كه دها و پيخه فه كه ي گه رم داهيتاوه.

دانى پيدا ده نيم كاتى قوتاييه كان به ماموستا بانگيان ده كردم،
هه ستم به مه ستي و شه يدايى ده كرد، ئه مه وايلى كردم بپروا به وه
بكه م ماموستايه كي راسته قينه م، نه وهك خويندكارىك له رازه ي
ناچارى سه ربازيدا، به لام هه ناوم ئاگرى تيبه ربوو كاتيك ئه و
كوپريژگه يه گوتى بوجى خوسوتاندن، نه پيرسى بوجى خوكوشتن. تو
بلى خوكوشتنى له كن ئاسايى بووبى؟ يان هيج نه بى هه قى به و
كيژوله يه داوه گيانى خوى بستينى؟

منيش پرسيم: "له خويندنه وه بوويه وه؟"

"يه كيكى ديكه ده خويندنه وه. ئه رى بوجى به ئاگر؟ چما؟"

دواچار كه سه روسيماي شيرينم بينى، جليكي سپى بووكانه ي
له به ردا بوو، كه كفى بوو. چاوه كانى هه ر نازار و سكالاي لينده تكا.
ئاخر باوكى به پاره دابوويه پياويكى ده وله مه ند و خواپيداوى ته مه ن
شه ست و دوو سالان له به رانبه ر قه رزىك كه هيج ريگايه كي شك
نه بينيبوو.

گوندنشینان گوتیان؛ زاوا حالخوشه: ئەو دەرکی له سەر خۆی
کاله دا، لینه گهرا هیچ که سیک مولکه جوانه که ی ببینی.

شیرین به هه نسکه وه: "خۆ من تاوانبار نیم تا له زیندانم بپهستی."
دایبایی شیرین له جیاتی زاوا هاتنه وه لام: "شوکرێ خۆی بکه،
که ئەو ئەو هنده تۆی خوشدهوی."

"خۆ وه نه بێ من متمانه م به تۆ نه بێ، به لکو متمانه م به پیاوه کانی
ئەو ناوه نییه. ئەمه قسه ی میرده که ی بوو ئەم شه که ره ی شکاند
کاتی په رده که ی دادایه وه و هۆده که ی تاریک کرد. ئەو ده ی توانی وا
بکا، هه ر چی دلی بخوازی بیکا. قانونیش ریگه ی دابوو، هه موو
مافیکێ پیدابوو.

دایبایی لیم پارانه وه: "جه نایی ماموستا قسه کانی تۆ... قسه کانی
تۆ هه ستیکی دنه ده رانه ی باشی لا دروست ده کا، به لام خۆ
میرده که ی ریگه ی به کیژۆله که نه ده دا قسه م له گه لدا بکا.

داوه پرچی بۆز له سه رم هه روه ک گه لای خه زان وه رینه سه ر
رایه خه که. کاتیک چیا ده دۆزمه وه پرچم بۆیه ده که مه وه. بۆ ئیستاش
له چه که م ریگه نا دا که س ئەوه بزانی که من له ته مه نی بیست و
شه ش سالیدا دوو سه د سال ژیاوم.

عه لی مشته چکۆله که ی بۆ سه روو و خواروو ده جوولاند، داوای
لۆژیک و دادپه روه ری، داوای هه موو شتیکی ده کرد که ئاره زووم
بوو بتوانم بۆ ئەو و باقی منداله کانی دیکه ی دایبیکه م.

"باشه بۆچی ئاگر؟ بۆچی؟"

ئەرى دەزانی كەوا ھەرىمەكەمان رېژەى ھەرە بەرزى لە
خۆسوتاندنى ئافرەتان ھەبە؟ لەوى، ئىمە رېژەى پىوانەبى
نىودەولەتیمان تۆماركردووه. سەربارى ئەو نەرىتە دوور و
بەردرېژەى ئىمە لە فەرمانرەواى مئىنە وەك دەسلەتدار، كەچى
كۆراوین بۆ نەتەوہى ژنانى سوتاو.

دېسان دەپرسەوہ، ئەرى بۆ ئاگر؟

من دەتوانم بەرسقى پرسەكەى بدەمەوہ. ژنان كە تامى ھەموو
ھۆكارىكىان بۆ ژيان لەدەستداوہ، وىستوووانە دەھرىبوونى پەنگاوى
نۆ ھەناویان وەك مانىفىستىك بۆ دەروہ نىشان بدن. مەرگىكى
كىفەرابتار شاھىدبوو بەسەر ژيانىكى كۆلەمەرگىبەوہ.

بە ئازاروہ فشارم خستە سەر باسكى چەم و پەنجەرەكەم
كردەوہ. ئىدى تەمومژ توپژالىكى نەسمراوى لە نىوان ئاسمان و
شارەكەدا پىكھىنابوو، دياربوو فىنكايەتى بەھار رىگەى بۆ گەرمایە
تاقەتپروكىنەكەى ھاوین خۆشەكرد. خۆرىش ھەلاتبوو. بە
زەحمەتیبەكى زۆرەوہ، ھەندى چایەم فرکرد، بىباك لەوہى تامەكەى
چۆنە يان نا، مەراقمام ئاخۆ كوئى مابى تالئىبەوہ سۇراغى چىا بكەم.
ئەرى شلىز لە كوئىبە؟

لە كۆتاییدا چاوم بۆ دوور ھەلبىرى و گوتم: 'باوانم'، ئەو
پەيامىكى ناردووه:

ەلى كۆلى نەدەدا. 'پەيام؟ چ پەيامىك؟' گەدەم پىچى كرد.

عەلى ديسان پرسىيەو: "چ پەيامىك؟" ئەمەش خووخدەى عەلى بوو، پرسىيارەكەى ھەر دەگوت و دەگوتەوہ تا وەلامى دەستدەكەوت و منىش سەرەداوى وشەكانم لە دەستدا بوو، ھەيران ما بووم، بەلام ترووسكاييەكم لە تەويلى ئەو بينى و ويستم بيگەمى، بە داوى چارەوسەرىكدا بگەرئيم. ئىنجا لە بەردەم جەستە بچكولانە و عەقلە گەرەكەى دانەويم و لەبرى وەلام بە ئاوازەوہ ئەمەم گوت: "ئەرى وا فەداى بالات بەم ئازيزەم، رۆژى چوار جارا..."

ئەویش گۆرانىيەكەى بۆ ھەلگرتەوہ "لاى-لاى-لاى..."

"لاى-لاى-لاى.." منىش بە منگەيەكەوہ، سەرىشم بەسەر يادنامەكەمدا گرتبوو، بۆنى كاغەزەكەم كرد. وئپراى ئەو ژان و ناسۆرەى بە نووسىنەكەى بەلگەدارى كردبوو، بەلام وشەكانى چيا مايەى چارەسەر بوون، ھەر خۆشەويستى و مرقۇدۆستىيان لى دەچۆرايەوہ.

لەسەر ئەو قەنەفەيە دانىشتم، كە چيا لەسەرى دادەنىشت. ھىچ كەس و شوئىنكى نوئ نەبوو تا بۆى بگەرئيم. ھىچ سەرەداويك نەبوو. گۆشەيەكى سەر قەنەفەكەم لە باوہش گرت و جوويم.

ھىشتا كتيبەكانى چيا ھەر لەسەر مىزى قاوہكە بوون. دوا شيدىۆى ئەو كە لەناو لايتۆپەكەم ھىشتبووہوہ و لىمدا و ديسان لىمدايەوہ. "ئو لەيلا گيان، خەون گرنگە، خەون دەيخوا. ئارەزوو گرنگە، ئارەزوو دەيخوا، ئەوانە بە ھەند وەر بگرە."

"... Are wa fedai ballat bem aazizem rohze chowar jara ..."

له رېی هیلې نه نته رنیتی خاوی مۆبایله که مه وه، به به کارهینانی
فلته رشکینیک چوومه نیو توره که، چوومه نیو نه و مالپه رانه ی که
حکومت سانسوری کردیون، هر به و خه ته چوومه نیو نه کاوتته
تایبه تییه که ی خۆم له یا هوو، بینیم ئیمیلنیکم له که سیکه نه ناسراوه وه
بۆ هاتوو.

له یلا.

هه ولما له رېی کوشکی کتیبفرۆشییه که بئمه لات، به لام له وئی
نه بووی. من و (چ) به یه که وه گیرابووین؛ فیلمی حکومتان ده گرت.
تپومیلنیک به سهر خویشانده ران که وت. ئیمه له ئیتلاعات
ده سته سه رکران، به لام دواى سى هه فته له یه کیان جیا کردینه وه.
من دویین به درام. ئه ویش هر ده بى به م زوانه ئازاد بکری. هر
ده بى سوراغی بکه م. پنده چی نه و گواسترایته وه زیندانی ئیقین،
پاشان بۆ زیندانی سنه، ئینجا دیسان بۆ ئیقین. ده یوزیمه وه و
ئاگادارت ده که مه وه. خۆت به هینز رابگره.

من ئیمیله سى رۆژ کۆنه که م خوینده وه، خوازیار بووم ترپه ی
لیدانی دلم لیم بگه ری تیشکوی بیرمی بخه مه سهر. جارنیکى دیکه به ر
له وه ی له سهر پارچه کاغه زیک تیبینیه کان بنوسمه وه، ئیمیله که م
خوینده وه.

تیبینی: هیچ وشه یه ک دادی په شیمانیم نادا که من نه وئی رۆژی
نهوم له گه ل خۆمدا له مال برده ده ر. ئه مه هه له ی من بوو.

ک

ئه مه له خسته بردن بوو. ئاخیر ئه مه ئیمیله ئاساییه که ی کارۆ
نه بوو. خۆی به دلنیا ییه وه ده بوایه زهنگم بۆ لیدنا تا شته که م

پېژانگه يه نئى، تا له و پوژه زيادانه ي ژان و ناسور رزگارم بکا. خو
 نهگر نيگه رانئى نه وه بئى ته له فونه که ي چاوديرئى ده کړئى، ده بووايه له
 ده رکه ي دابا و خوئى نيشان دابام. ئاى له وه، خو په نگه واشئى کړدئى،
 ئى خو م به ده گمن نه بئى به پوژ وه مال نه ده که وتمه وه.

دواى نه وه ي دوو باره و سټباره دوگمئى نه سانسوره که م داگرت،
 به پليکانه کاندا سه رکه وتم، به يک ههنگاو دوو په يژه م ده بړئى، تا
 خو م گه يانده نه ومئى دوا زده هم و له ده رکه ي کاروم دا. هيچ وه لام
 نه بوو. ئيدئى هر نه وکات به بيرم هاته وه، من له هه ژمه تان و
 هه شتاو يمدا له بيرم چوبوو له چکه که م بيه ستم. ديسان هر به غار به
 پليکانه کاندا دابه زيمه وه، پرچئى خو م دا پوئى، ئينجا تيبينيه که م
 له سره په ره کاغه زئک نووسئى و له ژير ده رکه که ي کارووه خستمه
 ژووره وه. هه موو پوژه که هر له مال ده مينمه وه. هر ده بئى به
 زووترين کات قسه بکه ين. وا ده مرم له هه ژمه تان.

چيا ماوه. له نيوان سووکه هه ستيکئى دلنه وايئى و به ره لاکردنئى
 نازه لئکئى سه رکئيش دامابووم، پرچئى خو م گرت و رامکئيشا، به
 ريمئکئى رپکئيش سه رم به ديواردا ده کئيشا.

ئاى خوايه، چه ند پئويست بوو که سئک له باوه ش بگرم، به لام
 تاکه که سم له تاران هر دا پيره م بوو، که گوړستانه که ي چه ند ين
 کيلومه تر له منه وه دوور بوو.

ئيدئى له ته له فونه که وه هاوارم کرد: "جوانه. جوانه. جوانه. چيا
 ماوه. براده ره که ي نه و به دراوه. نه و ئيميلئکئى بو کردووم. هر
 کاتئى نه و له زيندان تو مار بکړئى و جيگير ببئى، ده توانم په يوه ندئى
 پئوه بکه م؛ ده توانم سه رئى بده م. نه و درهنگ يان زوو نازاد ده کړئى."

تو بلینی سزای ئه و کهسه چی بی که فیدیوی دیمه نی کوشتن به
دهست حکومت هه بگری؟ ئه ری چند سال زیندانی بو ده بریت هه و؟
ئهدی چند قامچی لیده دری؟

جوانهش له تهله فوندا پی گوتمه وه: "ئه فینا من! ئای له وهه واله
خۆشه. ئه ری براده ره که ی ئه و وای پیراگه یاندی؟"
منیش وچانیکم دا. "نه خیر."

"به لام خۆ تو به هه ر شیوه یه ک بی، زانیوته؟"
دلم به توندی لینی دا. پاشان له پرمه ی گریانم دا. ئاخر نه مده توانی
دلنیابم. تو بلینی جاریکی دیکه خۆم بخاپینمه وه؟
"له یلا گیان، باوه ر به دلی خۆت بکه. تو ئه وه موو کاته ده تزان
ئه و ماوه و زیندوه، له کاتیکدا کهس باوه ری نه ده کرد مابن. هه ر
توش راست بووی."

منیش په نجه ره کهم کرده وه و به سه ر شه قامه که دا و پر به
که رووم هاو رامکرد: "ئه و ماوه. براکه م ماوه."

بهندی بیست و یهک

دیواره بهردینه دوورودریژهکهی زیندانی ئیفین به خوی و تیلدرهکهی سهرووی وهک بهربهستیک، بیووه دیمه نه ناشناکهی پیش چاوانم. گهلا ئالتونی و سوورباوهکان، چ ئهوانهی ههلهوهریبوون و چ ئهوانهی هیشتا به دارهکانهوه بوون، ورده ورده سروشتی شارهکهیان له کهسکهوه بو پرتقالی و زهرده دهگۆری. منیش لهو جادهیهی بهردهم زیندانهکه ههردههاتم و دهچووم، به دواي چارهسهرییهک و هیوایهکدا بو روودانی پهرجوویهک ویلبووم. شلیزیش له چیای قهندیل مهشقی خوی دهکرد و له جفاتا نوینهکهیدا نهشونمای دهکرد. ئهوه لهبارهی هاوریکانی؛ دهبارهی ئهوهی تا ژن ئازاد نهبی کوردستان ئازاد نابی، که باوهری ئهوه گهریایانهبوو چووبووه ریزهکانیانهوه، ههروهها لهبارهی توپتوپین، لهبارهی ئاگرهخۆشه، لهبارهی راو، لهبارهی تامی نایاب و دهگمهنی چایه کتری رهش. لهبارهی ئهوه شانۆنامه سهرهتاییانهی له نیو خۆیاندانمایشیان دهکرد، لهبارهی ههموو ئهوه شتانهوه بو نووسیبووم.

منیش پیمگوت چیا دۆزراوتهوه. ئهویش ههندی بیروکه و ناوی چهند کهسیکی بو پیشنیازکردم. منیش بریگرتهی زامنکاریم کوکردهوه، پاریزهریکی خۆبهخشیشم دۆزییهوه، تکامکرد و پارامهوه، لهبهردهم زینداندانمانمگرت، تهنانهت گهفی ئهوهشم کرد لهوی ئاگر بهردهمه جهستهی خۆم، کهچی هیچ شتیک نهیخوارد و

دادى نەدا، بەلام لە كۆتاييدا و بە پىچەوانەى ئەو ماوەيەى پىشوو،
كە پوژەكان زور سست و خاو دەپوڤيشتن، ئەم جارەيان كات
تيژرۆ ببوو، پوژەكان خيترآ تىدەپەرين.

بە دەر لەو دوو ئىمىلەى پىمگەيشتن، كە دوو مينيان دلنياييدا چيا
لە ئىفينة، كەچى ئىستا كارۆى بەردراو بە تەواوى خۆى لە
هەولەكانى من بۆ پەيوەندى پىوەكردن نەبان دەكرد. ئەو لەخوشيدا
برابەشمان بوو، كەچى ئىستا لە كاتى تەنگانە و زور پىويستدا خۆى
ونكردوو. سەربارى ئەو هەموو شتەش، هەر نامادە نەبووم رقم
لىى بيتهو. دەكرى ئەو خۆ بە خەتابار بزانی بەوەى ئەو لەبرى چيا
نازاد كراوه، يان دەكرى ئەو لەودىوى تراومای خەمۆكى زىنداندا
بى. رەنگى ئەو بەم خۆبەدوورگرتنەى لە من، بىهوى لە كىشه و
بەلاى دىكە بە دووربى. بەلى، هۆكارى ئەو هەر چى بووبى، بەرە
بەرە منيش ئەوم لەبىركرد.

من چاوم بە مالباتى زىندانىيەكانى دىكە كەوت و پەيوەندىم
لەگەل دوو ژن و دوو كورپ پەيداكرد كە هاوزمانم بوون. ئىمە وەها
خۆمان بە يەكدى ناساند: خوشكى چيا، دايكى شيرين و ژن و
كورپەكانى فەرهاد. ناخر ناوەكانى ئىمە ئەوەندە گرنگ نەبوو. ئىمە
تەنيا بۆ ئەو دەژياین بەلكو جاريكى دىكە زىندانىيەكان بە نازادى
بىينىهوه.

ئەو ژنە و كەسانەى دىكە، كە لە راپرەوهكە و لە ريزى
نۆرەبەستندا تووشيان دەهاتم، هەژار و نەدار بوون و ئەو
كارىگەرييهشيان نەبوو تا كىشه و بيشەكانى ئەم ولاتە
چارەسەربكەن. هەمو ئەوەى ئىمە دەمانكرد زاتدانەبەرخۆ بوو تا لە

به رانبر سه ربازه چه كداره كاندا بوئر و نازا دهر بكه وين. ئيمه هروهك قوتابيانى قوتابخانه دهستى يه كمان ده گرت، چيروك و ياده وهرى زيندانىيه خوشه ويسته كانمان بو يه كدى ده گيرايه وه. به شيويه كى چاوه پرواننه كراو ببويينه پشتوپه ناي يه كدى- كومه ليك لايده كه په يوه ندييه كى قوليان له گه ل يه كديدا هه يه، كه سانتيك هه نسك و نزا و تووك و دو عايان به يه كه وه بوو. هه ردوو كورپه كانى فه رهاد، هه ورام و هه وراز خويان به هه ردوو لاي دا يكياندا شو رده كرده وه و به بيدهنگى چاويان له سه ر ئيمه بوو، كه به دواى قسه و هه والى ئه ريتيدا ده گه رايان تا به يه كدى بليين. ئاماده بوونى ئه و مندالانه، به خويان و چاوى گهش و پوخسارى جوانيانه وه زاتيان وه بهر ئيمه ده نا.

پوژانى سيئشه ممان ده مانتوانى داواى سه ردانيردن پيشكهش بكه ين. ئيدى سه روسيما له چاوه پروانى ديداره كاندا ده گه شايه وه.

پاسه وانه ريشداره كه به خوى و ددانه كه وتووه كانىيه وه مورى له داوانامه كه م دا، دهنگى مورليدانه كه ي هه روهك زلله وابوو.

ديسان؟

براكت تازه به تازه هاتووته ئيره. به دم ئه م قسه يه وه، دهسته سريكى سبى له گيرفانى ده رهيتا و كه پووى كه هه ر يهك دوو په نجه له من دوور بوو، فنكرد و سبرى.

منيش چاوم ترووكاندا. ئاخىر خو براكه م سه د و دوو پوژه گيراوه، ئه و هه موو ماوه يهش من نه مزانيوه هه ر له كوئى بووه.

’ئەرى ئەو لووتبەرزىيەت لە چىيە؟’ بە دەم ئەم قسەيەو چلم و بەلغەمى خۆى ھەلكيشايەو. ئىنجا درىژەى بە قسەكەى دا: ’ئەتۇ پروفىسۆر و مروفىسۆرى يان چى؟’

منىش بە لای دەستە چەپ و راستدا ئاورىكم دايەو، گەرماش گەيشتبوو گۆپكەى گويم. ’چى؟’

’سەردانکردن بۇ تۇ نىيە، تا ئەو كاتەى فىر دەبى وەك ژنىكى شايستە بدوئى.’

منىش پىيەكم لە پارده چىمەنتۆكەى نىوانمان دا.

ئەویش لە شوئىنى خۆى ھاوارىکرد: ’دواى ئەو.’

منىش لەچكەكەم بۇ پىشەو ھىنا، دەموچاوم بە ھەردو لەپى دەست گرت و لە بالەخانەكە ھاتمەدەرەو. بە دەم پۇشستەو كەوتبوومە دەريای ھزر و خەيالاتم تا لە پىر خۆم بە زەبەلاھىكدا كىشا.

’لەيلا!’

من كەوتبوومە بن بارى رەشبينىيەو و ئەویش ئەوئەندە گۆرا بوو، ئىدى دەستبەجى نەمناسىيەو، ئاخىر ئەو قژە درىژەى نەمابوو كە لە دواو وەك كلكە ئەسپ دەبيەستەو، ھەروەھا كراسە قۆلكورتە رەنگاورەنگەكانى جارائىشى لەبەردا نەمابوو. ئەو كراسىكى رەشى فەرمى لەبەردابوو، رەنگى پىستىشى لەبن چاو ھەنگوئىيەكانى ئەسمەر بووبوو.

ئەو پرسى: "ئەرى تۇ بۇ دىتنى چىا لىرەي؟ ئەو چۆنە؟" ئىدى دەربرىنەكانى سەر پوخسارى كارۇ بە زەحمەت دەخوئندراپەوۋە و خۇيشى لە بەرىەككەوتنى چاۋ بەدووردهگرت.

منىش بە دەنگىكى بەرز و لىبراۋانە پىمگوت: "چىا ماۋە و بەم زوۋانە ئازاد دەكرى." ھەرۋەك ئەۋەي بە ھەموو گەردوونى رابگەيەنم، كە دۋاى ئەۋە چى دەكەم. ئەۋە بوو سەرى بۇ لای من ۋەرسوورپاند و لەبەر دەنگى بلندىشم ھەر چاۋ بوون سىرەيان لىدەگرتەم و ھەر مل بوو بۇ سەر من ئاورپان دەدايەۋە. دلئىشم لە ھەيفان خەرىكبوو شەقى دەبرد.

لە كۆتايىدا نىگای كارۇم بە بىدەنگى بەرچاۋ كەوت. ژنى فەرھاد و مندالەكانىش ھاتتە دەوروخولم. كورپەكان ۋەستان، مشتەكۆلە تەيار و ئامادە لە سەرم ھەلبەدەنى. داكىشىيان دەستىكى لەسەر شانم دانا. ئىدى ھەرسىكىيان لە كارۇ رامان، ئەۋىش دەمىكى خۇش بوو سەيرى بەرپىنى خۇي دەكرد. كاتىكىش لە دۋاىدا سەرى بۇ من بەرزكردەۋە، چاۋەكانى تەر بىوون. ئىنجا بەپەلە بى ئەۋەي مەقىشى لىتەبى لە ئىمە دووركەوتەۋە. چاۋى منىشى ھەر بە دۋاۋە بوون.

ھاۋرپكەم دەستىكى لە پوومەت دام و گوتى: "ئازىزەكەم، تىن بدە بەر خۇت.."

"منىش ھەۋلدەدەم! بېروام پىبىكە. بە ھەموو توانامەۋە ھەۋلدەدەم." ئىدى ژنە باۋەشى كردهۋە، منىش بۇ ساتىك ھەستەمكرد، لە ئامىزى ئەۋدا ئارام. دلۇفانىيەكەي ئەۋ، جوانەي بىرخستەمەۋە. كاتىكىش پاسەكەيان گەشىت، دايك و كورپەكانى غارىاندا تا پىي

رابگن. منیش وهستام، به دواى ئهواندا سهیری ههرسیکیانم کرد، که رۆیشتن. له جامی پهنجهره‌ی پاسه‌که‌وه دهستیان بۆ ههژاندم. پاش دوو سهعات منیش گه‌یشتمه‌وه مالئ، هه‌ر که‌وچکم له‌و سووپه وه‌رده‌دا که پیش یه‌ک دوو رۆژ لیمنابوو، بۆم قووت نه‌ده‌درا. بیرم نه‌ده‌هاته‌وه که‌ی بوو دوا‌جار خواردنیکی چاکم لینابن. دایکه‌ش ته‌له‌فۆنی بۆ کردم و پرسى ئاخۆ کورپه‌که‌ی که‌ی له‌ گه‌شتی ده‌روه‌ی ئیران ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌ خوشی و زه‌وقینکی وه‌ها پرسیارى لینه‌کردم وه‌ک ئه‌وه‌ی بیرچوو‌بیته‌وه نزیکه‌ی دووساله‌ قسه‌مان له‌گه‌ل یه‌کدی نه‌کردوو. به‌وه‌ش هه‌راسان بووم که‌ بابه‌ و دایکه‌ له‌ وه‌لامه‌ خاپینۆکه‌ی منیان نه‌ده‌پنچایه‌وه.

جاریکی دیکه‌ له‌ ده‌نگی له‌رینه‌وه‌ی مؤنایله‌که‌م سلّه‌میمه‌وه. نه‌متوانی رۆوبه‌رۆ پیت بلنم. راستیکه‌ت پى بلنم، که‌ هه‌قه‌ بیزانى. به‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ی من شته‌که‌مان تو‌مارکردبوو نه‌وه‌ک ه‌ی ئه‌و.

منیش ژماره‌که‌م نه‌ناسیبه‌وه، به‌لام خۆ سه‌خت نه‌بوو تا بزانم نێره‌ره‌که‌ی کتیه‌.

ده‌زانم ئه‌م راستیبه‌ له‌ چاوی تو‌ من خه‌تا‌بارتر ده‌رده‌خا، به‌لام ئه‌مه‌ هیوايه‌کم ده‌داتى ئه‌ویش به‌ زوویی ئازاد بکری.

له‌ هیکه‌وه‌ هه‌ستم به‌ ئازاریکی له‌ پاده‌به‌ده‌ری سینگم کرد، ئازاریک ه‌ی به‌رگه‌گرتن نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی سینگم بده‌نه‌ به‌ر چه‌قق. منیش له‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ به‌ ده‌ستی له‌رزۆک، به‌ ده‌می به‌ش و به‌ هه‌ناسه‌یه‌کی به‌ ده‌نگ ئه‌وه‌م بۆ تاپکرده‌وه: "تۆ براه‌ی منت کوشت!"

لى خۇنەكرا دوگمەى ناردن دابگرم.
لەبرى ئەو، ئەم رستەيەم بۇ نارد: "ئىنجاش تۇ ئازادى. ئەوئىش
لە زىندان. سەردانكردنىش نىيە."
ئەوسا بەسەر سەرىنەكە لە ھاوارمدا.

بهندی بیست و دو

زهنگی تهله فؤنه کهم له به یانییه کی زودا لئیدا، ئەم چاره هه والئیکی خۆشی به دواوه بوو. ماخۆی کتیی فرۆشییه کهم ویستی بمبینی تا بپرسی ئاخۆ ده توانم لهم ههفته یه دا فول تایم کاربکه م. خۆی سی ههفته به سهر ئه و پۆژهدا تیپه پیبوو که گوتی بۆ شهفتی ته وای کارکردن خه بهرت بۆ لینه گێرمه وه. خۆی ئەمهش هی ئەوه نه بوو پیاوه پیره که لۆمه بکری، ئاخیر تهنها داوای چه ند پۆژیک مۆلەتم کردبوو تا له بهر دۆزی براکه م سهردانی ئەم و ئەو، ئەم شوین و ئەو شوین بکه م. کاتیکیش چوومه وه شوینی کاره که م، له وئ چاوم به و خانمه کهوت که له شوینی من کاریده کرد. ئەو جلیکی سپۆرتی دامه ندریزی له بهردابوو، نینۆکه کانی خۆی بویه کردبوون و ژماره یه کی زۆر کپاری له ده وره ی خۆی کۆکردبوونه وه، به لام فرۆش که م بووبوو وه و ئەوانه ی له وئ خربوونه وه بۆ ئەو چووبوون نه وه ک بۆ کپینی کتیب.

کتیبه نوینییه کان سهرنجی منیان پراکیشا و چه زی دووباره دیتنه وه ی کپاره کانیش مایه ی که یف و خۆشی بوو. به گه رانه وه م بۆ سهر کاره که م زۆر دلخۆش بووم، به حوکمی ئەوه ی خاوه نه که شی ده یه ویست کاتی زیاتر له گه ل نه وه تازه له دایکبووه که ی به سهر ببا، داوایکرد به لکو به فول تایم بچه مه وه سهرکار. جاریکی دیکه سهرچاوه ی داها تم په یدا بووه وه و ده رفه تی ئەوه شم بۆ په یدا بوو به بی پاره کتیب و فیلمی نویم ده ست بکه ون

تا بیانخوینمه وه و تەماشایان بکه م. کاتیکیش چیا دەبینم ئەوا
هەوالی خۆشم لا دەبێ پێی رابگەینم.

کاتیک مووچە کەشم وەرگرت، بێ چەندوچوون قەرزە کەم دایە وه
جووانە و بازارپی خۆشم کرد، بیرم کردە وه تو بلیی چ شتیک بۆ
زیندانی سیاسی باش بێ تا بۆی بکرم و ببەم. دیاربوو ئەوهی چیا
زۆر حەزی پێبوو کتیب و کاغەز و قەلەم بوو، هەمووشی قەدەغە
بوون. ئەوهم باش دەزانی.

ئەم جارەیان یە کەمین سێشەممەیی مانگ لە جاری جارن زوتر
هات. هێشتا دنیا هەر تاریک بوو کاتی لە مال دەرچووم، چاکەتیک
سووکەلەم بۆ چیا برد بۆ ئەو کاتانە ی رینگە پێدەدەری بیتە
حەوشە ی زیندانە کە. هەر وه ها دوو کراس و هەندێ جلی ژێر وه و
حەبی ئەسپرین و فلچە و هەویری ددان شوشتن و شانە یە کەم بۆی
برد. بە نێو ئەو هەموو سەرنشینانە ی پاسە کە دا خۆم کوور کردە وه
و دیاریبە کانم بە روومە تم وەنان و ماچم کردن و گوتم: "لە گەل
خۆتان خۆشە و یستیم بگوازنە وه بۆی."

لە سەعات ۷:۳۰ ی بە یانیدا کە سوکاری زیندانیان گە یشتبوون و
ریزی دوورودریژیان بە ستبوو، هەرچەندە کارمە ندانی نووسینگە ی
رێپێدان تا سەعات نو نە دەهاتن. منیش پالم بە دینگە یە کی هۆلە کە وه
دابوو، هەولم دەدا ئارام بم، بە شێو هە یە ک زیاتر لە براکە م بچم.
تە لە فۆنە کە شیان هەر لە پرسگە ی چوونە ژوور وه لێ وەرگرتبووم.
ئیدی شتیکم نە بوو کاتە کە ی پێ بکوژم. لە سەر هەموو ئافرە تانیش
پێویست بوو لە نێو زیندانە کە دا عە با^{۱۰۲} بە سەر خۆیاندا بە دن. عە باش

ئەو كەفنه رەشە ھەراسانە بوو كە ھەر لە تەوقى سەر و دەموچا و دەست تا قولەپنى دادەپۆشین. كاتىكىش لەنيو ريزەكە بە دەمارگرژيیەو دەجوولامەو، ھەر پىنم لە دامەنى عەباى خۆم دەئالا. ژنيك بە روخسايك لە شىوہى دل و چاويكى رەشى قەترانى لە ريزەكدا لە دواى منوہ بوو. كيژۆلەيەكى شەش سالانىش خۆى بە عەبايەكەيەوہ گيرساندبوو. پىستەكانيان تاوہسووت بووبوو. ژنە بە زمانى عەرەبى شتىكى گوت، بەلام من ھىچى ليتينەگەيشتم. ژنەكە فارسي نەدەزانى، كەواتە ئىمە بەدەر لە ھاوسۆزبوون لەگەل يەك لە رىي غەمزە و بزەي دەموچا و ھىچى دىكەمان نەبوو بۆ لەيەك تىگەيشتن.

جاريكيان داىكى شيرين لىپرسيم، ئەرى بە فارسي بە "كيژەكەم" چى دەلین؟" ئاخەر ئەو ژنە ھەرگيز نەچووبووہ مەكتەبى، فيرى زمانە فەرميەكەى ولات نەكرابوو. ئىنجا پنى گوتم كەوا چۆن كاتىك لە شيريني پرسى، "باشى چاوەكەم؟"^{١٠٢} بە كوردى پنى گوت، ئەرى كيژەكەم چۆنى، سەلامەتى؟ كەچى پەردەى ديواربەنديەكە دادرايەوہ و خەتى پەيوەنديەكە پچرا.

دواى سەردانى پاشتر، كە دواى چەندىن مانگ لە تكاو پارانەوہ بۆى مەيسەر بووبوو، ئەو بە زۆرى پوومەتى خۆى بە شووشە ئەستورەكەوہ وەنا و ماچىكرد. شيرينيش لە ھاوزىندانى قاوشەكەى يەك دوو وشەى فارسي فيربووبوو، بەلام خۆ داىكەكەى لە "خوبى؟"^{١٠٤} -ئەرى باشى؟- پتر نەدەزانى. ئەويش ئەم وشەيەى ھەر

Bashy kchakam ^{١٠٣}

Khoobi ^{١٠٤}

لی گه لوق خوق ژنه هر له شوینی خوی چه قی و نه جوولا، به
دهنگ گریا، به دهستیسی گوئییه کانی خوی گرتبون، هر به ملا و
به ولاشدا ده که وت، کیژده که یشی سه یری ده کرد.

ئه فسره ریشداره که له شوینی خوی هاواریکرد: "دهی بیدهنگ
به و دهمت داخه، دهنای بانگی ئاسایش ده که م."

منیش ههنگاو یک له ئه فسره که چومه پیش و پروونم کرده وه:
"ئاخر ئه و ژنه له شوینیکی دووره وه هاتوه."

پیاوه تووره که به قیزیکه وه سه یری کردم. بوق ساتیک وام
بیر کرده وه ئه و له عهره بی گه یشتووه و دهشزانی که من بوم
هه لبه ستووه.

"مشووری خوق بخوق و بهس، ههقت به سه ر خه لکه وه نه بی!"

کیژوله که ش راسته وخوق نیگای تکاکارانهی له من بری .

ژنه که ش هه ندیک دوور که وته وه، سه ره تا ته ماشای منی کرد
پاشان ته ماشای کابرای تایین. منیش به ته ته له وه گوتم: "ده بینی...
ئه م ژنه نه ساغه. ئه و هه فته ی دادی نه شته رگه ری دلای بوق ده کری
دهیه وی هه ره یچ نه بی بهر له و واده یه، بوق یه ک جار چاوی به
میزده که ی بکه وی. تکایه مؤله تی پینچ خوله کی بده ری. دهی له و ژنه
و کیژده که ی بکه ری بیبینن. خوا ده ست به بالی تو و منداله کانت
بگری."

پیاوه که ش جامی چاویلکه که ی خاوین کرده وه و ئینجا له چاوی
کرده وه، له نزیکه وه سه یری فرمیسه که گوره کانی سه ر پوخساری
ژنه و کچه که ی کرد.

منیش زاتم دایه بهرخۆم و به دهرفتهم زانی، دریزهم به قسهکه م دا: "سی پۆژه ئەم بەستەزمانە نەنووستووہ. ئەو ژنە و کیزەکهی هەموو شەوہکە هەر لیترەوہ لە دەرەوہی ئەم زیندانەیان بەسەربردووہ. بەر لەوہش بۆ ماوہی دووپۆژ لەنیو پاسدابوون، ئاخەر ئەوان لە باشوورەوہ هاتوون. تکایە ریگەیی بدە میژدەکهی ببینن. تەنیا بۆ یەک خولەکیش بێ. خوا لەم دنیا و قیامەتی پاداشتی چاکەکەت بداتەوہ! لەوانەییە ئەمە دوا دەرفتهی ئەو ژنە کلۆلە بێ، باوکی منداڵەکانی خۆی ببینیتەوہ."

بۆ مایەیی سەرسامیم، ئەفسەرەکە کارتێ شینی دایە ژنەکە. لە خۆشییان ژنەکە باوہشی پێداکردم و پوومەتی دامە بەر ماچان. لێی گەرەم سەرم لەسەر شانم دابنی و بە زمانەکهی خۆی قسەم بۆ بکا. منیش بە زمانەکهی خۆم وەلامم دەدایەوہ. کیزەکەش بە پوومدا خەنییەوہ، و ددانە شکاوہ رەشبووہکانی نیشاندام. منیش چاویکم لێداگرت. ئەو کچە تاکە کەس بوو خۆشی لە خۆویژییەکەم ببینی. ئیدی بە یەکەوہ چووینە ریزی داھاتووہوہ.

پیاوہ مپرومۆنەکانی بن یەکبەرگی فەرمی یاوہری خیزانەکانیان بۆ هەلگەران و داگەرەن بە سەر پلیکانەکاندا دەکرد تا کەسوکارە زیندانییەکانیان ببینن. خەلکەکە بە چرپەوہ بە یەکدییان گوت؛ شوینەکە بایی ئەوہ دەکا دە خیزان لە یەک کاتدا زیندانییەکانیان ببینن، بەلام لەبەرئەوہی گفتوگۆکانی نیوان زیندانی و کەسوکارەکانیان گوتی لێ دەگیرا، بۆیە کاربەدەستان پێیان باشتر بوو شوینەکە ئارام و کر بێ. هەموومان رێسا گوتراو و

نه گوتراوه کانمان ده زانی، به لام ئەو پاسه وانانه ی یاوه ریی ئیمه یان ده کرد ده وه ستان تا گوینیان له هه موو ده مه ته قینه کان بی.

میلی کاتژمیریش هه ر به مه وداکه ی خۆیدا ده رۆیی، به لام به شیوه یه کی نه کرده خیرا و بی باک بوو له وه ی ترس و تۆقینی ئیمه له گه ل تینه پوونی هه ر خوله کیک زیاتر هه لده کشی. له وئ له ژووری چاوه روانی و دیدار هیچ هه واگۆرکێیه ک نه بوو، ئاوساردکه ره وه کانیش له میژبوو چۆریان تیدانه مابوو. گه رمایه که تاقه تپروکین بوو. خه لکه که به گوئی ئه وه ی تهنیشتیدا ده چرپاند، ئاگاداریده کرده وه، به هۆی پیسی شوینه که و به رزبوونه وه ی پله ی گه رماوه شوینه که پرپووه له قالۆنچه و سیسرکه.

هه ر خیزانیک بیست خوله کی هه بوو تا له گه ل که سه زیندانیکراوه که ی به ته له فۆن قسه بکا، که له ویدیوی شووشه به نده ئه ستوووره که دا دایانابوو، به لام ئەگه ر یه ک وشه سه بارت به وه ی رینگه ی پینه دراوه بدوین، ئەوا نه وه ک هه ر سه ردانه که ی پینه برین، به لکو سه ردانی دادیش هه لده په سترن و زیندانیه که ش سزا ده دن. سه ردانه که له وه پری سۆزبزوینی و په ستاندا بوو، زیاتریش بو ئه و که سانه ی فارسییان نه ده زانی: بو به ته مه ن و نه خوینده وار و کلۆله کان.

ئه وانه ش به به خت بوون که ئازیزه کانی خۆیان ده بیینی به نامرادی له پلکانه کان ده هاتنه خواره وه، له بهر بی ئومیدییان له سه ر په یژه کان لالا ده چوون، له بهر له رولاوازیی زیندانیه کان هیدمه گرتی ده بوون، دواتر بۆم ده رکه وت هه ندیکیان به پرونی نیشانه ی ئەشکه نه جیه یان پێوه دیار بوو. منیش پیم له جه رگی خۆم ناو خۆم

ئامادەکرد. خۆ ۋەنەبىن مالباتەكان نەزانن چى چاۋەرپان دەكا، ئاخىر زىندانى ئىقىن نەۋەك ھەر لە ئىران و پۇژھەلاتى ناۋىندا، بەلكو لە سەرتاپاى جىھانىشىدا ناۋى بە بەد و شووم رۇيشتىبوو. ھىشتاش ئەۋەى جى پۇستال لەسەر پوخسار و جەستەى خۇشەۋىستانت بىنى و رىگەشت پىنەدەرى مشوورى بخۆى، برىنەكەى تىماربەكەى تەننەت لە باۋەشى بگرى، خۆى لە خۆيدا ھاۋبەشبوۋنى مالباتەكان بوو لە ئازار و ئەشكەنجەى كەسە زىندانىيەكەيان. گەدەم ھەر ھەلبەزودابەزى بوو، لە كاتىكدا دانم بە خۇمدا گرتىبوو تا روى براكەم بىنىم، دەبوو فرمىسكەكانم لە قوۋلاىى چاۋانم حەشاربەدەم و ھەنسكىشم لە قورگمدا بخنكىنم.

پاشان بىرم لە بابە و ھەمان زىندان كردهۋە، لەو شوپنەى بە خەتى زۆر درشت نووسراۋە: "خودايە، خودايە خومەنى بەھىلى، تا ھاتنى مەھدى،" و ئەۋەى كە تەنبا يەك سەردانكەرى ھەبوو و ئەو كاتەش كە داىكى مرد و كىژەكەشى لەداىكبوو ھەر لەنىو چوارچىۋەى ئەم زىندانەدا ھىلراپەۋە. من بىرم لە جوانەى مارانگاز بە ترسوئوق كردهۋە، ئەۋەى جارىكىان تالۋى لەسىدارەدانى لەخشتەبەرانەى ۋەك شىۋازە ئەشكەنجەيەكى ھۇڧىانە و نائاسايانە چەشت، بىرم لە شلىر كردهۋە، كە لە نىۋان چوار دىۋارەكانى ئەم زىندانە گەورەيەدا بوۋبوو، ئەو زىندانەى قاۋش و ھۆدەكانى پراۋوپر بوون لە سەرنشىن. ئەو زىندانە قورپەسەرانەش لەبەر بەدخۇراكى و توشىبوون بە پەتا، بەر لەۋەى گەردىيان بگاتە قەنارە مردن و لە شوپنى خۇيان ساردبوۋنەۋە. ئەو زىندانىيانەى ھەرگىز رىگە بە كەسوكارىيان نەدرا تا بىن و سەردانىيان بكنە و ئادگارە تىكشكاۋەكانىيان بىنن. خۆ ئەگەر دىۋارى زىندانەكانى ئىران

شاهیدی دەستی یەكەم بن لەسەر ئەوەی لەنیویاندا پرویداوه، ئەوا
دلی خوا دەبووە ملیۆنی پارچە.

خۆم بەرگەر و رەق راگرت. پیاو و ژن ریزی لە یەك جیاپان
پیکهینابوو، هەر نیو سعات جارێك پینج پیاو و پینج ژن
بانگدەکران، لی لەبەرئەوەی زۆرینەیی سەردانکەران ژن بوون،
هینشتا نۆرە ریزی دوورودریژم لە پینشدا مابوو. خۆ ئەگەر تا
سعات پینج نۆرەم نەگاتی، ئەوا تا مانگیکی دیکە دەرفەتەكەم لە
دەست دەردەچوو. هینشتاش کیژۆلە ئەهوازییەكە نیگای چاوی هەر
لەسەر من بوو. ئەو لەسەر ناوکه‌وه‌كە دانیشتبوو، لە ماندویتیدا
چاوی نیوہ نوقاو بوو.

منیش لە تەنیشتی دانیشتم. ئەو هەر بە عەرەبی لەگەل دایکی
دەدا، منیش نەمدەزانی چەند فارسی دەزانی، بەلام كە لیچم پرسی:
"ئەری پیتخۆشە پرچە جوانەكەت بۆ بکەمە كەزی؟" سەری هەژاند.
کیژەكە لە كۆشم دانیشت. منیش بە مەبەستی وەرگرتنی رەزامەندی
سەیریکی دایکیم کرد، بەلام خۆ ئەو وا لە گژ هزر و دالغان
راچوووبوو، هەر ئاگاشی لە من نەبوو. منیش لە جانتاکەمدا
شانەییکی بچکۆلەم دەرھینا و خەریکی داھینانی پرچە خاوەكەیی
کیژۆلەكە بووم. هەر دەبی چۆنیەتی پرچداھیناون و شوینەواری
نەرمی شانەكە هەم ئەوی هەندیک هیورکردییتەوہ و هەم خۆیشم،
چونكە پرچە دریزەكەیی لە سینگی منی دەدا و ئەویش هەر
باویشکی دەھاتی. ئەو چپایی لە تەمەنی خۆیدا بەبیر هینامەوہ.

سەعاتەكان رابردن. بە تەمەنە راوہستاوہكانی ریزەكان داد و
بیدادیان بوو لە دەست ئازاری سینگ و شلبوونی قاچەكانیان.

ھۆرنلیدانەوہ بہ لامدا تیپہ پری. دنیا لہ بہر چاوم بولیل بوو. ئیدی
یہک دوو جہبی ئەسپرینم لہ وانہی بۆ براکەم بردبوو، ھەلدان.

بهندی بیست و سہ

لہ و کاتھی خہریکبوو لہ کاری کوشکی کتیفرؤشیہ کہم
دہبوومہ وہ، لہرینہ وہی تہ لہ فونہ کہم نیشانہی پھیامیک بوو.
مانگرتن لہ بہردہم ئیفین. هاوژینہ کہی فہرہاد بوو وایکرد.
داواکردنی سووککردنی ریکاری سہردانکردنی زیندانہیہ
سیاسیہ کان.

ہرہوک چیا پیتتر کردبووی، منیش لافیتہم لہ کونہ کارتون
دروستکرد و دروشم لہ سہر نووسی. کاتیکیش دواي نیوہرؤیہ کی
درہنگ گہیشتمہ بہردہم دہروازہی ئیفین، دووسہد کہ سیک لہوی
خربوو بوونہ وہ. تیشکی خور بہ فلتہری گہ لای درہختی جاکاراندا^{۱۰۵}
تیدہ پیری. بؤ زیاتر لہ سہعاتیک دروشمان کیشا، بہ لام خو
دہسہ لاتداران ئیمہ یان پشتگو یخست. چہند پھیامنیریکی میدیای
دہرہ وہ لیمان پھیدابوون، بہ دزییہ وہ نیشانہی پورژنامہ وانی
خویانیان نیشانماندا و دیداریان لہ گہل چہند کہ سیکي نازاو بویردا
کرد. ئہ وان پہ خشی خویان راستہ وخو نمایشکرد، کاتیکیش
ماتورسوار پھیدابوون، ئہ وہندہ بہ ترس و بیم ہہرہ شہیان کرد تا
پورژنامہ نووسانیش بلاوہ یان لیکرد.

بہ سیجہ ماتورسوارہ کان، ئہ و میلیشیا نافہرمیہی بہ ریشی
دریژ و شالی خہتختی رہش و سپی دہناسرانہ وہ، بہ سہر ئیمہ یان

^{۱۰۵} جاکاراندا jacaranda داریکی گہرمینبیہ، ریشیہ گولیکی مور دہدا، لہ دارکہ پر
دہچی. بہ داخوہ ناوی کوردیم بؤ نہ دوزراہیہ وہ.

دادا. بانگیان ده‌کرد: "حه‌یوانینه، ده‌ی بلاوه‌ی لینگه‌ن." هه‌ندیکیان ده‌به‌ی گه‌وره‌ی ئاویان پنبوو، یه‌کسه‌ر رشتیانه‌ سهر‌ ئه‌و شۆسته‌یه‌ی، که هه‌ندی له به‌ ته‌مه‌نه‌کان خاویان بۆ دانیشتن راخستبوو.

به‌سیجه‌کان هاتن پالیان پیوه‌ناین، جوینیان پیداین، تفیان تیکردین و پیاوه‌کانیان به‌ کافر و ژنه‌کانیشیان به‌ قه‌چه‌ ناوبرد. سه‌ربازه‌ چه‌کداره‌کانیش به‌و به‌زمه‌ هه‌راسانکردنه‌ی ئه‌وان دلخۆش بوون و پیده‌که‌نین و گالته‌شیان به‌ ئیمه‌ کرد کاتی هانامان بۆ بردن به‌ لکو له چنگی ئه‌وان بمانپاریزن.

منیش به‌ بی ده‌نگی ته‌ماشای راسته‌وراستی ئه‌وانم کرد. هه‌ندی له‌و ئه‌ندامانی ئه‌و تاومه‌ زۆر گه‌نج بوون، ته‌مه‌نیان هه‌ر سیزده‌ سالان ده‌بوو، ئه‌وانی دیکه‌ش به‌ ته‌مه‌نتر و شه‌شت سالان ده‌بوون. بيشک زۆریان هه‌له‌په‌رست و هه‌ندیکیشیان سادیست بوون. دیاربوو مینشکی هه‌ندیکیان شورابووه‌وه؛ هه‌ندیکیشیان شه‌رکه‌ری دیزین بوون، هی سه‌رده‌می جه‌نگی هه‌شت ساله‌ی ئیران-عیراق بوون، ئه‌وانه‌ی له شه‌ره‌که‌دا و له‌پیناوی ولاته‌که‌یان ئه‌ندامیکیان له‌ده‌ستدابوو، هیشتاش هه‌ر له‌و بره‌وه‌دابوون که حکومت پیروژه‌ و ئیمه‌ش ئه‌و گه‌ف و هه‌ره‌شه‌ین ده‌بی له‌ناو‌بیرین. خو ئه‌گه‌ر ئه‌و کاته‌ی له‌ قوتابخانه‌ بووم و بچوومایه‌ ریزی ئه‌و تاومه‌وه، ئه‌وا ئیستا ده‌رچووی زانکو ده‌بووم، ئاخ‌ر سووسه‌کاری بۆ حکومت به‌دترین و شومترین تاکتیک بوو تا خه‌لک له‌ زانکۆکان وه‌ربگیرین. که‌چی له‌ کاتینکا ئه‌وانی دیکه‌ نمره‌ی بالا و باشیان له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی

نیشمانیدا دههینا، له خویندنی بالا بیبه شده کران، هر له بهرئه وهی چالاکوانن یان سهر به مالباتی چالاکوانه کانن.

منیش خۆم له نیو چه شاماته که خشانده دهره وه و به مه و دایه که وه سهیرمکرد و هه ولما به کامیرای ته له فۆنه کهم، که له بن سهرپۆشه فش و بهرینه که مدا شار دبوومه وه، گرتی دیمه نه کان بگرم. پیاویکی ته مه ن چل ساله، به هیوای ئه وهی بتوانی کچه ههرزه که ی له دهست به سیجه کان دهریبتنی، که له میانه ی راوه دوونانه که گرتبوویان، ئیدی هر ئه وه ندهم بینی، کابرا له تاوان جله وی خزی له دهستدا، پالیکی به به سیجه ماتور سواره که وه ناو مستیکی سره وانده ده موچاوی. خه لکه کهش له خوشیان کردیانه هه راوزه نا، ئینجا تا قمه مله وره که هاتن و که وتنه سه رکابرا و لیدان ئه ممان لیدان. خه لکی ئه و ناو هس هه ولیاندا کابرا که بپاریزن و له دهستی تا قمه که دهریبتنی، به لام زۆری نه برد هه موویان به یه کدا هه لشاخان و هه را که گهرمتر بوو.

ژنیک به هه له داوان خۆی گه یاندی و به جانتا که ی دهستی له یه کیک له به سیجه په لامار دهره کانی دا. ئه ویش پالیکی پتوه نا. ژنه که راقه نا و که وته سه ر زه وی. ئینجا چه ند ژنیک و من، ئه وانه ی به ده مارگرژییه وه له لایه ک وه ستابووین، غارماندا و به هانای ژنه که وه که وتوه که وه چووین. لی پاسه وانانی زیندانه که دهسته بجی گه یشتنی، فه رمانیان پیکردین ئه گه ر بمانه وی به زیندووی بمینینه وه ده بی بلاوه ی لیکه یین.

به هۆی پاله په ستوی قه راپه ستانی ئاپۆرایه که وه به ره و پیشه وه، بو نریک پیاوه چه کداره کان پالم پتوه نرا. ئه وه نده نریک تا لووتم به ر

لووتیان بکهوئ. ئیدی گوتم: "ئیمه ئه و سووکایه تییبه ناپه ژرینین." ئه و توورپه ییه ی له هه ناومدا پهنگی خواربووه وه، ده کولا و نازاری ده دام. ئه و سا به پرووی ئه و پاسه وانهدا هه لشاخام که پینیگوتم هه ی هیچوپوچ، بکشپوه و دهفن به، ئیدی منیش نه مکرده نامهردی و هاوارمکرد: "زوری پیناچی به هاناهانتی نیوده وه له تی توندوتیژییه که ت ده وه ستینی!"

سه ربازه که به ته وه سه وه پینکه نی و گوتی: "به لئ. دلت به وه خوشکه، چاوه رینی جیهان بکه بیت پیلت بگری و پرزگارت بکا!" ئه وه بوو چاوه کانمان به ریه ک که وتن. هه ردوو کمان ئیستیکمان کرد. به رله وه ی روخساری گرزبین، لئوهکانی ئه و به لاقرتیه وه خه نده یه کیان که وته سه ر. پیمو ابوو ئه وه خه نده یه ک بوو بو گرزئی وه رگه پا. هه ردوو کمان قیت له به رده م یه کدا وه ستاین.

تویژالیک له گوشت به سه ر ئه و کونه بره وه ی سه ر گویی چه پیدا هاتبوو.

ئه و به مشوو پینکی زوره وه هه وای به کونه لووتهکانی هه للووشی، ئینجا راسته وخو لووله ی تهنه که ی له سه ر نیوچاوانم راگرت، هه ر پیک ئه و شوینه ی دواچار چیا ماچی کردبوو.

"ده ی لیره برۆ، ده نا به قوربانی یه ک گولله ت ده که م."

منیش وینه ی ئه و تاقمه چه کداره م هاته به رچاو که قوربانیه کانیا تیرباران ده کرد، ئه و ی تیایدا قوربانیه کان سه رباری پیتنه ی گولله، سه رباری هه لکو پمان و کپوزانه وه له تاو نازار، هه ولیانده دا چوک دانه دن. چه کی کوشنده وا له سه ر هه نیه م. روخساری سه ربازه که ش هه چی دهرنه ده بری. لووله ئاسنه سارده که

له سەر پيستم گيرسابووه. قامكى كابر اش له رزین، دهستی به په له پیتکه که که وت.

ئو ئاپورایه ی دهو روبه رم له شوینی خویان چه قیان به ست. منیش هه ناسه م راگرت.

هه رچه نده دهستم به دهر دانی ئه درنالینه وه له رزین دهنگیشم نزم بوو که گوتم: "پیت وایه ئیمه له مهرگ ده ترسین؟"

"من سویندم به منداله شه هیده که م خوار دووه، ئه گه ر ته قه بکه ی ده تکوزین." ئه مه دهنگی ژنیک بوو له نزیکم بوو، به م جو ره هه ره شه ی له سه ر بازه که کرد. ئیدی ئاپورای خه لکه که به په سه ندر دانه وه دروشمیان کیشا و به هیواشی بو ناوه وه پاله په ستویان دروستکرد. ئامیزی واکى تاكى لاسكى له بهر قایشی سه ر بازه که غزه غزیکى لئوه هات. ئینجا ئه ویش لووله ی تفهنگه ژیسیه که ی^{۱۰۶} نه ویکرد و دهستی دایه ئامیره که. منیش هه روه ک جالجالۆکه پشتاوپشت به هیواشی کشامه وه نیو ئاپورای گو رده می خه لکه که و چاویشم هه ر له سه ر چاوی ئه و بوو. ئه وه بوو ئه و پرووی خوی وه رسوو پاند و منیش پیگه ی خۆم گرت و رویشتم.

به که پیی له بهر هۆرنی ترومبیلان و هاتوهاواری سه ر جاده، نابیناش له هه موو ئه وانیه به لامدا تیده په پین، به گورگه لۆقه و به و لیکه وته یه ی رووبه روو بوونه وه که له ناوه وه ده یه ه ژاندم خۆم که یانده وه مالى.

^{۱۰۶} کی سى (ژیسی) G۲ چه کیکه له لایه ن کۆمپانیای Heckler & Koch دروستکراوه. له سالانی ۱۹۵۰- ۱۹۵۵ له ئالمان و ولاتهکانی دیکه ی ئه ندایه ناتو به کارهاتوه وه و چه کی دهستی سه ر بازه کانیا ن بووه. له کورده واریدا به ژیرسی یان ژیسى ناوی رویشتووه.

تا ئو كاتهى رووبه پرووى مهرگ نه ببوموه، پرسى هوڤيگه ريم وهك بابه تىكى شهخسى تهماشاده كرد، بىئاگا له وهى رهگى قوولى درندهى مرؤف روچووه ته نيو ميژووى مرؤفايه تيبه وه. ئاخىر خو هيچى له پرسه كه نه ده گورى ئه گهر ناوم له يلا يان تورج^{۱۰۷} بووايه، ئه گهر هاتبا و به عيبرى يان به ناڤاهوڤى^{۱۰۸} قسمه كردبا- ئه وه زور دلنيا بوو شته كه په يوه ندى به خودى منه وه نه بوو.

كاتيك گه ييشتمه وه مال، له قه په نگه كه دانىشتم، ههروهك ئه وهى دانىشتنى نيو چوار ديوار ئه وه كه مه بهر چا ورونييه م لىسه نيتيه وه. ههستم به وه كرد بارى گرانى سهر شانم سووك بووه، له دهست سۆزى خو كپروزانه وه ئاسووده بووم. ئه ژنوكانم له باوهش گرتن و پتبه به ئازاره كانم دامالين، ئىنجا سهرم هه لبرى، سه يرى په له هه وره بۆره كانم كرد، كه به سهر سه رمدا و به تاقي ئاسماندا رته ده بوون. خه لكى شه رانگيز له م جيهانه دا ژياون، ئه مهش هيچ خه تاى منى تيدا نه بووه. ئه مه هه مووى به شىكى يارىيه كه بوو. جاريكيان جوانه ئه مهى پىگوتم و هه ر هه نووكهش لىنى تىگه ييشتم: "منگه منگ له دهست رىساكان، گله يى كردن له دهستى خراب... بى هوديه و دادت نادا. سه رنجت بخه ره سهر ئه وهى بۆت هاتووه، چيت ده ده ستدايه به باشتري شيوه گه مهى پتبه كه و ئىنجا جياوازييه كه ببينه."

دواى هه وره ترى شقه يه كى به دهنگ، بارانىش به لىزمه بارى. منيش ده موچاو و له پم بو ئاسمان به رز كردنه وه. خو هه ر من به

Njorge^{۱۰۷}

Navajo^{۱۰۸} زمانى ئه مريكاييه كانى باكوور.

تاقی تەنیا نەبووم، ئەوانیشم بینین. خەلک لە رواندا، بۆسنیا، خەلکی کشتکار و فیزگە شەوورپۆژیە زۆرەملیکانی هیندیەسوورەکانی باکووری ئەمریکا^{۱۰۹} شان بە شانی کورد وەستاون. ماوێهەکی زۆر، بایی ئەوەندە لە ژێر بارانە کەدا مامەوێ تا دواتر پەلکە زیڕینە ی پاش باران ببینم.

لە سپێدەشدا تەموژ پەوابووێ. چەند لاپەرەیهکم لە یادنامە ی چیا بۆ جارێکی دیکە خویندەنەوێ و هەستمکرد لە هی ئەو خۆراکی هزرم هەلینجاوێ.

ئیدی دەمزانی چی بکەم.

^{۱۰۹} مەبەست American Indian boarding schools کە پەوتیکی بوو لە ولاتە یەکگرتووەکانی ئەمریکا و لە بەرایی سەدە ی نۆزدەهەم و ناوێراستی سەدە ی بیستەم دامەزرا، مەبەستیش بە مەدەنیکردنی خەلکی خۆجیتی ئەمریکا و گونجاندن و سازاندنی بوو لەگەل کلتوری ئەمریکی سەوروویی.

بهندی بیست و چوار

شلیز فیدیویه کی خوی له گهل فرمانده نوییه که ی سه بارهت به رینماییه کانی ئاسایشی کاروباری ئه لکترونی بو ناردم تا هندی وانه ی لی فی ربیم. به کینه مینه که ی حیزبه سیاسییه که ی شلیز هر شهش مانگ جاریک فرماندهیه کی نوی بو خویان هله ده بژیرن، تا خویان له پرسى قورخکردنی ده سلات بپاریزن. بیریقان، که ئه ندازیاریکی کومپیوتەر بوو و له (وان) گه وره بووبوو، له گوندیک له دایک بیوو سه رله به ری به ده ست تورکان سوتینرابوو، ئه وکات مندال بووه، ئه و زور له سه رخو نیشانیدام چون کرده ی پشتراسکردنه وه ی دووقوناغی به کاربینم^{۱۱}، خوم له و ئاپانه به دووربگرم که ده کری له لایه ن ئه م و ئه و به سانایى چاودیری بکرین، ههروه ها چون کودی تاییهت له سه ر کومپیوته ره که م دانیم، تومارکردنه ئوتوماتیکه کانی ناو ته له فونه که م دابخه م و هه موو چاته کانیشم به یه کجاری ره شبکه مه وه.

ئه و هوشیاریی دامی: ئه ر کاتیک نووسینه کانی ئه و به شیوه یه کی به رفه وان بلاوبوونه وه، ئه و تو له چاوی ئه واندا به تاوانباری یه که م داده نریی. تو نابن هیچ به لگه یه ک به ده سته وه بده ی مه بادا ئه و دیوه زمانه له زیندانت به اون. خو ئه گه ر هه ولیده ی سه رنجی خه لکی بو ئه و دوزه رابکیتشی ئه و یاری به ئاگر ده که ی.

^{۱۱}Two-factor authentication کرده یه کی ئه لیکترونیه به کارهینه رانی ئیتنه رنیت بو به یه زکردنی ئاسایشی لاپه ره کانیان به کاریدین بو خوپاریزی له هه وله کانی ده سلات و ده زگاکانی چاودیری و سیخوری له ها ککردنی هه ژماره کانیان.

تفەنگەكەى وەك ئەوەى ئازەلىكى مالى بن له كۆشیدابوو، ئەو كاتەى
هەموو شتیكى پىن دووبارە دەكردمەوە كه فیری كردبووم.
دوای ئەوە وانەكەى تەواو بۆ روونكردمەوە ئینجا شلیز هاتەوە
سەر شاشە.

كاتى شلیزم له سەر شاشەكە بینى سەرسام بووم و گوتم:
"تاوبردە بووى."

"دەكرى خۆشت كه مىك فیتامین دى بەكاربهنى."

منیش ئەو رازەم بۆ شلیز دركاند كه خەمى ئەوەم نیه خەلك له
دەورى نووسینهكانى چیا كۆبینهوە و سەرنجیان رابكیشى، بەلكو
ئەوە ناخۆشە كه كەس باكى پى نەبى. "سەیری ئەو
خۆشیفتهگەریەى سۆشیال میدیا بكە، شتى هەرە بلح و پووچ
دەتەقیتەوە و دەبیتە مایەى كۆمىنت و سەرنج."

تۆ پیت وایە ئەو برادەرانی ئیره ئاوا مشوورى زۆرى بۆ
دەخۆن لەبەرئەوەى من داوامكردووه؟ نەخیر هەقال^{۱۱۱}. گویم لیبگره:
چیا هەر بە خۆى دەكەویتە ناو ناوان، ئەمەش وەنەبى لەبەر ئەوەبى
من و تۆ خۆشمان دەوى. تۆ لەویوہ رەنگە دۆخەكە بەشیوہ
راستەقینەكەى نەبینى. شلیز دەستی دایە لاپتۆپەكە لە هۆدەیهكى
دیكەى بنكه سادەكەى خۆیان وەژوركەوت. دیواری پشتهوہى خۆى
درزى دابوو، ئەوہى دەردەخست كه بە قور و كا دروستكراوہ،
ئەمەش خۆى شیوازیكى كۆنى سیستى هەواگۆرکى بوو. چیا
دەنگى یەكخەرەوہى ئۆپۆزسیۆنى لەیەكترازاوہ، چونكە ئەو بەلگەیه

لەسەر ئەو ھەموو شتیک لەو زۆنگاوەدا نغزۆ نەبوو، ھەر ھەروەھا خامەبەکی بزۆزی نایابیشی ھەبە.

پەبۆھەندییەکی پەچرا، بۆ خولەکیک پووی شلیتر بە شیوہەبەکی خالدار ھەر لەسەر شاشەکی مایەوہ.

چاکە، تۆ ئەم شتانە بکە: سەرلەبەری یادنامە ی چیا، شیعرەکان، پەخشانەکان، ھەموو شتیکێ تاپ بکە. منیش ھەموو نامەکان، ئەوانە لە ماوہی ئەو ھەموو سالانە ی رابردوو بۆیناردووم، پاراستووم، دەتوانم ھەندیکیان لێ بلابکەومەوہ. کاتیکیش ھاوژیندانییەکی بەردەدری، دەکرێ ھەندێ نووسینی نویشی بە قاچاغ بنیتریتە دەرەوہ. ئەگەر... نەک ئەگەر، بە لکو کاتیک ئەوان ھاتنەسۆراغت، پێیان بلێ تۆ نامەکانی ئەوت تەنیا بە دایباب گوتوہ، دەکرێ ئەوان بە یەکیکی دیکەیان گوتی ئیدی لەوێوہ بلابوینتەوہ. تۆ وھا رەفتار بنوینە وەک ئەوہی ھیچ شتیک لەبارە ی کاری ئینتەرنیت نازانی. ئەوان چاودیری تەلەفون و پەبۆھەندییە بیتەلەکانی دیکەت دەکن. ھەر کاتیک تۆ ھەموو نووسینەکانی ئەوت پۆستکرد، ئیمە یارمەتیدەر دەبین تا بە تەواوی بلابوینتەوہ. شلیتر، زۆر سوپاس. ھەر بە راستی من ئەمەم بە بێ تۆ پێ نەدەکرا. من ھەر نەشمەدەزانی لە کوێوہ دەستپێکەم.

لەیلا، بمبەخشە کە ئاوا پۆیشتم بەتەنی جیمەیشتی. بە گیانی دایکم، یەک دانە پۆژی دیکە لەوێ بمابامەوہ، وەکو شیت و دیوانان وە چیاوچۆلان دەکەوتم. ئاخەرکە ی تیگەیشتم ئەو ژمارە زۆرە لە ژنان بۆ خۆیان دەکوژن. ئاخەر پووم لە ھەرلایەک دەکرد ھەر بنبەست بوو.

"ئەرى ھەر بە راستى لەوئى دلخۆشى؟ بە راستگۆيى پىم بلى؟"
 "من درۆت لەگەل ناکەم. ئىرە لەسەرەتادا بۆ جەستەى من زۆر
 سەخت و تاقەتپروکىن بوو، بەلام ھەست بەوپەرى پەھامى دەکەم.
 تۆش ئىرەت بە لاوہ خۆش دەبى. ئىرە پرە لە پەپوولە و گولە
 کىتولیکە. لىرە رى زۆر دەبرىن و ماسى دەگرىن و تەکەى تەپوتازە
 لىدەدەين. باخچەى خۆشمان چى دەکەين و"
 "ئەدى کاتىک فرۆکەکانى تورک و ئىرانى دىن و بۆمبارانتان
 دەکەن؟"

"زۆر جارن بە زىرەكى بە سەرياندا زالدەبين و ئەوان ناتوان
 شوينمان بدۆزنەوہ، بەلام زۆر مایەى دلشکانە کاتى فرۆکەکان
 گوندنشىنان دەکەنە ئامانجى بۆمبەکانيان. لەيلا، ئەرى تۆ دەزانى؟
 راستىيەکە ئەوہى، ئەوان نايانەوئى ئىمە ھەر ھەموومان بکوژن.
 ئاخىر ئەگەر وەھا بکەن، ئەدى چۆن لە کاتى ھەلبژاردنەکاندا خەلکى
 خۆيان بخاپىنن و ئەگەر ھاتوو ھەندى "دوژمن" لە دەرەوہى بازنەکە
 نەبن؟ من ئىستا شتەکان زۆر بە پرونى دەبينىم. نەمانى
 نەژادپەرسىتى و فۆبىاکانى دیکە دەبىتە ھۆى نەمانى دىکتاتورەکان.
 چەکەکانى دەستمان لە ھەمبەر توپخانەى ئەوان ھەروەک يارى
 دەستى مندالان وايە، بەلام ئەوہى ئىمە لە پىناويدا وەستاوين ترس
 دەخاتە دلان. بۆيە تىشکۆى ئەوان زياتر لە سەر شىواندنى وىنەى
 ئىمەيە لەوہى بمانکوژن، جا ھەرواشيان کردوہ. ئاخى ئەوان لە
 رىى میدياوہ جەلەوى جەماوہريان لە دەستدایە."

"کەواتە دەقاو دەق تۆ چى دەکەى؟"

زور شت. شتی بچوک به لام باش. ئیمه دهچینه گوندهکان و ژنان فیزی دروستکردنی تورشیات فرۆشتیان دهکهین تا بیفرۆشن و ببه خاوهنی گیرفانی سهربهخۆ. ریگهی بهرگرتن له دووگیانبوونیان فیردهکهین. مندالان فیردهکهین چون بنهتهقه^{۱۱۲} بناسنهوه و خۆیانی لی بپاریزن. خۆت دهزانی له دواى جهنگهکهوه، ئهوه سی دهیهیه هیشتا کیلگه و مهزراکان له بنهتهقه پاکنهکراونهتهوه، هیشتا مندالان به هۆی تهقینهوهکانهوه دهست و قاچیان لهدهستدهن. ههندیکیشیان دهمرن. کهسیش نه مشووریان دهخوا و نه ههوالیشیان بلاودهکاتهوه، کهچی شتهکهش رووده. ههندی له هاوپیکانمان له گهله مهلای گوندهکان دادهنیشن و قهناعتیان پیدههینن بهلکو به خهلکی بلین کهوا خهتهنهکردنی کچان شتیکی راست و دروست نییه. پیاوانی لادی فیردهکهین زیدهپووی له راوکردن نهکهن و ناگیان له پاراستنی سروشت بچ.

ئهدی چی روودهدا کاتی پاسدارانی ئیران بهسهه
ریکخستهکانتدا دهدهن؟

کاتیک یهکیک ئاشکرا دهبی، ئهگههات و نهگیرین ئهوا تهقلی
ئیمه دهبن یان دهچنه دهرهوه و لهوی دریزه به خهبات دهدهن،
بهلام له ناوخۆ ههمیشه ئهندامی نوی دینه پرزهوه. لهیلا ئهوه خهلکه
لهوه زیاتری لهدهست دی که من و تو دهیزانین. یان لهوانهشه
ئهوانه لیهاوو و بهتوانان ئهوان تهقلی شوپش بن، چونکه به تهنیا
بواری هیچیان بۆ نارهبهسی.

ئهری چیا ههموو ئهوه شتانهی دهزانی، وا نییه؟

^{۱۱۲} بنهتهقه: مین، لوغم.

بەلئى زانىيوپەتى، بەلام ئەو مەيلى پتر بەلای کارکردنى بە تەنيادا دەچوو. حەزى لەوہەنيپە ملکہچى فەرمانەکان بئى. گوئيگەرە، من ئيميلئىكى ھاوبەشم دروستکردووہ، دەکرئى ھەردووکمان بيبينين، منيش ھەموو پيشھاتئىكى تازە لەوئى دادەنيم، لئى ھەرگيز بە ئينتەرنيتئى مالى خوتان ئەم ئيميلە مەکہرەوہ.

شليز لئيوہکانى بە شاشەى لاپتوپەکہوہ نان.

منيش ماچئىکم بۆ ھاويشت. ئيمە ھەردووکمان لاپتوپەکانمان لە باوہش گرت و پئىکەنين.

من چەند لاپەرہى پوژانەى يادنامەى چيام تاپکرد، لاپەرہىكى فەيسبوکم دروستکرد، لەگەل بلوگەکہم لينککرد و وشەکانى ئەوم تئيدا بلاوکردنەوہ.

من ھەموو پوژەکہ ھەر بە ديار کۆمپيووتەرەکہوہ دانيشتم و زور وينە و وتار و ئەو چيروکانەى بە پئى توانا بۆم دۆزرانەوہ، پۆستمکردن. بە دواى مالپەر و بلوگەکانى تەرخان بۆ زيندانىيە سياسىيەکاندا گەرام و زانىيارىيەکانى چيام تئيدا ئاخنين، ئيميلم بۆ ئەو چالاکوانانە نارد، کہ ناوہکانيم دەدۆزىنەوہ و داوام لىکردن بە لکو بەرگرنامەيەک بۆ براکہم ئامادەبکەن، ئەو کہسەى تاوانەکہى ھەر ئەوہ بووہ گوايە ياوہرىيە کہسئىک بووہ کہ بە مۆبايلەکہى گرتەيەكى تۆمارکردووہ تئاييدا پياوہکانى حکومەت خەلک دەکوژن.

شليز بە پئىچەوانەى منەوہ دەستى بە ھيلى ئەنتەرنيتئى بئى سانسۆر رادەگەيشت، ئەويش ھاتە پال ھەولوتەقەلاکان و ھەقالەکانى خۆى بەگەرختن تا وتەکانى چيا بکەنە توركى،

عەرهەبی، ئەلمانی، فەرەنسی، ھۆلەندی و زمانی زیاتریش. بە ھۆی ئەوھێ حیزبەکەئێ ئەو ئەندامی چەپخوایەیی زۆری بۆ لای خۆی راکیشابوو و ھاوسۆزیشی لە ھەر چوار کەناری دونیایین نەخاسمە ئەوروپا، ھەبوو، بۆیە رایەلەئێکی پەیوھەندی ئینتەرنیٹی قەبە و بەرفەرھوانی بەگەرخست.

ئیدی و تەکانی چیا بلاو بوونەوھ.

ھەفتەئێک دواتر کاتێک دایکە زەنگی لێدا، لە توورپەییان ھەر ئاگری لێدەباری، ئاخر من سەبارەت بە چیا درۆم لەگەل کردبوو، بۆم دەرکەوت شلێز راستیدەگوت لەبارەئێ ئەوھێ نووسینەکانی چیا دەتەقنەوھ.

" دایکە، من ویستم بە نەگوتنی ھەوآلە ناخۆشەکە لە جەلتەئێ دل بێتاریزم. ھەر خەریکبوو منیش بکوژئێ، ئاخر نەمدەزانئێ لە کوئێ، ئایا سەلامەتە ئیان تەنانتە ماوھ ئیان نا. ھەرچئێ دەربارەئێ درۆ کردنیشە، ئەرئێ تۆ ھەرگیز کەتتە سیکسیئێ کەت لەگەل قەلەکەت بە بابە گوتووھ؟" لە کوئاییدا پووبەرووی بوومەوھ. ئەویش ھەناسەئێکی قوولئێ ھەلکیشا.

"ھەلەئێک بوو کردم. ھەلەئێکی کاتئێ بوو. ئیستا بە تەمآئێ لەناوجەرگەئێ ئەم تەنگژەئێ دا پئێ بئئێ؟ ئایا بە نیازی جەلتەئێ دل تووشئێ باوکت بکەئێ؟ ئەو وئیران بووھ. کاتئێ ھەوآلئێ چئای بیست، ھەر وەک ساوایەک خۆئێ لە گەوز دەدا"^{١١٢} و چەندین سەعات ھەر گریا و شین و پۆرپۆئێ بوو.

^{١١٢} خۆ لەگەوزدان: خۆ بانگلوژکردن، خۆ غلورکردنەوھ، خۆ لە عەرد وەردان.

ئەو بوو لەو ئانوساتەى تەلەفۇنەكەدا تېيىننامەيەكم لە سەر جامى كوشكە كتىبفرۇشيبەكەم دا و نووسىم: "دواى پىنج خولەكى دىكە دىمەو"، ئىنجا خۆم لە پشت مېزەكەمدا شارەدو. لە دەنگى دايكەدا پەيم بە ترسەكەى ناو دلى برد. "نەخىر دايكە. بە تەما نىم ئىستا هىچ شتىكى پىن بلىم. هەر بۇ ئەوهم بوو بلىم هەندىك شت وا باشتە نەگوتىن."

گوتى تەلەفۇنم لە تىفى و رادىوكانەو بۇ دەهات و بە دواى ئەو دا دەگەپان زانىارىيم لە بن سەر دەربەيىن و دەيانپرسى: "ئەرى كەى چىا ئازاد دەكرى؟"

هەر لەوى و بە دەم قسەكردنەو بۆرژام. "دايكە، كاتى غەرىبە زەنگت بۇ لىدەدەن، تۇ دەبى دەستبەجى تەلەفۇنەكەت دابخەى. باشە؟ لەبىرت بى، شتەكە سەلامەت نىبە. تەلەفۇنەكە لە واپەرەكە دەربەيىنە يان ژمارەكەت بگۆرە. خۇ تۇ ناتەوى لەو تەمەنەدا بچىبە زىندان؟ لەگەل هىچ كەسىك قسە مەكە، تەنانەت لەگەل يەك كەسىش. خۇ ئەگەر وەها بكەى ئەوا ئەوان ئەشكەنجەى چىا دەدەن. خۇ يەك وشە بەسە تا كىشەوبىشەى زۆر بنىتەو."

"باشە من چى بكەم؟ خەلك لە دەرەكەمان دەدەن. ناسىاوەكان، دەروجىران و كەسوكار، هەمووان هەوالەكەى چىايان بىستووە."

قاچەكانم لەبەر نوشتانەو لە پشت مېزە شلۇقەكە دەستى بە ئازار كرد، بەلام خۇ شادىبەك روخسارمى داگرتبوو. من دەبووايە بزەى نىو دەنگم بشارمەو. ئىدى كەوتەو سەر قسان: "هەر ئەوئە وەلام مەدەرەو. سوک و ئاسان دەكرى ئەوان شۇفار بن. خۇ ئەگەر وەهاش ديار بى دۇستىش بن، ئەوا لە بىرت بى چۆن

دراوسیکهت خه بهری بابهی دا و ئیدی ئه وانیش به سهر ماله کهی
تویان دادا.

ئیمه ده مانه وئی سهر دانی بکهین.

من هیشتا نه متوانیوه ببینم، کاتی هه ولی سهر دانکردنی
ده ده مه وه، پیت راده که یه نم. هه ندیک ئارام بگره تا ریکیده خه م.

من به هه موو که سیک ده لیم کوره که م بی خه تایه.

هه لبه ته وایه. هه موو که سیش ئه وه ده زانی. بویه تکایه، کاریکی
وه ها نه کهی کیشه ی زیاتری بۆ دروست بی. ههر هه مووشی به نده
به درکاندنی وشه یه ک لای که سیکه هه له وه.

باوکت ده لن، پیوسته تو بیته وه مالی. به ته نیا ژیان له وئی بۆ
تو سه لامهت نییه.

تازه به تازه خۆم لی به خاوهن ده کاته وه؟

تکایه له یلا. باوکت ده یه وئی بگرینه وه هه له بجه.

نایابه! ئه مه بیرو که یه کی زور به جیه. برۆن. ئه م ولاته جیهیلن.
له وئی کیلگه یه ک بدۆز نه وه. من و چپاش به دواتاندا دیتن. ده مانه وئی
به یه که وه داره نار بچینن.

دایکه به هه نسکه وه: هیشتا نا! ناتوانین چیا لیره به م جوره
جیهیلن. دوا ی ئه وه ی ئه و ئازاد ده کری. ئه ری به راست که ی ئازاد
ده کری؟

دایکه، من ده بی برۆم. ئیدی ته له فۆنه که م دانایه وه. ئه ژنۆکانم
سر بوو بوون. دیسان ده رکه ی کوشکه که م کرده وه و تا سه عات
هه شت له سهر کار بووم.

پاش داخستنی کوشکه که، بۆ دهستگه‌یشتن به ئینته‌رنیت به سواری پاس چوومه قاوه‌خانه‌یه‌کی ژیرزه‌مین، ئه‌وه‌ش له‌یه‌کی له سهردانکه‌رانی زیندان پیمگوترابوو که ببوینه هاوړی. قاوه‌خانه‌که له بنهومی مه‌لبه‌ندیکی بازرگانیی گراندا هه‌لکه‌وتبوو، به‌لام ئه‌وه هه‌بوو ئه‌نته‌رنیتی بی چاودیری و به خیراییه‌کی زور بۆ هاموشۆکه‌رانی دهسته‌به‌رده‌کرد، ئه‌م شته‌ش له قاوه‌خانه ئاساییه‌کان ده‌ستنه‌ده‌که‌وت. نیو قاوه‌خانه‌که تاریک و تووژالیک مژ و به دووکه‌لی جگه‌ره بالکیش بوو. روشنایی هه‌ر له شاشه‌ شینه سه‌وزباوه‌کانه‌وه ده‌هات. هه‌ر هاموشۆکه‌ریکیش هیدفونیتیکی له گوی کردتبوو، سه‌ری به‌سه‌ر شاشه‌که‌دا گرتبوو، به ته‌واوی ناگای له خوی نه‌مابوو. ئه‌و کاته‌ی ریگه‌ی خۆم به‌ره‌و میزه به‌تاله‌که‌ی گۆشه‌که ته‌یکرد تا سه‌یریکی ئه‌و ئیمیله‌م بکه‌م که شلیز بۆی ریکه‌ستبووم، تیبینی چاوه قورسه‌کانی پیاوه‌کانم کرد و خۆشم به دوور گرت له‌وه‌ی سه‌یری شاشه‌ی کۆمپیوته‌ره‌کانیان بکه‌م.

به‌لی هه‌موو ئه‌مانه‌م بۆ هاتبوو: کۆمینتی ده‌ستخۆشی و هاوسۆزی و نامه‌ی لایده‌کان، ئه‌وانه‌ی سه‌ردانی ماله‌په‌که‌یان کردبوو، ئه‌و ماله‌په‌ره‌ی من و شلیز نووسینه‌کانی چيامان تیبیدا پۆستکردبوو. هه‌ر به راستیش خه‌لکیکی زۆری له ده‌وره‌دا خربووبوووه. له‌وه‌شه‌وه پرینتکردنی په‌يامه‌کان بۆ من مایه‌ی سه‌رئیشه بوو که‌ر هاتبوو لیم گیرابان، بۆیه دانیشتم و په‌يامه‌کانم جارێک و دووان و زیاتر خویندنه‌وه، هه‌ولمدا ئه‌و دێره‌ گه‌رمه‌ هاوسۆزیانه له‌به‌ر بکه‌م. په‌کیک نوسیبووی، وشه‌کانی چیا، ئه‌ندیشه‌ی ئه‌و، توانستی ئه‌و بۆ که‌یاندنی ژان و ناسۆری ئه‌وانی دیکه کردوویه‌تیه هیمای زیندانه سیاسییه‌کان.

ئەوئ شەوئ بە فرمىسكەوہ قاوہخانەكەم جىھىشت. ئەوہ بوو بەككك لہ كوروكالەكان لىئى پرسىم: "چىہ دەلىئى يارەكەت لہ خشتەئى بردووى؟"

نارەزايەتبيہكانى دەرەوہئ زىندانى ئىئفن سەرنجى نئودەولەتى بۇ خۇئ پاكىشابوو، لہ دونىاي بەرفرەواندا سەركۆنەئى زۆرى ئىزان لەسەر جۆرى رەفتار لەگەل كەسوكارى زىندانىيە سىياسىيەكان كرابوو، ئەمەش لہ دويدا واىكرد دەسەلاتداران رىگەئى زىاترى سەردانىكردن بەن. لہو نئوہشدا تاكە بەلگەيەكيش لہ دژئى چىا نىشاننەدرا! ئىدى خەلك و كاربەدەستانىش وەك يەك زانىان ئەو بئى تاوانە.

كاتىكىش لہ كۆتايىدا و لەپشت شووشەبەندى ئەستورى پەنجەرەوہ چاوم بە چىا كەوت، ۱۸۲ رۆژ بەسەر ونبوونەكەيدا تىنپەرىبوو، ھەنسك و فىنگە فىنگى خۆم پىن جلەونەدەكرا. ئاخىر چۆن دەمتوانى وەھا بكەم؟ چاوە ھەنگويناكانى شىن و مۆر ببوونەوہ، پىستى زەردەلگەرابوو، باسكە راستىشى لەبەر لىندانى كارەبايى دەلەرزى. پوومەتەكانى چالبىوون، پىرچەكەشى كە پىنشتەر تەواو پىر و رەش بوو، ھەنووكە بۆز و بەرەو سەرەوہ ھەلكشابوو، پووتابووہوہ. پىشە بىسەرەوبەرەكەئى بە پىرشوبلاوى زۆر درىژبووبوو.

ئەوئش نەيتوانى رىئ لہ فرمىسكەكانى بكرى و ھەردوو لەپى خشتە سەر پەنجەرەكە. وتە شىرىنەكانى چىا بە دواى مندا ھاتن، لەگەل ھى منىش تىكەلدەبوون. منىش پىر بە دەم كۆتم دلەكەم"^{۱۱۴}

ههلبهت له جارن پرماتربوو، که سه یرم کرد ئه ویش به دواى مندا
 گوتیبه وه "دله کهم" له کاتیکدا ئاسوودهیی به نیو هه موو
 که ردیله کانی بووندا گوزه را، نه ده کرا له وه دنیا بووم ئاخۆ له و
 خوشه ویستیبه دا من وه رگرم یان نیره.

چیا به لیو بزواندنه وه پرسى: "چۆنى خوشکه کهم"؟ هه رچه نده
 شووشه به ندى ئه ستووریش له ئیوانماندا بوو، به لام وای نواند که
 فرمیسه که کانم ده سپرته وه. ئیمه به یه که وه هه م پیکه نین و هه م
 گریاین. ئه و ده ستی له سه ر دلای دانا، دیسان به لیو بزواندنه وه
 گوتی: "ئای چه ند به بینینت دلشادم."

"ههروه ها ئه زیش." ئیدی پیو یستمان به وشه نه بوو بۆ ده ربرین.
 هه ر ئه وه نده مان به س بوو چاو ده چاوی یه کدی ببرین، ئه مه ش
 دلمه ندرین شت بوو له دونیادا.

ئینجا دهستم دایه مایکه که تا قسه بکه م. " ئه ری چیه، ده لئی
 ماسولکه ت په یادکردوون، وا نییه؟" خو ئه و نو کیلۆش دابه زیبوو،
 ئه گه ر له وه ش پتر نه بووی.

"ئاخر هه موو رۆژیک نزیکه ی هه زار جار شناوی زگ و سیسه د
 جاریش یاری شناوی پشت ده که م."

"گیانه که م، ئه مه بۆ تو زۆر باشه. چیا، چیا گیان. ئه مه هه ر زۆر
 بۆت باش ده بێ." منیش چه ناگه م له سه ر په نجه ره که دانا و ئه ویش
 له پی له ویدیوه وه بۆ دریزکرد. من زۆر تینووی بینینی بووم،
 هه نووکه ش له به رده م نیگای ئه و نه وسنم، به هه موو

وردەكارىيەكەو دەقەتى دەدەم و دەخۆمەو، ھەموو خالەكانى،
ھەموو قەتماغەى برىنەكانى لە شىن و مۆرىيەو بەرەو زەردى
دەرۆن.

تۆ ئەم مەتەلە ھەلپىنە، يەكې لە ھاوژوورەكەم زۆرى لەسەر
شىعر دەزانى. من زۆر لەو شىعرانەى بۆم دەخوینتەو
لەبەرمکردوون. شىعرەكانى ئەو نەرمە گۆرانىيەكانى تۆم
بىردەخاتەو. لەيلا، شتىكى زۆر خۆشە. ھەرگىز وەھام نەدەزانى.
ئای كە شىعر چ دەرمانىكە لە تەنبايى. خۆت دەبىنى، خۆ ئەگەر لە
شونىك، لە دوورگەيەك گىرتخواردى و ھەر بە تەنبا مابىتەو،
شونىك كە چۆل و دوورەدەست بى، ئەوا دەتوانى شىعر
بخوینتەو ئەوسا دەبىنى، ئای لەو! ئىدى تەنبايى دەپەوتەو.
كاتى ھاتمەدەرەو، دەبىنىن ئاخۆ كامەمان زۆرتىن غەزەلى^{۱۱۱}
لەبەرە.

لە دوورگەيەكى چۆل و دوورەدەست يان لە زىندانىكى
تاكەكەسى؟

ئۆو، من دەبىمەو. خۆت ئەمە دەزانى.

كاتىكىش كاربەدەستان لىنەگەران بۆ ھەفتەى دواتر بىيىم،
ھەرەشەى ئەووم كرد سەبارەت بە نىشانەكانى ئەشكەنجەى سەر
جەستەى براكەم بە مېديايى بيانى بلىم. ئەوانىش بەلپىنى ئەوەيان
لپوەرگرتم، لە بەرانبەر سەردان و تەلەفونى ھەفتانە لەگەل چىادا،
ئەو شتە بە "مېديايى دوژمنان" نەلپم. منىش قايلبووم.

هر زوو من و چيا كۆد و هيمای زمانیکمان داهيتا، وشه تهنيا به ليو بزواندن و نووسين به سهري په نجه له سهر شوشه بنده که. ئيمه له سهر نه وه کۆک بووين هر کاتيک نه و نازاد کرا، ولات جيهيلين و به ليني شماندا پهره به توانای فیربوونی ئینگليزيمان بدين. نه مهش وای لیکردم پتر سهيري فيلمه سينه مایيه کان بکه، که بووه مایه ی خاگردنه وهی دهمارگرژی و حاله تی په شيويم. ئیدی شهوان به بی حب و دهرمان خوم لیده که وت.

چياش په خشانی نویی له زیندان نووسين، قه لم و کاغه زيشی به نرخیکی ده هینه زیاتر له پاسه وانه هیروگیله کان ده کړی و له تله فونیشدا بوی ده خویندمه وه. منیش هه موو تله فونه کانی نه وم تو مارده کړدن و قسه کانیم وهرده گیزان و هر ده مخویندنه وه و ده مخویندنه وه تا نه زبهرم ده کړدن.

پوژنيکیان چيا وینه یه کی په ونه قدری شاری سنه ی کيشا، که لاریزانی پایز، شتگه لیک له په نجه ره ی زیندانه که یه وه نه یده بینی، به لکو به خه یال کيشابووی. به شیوه یه کی گشتی له په خشانه کانیدا تهنيا و تهنيا ناماژه ی بۆ کویره وه ریی خوی کردبوو؛ له بری نه وه زوری له باره ی ساته کانی که وتنه داوی خوشه ویستییه وه نووسی، یان کاتی گوینگرتن له گورانییه نه وینییه کانی عه باسی که مهندي و پوژگاری شاخه وانی له شاخی ناویهر. تهنيا نه وکاته یش له یاده وه ریییه کانی هه لبر، که تالای خوینه که ی به ریکه وت قووتدایه وه و خه ریکبوو بیخنکیتنی.

"پاسه وانه که ی زیندان هات دلنیا بیته وه تا بزانی ناخوا دوا ی لیدان و کوتانه تونده که ی دوايين جار ماوم، من دهمزانی نه و حه زده کا

لەبەردەستی لیکۆلەرەکاندا بمرم نەوێک لە بەردەستی ئەودا. لە پێی دیوارەکانی زیندانیشەوێ گۆیم لە دەنگی موزیکی شادی ئاھەنگی ژنھێنان بوو. پاسەوانەکە نەیدەزانی. نەیدەتوانی درک بەوێ بکا، کە موزیکەکە دالغەمی بۆ داوەتی شایێ خۆم ھەلفراند، لەوێوێ لە سەرچۆپییەوێ دەسماڵم رادەوێشانند و بە شاباش و خۆشییەوێ، شاباش لە سەر ھەموو مالباتی زیندانییەکان، ئەوانەیی چاوەرپێی گەرانەوێ و دەستلەملانیی مندالەکانیان دەکەن. خۆشی و شاباش لەسەر ھەموو ئەو ژن و پیاوانەیی ژیانی خۆیان خستۆتە سەر لەپێ دەست تا گۆرانکاریی بەھیننەکایەوێ.

ئیمە ئەو وتە بە جۆشانەمان خستە نیو توپی تامەزرۆی ئینتەرنیئەتەوێ. یونیسێف، پین^{۱۱۷} و یەک دوو ریکخراوی نیوئەوولەتی دیکە لەبارەیی چیاوێ لیدوانیان دا.

دەزگای ھەوالگریی بۆ سین و جیم بانگی کردم و منیش لە وەلامدا پیمکووتن رایەلەیی ئینتەرنیئەت ریتسا و قانونی خۆی ھەبە. من گوتم، ھیچم بۆ گووتن سەبارەت بە بلابونەوێ و تەکانی چیا نیبە. چیدی لیتیان نەدەترسام. خۆ ئەگەر ھەر شتیکیان لێ کردبام، ئەوا فشاری سەریان بۆ ئازادکردنی چیا پتر دەبوو.

کاربەدەستان ناچاریان کردم بچمە سەر شاشەیی تەلەفزیۆنی دەوولت و لیدوانیک بەدەم بەوێ براکەم لەم چەند مانگەیی دواییدا رەفتاریکی شیاوی لەگەڵدا کراوێ و رینگەیان داوێ پزیشک بیبینی ھەروەھا سابون و کەرەستەکانی شوشتن و گەرماویان بۆ دا بیکردووێ. ئەمەش ھەر تەنھا ئەو کاتەیی کە ئەو ئەم شتە

سهره تايپانه ي پيڼگه يشت- ئاخر زيندانپيه سياسييه كان، به پيچه وانه ي خودي قانونه كانى ئيران، لىي بينه شكرابوون - منيش قايلبووم له بهرنامه كه ياندا دهر بگه وم. له په خشى راسته وخوشدا من توتى ئاسا قسه كانى نه وانم وتته وه و هيچم لى زياد نه كرد، هر چه نده ميدياكاره بهر پرسه كه ي نه وان بينه وده هه وليدا بمخاته سهر نه و قسه يه ي بلتم، گوايه ميديا نيوده وله تيبه كان سه باره ت به باسكردنى رهوشى زيندانه كانى ئيران پينان ليه لبريوه و هه رزه گويى ده كه ن. من هه ر نه وم دووباره كرده وه گوايه هيچ دهر باره ي نه وه هه واله ميديا يپانه ي جبهانى نازانم. كاتيكيش بيژه ره كه له ميانه ي په خشى راسته وخودا ئامازه يه كي وايدا كه من وهك كالقاميگ دهر بخا، ليمپرسى، "ئه رى بوچى نه تپرسى ئاخو چند ره ژوى پيچوو تا سهره نجام براكه مم بينى؟ ئايا ده ته وى بزاني كاتى بو يه كه مين جار نه وم بينيه وه، له چ حالئيدا بوو؟"

هه ر له و كاتدا بوو گوتى: "كاتى بهرنامه كه ته واو بوو."

شليز به به دهر كه وتمم له ميديا ي ده وله ت خوشحال نه بوو. نه وه له و بر وايدا بوو هه رده بى چيا كه وتيپته بن فشاريكي يه كجار زوره وه تا "دانپيدانيكى" ساخته ي لى دهر بهينن. ئاخر هه ندئى له هاوريكاني نه وه زيندانى سياسى بوون و له باره ي رهوشوينى ئيران بو هه لسوكه وتكردن له گه ل زيندانيان ده زانى.

پاريزه رى چيا زهنگى ته له فونى ليذا.

بەندى بىست و پىنج

جومگەى بازندى دەستم توند گرتبوو تا لىنەگەرېم خوئىنى لى
بتكى دواى ئەوەى لەسەر ناوگەوە چىمەنتۆكە بەرببوومەو،
هەرچەندى دەمكرد و دەمەيتنا هەراوزەنەى خەلكەكە بەرى پى
گرتبووم، ئىدى پالم پىنوەنان تا بۆ پىشەوە رېگەى خۆم بگەمەو. لە
دەرەوەى دادگاگەش بە لاچكى لەچكەكەم قامكەكانم بەستەو و
پەستانى توندم خستەسەر، بەلكو بەر بە شلە سورە رڙاوەكە بگرم.
هەوالە حەپەسینەرە و تاسینەرەكەش سەريان كرددبووم و هەستم بە
ئازارى دەستم نەكرد.

هەوراز، كۆرە بچووكەكەى فەرهاد دامىنى مانتۆكەى گرتم و بە
كوردى لىنى پرسىم: "شەهید نامرى؟"^{۱۱۸} دايكىشى بۆ نىشاندانى
پالپشتى لە دەرەوەى دادگا چاوەرپى دەكرد.
"چى؟"

"شەهیدى رېگەى ئازادى نامرى"^{۱۱۹} ئەم جارەيان وەها وشەكانى
گۆكردن وەك ئەوەى لىدوان بى نەوەك پرسىار. مندالە بچكۆلەكە
هەر ئەمەى دووبارە دەكردەو: "شەهیدان هەرگىز نامرن.
تىكۆشەرانى ئازادى هەرگىز نامرن."

Shahid namre? ^{۱۱۸}

Shahid regai aazadi namre. ^{۱۱۹}

منیش هاوارم به سهردا کرد: "بیدهنگ به! دهمت داخه." بهئی هر
 بهکسر دواى ئهوهى پاریزهر بانگی کردمه نووسینگهى خوى تا
 برپارى لهسیدارهدانى چيام پى رابگهیهنى، لهو کاتهدا دوا شت که
 ویستم گویم لیئی قسه دووبارهکهى ئهو منداله بچکولهیه بوو که
 گوئی: "شههیدان ههرگیز نامرن."

منیش دهسته خوین لیتکاوکهکم له ههوادا بۆ راوهشانند و گوتم: "
 کورپژگه، گویم لینگره، ئازادى بى یان ئازادى نهبى، کاتیک کهسیک
 دهمرى ئهوا دهمرى، جاریکى ههرگیز ناگه رپتهوه. بیرت بى."

هه وراز هه ندی سهرى خوى لارکردهوه، سهیرکردنى چاوهکانى
 هاوشیوهى براکهم بوو کاتى لهو تهمه نه دا بوو.

دانه ویمه وه تا ئاستى دهموچاوى ئهو، ئینجا پیمگوت: "چیا نامری.
 ههروهها باوکی توش نامری، باشه؟ ئیمه رزگاریان دهکهین. ئهوان
 هم دهمینن و هم ئازادیش دهکرین. گویت لیمه؟" په نهجهکانم لهسهر
 دهفهى شانى منداله که گیرساندنه وه، لهوانه یه زوریش به توندی بى،
 بهلام ههر به په شیوى سهیری دهکردم.

هه ورام، برا ههراشتره کهى، ههنگاوینک هاته پیتشه وه و لیم پاما.
 منیش په بيم به کوره که برد. داکیشیان به دیارکهوت و دهستیکی
 لهسهر شانى کوره کهى دانا.

من ئه م به دایکه که گوت و گویشم له دهنکه له رزۆکه که شم
 بووه وه: "تو نابى منداله کان فیره ئه و شتانه بکهى. تو نابى وهها
 بکهى."

"ئاخر ئه دى به مندالیکى چهوت سالان بلئی؟"

من لهوئ پڙوښتم و دهستم له تاكسيهك راگرت. ناخر هيچ
وهلامم پښه بوو.

هر ته نيا دواى تپه پښوونى چند تاكسيهكى به تال كه بوم
رانه وهستان، له وه به ناگاهاته وه فرميسك و ماسكاراى چاوم
به تيكله لى به ده موچاومدا دینه خواره وه. دلوپه خوینی گوره ش له ژير
چمكى له چكه كه مه وه كه له دهستم به ستبوو، دزه يانكرد. هه ستمكرد
هه نديگاوى ده بووريمه وه. به سه رده ستم ده موچاوم سپرى و
ده ستيشم له ناو كوشم دانا. له كوتاييدا تاكسيهكى رهنگ پرته قالى
رايگرت، خاوه نه چاويلكه كه زور پيربوو، به ئاسانى نه يديه ينى له چ
حال و پوژنيكدمام. منيش خوم هاويشته نيو ترومبيله كى و
ناونيشانه كه م پيدا و داوام ليكرد به په له بمگه يه نئ. من ده بووايه
بگه مه وه ماله وه، خوم بگوړم و يه كسهر ريگه ي زيندانى ئيشين
بگرمه وه بهر. ورده ورده دهنگى مه كينه ي ترومبيله كه به سه ر ترپه ي
دل م زالبوو. ئيدى پشتم دايه وه تا سه رم بهر پالپشته سه رى گوشنى
سه ياره كه بكه وئ و هه ندى به سه سيمه وه.

من به ته ما نه بووم مستيك له و پارچه شوشه ديگوره ي سه ر
میزی پاريزه ره كه بدم، نه گه رچى هيما خاپينه ره كه ي دادپه روه رى
ته او هه راسانى كرده بووم. لئ كاتئ پاريزه ره كه هه واله كه ي دركاند،
كاتيك گويم لئ بوو گوتى چيا به تومه تى تاوانى هه ليه ستراوى
موچاره به^{۱۱۰} تاوانباركراوه كه مه به ست لئى "دوژمنايه تى خودا" بوو
- سزاي ئه و تاوانه ش مه رگه - ئيدى جله وى خوم له ده سندا، توند
چه پوكيكم له ته رازوه شوشه ييه كه ي به رده مم دا و شكاندم.

ههروهك ئه و پشيلهيه دهقوژبن ئاخراوهى كه ئارهزوى دهخواست
وابزانن شيره، ئىدى هزرم كهوته نوزه نوز و پهلهاوپشتن

به گه رانه وهم بۇ ئه پارتمانكه، جلهوم كه وتبووه دهستى
غهريزهيهك: "گورينى قهيتانه په مەيهه كهى پيلاوه كه م به قه يتانينكى
رەش. هيتانه دهرى سه رپوش و له چكيني رهش به شينهويهك گشت
تاله كانى قزم، كه هه مووى ماشوبرنجى بووبوو، بشاريته وه و ديار
نه بن. كۆكردنه وه و توندكردنى پرچم له پشته وه و به نزمى به ستنى
تا وه ها ديارنه بى كه به تۆقه قايمم كردوه، ئينجا به ته واوى خۆت
له عبا ره شه كه ت وه رپيچه وه." من ئەمەم به دەنگ دەگوتە وه تا
له بيرم نه چن و تيشكوى خۆميان بخه مه سه ر. پيويستم به وه بوو له
به رده م ئەم جفاتە "پاكيزه يه دا" زه ق دهرنه كه وم. "هه موو هيمايه كى
ميينه يت له بن عه بايه كه ت بشاره وه. دهى بزره به." به گه ران له نيو
چه كمه جهى دۆلابه كه مدا، جووته دهسته وانه يه كى ره شيشم
دۆزينه وه، سه ربارى له ده ستردينان نازارى ده دام، لى هه رچۆنيك
بى قامكه هه لاوساوه كانم تى ئاخنين.

ئينجا به هه له داوان خۆم گه يانده سه ر شه قامه جه نجاله كه، به لاي
دارگيلاسه پر له چروكاندا رويستم، تيشكوى هزرم هه ر به ته نيا
له سه ر ئه و راستيه رژدبوو، كه رۆژه كهى هات - له كۆتاييدا، له
دواى ئه وهى نۆزده جاران داواكاريم پيشكەش كردبوو - به وهى چيا
رووبه روو ببينم، نه وهك له وديو شووشه به ندى په نجه ره وه. ديدارى
رووبه رووم وه رگرت بى ئه وهى پيشه وه خته دايكه و بابەش
ئاگاداربه كه مه وه تا سه فه ره كه بكن. ئه وان زۆر به توندى بۇ ئه وه
تیدهكۆشان؛ دايكه تامه زروى ديتنى من و چيا بوو، هه رچى بابەشه

هيند شاناز بوو كه نه يپه وئ سهر داني مالي كچه حاشاليكراوه كه ي بكا، نه و نه دهش موفليس بوو كه نه تواني هوتيليك بگري. دؤخه كهش زور له گه لم ده هاته وه؛ ناخر مهيلم له سهر نه وه نه بوو نه و چند خوله كه كه مانه ي ريگه دراوه بو بينيني برا كه م له گه ل كه سي ديكه دا به شيبكه م.

هورني ترومبيلان، جهنجالي ريگا، پروداوه كان و سهختي په رينه وه و گه يشتن له بهر قهره بالغى ريگاوبان، هيچ له مانه كارى نه كرده سهر نامانجى نه ركه كه م. خو نه ده كرا ميژوو بگورم، نه شده كرا ناينده جله وبكه م، به لام خو ده كرا چيا رزگار بكه م. من هر ده بن چيا درباز بكه م. خوا ده سته درازمان بووبوو. هه روه ها هه موو كه سيكي ديكه ش. هينشتاش تا دوا هه ناسه ي ژيانم نه مده ويست چوك دابده م.

دواي چه ندين سه عاتي بن كوتا وه ستان و چاوه پروان كردن له ريزى جوراوجوره وه، رينوينيكرام بو قاوشيك، له وئ زياتر چاوه رې بى، خو شم له نيگاي پاسه وانه كان بدزموه وه، چند باره خو م بپشكنمه وه مه بادا داوه موويه ك له نيو حيجابه كه مدا هاتيبته ده ري. عه باكه م هر له ته وقى سهر تا قوله پي دايپوشيبووم.

له بهر چاوى پاريزوانانى هوه له حق، كه سوكارى زيندانى يانى سياسى مينش و مه گه زى كومه لگا بوون، ده بووايه له ناوبيرين. ناخر جه لاله لاله هوش به ده سكيك سميله وه پالپشتيان بوو.

مينش هر له بهر خو مه وه به بيده نكي ده مگوت و ده مگوته وه: "چيا ده بن بميني؛ چيا ده بن نازاد بگري." هه موو بيروكه كانى ديكه م له ميشكى خو م هاويشتبووه ده روه وه تا نه وكاته ي سه روسيماي

به خۇداشكاوى براكه م له كۆتايى دالانه كه دا لى به دياركه وت و به لهنگى^{۱۲۱} به ره و رووم هات، پاسه وانىكى چوارشانهش ياوه رى ده كرد، كه چوار جاران هيندهى خۇى بوو. دياربوو پياوه كه خۇى به كولونيا شوشتبوو. ئيمه يان بۇ كونجىكى بچكولانهى نيو چوار ديوار رينوينى كرد؛ تاكه شتيش كه لىنى بوو، ته خته به ندىكى رهنگبزپكاو بوو.

چيا به دهنگىكى ئه وهنده نهرمونيانه وه گوتى: 'له يلا گيان! گوله گيان^{۱۲۲}'. ئىدى ئه مه دلنيا بوونه وه بوو له وهى به ته نيا دهنگه كهى دهرمانى دهر دم بوو. منيش باوه شم پيدا كرد، بۇنم كرد، ئومىدم خواست دهنگه نهرمه كهى نه برپيته وه.

ئو پرسى: 'ئهرى چۇنى؟' به ئاسته ميش باسكه كانى جهستهى منيان پيراده گيرا، وهك ئه وهى له ئاميزگرته كه هه موو هيزوگورپىكى له به ربرپىنى و دايدوشيبىن. به رمدا و ته نيا دهسته زبره كانيم گرت، خۇم وها لىكرد وهك ئه وهى سه رنجى ئه وه م نه دابى كه شه ويلاگهى شكاوه بۇيه قسهى به نارۇشنى له دم دپته دهره وه.

ئىدى روومه تى، چاوه كانى و هه نيه كه يم راموسى. گوتم: 'ئهى به قوربانى چاوه كانت بم، چيا گيان^{۱۲۳}'. ئه م قسه يه م دووباره كرده وه. وشهى سۆز و خۇشه ويستيم به گويدادان، ئه و وشانهى هه رگيز پيشتر پيمنه گوتبوون، به لام ئيستا به مه به سته وه پيمگوتن، هه ر بۇ

^{۱۲۱} به لهنگى: ده لهنگى: ده شه لى.

^{۱۲۲} Gola gian

^{۱۲۳} Ay ba ghorbani chawakanet bem, Chia gian.

ئەوھى بەلكو تروسكايى بۇ چاۋەكانى بگەرپتەوھ، بەلكو ئەو تەزووھ
پر لە ئازارەى بە قولىدا دەروا بوھستى و نەمىنى.

پاسەوانە خوینتالەكە بە دەست لە دیوارە سپیھەلگەراوھكەى داو
گوتى: "بە فارسی!" بە دەم ئەم توورەبییەوھ ناوگەو و بنمیچەكەش
لەرىنەوھ. ئیدی لە قسە وەستاین.

ھەرچەندە وشەكان بە تالاوھوھ لە دەم دەردەچوون، بەلام
زمانى پاسەوانەكەم بەكارھیتا. "چیا، ئازیزم، من باشم. من
كاردەكەم، دەخوینمەوھ و سەیری فیلمیش دەكەم. خاۋەنكارەكەم
دەرماڵەى داومەتى. ئەویش لایەنگریكى نامەكانى تویە. تو چۆنى؟
پىمبلى ئاخو تو باشى؟"

خۆى ئاسانتر بوو بۇ من كاتى بە زمانى زگماكم نەدەدوام، ژان
و ناسۆرم بشارمەوھ، لى كاتى چیا منى دەبینى، ھەستمكرد ئاشكرا
بووم و ھەموویم پتوھ دیارە. ئەو سەیریكى دەستەوانەكەمى كرد بن
ئەوھى ھیچیشم لەو بارەیەوھ لى پېرسى.

"منیش زۆر باشم، كاتى زۆرم بۇ خویندەنەوھ و بیركردنەوھ ھەیە.
ئەگەر ھاتوو میشكىكى ئافەرىدەكاران و پرسنىت ھەبى، ئەوا
زیندانیش ئەوھندە خراب نییە، خۆت دەزانى، بۇ قوولبۆونەوھ لە
ژیان، لە ھەبوون... شانىكى ھەلتەكاند، ئینجا گوتى: "خۆم فیزە
ئینگلیزى دەكەم."

ئاهیكى شكاو لە گەرۆوم دەرپەرى؛ دەكرا ھەناسەییەكى بە دەنگ
بى، كە من لە ھەناوم گرتبیتەوھ بە شینوھییەك گویى لى بگرمەوھ و
حیساب بۇ ھەموو وشەییەك و ھەموو ئاماژەییەكى دەربىر جەستە
بەكەم. یاخود لەوانەییە ھەر خەندەییەكى دەنگدار بى گویم لیبى، بەلكو

شتيكي باشم سه بارهت به مانه وهى له نيو چوارديواردا پى بلى.
 قسه كردن به زمانىك كه هى خومان نه بوو ئاسانتر بوو تا به هيزى
 ساخته بى خوتى پى نمايش بكهى. "چيا گيان، چى ده خو نيتيه وه؟"

"زور كتيبى قانونى ريگه پيئدراو ليتره هه ن. من ئامادهى نه وه م
 كاتى ده رچووم كارى قانونى بكه م. ههروه ها ده توانم له دادگاش
 به رگريى پى له خوم بكه م، نه گه ر هاتوو گه يشتمه نه ويى. هه ر ده بى
 نه مهش به م زووانه پووبدا. مه به ستم نه وه يه، من نازانم، به لام ده بى.
 بيا نه ويى يان نه يانه ويى، خو هيچ به لگه يه كيان له دژى من نيه."

نه وه ده يزانى من ناوبه ناو پاريزه ره كه ي ده بينم و برياره كه شى
 بيستوهه. له وانه يه نه ويش ههروه ك من ئامادهى به رگري كردنه كه بى.
 خو له خورا پياويكى بى خه تا هه لئاواسن، كيش؟ كه سيك كه له پى
 نامه و شيعره كانيبه وه، خوشه ويستيه كى زورى خه لكى له
 سه رتاسه رى دونيادا په يداكردوه.

كاتيكيش پاسه وانه چه كداره كه زهينى له سه ر ئيمه برا تا شتيك
 بئاخنيته ده مى، په كسه ر چيا نامه يه كى خسته كو شى من، شتيكى به
 قه له ميكي ئال له سه ر پارچه نايلوني سه رميز نووسييوو.

منيش فرميسكه رژاوه كانم سرينه وه و دووباره ده ستم گرته وه.
 "كه واته دار گيلاسه كه كه وتوو ته ژير شكوفه گولان. نه وه نه مامه ي تو
 له باخچه كه دا چاندا. نه م سال گيلاسى ته روتازه مان ده بى."

چياش كو خى، خه ريكوو بخنكى، لى چاكبو وه وه. "ده ي هه نديكم
 بو هه لبگه ره، باشه؟"

"قسه له گه ل مه ل و كرمه كان ده كه م. بگه ره." ئيدى هيدفونه
 كو نه كه م دايه ده ستى.

به پيكنه نينه وه گوتى: "ئەم شتە هيشتا هەر ئيشدەكا؟"

"سەيرە، وايه؟"

"ئەوسا به ئينگليزى گوتى" به بينىنى ئەم شتە زۆر دلشادم."

که پيئمگوت "چاۋ له تۆ!" لىنى نذبوومه وه، ههولمدا چاۋ نه ترووکيئيم به لکو بتوانم زۆرترين گرتەى دەروونى لىنگرم. کاتى به خەندەيه کى بچکۆلانه هيله کانى پوخسارى گەشانه وه، هه موويم له مئيشکما تۆمارکرد.

پاسه وانە که له شوينى خۆى هاته جواب: "شتى ئەله کترۆنى ريگە پيئدراۋ نيبه، چۆن توانيت ئەمه ئاۋديوى ئيره بکەى؟" ئەوه بوو به جوولەيه کى تەردەستانه هيدفۆنه کەى له دەستى راپسکاند^{۱۲۴}.

مئيش چاۋى خۆم نوقاندن، نه وهک له کاتى له دەست راپسکاندندا به شکاۋى بيئينم.

"تۆ سەيرى ئەمانه که، ئەو شتە قۆرە چيه هيناوتە ته زووره وه؟" بۆنى کۆلۇنيايه کەى دەيدا له مئيشکم.

چاۋم ترووکاند و ئاورپيکم دايه وه، به دواى پەنجەرەيه کدا گەرام، به لام خۆ شوينه که بن پەنجەرە بوو. هه ناسەم تەنگ بوو، به لام به بوونى ئەو زۆر دلگەش بووم.

ئەو گوتى: "شاگەشکە، ئەمه وشە کەيه." چيا دريژەى به گفتوگۆيه کە دا، هه ولیدا دەمه ته فيکە مان نه پچرئى، ئەمه ش سەربارى رەفتارى زبرى پاسه وان و ريشوينه تونده نالۆژيکە که يان

^{۱۲۴} راپسکاندن: به زۆر يان له هیکه وه شتيک له دەستى يەکيک دەر بهينى.

تياچوونی يادگاريه که ي منداليمان، يادگاري ئه و رۆژانه ي منداليمان
که ده متواني براكه م بپاريزم.

به ده م فرميسک قووتدانه وه گوتم: 'باوانم^{۱۲۰}، کامه وشه؟'
'وشه ي ئه وه ي ئاخۆ ئيستا هه ست. هه نووکه، که ده ستی تۆم
گرتووه.' که وای وت ئیدی له باوه شی کرتمه وه.
منیش به سرته وه: 'وړينه کردن، راستیت بوئ ئيستا ئه مه هه ستی
منه.'

ئه وسا منی به ردا. 'ئه ری به ئینگیزی هیدفون چیه؟'
'چی؟ نایزانم! مه گه ر هیدفون وشه یه کی ئینگیزی نییه؟ هه ونیه؟'
ئه ویش پیکه نی. 'گرئ له مه بگره. ئینجا گۆرانی بۆ گوتم.
'توینکل، توینکل، لیتل ستار...'^{۱۲۱}

ديسان پاسه وانه که هاراندییه وه: 'به فارسی!'
منیش به توندی پیکه نیم، پیکه نینکی ساخته. 'تۆ هه ر به مندالیکی
پینج سالان ده چی.'

چپاش خه نییه وه. 'من له ته مه ن بۆ دواوه ده گه ریمه وه، ئه مه ش له
سایه ی زیندانه وه یه.'

ئیدی هه ردوو په نجه ی گه وره م له گوینکام ئاخنین و ده ستیشم
بۆ سه رم وهک قوچ لیکرد و چاویشم سوړاند. ناهیکی
شاگه شکه بیانه ی سه یروسه مه ره ی لیوه هات و ددانیشی گرکردنه وه.
ئیدی له ناو پیکه نیندا تواینه وه. پاسه وانه که ش ده ستی بۆ تفه نگه که ی

Bawanem ^{۱۲۰}

Twinkle, twinkle, little star. ^{۱۲۱}

شانى برد. دهنگى پيڭكە نينمان له نيو چوار ديوارى شوينه
تهنگه بهر كه مانه وه سه داي دايه وه.

كاتيكيش وادهى سهردانه كه كوڤايبهات، پاسه وانه كه من و چياي
به راره وه كه دا برد، كه هه ندى له زيندانىيه كانى ديكه خواحافيزيان له
كه سوكاريان ده كرد. چيا گوتى: "سه يري ئه وي بكه. كورپه كانى
فه رهاد ليره ن تا دوا روتينى وه رزشيانه يان بۆ باوكيان نمايشبكه ن."
"ئه وان براده رى منن. ئه م دوو منداله بچكولانه يه، هه ورام و
هه ورازن."

منداله كان كرده ي ئه كروڤاتى خويان نيشانده دا و به ده ورى
كورسييه كاندا ده سوورانه وه و له خوشيان هاواريانده كرد، دهنگى
ئه وان سه داي زايه له ي جووله و باوه ر بوو. پاسه وانه كه ش
هاوارى كرد: "ده ي بۆ دهره وه." منيش باسكم له براكه م ئالاندى و
كوليچم خستنه بهر كيبه وه، ئه وانه ي داىكى شيرين دروستى
كرد بوون.

"له يلا، هه ر به راستى پيويست ناكا له بهر من نيگه ران بى. من له
شوئنيك پره له كه سانى رۆشنبير و هونه رمه ند. له ناخوه ژيانىكى
ده وله مه ندمان هه يه و ناتوانن ليمانى بسه نن." چيا كه ئه مه ي گوت
توند ده ستى گوشيم، ئينجا تيه له چوه وه: "من هه رگيز له هه مان
كاتدا ئه وه نده خه لكى نايابم له ده ور نه بووه."

ئه وسا دهرگه كه داخرايه وه.

منيش ده ستم توند له يه كدان و هاوارم كرد تا هه موو زيندانه
سياسيه كان گوڤيان لىين: "هه رگيز ده سته وه ستان نه وه ستي.

هەرگیز كۆل نە دەي، هەرگیز كۆل نە دەي. بە يەكەوہ ئەم دۇخە تێدەپە پېنين.

"هەي جادوگەر بېرۇ بە نەفرەت بە تا تۆشمان نەخستۆتە پشت دەرگايەكی پۆلايين." ئەوہ بوو پاسەوانىكى ئافرەت دەستی منى گرت و پالىكى پتوہ نام و لەوئى لايبەردم. منيش زۆر لە هەناسە دانەوہ كەم وريا بووم. ئەو منى بۇ خوارەوہ بۇ پارەوہ كە پالنا. كورەكانى فەرھاد و مندالە وردەكانى ديكە لە كۆشى كەسوکاريان بە خۆشى دەيانقىژاند. پىكەنينى ئەوان پوخسارى زىندانيان و كەسوکاريان گەشاندەوہ، بەلام هى پاسەوانەكانيشيان مېومۆچ كرد. پاسەوانە ژنەكە منى راونا تا لە دەرکە دەريكردمە دەري.

يەكئ لەسەر شەقامەكە هاواری كرد: پېرۆزە پۆژى ئايار! لە هەموو پىنگاكەمدا بۇ مالەوہ، هەر ئەو سروودە كوردیيە شۆرشگىرييەم بە نەرمە ئاوازيك دەگوتهوہ: "كاركەرين. جەنگاوهرين..."

دەولەمەندى لە ناخدا، چيا گوتى؛ دەولەمەندى لە ناخدا. ئەمە دۇنياترين سەرمايەگوزارىي ژيان و دلسۆزترین هاوپی مرقوہ. منيش خەريكبووم بەكاوہخۇ لەناخدا خۆم دەولەمەند دەکرد.

بهشی چوار

چیا

بهندی بیست و شەش

له دلی خۆمدا ده لیم قوتابییه کانم ئیستاش به دزییه وه هەر خه ریکی فیربوونی میژووی کوردن. له یلاش باشه، ده کروی له دووری منیشدا کاره کانی خوی رایبیکا. که سه دای بانگ له قاوشه کانی زیندانی ئیفین ده نگه داته وه ترس و له رز ده که ویته گیانمه وه.

دهنگی ته په ی پین.

به لی دهنگی ته په ی ئه و پینیه قورسانه ده ناسم. زور باش ده یان ناسم. گویم له ده رگه ئاسنینه که بوو کرایه وه و پینوه درایه وه، گویم له سپره ی رسته کلیلی قورسی پاسه وانه که بوو، دیسان ده رگه یه کی دیکه کرایه وه و داخرایه وه، هه روه ها یه کیکی دیکه ش. تا دی دهنگی پینیه کان قه به ده بن. خامه له ده ست که وت و وه ک توپ پینچم خوارد، له ترسان ریکه ه لاتم. سی ده رگه ی دیکه، ئینجا که یشتنه سه ر من. ئازار له سه ر و روخسارم، له قاچ و پشتم، له که ده و په راسوه کانم تا ده هات تیژتر ده بوو. خۆم به سه رینه که وه نووسان، به لام هه ژانی قۆله کانمی راناوه ستتاند.

دهنگی ته په ی پینیه کان به ر له وه ی بگه نه ژووره که ی من وه ستان.

له می شکمدا ده لیم: ده ستت به رزکه وه.

دهنگی پاسه وانه پیره که دیت: 'ده ستت به رزکه وه.'

من دوزانم له چاوه ژووره کانی دیکه چیان کردووه. به پارچه په پویه ک چاری ده به ستن، زړه ی که له پچه و پاسه و انیش (عالی) دینیته دهره وه، پالی پیوه دهنی و دهیداته بهر شاپ و زلله.

من له میتسکی خومدا ههروهک چوون عالی به سهر په یژه کاندای ده به نه خواره وه، منیش وها دویان که وتم، نوزده ههنگاو به لای دهسته راست، ئینجا پازده پلیکانه ی دیکه بق خواره وه، له وی درانه دهستی لیکوله ره وه کان. له ژیر په پوی بن چاوبه ستنه که وه، عالی ژماره ی جووت پیلاوه کانی ژووره که ده ژمیری: چوار، شهش، ههشت پیلاوی فه رمی خویناوی، به خوین ره ونه قدر ابوون.

هر زوو دوی جوین و نه فرین، نوره ی قامچی دیت. خو نه گره ئو کابرایه ی ناوی (مؤنگریل^{۱۳۷}) ه له وی بن، ئهوا لینیچینه وه که دریژه ده کیشی. هه موو زیندانییه ک دوزانی، دهنگی سهیری ئم زه لامه ده ناسی، زهنگیکی نه رمی نا ئاسایی له هر ساتیکدا بته قیته وه. ئه و کورد به "ناپاک و بکوژی درنده" بانگده کا، ئینجا نیشانمان ده دا ئاخو کئ درنده ی راسته قینه یه. به ندوباوی ئه وه هه بوو گوایه براکه ی مؤنگریل بهر له سی سال له کوردستان کوژراوه، ئه و کاته ی چووته ئه وی تا راپه پینی کوردان سه رکوت بکا.

پینچ، شهش قامچی، ئیدی عالی بیر له ئوردوگای زوره ملی، له هه ره مه کان، له دیواری مه زنی چین ده کاته وه. هیوادارم چیدی هه ست به زه بری قامچییه کان نه کا.

Mongrel^{۱۳۷} به سه کی دووره که ده گوتريت که سهر به هه چکام له توخمه ناسراوه کانی سه گ نییه، به لکو تیکه لینه که له دوو توخمی جیاوازی سه گ.

ژماره‌ی درزکردنه دیواره‌که ئەمڕۆ گەیشته ۳۰۵. قەلەمیک لەبن بەتانییه سەربازییه‌که‌م دەردهینم و ئەو کاغەزه‌ش که شەش جارن نوشتی‌راوه‌تەوه، لە نیو جله‌کانی ژیره‌ووم دەردهینم. دەنوسم: لەیلا، بەلام خۆ قەلەمه‌که‌م گۆد دەبی. لەسەر ئەوه‌ی لەیلام بەجیهیشت، تەزوویه‌کی خۆبه‌تاوانبارزانیم پیدادئ. قوتابییه خوشه‌ویسته‌کانم، ئەم جارە خامه‌که‌م خوشه‌هوانه‌ ده‌روا. هه‌موو ئەوه‌ی من دەتوانم بۆ ئیوه‌ی بکه‌م، ئەوه‌یه‌ فیری ئەلفبیتکه‌ی خومان، ئەده‌بیاتی خومان و میژوووه‌که‌مانتان بکه‌م. مندالینه، تکایه، لئی ده‌رچن. هه‌ی خوشه‌ویستان، هه‌رگیز رینگه‌ نه‌ده‌ن ئەم زانیاریانه خوشی مندالیتان لی بتارینی. جهرگه‌کانم یاده‌وه‌رییه‌کانی نه‌وجه‌وانیتان له‌ میشتکان بۆ هه‌میشه‌ هه‌لبگرن، که‌ خۆی تاکه‌ وه‌به‌ره‌یتانی به‌نرخ‌ی ژیا‌نتانه؛ کوره‌کانم، دواتر کاتی کویره‌وه‌ریه‌کانتان له‌ پای وه‌چنگخستنی پارووه‌نانیک به‌سه‌رتاندا زالدەبن، به‌که‌لکتان دئ. کچه‌کانم ئەوده‌مه‌ی له‌ککه‌ی گوناھی ره‌گه‌زی دووهم به‌سه‌رتاندا بالکیش ده‌بی به‌که‌لکتان دئ.

پیاوان لەبن به‌رگی شیندا له‌ پۆیشتنیاندا قاپقاپه‌ شینه‌کانیان له‌ دوا‌ی خۆیان به‌ سه‌ر زه‌ویدا ده‌خشینن. خسه‌خش له‌سه‌ر پلیکانه‌کانه‌وه‌ دئ.

له‌ بیرتان بی پشت نه‌که‌نه‌ خه‌ونه‌کانتان، پشت نه‌که‌ خوشه‌ویستی، موزیک، شیع‌ر و سه‌روشته‌ سیحراویه‌که‌ی کوردستان. ده‌ستی یه‌ک بگرن و گۆرانینه‌ میلی بلینه‌وه‌. وه‌ک چۆن جارن ده‌مانگۆته‌وه‌.

چرايەك له نيو توپىكى ئاسنىندا تىشكى كزى خۇي
 بلاوده كاتەو. سەرشۆكە ستىلەكەى ژورە تەنبايەكەم
 بۆگەنىكردو. منىش بە دەنگ دەمگوتەو: "لەنيو مندا زىندانىيەكى
 زىر ەبوو بە زىرەى زنجىر رانەھاتبوو،" دەستىشم بە دەرگەى چاوە
 زىندانەكەمەو گرتىوو، مەوداكەشى لە دىوارەو بە دىوار ەر پىنج
 ەنگاوەبوو.

لەو دىو شىشەبەندى دەرگەكەو ەلى ئەوئەندە وشك، ئەوئەندە
 لاواز بووبوو، بەلام دەنگى لىبراوانە بوو. دىسان شىعرەكانى
 شاملو؟"

پىنج مانگ بوو خۆم نەبىنىبوو ەو -ئاخر ئاوتنە لە زىندانەكەدا
 نەبوو- بەلام دلنباووم لەو ەى منىش لە ەلى باشتەر نىم.

پرسىم: "تو بلنى، باشتەرىن دەرمان چىە؟"

ەلى گوتى: "كەواتە خۆ شىعرەكانى خۆت نىن؟"

"من شاعىر نىم، تەنى مامۇستايەكم شىعرى خۆشەوئى." ەولمدا
 سەرم بۆ لای ئەو ەرسوورنىم، سەرىك لە نىوان شىشە ئاسنەكاندا
 گىرىخواردبوو. ئەرى پىم گرتىوو، قوتابىيەكەم ەبوو بە ناوى
 ەلى؟"

ەلى رەنگى منى دەدايەو ەو چاوى لى دادەگرتم. دەمزانى لەبن
 جلى زىندانىيەو، جەستەى رايەلەى ەموو زامەكان بوو. ەى منىش
 ەروا.

"چيا، چيان ليدەكەي؟" ئەمە دەنگى عەلى بوو، دەھەژا. پرومەت و چاوهكانى پووشابوون، ھەر ماسولكەكانى مابوون. "ئەرى ئەگەر ھاتوو بتهوى شتىك لەو سادىستانە بكەي، چى دەكەي؟"

بۇ ماوہيەكى زۆر بىر لەو پرسە دەكەمەوہ. "دەياننيرمە كەمپى چاكسازى."

عەلى بۇ نىشاندانى بزەيەك زۆرى لەخۆى كرد. "ئەرى ھىشتا پىت ئازارى ھەيە؟"

"عەلى گيان، سەرتاپاي بەدەنم دىشىن. لى خۆ ئەوہ ئازارى نەتەوہيەكە... ھەروہا چاكبوونەوہشيەتى. كەواتە ئەوہندە خراپىش نىيە."

"مامۆستا، كاتى ئازاد دەكرىي، ئاگادار بە لە بىرمان نەكەي."

عەلى ھەر پىئىدەگوتم "مامۆستا" دەنگىشى تا دەھات كزەدەبوو. ھەرچەندە جەستەي ئەو لە ھى من بەھىزترىش بوو، كەچى دەمزانى ئەو لەوہ ناسكتەرە تا زياتر لەوہ بەرىگرى يان قسە بكا. دواى ئەوہى بە ھۆى لىپىچىنەوہ توشى ھەوكردى برىنى سەرتاۋەلە بووم، ئىدى من نۆزدە رۆژم لە ھۆدەيەكى چارەسەرى بارى ناكاو بردەسەر. بە ئاستەم رىگەي خەوتنىان پىدەدام، بۆم نەبوو لە ماوہى بىست و چوار سەعاتدا، زياتر لە دوو جاران ئاودەست بەكاربىنم و لە ژوورىكى ساردوسر فرىدرابووم. تاكە شت لەو ژوورەدا كە بتوانم خۆى تىوہرپىچم، ھەسىرىكى سىپلكە بوو.

خۆ ھەر دەبىن لەگەل عەلىش يارى "تۆپانى" يان كرديى. لىكۆلەرەوہكان "يارىكەرن" و لە گۆشەكانى ھۆدەكە دەوہستىن. فرمان دەكەن "دوژمنانى خوا" پرووتكەنەوہ، تا شاپ لە جەستەمان

هەلەدن، جوین و نەفرین بە سەر خۆمان و نەتەوێکەمان بيارینن، شاپ لە سەرمان بدەن، لەو شوینانەمان بدەنەوێکە هیشتا برینی تۆپاننێ پیتشووی پتوێهێ، ئینجا گەف لە خیزانەکانمان دەکەن، گەفی ئەوێ لاقەمان بکەن. ئیمەش ناتوانین بەر بە نالە و هاوارمان بگرین، هەر ئەمەشە ئەوان ئاسوودە دەکا.

عەلی گیان مەگری، گریانەکەت نیشانەکی زەبوونی نییە. ئەوێ بوو لە پەراویزی پووێهێ رۆژنامەیهکی میریدا نووسیم، شتیکم نووسی، کە نەمتوانی پووێهێ پنی بلیم. من کۆرپەلەم لە کاتی لەدایکبووندا بینیوێ. گریان و مەملانی، یەکەمین ئاماژەکی ژیانن نەوێک نیشانەکی زەبوونی. "کتیو بە یەکەمین گاشەبەرد و مرقویش بە یەکەمین ئازار دەستپێدەکا."

"ئەری وە فیدای دوو دیدەکی ئازیم، شەو بێ خەوت بام، لای - لای - لای - لای..." گۆرانی لای لایەم دەگوت، ئەو گۆرانییەکی عەلی راهاتبوو بۆ کێژەکی بلی کاتی ساوا بوو. مەراقبووم بزانم ئاخۆ ئەم هەفتەیه دەیانینیان دەبێ چاوەڕێکا تا بەلای کەمەوێ جیبرینی دەموچاوی هەندیک چاکبێنەوێ.

عەلی دەگریا و منیش بە دەنگیکێ بەرزتر: "لای - لای - لای..."

دەنگی لایلایەکەم بە نیو دیوارە کۆنکریتییهکاندا تێدەپەری. زیندانییەکانی دیکە، سیاسی و ناسیاسییەکان کروبێدەنگ بوون. لایلایەکەم ئەوانیشی لاواندەوێ، هەرچەندە هەر هەمووشیان بە زمانی من نەدەوان. هەندیکیان وەک منالی ساوا هەر هەنسکیان دەدا.

لاى-لاى-لاى-لاى... كه ژوله ي چاوكه ژالم... لاي-لاى-لاى...^{۱۲۸}

ژماره ي هه لکۆلینه کانی دیواره کهم ژماردن: هه ژده، نۆزده، بیست... پاریزه ره کهم به لگه نامه کانی پیشکesh دهکا. لیره به زحمهت هه ناسه دهری. ژوره که بۆنیکى وه های لیدی وهک ئه وهی دیواره کانی له تهرم دروستکرا بن. دادوه ره که له سه ر کورسی خوی هه لده ستی به ره و ئه و دهر که یه دهر واکه تاوانبار ناتوانی پینیدا تیپه ری. ئه م دهر که یه ته نها بۆ جه نابی دادوه ره. میزه بۆره که ی ئه وئى مه ودا شه ره فمه نده که ی خوی له مه ودا ی ئه و شوینه ی بۆ ناشه ره فمه نده کان ته رخا نکرا وه، له یه ک جیا ده کاته وه.

پاریزه ره کهم بۆ جاری سینیهم ده لیت: "جه نابی دادوه، به دلنیا بییه کی زۆره وه چیا بی تاوانه. ئه و سه ر به هیچ گروو پینکی سیاسی نییه، نه گروو پی جیا خوازی و نه هیچی دیکه. هیچ شتیک له فایلی قانونی ئه و و تو ماره به رده سه ته کان، ئه وه نیشان ناده ن تاوانی تیرووری به سه ردا سه پینری."

خوی، هه ر سئ که سمان له ژوره که بووین. پینچ خوله ک تیپه رین، به لام به روونی دیار بوو، دادوه ر گونی نه ده گرت. چاوه ری بووم قسه بکا.

ئه و هه ندی کاغه زی هه لگرت و به ره و ئه و دهر که یه رویشته، که ته نیا بۆ ئه و کرا وه بوو. "من دهر پۆم نو یژی عه سر ده که م."

هاوارم کرد: "نو یژی عه سر!" دۆشداما بووم.

^{۱۲۸} "Ly-ly-ly-ly . . . Kazhollei chaw kazhallem . . . ly-ly-ly . . ."

ئەو ۋەستا.

ئىدى مېنىش قىسىم بۇ ھات: "مەن ئەو ۋە بۇ پىنجىسەد ۋ چىل ۋ پىنج پۇژە لە زىندانم. لە ماۋەى سەد ۋ دوازەدە پۇژى يەكەمدا تەنانتە رېنگەيان نەدام پەيوەندى بە مالىباتەكەشمەۋە بىكەم، ھەرۋەھا لىنەگەپان داۋاى پراۋىژى قانونى ۋ پارىزەر بىكەم ھەتا نەشمەزانى ئاخۇ بە چ تاۋانېك گىراوم."

دادۋەرەكە دەستىكى لە رېشە بۇزەكەى دا. خەيالم بۇ ئەو دەچۋو مشكى مردۋوى تىدا بىن. ئاخىر ھەر ھەنگاۋىكى بەرەو دەرەكەكە، وايدەكرد زياتر دەنگ ھەلىينىم. باسك ۋ قاچەكانىشم لەتاۋ ئازار دەھەژان، لەبەر زەبرى لىدانى كارەبايى بۇ لاي ئەو بەشەلەيى شەنقاوم دەنا ۋ لاقىشم بە تەۋاۋى بە دوامدا نەدەھات.

"خۇ سەلمىتراۋە مەن لە تىرۋرېزم بەرپرسىيار نىم، ئەدى بۇ رېنگە نادەى بېرۇم؟ ئەوان تەنانت سەرى خۇيان بەۋە نەھىشانىد تاكە بەلگەيەكېش لە دژى مەن بىخەنەروو."

دادۋەرەكە گۈيى لە مەن نەدەگرت. ھەر دەيى كرم لەناۋ گۈيچكەيدا غزەغزىيان بى ۋ لىنەگەپىن ۋ شەكانى مەن بىگەنە بەر پەردەى گۈيچكەى.

پارىزەرەكەش تىھەلچۋوۋەۋە: "جەنابى دادۋەر، بە تەۋاۋى واىە، ھېچ بەلگەيەك دژى سامان نەخراۋەتە روو."

دادۋەرەكە دەسكى دەرەكەى گرت. ئاۋرېكى لە داۋاە داىەۋە، نىگايەكى لە ژوورە بەتالەكە بېرى، لە كۆتايىدا چاۋى بە داۋى ئەو كامىترايەدا گىپرا، كە لەۋدو كورسىيە بەرزەكەى دانرابوو. "ئىنجا بە

چرپه وه گوتی: "ئیتلاعات فهرمانی مه رگی توی داوه. من هیچم بیناکری."

ئیدی ئه و پشتی له ئیمه کرد، له هیکه وه له ده رگا تایبه تییه که وه رویشت و ژووره که ی جیهیشت. پاریزه ره که شم باویشکی هاتی. منیش هاوارمکرد. "ئاخخخخ!" سه دای دهنگه که شم به هوی دیواره کانه وه هر بۆ خۆم که رایه وه.

ئینجا پاسه وانی ئاسایش هات و دهسته کانمی له پشته وه شه ته ک دا.

منیش به نه رمی گوتم: "خۆ من به دهسته کانم نه دوام." ئیدی ههستمکرد خه ریکه گۆد ده بم^{۱۲۹}.

پاسه وانه که نجه تاو بریدییه که به سرته وه و به گۆکردنیکی قورسی ئازهریانه گوتی: "بیدهنگ، برا بیدهنگ." ئه و که سیکی کورته بالا و چوارشانه بوو، روخساره زبروتونده که ی نیشانه ی ئه وه بوو کورپیکی لادییی بووه، پهنجی زۆر کیشاوه و ماندوو بووه، بیدهچوو ئیستا له بن راژهی سه ربازگیری به توپزیدا بی.

پاریزه ره که ش سه ری دهه ژاند و دهستیشی له هه وادا راده وه شانند. "هر ته نیا پینج خوله ک له پشت ده رگا داخراوه کاندای بی ئه وه ی ته نانه ت یه ک وشه شی بۆ روونکردنه وه هه بی."

بیدهنگ، چیا، بیدهنگ. من بیرده که مه وه. وه نه بی بیدهنگییه که بۆ ئه وه بی، که هیچت بۆ وتن بی نه بی، به لکو له بهر ئه وه یه، قسه کردن

^{۱۲۹} گۆدبوون: سه ربوون.

لیره هه ره شه یه له سه ر ئاسایشی نیشتمانی و دوژمنایه تی کردنی
خواشه.

دهرکه که له سه ر ئیمه داخرا.

له کوتاییدا خوشکه که م به ئیسک و پستییه وه و به بی پهرده ی
شوشه به ندی ناشیرین ده بینم. ئیستا له یلا گه یشتوته ته مه نیکی
سهخت، لیم نزیکه ده بیته وه. دیاره جهنگان بۆ من ده شی و راست و
دروسته، به لام چاوه گله ییمه نده کانی له یلا شتیکی دیکه م پیده لێن.
دیسان کوره کانی فه رهاد لیره ن تا جووله جومناستیکه کانی خویان
نمایشبکه ن. ویزای هه موو ئه وانیه له قاوشه که ن و سه رباری
هه موو کورسییه کانیش، ویزای ئه و هه موو جیبرین و
شینومۆربوونی سه ر پوخساری باوکیان، ئه وان له یاری خویان
ناکه ون. له یلا، ده بینن، من ئیستا له وه تیگه یشتووم، ئه م مندالانه
نه وه ک هه ر به پاکیزه یی خویان خۆشی بخه نه دلی باوکیان، به لکو
ئه و ده بینن، ئه وان به ئاگاییه وه وا ده که ن؟

له یلاش زۆر ئارامه، هه ر ئه مه شه ده مکوژی. ئاخه ر من قومارم به
ژیانی هه ردوو کمانه وه کرد، نه وه ک هه ر به ته نیا هی خۆم. من
نوکه ته ی بیتامم کردن، گۆرانییه کی ئینگلیزیم بۆ ئه و گوته، به لام خۆ
ئه و هه ولانه هیچی له راستییه که نه ده گوپی. ئه ری کاتی من نامینم
چی به سه ر ئه و دی؟

کاتیکیش ئه و پانزه خوله که ی دیداره که به سه رچوو -پازده
خوله کیک که پوژمان بۆ ده ژماردن- منیش ده بوو له یلا

ئاگاداربكەمەو. "لەيلا گيان... ئەگەر هېچ شتىكت بەسەر بىنن من...
تكاىە چىدى لەبەردەم زىندان ناپەزايى دەرمەبەر، تكاىە".

حەزم دەکرد ئەو ھۆشدارىيە ھەزار جار دووپات بكەمەو، بەلام
ئەو گرتەكەى^{۱۳۰} گەرۆوم رايگرتەم.

لەيلاش لىئوى خۆى دەگەزتەو و فرمىسكى پەنگاوى خۆى
دەخواردەو. "باوانم، دانىشتن لاي خەلكى دىكە وام لىدەكا ھەست
بكەم بەھىزترم. دەكرى سەبوورى و دلنەوايى بدەمە ئەو خىزانانەى
كەسىكى خۆشەويستيان لە قەنارە دراو".

مىنىش وشەى "لە قەنارەدرا"م بە توندى گوتەو تا گويم لە دەنگم
بىتەو.

ئەو پىمدەلىتەو: "دەى، خەم مەخۆ. نامەكانى تۆ بە بەرفرەوانى
بلاوبوونەتەو، تەنانەت لەسەر ئاستى نىشتمانى و نىونەتەو ھىبىش
خەرىكە ھەلمەت بۆ رزگارکردنى تۆ دەخريتە سەر پى".

پاسەوانەكەش دەركە دەكاتەو تا رىگەى لەيلا بكاتەو و بىروا.
"چيا، تۆ لە زىندانىيەكانى دىكە جياوازى؛ تۆ دەنگت ھەيە،
دەنگىكى كاريگەر. زۆر ناخايەنى ئازاد دەكرى. پارىزەرەكەت نامەى
بۆ سەدان ئەندام پەرلەمان و كاربەدەستى دىكە نووسىو، تىيدا
ھاتو، ئەگەر ھاتوو ئەوان ھەر بەلگەيەك لەسەر تاوانبارىتى تۆ
بدۆزنەو، ئەوا ئەو واز لە كارەكەى دىنى".

دەركە چاوەپوانە، تەنيا بۆ چوونەدەرەوھى لەيلا كراوھە.

^{۱۳۰} گرتەك گرىنى گەرۆو، وەرەم.

له یلا به دهنگی بهر زتر ددوی: نامه و زهنگم بۆ هاتوه ته نانهت
هر ناشیانناسم. له کوردی باکور، له پوژاڤا و باشوورهوه
پشتگیری تۆن.

ئیدی به غار بۆ لام هاتهوه، ئامیزی پیدا کردم و شتیکیشی خسته
به رکم. ئه وسا بردیانه دهره وه، به لام هیشتا هر گویم له دهنگی بوو:
"هرگیز دهست له خۆت بهرمه ده، هرگیز کۆل نه دهی. هرگیز
دهست له خۆت بهرمه ده. به یه که وه دهتوانین ئه م دۆخه تیه پینین."
منیش هاوارم کرده وه، به و هیوایه ی گوئی لی بی: "به لی ئیمه
دهتوانین، به لی، ئیمه دهتوانین وا بکهین."

"به لی ئیمه دهتوانین، به لی، دهتوانین." ئه مه دهنگی زیندانییه کانی
دیکه بوو هات. منیش هر به پاله په ستۆ گه پینرامه وه چاوه
زیندانییه که ی خۆم، به لام خه نده که م شتیکی بوو نه مده توانی لایبه رم.
ئه مپۆ له بهرچاوم ژماره ی قلیشه کانی سه ر دیوار بی ژمار بوون.
ئه و کولیچه دهستکرده خۆمالییانه ی له یلا بۆی هینابووم، له ته نیشت
خۆم دامناون. ئه و قه له مداریکی بچووک و کاغه زیشی به دزییه وه بۆ
ئاودیو کردبووم. "ئه ری وهک باخچه ی بی ئاو ئازیزم ته شنه ی
وارانم"^{۱۳۱}... منیش به درهنگانیکی شه و به بلمه بلم لایلاه که م
دهگوته وه.

یه ک دوو هه ناسه ی قوولم دانه وه و که وتمه وه سه ر نووسین:
نه خیر، لیناگه ریم بکوژن. نه خیر له ناوه وه نا. هرچونیک بی،
دیواره بهرزه کانی ئیره ناتوانن ریگه ی بینینی مانگ و ئه ستیره کانم

"... Are wak bakhchei bi aw aazizem teshnei waranm . . ."

لى بگرن. ترنجاندن له نيو چوار ديوارى شووره به نندا ريگه ي نه و هم
 لى ناگرى شت له باره ي نه وي، له باره ي نر مه سه ما ي شاخه كانى
 زاگروس له بهر دهنگى ته مبورم ليگرى. سيسر كه كه شاهيدمه.
 نه ويش دهيزانى، سه ربارى نه و ناداپه روه ييه ي له نيو ديواره كانى
 زينداندا هه يه، شه و رۆژ به نوره ي خويان، نازادى له يه كدى
 نادزن.

كاتيك نازاد ده بم، سه ما ده كه م. له گه ل شلنر، له گه ل له يلا، له گه ل
 قوتابيه كانم، بى نه وه ي به سه ره اتى ديواره كانيان بۆ بگيرمه وه، بى
 ژماردى قه لشه كانى هه ر يه ك له ژوره كان، كه به خۆم دروستم
 كردبوو، شايى ده كه م و هه لده په رم. كوليچه كه له ده مندا توايه وه.
 ناي چهند به تام و شيرينه.

ويپاي هه لاوسانى په نجه كانم، لى هه ر دريژه م به نووسينه
 شه ره پشيلانه كه ي خۆم دا.

بنوو، چيا، بنوو.

وه نه بى كاتى رازان بى، به لكو له بهر نه وه ي ليره بيدارى تاوانه و
 سزاكه شى له توانستى خوراگرى ئيسقانى مروف به ده ره. ده بى
 نه و هم له بيري بى كه وشه له نيو نه م به شه فه راموشكراوه ي دونيادا
 تاوانه. بير كردنه وه ش "تاوانيكه" بۆ خوى، نووسينيش "دژايه تيكردى
 خودايه و قسه كردنيش "تيرورزمى" يه. رۆژنامه كان به تالن، هه موو
 ديواره كانيش گويى هه لخراون، ته له فزيونيش گه وره ترين درۆزنه و
 قسه كردنيش بغه يه. به توندى هه سته ده كه م ليره دا ته ليسميك هه يه،
 هه نيزيكى ژيرزه مينى هه يه، كه به م دوايانه تينى داوه ته بهر شاعير بۆ
 بيكه وه نانى په يشى جوان، بۆ نووسه ران بابته و پرسى نووسين، بۆ

ساله‌ندان بویری و هیواش بو لاوان. پتویسته له کاتی لیداندا
 نه‌وم له‌بیر بی، که پیم کوتراوه: له کوماری ئیسلامی ئیراندا،
 شتیک نییه ناوی هه‌زاری، خۆپیشانان، چه‌وساندنه‌وه،
 جیاوازی‌دانان^{۱۳۲}، درو یان بیره‌وشتی بی. ئەمانه زاراوه‌ی دوژمنان،
 به‌شکی "پیلانگیری" یانه.

له کوتاییدا ده‌بی له‌م شوینه ده‌رباز ده‌بم. "ئه‌و په‌پوله‌یه‌ی
 شه‌وان دوور ده‌فری، به‌ختی خومی پنگوتم."

ده‌رگا ئاسنینه که‌ته‌کان ده‌کرانه‌وه و داده‌خران. رسته‌ی کلیله‌کان
 زرینگه‌یان ده‌هات. ته‌په‌ی بی. ته‌په‌ی پنی قورس.

من ناله‌رزم، به‌و سه‌رکه‌وتنه، به‌و ئازایه‌تییه‌ی که نووسین
 پتیمده‌به‌خشی، خه‌نده ده‌خه‌مه سه‌ر لیوانم. خۆ بو سه‌ردانی
 ئاساییانه‌ی ئەوان زۆر دره‌نگه. هه‌ر ده‌بی ئیستا ده‌ره‌وه تاریک بی.
 خیرا قه‌له‌م و کاغه‌ز له‌بن په‌تۆ سه‌ربازییه‌که‌دا جێیان کرایه‌وه.
 ده‌نگی ته‌په‌ی بی گه‌یشته ئەو لابلاله‌ی ژووره‌که‌ی منی تیدا بوو.
 ده‌ست به‌رزکه‌وه، پیم وابوو وا کوترا، به‌ ده‌نگیکی به‌رزیش کوترا.

پاسه‌وانه پیره‌که‌ گوتی: "ده‌ی ده‌ستت به‌رزکه‌وه."

"دوای چه‌ندین سه‌عات له لینیچینه‌وه؟" ئیدی وه‌هام له پیره
 پاسه‌وانه‌که پرسى، ئاخ‌ر له‌وه‌ته‌ی زیندانیم، کتومت ٤٥٤ رۆژه
 ده‌یناسم. به‌ شتیه‌یه‌کی ئاشنایانه قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌م. ئەویش
 ده‌زانى لیره قه‌له‌میکم پتیه، که‌چی وا خۆده‌نوینی که پیم نییه. ئیمه
 یه‌ک شتی هاوبه‌شمان هه‌بوو: ئەویش رۆژ ژماردن بوو،

^{۱۳۲} جیاوازی‌دانان: مه‌به‌ست واتای وشه‌ی دیسکریمینیشن discrimination .ه.

پاسهوانه که پوژی نزیکبونه وهی خانه نشینبونی له کاره که ی دهژمارد، که قیزی لیده بووه وه، بۆ منیش ژماردنی روژه کان بۆ پاشه پوژیکی یه کلانه کراوه بوو. ههردوو کمان تیده کوشاین بههوی بیرکاریه وه میشکمان له دهسته دهین.

من سهیری دوو بیچی که ته و زلم له پشت پوخساره ناشناکه وه کرد.

پیاوه پیره که گوتی: "هۆ ژماره ئا-۱۳۳۲، هه لسه سه ری. که لوپه له کانت کوکه ره وه."

منیش سه رم بۆ له قاند، پشتم تیکردن و نامه کانم خسته گیرفانی ئه و کراسه ی له یلا بۆی هینابووم. هه موو شتیکی خۆم له جانتایه کی پلاستیک ئاخنی، بۆره ئومیدیکم هه بوو به لکو بیده نه وه ده ست خوشکه که م.

ئیدی وه ک جاران پالپنوه نانی به دوا دا هات، ههروه ک پیشان ده ست که له چه کرانه وه و په پۆ له چاو به ستران، به لام ئه مجاره یان نه هه مان رپه وه و نه هه مان ژماره ی هه نگا وه کان. هه نوو که به نایینا داده نرام.

کاتیکیش په پوکی سه رچاویان لادام، شیرین و عه لی و مه هدی و فه رهام بینین. ئیمه له هه وشه ی زیندان بووین، زه رده ش به سه ران که وتبوو. بیست و پینج پاسه وانی چه کداریش به یه که وه وه ستابوون، ده وری پینج زیندان کراوی که له چه له ده ستیان گرتبوو. له ئاسمانم روانی.

”خۆر لەو دەكۆلێتەوێ تا دنیای بێ ئەمڕۆ دژەشۆرشى نىيە كە
هەلبى. من وەهام گوت و چوار كەلەپچە لە دەستەكەى دىكەش
پىكەنىن.

پاسەوانەكان ئىمەيان پالنا تا لە گوشەى رۆژئاواى حەوشەكەيان
پەستاین، بە زلە و پىلەقە پالیاى پىوێناين. فەرهادىش دەلەنگى. ئىمە
هەردووكمان لە دواوێ بووین.

نىمچەبزهكەم بۆ كرد. ”ئەرى تۆش تۆپى فوتبۆلین بووى؟“
ئەودەمەى فەرهادىيان دەستگىركرد و هیناىانە ئىرە سمىل و
برۆكانى وەك ئىستا بۆز نەبوون. چاوى تىبىرپوم و قولماتىش ناكا.

”مۆنگرىل هاتە خزمەتت؟ تۆشيان كرده تۆپى فوتبۆلین؟“
ئەوێ تايبەت بوو بە خۆت. لەگەل من يارى مىشتهكۆلەيان كرد.
مىنىش پىكەنىم، پاسەوانەكەش قۇنداغە تەفەنگىكى سەرەواندە نىوان
هەردوو لاشانم.

بۆنى مەرگ دەكەم، لولەى تەفەنگى پاسەوان لە سىنكم گرا.
بووبوو مەكەسىكى ئازا. دەمزانى بەم زووانە چىمان بەسەردى.
ئاخر خۆ هىچ شتىك بۆ ترس نەمابوو، جا گوتم: ”شتىكتان پى
بلىم؟ سەربارى ئەوێ ئىوێ لىرە هەرچىبەك بكەن، رۆژ هەر
هەلدى.“

پاسەوانەكان پىشتگوىيان خستم، چاوەروانى فەرمان بوون،
ئىمەش بە بىدەنگى وەستاین. كولىچە. بە زەحمەتەكەوێ دەستم
كەيشتەوێ بەركم، بە دەستى كەلەپچەكراوێ دەرمهپنان. بە

پاسهوانه دريژه‌که‌م گوت، ئه‌وه‌ی له لای راستی منه‌وه بوو:
"فهرموو دانه‌یه‌کیان هه‌لگره."

پاسهوانه ریشداره‌که هه‌ولیدا لیمبدا‌ته‌وه، ئه‌مجاره‌یان به‌ مست،
به‌لام دريژه‌که‌یان لینه‌گه‌را و کیشایه‌وه دواوه. نه‌یده‌توانی بیته
پیشه‌وه، به‌لام جنیوی پندام، جنیوی به‌هر چوار زیندانییه‌کانی
دیکه‌ش دا، به‌هه‌موو کوردیش.

"ده‌ی خۆر هه‌لین. هه‌لین و بیه‌شاهیدمان." شیرین وه‌ها
هاواریکرد، به‌مه‌ش مسته‌کۆله و تف و نه‌فرینی زۆری بوچوو.
حه‌زم لیبوو پنی بلیم، قوتابییه‌که‌م هه‌بوو ناوی شیرین بوو.
خۆریش له‌هه‌له‌هاتن په‌له‌ی نه‌بوو.

"ئه‌ری چ ده‌بی ئه‌گه‌ر ئه‌م کولیچانه‌ بیه‌شمه‌وه؟"
که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه. پاسه‌وانه‌کان زۆر سه‌رقالی ده‌مه‌قالتی
نیوخویان بوون.

به‌شه‌له‌شه‌ل به‌ره‌و لای شیرین رۆیشتم، پاسه‌وانه‌کانیش به
زیته‌له‌یی سه‌یریان ده‌کردین.

شیرینیش پرسی: "ده‌کری دوو دانه‌یان به‌رم؟"
"به‌لێ خوشکی، فهرموو. چیدی ریجیم بۆ تو و من نابێ." به‌ده‌م
ئه‌م به‌رسقه‌وه چاویکم لیداگرت، سه‌یرم به‌خۆم ده‌هات ئه‌وه‌نده
نارام بووم.

شیرینیش کولیچه‌که‌ی خسته‌ده‌م و چاوه‌کانی نووقاندن تا
باشتر تامی بکا. منیش خه‌نیمه‌وه.

شیرین گوتی: "خوت ده‌زانی، ئه‌مه‌ رۆپه‌سه‌می ده‌رچوونمانه."

”به شه پره فوه.“

هر به لينگه خشكى به ره و لای زیندانییه کانی دیکه ش پویشتم و کولیچم به سهردا دابه شکردن، بی نه نازهش به وه ئاسوودم که ئه مړو کوتایى سووکایه تییه پوژانه بییه که مانه، له وهی ده په سترینه شوینیک، که هه موو پوژیک پیت دهلی دنیا بی تو باستر خوی ده نویتى. زیندانییه کانی دیکه ش کولیچه که یان لئوهرگرم، به لام پاسه وانه کان په تیانکرده وه. هیشتا له دابه شکردنی هه موو کولیچه کان نه بوو بوم وه، کاتی ئیمه یان هه ندی کشانده دواوه تا سهربازه کان بتوانن ده سته بندی چوار له زیندانییه نیره کان له پشته وه توند به په تیک به یه که وه بیه سته وه. له دهره ی سوچه که له مهیدانه سهره کییه که دا، پینج له سهر سه کویه کی به رز چاوه پریان ده کردین.

فهرهاد هه ندی پرکیشی کرد. ”ئیه ناکری به م جوړه بمانکوژن. ئه دی کوا پاریزه ره کانمان؟ ته نانهت خواحافیزیشان له که سوکارمان نه کرد. کی فرمانی به مهرگی ئیمه —“

یه کی له پاسه وانه کان زه بریکی توندی سره وانده پانی.

هه موو شتیک به شینویه کی پرسنی بو من ئاشنا دیار بوو. ته نانهت ده موچاوی فهرهادیش، که له توورپه یی و ئازاردا سوور هه لگه پابوو.

کاتیک ئیمه یان گه یانده سهر کورسییه کانی سه کویه که و پاسه وانه کان خه ریکی به سته وه ی قاچه کانمان بوون، بینیم علی به بیده نگى ده گریا و لئوی خواره وه ی خوی ده گه زی. لئنه گه پام ئه و

فەلاکەتەى تووشى ھاتبووم بەسەر جەستەمدا بەلكىشىن و بمخا،
كەچى ھەستەكانم كز بوون.

"ئەى رەقىب... ۋەھا دەستم بە سروودە دىرینه كە كرد. كەس
نەلى كورد مردوۋە؛ كورد زىندوۋە، زىندوۋە و قەت نانەوى
ئالاکەمان." ۱۳۳

ئەوانى دىكەش لە خویندى سروودەكە ھاتنە پالم. "ئەى رەقىب
ھەر ماۋە قەومى كورد زمان،

نايشكىنى دانەرى توپى زەمان، كەس نەلى كورد مردوۋە.
جەللادە توورەكان بە زمانى ئىمە قسەيان نەدەكرد. كەس نەلى
كورد مردوۋە؛ كورد زىندوۋە.

كندرى ۱۳۴ زياتر. كندرهكانيان لە ئەستۆمان ۋەرىتا. من دەزمانى
مىديا شتەكە ۋەھا جار دەدا: "پىنج تىرۆرىست لە قەنارە دران."

ھەر ۋەھا ئەو ھەشەم دەزانى، پوژ ھەر ھەلدى، پوژىكىش دى
دزەكان دىۋارى زىندانەكە دەپوخىنن و قوتابىيەكانىش رىگەيان
دەدرى بە ئاشكرا مېژوۋى كورد بخوینن. لەيلاش بەھىز دەبى.

كورسىيەكان لەبنمان دەرھىتران. بەسەر پەتى سىدارەۋە،
كولىچەكان لە دەمماندا دەتوانەۋە.

Kas nalle Kurd mirduwe; Kurd zinduwa/Zinduwa qet nanewe ۱۳۳

Ey reqib ... " allakeman

۱۳۴ جۆرە پەتیکى ئەستۆرە، لىرەدا بۆ مەبەستى قەنارە دەشى.

به شی پینج

له یلا

بهندی بیست و حوت

با به نیو ژووری چیدا هات و دهرکه ی به توندی پیوه دا. گسکه کاره باییه کهم له بن سیسه مه که ی نه ودا راکیتشا، جووتیک دهرپی کورتی شینره نگ له کونی هه واکیشه که ی عاسی بوو، دهرمهینا، ئینجا گسکه کهم کوژانده وه. رادیوم پیکرد تا بیدهنگی ژوره که بره وینیتته وه. میلی رادیوکه له سه ر ئیزگه یه کی کوردی بوو له لهنده ن و گورانییه کی کرمانجی لیده دا: من بیریا ته کریه ... من بیریا ته کریه، باوهرکه بیریا ته کریه/ بپرسه ژ رهنگی بوهارئی، بپرسه ژ گولین وی دارئی/ من بیریا ته کریه، باوهرکه بیریا ته کریه/ نهف چهند ساله نه ز گرتیمه، زولم و زوری گه لیک دیمه، لی ب نهفینا ته دژیم، من بیریا ته کریه، باوهرکه بیریا ته کریه ... ژینا بی ته، نه تو ژینه، ژینا بی ته نه ز دژیمه/ ههرکو تید بیرا خو تنم/ هیز ده من و دژیمه، من بیریا ته کریه، باوهرکه بیریا ته کریه ... نهفین نه بی ژین شینه، ژین بی نهفین قیمهت نینه/ دکم دوزا نهفینی، باوهرکه بیریا ته کریه/ من بیریا ته کریه ... بپرسه ژ که فوکین ئاشتی، بپرسه ژ هه فالتی و دوستی/ بپرسه ژ دیوارین چه پس، نهفی ژ ته را بیژن راستی ... من بیریا ته کریه، باوهرکه بیریا ته کریه.

دوا پارچه تیپ لیبووه وه، ئیدی یادنامه که که وته خواره وه و لاپه رهکانی به گوړی وهربوون. سپرای بونخوشم له ژووری دانیشتنه وه هینا.

رادیۆکه هر دوی کوتاییهاتی گۆرانییه که راگه بیاند: 'ئه مرق
 ئیزان پینچ زیندانی به تاوانیکی ههلبه سترای موخابه رات له
 سیداره دا، چوار له وان کورد بوون. ئینجا لیستی ناوه کانیسی
 خوینده وه. کاتی ناوی شیرین و فه رهام بیست، گویم قولاغ بوون.
 که ناوی 'چیا سامان' یشی خوینده وه له شوینی خۆم وشکبووم. خۆ
 مه رج نییه هر براکه م به و ناوه بی. به گیزییه که وه که پامه وه
 ژووره که ی چیا - ئیستا پاکوخواینه- و گولاو پرژینه. له ژووری
 دانیشته وه گویم له رادیۆکه بوو، ناوی چیا ی وه ک زیندانییک که
 له وانی دیکه به ناوبانگتر بوو، دووباره یکرده وه.

له پرینکا په راسووه کانم گورچ بوون. پارسه نگه که م به وه دایه وه
 به دهسته کانم په ستانیان بخره مه سه ر و له رۆخی پێخه فه که ی چیا
 دانیشم.

ته زوویه کی سامناک وه ک دریشووله یه ک پیمه وه بدا، کزه ی له
 بن پستمه وه هینا، قول رۆیشت تا سه ر ئیسقانم. که چی له پیش
 چاوم چیا چه ناگه ی به رزکردمه وه، به بزه وه ماچیکی له نیوچاوان
 کردم. کاتیکیش سه رم هه لبری تا ته ماشای نیو چاوی بکه م،
 له به رچاوم ونبوو.

هه لسامه وه، بامدایه وه و سپرایه بۆنداره که م پشاندم، پشاندم و
 هر پشاندم، ئه وه نده م پشاندم تا به توندی هینامیه کۆکین، ئینجا
 وه ستام. به جووله یه کی سووکیشه وه دهستم بۆ رادیۆکه برد و
 کوژاندمه وه.

جوانه زهنگی لیدا. منیش پیمگوت هر ده بی میدیا کوردییه که
 درۆی کردبی. هه واله که ی له حکومه ته وه وه رگرته بی، پوون و

ئاشكرا درۆدهكەن. ئەو ە بوو پرسىم: "ئاخر ئەوان كەنگى راستىيان بە خەلكى گوتووه؟"

ئەو ىش گوتى كە بڕوام پىندەكا. بەلام داواى لىكردم ەەرچۆنىك بى سەردانم بكا ياخود من سەردانى ئەو بكەم.

"بەلى، ەەر كاتى چيا لە زىندان ەاتەدەرەو، وا دەكەين."

"لە بىرت بى، ەمىشە باوەشى من بۆ تۆ كراو ە. من تۆم ەروەك شلىرى خۆشەوى."

بەلى، شلىز، بە بىرم ەاتەو ەلىم: "تكايە پىبىلى ئەم درۆ ە فەرامۆش بكا."

پاش بلاوبوونەوى ەوالە ساختەكە، كە وەك چۆن ئاگر لە پووشوپەلاش بەربىن، وەها خىزا بە نىو كەنالە مىدىايە كوردى و دەولەتى وەك يەك بلاوبوو ەو، ئىدى داىكە و بابە بۆ يەكەم چار لە ژياناندا تىمىكىان پىكەينا و كىفەر ەتەكە يەكىخستن. ئەو ەيان ەەر لەبىر كرد كە من چەند ماىەى شەرمەزارى ئەوان بووم، پىش گزنگى خۆر لە ئەپارتمانەكەم وەژووركەوتن. جانتاكانيان لە ژوورەو ەجىهتشت و يەكسەر بەرەو مردوو خانەى زىندانى ئىقىن رۆىشتن. منىش تەلەفونەكەم كوژاندهو، ئاخر بە ئىمىلى دلنەواى و ەاوسۆزى نامەبارانكرام و داوام لىكرا بەلكو قسە بۆ مىدىاي خۆجىيى و بىگانە بكەم، ئەوانەى بڕوايان بە ەوالە ەلەبەستراو ەكەو ەبوو. داىباىشىم بە دەستى بەتال گەرانەو. منىش پەنام بۆ ژوورى چيا برد و دەر كەم لەسەر خۆم گالەدا. داىكە لە دەر كەى دەدا و ەاوارىدەكرد، بەلام خۆ من لىتەدەگەرام نە ئەو و ەىچ كەسى دىكە دەست لە شتەكانى چيا بەدا.

دايکه هاراندی: "تو کچیکى خودانه ناسی! تو هیجت پینه گوتین. نیمه له غهواران گویمان لیبووه." له و کاتهدا من به نیو کات و مه و دایه کی نه ناسراودا سه رئاوکه و تیبووم، نه ویش هر دهنگیکى دیکه بوو ده بووایه بهری پین گیرابا.

خوازه لؤکی و به هرهی دایکه بؤ گرتنی ده ماری خه لک، وای له کار به دهستان کرد به مهرج تهرمه که یان راده ستبکه نه وه، ده بی خیزانه که به لیننامه یه ک واژوبکا، به وهی سؤز بدن که نه به رؤژ تهرمه که به خاک بسپیرن و نه پرسه شی بؤ دابنیز. تهناته دواى ئەو هه موو شتهش ئینجا چه ند رۆژیکی خایاند تا تهرمیکیان دانه وه گوايه هی چیا بووه.

من و براكه شم به دزیه وه چاومان له یه ک داده گرت و به وه گالته مان به بړوا هه لخه له تینراوه که یان ده هات. دیسان ته مهنی چوار سالانه بوو. دیسان به باسک و قاچی رووشاوه وه به هه لبه ز و دابه زه وه بؤ لای من غاریدا و گیللاسه نه شوراوه که ی خسته ده می و پیکه نی.

ترومبیله بار به ره که نیمه و تهرمه ساخته که ی به ره و مه ریوان هه لگرت. کاتیکیش گه یشتینه شاره که دایکه گوتی: "پنیویسته نو یژ بکه م، بویه یه که م جار له لای مالى دامبه زینه." هه ر ئەوه بوو خوی له ترومبیله که فریدا، سوپاسی خودای کرد، شانەکانی رپیکردنه وه و بی ئەوهی ئاوړ بداته وه ملی رینگای گرت و له نیمه دوور که وته وه.

هیشتا زوو بوو، کازیوهش دانه که وتبوو، بابە و شوفیزی ترومبیل و من گه یشتینه گورستانه که. ده رگاگان داخرا بوون، به لام بابە قسه ی له گه ل پاسه وانی شه وانه ی گورستانه که کرد و ده ستنکی

لەسەر شان دانا و هەندى پارەشى لە مشت نا و بە لايتى دەستى بەرەو تاريكيبەكە بە بىدەنگى بە سەرى نەوى و بە شانى چەماووە رۆيشت.

منيش بە ئەژنۆى لەرزۆكەو بە دواى پياوھكاندا رۆيشتم. شوفيرەكە كەسيكى چوارشانە و كەلەگەت و بەھيز بوو، يارمەتى بابەى دا تا تەرمەكە لە سندوقى ترومبيلەكە دابگرى. ئينجا دارەبازەكەيان لەسەر شانان دانا، منيان بەرەو بەشە كۆنەكەى گۆرستان رينوينى كرد - باخچەيەكى بچكۆلانە بوو، دەرزيى بەكارھاتوو ليرەو لەوى كەوتبوون^{۱۳۵} - تا گەيشتنە ئەو بەشەى قورت بۆ گۆر ليدرابوون، بەلام هيشتا نەبيراسترايوون^{۱۳۶}. بابە لەوى وەستا و منيش بە بىدەنگى سەيرمەدەكرد.

بابە تەرمەكەى بۆ ناو قۆرتەكە شوپركردەو، كفنەكەشى بە جوانى بەسەردا داىو، ئينجا لە گۆرەكە ھاتەدەرەو. بە تيشكى كزى لايتى دەستى تەرمە كفنكراوھكەى پشكنى. قەبارەى تەرمەكە لە قەبارەى چيا دەچوو. ئاى لەو، خۆ حكومەت بايەخى بە وردەكارىەش داو. بابە لە شوينى خۆى رەق راوەستا. شوفيرى باربەرەكەش بە خاكەناس خۆلى فرىدايە نيو قۆرتەكە. بابە بە چەشنى كۆتەليك رەق وەستاوو.

^{۱۳۵} مەبەست لى ئو شريفە و دەريانەيە كە ئالودەبووھكانى مادە ھوشبەرەكان بەكارىدەھيئن.

^{۱۳۶} بيراستن: ريككردنى گۆر بۆ ئەوئەى بە قەد تەرم بى و دوولايەكەشى بە بەرد يان بە شتايگەر ھەلەپەندى تا تەرمەكە بە باشى رۈو و قبيلە درىزبكرى و جيگەى خۆى بگرى.

لهویدا هر دهنگی هه ناسه ی ئیمه، هر وشه ی نهرمه بایه که و
دهنگه کوشنده که ی گۆرستانه که دههات.

"مردوو خۆرینه!" له پڕیکه وه ته قینه وه ی دهنگی بابه گۆرستانه که ی
هه ژانده. "مردوو خۆرینه!"

شانه کانی له رزین، له بهر گریانه تونده که ی داهیزران. دلۆپه
فرمیسکی گه ورۆنه گه ورۆنه به سه ر پوومه تیدا دابارین و به پیشه
بۆزه پیر و لاوازه که یدا هاتنه خوار.

به چه ساویه وه چاوم لیکرد و ترووکاند. ئه ری کوانی بابه
شانازه که م؟ تو بلینی ئه مه خۆی بی؟ تو بلینی ئه مه هه مووی فیلم بی،
لایده یه ک بی و گهرمه شین بگیزی؟

به چرپه گوتم: "ئه مه درۆیه."

له ناکاودا چاوه کانمان به ریه ک که وتن. ئه و ئازاره ی له چاوه کانی
بابه دا بینیم، ئازاری راسته قینه بوو. به ناسکییه که ی بابه تاساندمی.
ئاخر غه مگینترین که سی ته مه نم، ئه وه ی هه روه ک هه وا و ئاو له سه ر
ژان و ناسۆر ده ژیا، هه نووکه دوو چاری کیتفه پراتیک بووه مه زنتره له
هه موو ئه وه ی له رابردوو به سه ریدا هاتوو. به تاکه نیگایه ی ویرا
زانیم چی قه و ماوه.

ئیدی چوومه سه ر گۆرپه که ی و خۆلم له سه ر فریدا. ده ی چیا
توخا پیمبلنی ئه مه درۆیه!" دهستم خسته بن سه ری مه یته که. کفم
له سه ر ده موچاوی لادا.

به دهم ئەم قسه يه مه وه: "نا، چيا گيان نا، ده ي برا كه م هه لسه وه!"
 شانە كانينم هه لته كاند. كه چي ليوه رهنگبزر كاوه كانى نه بزووتن،
 سه ريشى به لادا هات. به گريان وه: "ده ي بلن كه به جيم ناهيلى!"
 بابەش شه و قى لايته كه ي ده ستى كوژانده وه. "له يلا، بيدهنگ به."
 خو ي ئەمه دهنگى دلنه و ايبه خشى بابە نه بوو. ئەمه دهنگىك بوو له
 كه سكى ديكه ي قه رز كرد بوو.
 ده موچاوه بيگيانه كه ي برا كه مم به دهم و چاوى خو مه وه
 نووساند.

ئەوه ي له گه رووشم هاته ده ره وه نه هه نسك و نه دلپرى يان
 هه ناسه نه بوو. به پرتاوه هه و ايه كى دهنگدار له سينگم ده رپه رى.
 خه ريكبوو ده خنكام، هه موو هه وليكم بو توژه هه و ايه ك بوو.

من له ژوورى منداليم به ئاگا هاتمه وه. هاوشيوه يى و په رپوتى
 جاران و چينه توژ له سه ر نيشتو وه كه ي ژووره كه رايچله كاندم. ئاخه
 له م ژووردا ده مخويند تا له زانكو وه ربگيريم، هه ر له و ژووره
 چيام كرده ده ره وه كاتى شو فارىي به سه ردا ده كردم، له گه ل ئەو
 خواز بينيانه ي كو يربام، نه مديبان قسه م ده كرد. ده مژمى رى ديواره كه
 له چركه كردن كه وتبوو. منيش هه لسامه سه رپى، جهسته
 ژانگرتو وه كه م راست كرده وه، به بيدهنگى كه وتمه نيو تاريكى. و يراى
 ديارنه مانى چياش له نيوانماندا، مانگ به تريفه و خه نده وه له تاقي
 ئاسمان ديار بوو.

من به ئەسپايى له جهسته ي كيژه جيا بوومه وه كه ده ست له ئەژنو
 له سه ر پيخه فه كه دانيشتبوو. شانە كانى به هه نسكىكى بيدهنگ هه لبه ز

و دابه‌زی ده‌کرد. به دارسانه هیزی کیشکردنه‌وه، به‌ره و سه‌رو و فریم، هه‌ستیکی سر و ئازاد.

کاتیکیش خور هه‌لهات و پرشنگی له رپی هه‌وا توزاوییه‌که به‌ر هۆده‌که کهوت، ئیدی من دیسان بوومه‌وه جه‌سته توقیوه‌که‌ی جارن. "خودایه! لیره‌ی؟ جه‌نابی خودا!" به‌ خوراپسکاندنه‌وه هه‌لسام و په‌نجه‌ره‌که‌م کرده‌وه. "له‌خه و رابه!" بوخساری خور به‌و به‌یانیه له‌سه‌ر که‌ل و به‌ ئاسمانه‌وه ده‌خه‌نییه‌وه.

"ئه‌ری جه‌نابی خودا، ئه‌تۆ زیندووی؟" به‌ ده‌نگیکی هیند به‌رزوه بانگم کرد که خوشم باوه‌رم نه‌ده‌کرد له‌توانامدایی. هاواره‌که‌م له‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌که‌ ده‌نگی دایه‌وه، ئه‌وه‌ی رۆژیک له‌ رۆژان له‌تک و نانه‌قه‌سیمان لیده‌فروشت، "ئه‌ری ئه‌وه‌ تۆی؟ یان ئه‌وان کندریان له‌ ملی تۆش ئالاند و ژیانیان له‌ تۆش سه‌نده‌وه؟" گهرمه‌ شینه‌که‌م تیکه‌ل به‌ ده‌نگیکی تیز بووبوو. هه‌روه‌ک ئازهلکی زامدار نووزهم ده‌هات، وه‌ک ده‌له‌ گورگیکی بیچووه‌کانی له‌ به‌رده‌می خۆیدا سه‌ربرابن. فروشیاریکی گه‌رۆک به‌م به‌یانیه‌ زووه‌ له‌ به‌رده‌م مالمندا وه‌ستا و به‌ شینوه‌یه‌کی سه‌یر ته‌ماشای کردم.

له‌ ده‌رگه‌دانی به‌ ته‌قه‌ته‌قی زوره‌وه هینشتا شین و شه‌پۆری منی دانه‌مرکانده‌وه. "تۆ ده‌بووایه ژیرگل خرابای نه‌وه‌ک چیا."

بابه‌ به‌ توندی ده‌رکه‌ی پالدا و شکاندی و به‌ هه‌شتاو هاته‌ژووره‌وه. دایکیشم گوتی: "ئه‌سته‌غفیرولالا، ئه‌ری ئالان به‌و کچه‌ نالیی چیدیکه‌ کفران نه‌کا؟"

ئه‌ویش بیده‌نگیی له‌ دایکم کرد: "ده‌ی به‌سیه‌تی هانا." دایکه‌ش چوو هۆده‌که‌ی خۆی و ده‌رکه‌شی له‌سه‌رخۆی پیوه‌دا.

بابه هات و توند بازندهکانی گرتم، ههروهک بووکهله شووشهیهک ههژاندمی، منیش نیگام تیبری. بهلی ئەمه خوی بوو، ئەمه روخسای ئەو بوو، کۆنهئازاریک، که ئیستا لای من ههپهتی بوو.

سهدان کهس به بی بانگهپشتن له دهکهی مالیان داین، ههمان ئەو ماله شروشهپریوهی که من و چیا تیندا گهوره بووین. منیش له گووشهیهکدا ئەژتوکانم له باوهش گرتبوو، سهیری ئەوانهم دهکرد که دههاتن و دهچوون، ئەو ژماره زۆرهی تازیهکاران، خهلی غهواره یان پهنگه شوپاریشیان تیکهوتی. دراوسی کۆن و نوپیهکان، نانهوا، قهساب، ژنی خاوهن دوکانهکان، هاوپۆلهکان، قوتابیانی چیا و کهسوکاریان، ههه کهسیک براکهمی به شیوهیهک له شیوهکان ناسییی، بۆ پرسهکهمان سهری به مالمانداکرد.

چیا باشتترین بهخاکسپاردنی نهینیانە ی بۆ کرا.

ههموو پۆژهکهش نهواره کۆنهکه به تهجۆیدهوه ئایهتهکانی کتیبه پیروژهکهی لیدهدایهوه، بهلینی ئەوهی ههه؛ دۆستانی خوا ترس و ناسۆریان نییه. خهبار نابن. خهلهکهش به دزییهوه نیگای به ترس و سامیان له یهک دهبری. زانیاری و سهری پزیزیان بۆ ئەو قسانه ی لهبارهی "خیزانی شههیدهوه" لهگهله یهک دهگۆریهوه. دایکهش سوپاسگوزاری خودا بوو، که وای لیکردوه ههستیکی تایبهتی بۆ بیتهوه و دیسان سهرنج و ئاگاهی جارانی بۆ بگهپهتهوه، بهلام نهیدهزانی چون رهفتار بنوینن. ئەو میوانهکانی جیدههپشت تا

له رۆژیکدا ده جارن نوێژ بکا، ئینجا به نیتو ئاپۆرای میوانهکاندا دههات و دهچوو، لیکلیکه دهیگوت دایکه شههیدیکى سهربه رزه.

بابهش بۆمبیکى قورمیشکراو بوو، کۆته لیک له سایه ی تیشکی مۆمیک. ئەو ههروهک شلیز بوو، دهبووایه بۆ ماته م به سه ر شاخدا هه لکشایا.

وهام هینایه پیش چاوم که به سه ر شاخی زاگرو سدا هه لدهگه ری، دهستی له پشت خۆی گریداوه، هه ندی خۆی کوور کردبووه، ژماره ی هه نگاوه کانی ده ژمارد، به دوا ی باشتین زنادا دهگه را تا به متمانه وه پالی پتوه بدا و قورسایى خۆی بخاته سه ر، خۆی له وه خاترجه م ده کرده وه هه رگیز هه یچ که سیک وهک ئەوه ی به سه ر نه هاتوو و توشى کویره وه یی وه ها نه بووه. ئەو به دهگمه ن دهچوو مزگه وتی، ئەو شوینه ی له سه ر مرؤف بوو خه مبارى خۆی لینمایش بکا، به لام خۆگر و ریشه اتوو بیسه روبه ر. جه لته ی دل زور په سه ندر بوو له فرمیسکرشتن.

ئینجا جوانه به دیارکه وت.

به دهم پرسىارى "ئه رى چۆن ئەو شته روویدا؟ چۆن؟" به رووخاوى به ره و رووی ئەو چووم. بینایم له به ر فرمیسک تار ببوو، به لام بینیم کات شوینه واری خۆی له سه ر روخسارى جوانه جیهیشتبوو. یان تۆ بلێی ئەمه له به ر نیگه رانی بووبی؟

ئیمه هه ردوو کمان له باوه شى یه کدیدا تیر گریان. ئەو به دلدا نه وه وه: "له یلا گیان، ده لالا من، که چه که م، نازداره که م."^{۱۳۷}

"Leila gian, dalala men, kechakam. Nazarakam,"^{۱۳۷}

جوانه كه هر له تهوقى سهرهوه تا قولهپنى سىپيوش بوو، به خوى و قسه نهرم و به سۆزهكانى هيچ وهلاميكى بۆ پرسىارهكانم پينهبوو، بهلكو هر گونگرتن و دلدانهوه و هينوركردنهوى من بوو. ئەو بهوه راگه‌يشت له ماوهى ئەو سى پۆژهى پرسه‌كه‌دا به ميوانان رابگا و خواردنيان بۆ ئاماده بكا و ئاگاشى له من بى پرستارىيم بۆ بكا. خوى نهريته‌كه وها بوو، خزمه ميينه‌كهى مردوو دهبووايه خوى به دلشكاو و ماتەمبار نيشاندا، هر چه‌سرهت و ئاخ و ئوفى له دم دهرچووبا، شينيكى گهرمى گيرا با، پرچى خوى دهرهينابا تا وا له ميوانانيش بكا به كۆمەل بگرين. من له‌وه‌دا شكستم هينا. هه‌ندى له ميوانه‌كان له پيشكه‌شكردنى خورما و په‌قلاوه يارمه‌تیی جوانه‌يان ده‌دا، ئەوانى ديكه چايان ديم ده‌كرد و ده‌يانگيرا، ژنه‌كهى دراوسيشم ده‌ركه به‌رده‌ركه‌وه، كه له شينوشه‌پۆردا به ئەزموون بوو، چاوى له‌وه بوو پرسه‌كه بكا ته شين و گريانى به‌رده‌وامى ئاماده‌بووان و سه‌ردولكهى ده‌گوتن، ئيدى جله‌وى كاره‌كهى گرته‌ده‌ست. كاتيكيش شينه‌كه گه‌يسته لوتكه، ژنه ده‌ستى به قسه كرد: "ئەرى رۆله‌كه‌م چيا، تۆ بلئى ماله نوييه‌كه‌ت ئيستا چون بى؟ ئەرى ئەوى زۆر تاريكه؟ ئەرى گه‌نجۆ خو ئيمه به ته‌مابووين شايى ژنه‌ينانت بۆ بگيرين. هيشتا كاتى ئەوه نه‌بوو باركهى و برۆى؛ ئەرى خوشه‌ويسته‌كه‌مان بۆ پيش هه‌مووان كه‌وتى؟" هر زوو پرسىاره‌كانى دهبوونه مايه‌ى هه‌نسك و ئاماده‌بووان له پرهمى گريانينيان دا.

منيش له شوينى خۆم هه‌لسام شانوى پرسه‌كه جيبيلم. كه‌چى په‌لوپۆم گۆد و قورس بوون، وهك ئەوهى ئەو هه‌موو هه‌راوزه‌نايه‌ى تووشى بووبووم ريگه‌ى له رۆيشتنى خوين بۆ

دهست و قاچم گرتی. له نیو ده رکه دا دوو ژنی ته من بیست ساله باوه شیان پیدا کردم و به هه نسکه وه پنیان گوتم هه ر له زیندانه وه شوینکه وته ی نامه و په یامه کانی چیا بوون و به هه والی له سیداره دانیشی هیدمه گرتی بوون. خوی زور شت هه بوو ئه وان ده یان توانی بهر له نوی ئیار بیکه ن. له گهل ئه وه شدا ئه و خه لکه ی ده یانگوت گوايه چیا گورپیونی، هیچیان نه کرد. "سوپاس، به لام خو هیشتا زور زیندانی سیاسی دیکه ماون ده کروی ئیوه پرگاریان بکه ن." ئیدی من به کولانه که دا شو پر بوومه وه.

"ئهری زه حمت نه بی،" پیایکی کورته بالا و سهر ماشوبرنج وه های لیپرسیم: "ئهری پرسهی کابرا گه نجه که له چ مزگه وتیکه؟"

یه ک دوو چرکه ی ویست تا پیاوکه بناسمه وه، به لام خو پیاو ره یش بوزه سمیل گه وره که دیار بوو. منیش وه ها وه لاممدايه وه: "دوو کولان خوارتر له سهر جاده سهره کییه که. هه ر به و بونه یه شه وه، پیم وایه تو له سهر هه ق بووی، باشتر وایوو ئیمه بنیردرا باینه هه تیوخانه." ئه و ساتیک لیمه راما و پاشان ملی ریگای گرت و پرۆیشت.

خوی یه ک شت هه بوو، پیویست بوو بیکه م: پاراستنی ئه و هه نده هوشه ی مابووم. دوی هه ندیک قه ده ملیندان به شو پر بوونه وه و هاتنه وه له شه قامه که دا خو م به ژوره که مدا کرده وه، ده ستم دایه جانتای مندالیی چیا، که گمه و ده فته ره کانی تیدا بوون، له په نجه ره ی ژووری نوستنه وه فریمدانه هه وشه که وه. کاتیکیش کوری پرسه گیران به خواردنه وه ی چاوه سه رقال بوون، به هیمنی له پلیکانه کان هاتمه خواره وه و دوی ئه وه ی باوه شم به جوانه دا کرد و

خو احاقفیزیم لیکرد، به نیو باخچه به داروباره که دا پهریمه وه و
که لوپه له کانم هه لگرتنه وه.

ئو داره و شکانه ی به دیواره چیمه نتۆر یژه که هه لئرابوون، داری
سینو و گیللاس بوون. پاسکیله ژهنگاویه که - که تایهکانی پینوهی و
دزرابوون - دهستبهرداری ژیان بووبوو.

چیدی ههستم نه دهکرد جهستم هی خۆم بی، به لکو شتیکی
به کریگیرا، وهک ئه وهی ئه مانه تیک بی و بدریتته وه، له وانیه ئه و
رۆزهش له گه ل چیا یه کبگرمه وه، ئه و کهسه ی جهسته ی راقه نا و
کهوت.

بەندى بىست و ھەشت

كاتىك من گەيشتمە تەرمىنالى پۇژئاواى تاران و لەوئىشەوہ بۇ بەشى پاسەكانى ناوخۇى شارەكە، تۇپە پرتەقالىيەكەى خۇر بە ئاسمانەوہ دەبىنرا. بۇن و بەرامەى شىلمى كولاو و پەتاتەى سوورەوہكراو لەسەر عەرەبانەكانى سەر شۇستەى شەقامەكە لىكى نەوسى پىژاندىم، بەلام خۇ پەشىوھالىى وا بەسەر دلمدا زال بوو، خواخوام بوو دەستبەجى بگەمەوہ مالى.

لە سپىدە تەنگزەبىيەكەمدا گىرمخواردبوو، ھەر ئەوكات بە بىرمدا ھاتەوہ، پارەى مانگانەى ئەپارتمانەكەشم نەدابوو. بە بلاوبوونەوہى ھەوالى لە سىدارەدانى چىاش، بۇى ھەيە خاوەنى ئەپارتمانەكە توورە بووبى و لە سەلامەتى خۇشى ترسابى. خۇ دەكرى ئىستا دەفتەر و يادنامەكانى چيا فرىدرابنە سەر جادە و تەر و خوسا بن، قفلى دەرگاكەش گۇردرايى. بەو پىيەى گواستەنەوہى شارەكە وەستابوو، دەبوايە باقى رىگاكە تا مالى بە پى بىرم.

ھەر بە راستىش پەتو و كەلوپەلى ناندین فرىدرابوونە سەر جادە، بەلام ھى ئىمە نەبوون. كاتىكىش گەيشتمە سەر پلىكانەكە و بە ھەنگاويك دوو پىيىلكەم دەبىرین، كەژالى خاوينكەرەوہى بالەخانەكە دىتمى و بانگى كردم: "خاتوو سامان، خاتوو سامان." ئەو لە نىو خەلكدا ھەر بە فارسى قسەى دەكرد، تەنانەت لەگەل كىژەكەشى، ھەرچەندە پىنى گوتبووم بۇ كوردى بە پەرۇشە.

منیش به دلوقانییه وه وه لآم دایه وه: " بیوره جه ژنی دوازدهمین
سالیادی مریه مم له دهست چوو. کتییکی نویم بو داناوه، به لام له
کتیفر و شیبیه که وه نایه م."

که ژالیش به دان گرکردنه وه وه، ده می نه وهنده له گه ل پیکه نین
لیکده کرده وه، له م گوی بو نه و گوی هه لیده بری، قورسای خوی
هاوینشته سهر گسکه که ی هه روه ک نه وه ی گوپالیک بی، ئینجا گوتی:
" مریه م دلنیا بو وه ی فه راموشت نه کردوه. من پیم گوتوه تو له
سه فه ری."

منیش درۆم کرد: " تو راسته که ی. ده ی به و زوانه ده تینمه وه."

" خاتو سامان، پیویسته شتیکت نیشانده م."

" من ده بی ئیستا برۆم، دوا یی قسه ده که ی نه وه."

" ئاخو شتیکی پیویسته. ده نگه که شی له نیوان فیکه ی ترومییلی
فریاد په س و ته په ی پی مندا ونبوو. لی خو نه وکات من پلیکانه کانم
دوو دوو ده برین.

بو خوشبه ختیم، کللی نه پارتمانه که م خواردی و پیده چوو هه موو
شتیکیش هه ر وه ک خوی مابوو بی.

به چاوپوشیکردن له و پارچه کاغه زه قه دکراوه ی له بن ده رکه دا
فریدر ابووه ژووره وه، به هه شتا و خۆم به ژووره که ی چیدا کرد و
چوومه لای دۆلابی جلکه کانی. بۆنه که ی هینشتا به شینوه یه کی کال به
کراسه قه دکراو و هه لواسراوه کانیه وه مابوو.

قورگم ویکهات و ئازاریکی تیژیش په ریه شاننه کانم و تا سه ر
باسکه کانم هات. په نجه کانم له سه ر کاراکته ری ده ستنوسه

شيعريه كهى شاملق خشاندا، كه به سهر دهر كهى دؤلابه كه وه
هه لؤاسرابوو: "له نئو مندا، زيندانىييه كى سستمگه ر هه بوو، كه له گهل
ئاوازى زنجيره كهى رانه ده هات."

له نئو چه كمه جهى ميزه كه يدا، پارچه يه كه يداشت و هه روه ها
ره شنوو سى و تاريكى هه ژده لاپه ر هيم دؤزىيه وه، ناو نيشانى
وتاره كه ش ئه مه بوو: "له خو-به ر ئوه بردن بو خو-له ناو بردن:
دژبه رى له ژيانى ژنانى كورددا." ئه رى له سهر شانوى گه مهى ژياندا
چى به سهر كورددا هاتوو؟ زار و مار؟ يان شاعير كوته نى هه ر
موره هه لداوى و به ته مای دووشه شم؟ يا خود وه ك پوولى دؤمینه
يهك به دواى يه كدا ده كه ون؟

خوى خويندنه وهى نووسينه بلاو كراوه كانى ئاسان بوو، مايه ي
خوشيش بوو، به لام ئه م وتاره نيوه ناچله يان، كه به لئىنمدا بوو بوى
ته واوبكم نا. ئه ژنوكانم له باوهش گرت، له ناو دؤلابى جلکه كانيدا
دانىشتم. ده بوو لئنه گه ريم ئه وى رۆژى له مال بچيته دهر.

ديمه نى ئه وى رۆژى چيام هاته به رچاوا، ئه و كاته ي كراس و
بيجامه خه تداره شين و سپيه كهى له به ردا بوو و به تونديش قه پالى
له نانه كه گرتبوو. دايكه و بابه هه ريه كه يان به روى يه كديدا له
هاوارياندا و زه ويش كه وته له رزه. چيا بچكۆله و له رولاواز، زور
نيگه ران به خوى و قژه ئالۆزكاو و سه ريكي په شيوه وه، له كۆلم
كرد، بو ئه وهى له ترس و تۆقين بيپاريزم كه وتمه سهر قاچ و
ده ستم و هينام و بردم. چياش به لايلايه كهى "لاى-لاى-لاى..."
لاواندمييه وه تا خه وم ليكه وت.

دواتر ملی چیا وا بهسەر پەتی سێدارهوه. ناتوانی هەناسه بدا.
چەندی هەول و تەقەلای دا هەناسەیهک هەلکێشی، نەکرا. هەستیکرد
وا گیان له جەسته زەبوونهکەیدا دەردهچی. دەیزانی وا دەمری،
هیچیشی پێنەدەکرا.

چەند بەستەزمان و دەستەوهستان بووم بەدیار چیاوه که
هەلۆهەدای مژیک هەناسه بوو، منیش لهگەڵیدا کهوتمه کۆشش و
تەقەلا. یهکیک له دەرکهی دا. منیش ناوی چیا مەینا.
له دەرکهدانی زیاتر.

پیلووی چاوم نەدەکرایهوه. خەریکبوو لهناو مۆتەکهیهکی بێ
فرمیسکا بخنکیم. هەلسام تا دەرکه بکهمهوه، بەلام سەرم سوورپا و
هاوسەنگیی خۆم له دەستدا.

"لهیلا، خاتوو لهیلا."

"ئەری چی هەیه؟"

کەژال له بەردەم دەرکهکهدا بوو. سەری لار کردبووهوه. به
دەوری خۆیدا دەپروانی. "ئەو شتەم دۆزیوهتەوه." ئەمەهی گوت و
لهچکیکی شینی له دەست بوو. "گۆتم رەنگه هی تۆ بێ."

ئەمە هەمان ئەو شالە بوو که خۆی له م دووسالەیی دواییدا
بەسەری دادەدا. "من ئیستا کاتم بۆ ئەو شتانه نییه." لهسەر
پێوهدانی دەرکه مکوڕ نەبووم و یهکسەر بەرهو نانیدین پڕۆیستم و
هەندێ ئاوم به دەموچاومدا کرد.

ئەوئىش خىرا و بە پىدزىلكە بە دواى منداهات و دەرکەشى لە دواى خۆى پىتوهداىەوہ. ئىنجا بە چرپەىەوہ: "من دەبى شتىکت پىتلىم."

دەموچاوم خستە ناو ھەردوو لەپى دەستم، بەلکو ئەو سووکە سەرئىشەىەم بوەستىنم. ئەو پىشتر ھاتبووہ لام و چاى لەلا خواربوومەوہ باسى ئەوہى بۆ کردبووم، چۆن کاتى خۆى لە گوندەکەيان ھەلاتووہ تا کىژەکەى خۆى لە چنگ بابە دەرمانخۆرەکەى دەرپاز بکا. ئەو لە پۆژدا سى شەفت کارىدەکرد تا ھەم قووتى خۆى و کچەکەى و ھەم پارەى مەکتەبى کچەکەى داىين بکا. بەلکو تووشى ھەمان چارەنووسى خۆى نەبىتەوہ. ئەمپروش ھەوسەلەم نەبوو گوئى بۆ رادىرم.

کەژال پەردەکەى داداىەوہ، گلۆپەکەشى کوژاندەوہ. "خاتون، جووتىک زەلام پرسىارى تۆيان دەکرد." ئەو ئەمەى بە کوردى چرپاند. "ئەوان وەھا خۆيان دەنواند گواىە خزمى تۆ بن. منىش ھىچ زانىارىم لەبارەى تۆوہ نەدانى." دەنگىشى لەگەل گوکردنى ھەر وشەىەکدا ئەوہندە ھىواش دەبووہوہ بە ئاستەم گويم لى بوو.

"زەلام! چ جۆرە زەلامىک؟"

ئەوان پرسىان ئاخۆ مىوانى زۆرت دىن يان ھەر ھەمان ئەو خەلگەى زووزوو ھاتوچۆت دەکەن، ئاخۆ کەى تۆ لە مال دەچىتەدەر، چ کاتىکىش دەگەرئىتەوہ مال، کاتى دەگەرئىتەوہ جانتاى گەرەت ھەلگرتووہ. خاتون، منىش وا خۆم نىشاندا گواىە ھاوکارىيان دەکەم. پىمواى بەقايان^{١٣٨} پىکردم، ئەوان وایان دانا

^{١٣٨} بەقاپىکردن: متمانەپىکردن.

چون بەردەستىكى خاوينكەرەوھم و شىۋەزارەكەشەم ھى ئىرە نىيە
 كەوايە دەبىن كەسىكى نەفام بىم. پىيانگوتىم ھەر كاتىك ھاتەو،
 پەيوەندى بە نووسىنگەى دادنووسى گەرەكەو بەكم. گوتيان ئەگەر
 وا نەكەم، ئەوا دەرم دەكەن. خاتوون، تكايە، دەمودەست لىرە بىرۆ.
 منىش دەبووايە دانىشىم.

"ئەوان لە ھەر پۇژىكدا بى دەكرى بىنەو. ئەو بەدەم ئەم
 قسەيەو لە بەردەمدا كەوتە سەرچۆك، دەنگىشى بە ئاستەم
 دەبىسترا. درىژەى دايە پەرۇشىيەكە: "ئەوان ھەر ئەم بەيانىيە، ھەر
 پىك ئەو كاتەى تۆ بە پلىكانەكاندا سەردەكەوتى ھاتنەو. خاتوون،
 من زۆر شادمانم تۆ گوتىم ئەبوو كاتى بانگمرد نەچىيە دەروە.
 خوت دەزانى.... دەكرا... فرمىسكىشى لە چاودا دابارىن، ئەوان ئەو
 ژمارەيەيان دامى، ھەندىك پارەش، داوايان لىكردم ھەر كاتى تۆم
 بىنى خەبەريان بەدەمى. منىش بۆيە قايلبووم تا گومانەكەيان
 بىرەوئىنمەو، بەلام بە گيانى كىژەكەم سوئند دەخۆم، ھەرگىزا و
 ھەرگىز.... ئىدى خۆى ھاوئىشتە باوەشى من.

منىش لەو دەھىزىتراوتر بووم لە باوەشى خۆمى بگرمەو.
 "كەژال گيان، زۆر سوپاسگوزارم."

"تۆ نابى لىرە بىت. ھەر ئىستا بىرۆ و ئىرە جىبىلە. لە
 خىرکردنەوئى شتەكان يارمەتت دەدەم."

منىش ئاوپرىكم بەملا و ئەولادا دايەو. چيا بە پەرۇشەو بە
 دانىشتن لەسەر ئەم كورسىيەو تاوتوئى بىرۆكەكانى دەكرد، بە
 تامەزىرۇيىەو لەسەر ئەو قەنەفەيە دەخوئىندەو، بە شەوقىشەو
 لەسەر مىزى ناندىنەكە ژەمەخواردنى خۆى دەخوارد.

"ناتوانم." ھەر شتىك روويدا. خۇ ئەگەر لە دەرکە لىم
وہ دەرکە وتىن، ئەوا لە پەنجەرەوہ خۇم فرىدە دەم، لىناگە رىم بىن و
بىمەن.

"خۇ ئەگەر ھىچ شىۋىنىكت نەبى بۇى بچىت، ئەوا دەبى لەوہ دلىنا
بى بە ھىچ شىۋە يەك گلۇپە كانت پىنەكەى، ھەرۋەھا لە پەنجەرەش
نزىك نەبىتەوہ، تەنانەت ئەگەر پەردەكەش دادرابنەوہ." دواى ئەم
قسانە، كەژال ھەستا و واىەرى تەلەفۇنەكەى لە پلاكەكەى دەرھىتا.
"ئابى ئىنتەرنىتىشت ھەبى. دەرکەش لەسەر ھىچ كەسىك نەكەيتەوہ،
تەنانەت لەسەر باۋكى خۇشت. من نانت بۇ دەھىنم. ئىمە دەبى
لەسەر شىۋازى لە دەرکە دانىش رىكبكەوین، يان كلىلىكم بدەيتى.
ئو، راوہستە، بىرۋكە يەكى باشتىرم ھەيە." ئەو بەنىۋ تۇپە كلىلىكدا
گەپرا. "ئەرى كارۋت لەبىرە؟ ئەو پىاۋە كەشخەيەى لە نھۇمى
بىستەمدا دەژى؟"

منىش سەرم بۇ لەقاند.

"ئەپارتمانەكەى ئەو بەتالە، كلىلەكەشى داۋمەتى."

من سەرم بادا.

"بەلى، بەلى، پىۋىستە وەھا بكەى."

دەبوو وا بكەم، دەنا تا دەھاتن و دەيانگىرم شىۋىنەكەم دەگۇرا بۇ
زىندانى تاكەكەسى.

"تو لە ئەپارتمانەكەى ئەۋدا خۇت بشارەوہ تا شىۋىنىكى دىكە
رىككەخەى. بىرۋ گوندىكى دوورەدەست، يان بوہستە- بىرۋ بۇ
كوردستانى عىراق. لەۋى سەلامەت دەبى. دەكرى كەسىك لە

دئيهكەى خۇمدا بدۆزمەوہ تا يارمەتى ئاوديوكردنت بدا و له سنوور
بتپەرىنئىتەوہ، ئەگەر ھاتوو ناوت له نئو لىستەكەدا بوو.

"كامە لىست؟"

"لىستى ئەوانەى ناتوانن ولات جىبھىلن."

"ئەھا، راستە." ئىزان لادەرەكانى خۇى نانئىرىتە تاراوگە، بەلكو
لەبرى ئەوہ لىيان دەگەرئى لەنئو دۆزەخدا دابىزىن.

"خاتوون، من ئەو شتانە دەزانم. كورەمامەكانم پىنشمەرگەن."

دەكرئى خۇم بگەيەنمە شلىرىئى. "ھەر بە راستى پئوىستىم بە
ئىنتەرنىت ھەيە."

"ئەمەش ھۆكارىكى دىكەيە، كە لە ئەپارتمانى كارۋدا بىمئىتەوہ.
ھەر ھىچ نەبئى بە شەو. من كارتى ئىنتەرنىت و ھەندئى نان و شىرت
بۇ پەيدادەكەم."

"باشە چى ئەگەر ھاتەوہ؟ يان كرىچىيەكى دىكەى ھاتەناو؟"

"خاتوون، ئەو خۇى خاوەنى ئەپارتمانەكەيە و تا سالىكى دىكەش
بەكرئى ناداتەوہ. ئەو واى بە من گوت. پىنم واىە دەچىتە ھەندەران.
ئەو كلىلەكەى بۇيە داومەتى تا ھەموو رۆژئى خۇم و كچەكەم خەمى
گۆزەگۆزى باركردنىمان نەبئى. چەند جارىك لەوئى ماوینەتەوہ.
زۆربەى كەلوپەلەكانى ئەو بە جوانى ھەلگىراون، بەلام پىخەفىك،
ھىربارى پئوىست و قەنەفەيەك و تەلەفزیونىكى لىتە. لىمەگەرئى ھىچ
كام لە دراوسىكان بىتئىنن. زۆر وريا بە. كەژال بە شانازىكردن بە
نەخشەكەى خۇيەوہ ھەلسا و رۆيشت تا كلىلىك بۇ من كۆپى بكا و
ھەندئى شتىشم لای ميوەفرۆشەكە بۇ بكرئى.

ئەو پارچە كاغەزەى لە بن دەرکەش بۇ من فریدرابوو، نووسراوى ئاگادارکردنەو نەبوو بۇ بەجیھىشتى ئەپارتمانەكە، بەلكو سەرەتای گەفوگور بوو بەوہى بیریان هینابوومەوہ چارەنووسى منیش لە هی براکەم باشتر نابن. ئاخىر نووسینەکانى چیا بە نینو سۆشیال میدیادا بلاووبوونەوہ، تەنانەت دواى لە سیدارەدانیشى خیراتر پەخش بووبوون.

لە بیدەنگى و تاریکى ئەپارتمانەكەى کارۆدا، ماتەم بەرقەرار و مۆمى شەر و بەرەنگاربوونەوہش کز بووہوہ.

خۆى ھەر ئەوہ نەبوو کە چيام لەدەستدابوو، بەلكو ئەو بەشەشم لە خۆم لەدەستدابوو کە واتای خوشكى ئەوى دەگەیاندا. تۆ بلىن ئیستا من كى بىم؟ بى ئەو بەشەى خۆم کە ھاوپیچی برا بچووکەكەم بوو، بى رۆلگىرانى دادەى گەورە، کە لە تەمەنىكى زوودا دەمگىزا، ئەدى ھەنووکە من كىم؟

لە كۆتاییدا كاتى دەستم بە خەتى ئەنتەرنىت راگەیشت، سندوقى ئیمیلەكەم پراوپر بوو لە وتە و نامەى خەلكى کارای ژیرەمینى. ئاخىر خۆ شتە ھەرە خراپەكە روویدابوو، شتىكى وەھا نەمابووہوہ ماىەى ترس بى. من دەبووايە مەشخەلەكەى چیا ھەلبگرم، کە بە ناچارى رادەستى من کرابوو.

ھەفتا كەسىكى لايدە^{۱۳۹} لە بنھۆمى شىدار و تاریکدا چاوہرپیان دەکردم. ئىدى خۆم لە بەردەم ئەوہندە چاوہدا بینىيەوہ، قەت

^{۱۳۹} لايدە: نامۆ، غەرىبە، بىگانە. غەوارە.

ئەوئەندە خۇم بە پەشتوئەحالی نەبىنىبوو، بەلام خۇم ھەستەکانم دەستبەردارم بووبوون.

شتىكى شاراوش نەبوو، سووسەكارىكى ئىتلاعات بە جلى ئاسايىيەوہ لەئىو ئەواندا بى، يەكىك كە پەتى سىدارەى لە مى چيا كەچى من كەچى من ئىستاش بە دواى نىچىرىكى دىكەدا بگەرى. كەچى من لىبىراوانە برىارم دابوو بە پىر بانگەوازی ژيانمەوہ بچم.

چىاي برام، خەم و ئازارى شتىكى گەورەترى لەوہ ھەلگرتبوو كە شانەکانى بەرگەبىگرن. ھەر لە تەمەنى نەوجەوانىيەوہ زىرەك، ھەستىار و چاودىرىكى قوول بوو. ئەوہبوو لىوى خۇم گەزت تا كەفوكولى سىنگم بە باشى بىتەدەرەوہ. تىكۆشانى خۇنەويستانەى وى بۇ دادپەرورەى بى مەبەستانە كرديە پالەوانىكى بىپەرەوا. ھەر ئەمەش ئەوانى تۆقاند. دىكتاتورەكان لەسەر چاندنى تۆوى ترس و دوژمنايەتى لە نيوان ھاوولائىاندا دەرژىن، لە سەر و ھەمووانىش بىياكى لە ھەمبەر ئازارەكانى يەكدى. دەنگم نووسا. دەبوو وچانىك بەدم.

لە پوانىم بۇ سەروسىمى ئامادەبووان، چاوم بە پوخسارىكى ئاشنا كەوت، خۇى لە پشت دىنگەيەك پەنادابوو. پوانىنە ژىرەبەژىرەكانى ھىندەى دىكە ھىنامىە جۆش و ئاگرى تىبەردام.

ئامادەبووہ بە ئاگاكانى ژىرزەمىنەكە، بە پىر و گەنجيانەوہ بەزىو دىاربوون. گەردبوونەوہكە لە ناوچەيەكى دەولەمەندى شارەكە رىكخرابوو، ھەر رىك لای كىوى توچال كە زۆرىش لە زىندانى ئىقىنەوہ دوورنەبوو. ھەستمانكرد لە جەنگەكەماندا لە دژى دەولەت نامرادىن، ماندوو و كەنەفتىن بە دەست ئەو ئازارە نەبىراوہيەى

له دهستدانی خوښه و يستانمانه وه يان هه رده بڼ شاهيدبين به سهر
نازار و نه شکه نجهی جهستی و پوحي نه وانه وه.

من تقی خوځم قووتدایه وه له بهر کم پارچه کاغه زیکم دهرهینا،
ئینجا تیهه لچوومه وه. چیا نهیتوانی ریگه به نه شکه نجه ده رانی بگری
له وهی شه ویلاگی نه شکینن... به لام توانی ژيان له نیو خویدا
بپاریزی.

کاتیکیش له پشته وه جیره ی ده رگا که هات، هه مووان ناوریان
دایه وه. منیش دریزه م به خویندنه وهی خوځم دا.

نه و له ناخیدا دهوله مند ده ژیا، به هایه ک کهس نهیتوانی لینی
بستینی، دراوه چاپکراوه که شی کتیب و خه لک و پیواژو و
کرده نیازه کانی هوشمندانه بوون که پییگه یشتبوو. نه و هه همیشه هه ر
نه وهی دووباره ده کرده وه که لیناگه ری نه وان نه وهی له ناخیدا هه یه
بکوژن و به سه ریدا زالبن، نه مه شی به ته واوی برده سهر.

پیاویکی ریشداری ته من مامناوه نجی هاته ژووری، منیش
دلنیانه بووم -شایه د نه وانیش نه یانزانیبی- نه وسا چ میلیشایه کی
نافه رمی بی یان پیاویک به ریشیکی قه له منه کراوه وه.

هاوشیوهی نیلسن ماندیلا، هه روه ک له یلا زانا، چپاش له بن
نه شکه نجه دا نه پووخوا. سه رکه وتنه که ی نه و له وه دایه.

چاوی شله ژاو به نیو ژوره که دا ده گه پان. ده بووايه منیش دریزه
به قسه کانم بدهم تا نه و بیده نگیه ترسناکه پر بکه مه وه، بو نه وهی تا
دوا هه ناسه م له سهر ریبازی چیا برؤم و ئینجا که سینی دیکه
چیکه ی من بگریته وه، له وانه شه نه و که سه لیره ش دانیشتی. چیا له
ئیمه ی ده ویست، هه موومان له واتای ژان و ناسوری هه ژاری،

جینۆساید و له ناو بردنی ڕهگه زیی تینگهین: پهی به واتای له دهستدانی زمان و کلتور ببهین. من به کاوه خۆ به لام شلیگیرانه دهدوام، ههروهک ئهوهی وشه نووسراوهکانی زمانیکی بیگانه بخوینمهوه.

له هیکهوه ههناسه دانهوهی ئاپۆرای ئامادهبوو گۆرا بۆ دهنگه دهنگ و غهشبه غهشبیکی گهوره. گلۆپه کهی سه سهرم ده دره وشایه وه. کارۆش هاته پیتشه وه، چیدی ههولینه دا خۆی بشاریته وه.

دهنگی پیاویکی ته مهن مامناوهنجی له توور په بیان سه دای دایه وه و هاواریکرد: "چیا سامان که سیکی جودائی ته له ب" نه بوو.

جودائی ته له بیهش - جوداخواز - له سه ره زمانی خه لکی ره شوکی ئیرانی بوختانیک بوو هاوواتای "ناپاک" بوو.

ژنیکی پرچ که ژهش، که تاله قژهکانی له بن له چکه که یه وه ده ره چوو بوون چاویلکه کهی راستکرده وه و هاواری کرد: "ئه دی ئاگادارم نه کردنه وه که کورد جوداخوازی قیزه ونن؟ پیم خو شتره ئه و ئاخونده ئسولیا نه فه رمانزه وای ولاته که م بن نه وه ک بییم کورد و تورکمان و باقی ئه وانی دیکه ولاته که م پارچه پارچه بکن."

منیش وه ها هاتمه دهنگ: "ئادهی بوهسته." ویستم ههروهک مامۆستا ئاینیه توند ره و جلهوی ژووره که له دهست نه دم. "که واته هه کاتیک که مینه کان له باره ی تراژیدی اکانیا نه وه دوان، ئه و ئۆتوماتیکیانه ده بنه جوداخواز؟ بیله وهش، ئه ری تو بۆچی وا ره فقار

دەنۆینی کە ئەم شتە تاوان بێ؟ بە ھەناسە ساردییەکی تەواو ھو ھەو سەیرێکی ئەو ناو ھەم کرد. شتیکی سەیر نەبوو ھەتا لە نیو ئۆپۆزسیۆنیشدا کورد بخریندریتە گۆشە یە کە ھو ھەو ھەو سەینریتە ھو، بە لام لای خۆم وام دانابوو ئەو ھەشاماتە ی خەبوونە تە ھو ھەو مینان بانگھێشتی کۆبوونە ھەو کە کردو ھو، جیاواز بن. بردە برد و بە دگومان ی بە نیو ھۆلە کە دا بلابوو ھو ھەو، لێ ھەرزوو جە ھەو کە م گرتە ھەو دەست. ئاخەر خۆ لە ھو ھو حکومەت نەبوو بیدەنگی دە کردم. ئەمە ئۆپۆزسیۆن بوو ھە ھای دە کرد.

کارۆش بە ھو ھو ھو ھات. منیش پیویستم بە کۆمەکی ئەو نەبوو. دەمزانی چی بکەم تا بە سەر ئەو مەیلە لایە ندارییە دا زال بم: ئەویش دندانی ھاوسۆزییان بوو. ڕیگەم بەدەن شتە کە بەم شیوہ یە باس بکەم. وا بێننە بەرچاوی خۆتان، فارسەکان لە بن ھو کمرانییەکی دێندانە ی حکومەتیکی کوردیدا ژیا بان، ئینجا مندالە کانتان نە یانتوانییا بە فارسی بنووسن یان بخویننە ھو، نە یانتوانییا حافز و ڕۆمی بخویننە ھو، لە مایسترو ی شەجەریان نە گە یشتبان، بێننە بەرچاوی خۆتان. ئەوسا کاتیک ئەو ھەندە زۆر سووکایە تیتان پیکرابا، چی دەقەوما؟ بێر بکە ھەو، کە ئیمە لە راستیدا چەند دە نالینین: تۆ دە بی راو بنری، لاقە بکری، ئەشکەنجە بدری، لە ناو بیری...."

"نەفرت پاراکانی نکن"^{۱۱}. رەقوکی نە بلارومە کە ھەو. لە م ولاتە دا ھەموو کەسێک ھەو بەک ئەزار دە چێژی. نە دە کرا ژنە پەچ کە ژە کە بە ئاسانی بە شیوہ یەکی ھۆشمە ندانە ھێور بکری تە ھەو.

^{۱۱} Nefrat parakani nakon

"نەخىر، خەلك لەم ولاتەدا وەك يەك ئازار ناچىژئى. قسەكردن لەبارەى راستى ژيانمان بلاوكردنەوەى رق و كينه نىيە. بەلكو داواكردنە بۇ لىتىنگە يىشتن." بەدەم ئەم قسەيەمەوە لە نامراديان سەرم بادا.

پياوہ تەمەن مامناوہنجىيە توورەكە بۇ بىدەنگکردن كۆخى و ئىنجا گوتى: "بەخشن... مېژوو نىشانىداوين، برا و خوشكان تىكايە گويىگرن. مېژوو سەلماندوويەتى، ھەموو ھۆزەكان، ھەر ھەموو ھۆزەكان..."

ھەرچۇنىك بى من ناسىمەوە. "ھۆزەكان؟ ئايا تۆ نەتەوہ بە ھۆز ناودەبەى؟ لە پدىنە تەمشوولەيەكەى^{۱۴۲} پامام؛ چاويلەكەى بە زرىزەيەك لە مل كرىدبوو. بىرمكەوتەوہ.

ئەويش سەرى ھەلبىرى. وىرام دابرسىمە 'رۇشنىبىرەكە'. ئەو يەككىك بوو لەوانەى بەردەوام لای كۆشكى كىتىفروشىيەكەمەوہ پەيدادەبوو، كابرەيەكى سەرژنانى كە ھەر جارىك سەروكەللەى لای من دەردەكەوت دەبوو ھۆى ئەوہى خەلكەكەى دىكە كاتىكى درىژتر لە پىزەكە بىمىننەوہ. ئەو ھەمىشە دەرفەتى ئەوہى دەقۇستەوہ لەگەل من لە كۆشكەكەدا باسى شتى قۇر لەبارەى شۇرپشەكانى فەرەنسى و روسىيەوہ بكا و پاشان كە دەبىينى بە ناچارى و نابەدلى گويى لى دەگرم، ئىدى بى ئەوہى شتىك بىكرى كۆشكەكەى جىدەھىشت. ھەر لە بابەتى نازونووزدا من لە

^{۱۴۲} پدىن تەمشوولە: مەبەست ئەو كەمە پىشەى ژىرچەتەيە، سەكسوكە و بە ئىنگلىزىش . goatee

نیشتمانه‌که‌ی "ئەو"دا پلەم بۆ ھەرزەگۆیەکی خێلەکی دابەزیبوو.
کەسینک بۆ ولاتەکه‌ی ئەو مایە‌ی گەف و ھەرەشە بی.

ئەو بەم شینوێهە قسەکانی خۆی ڕشاندنەو: "سەرەتا ھۆزەکان
بەو ھە دەستپێدەکن داوای فیربوونی زمانی زگماکییان بکن،
شەتەکه‌ی دواتریش ھەک خۆتان دەزانن، دەیانەوێت سەر بەخۆ بن.
خانمان و ئاغایان ، سەر بەخۆیی!"

خوین تەوژمی بۆ دەموچاوم ھینا. "کرۆکی مەبەستی چیرۆکە
ئەو ھە گرووپیکی پانوپۆر لە خەلک لە سەرەتاترین ماف بیتەش
بکرین بۆ ئەو ھە داوای مافەکانی دیکەیان نەکن؟" بە دەم ئەم
قسە ھەم یە کەسەر پەنجەم بە ڕووی ئەو بەرز کردەو. نینگام لە سەر
بیچمە خواروخیچە که‌ی گیربوو. ئای من چەند ساویلکە بووم، ژیا
خۆم بۆ کەسانیک بخەمە مەترسییەو، دۆنمیک زەوی لە مەرۆف بە
بەھاتر بزائن. "ئەری گویت لە دەنگی خۆت نابیتەو ھە کە چەند
ھاوشینو ھە دەنگی ئەو حکومەتە‌ی لێرە دژی وەستاویتەو؟"

دەنگیک وەھا ھات: "ئیمە کوردمان خۆشدەوئ. پسمامە کەم کچە
کوردیکی خواستو ھە." چاوم بە نێو ئاپۆرای خەلکە کە دا گێرا، بەلام
لە نێو دەریایەک لە جوولانەو ھە لێو، نەمتوانی ماخۆی قسە کە
بدۆزمەو ھە. ورتەورت پەرەیسەند، وشە و دەستەواژە‌ی "دیموکراسی"
و "مافی خۆچارەنووسی" لە گۆشە جیا جیاکانی ژوورە کە دەربێران.

ئۆکسجین کورتی ھینا. ژێرزەمینە کە شیندار و بۆگەن و گرژ بوو.
خەریکبوو دەبوورامەو ھە. "دەبینم. ئازادی باشە، بەلام تەنیا بۆ
ژمارە ھەکی کەمی خاوەن زیندەماف" ئەمەم گوت و سەگۆی
دوانە کەم جێھێشت.

پیاویکی که له گهت به دەم مست بهرزکردنەوه گوتی: "ئیمە ی مارکسی پشتگیری مافی بریادانی خۆچارەنوسی دەکەین." ئیدی خەلک ئاوریان دایەوه له بری ئەوهی هیزش بۆ من بینن پەلاماری ئەویان دا. هەندێ له ژن و پیاوانی گەنج به هاوسۆزییەوه له من رامان و سەری رەزامەندیان بۆ له قاندم. یه کیکیش گوتی: "دە ی ئەو جوداخوازه فریدەنه دەری!"

له ناخدا گرژ بووم، دلم توند بوو. ترس له ترس. ئەوه بوو گوتم: "بوهسته." جا نازانم ئەوهم له ناو میتشکی خۆمدا یان به دەنگەوه گوتم - نازانم کامەیان بوو.

"به داخهوه خاتوو سامان باری تەندروستی تەواو نییه و ناتوانی درێژه به قسه کانی بدا." ئەم دەنگە ئاشنایه که وای گوت تا دەهات له گەل گوگردنی هەر وشەیه کدا پوونتر دەبووهوه. "هەر وهک خۆتان دەزانن، ئەم خاتوونه کویره وهری زوری به سەر هاتووه، تکایه بیورن که ناتوانی قسه کانی تەواو بکا.

کارۆ به نەرمییەوه پیلی منی گرت و له نیو قەرپهستانی خەلکه که ی هینامه دەرەوه. لئ ئەم کردەوه یه ی ئەو تەنیا هۆشدارییەک بوو بۆ من، ئاماژه بوو بۆ گەفیکی گەورەتر. ئیدی پیلیم رەق بوو.

هەستی به خۆراپسکاندنێ من کرد، به ورته یه که وه: "دەزانم. به لئ دەزانم."

ئەو دەنگە دەنگ و هەراوزەنایه ی له ئاماده بووانی گەردبوونه وه که بهرزبووه وه هک کوتکتیک وابوو له سەرم بدن. کاتیکیش کارۆ خەلکی بەردەمی به پیاو و ژنەوه به ملاو به ولادا دەدا تا رینگام بۆ

بکاتوهه، ههستمکرد وهک ئهوهی له نیو فیلمینکدابم. ئه و بۆ دهرهوه بۆ
گهراجهکه پینوینیکردم و له سهه کورسی پشتهوهی ترومبیلهکهی
جوړی زانتیا^{۱۴۲} داینام، ئینجا بهرهو مال لیبخوړی.

لهیلا، تو دهبی لهم ولاته بارکهی و برۆی.

کاتیک ترومبیلهکه له جووله کهوت، منیش لهسهه کورسی
پشتهوه ههلسامهوه. کارۆ دهرکهی پینشهوهی بالهخانهکهی بۆ
کردمهوه. ئه و پیلی گرتبووم له و کاتهی خهریک بووم بهلادابیم، ئه و
به و شیویه لهگهلم هات تا دهرکهی ئه پارتمانهکهی خۆمم کردهوه.
لهسهه قهنهفه شینه په پووتهکهی چیاى دانام و خوشی چووه
ناندین کتری پر له ئاو بخاته سههراگر.

کاتیکیش چاوم کردنهوه، کارۆ ئیستکانیکی چای گهرمی پیبوو و
به نههرمی بانگی دهکردم و ناوی دههینام. ههلم له لیوی په رداخهکه
ههلهستا و شهکریش له بندینهکهی دهخولایهوه.

تو دهبی برۆی. بچی شوینیکی سهلامهت.

منیش پرسیم: "ئه ری ئه مهت پینشتریش نه گوت؟"

کارۆ دانیشت. "من دهچم شوینیکی سهلامهتت بۆ په یدابکه م."

"من ئه م شه و له شوینهکهی تودا دهمینمه وه."

"ئه ویش ههه سهلامهت نییه. ههستم به هه ناسه ی گهرمی ئه و
کرد له سهه ده موچاوم."

هه‌ندیک وزه بۆ ده‌ستوپیم گه‌رانه‌وه و ئینجا وزه بۆ میشکیشم
هه‌لکشا. "ئمه کومیدیاپه‌کی ره‌شه، سته‌مکاره بچووکه‌کان داوای
دیموکراسی بکه‌ن."

کارۆ ده‌ستیکی له‌سه‌ر شانم دا. "هه‌ندیک جار ئه‌و خه‌لکه‌ی له
پیناویاندا ده‌جنگی ده‌بنه‌ به‌دترین به‌ره‌ه‌لستکارت. هه‌رچونیک بی،
خوشکه‌که‌م شتیکی سه‌رنج‌راکیشی له‌باره‌ی کورده‌کانه‌وه‌ گوت. ئه‌و
هیلکی هاوته‌ریبی له‌ نیوان کورد و خه‌لکه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی باکووری
ئه‌مریکاوه‌ کیشا."

"چۆن؟"

"به‌ئێ، کورد زیاتر له‌ ده‌سه‌لاتدار خه‌لکی ره‌سه‌ن و ماکی
ولاته‌که‌ن. که‌چی پووبه‌رووی جینۆساید، چه‌وساندنه‌وه، دامالینی
فه‌ره‌نگی و شتی دیکه‌ش ده‌کرینه‌وه."

هه‌ستمکرد سینگم قورسه. ئه‌ویش به‌ نه‌رمی ده‌ستمی گوشی.
کاتیکیش نیگا‌کانمان به‌ریه‌ک که‌وتن، شیعره‌که‌ی فه‌روغی فروخزادام
بیرکه‌وته‌وه: "ره‌نگه‌ ژیان ئه‌و ساته‌ داخراوه‌ بی." ئینجا ئه‌و سه‌ری
به‌ردایه‌وه و گه‌مه‌ی به‌ ئه‌نگوسته‌کانی^{١٤٤} کرد. منیش چاوم له‌ مۆمه
بۆره‌که‌ بری. "ریگایه‌ک ده‌دۆزمه‌وه‌ لیزه‌ ده‌رتبه‌ینم."

"ئه‌ری که‌زیه‌که‌ی پشتسه‌رت چی لیهات؟"

په‌نجه‌کانی له‌ سه‌ره‌ تاشراوه‌که‌ی دا و گوتی: "من ئیستا
سه‌ریازم."

^{١٤٤} ئه‌نگوست: په‌نجه، قامک، گوست.

’دهکرا ئیستا چپاش دهرچووبا نهگهر هاتبا و ...’ ئیدی په نجه م له
دهوری نه لقی نهو ئیستکانه چایه خشانده، که بزوی هینابووم.

به چرپه وه گوتی: ’تو سوور هه لگه پراوی.’

’نه ری ئیره زور گهرم نییه؟’ چاوه پئی وه لامه که یشم لی نه کرد.
’نهو هیشتا بلووزه که ی ههر له بهردابوو. ’ههرده بی له بهر چایه که بی.’
’به هه موو که سینکم گوتوه وازم له خویندن هیتاوه. نهوه ی
راستی بی دهرکراوم. نه مده توانی چیدیکه له وی بمینمه وه.’

’نهو خه ریکی تر ازاندنی قوپچه کانی پالتوکه ی من بوو.

کارو سهری خوی نهوی کرد، چه ناگهی له ئیسکی چه له مه ی دا،
ههروهک نهوه ی دان به شهرمه زارییه کی زوردا بنی. منیش به چری
لیزما بووم. ’به جه ماوه ریی و کاریگه ریی چیا... به نه جامی پینچه وانه
شکایه وه.’

’مه به ستت چیه؟’

’نهوه نه مشه وه ولتدا چی بلیی؟’

’هه ولتدا چی بلییم؟’

’نهگهر هاتبا و نه بووبایه پاله وان، نهوا له زیاندا ده مایه وه.’

’چی؟ نه مه نهو شته نه بوو که گوتم، به لام نهوه تو— من له
شوینی خوم هه لسامه وه، دهسته کانم له یهک گیرکرد. ’به نیازی بلیی
خه تای من بوو؟ نهوه من بووم به هوی بلاوکردنه وه ی نووسینه کانی
له ئینته رنیت نهوم کوشت؟’

’نهو دهسته کانی وهک ته سلیمبوون بهرزکرده وه و گوتی: ’من وام

نه گوت!’

"که واته ئه وه خه تاي خو ی بوو؟ به وه ی ئه وه نده خو شه ویست و
ئه وه نده کاریگه ر بووه؟"

به دهم گو تئی له یلا ریک هه لسا و له به رده مم قیتبووه وه.

"کارۆ، چیه؟ چیه؟ ده ته وی چی بلئی؟ ده ته وی بلئی
خۆ نه ویستیه که ی وی و کوششی من بۆ رزگار کردنی وی کوشتی،
نه وه ک سیستمه فاشییه که؟ نه وه ک... نه وه ک دهسته کانی تو؟"

"من؟" ئه و به حاله تی به سه رخۆدا شکانه وه، دیسان دانیشه وه.

"لینکۆله ره وه کان نه یانده زانی تو کوردی. وایه، ده یانزانی؟" به دهم
ئه م قسه یه لیوه کانم توند له سه ر یه ک گیرساندن، دیوی ناوه وه ی
پوو مه تی خو شم گه زت. "گره و ده که م تو ئه و راستییه ت
شاردوو ته وه؟"

ئه و ته ماشای سه ره وه و خواره وه ی دیواره که ی کرد. "ئه گه ر
ئه وان زانیبایان، ئه و منیش نه ده مام."

"خۆی ئه وه ته له فۆنه نه فره تییه که ی تو بوو. تۆش ئه و که سه
بووی، ئه وی رۆژی چیات له گه ل خۆت برده ده ری."

"خۆ ئه گه ر بنه چه که ی منیان زانیبا، ئه و نه ده بووه یارمه تییه ک بۆ
چیا. چیاش له کاتی قسه کردندا، گۆ کردنه که ی پتوه ی دیار بوو که
کوردی. دواتر به بلۆگ و وتاره کانی، له باره ی به قاچاغ و تنه وه ی
دهرسی زمانی کوردی و هه موو شتیکیان زانی. دهنگی کارۆ تا
دههات نزم و زبر ده بوو.

"تو خوابیداوییه که ت هر بۆ دهر باز بوونی خۆت به کارهیتا، که چی هیچت بۆ براهم نه کرد." له گه ل ئهم قسه یه مدا ههستم به تامی سویری فرمیسه که کانم کرد.

"له یلا، چ خوابیداوییه که؟ منیش نه شه که نجه درام و سووکایه تیشم پیکرا. هر ئه وه بوو ئه وان به شایسته ی گولله یان په تی سیداره یان نه زانیم، چونکه من هیچ نه بووم. چیا شت بوو، له باریدا هه بوو و تا ده هاتیش ده بووه گه فیککی گه وره و گه وره تر بۆ سه ریان. من ئه وه نالیم که تو له ژیر ئه و بارودۆخه دا ئه وه ی پیت کرا کردت، به لام پشتگیرییه که که م بوو. ئایا له مه بهستم تیده گه ی؟"

"نه خیر."

"خۆ ئه گه ر هاتبا و گاردیان یان نیویۆرک تایمز له باره ی ئه وه وه بیانوسییا، ئه وا ئیرانیش بریاره که ی هه موارد ه کرده وه، لی خۆ هه ر ته نیا میدیای کوردی و چهند که مه میدیایه کی ئیرانی باسیان کردبوو، ناویان هینابوو. ته نانه ت ریکخراوی پین و یونیسیفیش توانستیکی سنورداریان هه یه. هه روه ها خه لکیکی زوریش پیی سه رسام بوون. ئه وه ش ده وه له تی تو قاند له وه ی ببیته سیمبولیک."

ئه وسا دهستی له سه ر شانی من دانا.

منیش دهستم لایبرد و گوتم: "ئوو، برۆ سندانان لیتا، خۆت و باقی خه لکه ساخته که. خۆتان و هاوسۆزیتان به نه فره ت بن، کاتیک هاوسۆزیه که تان هیچ به ره میکی نه بی و هر له خه می به رژه وه ندیه کانی خۆتاندا بن."

"تو پیت وایه ئه مه بۆ من شتیکی ئاسانه؟ ئایا ده زانی چیا بۆ من چی ده گه یاند؟" ئه و به چاوه زه قه کانی پووی تیکردم و ئیواره ی

خلیسکانتی سەر بەفری بە بیر هینامهوه. ماوهیهکی درێژیش بوو
سهیری ئاسمانم نهکردبوو. کارۆ دهستی گوشیم، منیش دهستم
کیشایهوه. ئەو شتیکی گوت، بەلام نهمتوانی ورتهم له دەم
بیتهدهرهوه. چاوم پر له فرمیسک بوون. دانیشتم و سهرم وه قۆلی
قهنهفهکه کرد، پهتویهکم له خۆم وهپێچا و ههناسهیهکی قوولم
ههڵکیشا تا دوا بۆنی بهجیماوی چیا ههلمزم.

کارۆش به خۆی و دهسته کلینکسێک لهبهردهمم وهستا. گریام.
ئەویش بۆم هاتهسەر چۆک و قۆلی لهیهک کردنهوه و منی له
باوهش گرت. سینگی به سینگمهوه ناو، پهنجهکانیشی بهنیو پرچمدا
نهرمونیان بوون.

بهندی بیست و نۆ

کاتیک خه بهرم بووه وه، سه رم له سه ر کۆشی کارۆ بوو، سه ری ئه ویش به پشته وهی قه نه فه که دا شو ر بو بو وه وه و پانیه ده ستیشی قورس و گه رم بوو له سه ر که مه رم. به قوولی و به کاوه خو هه ناسه ی ده دا. به خو جو و لاندن ویستم خو م له ده ستی راپیسکینم، به لام ئه و توند که فه لی گرتبووم.

من جلو به رگی خو م به ته واوی له به ردا بوو هه روه ها ئه ویش. به نه رمی بانگم کردی: "کارۆ. ئه ویش چاوه کانی کردنه وه، ئاو ریکی له حالی خو ی دایه وه، ئینجا راجله کی. زۆر داوای لیبور دن ده که م." دامه نی کراسه که ی له بن قایشی دوولینگه که ی هینایه ده ر تا به رزیی ناو پیستیزه که ی^{۱۴۰} بشاریته وه و خیرا خو ی گه یانده ده رکه ی ده ره وه و تا له داوی خو ی پیوه بداته وه.

منیش له ده رکه داخراوه که رامام و ئه و هه وایه ی له سینگم په نگی خوار دبو وه ده رمدا. ئه ری بۆ خاتری خوا، چۆن کار به وه گه یشت ئه وه نده له یه ک نزیک ببینه وه؟ هه ر به راست ئه وه کارۆ نه بوو بینیم به کیری ره پی بن پانتۆله که یه وه؟

ته نانه ت به هۆی ئه و که لینه ی کارۆ به رویشتنیه له نا کاوه که ی خو ی به جیهیشت، هینشاش له جهسته ی خو مدا ههستم به هه بوونه

^{۱۴۰} ناو پیستیر: ئه و شوینه ی پانتۆنه که ناوگه ل داده پۆشی.

نادياره لينجاويه كهى كارو كرد. روومكرده گه رماو و له بن كه فاودا
خؤم خوسانده وه.

به سه رسورمانه وه په نجه م له كه فله م خشانده، هر ريك له و
شوينه ي پيش كه ميك ده ستى له سه ر دانابوو، قولانج به قولانجى
له شى خؤم پشكنى، به دواى هه ستياريتيدا گه رام. كاتيكيش په نجه م
گه يشته سه ر گوى مه مكى چه م، خه يالم بو ئه وه چوو، ئه وه ده ستى
كارو بن گرتييتى. گره و ده كه م ده يتوانى جمكه كه شى به يه ك
ده ستى كه ته وه بگرئ.

ئهم جه سه ته غه ريب و فه رامؤشكراوه ي من، كه جوريك به من
ناسيندرابوو گوايه ده بن گاله بدرئ، چونكه سه رچاوه ي خه تا و
به لايه - به ته نياش خه تاى پياوان- هه رخوى پارچه يه ك بوو له هه ز
و ئاره زوو؛ جه سه تم سه رنجراكيش بوو، به لى، به لام هه ر خؤشى پر
بوو له هه زى بژاردن و برياردان، له تامه زرؤيى.

ئاي ئه گه ر كارو سه رى براكه مى به فه تاره ت نه ده برد.

له گه رماوى مامه وه تا ئاوه كه ساردبووه وه. ده نكي له
دهر كه دانىك، له شوينيكى باله خانه كه وه هات، منى وشياركرده وه،
چاويشم هه ر له سه ر په نجه ره كه بوو ئاخو هيج ئامازه ي پياوه كان
هه يه. به دوودلى هه لسام و په شته مالىكم له خؤم وه رپنچا و به دوا
كه فاويش دالغه كانم شوشته وه و لابردن.

به ده م پاروه نانيكى به مره با و كه ره وه لاپتوپه كه م كرده وه.
گلؤپه سووره كه ي پيله كه هه لده بوو و ده كوژايه وه. لاپتوپه كه م به
هيلي ئه نته رنيت به سه ته وه و چومه نيو ئيميله كه م، به و هيوايه ي
به لكو هيشتا كارتى ئينته رنيته كه م چه ند خوله كيكى تيدا مابى. له نيو

بهشی هاتووی ئیمیله که مدا ژماره یه کی زۆر په یامم له کهسانی نااشنا و ههشت دانهشیان له ماوهی ئەو ههفتهی رابردوو له شلیزهوه بۆم هاتبوون. شلیز نووسیبووی بچمه تورکیا، له ویشهوه بۆ باره گای نه تهوه یه کگرتووه کان و داوای مافی په نابهری بکه، یان ئەگەر وه هاش نه کهم خۆم بگهینمه ئەو، یاخود بچمه ههریمی ئۆتۆنۆم و روو له گه شهی کوردستانی باشوور بکه.

منیش دهستم به تایپکردنی به رسفه کهم بۆ شلیز کرد. "بۆ مایه ی سهرسامی، من له سه کۆی گوتار بیژی گوردبوونه وه یه ک بووم، به لام کاتی باسی کویره وه ریی کوردانم کرد، ههر زوو هیتامیانه خواری. پیتوانه بن ناماده بیه ریزی شوپشیکی فیمینستی. هیتاشا ئەوه م له پیتنۆره دایه بۆ پرسیک بژیم تا له پیناوی یه ککیاندا بمرم... پنیوستیم به یارمه تییه. شویتیکی ئارام. تکایه ههرچه ندی زوو بی باشه."

کاتیکیش به نیو سندووقی نامه کاندای گوزهرم ده کرد، گورانییه کیشم لیدا. دهنکه غه مگینه هه لقرچاوه که ی گورانییه ژه کورده که و ده فه که، هه م ده یکه زتم و هه م هیتوریشی ده کردمه وه.

"ده ی ده سته جی وه لامم بده وه. پارهش نه ما. نه شوین و نه که سیکی متمانه دار شک نابه م. دۆخه که وایه هاکا به سه ریاندا م. هه ندی ده فته ر و تیبینی و سه رنجی چیا و یادنامه ی ئەو هه ندیکیش هی خۆم پینچاونه ته وه. ته وقه شینه که شت له نیو پاکه ته پینچراوه بچکۆله که دایه. تکایه به په له وه لامم بده ره وه."

بۆ کارۆشم شتىك نووسى، بەلام رەشمكردەو، جارىكى دىكە نووسىمەو، لى ئەمجارەش ھەر رەشمكردەو. كاتىكىش لەنىو ئىمىلەكەم ھاتمەدەرەو، يەككىك لە دەرکەى دا.

گوردىيەكەم كەوتى. رۆبەكەم توند لە خۆمەو پىچا. تۆ بلىنى پىاوەكان شەوئىدى منيان لىزە بىنىبى؟ سەرنجى شەوقى مؤمىيان دابى؟ ئىمىلە تازەكانمىيان بىنىبى؟ پىشتاوپىشت بۆ بەرپەنجەرەى ناندىن كىشامەو. لىدانى زىاترى دەرکە. دەبوايە خۆم بگۆرپ، ھەر ھىچ نەبى دەرپى كورتهكەم. دىسان تەقەى دەرکە.

دەنگىكى نووساو لە پىشت دەرکە تادەھات زىاتر دەبوو: "ئەو مەنم."

چوومە لای دەرکە. بەلام چى دەبى ئەگەر كارۆ لەژىر گەفى دەمانچەو ناچاركرابى لە دەرکە بدا و بانگىشم بكا؟ ئەرئى بۆچى بىرمان لە وشەيەكى نەئىنى نەكردبووئەو؟

"دەى بىكەرەو، بىكەرەو، خىرا بە!"

مىنىش تىنم دايە بەرخۆ و دەستم دايە كىردىكى ناندىن و لەپىشت خۆم دانا و بە دەستى چەپەم و بە وریايیەو دەرکەم كردهو.

كارۆ بە دەم ئەم قسەيەو: "زۆر باشە. ھىچ كەسىك منى نەبىنى." خۆى بە ژووردا كرد.

"خۆى ئەو تاوانەم بەسە كە دژەشۆرپىشم.^{۱۴۶} بە دەم ئەم قسەيەو كىردەكەم بۆ نىو چەكەجەى كەوانتەرەكەى ناندىن گەراندەو، ئىنجا قسەكەم تەواوكرد: "دەكرا كەمىك ئەتەكىت پىارىزى."

^{۱۴۶} مەبەست لىنى دژە سوپای پاسدارانە.

ئەوئىش گوتى: ئىبۇورە كە شەو لىرە مامەوہ. لە چاوەكانتەوہ ديارە. پىدەچى بە باشى نەنوستىبى. حەزم دەکرد لە شوپىنى خۆم بىن جوولە بمابامايەوہ، بەلكو تۆ ھەندىك پشوت دەدا و دەپرازى، بەلام بەشيوہىەك لە شيوہكان منىش شەكەت بووبووم.

"من گويم نەداوہتى. لى گەرانەوہى تۆ تەنيا و تەنيا شتەكانى بۆ ھەردوولامان شەپرىوتەر کرد. كاتى لەم قسەيەم بوومەوہ، يەكسەر چومە ژوورى نوستن و دەستم دايە پالتويەكى درىژ و سەرپوشىك، ھىتام و لاي دەرگەكە بە ەلاگەيەكمەوہ وەکرد، تا جارى دادى خىرا بىانيۆشم.

ئەوئىش بە چاوداگر تىنكەوہ: "خۆى ئاسانترە لەسەر ھەر شتىك بگىرىى نەوہك لەسەر سىياسەت."

"ئەگەر ژن بىت نەخىر. دەدرىتە بەر قامچيان، لەوانەيە سەنگسارىش بگريى. كى دەيزانى؟ زىلدانىكم بە سەرپوشەكەيەوہ ھىتا و كىزە زىوينە گەرەكەشم خستە ناوى و بە پەرۆى وشكردنەوہى قاپوقاچاغىش سەرم داپۆشى. بە ورتەيەكەوہ گوتم: "بىتە بەرچاوى خۆت، كچىكى پاكىزە بى و لەسەر زىناكردنىش قامچىكوت بگريى!"

"ئەوہ چى دەكەى، دەتەوئى بەو كىزە لە زەلامە چەكدارەكان بەدەى؟" كە ئەمەى گوت لە گەلىشىدا برۆى بۆ بەرزكردەوہ، بەمە بە نىگايەكى كۆمىدىانە دەرکەوت.

"ئەگەر پىويست بكا، خۆم دەدەمە بەرچەقۆ. پىويستىشمان بە وشەيەكى نەپنى باش ھەيە. بۆ ئەوہ نمونە... ئممم... نازانم. دەى تۆ بىر لە شتىك بەكەوہ."

"ٹایسکری می سہر دہ موچاوم؟"

منیش بؤ ئو یادہ وہرہ بیہی رۆژانی شاخہ وانیمان خہندہ یہ کم کرد و گوتم: "باشہ."

"ئہری دہ کروی بؤ ساتیک دابنیشی؟ شتیکم ہہیہ دہمہوی پیتی بلیم، دہمہوی شتہ کم بہ وریاییہ وہ لیوہر بگری و ہہ لیبیسہ نگینی بہرلہ وہی زہ قوزو پ بلینی نہ خیر." بہدہم ئم قسہ یہ شیبہ وہ گویچکے خوی خوراند.

منیش لہ بہرانبہری دانیشتم. "دہبوایہ لہ ہہفتہی رابردوہ وہ لیزہ نہ مابامہ."

ئو دہستہ کانی خوی لہ یہک ٹالاندن. "مشووری شوینیکم بؤ خواردووی تا ئو کاتہی دؤخہ کہ سہ لامہ تتر و ہیورتر دہ بیتہ وہ."

شتیک پیریہ ناو دلّم. "تا ئو کاتہی چیا لہ بیردہ کروی؟"

"ئیمہ پیویستہ شتہ ہہرہ پیویستہ کان کؤبکہ ینہ وہ و تیک بنین. ہہر ئیستاش."

کتیب لہ سہر رہفہ، خواردن لہ نیو بہ فرگرہ کہ، جلیش لہ نیو دؤلابدا. "ئو شوینہ لہ کوئیہ و چوینش بزائم کہ سہ لامہ تہ؟"

ئویش بؤ یہک دوو چرکہ بہ بیدہنگی لیم راما. "تو ہیشتا متمانہم پیناکہی، وایہ؟"

"دہبی متمانہت پینیکہم؟" دلؤپہ ئویش لہ پرچمہ وہ بہ سہر بربرہی پشتما دہ ہاتنہ خوارہ وہ.

کارو وایه‌ری ته‌له‌فۆنه‌که‌ی له پلاکه‌که لی‌کرده‌وه و په‌یامه ده‌نگیه‌کانی لیدانه‌وه. "خاتوو سامان، ده‌ستبه‌جی خۆت به پۆلیسخانه‌ی گه‌ره‌ک بنا‌سینه. ئیمه‌ هه‌موو شتی‌ک ده‌زانین." چرک.

"نازانم ئاخۆ بژارده‌یه‌کی باشت‌رت له‌مه‌ هه‌یه." به‌ده‌م ئەم قسه‌یه‌وه‌ شانه‌کانی کارو دا‌که‌وتن.

"چۆنت زانی ئه‌و په‌یامه‌ هه‌یه‌؟"

"پیش‌بینی‌کردنی ئه‌وه‌نده‌ سه‌خت نه‌بوو. بوو؟"

هه‌لسام و له‌ نیو ئه‌پارتمان‌ه‌که‌دا راوی‌چکه‌م دان. ئەوان هه‌ر ده‌یانه‌وئ هه‌راسانم بکه‌ن، ده‌نا خۆ ده‌یان‌توانی ئیستا لی‌روکانه‌ بان. باکیشم به‌وه‌ نه‌بوو ئاخۆ کارو هه‌ستی به‌ له‌ره‌ی ده‌نگم کرد یان نا. درێژهم به‌ قسه‌که‌م دا: "مه‌گه‌ر دل‌نیابن له‌وه‌ی میله‌ت به‌ر له‌خۆیان بیده‌نگم ده‌کن."

کارو شانه‌کانی گرت‌م و گو‌تی: "ئیمه‌ ده‌بی هه‌ر ئیستا لی‌ره‌ برۆین."

ئهو سیزه‌ی چاوی له‌ ده‌می من گرت‌بوو. منیش تفه‌که‌ی خۆم قووت‌دایه‌وه، چاوه‌پیی ئه‌وه‌م ده‌کرد له‌ هه‌ر ساتیک‌دا لی‌وی له‌سه‌ر لی‌وم دا‌بنی، له‌ کار‌دانه‌وه‌ش دل‌نیانه‌بووم. گری‌ی رۆبه‌که‌شم بووبووه‌وه. ئه‌وه‌ بوو په‌نجه‌ی ئاماژه‌ی له‌سه‌ر لی‌وم دانا، به‌ سووریش لای‌برد.

"په‌ککوو! تامی خوینی سه‌ر لی‌ویم کرد. ده‌بی گه‌ستیتیم."

"تا خۆت خۆت ده‌گۆری، هه‌ولده‌ده‌م هه‌ندی شت کۆبه‌مه‌وه و تیک‌بنیم."

بەرلەۋەى بگەمە ژوورى نوستنم، رۇبەكەم لەسەر شانم خزى.
 نىگى تىژى ئۇ لەسەر سمتم بوو. ھەر بە يەك دوو خولەك لە
 تەوقى سەر تا قولەپىنى خۇم رەشپۇش كرد. كارۇش دەستى دايە
 جانتاكان كە پىشتر تىكمنابوون. ئۇ پرسى: 'ھىچ شتىكى دىكە ماو،
 كە زۇرت لا گرنگ بى؟'

'كەلوپەلە تايبەتتەكان.'

'كەلوپەلى تايبەتى نویت بۇ پەيدادەكەين. ترومبىلەكەم سى كۆلان
 بە لای رۇژھەلاتەوہ راگرتوہ. لە ماوہى دە خولەكدا بەرىكەوہ و
 ھەر رىك بە ئاراستەى پۇلىسخانەكەوہ برۇ. لە بەرانبەر
 پۇلىسخانەكەوہ برۇ نىو بازارەكە و لەوئى بە يەكەم ئاسانسوار بۇ
 نىو گەراجەكە دابكىشى. نھۇمى پىنجەم. من لەوئى چاۋەرپىت دەكەم.'
 'زۇر ئاگادارى شتەكانم بە. ئاخىر ھەموو وىنە و گۇقارەكانى
 جىاى تىدان.'

منىش بەر لەۋەى بگەمە بەر گەرمایى شەقامەكە، چەند شتىكى
 دىكەم ئاخنىە نىو جانتا دەستىيەكەم و سەرپۇشەكەشەم بۇ ھىنايە
 پىشەوہ و چاۋىلكەى بەرخۇرم لەچاۋكرد.

تىكۇشام بە متمانەوہ توند ھەنگاۋەلنىم، بەلام خۇ بە من نەبوو،
 دواى تاۋىك رۇپىشتن، ئاورىكم لە دواى خۇم دەدايەوہ. ھەرگىز
 سايەم ئەۋەندە تۇقىو نەبووہ.

بەرلەۋەى بگەمە لای پۇلىسخانەكە پىم ھەلئنا، خۇى ئەمەش
 جوولەيەكى سەرشىتانه بوو، كەچى خۇم پى جلەۋنەدەكرا.

کاتیکیش گیشتمه پینجهمین نهومی ژیرزه‌مینی باله‌خانه‌که،
که‌راجی ترومبیلان، زانتیا ره‌نگ زیوینه‌که‌ی کارو له هیچ شوینیک
دیارنه‌بوو.

ئه‌مه داو بوو. کارو له‌گه‌ل ئه‌واندا بوو. هر بویه له زیندانیس
به‌ریانداوه. جانتاکه‌م هینایه پیشه‌وه، له‌به‌ر سینگی خوم رامگرت،
ده‌ستم برده‌ ناوی گیشتمه ده‌سکی کیزده‌که.

که‌راجی چۆل باشت‌ترین شوینه بۆ کوشتن، ده‌وله‌تیش خوی به
کرده‌ی گرتن و له سیداره‌دان هه‌راسان ناکا. هیچ که‌سیش
سه‌ره‌داوه‌که‌ی بۆ ده‌رناکه‌وئ.

که‌رامه‌وه بۆ لای ئاسانسواره‌که^{١٤٧}، به‌رده‌وامیش چاوم ده‌گیرا و
ئه‌و ناوهم ده‌پشکنی، سرک به‌ هر ده‌نگی. له‌وئ له‌ گوشه‌یه‌ک سن
ترومبیل له‌بن تیشکی کزی که‌راجه‌که‌ رایانگرتبوو.

قامکم له‌سه‌ر دوگمه‌ی ئاسانسواره‌که‌ داگرت، به‌لام خۆ ئامیزه‌که
زۆر به‌ کاوه‌خۆ بوو. هه‌ولی په‌یزه‌کانم دا. بۆنی تیژی میز له‌سه‌ر
په‌یزه‌ تاریکه‌که‌ خه‌ریکبوو بم‌رشینیته‌وه.

چاویکم له‌و وینانه‌ی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ کرابوون بری، له‌سه‌ر
دیواره‌که‌دا، وینه‌ی چوکیکی په‌پی که‌وره له‌ کاتی ئاوه‌اتنه‌وه.

ده‌نگی مه‌کینه‌ی ترومبیلنیک هات. ترومبیلنیک به‌ ته‌ناش هه‌لسا.
"برۆین" کارو جامی ده‌رکه‌ی داکیشایه‌خوار، منیش لئی پامام.
"ئه‌وه چاوه‌پیی چی ده‌که‌ی؟" ئیدی ئه‌و گه‌یشتمی و ده‌رکه‌ی
نه‌فه‌ری کرده‌وه.

^{١٤٧} ئاسانسوار: ئه‌سانسیر. ئاسانسۆر.

منیش چوومه ناو ترومیلهکه و ههناسهی خۆم راگرت تا له
که راجهکه ده رچووین، ته مومژیش بهری به بینینی چپاکه گرتبوو.
هوړنی ترومیلائیش نازادانه دهنگی بیزارییان لیوه دههات. منیش
هه وای په نکاوهی نیو سینگم دهدا.

کارو گوئی: "شتیکی دیکهش ههیه، دهه وئی له گهلت باسی بکه م."
منیش سهیری لاجانگه غه مگینه کهی ئەوم کرد. کارو چوووه نیو
که راجیکی دیکه. هه ر سهیری دهسته راست و چه پم ده کرد و
پرسیم: "ئه وه بو کوی ده چین؟"

"ئه ری گرفتیکت ههیه؟"

"من رقم له که راجی بنهؤم ده بیته وه."

"له که یه وه؟"

"له ئیستاوه!"

ئه ویش به شیهوی لا پینچیکی کرده وه له سه ر جاده له پیش
مۆلێکدا رایگرت.

من پرسیم: "بو ئیمه لی رهین؟"

"پنویستمان به وه یه سه ره تا میشکی خۆمان ساف بکهین."

"من رقم له مۆله!"

"واز له رق بینه، دهی که میک بیر بکه وه." به ده م ئەم رسته یه وه
دهنگی به رزتر کرده وه: "له یلا، شته که له وهی خوی هه یه قورستر
مه که. لی ره هیه کهس به دوا ی تۆدا ناگه ری."

جامخانەى دوكانەكانى جلفروشى بەم دواى نيوەپرۆيە لەبەر تيشكى خۆردا بريقەيان دەدايەوہ. لە پشت جامخانەكانەوہ گۆي مەمكى مانكەنە ميئەنەكان قوتكرابوون. شالېك بە سەر سەرە شيۆينراوہكان دادرابوو - پيگ لاي راستەش بېرابوو، ئەو شوينەى دەبوو ميشكى تىدايا- بەم جۆرە پرووى ژنە شيكپۆشەكان تەنيا لە لووتەوہ بەرەو خوار دياربوو. لاقە پلاستيكيەكانيش بە شيواوى بە پۆژنامە و تىپەوہ شاردرابوونەوہ.

"كارۆ، من ناتوانم لەم ولاتە بمينمەوہ. وەنەبى ھەر لەبەر ئەوہبى كە پەنگە لە ھەر ساتينكا شتنيكم بەسەربينن، نا. سوكوناسان ناتوانم زياتر بمينمەوہ، بەرگە ناگرم. ھيچ شتنيك بيزەوہ نامبەستيتەوہ." كە ئەم قسەيەم كرد ئاوپيكم لە سەروسيماى داہەوہ، ئينجا تىھەلچوومەوہ: "لەوتەى ھەم ھەروا بووم، بەلام جارن بيانويكم ھەبوو بۆ بەرگەگرتن، ئىستا بە دلساردييەوہ دەمەوى لىي دەرچم. دەمەوى بېرۆم، ھەر كوييەك بى، تەنيا ئيزە نەبى."

كارۆ ليوەكانى لەسەر يەك گيرساندن.

"تەنيا پيوستەم بە شوينىكى سەلامەت ھەيە، تا شليز پەيوەندى بە كەسانيكەوہ دەكا بەلكو لە سنوور ئاوديوم بكن. بەلاى زۆرى پۆژنيك يان دوو پۆژ. پيوستەم بە يەكلاكردنەوہى شتنيك ھەيە. لەوانەيە تا ئەوكات لاي جوانە بمينمەوہ. ھەرچەندە ئەگەر ئەوان لە ئەپارتمانەكە نەمدۆزنەوہ. ئەوا دلنيام لە مەريوان بۆم دەگەرين."

كارۆ سلفى لە تېروميئەكە داہەوہ. "بەستە، پيوستە بچمە سەر كورسى دواوہ، وا نيبە؟" خۆ چاوہرني وەلامى ئەويشم نەكرد، ئەوہ بوو خۆم ھەلدايە سەر كورسى پشتەوہ.. ئاخىر دوا شت ئەوہبوو لە

لايهن پۆلىسى ئاكارهوه له ترومبيليك دهربكيشريمه دهرهوه، چونكه لهگهڵ پياويكدا سووار بوومه. بهم جۆره دهبووايه وا خۆ بنوينين، كه شوفيريكه و بهكريم گرتوه. ئىدى پيم گوت: "بيوره."

بۆ ماوهيهك كارۆ به بيدهنكي ترومبيلهكهى ليخورى، منيش دوا نيگام برپه سهر شهقامى ئه و شارهى دالدهى دابووم، پاشان ويرانى كردم. پهيامه تهوسدارهكesh ههر دهبي ئهوه بووبى: "ليره بژى، بهلام ههرگيز تو بهكينك نيت له ئيمه؛ ههولبده پيى بگهى، بهلام ههرگيز نايگهيتى."

"نازانم چون ئه مهت پييليم، بهلام..." كارۆ ئه مهى به شينوهيهك وت، لهسهر كورسى شوفيرى به ئاسته م دهنگى دههات. "من هه موو شهوهكه ههر بيرم ليكردوووتهوه. من دهمهوي... مه بهستم ئه وهيه، دهتوانم ئه گهر هات و توش بتهوي..."

"بيوره، گويم لیت نيه."

"من دهتوانم..." ئينجا ئيحميكي كرد تا دهنگى ساف دهر بچى. "دهتوانم بتهمه كه نه دا."

"تو دهتوانى؟"

گه يشينه ترافيك لايتيك. "له وانهيه وهها بيربكه يته وه..." له و كاته دا دهستى بۆ ته سلیمبوون بهرز كردنه وه. "به وهى منيش ههروهك كه سانى ديكه دهستبر بم."

"كارۆ، ئه وه تو چى ده لى؟"

قامكه كانى تهقاندن و سه يريكي لاي دهسته راست و چهيشى كرد. "من ئه و شتهت تهنيا بۆ ئه وه دهخمه بهردهست، دلنيام چياش

دەيوست ھەروا بکەم. ئەرخەيانم چياش ئەمەي بۆ خوشکەکەم دەکرد.

"چی بکات؟"

چراي ترافيکەکە کەسک بوو، بە خيرايبی لە چوارپاڤانەکە رەتبوو، بەرلەوھەي بە لای دەستەراستدا بابدا تەو بە پيش مارسدیستیک کەوتەو. وەستا و چوارپاڤانەکانی داگیرساند. "زۆر چاکە، ئیستا گوینگرە. دەتوانم بتەمە کەنەدا، لەویش تۆ ئازادی و رینگەي خۆت دەگری. من بە ناموسم سویند دەخۆم، کارەکەم هیچ بەدقۆستەنەوھەيکی تیدا نییە. خوشکی چیا ھەروەک خوشکی خۆم وایە. سۆز دەدەم."

لە ئاویڤنەي پشەتەو نینگامان بەریەک کەوت و لە پەشویڤشدا سەرم ھەژاند. بیرم کەوتەو خۆ خیزانی ئەو لە تۆرنتۆ بوون و ئەویش کارتیی نیشەتەجیوونی ھەمیشەیی ئەوئی ھەيە، ھەرچەندە ئەو بایبی ئەوئەندە لەوئ نەسەنگرابووە^{١٤٨} تا بیڤتە ھاوولاتیڤەکی کەنەدی. لئ پرسەکە ئەوھەي ئەو چۆن دەتوانی بمباتە ئەوئ؟

"من دەتوانم داوای فیزای کەنەدات بۆ بکەم و لە ماوھەي سالیڤک یان شتیکی وەھا دا کاغەزەکان ریکبخرین." کاتی لەم قسەيەي بوو ھەو چاویکی لیکردم، ئینجا گەراپەو ھە سەر رینگە و لیخوڤرین. "کاتیکیش دەگەیتە ئەوئ، ئەوا کارتیی نیشەتەجیوونی ھەمیشەیی ھەردەگری، ئینجا ئازادی لە گرتەبەری رینگەي تاییەتي خۆت. هیچ پاڤەندیڤەکیشت ناکەوئتەسەر. ھەروەھا هیچ مەترسیڤشی تیدا نییە. تۆ ھەر دەبی تا ئەو کاتە خۆت ھەشاربەدی و دەرئەکەوی."

^{١٤٨} سەنگرانەو: مانەو و گیرسانەو لە شوڤنیک.

"باشه تۆ بۆ شتیکی وهها دهکهی؟"

"چۆن؟"

"باشه، بۆچی و چۆن؟"

چاویکی له ئاوینهی لای خۆی کرد و چووه سه ر جاده جهنجاله که، ئینجا به ئاراسته ی باکوور به ره و لای زیندانه که لیخوپی، "تۆ براكهت و منیش خوشه ویسترین براده رم له دهست دا. خۆ ده کړی یارمه تی خوشکه که ی بدهم. کاتیک نه متوانی چیا رزگار بکه م، به لام ده توانم تۆ بیاریزم. خۆشت له من باشتر ده زانی چیا بووه ته پرستیکی هه ستیار، ئه وانیش ئیستا له تۆ ده ترسن... ناشمه وی وه ک به رزه کی بانان بۆی ده رچم. ئه وانه ی هه والن بۆ من، بۆ تۆش میژوون."

"ئاخر چۆن که نه دا مافی نیشته جیبوونم ده داتی؟ شلیز پئی گوتم، ده بی من له باره گای نه ته وه یه کگرتو وه کان له تورکیا داوای مافی په نابهری بکه م. منیش له پیویست زیاتر به لگه م له به رده ستن، که ژیانم له مه ترسیدایه، به لام له وه تیناگه م چۆن تۆ که نه دات هیناوه ته گوپی. ئه گه ر هات و داوای مافی په نابهری بکه م، ئه وا ده بی سه ره تا داوا بکه م به گه یه ننه ئه وی، به لام خۆ ئه وان ریگه ی ئه و ناده ن. له سه ریکی دیکه شه وه پیواژویه که سی تا پینج سالیکی ده وی، نه وه ک سالیکی."

ئهو بوتله ئاویکی له شوینی کوپه کانی لای ده رکه راکیتشا و قومیکی لیخوارده وه. "میردم پیبکه." منیش چاوم لی زه ق بوو. ئه و قسه که ی خۆی وهها ته واو کرد. "تۆ ده بی میردم پیبکه ی، به لام ته نیا له سه ر کاغه ز."

به من نه بوو پيکه نيم. چاره نيليه کاني له ئاوينه که وه هر شکوی
لیده باری. بهر له وهی تیشکوی هزری خوی بخاته سر ریگه و
لیخورین، به خیرایی ئاوریکی لیدامه وه.

که دم تیکه لده چوو کاتی به رهنکاری شه پۆلی دووهمی
پیکه نینه که م کرده وه. هه ستمکرد ژيانم ههروهک شانۆگه ريبه کی
گالته جارانهی ساموئیل بیکیته. ئیدی فرمسیک دابارینه سر
روومه تم.

"بیوه ستینه."

هه رچهند به توندی هه ولما قاقاکه م بوه ستینم، ئه وه نده پتر
ته وژمه ماخولانییه که م پتر ده بوو. ئه وه بوو ئه وه هندی ئاوی
پرژانده سر ده موچاوم.

کاتیکیش ترومبیلیک به لایدا هات و لهو تپه پری دهستی خسته
سر هورن، له پنیوست زیاتر دهستی له سر دانا. "چی پیکه نیناوی
ههیه؟ من باشترین بژاردهم خستیه به رده ست. کن ده زانی ئاخو
ده بی چهند سال له تورکیا چاوه پری بکهی تا ئه نجامت
ده سته که وئ؟ بیستومه که سانی وا هه ن زیاتر له یازده ساله
چاوه پری مافی په نابهری ده کن. بیستوشمه که سانی وه ها
هه بوون، هه ر به راستیش نیشانی ئه شکه نجه یان له سر جه سته
هه بووه، که چی داوانامه که یان ره تکراره ته وه. باشترین سیناریوش
ئه وهیه، چوار سال له ژیا نته به ده سته وئه ژنوی ده مینیته وه."

له گه ل چوونه ده ره وه له تاران، دیمه نه که ش گۆرا. گرد و زورگه
به رزوزمه کان له بهر سایه ی خوردا وهک هیلکی بۆر خویان
ده نواند و دارکاژه کانیش له گه ل تیژپرویشتنی ترومبیله کان به خیرایی

له بهرچاوان ره تیوون. کارۆ له سه رهق بوو. من زۆر به سه رهاتی هاوشیوه م بیستبوون، له نیویشیاندا به سه رهاتی ژنیک که له بهردهم زینداندا به کمان ناسی و بۆی گێرامه وه. ئه وه ده بوایه له وه ماوه یه ی داوانامه ی په نابه ری پێشکه شکردبوو تا بریاری لێبدهن، له تورکیا به قاچاغی کاربکا. ئاخه کێزه که ی پێویستی به جووتی که وشه ی گه رم وه نه رم هه بوو، ئیدی دهستی به خاوینکردنه وه ی موته یله کان کرد، له کاتیکدا بیر ی له ناوه رۆکی نووسینه که ی داهاوو سه باره ت به شوهرش گێرپیتی ده کرده وه. ئه وه رۆزه ی قه ول وا بوو کرێیه که ی بدریتی، خاوه ن کاره که ی ها ته ئه وه ژووره ی پاکی ده کرده وه و قایشه دوولینگه که ی کرده وه. ئیدی به ئاسته م توانی له موته یله که بیه ته ده ر و پیلی کێزه که ی گرت و گه راپه وه ئیران. ئه وه یازده سالی ته مه نی له و دیو شیشه کانی زینداندا به سه بره د و کاتیکش ئازادکرا، که کێزه هه رزه کاره که ی له سه ره خۆپیشاندا نه خرابوو ه زیندانه وه.

له هیکه وه نیگه ران بووم و پرسیم: "ئه ری خۆ خالی بازگه له سه ره رینگا نه ن، هه ن؟"

"چی؟"

"بۆ کوێ ده رۆین؟"

"بۆ شوینیکی پر له ئارامی."

"شوینیکی سه لامه ت؟"

"به لێ ده ده م."

ئیمه به سه ره جاده خیرایه که دا رۆشیتین، ئه وه ی شه ش سایدی هه بوو، به لای شوینیکدا تێپه رین یه ک ده رزه ن ئالا به نه رمه با

دەشەكانەو. ئالا! ئای چەند رەقم لێیان بوو، ئاخەر ئەوان هێمای دابەشکردن و خوینەرشتن بوون. بۆ ئەوەی لەو ولاتە دەرچم كە هی من نەبوو، ئەوەی براكەمی بە خوینساردی كوشت، دەبوایە متمانە بەو بەكەم جارێكى دیکە كارۆ لێنەگەرێ بشكێم. باشە چۆن من ئاوا بەكەم؟

"پنمبلی لەیلا، رات لەسەر پلانەكەم چییە؟"

كارۆ ئەوەندە توند دەستی بە سوكانەكەو گرتبوو، سەپى هەلگەرابوو، ئەمە لە كاتێكدا چاوەروانی بەرسفی منى دەكرد.

منیش ئاهێكم هەلكیشا و لەسەر كورسى پشتهو قیت دانیشتم. ئاسمان بۆر و تەمومزاوی هەلگەرابوو. "باوكم هەرگیزا و هەرگیز رینگە نادا."

ئەویش بە هینواشی وەلامى دایەو. "ئەگەر تۆ لەگەل پلانەكە كۆك بى، ئەوا ئەم شتە نایبته كەندوكۆسپ. ئەویش لە سەر هەق بوو. لە ولاتیكى وەها گەندەلدا، ساختهكردنى واژۆى باوك هێچ كێشه نەبوو.

"باشە ئەدى چى دەقەومى ئەگەر هاتوو كەندا راستییەكەى بۆ دەرکەوت؟"

"سەبارەت بە مارهكردنەكە؟ خۆ ئیمە درۆ ناكەین. هەر بە راستى دەبینە ژن و میزدى یەكدى. ئەوانیش نایگەیهننە مریشكەرەشە تا تىستى پاكیزهیت بۆ بكەن."

منیش گوتم: "من دەچمە هەرىمى كوردستان. ئەوى لە گەشەسەندن دایە و منیش دەمەوى لە شوپىنك بژیم كە كورد تیندا

فەرمانرەوايە. ياخود لەوانەيە خۆم بگەيەنمە شليرى. لە ئاوينەكەى
پشتەوەرپا دياربوو، پوخسارە دەربرەكەى كارو غەمبار بوو. "باشە
ئەو شوينە سەلامەتە كوينە، كە منى بۆ دەبەى؟"

"هەوارى خوشكەكەم لە لەفاسان^{١٤٩}. ماويەكە چۆلە."

"ئەو چۆنە چۆلە؟ ئەوين هەر لە كەنەدايە؟"

"ئەوين چەند ساليك بەر لە ئىستا بە فيزاي خويندن چوووتە
تورونتو، بەلام ئىستا لە نيويورك كاردەكا."

"كەى ئەو پويشت؟"

"پيش هەژدە سال. بەلكو زياتر، بيست سال؟ لەو كاتەو
نەگەرپاوتەو. ئەوكات خويندن لە دەرەو باو نەبوو. مرق دەبووايە
سەيرى خشتەى كاتەلوكى زانكوكانى بكرديايە، نامەى بۆ نووسيبان
و داواى فورمى وەرگرتنى بكرديا، پريكرديايەو ئەوسا بۆى
بناردنايەتەو، هەينى دەبوايە شەش مانگيك يان شتيكى وەها
چاوەپيى بكرديايە ئاخو وەرگيرابا يان نا، بەلام ئەو وەرگيرا."

"باوكيشم هەمان شتى كرد. ئەويش لە بەرنامەى دكتورا لە
UCLA وەرگيرابوو، زەمالەى خويندنيشى پيدرابوو، بەلام
شورپشەكە قەوما ئينجا پرسى بە بارمتەگرتنى باليوزخانەى
ئەمريكاشى بە دوادا هات. دەكرا چيروكەكەى لە لاين چيخوفەو بە
هەستيكى قيناوييەو نووسرابا. ئينجا بيئەنگ بوو. كارو
نەيدەويست لەبارەى باوكيەو بدوي."

منیش دریژهم به قسه‌که‌ی خۆم دا: "ئەری چی وای له خوشکت کرد له دەرەوه بخوینی؟ پیم واین کاتی ئەو ولاتی جیهیشت، میردی نه‌کردبوو، وایه؟"

"ولاتیکی جیهانی سنیهم هەر به تەنیا له‌گەل میشکی جیهانی سنیهم دیتەوه."

"ئەوه قسه‌ی خوشکه‌که‌ت بوو؟"

"به‌دانیایه‌وه خوشکه‌که‌م وایکرد. هەرچه‌نده ئیستا دەلیت ئەمه له‌رووی سیاسیه‌وه قسه‌یه‌کی قه‌بولکراو نییه."

منیش پرسیم: "که‌واته پیتوایه میشکی ئەو سەر به‌ولاتانی پەرەسه‌ندووه؟"

"پیموایه‌وه‌هایه. تو‌هه‌میشه ئەوم بێرده‌خه‌یتەوه."

"باشه. هینشتاش هەر‌ه‌مان بێرکردنه‌وه‌ی هه‌یه؟"

پینکه‌نینه سوکه‌که‌ی دهمودانی به‌دیار خست، که‌ریزه‌دانیکی وردیله‌ی و جوانی هەن، ئەمه‌ش گه‌واهییه‌کی دیکه‌ی گه‌وره‌بوونیکه له‌باوه‌شی خیزانیکه‌ی خوشگوزهران. "پیم واین وه‌هایه. پیده‌چی ئەو شادمان بێ. ئەو به‌ریوبه‌ریکی هه‌ره‌بالایه. هەرگیز میردی نه‌کرد و له‌دووری دایابیشم ده‌ژی."

"دایابات ده‌سال پتره‌له‌دەرەوه‌ده‌ژین، وایه؟"

"به‌لێ، ئەوان به‌دانیایه‌وه‌مشووری ئەوه‌ده‌خۆن به‌شێوه‌یه‌کی مۆدرین ده‌ریکه‌ون هەرچه‌نده‌پرواشیان هەر به‌ژیانیکه نه‌ریتیانیه." کارۆ دوا‌ی ئەم قسه‌یه‌چاویکی لیداکرتم و گوتی: "من برسیمه."

لهسەر ڕێگای خێرا له شوینیک وهستاین و چیشتهخانهیهکی بچووگمان دۆزیهوه و لاماندا، که بابیتکمان خوارد که هەر له دهمدا دهتوايهوه، له پوژی شوینبزوونی چیاوهوه، ئەو پوژی ههرسیکمان، من و کارو و چیا له مالهوه لهسەر یهک میژ دانیشتین و ههموو مهنجهله شینوهکهمان خوارد، که لیمنابوو، تامی ئەو کهبابه له دهمدا له ههموو شتیک خۆشتر بوو که خورادبیتم. ئیستا تیگهیشتم له دواي ئەو پووداوه بهدواوه ئەوهنده زور شیوم لیتهناوه.

"من ئەوهندهی چیا و تو لهبارهی میژووی کوردهوه نازانم، بهلام له بیرمه ئەو دهیگوت کاتی خهونی کورد دیتهدی، ههمیشه کورتخایهنه. دلنیام لهوهی ههریمی کوردستان زور له ئیره سهلامهتتر و نازادتره، بهلام ئایا تو دهتوانی لهوئ فیلمسازی بخوینی؟ ئهڕی باشه تو له کهندها پاشهپوژت باشتر نابی؟"

"پتویشتم بهوهیه لهگهلهکهی خۆمدا بم."

"لهیلا، با لیکنهشارینهوه. من و تو شوپشگیژ نین. چپاش جیاواز بوو. چوونه کوردستان یان چوونهریزی پیتشمهرگهوه شتهکه باشتر ناکا."

بهلن، ئەو راست بوو. ئەگەر من وهک چیا و بابیه زیندانی بکریم، ئەوا به یهک پوژ دهروخیم. بهلام خۆ خویندن له کهندها گرانه. دهکرئ له کوردستان بهکالۆریۆس بهینمهوه ئینجا بۆ تهواوکردنی خویندن بچمه ئەوئ. تا ئەوکاتیش ههندی پاره پاشهکهوت دهکم."

"ئهم کاره به لای کهمییهوه چوار سال ژیانته دوا دهخا، بایی ئەوندهش لهوئ دینار خڕناکهیتهوه تا پارهی خویندنی کهندها به

دۆلار بدەيتەوہ. لى ئەگەر بە يەكجار لە كەنەدا مافى نىشتە جىيىونى ھەمىشە يىتت وەرگرت، ئەوا دەتوانى لە سەر قاچەكانى خۆت بوەستى، قەرزى خويندن وەر بگرى و داواى فەند يان پشتيوانىيەكەى داراىى بۆ پرۆژەكەشت بدۆزىەوہ. ئەو كات چيا لەنيو كارەكانى تودا دەژى و منىش ھەستدەكەم قەرزەكەى ئەوم دايتەوہ.

‘قەرزى چى؟’

كارۆ كەوچكەكەى دانا، قامكەكانى لەيەك گىر كردن، سەرى خستە نىو لەپى و پەنجەى دايە بەر لاجانگى. ئىنجا گوتى: ‘چيا دنەدەرىكى راستەقىنەى ژيانى من بوو. من ئەو كوپرەم خۆشدەويست. دلنابووم ئەويش ھەر بۆ من وابوو. ئەگەر ھاتبا و پىگەكەمان پىچەوانە بووبانەوہ ئەو زياتر لە منىشى دەكرد.’

خەرىكبوو چەناگەم بلەرزى. ‘لەو پرۆژەوہى ئەو نەماوہ، من ھەموو پرۆژىك لە جاران زياتر غەرىبى دەكەم.’

‘ھەر وھا منىش، بەلام ئىمە رىگەكەى بە شەپەفەوہ ھەلدەگرىن، ئەمەش زياتر لە كەنەداوہ بەدى دى نەوہك لە شونىنكى دىكە.’

من پىويستم بەوہ ھەبوو، بە لای كەمىيەوہ بۆ يەك چركەش با، چىام لى وەدەر كەوتبايە تا پى بگوتبايە چى بكەم. من بايى ئەوئەندە ھۆكارم ھەبوون متمانە بە كارۆ بكەم ھەر وەك زۆر ھۆكارىشم بۆ بىتممانەيى بەو ھەبوون.

كاتى شىرىنى داواى خواردن ھات كارۆ بەم جۆرە سەرەداوى قسەى داھىنا: ‘ئەمە نەخشەكەيە. ئەمشەو لە ھەوارى خوشكەكەم

بىرازى و منىش لاي برادەرىكم دەمىنمەوہ. بۇ بەيانىش يەكەم شت بىكەين، مارەبىرپىنەكە لاي تۇمارگەي ژنومىزدايەتى قەيد دەكەين:

منىش كەوچكەكەم لە دەورەي تۇپە ئايسكرىمەكەي زەغفەرانىەكەي سەر قاپەكەم وەر دەدا. خەلكى شادمان لەبەر خوشەويستى خۇيان لەيەك مارەدەكەن. تۇش لەپاي ھەستى بەرپرسيارىتى مارەم دەكەي. پىم واپى منىش لەبەر نامرادى بۇ ئەوہي لە ژياندا بمىنمەوہ خۇم لە تۇ مارە دەكەم:

ئەويش تەماشايەكى كردم. دەمى ھەلبىرى، لىوہكانى لەيەك كىردنەوہ، بەلام وشەكانى خۇي قووتدانەوہ.

دوای ئەوہي پارەكەي دا، چىشتخانەكەمان بەجىھىشت.

ئەو بە خەندەوہ: "كەواتە ئىشەكە دەكەي؟ مىردم پىندەكەي؟ مەبەستم ئەوہيە لە نامراديان وەھا دەكەي."

"نەخىز، بەلام ھەرچۇنىك بى ئەلقەيەكم دەوي و پىويستىش ناكا خوازىنىم بكەي."

ئەو لە ناخوہ دايە قاقا، پىكەنىنەكە گەيشتە چاوي، دياربوو ئاسوودە بوو.

"لە ماوہي بىست خولەكى دىكەدا دەگەينە ئەوي. بەيانىش زوو بۇ واژۇكردىنى كاغەزەكان دىمە دوات. بىروانامەي لەداكىبوونىشت لەبىرنەكەي. ئەگەر رات لەسەر بى، داواش لە كەژالى خاوينكەرەوہي بالەخانەكە دەكەم، باقى كەلوپەلەكانى ئەويت بۇ بفرۇشى. دوای ئەوہي لاي نووسىنگەي قەيدنامە جىدەھىللىن، يەكسەر بلىتىكى فېرىن بۇ تۇرتتۇ بۇ خۇم دەكرم.

کاتیکیش گه‌یشتینه هه‌واری خوشکه‌که‌ی کارۆ، بئ ئه‌وه‌ی قولامتم له‌ دهم‌ بئته‌ده‌روه‌ه‌ له‌ ترومبیله‌که‌ دابه‌زیم. جومگه‌کانم له‌به‌ر دانیشتنی زۆری ناو ترومبیل ره‌ق بووبوون، کاتیکیش پالمدایه‌وه‌ و خۆم لیککیشایه‌وه‌، ئیدی ئه‌وئ بووه‌ په‌ناگام. لیره‌ له‌ له‌فاساندا، چپای جوان و ناوازه‌، هه‌وای سازگار و رینگه‌وبانی پینچاوپینچ هه‌بوون. ده‌وروبه‌ری ئه‌وئ پڕ له‌ کۆشکی نایاب بوو، ته‌لارسازییه‌که‌یان وای لیکردم بیرم بۆ ئه‌وه‌ بچن، که‌ خاوه‌نه‌کانیان که‌سانی ناودار بن یاخود ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌ت بن. شه‌قامه‌کانی هیور و ئارام، جیهانیک بوو دوور له‌ جه‌نجالی و هه‌راسانی شاره‌که‌. به‌لی، کارۆ راست بوو، مه‌گه‌ر به‌ دواماندا هاتبن و سووسه‌یان کردبین، ده‌نا لیره‌ که‌س ته‌ماشای من ناکا. من سه‌لامه‌ت بووم، به‌لام تو بلیتی ئه‌مه‌ له‌ دۆخی راسته‌قینه‌ی ژان و له‌ده‌ستدان هیچ بگۆرئ؟

"به‌سته، شتیک هه‌یه‌ به‌رله‌وه‌ی بڕۆم پتویسته‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بیکه‌ین." ئه‌و جامی ترومبیله‌که‌ی داهینایه‌ خواره‌وه‌ و درێژه‌ی به‌ قسه‌که‌ی دا: "ئیمه‌ ده‌بی بچینه‌ ستۆدیۆیه‌ک و هه‌ندئ وینه‌ی ماره‌برین بگرین. ئاخ‌ر ئه‌م وینانه‌ بۆ دۆسیه‌که‌ چاره‌نوو‌سساز ده‌بن."

منیش گوتم: "خۆی یه‌ک راستی هه‌یه‌، پتویسته‌ بیزانم." ئه‌وه‌ی راستی بئ، له‌ویدا زۆر شت هه‌بوو ده‌مویست بیانزانم، نه‌ش‌مده‌توانی تاکه‌ شتیکیشیان لێهه‌لبژیرم. دیسان له‌ کورسی پشته‌وه‌ی ترومبیله‌که‌ دانیشتمه‌وه‌. "ئه‌رئ ده‌توانی شته‌که‌ وه‌ها ریکبجھی، که‌ ناوی تو له‌سه‌ر به‌لگه‌نامه‌ی له‌دایکبوونم ده‌رنه‌که‌وئ؟"

”دهكړئ هوكارهكې روونبكه يته وه؟“

”ئه گهر هاتوو كه نه دا داواكه مې رته كرده وه و توش نه گه رايته وه و به هر هويه كيش بې ته لاقم نه ده يت، ئه وا تا باقى ژيانم هر به ماره بپراوى تو ده مينمه وه.“

”ئو به چاودا گرتنه وه: ”ئينجا چ هه له يه ك له مه دا هه يه؟ بپروام وايه پينويستمان به هموو به لگه نامه يه كې قانونى ده بې تا پرسه كه مان سه ربگرئ، به لام خو ده كړئ ناسنامه ي تو بزر ببئ و يه كيكي ديكه داوا بكه يته وه. كه واته به ئئ، ده توانم شتى وه ها ريكبخه م.“

”به بې حه وچه بوون به به لگه نامه كاني باوكم و شاهيدى درواسئ، ئه مه مه يسه ر ده بې؟“

”ئو ويش گوتئ: ”به بې سه رئيشه ي تو، ده توانين سميله كانيان چه ور بكه ين. هر دوو ناسنامه كان هه لېگره. بو ئه وه ي به بې كيشه راتبكيشم.“

”ئدى ئه گهر هات و له و ماويه ي ئه و لېره نه بوو، من گيرام، ئه وا هر له و كاته دا ده توانئ به هانامه وه بې ئه گهر هاتوو خزم بين.“

”ئينجا ئه و پرسئ: ”ئه مه هموو شتيكه؟“

”نه خير.“

”ئو ويش ترومبيله كې كوژانده وه.“

”ئينجا پرسئ: ”ويستت چى بلئئ؟ له دوا پوژئ چيدا، كاتيك تو له سه ر په يژه كان بووى و منيش ده پارامه وه بمينيته وه.“

”من.....“ ته ماشاى هر دوو لاي كردم، وهك ئه وه ي كه روئشكيك بئ و چاو له پاو كه ره كې بگيرئ.

منیش داوامکرد: "راستییه که."

"سویند دهخۆم داوام لیده کرد بمینیتته وه، ئاخیر دیمه نی قیدیۆکان
منیشی ترساندبوو."

وچانیکی دریژ. "باشه، ئه دی بۆ وات نه کرد."

کارۆ دهسته کانی له پشت سه ری خۆی دانان، ئینجا سه ری بۆ
پیشه وه هینا و له سه ر سوکانی دانا. "نهمده ویست تۆ وه ها
بیربکه یته وه، که من ترسنۆک بووم."

منیش نووزه یه کم لئوه هات: "خۆ ئه گه ر لینگه رابای به ترسنۆکم
زانیبای، ئه وا چیا له ژیاندا ده ما."

ئه و له ترومبیله که هاته ده ر و ده ستی گرتم. "به لئنت ده ده می،
قه ره بووی بکه مه وه." ئیدی به ربه سه ته که ی نیوانمان شکا و به
هه نسکه وه یه کدیمان له باوه ش گرت

بەندى سى

كارۋ باۋەشى پىداكردم، لە ئامىزگرتنەكەش زياتر لە پىۋىستى خاياند. منىش ئاورپىكم لە دەوروبەرم دايەو مەبادا پۆلىسى ئەلئەمر بىلمەعروف و نەھى عەنلمونكەر لەو ناوہ بن، چاوم لە پوخسارى ئەو خەلكەش گىپرا، ئەوانەھى سەرنجيان بۆ سەر ئىمە پراكىشرايوو.

بلندگۆى فرۆكەخانەش گوتى: "ئەمە بانگەوازى سواربوونى فرىنى ژمارە ۷۵۹ يە بۆ ئوستراليا..."

كارۋ دەستى لەسەر شانم دانا، داوہ قژە رەشەكەى بەسەر نىوچاواندا ھاتبوونە خوارەوہ. "ھۇ خاتوونى كۆلنەدەر، بەم زووانە دەتېنمەوہ."

منىش خۆم لە نىگاي دزىيەوہ، تا لەو گەردەلوولەى لە ھەناومدا پىچى دەخوارد خۆم ببويزم. "ئەوہ گالتەم پىدەكەى؟"

"چاۋ دەبىرپە نىو ھەرجومەرج و ئەودىوى دەبىنى. ھىچ شتىك عەرشى دانبەخۇداگرىبى تۆ ناھەژىنى."

خۆى ئەمە لە ھەمبانەى ئاسايى وشەكانى ئەودا نەبوو. "ئەوہ تۆ دىرە شىعەرىك دەلېنتەوہ؟"

بە خەندەيەكى مەكرويانە گوتى: "خانمە ھاوسەرەكەم، تكايە پتر وشيار بە و دانبەخۇداگرە تا ئەو كاتەى فىزاكەت دەگا. ئىنجا ماچىكى لە گوشەى چەناگەم كرد، بەلام لىوى تەنيا بەر لەچكەكەم كەوت.

منیش چاوم بڤيه چاوه نيليه كانى، ئينجا دوا نىگام كه وته سهر ليوه ئهستورره كانى. ماچىك له هه نيهى من. نه رهى نيشتنه وهى فرۆكه يهك. مانه وهى بۆنى كۆلۆنيا چره كهى دواى رۆيشتنى به چهند خوله كىك. چاوم بۆ هيمائى چوونه دهره وه له فرۆكه خانه كه دا گىڤا.

"له يلا!" ئه و به شيوه يه كى ئه وهنده شيرين بانگى كردم. وهك ئه وهى ناوه كه م به (لى - لا) بچى. منيش ئاورم دايه وه. "تكايه، ئاگات له خۆت بى". ئينجا مى ليتنا و رۆيشت.

منيش دهستم له دهورى ده م به خرى راگرت و به دوايدا گازم كردى^{١٥٠}: له فيه نناوه زهنگم بۆ لىبده وه. به هۆى ئابلووقه ي ئه مريكا وه هيلى ئاسمانى ئيران بو وه ته تابووتى مردووان^{١٥١}. دواى وه ستانىكى شهش سه عاتى، ئينجا سوارى هيلى كه نه دهى ده بى، مه ترسيه كه كه م ده بيته وه.

تاكه رىگهش تا بزنام ئاخۆ له لىستى ره شدام بۆ دهرچوون له ولات هه ول و ته قه لايه كى گه رهك بوو، ئه مهش پىويستى به فيزا هه بوو. به ختىكى زورىشى پىويست بوو تا ئه وه مو و رده كارىيانه جىگه ي خويان بگرن و هه موو شتىك پىكه وه به جۆرىك رىككه وي تا رىگه بدهن بفرم. خۆ ئه گه ر به خت شتىكى بۆ ماوه يى بى، ئه وا هه رگىز فرىن به چاوى خۆم نايىنم.

بىنىم كارۆ به نيو رپره ويكى جامبه ندا دهر وا، ته نيا بۆ پىاده رۆيانى سه رنشىنى فرۆكه رىگه پىدراو بوو. سه رم سوور وا، هه ستم كرد نه خۆشى گىژاوى ده ريام هه يه. له وى پىاويك دهر وا، كه

^{١٥٠} گاز كردن: بانگ كردن.

^{١٥١} مه به ست ئه وه يه زووزوو ده كه ونه خواره وه چونكه كۆن و له كار كه وتوون.

دوینی لای ستودیوی وینه‌گرتن زور لیمه‌وه نزیك بوو -بق
 ماوه‌یه‌کی کورتخایه‌ن هه‌ناسه و جه‌سته‌مان یه‌کانگیر بوو- ئیدی
 له‌سه‌ر قسه‌ی وینه‌گره‌که لیوی له‌سه‌ر لیوی من دانا، به‌لام به
 ئاسته‌م.

په‌نجه‌ره گه‌وره‌کانی خانووه قه‌په‌نگداره‌کی شاری له‌فاسان، له
 باکووری تاران جیهانیکی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی بیسه‌روبه‌ری گیاوگول
 و چله‌دار و گه‌لای وه‌ریوی هه‌وشه‌ی به‌رده‌میشی نیشاندده‌دا.
 خانووه‌که له ناوه‌وه‌را به‌کوته‌لی له‌دارداتاشراوی مه‌لان و تابلو
 دیمه‌نی سه‌رنجراکیشی له‌چوارچیوه‌کیشراو، لی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 بونی گه‌نیوی کرم و مه‌گه‌زه مردوو‌ه‌کان له هه‌موو دیویکیدا^{۱۵۲}
 ده‌هات، له‌وه ده‌چوو پیش من جینشینگی مشک و جورجان بووه.

له‌نیو جانتا‌که‌مدا، کارو وینه‌یه‌کی چوارچیوه‌داری خوی و منی
 دانابوو، له کاتی ماره‌برینه‌که‌دا گرتبوومان، به‌بزه‌وه ده‌ستی له‌سه‌ر
 روومه‌تم دانابوو، راسته‌وپراست سه‌یری چاوی کامیرای کردبوو،
 وه‌ک ئه‌وه‌په‌نجه‌ بنیته نیو چاوی هه‌ر که‌سیکه‌وه که گومان بخاته
 سه‌ر هاوسه‌رگیریه‌که. لی خو ئه‌وه هه‌ر وینه‌یه‌ک بوو. به
 په‌رۆشه‌وه له‌نیو جله پیچراوه‌کاندا به‌دوای وینه‌ی براکه‌مدا گه‌پام.
 حه‌زم ده‌کرد وه‌سه‌ر دوندی چیا بکه‌وم و پر به‌ده‌مم هاوار بکه‌م.
 کارو ته‌له‌فونی کرد: 'قیه‌تنا فرۆکه‌خانه‌یه‌کی جوانی هه‌یه. لیزه
 سه‌عات دووی شه‌وه.'

^{۱۵۲} دیو: زوور، هژده.

ئەرى بۇچى ھەموو وینەکانى چىات لى دزىوم؟ چۈن وىراى
وہا بکەى؟

ئەو تەلەفۇنەکەى داخستەوہ. منىش دەستم دایە وینەى
مارەبىرینەکە و بە دیوارم دادا، وردوخاش بوو، جامەکە بووہ سەد
پارچە. نازانم کویم بوو، بەلام نازارم پىنگەیشت. لە ناخەوہ
رووشابووم، ھەمووم شىن و مۆر بووبووہوہ.

ھەفتەى یەکەم ئەو ھەوارەى کارۆ گوتبووى چەند سالىکە
بەکرىمان نەداوہ، گەسکمدە و تەپوتۇزەکەیم رامالى. کاتىکىش مالەکە
واى لىنھات بۇ ژيان بشى، پۇچى وىرانم ئاھىكى تىگەراپەوہ. دەستم
دەنىو باخچەکە وەردا، چلە وشکەکانم لىکرەنەوہ، گولەکانم برىنەوہ،
ئاوم دان. لەو ماوہیەدا چىدى ساپەى چىا راپوینەدەنام، زىاتر وەک
یاوہرىک بوو، کۆیدەکرەدینەوہ.

دوو ھەفتە بەسەر ئەو پۇژەدا تىپەرى بوو، کە دواجار زەنگى بۇ
لیدابووم، ئىنجا بە کورته پەيامىک ئاگادارى کردمەوہ، گەیشتووہتە
تۇرتتۇ. لە سەر ھەلچوونەکەم لۆمەى کردم.

بەتالىی بەفرگرەکە مروڤى نائومىد دەکرد، بەلام خۇ مەترسىی
ئاشکرا بوون و گرتن لە رىگەى چوونم بۇ لای دوکان و مئوہفرۇش
بەسەرمدا زال بوو، واى کرد جارى زىاتر بەرگەبگرم و خۇم راپىنم.
لەتکە پەتاتە^{۱۵۲} و فاسۇلىباى ناو قوتوم دۆزىەوہ، ئىدى پەتۆیەکم لە
خۇم وەرپىتجاو لە قەپەنگەکە دانىشتم و ئىستکانە چاپەکى گەرمم
دانا.

^{۱۵۲} مەبەست جىبىسى پەتاتەى، بە کوردى وشەپەکم بۇ نەدۇزراپەوہ، لەسەر کىشى
لەتکەسىو و ھەرمى و ھەنجىر کردمە لەتکەپەتاتە.

له گهل زهردهی رۆژههلات، پشيلهیهکی به له کی سپی و رهشی بهرله، به سهر پارده که ی دهوره ی دهرگایه که دا هه لگه را، بانگم کردی: "بۆ شوینیکی هه له هاتووی. پشوکه، ئیره چ خواردنی توی لینی، به لام نه گهر بتوانی ههرسی که ی، پارهی کی چاکی لینی، یادگاری میرده درۆینه که مه که واده زانی سوکوئاسان وهک دیوه که ی عه لائهدین ده توانی خهم و په ژاره مان رامالی."

قسه که م پشه جوانه که ی نه وه ستاند. "تو زۆر خه پهی. له و شوینه ی لینه اتووم، پشيله کان ههر به قه باره ی مشکه کانی تاران. مشکیشمان هینه ی لیره سیسرکانی ئیره ن: پشيله که میاواندی. منیش بۆ هاوناوازی، دهنگیم لینه هات -خۆ نه گهر لاواندنه وه ی ئه ویش نه بی- ئاخو له و دوو ههفته ته نیا و دابرا نه مدا، ئه وه یه که مین گیانله بهر بوو ببینم. پشيله که منی خه جاله ت کرد به وه ی له تکه په تاته که می له گهل بهش بکه م و چۆر ئاویشی له بهرده م دانیم. کاتی زمانی به ئاوه که دا دینا، پرسیم: "ئاده ی بلن بزانه له زیانتدا له چی ده ترسی؟" ئه ویش پشتی تیکردم و به سووکی بازیکی هه لدا یه سهر پارده که و ئاودیو بوو.

ئاخیکم هه لکینشا. خۆ نه شمده توانی تا هه تابه نزیکه دهر وازه که نه بمه وه، به تابه تیش تا ئه و کاته ی فیزه که م ده گه یشت، سالیکی ده خایاند. ئه وه بوو چاویله که ی به رخۆرم کرده چاو، له ته پلی سهرمه وه تا قوله پیم رهش پۆشی، به وریابیه وه له دهر وازه ی حه وشه ی هه واره که چومه ده ر. که سیش به و نیوه پۆیه له دهر وه نه بوو، ئاخو کئ به تینوتاوی تۆقینه ری ئه و گهرمایه سهره لدینی. ئه مهش زاتی دایه بهرم تا له ریره وه که هه ناسه یه کی پر له بۆنی

ياسه مين هه لېكيشم كه به سهر ديوارى حه وشه ي ماله دراوسيكه دا كه وتبوو، نه ويش خانوويه كى قه په نگدارى خاكيبانه بوو. چياكانيش زه ريباهك بوون له كه سكايى. باقى خانووه كانى ديكه ي سهر نه م جاده هه هموويان كه شخه و لوكسه بوون. دياره باشتري تاكلتيكيش نه وه يه وهك كه شتيا ريكي دهوله مه ند رهفتار بنويتم، نه و جلو به رگانه له بهر بكه م كه له دولابى جل كه كانى ماخوى خانووه كه دا هه بوون. لى خو نه مده ويست بيمه مايه ي سهرنجر اكيشاني زياد له پيويست. به حالى خو م ئاسووده بووم، كه هر له كلفه تيكيكيش ده چووم.

به رله وه ي بگه مه دووپيانه كه، تاكسيه كه له به رده ممدرايگرت. به سواري ترومبيل سوپه رماركيته خو جيبه كه هر پينج خوله كيك دووربوو. هر زوو بايي نه وه نده بازار ي خو م كرد، به شي چند هه فته يه كم بكا، له نيو باله خانه كه شدا چاويلكه به رخوريه كه م له چاو نه كرده وه. كاتيكيش له شتكرينه كه بوومه وه، هه مان شوفيري تاكسي له دهره وه چاوه رپي ده كردم، ئيدي منيش خو م تيهاويشت تا پيمكرا هه ولمدا كه مترين كه س بميني. له ريگاي گه رانه وه دا شوفيره كه لنيپرسيم ئاخو له هه نده ران گه وره بوويم. هه رده بي سيماي دهره وه ي جلو به رگم له گه ل هه وارنشينه كه شخه كان نه هاتيبته وه، نه و شوينه ي چيني بالاي ئيراني بو سهردان و خليسكان له سهر به فر روويان تيده كرد.

منيش گوتم به لى له تورونتووه. نه ويش پرسى: 'پايته ختى كه نه دا؟' به دوايدا منيش بوم سه لماند، هه رچه نده له وه لامه كه شمدا دنيا نه بووم كه وايه. له زه يني خو م تيبينيه كم تو مار كرد تا دواتر پشتر استى بكه مه وه. شوفيره كه يارمه تيدام، هه موو كه لوپه له كانى بو

هينامه نيو حەوشەى مالهەكە. لە بەرانبەردا بەخشندانە پارەم بە
 دۆلار نەوەك بە تەمەن داين، تا بەگوێرەى خۆنواندەنەكەم دەربەكەوم.
 كاتىكيش ئەو رۆيشت، ئاھىكەم ھاتەو بەر و لەو تىگەيشتم ھىچ
 لەبارەى كەنەدا نازانم، ھەر و ھا ئىنگلېزىيەكەشم پتويستى بەو بوو
 زۆر سەعى بۆ بكەم. بەرلەو ھى دەركەى حەوشەكەش پتو بەدەمەو،
 گولە ياسەمىنىكى دراوسىكەم لىكردەو ھەكە بە ديوارى مالهەكەى
 نيمەدا ھەلچوو بوو.

لەو ماو ھەدا لە دۆخىكى ئاسان نەدەژيام، ھەولمدا خۆم بۆ
 ئامادەكردنى ژيان لە كەنەدا سەرقال بكەم، كاتى ھەر بە راستى
 فېزايەكە بگا، ھەموو ئەوكاتەش ھەر لەسەر شانم ئاوردەدايەو. لە
 شارەكەدا كتيبخانەيەكى بچكۆلانەم دۆزىو، سى رۆژ لە
 ھەفتەيەكدا بۆ ژنان كراو بوو. لە رەفەكانى كتيبخانەكەدا بە دواى
 ئىنسكلۆپىدياكان، رېنەرنامەى گەشتيارى، فەرھەنگى زمانى و ھەر
 شتىكدا گەرام بەلكو خۆمى پى لەگەل ژيانى نويم لە دەروە
 بگونجىم. تىكۆشام خۆم ناچاربەكەم رۆژانە چوار سەعات ئىنگلېزى
 بخوینم، بەلام زۆر جارانىش بە تەشپەكەى جارنم دەريستەو و
 دەچوو مەسەر خووخدەى تەماشاكردنى فيلم لەسەر فيلم، ئەو
 فيلمانەى لە كتيبخانەكە وەرمدەگرتن و لە مېشكى خۆشمدانەخشەى
 چىرۆكى وینەدارم بۆ دەكيشان.

گول و نەمامەكانم لەنيو حەوشە لەبەر بە پىتيت خاكەكە بوونە
 گولى زەمەقى و ئەتلەسى. سەعاتى دووردىژم لە نيو باخچەكەدا
 بەسەر دەبرد، بە مشوورخۆرىيەو ھەلاكانم دەپشان، بەو ھىوايەى

شتیکیش له ناخدا چهکهره بکا. من و کارو هفتانه فیديوچاتمان دهکرد، ئەو زور له باره‌ی ژيانی خو‌ی له تورنتو ده‌دوا و له وشه‌دانی ئینگلیزییه‌که‌ی منی ده‌پرسییه‌وه تا واملتیهات له هه‌موو هۆده‌یه‌کی خانووه‌که‌دا کۆمپیوته‌ره‌که له‌گه‌ل خۆم بگێرم. جاربه‌جاریش شلیز قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم، له‌باره‌ی دوا ئه‌رکه‌کانی له‌نیو حیزبه‌ سیاسییه‌که‌یدا ده‌دوا. هه‌رگیز زه‌نگی‌شم بۆ دایابام لینه‌دا، به‌ده‌ر له‌ یه‌ک زه‌نگی ته‌له‌فۆن نه‌بی، که پیمگوتن له‌ ولات ده‌رۆم. به‌ده‌ر له‌و فیديوچاتانه و ئەو چه‌ند که‌سه‌ی له‌ کتیبخانه و سووپه‌رمارکیت تووشم ده‌هاتن، خۆم له‌ په‌یوه‌ندیکردن به‌ هه‌ر که‌سیکه‌وه ده‌بوارد، ده‌ترسام نه‌وه‌ک دراوسێکان ناسنامه‌ی منیان بۆ ده‌ربکه‌وی و ئاگاداری ده‌زگای هه‌والگری بکه‌نه‌وه.

ده‌مه‌وبه‌یانی یه‌کیک له‌و رۆژه‌ پاییزیانه‌ی جیگه‌یان به‌ رۆژه‌ درێژ و گه‌رم و تاقه‌تپروکینه‌کانی هاوین له‌ق کردبوو، له‌ زه‌نگی ته‌له‌فۆن بێداربوومه‌وه، په‌یوه‌ندیکردنیک له‌ که‌سیکی نه‌ناسراوه‌وه. هه‌ر سه‌یری ژماره‌که‌م کرد تا زه‌نگه‌که له‌ لێدان که‌وت. ئازاریکی زور به‌ نیو په‌لوپۆمدا چه‌که‌ره‌ی کرد وه‌ک ئەوه‌ی ئێسکه‌کانم به‌ مستی زه‌به‌لاحیک تیکبشکینرین وه‌ها بوو. خو‌ی ده‌کرئ کارو بی به‌ ژماره‌یه‌کی دیکه‌ زه‌نگی لێدابی، یان شلیز بی، ئاخ‌ر شلیز چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ خه‌به‌روباسی براه، ئەمه‌ش له‌و کاته‌ی هه‌ندی مه‌شقی شه‌ری مه‌یدانی ده‌کا. سو‌ریا به‌هۆی شه‌ری ناوخو له‌باریه‌ک ترازا، ئەویش چووته به‌شه‌ پوژاقای کوردستان تا ناوچه‌ فه‌رامۆشکراوه‌که بنیاتبنیته‌وه.

من تهله فؤنه کهم پشتگو یخست و چومه به رهه یوانه که. زهنگلیده ره که په یامی دهنکی به جینه هیشت. خوریش له پشت گه واله هه وره په مه ییه کانه وه تیشکی ده دایه وه. له نزیک سندوقی نامراز و که لوپه له کانی باخ، له عه مباره که دا هه ندی تووم دوزیه وه، له سه ر کیس و گونیه کانی هیچ نووسین و نیشانه یه کی ئاماژه در نه بوو، منیش چاندم، له گه ل چاندنیشیدا هه ولما شیعره که ی مه ولانام بیربیته وه: "نه مگوت مه چوره وی، خو ئاشناکه ی تو منم، له م سه رابی به باچوونه، ئاوی حه یاتی تو منم."

له و نیوه دا یه کیک زهنگی ده رکه ی لیدا و پاشان به خورده یه کی ئاسن یان به کلیل له ده رکه ی دا. منیش له شوینی خوم وشک بووم. لیدانی ده رکه به رده وام بوو. هه ناسه ی خوم راگرت و پشتا و پشت کشامه وه، چاوه پروانی ئه وم کرد سه رباز بن و دیواره چیمه نتورپژه که بشکینن.

خوم خزانه ژووره وه و به خیرایش هه ولما به لکو یه کیک له سکایپ، گووگلتولک یان یاهوومیسنجهر به کاربیتنم و قسه له گه ل کارو بکه م، به لام له بهر فیلته ری به هیزی حکومه ت، هیچیان نه کرانه وه.

شیتانه به نیو خانووه که دا ده هاتم و ده چووم، پرچی خوم گرتبوو، که به شیوه یه کی نا ئاسایی له سه ر پیستی که لله سه رم قورس خوی ده نواند. نه شمه ده توانی زهنگ بو پولیس لینبدهم بلیم یه کیک خه ریکه ده رگای ماله که ده شکینن. له و ده مه دا ئه وه ی پیویستم پنی بوو، تفهنگ و راهینه ریک بوو، فیریکردبام چون چونی به کارمه ینا یا و ته قه م پیکردبا.

هه‌لسام و به ژووره‌کاندا گه‌رام، هه‌رچی چه‌قو و کێردی کۆنه هه‌یه کۆمکردنه‌وه و سوویم و تیژمکردنه‌وه، ئینجا له بن سه‌رین، له‌سه‌ر به‌فرگره، له سه‌ر دۆلابی پێلاوانی نزیک ده‌رکه‌ی ده‌ری، له زۆر شوینم دانان. ئاخ‌ر ده‌مه‌ویست به شکۆه بمرم نه‌وه‌ک ده‌ستی هه‌یه‌یه‌کی پیسی کۆماری ئیسلامی یان دزیک.

کاتیکیش بۆ ئه‌نگۆره‌ی هه‌مان رۆژ چوومه بن دوشی ئاو، له به‌رانبه‌ر ئاوینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گه‌رماوی وه‌ستام، کێردیکی گه‌وره‌م به ده‌سته‌وه گرتبوو، لاسایی ئه‌وه‌م ده‌کرده‌وه چون خۆم بده‌مه به‌ر کێردان.

هه‌ر ده‌بن هه‌ستی خوزایی^{١٥٤} مانه‌وه‌م به قوولی رینگ بێ له‌وه‌ی خۆم بده‌مه به‌ر چه‌قو و له ده‌ستی هه‌یه‌یه‌ی ده‌وله‌ت و لاقه‌چی لابه‌لا قوتارم بکا. ^{١٥٥} ئیدی پیویستی پلانی دووه‌م ملی هه‌لکیشا.

موسی ریشتا‌شینم له هه‌مو شوینیکی ماله‌که و له نیو گیرفانی کۆته‌که‌شم دانا. به‌م جۆره ئه‌گه‌ر کار له‌کارترازا، بپینی ده‌ماری بازندی ده‌ست کاریگه‌ره. ئه‌وسا خۆم شوشه‌ت و پیسته‌ مردووه‌که‌م هه‌لکێراند و فریتمدا.

په‌شته‌مالیکم له سه‌روپرچی خۆم وه‌رینا، له‌شه ره‌قه‌که‌م به‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که دادا و له بنمیچه‌که نزیومه‌وه. رژی‌نه‌ی کێرکراگه‌ی قورتم^{١٥٦} ئه‌ستوو بووبوو، ئیدی خه‌یالم هه‌لفری به‌وه‌ی به‌ره‌به‌ره سه‌رتاپای جه‌سته‌م پفدراوه، بووه‌ته میزلدانیکی قه‌به و زل، ئینجا

^{١٥٤} خوزا، خوزایی: غه‌ریزه.

^{١٥٥} قوتارکردن: رزگارکردن، ده‌ربازکردن.

^{١٥٦} رژی‌نه‌ی کێرکراگه‌ی قورتم: غوده‌ی ده‌ره‌قی، thyroid.

لینکینشرایه‌وه به راده‌یه‌ک پیستم بزړکا و له که‌شکه‌لانی فه‌له‌کدا ونبوو. بالم گرت و به‌ره‌و سه‌روو فریم، نه‌وه‌نده به‌رز فریم و نه‌م ولاته‌م به‌جیه‌یشت، گوی زه‌ویشم به‌جیه‌یشت، چومه شوینیک ده‌ستی که‌سی نه‌ده‌گه‌یشتی ته‌نانه‌ت ده‌ستی چپاش.

جاریکی دیکه به رووتی له به‌رده‌م ئاوینه‌دا وه‌ستام و چراشم هه‌لگرد، به ده‌ست ممه‌که وردیله‌کانم و ئیسکی ده‌رپوقیوی ستم پشکنی، گورانکاریه‌کی جه‌ستم تا ئه‌و کات سه‌رنجم نه‌دابوو. هر به راستی لاواز بووم؛ به به‌رزبوونه‌وه‌ی ئیسکی چه‌له‌مه‌وه، ته‌نانه‌ت کاتی باسکی چه‌په‌م به‌رزکرده‌وه، ئیسقانی په‌راسوشم به‌دیارکه‌وتن. خو ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه کیشم هر له دابه‌زین بڼ، نه‌وا به‌ر له‌وه‌ی بالويزخانه‌ی که‌نه‌دا بریار له‌باره‌ی منه‌وه بڼ، ده‌پوکیمه‌وه و نامیتم. له شوینیک له نیوانی ئیسقانه‌کان و پیستمد، زیپک و پورگ هیرشیان بؤ سه‌ر گوشتم هینابوو. هر به ته‌نیا به خوشم ده‌مبینی.

ده‌ستم دایه مقه‌سینک و به‌رزم کرده‌وه. خو من برام له ده‌ستدابوو، به‌ندی پیکه‌ستنی نیوانمانم له‌ده‌ستدابوو، من، نه‌و خو‌مه‌م له ده‌ستد، که ده‌یزانی چی ده‌وئ؛ من ئاسایشی خوشم له ده‌ستدابوو. بؤ من ماته‌مگیران وغه‌مگینی سوتان بوو له‌نیو ئاگردانیک قرچه‌قرچی بڼ. هیشتاش ده‌ژپام، به‌لکو روژنیک له روژان بتوانم له نیو خو‌له‌میشه‌که‌مدا رابیمه‌وه.

ئیدی هر تیلماسه‌که پرچنیک له سه‌رم ده‌که‌وته خوار قورساییه‌کی له‌سه‌ر ملاز لاده‌بردم، نه‌وه بوو به مه‌کینه سه‌رم پاک تاشی.

كاتيكيش پرچه براوه كه م له كوني رۆچووني ئاودهسته وه به ئاو
رامالي، چيدي هه لنده قرچام.

بهندی سی و یهک

بۆ به یانیی پۆژی دواتر، دهرکهی دهره وه م له سهر خۆم پینوه دا و ملی رینگه م گرت بهر و به جاده که دا شۆرپوموه، به لکو تووشی ئه و ژنه بيم، که بۆ شه قامه کهی ئيمه هاتبوو. له ريزوشتنیشدا تيشکۆی چاوبازيم خسته سهر ماله کان، وا خۆمنواند له ناو نيشانیک دهگه ريم.

"له یلا! ئیدی ئه و به م بانگکردنه سهرسامی کردم. ئه وه خۆتی؟"

منیش گوردیبه کم که وتی. دهنگه چرپه داره کم ناسیبه وه.

"سهره نجام! خه ریکبوو بچمه بهرده م دهرکهی مال! باشه بۆچی دهرکه که ت نه کرده وه؟"

پۆندک له چاومدا بارین، لئ بزهشم که وته سهر لئوان.

ئه و دریزه ی به قسه کهی دا: "دوینن چهند جاریک له دهرکهی مالتانم دا. چیه زهنگی دهرکه تان تیکچوه؟ وامزانی شلیر ناو نيشانیکى هه له ی داومه تن یان ... ئه ری تۆ باشی؟"

منیش به سهر شاننه کاندا ئاوپم دایه وه، دهستی جوانه م گرت به رینگه دا هاتینه وه تا گه یشتینه وه مالن.

"ئه ری قومه ئاویک ناخۆیته وه؟ ئه مه تاکه شته پيشکه شت بکه م." ئیدی بهر له وهی ئه و وه لام بداته وه، سوراچیبه کم له به فرگره که هیتایه دهر و دوو پهرداخیشم هیتان. ئیجا دووباره چاوم به دهرگاگاندا گێران، ناخۆ باشم پینوه داون.

ئەوئىش دەستىكى لە قەنەفەكەدا و گوتى: 'دەى كىژەكەم، وەرە ئىزە دانىشە!'

لە بەردەمىدا رووخام، بە دەستى خۆم نەبوو لە پرمەى گریانم دا. ئەوئىش بى ئەوئى قسەيەك بكا، سەرە تاشراوئەكەى منى دە ئامىز گرت.

ماوئەيەكى باشى خاياند تا هاتمەوئە سەرخۆم و توانىم قسە بكەم. 'شتىكى سامناك بوو. خەرىكە دىن دەبم، و ابزانم تەواو، ئىدى دىن بووم.'

جوانەش گوتى: 'ئەفينا من، تىدەگەم.' شلىز بۆم بە خەم بوو، دلىشى نەدەهات بە كەس بلى، ئاخىر متمانەى نەبوو، بۆيە جوانەى ناردبوو تا چاوى لىم بىن. ئەوئىش سوارى ترومبىلە شەرەكەى بووبوو، ماوئەى دە سەعات لىنخوربىوو، وىستبووى تا حەزبەكەم لام بىمىنئەوئە، چونكە منىش دوئىنى بە پىر لە دەرەكەدانەكە نەچووبووم، ناچار شەو لە نىو ترومبىلەكەى نوستبوو.

من باسى رووداوئەكەى دوئىنم بۆ كرد. 'پىم وا بى تووشى دەردى بەدگومانى بووم. هەموو دەنگىك دەمترسىتى، هەر لە دەنگى با تا خشپەى مار و مىروو. ئەم بەيانىيە تووشى خەوزران بووم. زۆر بە ئازارە، خەرىكە مىشكەم لە دەست دەدەم.'

'نەخىز، شىرىنەكەم، مىشكەت لە دەستى نادەى. لە بىرت بى توو زۆر بەهىزى، ئەمەش تەنيا قوناغىكە و تىدەپەرى. ئىستا تو دەتوانى بە ئاسانى پشوو بدەى. خەمت نەبىن، من لىزەم.' ئىنجا بەرەو دىوى نوستنى بردم، دواى ئەوئەى پاكشام، پەتوئەكەى بەسەردا دام و تا ژىرچەنم هات.

ئەرى دەكرى لايلايه م بۇ بلىنى؟ ئەويش بە لەچكەكەى خۆى
ماسكىكى بۇ چاوم دروستكر، ئىنجا بە دەنگىكى نەرمونىان گورانى
بۇ چرېم.

من ئىستا تىدەگەم بۇچى خۆى و لەوانەيه دايكانى ديكەش
گورانى لايلايهيان بۇ رۇلەكانيان دەگوتەو، دەيانەوى بەدەم
خەواندەنەو مندالەكانيان بۇ ھەر نەھامەتى و كوتىرەوييەك
ئامادەبەكەن كە دىتە رېنگەيان.

من بە بۇنى پلاوى رەش، كە لە ناندینەو دەھات، بە ئاگا ھاتم.
برنج بە سرکەى ھەنار و كاكلەگويز. جوانە لای ئاگردانەكە گورانى
دەگوت. 'جوانە، زور سوپاس! بەلام خۇ پىويست بوو سەرەتا تو
پشووت دابايە.' وامدەگوت و لەبەر خواردنەكە دەمىشم ليكى كرد.

'سەرخەويكم شكاندووه.' ئىدى جوانە قاپ و شتەكانى لەسەر
مىزى ناندین دانا و خواردنەكەى لە دەفرەكان كرد. لای خۆشمەو
ئەو دواى نيوەرۆيەم بىرکەووتەو، دواى گەرانەو لە قوتابخانە و
بەر لە چوونى دايكە بۇ سەر كار، سەردانى شلىز و جوانەم
كردبوو. زور جارن جوانە لە پشت مەكىنەى دروومانە رەنگ سپى
و بۆرەكەى دادەنىشت، جلى بۇ گەرەك دەدوورى. ئەو چاويلكەكەى
دانابوو، باوەشى پىداكردم و خواردنە بەردەستى خۆى دامى،
ئەو ھىچى لە مەسەلەكەى نەدەگوپى، كە چەندین جار درۆم
دەكرد و دەمگوت برسېم نىيە. سادەترىن شىوى تامىكى ناوازە و
نايابى ھەبوو، نەخاسمە دۇغاوہكەى، ھالاوى سوپى ماست و برنج
و ھەندى مەعدەنۆس و دۇراغەشى لەسەر بوو.

لهسەر خواردنی باسی ئەو کاسیته دەنگی و وینەیی و کتیبانەم
 بۆ کرد که بیگانه فیزه زمانی ئینگیزی دەکن. به هۆی رۆلبینی
 سیناریۆکانی ئەو دەرسانەیی گویم لێدەگرت، پوونکردنەوہی
 نیشانەکانی ھەلامەت بۆ پزیشک، بازارکردنی جلو بەرگ، سکالابردنە
 بەر دراوسی لە دەست وەرپینی شەوانەیی سەگەکەیان فیربووم،
 ھەموویشی بە ئینگیزی.

جوانە ھەلسا و قاپەکانی سەر خوانەکەیی کۆکردنەوہ، پاشان
 فستقی پاککردنەوہ تا پاقلاوہیەکی خوش دروستبکا.

"ناتوانم بایی پتیوست بۆ چیشتی ژەمەکە سوپاسگوزارت بم.
 بەیانی خۆم چیشتت بۆ لێ دەنیم. سالانیکە شیونکی شایستەیی
 وەھام لێنەناوہ! لەوکاتەیی بەر لە چیا...."

ئەویش قسەکەیی پتیریم و گوئی: "مەشق لەسەر ئەوہ بکە بەلکو
 ژەمە خواردن بۆ دراوسی کەنەدییەکانت ئامادەبکەیی."

منیش بە بیروکەیی بەشکردنی خواردن لەگەل دراوسیکان
 پیکەنینم ھات، درواسینی تەبا. خۆ ئەگەر بیت و لە فرۆکەخانە
 نەگیریم. ئەگەر مام و توانیم بەرەنگاری یەک دوو سالی یەکەمی
 ئەویم ببمەوہ و دۆخەکە تێدەپەرینم.

لە ماوہی چەند خولەکتیکی کەمدا بۆنوبەرامەیی ھەنگوینی گەرم و
 فستقی سوورەوہکراو بەنیو ناندینەکەدا گەرا و دیسان لیک
 نەوسینی پتیراندم. لەوکاتەیی جوانە سینییەکەیی لە نیو فرنەکەدا
 دەردەھینا، منیش لە نیو چەکمەجەکانی کەوانتەری ناندینیدا بە دوا
 چەقویەکی ددان مشاردا دەگەرام و ئەوہشم بە خەیاڵدا ھات، چون
 پارچەکانی پاقلاوہکە لەسەر زمانم دەتوایەوہ. چەکمەجەیی

بوفییه که ی نزیك میژی خواردنه که م کرده وه، له بری چه قو به سه ر دهسته یه ک کاغه زدا که وتم، پیشتر نه مدوزیبوونه وه. له سه ر زهرفی یه کیکیان ناو نیشانی پۆسته ی خانووه که ی له سه ر نووسرابوو، به لام ناوی رهزا عهزیمی له بری ئه وین شوکری له سه ر بوو. دهسته جی شیرینییه که م له بیرچوو. به پالنه ری لیتینگه یشتن و پهستی، ته وژمیکی پرسنیم بۆ هات و داواخواز بووم کارۆ وه لامم بداته وه.

کۆمه لیک پنتی پیکسل له سه ر شاشه ی کۆمپیوته ره که ی من وینه یه کی ته لّخ و تارماوی کارۆیان نیشاندا، له کاتیکدا ئه ستیره له ئاسمانی مندا هیتشتا شین و دره وشاوه بوون.

کاتیک قیدیۆکه ی له داوئلۆدکردن بووه وه، به بزیه کی ته واوی سه ر لیوانه وه وه لامی دامه وه: "له یلا! چۆنی —"

"ئه ری خۆ تۆ گوتت ئه م هه واره هی خوشکه که ته؟ هی ئه وینه؟"
 وه هام چاوه پروان ده کرد کارۆ گرژ بیی، به لکو سه رکۆنه شم بکا و به هانه یه کی لاوازیش بدۆزیته وه، به لام ئه و دانی به وه دا نا، چیرۆکی ماخۆیه تی خانووه که ی هۆنیوه ته وه تا من هه ستنه که م که وتوومه ته بن قه رزوقۆلی ئه و.

"کارۆ، ده ی بلّی چی دیکه شت له بن سه ردایه؟ تۆ بلّی ئه وین ناویک هه ر هه بی؟"

"له یلا، تۆ سه رچیخ چوو."

"ئاخر چۆن ئه وم لی چاوه پڕی ده که ی باوه ر به هه یج شتیکت بکه م؟"

پیتویست نییه برپوا بکهی. دهی با قهبولنامهکانت بۆ بین، ئینجا
هرچی پیتخوشه بیکه و برپوا به هر کن دهکهی بیکه، نهگر ئیدی
متمانته به کهس مابیت. لهیلا، بۆ خاتری خودا، تو لهگهل من هر
لهشهر دهگهپیی.

منیش په یوه ندییه کهم بری.

به پینخواسی^{۱۵۷} به رهو ناندیکه رویشتمه وه، بینیم جوانه خه ریکه
قاپ و که و چکه کان له ناو که فاوی سه رشوکه که هه لدینی.

که ههستی به من کرد سه ری بهرز کرده وه: دیسان هزر و
دالغهی غه مگینانه؟

منیش به هه راسانییه وه سه رم بهردایه وه: تو میشکی مروف
دهخوینیته وه؟

ئاخر هه مووی به روخسارته وه دیاره.

حه زم نه ده کرد ئه ویش به قورسایی ترسی دیکه سه رقال بکه م،
به لام خو نه شمه توانی چیدی بهرگهی ئه و فشاره سه نگینهی سه ر
سینگم بگرم. ئه وه بوو باسی بی متمانهی خوم له هه مبه ر کارو بۆ
کرد، ئه و راستییه شم بوارد که دواى به سه بردنی ماوه یه ک له گهل
ئه و، به شیوه یه کی فیزیکی ئه وه ئازاری دام که خواحافیزی لیبکه م.
جوانه ش بی ئه وه ی قسم پیبیری به شه و قه وه گوئی لئ گرتم،
ئه گهرچی پیده چوو شلیز به شی زوری به سه رهاته که ی بۆ
گیرابیته وه.

^{۱۵۷} پینخواسی: پینته تی. پینخواسی.

ئەوسا پىشىم لەوہ نا كەوا من درۆم لەگەل دايبابم كردووہ، چونكە دواى بەخاكسپاردنى تەرمى چيا، پىمگوتببون بۆ خویندن چوومەتە كەنەدا "منیش داوام لە دايكە كرد، بەلكو لىنگەرى قسە لەگەل بابەدا بكەم، ئەوہ بوو لەوئى لە كابينەى تەلەفونەكە پارەم تىدەكرد. خەلكيش لە پشت منەوہ بە ريز نۆرەيان بۆ تەلەفونكردن گرتبوو. ئىستا بىردەكەمەوہ، خۆ من و بابە شتى ھاوبەشمان لە دەست دابوو، خۆت دەزانى، لەوانەىە بتوانين سەبارەت بە خەم و ناسۆر لەگەل يەك بدوئين. كە چى نەيوست لەگەلم بدوئ. بڕوادەكەى؟ چۆن دەتوانى هيندە چەند كەرەپ بى؟"

جوانە نىگايەكى خەمخۆرانەى تىبىرم، لى وەلامى هيجى نەدايەوہ، واى دانا تەنيا ھەناسەىەك دەدا و تىھەلدەچىتەوہ.

"جوانە، ھەر بە راستى، پىويستم بەوہىە تىنگەم. تكاىە قسەم لەگەل بكە. بە دەم ئەم قسەىەوہ دەستم داىە پەرۆيەكى وشككردنەوہ و كەوتە وشككردنەوہى ئەو قاپانەى جوانە شوشتبوونى.

"باوكت بىست و پىنج سالاە لە پەژارەداىە. توش خۆت ماوہىەك ئەو ئەزموونەت چەشت. ھى ئەو بەردەوامە. جوانە بۆى باسكردم كە چۆن ئازار و ئەشكەنجەدان خەلك بە شىوہىەكى چانەبووہوہ تىكدەشكىنى. ئەويش ھەرگىز دەرفەت يان ئامراز و ھۆكارى چاكبوونەوہى بۆ ھەلنەكەوتوہ.

كاتىكىش ناندینەكەمان پاككردەوہ و پىر بۆن و بەرامەى پەقلاوہ و چاى تازە دىمكراوى بە دارچینەوہ تىگەر، لەسەر مىزە خاوينكراوہكە دانىشتين، قوممان لە ئىستكانە چايەكانمان دەدا. جوانە

پيڭگوتم دواى به سەرچوونى به خاكسپاردنه كه و دواى ئه وهى خهلكه كه خهريكبوو شته كه يان له بىر دهچووه وه، وهك هه مېشه وايه، ئىدى هه موو رۆژىك دهزگاي هه والگريى زهنگى بۆ باوكت لىنده دا، ئه مهش بۆ ماوهى هه فته يه كى ره به ق بوو، هه موو رۆژىكىشى هه ر لىيان ده پرسىيه وه، پىيان گوتبوو چۆن چۆنى ژيانه شكستخواردووه كهى سه رى كورپه كهشى خوارد و به كوشتى دا. "باشه تۆ بۆ كى گرهوت له سه ر ژيانى خۆت و كورپه كهت كرد؟ بۆ خهلكه كهت؟ ئه رى ئه وه نازانى هه ر ئه وان رۆژانه خه به ريان لىنده داى؟"

جوانه گوتى شتىكى باشم كردووه زهنگم بۆ دايبام لىداوه و پىمگوتوون چوومه ته كه نه دا. ئاخىر باوكىشت به نۆرهى خۆى ئه مهى به هه يته كانى هه والگريى راگه ياندووه، ئه و پىنى گوتبوون ئىدى له مه ودوا ناتوانن دهست له مندا له كانى بدن.

جوانه كاغه زىكى به دهستخهتى بابه دايه دهستم. "ئه وان بارىانكردووه. ئه مهش ناو نىشان و ژمارهى ته له فۆنه كه يانه له هه له بجه.

"ئه و ئه مهى بۆ تۆ نووسيوه يان بۆ من؟"

"ئه و داواى لىكردم ئه مه بگه يه نمه شلىز، بهلكو ئه و پىش بتوانن ئه و زانىارىيانه بگه يه نىته دهستى تۆ."

"باشه رات وايه په يوهندىيان پىوه بگه مه وه؟"

"باوانم، نازانم، بهلام كه كاتى خۆى هات خۆت دهيزانى. دهى ئه مشه وه به سه."

"جوانه، ئەمە زۆر سەختە دايبايكت خوش بوين كه نازانن خوشهويستی بگهن. لهوهش سەختتر ئەوهيه خوت خوش بوئ له كاتيكدا دايبابت تويان خوش نهوئ. ئەويش سەرى لهقاند، بهلام دلتيا نهبووم ئاخو ليم تينگهيشت يان نا، به تايبهتيش كه دواى بئ دايكى و تهنياييم وا به ئاسانى دلى خوم بو كردوتهوه، دليک كه هيزى پيس و شهپانگيزيش ويستويانه ئەم بوشاييه پربكهنهوه.

دواى ئەم قسهيه شانينكم بو ههلتەكاند. بەلى ئەو لەسەر هەق بوو. وەنەبى دوزمنى دايكم دەولهتیکى توندوتیژ بئ، بەلكو نهیدهتوانى خوى پینوینى خوى يان خوى جلهو بکا.

"ئەرى دەكرى ئەمه قاپى شیرنهمنى بو بهيانى ههلبگرين، ئەوسا بيانشوین؟ ئیستا شهكهتم، به ئاستەم خوم بو دەجوولئ."

ئەوه بوو له بهرانبهر ئەو لەسەر قەنەفەكه لىي پاكشام، سەيرى چلچراكهى بنمیچهكهم دەکرد، چلچرايهكى جوان، بهلام ژهنگرتوو. "جوانه، ئەدى چى لهبارەى تو؟ خو تو شتى زورت بهسەر هاتوو، لهوهش هەر گهري، كه له زیندان مندالت بووه، له ههمووشى پۆلكتر به شيوهيهكى وههميش لهسیداره دراوى. ئەرى بۇچى رهفتاریكى وهك هى دايبابى منت نهواند؟"

"منيش كيشهويشەى زورم هەن." بە دەم ئەم قسهيهوه له شوینى خوى ههلسا و سەيرىكى وینەکانى سەر دیوارهكەى كرد. ئینجا تیههلهچوووه: "له پیناو يهك شت كیژهكهم منى بهجیهتشت."

ئینجا نۆرهى من هات تا بو جوانهى پوون بکهمهوه، كه شلیر چەند دايكى خوش ويستوو و چەند متمانهى پئی ههبووه بهلام خو ولاتیک، كه ههموو کردهيهكى مهدهنیانهى سهركوت دهكرا، هيج

دەرەتانىكى بۇ نەمابوۋە. "تەنەت ئەوان كارى خىرخوازشيان خىستبۇە ژىر چاۋدىرى خۇيانەۋە. لە ھەموو كىرەيەكى بە كۆمەلدا زەندەقىان دەچوۋا" من ئەۋەشم بۇ قىسەم زىادكرد، ئەگەر شلىز لىزە مابوۋايە ئەۋا لە شوينى خۇى دەپوكايەۋە. ئاخىر گولى دەگمەن و ناۋازە تەنيا لە ئازادىدا چەكەرە دەكا و دەگەشىتەۋە.

"من ئەۋم بەخىو كىرد. ھەردەبى ئەۋە بزانم. كە ئەمەى گوت فرمىسكەكى چاۋى سىرى و قاچى لەسەر قەنەفەكە لىزىكىشا.

"بەلكو ئەم شتە خۇى دادپەرۋەرىيەكى گالتەجارانە بى. دايك و باۋكم ھەم منيان خۇشەدەۋىشت ھەم دەستىشيان لى شوشتم؛ ئەۋان لىمگەپان بچمە مەكتەبى و ئەۋەى لە مىشكمدايە بىلىم و لە كۆتايىشدا ئەۋانم بەجىھىشت. ئىدى جوانە چىرۆكەكى خۇى بۇ گىرامەۋە، كە چۆن سەرەتا كەسىكى بە ناۋى ئاگرىن خۇشويستوۋە، ئەۋكاتەى تەمەنى پازدە سالان بوۋە و ويستوۋىتەى ھەموو كاتىكى ھەر لەگەل ئەۋ كورەدا بەسەر بەرى، ئەۋ كەسەى شىمشالى دەژەنى، گۆرانى بۇ جوانە دەچرى. جوانە دەيەويست مىردى پىبىكا، كەچى كەسوكارى لىنى نەگەپان، ئاخىر ئاگرىن نابىنا بوۋ، گوايە نەيدەتوانى ھىچ بۇ جوانە بكا، سەربارى ئەۋەش ئايا جوانە چىدەكرد كاتى مندالىان پەيدادەبوۋ؟ لەگەل ئەۋەشدا جوانە ھەموو دەرفەتىكى دەقۇستەۋە بۇ ئەۋەى خۇى بگەيەنىتە ئاگرىن و دەربارەى ھەموو شتى، ئەۋەى لەسەر زەۋى و لەژىر ئاسماندايە قىسە بكن. دايك و باۋكىشى لىنى گەپان، ئەۋان لە خۇشەويستى گەيشتن، يار و دلدارى يەكدى بوون. ھەموو شتىك باش دەپۇيشت تا ئەۋكاتەى ئاگرىن نەخۇش كەوت، ئىنجا جوانە دەيەويست كاتى زياتر لاي دەزگىرانەكى بىمىنىتەۋە،

بهلام خۆ زیاتر له هۆیهک به دهستی دایبایی جوانهوه هه‌بوو، تا پێی بلین نه‌خیر، نابێ وه‌ها بکه‌ی.

بۆ سالی پاشتر ئاگرین مرد. ئیدی جوانه نه‌یتوانی زیاتر له کۆبانی بمینیتته‌وه. ماته‌مینیه‌که‌ی زۆر کاریگەر بوو، هەر بۆیه دایبایی زۆ لینی ده‌هری بوون. ئه‌وه بوو نارديانه کوردستانی ئێران، چونکه مامی جوانه له‌وێ کارخانه‌یه‌کی هه‌بوو، ئومیدیان وابوو به‌لکو له‌وێ کچه‌که‌یان بێته‌وه هۆش خۆی. مامه‌که‌ش زۆر له‌گه‌ل برازاکه‌ی دلۆقان بوو، به‌لام جوانه ئه‌وه‌ی بۆ قووت نه‌ده‌درا که مامی چه‌ند له‌گه‌ل کریکاره‌کانی به‌دره‌فتار بوو. "بوونه سه‌ردار شتیکی بوو له‌که‌له‌ی ئه‌وی دابوو. ئه‌وه هه‌موو شتیکی ژبانی ئه‌و بوو نه‌وه‌ک سه‌رکه‌وتنی کارخانه‌که‌ی. هه‌روه‌ها باکی به‌ ده‌وله‌م‌ندیش نه‌بوو، هەر مه‌زنایه‌تی و به‌س، تا وای لێهات چیدی نه‌توانی مه‌زنایه‌تی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه بکا. ئاخ‌ر هه‌میشه هه‌موو چرکه‌ساتیک ئه‌وه‌ی به‌چاوداده‌دانه‌وه گوايه ئه‌و هیز و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ریانه‌وه هه‌یه." جوانه‌ش له کارخانه‌ی جلدروونه‌که‌ی ئه‌ودا مایه‌وه تا ئه‌و کاته‌ی هه‌ول‌درا ده‌ستدریژی بکریته‌سه‌ر و لاقه‌بکری.

منیش لیمپرسن به‌لکو زیاتر باسی کاتی زیندانیه‌که‌م بۆ بکا. ئه‌و گوتی دواتر باسی بۆ ده‌کا، به‌لام ئیستا شتیکی گرنگتری هه‌یه، که پتویسته پیم بلن.

منیش هه‌ندی خۆم هاو‌یشته سه‌ر ته‌نیشتم و چه‌ناگه‌م له‌سه‌ر هه‌ردوو له‌پی ده‌ستم دانان. من ئه‌وهم زانی ماوه‌یه‌ک له به‌خاکسپاردنی چیا خه‌لک به‌شینیه‌ی و ورده ورده شته‌که‌یان له‌بیر ده‌چوو‌ه‌وه، سروشتی خه‌لک وایه. پاشان هه‌یه‌ته‌کانی ده‌زگای

هه والگريی هه موو پوژنيک، بو ماوهی ههفته يه کی ره بهق، له سه ر
يه ک دههاتنه لای باوکم و به پرسياران هه راسانيان ده کرد، پييان
دهگوت چون ژيانه شکستخواردوو هه که ی خوی وای له کوره که شی
کرد به کوشتنی بدا.

بو شه وه که ی خه ونم به وه ديت، من له نيو زونگاويکی پر له ميش
و مه گز و پر له هه راوهوريای گيزه و وشه وشدا سه ری خوم به
هيواشی به رز ده که مه وه.

ده مژميره که ش له چکه چکه بی کوتاييه که ی خوی نه ده که وت.

بهندی سی و دو

من و جوانه هموو پۇژەكە و هموو پۇژى به باخچەوہ خەرىك بووین، شتومان لیدەنا و قسەمان دەكرد. ھەر جارېكېش غەم و كەسەر وەك قرش ھېرشى بۇ دەھىنام، ئەو شانى دەدايە بەر. مالەكە خاوین و بژوون بووہوہ و تا دەھاتېش شىعەرى زیاتر لە یادگە تۆزلەسەرنىشتووہكەمدا سەرى ھەلەدا. دلېكى پەر لە خۆشەويستى به ھېچ قەفەسىك بەند ناکرئ. لى گەلۇ ھەر كاتېك وشەى با دى يان دەرکە بە توندییەوہ پتوہدەدرى و دەنگ پەيدادەکا، ھەر جارېك يەكئ لە دەرەوہى مالئ بە دەنگى بەرزوہ قسە بکا، بە خۆم نىيە لە شوینى خۆم رادەچلەكېم و دەستەكانىشەم دەلەرزەن.

ئیدی پۇژەكە ھات. كابراى پۇستەچى پاكەتىك كاغەزى بۇ ھىنام. نەرمەبايەكېش لە پەرەوہ ھەلېكرد و گەلای دارەكانى لەراندنەوہ، واى لېكردن لە شوینى خویانەوہ بکەونە سەما. كاتېكېش زەرەفەكەم ھەلپچرى تەزووم پىداھات.

كاغەزەكان لە دەستەدا قورس دياربوون. تىیدا ھاتبوو بۇ چاوپېكەوتنى فیزا لە بالويزخانەى كەنەداوہ بانگھېشت كراوم. ھەستەمكرد چەندین قولانچ بالام كردوہ. فرمىسكېش لە چاوم دابارین، بەلام ئەم جارەيان رۆندكەكان لە سالەكانى پىشوو جىاوازتر بوون. ئەم فرمىسكانە ھەلگىرى ھىوا و ترس بوون. ھەستەمكرد كاتى بۇ پىشتەوہ بۇ ژوورەكەى دانىشتین دەگەپىمەوہ بەژنم درىژ بووہ، لەوئ جوانە يەكېك لە كىتیبە سوفيگەرەيەكانى

خوی دهخویندهوه، ئەویش زانی. ئەو ئەمەى گوت و باوهشتیکى
پیداکردم: "ئیدی سازده مانگی چاوهروانى بهسەرچوون."

ههستم به ترس و تۆقینیک کرد په‌رییه سینگم. "ههشتا ماوه."

"مه‌گەر چاوپیکه‌وتنه‌کهت هه‌نده بى سهروبەر و خراپ ئەنجام
بدهى تا مۆر له پاسپۆرته‌کهت نه‌دهن، ده‌نا ته‌واو."

"په‌یوه‌ندییه‌کانى ئەم پۆژانه‌ى تاران- ئۆتاوا گرژن." چاره‌نووسى
تا‌که‌کانیش شتیک نیه‌ى مایه‌ى بايه‌خ بى.

"ديسان! ده‌ى به‌سیه‌تى ئەم هه‌موو نیگه‌رانییه!" جوانه‌ موزیکى
لیدا و دهرسۆکه‌یشى راده‌وه‌شاند و شانەکانى هه‌لده‌ته‌کاند. منیش
ده‌ستم گرت و کردمانه‌ هه‌له‌په‌رکى^{١٥٨}: پى راسته‌ بۆ پىشه‌وه، پى
چه‌په‌ش بۆ دواوه، شان به‌ شانیش جاریک بۆ پىشه‌وه و جاریکیش
بۆ دواوه، ئەمه‌ یه‌که‌مین شاییکردنم بوو، هه‌نگاوى یه‌که‌مم به‌ره‌و
ئازادى. داماو و بى سهروبه‌رانه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌له‌په‌ریم، لى هه‌ر زوو
ترس دایگرتمه‌وه. مایه‌ى ته‌وسه‌ گه‌لیک له‌ کيفه‌راتبارترین قوناغى
میژووى خۆیدا، ئەم جۆره‌ ئاوازه‌ دابه‌ینى و هه‌میشه‌ شایى و
ئاهه‌نگ بۆ به‌ختیکى باش بگێرێ.

ئوه‌ بوو یه‌که‌مین دهرفته‌ى له‌ بارم بۆ چاوپیکه‌وتن له‌ گه‌ل
بالۆیزخانه‌ى که‌نه‌دا قۆسته‌وه. له‌ به‌ره‌به‌یانیکى ته‌مومژاوى به‌ر له
خۆره‌ه‌لاتندا، سواری ترومبیللى جوانه‌ بووین و تاران خۆت بگره
هاتین. ئەوده‌مه‌ى رینگا پىچاوپىچه‌ شاخاوییه‌که‌مان ده‌بێ، کر و
بیده‌نگ هه‌چم بۆ گوتن پىنه‌بوو، به‌لام له‌ بیده‌نگیشدا دلم ده‌تۆقى و

Halparke ^{١٥٨}

بهرگه نهدگرت. کورسییه کهم توند گرتبوو. ئاخو ئه گه به
 په رجوویه کیش فیزاکه م وهرگرت، ئه و هه ناتوانم له بهر ناوم و
 لیستی رهش برۆم. بۆ ئه وهی خۆم له و هزر و دالغانه لابدهم و
 بخافلیم، میلی رادیۆ کهم بادا.

کاتی جوانه ترومیته کهی راگرت، شه ویلا کهم له سه ره یه ک
 گیرساندن، سپره یان لئوه هات، ئینجا به ره و نووسینگه یه کی
 بچکولانه ی ده رگه داخراودا ملمان لینا. له بهرده م نووسینگه که دا
 ئاپۆرایه ک له ئیرانیان به خۆیان و شه پقه و شاله کانیا نه وه به
 توورپه یی هه راوهوریا یان بوو، باسی ره تکردنه وهی داوانامه ی
 فیزیا ن بۆ یه کدی ده کرد و وتووێژی ئه وه شیا ن بوو ئاخۆ که نه دا
 بالۆیزخانه که ی خۆی داده خا یان نا. جوانه ش له وهی رۆیشت، به لکو
 له شوینیک به دوا ی نانیکدا بگه ری، منیش هه ستمکرد ئه و، به رگه ی
 ئه و هه موو هه راسانی و گرژیه ناگری. من له شوینی خۆم توند
 پالتۆ که ی خۆم گرت و نه جولام، به و هیوا یه ی به گوته وهی هه ندی
 شیعر خۆم له و هه راوزه نا و گرژیه پهیدا بووه که به دوور بگرم.

هه ر ئه و کاته ش جوانه به خۆی و دوو سه نده و یچه وه
 به ده رکه وت و در ی به ئاپۆرا که دا تا بگاته لام، ریک له و کاته شدا
 ناوم خویندرایه وه و ریکه یان دام بچمه نیو بالۆیزخانه که.

ئه و ژنه ته مه ن مامناوه ندیه ی که له سه ر میزی پینشواری له
 ژووره وه دانیشتبوو، پتیوست نه بوو سه روپرچی خۆی دا بپوشی.
 خۆی به چاکوچونی و ئه و شتانه سه رقال نه کرد و یه کسه ر پرسیا ر
 له دوا ی پرسیا ر له باره ی ئه وه ی ئاخۆ چون کارۆم ناسیوه و له
 کو ی ماره بریمان قهید کردوه. وه لامه کانی منیشی له گه ل ئه و

به لگه نامه یی پار پیتشکه شمان کردبوو، راده گرت و به راورد ده کرد، پاشان پینی گوتم جاریکی دیکه له دهره وه چاوه رینی بکه مه وه.

خوم توند گرت و پالم به دیواره که ی به رانبهر په نجه ره بچکوله که ی بالوئزخانه که دا، چاوه رینی ئه وه بووم ناویکی دیکه بانگ بکا. پشووی نانخواردنی نیوه رۆی کارمه ندانی بالوئزخانه که هات. منیش به شه قامه بچکولانه که ی به رده می ئه ویدا قه دهمم لیدا.

جوانه لئی پرسیم: "ئهری غه ریبی ده که ی؟" به م پرسیاره ده یویست بزانی ئاخو ههر له بهر ئه وه بوو هیچم بو نه ده خورا.

منیش ئه و شتتم ههر به خه یالیشدا نه هات، که جوانه مه بهستی کارو بی. "هه سته ده کم سنووریک بو ئه وه هه یه ئاخو چه ند زور و بو ماوه ی چه ندیش مرو بو که سینک بنالی." دلشیم ئه وه ندیه بو یه ک هاتبوو وه، چیدی توانای غه ریبی چیا شی تیدا نه ما بو وه وه.

"ئهری هه ست به سربوونیک ناکه ی؟" جوانه به دم ئه م قسه یه وه، شاله که ی به سهر که پووی دادا، ئاخو له سه رما که پووی سوور هه لگه رابوو.

"هه ست به سوپاسگوزاری ده که م." خوی ئه مه ش راست بوو. ئاخو دوا ی هه موو شتیک، بو ره هه ستیکی پیزانینم بو په یدا بوو، که چیا ته نیا بو ماوه یه کی که میش له ژیانمدا بوو.

"دلنیا نیم ئاخو هه ستت سه باره ت به رویشتن چونه."

"له ودا به ته نیا نیت!" زور به تاسه بووم تا له ئیران پرگارم بی، که چی هیشتا ش له وه ده ترسام ئاخو له که نه دا و له نیو ههستی دژه کچی که نه دا چیم به سه ردا دی. ئالای ئیرانی و که نه دی به سه ر

دەرگاگادا بەو ھەوا ساردە دەشەکانەوہ. ھیچ کامیکیشیان ھی ولاتی من نەبوون. یەکیکیان براکەمی لە خاچ دا و ھەرەشەیی کوشتنی منیشی دەکرد. ئەوی دیکەشیان پۆژیک لە پۆژان خەلکی خۆجی خۆی دەکوشت و خاترجەمیش نەبووم ئاخۆ لەوئ شوینی کەسانی وەک من دەبیتەوہ یان نا.

شیشەبەندە ساردەکەیی پەنجەرەیی بالۆیزخانەکە لە سەعات دوودا کرایەوہ. ناوہکان بانگ دەکران. دلنیش نەبووم کاتی لە کۆتاییدا ناوی لەیلایان گازکرد، من بووم یان نا. ھەر ئەوہندەم زانی جوانە منی بۆ پیشەوہ پالنا. پیاویک پاسپۆرتەکەیی منی لەسەر میزی پینشوازیەکە خشاندە لام. منیش دەستم پینوہگرت و ساتمەیەکم کرد. جوانە دەستیکی لەسەر شانم دانا و بەنیو جەنجالییەکەدا دەرچووین.

دەستم بە جۆریک دەلەرزین نەمدەتوانی پەرەکانی پاسپۆرتەکە ھەلدەمەوہ. جوانە لاپەرەیی قیزای دۆزیەوہ. منیش قامکم لە سەر لاپەرە بریقەدارەکە دانا. بەلن، ھەبوو.

دەستبەجی گەراپنەوہ تا تاریکمان بەسەردا نەیت.

جوانە گوئی: "ئاسان نییە کاتی دەگەیتە کەنەدا، بەوہی بە گوێرەیی پینویستی و نەخشەیی یەکیکی دیکەدا پڕوی."

بەلن ئەمە راست بوو، خۆ دەمتوانی ھەر شتیکی و لە ھەر شوینیکیا بن بخوینمەوہ، بە تەواوی ئەوہ فەرماؤش بکەم، کە دەمژمیر بە سەرمدا دەسەپینن و دەمتوانی لە ھەر کاتیکیا بخەوم، لە ھەر شوینیکی مالاکە بخەوم و ھەر پارچە جلیکیش حەزم لیبین بیپۆشم.

جوانه، ئەمەش لایەنی كەمى ترسەكانمە.

بۆ شەهەكەى فەيزىكردم چۆن كىكى بە سىو دروستبەكم و
مۆمەكانى پىن كوژاندمەوه. ئاھەنگى لەدايكبوونەمان گىرا، كە
هەشتاش رووینەدابوو.

لە سەر پىخەفى نوسنتنىش، پاسپۆرتە مۆرلیدراوھەكەم بە سىنگى
خۆمەوه نا و خەویشم لىنەكەوت.

بۆ بەیانىبەكەى ھەلسام، بە بن ئارەقەدا كەوتبووم. سەرم
دەھەژاند تا ئەو خەونە ئالۆزوبلۆزانە لە سەرم لادەم، لە تۆرنتۆ
بزربووبووم، ھەرچى ئىنگلىزى بوو، ھەرچى مەشقم لەسەركردبوو،
لە بىرم چووبووھە، لە لایەن قاچاغچىيانى مرۆفەوه رەفیندرابووم.
ئەوهبوو رۆبىكم لە خۆم وەرپىچا و چوومە نىو حەوشە.

مەلە بە جریوھەكانىش ديار نەبوون، ئەو ھىلانانەى لە بەرزایى،
لەسەر دارە شۆرەبىبەكانىشيان چىكردبوو، دياربوو بەتال و حەتال
بوون. ئەو نەرمە بايە ساردەش كە لە بن رۆبەكەمەوه لىى دەدام،
تەزوى بە جەستە شىدارەكەمدا ھىتا.

خۆم دایە دەست كەشە ساردە گەزلىدەرەكە، قۆلەكانم لە يەك
كردنەوه، بە قاپقاپەيەكەوه بەنىو گىای چىمەنەكەدا رۆشىتم،
لەبەردەم باخە بچكۆلانەكەدا دانەویمەوه، كە بە شىوھەكى
تەلىسماوى لە تۆوى فەرامۆشكراو و نەزانراوى نىو كىسە
پلاستىك رەوا بوو. لە ھەموو كاتىك زىاتر لە ئازادى نزیك بووم.
تەنھا بەس بوو سواری فرۆكە بم و ھەستىش بەكم دەفرىت.

ئىنجا دەستم بۆ ئاسمان بەرزكردنەوه و لە گزنگى خۆرم رەوانى.

بهندی سی و سی

من ژيانی خۆم به دواى خۆمدا ږاكيښا، ههموويشم له دوو جانتادا ئاخنيوو. نهمدهويست باوهشى جوانه بهريدهم. ئاخري بۇ من ئارامترين پهناگه بوو. سهرشانهكانى ئهوم به فرميسكهكانم تهر كردن، خۆزگهئى ئهوهم دهخواست بهلكو دايكى من بوويا و خۆم بخزانديابه نيو مندالدانهكهئى تا ههم مشورم بخواردبا ههم سهلامهتيش بووبام. كاتيكيښ رۆندكهكانى سپيمهوه گوئى: "ههرگيز له يهك كاتدا له رۆژيكي وها شاد و وها غه مبار نهژياوم."

ئهمرۆ چاره نووسهكهه دواى سال و نيويك له رۆژى له سيداره دانى چيادا، ديارى كرا. ئهوه بوو هوئى دهرچوونى فرۆكه خانهم له نيوان له ئاميزگرتن و هيواخواستنى ريبواران و ياوه رانيان تپه پاند.

ئهمسهرى گومرگه كه ههر چاويشى له چاو نه كردم و پرسى: "به تهنيا سه فهر دهكهئى؟"

"بهئى، خۆم دهگه يهنه وه ميتردهكهه." ههناسه شم دهنگى دههات.

ئهويش دهستيكي دريژكرد و گوئى: "ره زامه ندينامهئى ئهوه؟"

"قايلنامهئى كئى؟ ئوو، بهئى. ميتردهكهه چاوه ريم دهكا. ئهوه بانگه يشتنامهئى بۇ ناردووم." به دهم ئهه وه لامهه ههمو ئهوه بهلگه نامانهئى له دهستم بوون، نيشانم دان، بهلام هيچيان نامه يهكى فهرمى كارويان تيدا نه بوو تا ريگه بدا ژنهكهئى به تهنيا بۇ ههندهران

گهشت بکا. له نیتو ئەگەری هەموو سیناریۆکان، من ئەمەیانم
 فەرمانۆشکردبوو، له هەمووشیان پیتتیچووتر بوو. ئیدی ئارەقەیهکی
 شپرزەبیم بەسەر نیتوچاواندا هات.

ئەفسەرەکه منی دایە دەست ئەفسەریکی دیکە تا له شوینی
 چاوهروانکردن بوەستم، لهو شوینە ی پینوارە گوماناوپیەکانیان لێ
 رادەگرتن. هیشتا سی سەعاتم بۆ فرین مابوو، بەلام تەوژمیک له
 ترسوبیم هەناوی داگرتم. خۆ ئەگەر تا ئیستا سەیری تۆمارنامە ی
 میان نەکردبێ، ئیستا کاتیەتی تەماشای دەکەن و دەیزانن. کاتیش
 بێ بەزەبیانە سست و خاو لیک دەکشرایەوه. وینەیهکی گەرە ی
 ژنیکی جوان و کەشخە له بن حیجابدا لهوی دانرابوو، ژنەکه
 سەیری خوارەوه ی خۆی دەکرد، بە فارسی و ئینگلیزی نووسرابوو:
 "خانمانی بەرێز، پابەندبوون بە جلوبەرگی ئیسلامییانە شتیکی
 تۆپیە."

لهو نێوهشدا بۆ پرسیار و وهلامی زیاتر بانگیان کردم، پیتی بن
 نینۆکهکانیشم خوینیان تیزا.

ژووره تاریکه کۆنەکه بۆنیکی ناخۆشی لێدەهات، هەر دەتگوت
 غازە و له لولهکە ی خۆی دزە ی کردوو. پەردە کانزاییەکانیش
 دادرابوونەوه. کابرایەکی درێژی فەرمیپۆش بە خۆی و پشیتی
 درێژی قەلەمنەکراوه له نیتو ئەو فایلانە ی بەردەستییدا بە دوا ی
 یەکیاندا دەگەرا. له پشت کورسییەکەشی وینەیهکی گەرە ی
 خومەینی و خامنەئی بەقەد قەبارە ی بەفرگەرەیک هەلواسرابوو، ئەو
 دوو رابەرە بالایانە ی بە هەزاران کەسیان له "دوژمانی خودا"
 سەربریوو.

بنهنگلی کراسی کاربه دهسته که ئارهقهی کردبوو. له سهر سینگیشی شوینی پهلهی لابهلا خویی جیماوی ئارهقه ههبوون. ئهوه به پهستییه که وه ههر پهپهه فایلی نیو سه به تهی سهر میزه که ی هه لده دانه وه. به توور پهیه که وه بانگی کرد "له یلا سامان؟" له لیوی ئهوه را، ناوی من تاوانیکی دیکه بوو. دهکری ههر یه کسه رابکیشریمه زیندان. بونی هیلکه ی گهنیو وای لیکردم برشیمه وه.

"چییه، کهری؟ تو له یلا سامانی یان نا؟"

کاتی به سووکی سهرم له قاند چاوه زهنگیانه ییه کانی تیبریم.

"دیاره وا ئاسانتره ئهوه سهره گه ورهیه له جیاتی زمانیکی بچکوله بجوولینی؟" پیاوه دلره قه که به نوکته که ی خوی خه نییه وه، به ناو هه ندیک رووپه ردا گه را، که له نیو فایله که دا جیگه ی کردبوونه وه و له هه ندی شوینیش واژوی خوی له سهر دانا. تو بلنی چی دانابی؟ ئیمه ده تنیرینه ئهوه شوینه ی پیشتر برا که تمان بو نارد؟ له بهر خوشمه وه ده مپرسی به لکو ئهم دوا ئاسووده کردنه چاکه یه ک بی ده رهقم ده کری. خو باشتره مروف یه ک جار بمری، له وهی رۆژانه سهدان جار بمری. دامنا گه یستمه که نه داش، کی ده زانی له وی چیم به سه ردی؟

ئه فسه ره که له وی رایگرم. ژووره که هیچ په نجه ره یه کی تیدا نه بوو، نه هه واسارد که ره وه یه ک، نه پوه کتیک، ئهوه پانکه یه ش له بنمیچه که و له سهر سهری ئهوه ده سوورایه وه، ته پوتوزی له سهر فایل و کاغه زه په رزه رده کان هه لده دایه وه. بونی ئارهقه و گهنیوی

ژووره که مرقۇى كاس ده كرد. هه ناسهى ئه و له هۆده بن هه واكه دا
مۆنجهى^{۱۵۹} دابووه وه.

منيش سه سىرى سهر سه سىرى ئه وم كرد، ئه و شوينهى دىوار به
بنمىچه كه ده به ستيته وه و گوتم: "مىرده كه م نيشته جىي كه نه دايه.
منيش پالپشت به فىزا ده چمه لاي ئه و. به لگه كانيش سه لمينه رى
ئه وهن، ئه و ده يه ويى بچمه لاي. ده كرى په يوه ندى پتوه بكه يت."
"ئهرى باشه بۆچى دايابيت ناويكى نيو قورئانان بۆ
هه لئه بژاردووى؟"

ئهم قسه يه وهك ئه وه وابوو سه تلىك پارچه سه هؤل به سه ر
گازهر اى پشتمدا بكه ن.

كابرا له سه ر نيوچاوانى جيشوينى توربه ي به رده نوئىزى
شيعه كانى پتوه دياربوو. ئاخىر ناسنامه كه م ئه وه ئاشكرا ده كا له
كوردستان له دايكبووم، له نيو گه ليك هاتوومه ته دونيا، خومه ينى به
گه نده له كانى سه ر زه وي ناوزه دى كردبوون.

ناوى گيليتينه^{۱۶۰} بيستبوو، ئه و زۆر له يه كينه كانى مه رگى ئه وانه
بى ئازارتر بوو. هه نوو كه مه رگ هاوړيمه، ئه وه دوو سالى ره به قه
دلسۆزانه شانبه شانم ريده كا.

كابرا دريژه ي به قسه ي خوى دا: "باشه بۆچى تو و مىرده كه ت
خزمه تى ولاته كه تان ناكه ن؟"

^{۱۵۹} مۆنجهى دابووه وه: په نكى خوار دبووه وه.

^{۱۶۰} گيله تين: ناميرى سه ربړينه، ئه وهى كاتى خوى فه ره نسبييه كان له سه ره تاي روژگارى
شورشه مه زنه كه ياندا دايانه يتا.

نیگام له سەر بنمیچ و دیواره که په پریه سەر فایله که ی بهردهستی
 ئو، گه یشته سەر پوخساره بی باکه که ی ئو پیاووی دهستی به
 ردینیدا دهینا. ئینجا گوتم: به لئ وهها ده که ی، هر کاتی
 خویندنه که مان ته واوکرد. مه به ستیش هر ئه وهیه، ته که نه لوجیای
 پوژئاوایی له گه ل ئاکاری ئیسلامی له یه که بدهین.

ئویش سهری له قاند، که و ته پشکنینی جانتاکانم، به شیوه یه کی
 شیتانه هه موو شتیکی هه لگنر و وه رگنر ده کرد، ته نانه ت ده رپ و
 جلی ژیره وهش که پینچابوومنه وه، کاتیکیش جانتایه کی پلاستیکی
 زنجیرداخراوی له نیو جانتای دوو همدا دوزیه وه، گالته ی پیکردم.

کاتی دهستی لیدا و زانی شته تایبه تیه کانی بینویژی و شتی
 وه هایه، سه له مییه وه، ئینجا بی ئه وهی قسه یه که بکا، ده رکه ی
 نیشاندام.

دوای ئه وهی ده رکه م له دوای خۆم پیوه دا، له پیکه نیم دا،
 سه له وات بو ئه و شته کوفرانه ی پزگاریان کردم.

پاسپورته که م مۆرکرا. ههروهک خهونم بینی بوو بلیتی
 سه فه ره که م نه بووه هه لم و نه پارچه پارچه کرا. به نیو ده رگای
 نادیارای وادا تپه ریم که رینگه یان نه دا تارمایی به دوامدا بی. پابردوو
 فریدر ابووه سه رزه مینیکی دیکه.

من دوا که س بووم سواری گه شته فرینی ئیروفلۆت بووم.

به نیو پاره ویکی باریکدا رته بووم، نابینا له ریواره
 سه رنشینه کانی دیکه. خۆ ئه مه راستی بوو، ئه مه دا بران بوو له و
 ژیا نه ی پی ئاشنا بووم، به لئ ئه مه گه شتیکی یه که سه ره بوو.
 کاتیکیش له سهر کورسییه ته رخانکراوه که دانیشتم، شانهم خاو و

ئارام بوونەو ھەرچەندە گوریسی خەم و ناسۆر لە سینگم ھەر کشت دەبوو^{۱۱۱}.

لەو کاتەى فرۆكەكە بۆ ھەلفرین چوو ھەر پیرەوئى چاوەروانى، مەكینەكەى لە بنەوئى مندا كەوتە لەرینەو. ھەناسەىكەى دريژم ھەلكيشا بەلكو دەمارەكانم خاوبكەمەو. لەكاتى ھەلفرینیشدا ئاوبەسەر پەنجەرە بچووكەكەدا ریزی بەست. ئیدی گەوالە ھەر كەوتنە ژیرەوئى فرۆكەكە.

وئستگەى وەستان لە مۆسكۆدا یازدە سەعاتى خایاند، لى لەبەر ئەوئى پەساپۆرتەكەم ئىترانى بوو، رینگەیان نەدام لە ترانزىت بچمە دەر و شارەكە ببینم، ئای چەند تامەزرۆى ببینی بووم. بە ئیو تەرمینالەكەدا گەرام، ئینجا لە وردەكارى ژيانى دەرەوئى ئەو زیندانە ۶۳۶،۴۰۰ مايل چوارگۆشەى تىگەیشتم، كە ناوى ئىتران بوو.

ژنانى بالابەرز و زراف، كە شانازىيان بە قاچوقولە نازدارەكانیانەو دەكرد و تەنورەى كورتیان لەبەردابوو، جگەرە و بۆنیا بۆ ئەو رېیوارە بیژمارانەى لە چاوەروانیدا بوون، دەفرۆشت. خەلك بە بەردەمیاندا دەهاتن و دەچوون، قسەیان دەكرد، بنیشتیان دەجووى، پێدەكەنین، موورپدەبوونەو و نیگایان دوور لە نیگای من بوو. دواى یەك سەعات، لەسەر پەیزەكان دانیشتم، لەپەكانم گەیشتنە سەر كاشییه ساردەكە. كچىكى كەژەى جوان لە بەرانبەردا لەسەر پەیزەكان دانیشتم. پینج كور كە داڤغان لیدابوو، دەورەیان لید، ھەر یەكەیان قسەى بە برادەرەكەى خۆى دەبرى تا

^{۱۱۱} كشتبوون: گرژبوون، توندبوون.

نوكتەيەك لە سەر كچەكە بكا. ئەویش لە جىنى خۆى بە شتىك پىندەكەنى، كە من بوومايە دەيتاساندم.

من درىژەم بە هاتن و چوونم دا تا گەيشتمە بەردەم دەرگايەكى تەلېسماوى، پىنشتەر تىبىنىم نەكردبوو. ئەم دەرگايە ھەستىپىنەكراوھ لە جامى رەش دروستكرابوو، بە ھەندى وشەى روسىش رازابووھە. بە لايدا رۆيشتەم، لى ديسان خۆم لە بەرانبەريدا دۆزىھە، بەر لەوھى پالى پتوھەنىم و بىكەمەوھ بە ناويدا بچمە ژوررەوھ، ماوھىەك وھستام. پەيزە تاريكەكان بە ھەرەشەيەك دەچوون. ھەنگاوم بۆ دواوھ ھەلھىنايەوھ. پياويكى بە تەمەن، قاتىكى رەشى لەبەردابوو، بۆينباخىشى بەستبوو بۆ دوو پياوى بزنسمانى كەشخە چەمايەوھ و رىگەى بە پەيزەكان بۆ خواروھ نىشان دان. منىش دوايان كەوتم.

لە خوار پەيزەكان سارد و خۆش بوو، بە پىچەوانەى گەرمى سەروى پەيزەكان. پىرەپياوھەكە قسەيەكى بە كارمەندەكەى وھستا و لە پشت مىزى پىنشوازيبەوھ گوت، پياوھەكانى بردنە ژوررىكى نوئ و كەشخە كە چەندىن كورسى و شىرىنى و خواردنەوھشى تىدابوو. ئىنتەرنىتىشى ھەبوو، سى شوئىنى بەستنەوھ بە كۆمپىوتەرى لى ھەبوو. دوا دانەيان خەلكيان لەسەر بوو، يەكئىكيان بەتال بوو. بەلنى خۆ دەتوانم لىرەوھ ئىمىلىك بۆ كارۆ بنىرم، پىنى رابگەيەنم لە زىندانەكە دەرچووم.

كاتىك بە تاسەوھ لە شاشەى كۆمپىوتەرەكەوھ رامابووم، كارمەندى مىزى پىنشوازيبەكە بە ئىنگىلىزى پتى گوتم: "ببورە."

"ئۆ، ئەم كاتەت باش! ئەرى دەتوانم ئەم كۆمپىوتەرە بۆ ماوھى پىنج خولەك بەكاربەينم؟"

”ئەۋىش بە دەم ئەم پرسیارەي: ”ئەرى تۆ بە بزىسكلاس دەفرى؟“
لە تەۋقى سەر تا قولەپى تەماشاي كردم.

گەرۋوم وشك ھەلات. پىمۋايە خۆت دەتوانى تەلىسىمى ۋەلامەكە
ھەلىنى.

”بىۋورە، ئەگەر ھاتبا و بە بلىتى بزىسكلاس فرىبای، يارمەتیمان
دەدای.“

”فرىبىت يان فرىبایت“^{۱۶۶}؟ لە ھزرى خۇمدا دىرە ئىنگلىزىيەكەبىم
ھەلدەسەنگاند، دەستى چەپىشم ھىشتا ھەر ئامازەي بۆ كۆمپىوتەرە
بە خۇراپىيەكە دەکرد.

”ئایا بانگھىشتنامەت پىيە؟“

منىش سەرم لەقاند و بە پەيزەکاندا ھەلگەرامەۋە. لە شوپىنى
ئاسايى ئىكۆنۆمىدا، لە دىۋارەكە خۆم خزاند و لەسەر ناۋكەۋەكە
دانىشتم، خۆم بۆ شتى ھەلاۋىردراۋى و ھالەتى ھەراسانى پتر
ئامادەکرد، ئاخىر لە تىگەيشتنى رىسا نەنۋوسراۋەکان شكستم
ھىتابو.

دۋای چاۋەرۋانىيەكى بە ئازارى دە سەعاتى، بەرەۋ خالى
پشكىنى ئاسايش رۆيشتم و جانتاكەم بۆ پشكىنى ئەفسەرە
دلبەردەكە خالى كرد، پىلاوم داکەند و قايشى پانتلۆنەكەشم لە خۆم

^{۱۶۶} لىزەدا گەمەي زىمانىيە، يان راستىر، لەيلا كە تازە خۆي فىزە ئىنگلىزى دەکرد
ۋەشەيكى ئىنگلىزى بۆ كارمەندە روسىيەكە راستىردۋەتەرە، چونكە روسىيەكە ۋەھاي
كوتوۋە: 'if you had fled business class', كەچى راستىيەكەي دەمى كارى
فرىنەكەيە، fled نا بەلكو دەبوو flown بەكاربىت.

کردهوه، به نيو ئاميرى دودهرى پشکينهکه دا روښتم، ليگه رام به
که يفي خويان بپيشکن.

کاتیکيش سوارى فرۆکه بووم، پياويکى فهرميپوش به
خندههکى په سهندئاميزه وه ههروهک ئه وهى رابيم، وه ستاندمى.
سه يريکى پاسپورته کهى کردم، پاشان له پر خندههکى له سهر شر
بوو. ئه و جاريکى دیکه له وه سهره وه تا خواره وه سه يري کردم،
به لام دهر برينه کهى گورابوو. منيش به خوم نه بوو به سووکى
پيکه نيم. فرۆکه وانه که داواى ليکردووم جاري پاسپورته کهى لاي
خومان گلبدينه وه.

ديسان هه ره له گوتره؟ به لام ئه و ناتوانى ئه م کاره بکا. ئيوه ئه و
مافه تان نيه.

روانينه که م له گوروى نه برد^{١٦٣}. له دابه زين له فرۆکه خانه ي
پيرسندا^{١٦٤}، ده تدهينه وه.

منيش سه يريکى خوم کرد و مه راق مام ئاخو چى له مندا وه ها
ده نوئينى له تيرورست بچم.

به هه ناسه برکيوه کاتى ريگه ي خوم برى تا له سهر پشتى فرۆکه
گه ورۆنه کهى هيلى ئاسمانى که نه دى جيگه بگرم، پيم گوت: "خوت و
باقى ئه وانى دیکه ش به جه هه ننه م."
هه ستمکرد سږ بووم.

^{١٦٣} له گوروى نه برد: کارى تينه کرد، نهيجوولاند.

^{١٦٤} pearson

گهزه‌ی به‌دگومانی ده‌یسوتاندم، به‌لام خو ئه‌مه‌ش سزایه‌کی دیکه‌م بوو ده‌بویه‌باجه‌که‌ی بده‌م، ئاخ‌ر من له‌ ئیران له‌دایک‌بووم، له‌ ولاتیکی شه‌پرانگیز، له‌و شوینه‌ی هه‌روه‌ک نیشتمان‌ه‌که‌ی جییمس جویس^{۱۶۵} "پیره‌مالؤس به‌چه‌کانی خو‌ی ده‌خواته‌وه." بۆ هه‌ر کوی بچم، زنده‌که‌م به‌ دوامه‌وه‌یه، وام لیده‌کا له‌به‌ر چاوی جیهانیکی ده‌به‌نگ و بینه‌زه‌یی و لایه‌نگیر به‌ تاوانباریکم بزانی.

کورسی خۆم دۆزیه‌وه و له‌ یادنامه‌که‌شم نووسی:

ته‌مه‌نیکم هه‌بووه که زۆریش ره‌نگدانه‌وه‌ی ژبانی من نه‌بووه. باب‌ه و دایکه له‌ مه‌ریوان منیان هینایه‌ سه‌ر ئه‌م دونیایه؛ چیا‌ش له‌گه‌ل خویدا برده‌یه تاران و ئیستاش کارۆ ده‌مباته‌ تۆرتتۆ. خو ئه‌گه‌ر هات و له‌وی مام، ئه‌وا به‌لین ده‌ده‌م خۆم جله‌وی ژیانم بگرمه‌ده‌ست؛ ئیشتیک بدۆزمه‌وه، "هۆده‌یه‌کی تاییه‌ت به‌ خۆم" هه‌بی، بچمه‌ به‌ر خویندن، پاره‌که‌ی کارۆش بده‌مه‌وه، رینبازی چیا‌ش به‌رنه‌ده‌م. ده‌ی که‌واته‌ هه‌ی خه‌می خنکینه‌ر، خواحافیز.

ژنیکی جوان به‌ خو‌ی و خه‌نده‌یه‌کی شه‌رمنانه‌وه له‌ ته‌نیش‌ت من دانیش‌ت و گو‌تی ئه‌م کاته‌ت باش. ژنه‌ سارییه‌کی شینی له‌به‌ردابوو، خاوه‌نی دوو چاوی ره‌ش و پرچیکی که‌زیکرا و بیندی^{۱۶۶} بوو. به‌رله‌وه‌ی فرۆکه‌که‌ هه‌لبه‌ستی، چه‌ند هه‌بیک‌ی له‌نیو له‌پی ده‌ست قوت دان و بوتله‌ ئاویکی‌شی به‌سه‌ردا‌کرد. به‌ چاو دا‌گرتنیکه‌وه گو‌تی: "من بووکیکی پۆست‌کراوم."

^{۱۶۵} James Joyce جییمس جویس: نووسه‌ری گه‌وره‌ی ئیره‌ندی (۱۸۸۲ - ۱۹۴۱)

نووسه‌ری شا‌کاره‌پۆمانی (یولیسیس)ه.

^{۱۶۶} بیندی: شتیکه‌ بۆ رازاندنه‌وه‌ی بوک، له‌ خه‌زیم ده‌چن، به‌لام له‌ نیوچاوان قایم ده‌کری، پتر دایکی هیندیانه‌یه.

چاوم لئداگرته وه و گوتم؛ منيش بوو کيکی ساخته م .

بهندی سی و چوار

دوای ده سعات له فرۆکه دابه‌زیم. هینشتا رۆژ له تاقی ئاسمان بوو، هه‌روهک ئه‌وه‌ی کاتی من روسیام به‌جیه‌یشت. ئه‌و پیاوه‌ش که له موسکو پاسپورته‌که‌ی لیستاندم، به دوامدا هات و پیتی دامه‌وه. هه‌ر پیاویک چاوی ده‌که‌وته سه‌ر من، وه‌ک ئه‌وه واپوو قاچاغچیه‌کی مرو‌ف بی. خۆم بۆ پیاوژوی گه‌یشتنم ئاماده‌کرد و رینگه‌ی گومرگم گرته‌به‌ر.

ئه‌فسه‌ریکی چاوشینی ریشتا‌شراو پرسپاری لیکردم و سه‌یری به‌لگه‌نامه‌کانی کردم، ئینجا برده‌یه دیویکی دیکه، که چه‌ند گوشه‌یه‌کی هه‌بوو، له‌وێ له پشت میزیک پرسپاری پتری لیکردم. منیش هه‌موو توانستی می‌شکم کۆکرده‌وه، به‌لام ئه‌و ئه‌وه‌نده خیرا ده‌دا، هه‌ژده‌ر هه‌ژده‌ر قسه‌ی له ده‌م ده‌رده‌چوو، له هه‌ر رسته‌یه‌کی‌شی به‌ته‌نیا له یه‌ک دوو وشه‌ی تینگه‌یشتم. به‌مه‌نده‌کردنی پرسه‌کانی هه‌ولمه‌دا وه‌لامی بده‌مه‌وه، ئه‌مه‌ش له به‌دحالی‌بوون سه‌ریکیشا بۆ دووباره‌کردنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی وه‌لامه‌کان. تا راده‌ی مردن ترسم له‌وه بوو ئه‌و به‌ربه‌ستی زمانه‌که‌م به‌ته‌فره‌دان بزانی، که خۆشی هه‌ر به‌شیک بوو له‌و، له‌وانه‌شه هه‌ر ئه‌مه هۆکاری سه‌ره‌کی ده‌کوته‌م بووین. ئه‌فسه‌ره‌که پینگوتم له شوینی خۆم بوه‌ستم و چاوه‌رێ ب‌م و خۆیشی رۆیشت.

سه‌رجه‌م ئه‌م شتانه‌م بۆ هات: هه‌ر به‌راستی کارو نایه‌ویم. پاره‌شم نییه. ئینگلیزییه‌که‌شم دوو‌که‌ل ده‌کا. هه‌ر بۆ ئه‌وه له ده‌ست

هه‌ره‌شەى زیندانکردن قوتارم بوو تا لیژە لە ولاتی غەریبی بە
تەنیایی سەر بنێمەو.

سەیریکی دەورووبەری خۆم کرد، بینیم کەسانی دیکە لەگەڵ
ئەفسەرە فەرمیپۆشەکان قسەدەکەن. ژنیکی روخسار شتواوم بینی
تەقیەو و کەوتە هاتوهارکردن. هەموو ئەوێ لێی تیگەیشتم،
بەکارهێنانی-نەفەرەت بوو کە وشەیه‌کی بازارپە. ئیدی دوو
فەرمیپۆشی کەتە و زل هاتن و پیلی ژنەیان گرت و لەوێ بردیانە
دەرەو. منیش لە ترسی ڕشانەو شالەکەم بە دەممەو نا.

ئەفسەرەکەى منیش بە خۆی و دەربرینیکی بینایەنە هاتەو و
پاسپۆرتەکە و بارستە بەلگەنامەکانی و داوانامەکەمیشی دایەو
دەستم. بە دەنگیکی نەرم دوا، لێ بۆ تیگەیشتنی من زۆر خێرا بوو.
منیش بە دەمیکی داچەقیووە سەیرم کرد، هەلسام و بە دواى
ئامازەکانی دەرچوون کەوتم.

کاتی گەیشتمە دیوی وەرگرتنەوێ جانتاکان، ئاورپیکم لە دواى
خۆم دایەو. دیاربوو کەس بە دوامەو نەبوو.

جانتاکانم خستە نیو عەرەبانەیه‌کەو و ڕینگەى خۆم بەرەو
دیوی گەیشتن بری و چاویشم بۆ کارۆ گیرا. ئالای کەنەدی بە
گەلای سووری دارکەووەتە بە بنمیچە بالاکەو هەلواسرابوو.
زەریایەک لە روخسار لە هەراسانی بۆ ورووژاوی و مەراق چاویان
دەگیرا. ژنیکی لە تەمەنى شەشت سالییدا بە خۆی و پیستیکی ئەسمەر
و پرچیکی کەژەو، جلیکی تەسکوتار و کورت لەبەریا، هەر تا سەر
ئەژنۆی دەهات، فیستانیک لە ڕەنگی پەمەى و پیلاییکی
پانیبەرزیشی لەپیداوو. لەنیو ئەو ئاپۆرایەدا هەلسا. ماکیاجیکی

زۆرىشى كىرىپتۇ. وىگە ھەلاوساۋەكەشى جەكەى لى تەنگىر كىرىپتۇ. ژنە لە من نىزبۇۋە. تۈنىم ئەۋەى لەسەر لىۋەكانەۋە بخۈنىمەۋە، كە بە فارسى گۈتى: "ئەرى ئەمە بوۋكەكەمە؟"

ئەۋ پىۋەى لە تەنىشتىشى بوۋ، لە بن كۆلەپشت كۆرۈپ بوۋبوۋە و شەرى لەگەل زىجىرەكەى دەكىر، خۇ ئەۋە كارۋ بوۋ. كارۋ دەستى بۇ راۋەشاندىم. منىش ۋەھام كىرەۋە، بەلام دەست لە ھەۋادا بەستى، لە پىكەۋە ھەستىم بە پوخسارى شەپىۋى خۇم كىر: پىلاۋىكى ناشىرىنى ۋەرزىشى، دەلىنگى ھەلكراۋى جىنزەكەم، كراسە ئامال پەمەى ۋ سېى ۋ شىنە نەگونجاۋەكەم، پىچە كورانىيەكەم، كە زۆرنەبوۋ كورتم كىرىپتۇ. ھەمو ئەمانە ۋا ھەستىم بە خۇ كىر ناقتۇلايم پىشاندىدا.

داىكى كارۋ تەۋقەى لەگەل كىردىم ۋ بە خشكەيش بە ھۋى ئەۋەى خۇ دوورخستەۋە لەۋەى پوۋمەتەكانى ماچ بىكەم، منى لە دۇخىكى سەرسورماندا بەجىھىشت. بە شكۆمەندىيە خۇبەزلىزانىيەكەشى سەرم سورما.

كارۋ باۋەشىكى گەرمى پىداكىردىم ۋ تەۋقى سەرىشى ماچ كىردىم، لەچكۆمەچكىش نەماپوۋ. داىكىشى دەستى لەسەر دەمى دانا، خۇى پىنەگىرا ۋ لە پىكىدا داىەى قاقاى پىكەنىن. "شىرىنەكەم دىگىر مەبە. ئەۋ شۈىنە دەزانم كە بارۋكەى ناىابى لى دەفرۇشن."

منىش ۋەلام نەداىەۋە، پىنەدەچۈۋ ئەۋىش باكى پىنىن. ئىدى بەرەۋ گەراجى ترومبىلان ھەنگاومان ھەلىنا، لەۋى داىكى كارۋ سۋارى بى ئىم BMW ھەسپىيەكەى بوۋ. كارۋش كە لەسەر ئىشەۋە ھاتىبوۋ، ئامازەى بە تۆۋتايەكى كۆن كىر ۋ بارستە فاىلى كارى

خوی فریدایه سهر جانتاکانی منهوه. به هیواشی بهرهو دهرچهی
گه راجه که لیخوری.

په شوکاوی و بهیه که وه گیشته وه مان شتیکی چاوه پرواننه کراو
بوو. دواي چاکوچونی و یهک دوو کورته پرسته، له دوايیدا لیم
پرسی: "ئەری چیت به دایکت گوت؟"

کاروش ئاوینهی پشته وهی دهستکاری کرد تا روخساری خوی
تیدا ببینیته وه و دهستیکی بو پرچی برد و گوتی: "هیچ."
"ئەو نازانی ژن و میزدایه تیمان شانۆگه رییه؟" به دەم ئەم
قسه یه وه جهستم به رهو لای ئەودا لار کرده وه.

ئەو به رهو دهرچهی گه راجه که رویشت و بلیته که ی و کریدت
کارته که ی له کونه کلیلی دهزگایه که راکرد و دهروو که کرایه وه.
"مه گه ر بینهریکی زیاترت بو نمایشه که ناوی؟"

"گالته ناکه م!" ئیدی له بهر خو به ستنه وه م به قایشی دلنیا یی
ترومیته که به ئاسانی خو م پی نه ده جوولا.

کارو گوتی: "ئەری هەر به راستی، چیت به دایبابت گوتوه؟" له و
قسانه دا بوو ئیمه گیشتینه سهر جاده یه کی خیرا پیی ده گوترا ٤٠١
جاده ی پوژهلان و تیکه لی رینگا قهره بالغه کانی که نه دا ده بوو.
"نه متوانی."

"منیش نه متوانی."

"به لام ئەوانه ی من دوورن، پیوستیش ناکا بیزانن."

"راسته، پیوست ناکا بیزانن."

‘بەلام خۇ دايكت لىزەيە. ئەو ھەر بۆى دەردەكەوى. باشە بۇ چى
درۆى لەگەل دەكەى؟’

‘چونكە ئەو بەم جۆرە دلخۇشترە.’

‘ئەدى باشە كاتىك منىش دەپۆم، چى پى دەلىنى؟’

كارۇ چاويكى لىكردم. ‘ئەم قۇكورتىيەت لە نزيكەوہ زۆر
جياوازه.’

‘ئەرى بۇچى دايكت واى دانا كەوا باروكەيەكم دەوى؟’ كەچى
ئەو بەرسقى نەدامەوہ. منىش جامى ترومبىلەكەم داكىشا، سەرى
خۆم برده پىش تا با بەنيو تيسكە كورتهكانى قۇمدا بيت و بپوا.
كاتىكىش وام كرد، ھەستمكرد بەو خۇدەرخستنەم ھەندىك وروژاوم.
بەرزبىونەوہى پلەى گەرما گۆمۆكەى برىقەدارى لە بن تاىەى
ترومبىلەكان دروستدەكردن و رىگەكەش ئىمەى گەياندە شارىك،
پىشتر ھەرگىز خەيالىشم بۆى نەچووبوو. بە رىگا خىراكەدا بە چوار
ھىلى بە نىو رىزىك قوللە و تاوہرى بەرز و بلندا رۆىشتىن، خۇى
تاوہرى مىلادى تاران رىك لىزە لاي ھەوربپەكانى تۇرۇنتۆوہ
جىگەى دەبووہوہ و ھەر بۇ ئىرە دەستى دەدا. ترومبىلەكان بە
تىژرەويىيەكى سەير بە بەردەمماندا رەت دەبوون، بە سەر ئەو
ھىلانە ئەوہندە خىرا دەرۆىشتن، وەك ئەوہى فرۆكە بن و بە سەر
پىرەويكى چۇلدا برۆن. ئىمەش لە نىو ترومبىلە بچكۆلەكەماندا
بووين. كاتىكىش رىگاي خىرامان برى و گەىشتىنە شارە
سەرنجراكىشەكە، پىستى ئەوانەى لە دەرەوہ بە پىادە دەرۆىشتىن
سەرساميان كردم. ھەندى لە ژنان مىنىژۆپيان لەبەر بوو،
ھەندىكىشىان لەچكىان كردبوو، بەدلى خۇيان- ئەمەم لەگەل خۇمدا

گوتەوہ. ھەندىك لە پياوان بۆينا باخيان بەستبوو، ھەندىكىش تەنيا كراس. ديمەنەكە ھەروەك ئەو فيلمانەى ھۆليود وابوو، ئەوانەى لە مەريوانەوہ دىبوونم. لى ئەم جارەيان خۆم لە ناو فيلمەكەدا بوم، نادانىاش لە سيناريو و پۆلەكەى خۆم.

ئىمە گەيشتىنە خانوويەكى كەشخەى پەنجەرە گەورە لە نۆرس يۆرك. ھەولمدا سەرسامىم بشارمەوہ، دىكۆرى خانووەكە و راخستەكەى بە شىواز و مۇبىلياتىكى ناوازەى بە چەشنىك بوو، جارىكيان لە كۆشكى دوايىن شای ئىرانم بينىبوو، كە ئىستا بوو تە مۆزەخانە. كورسى و قەنەفەى جوان و دلرڤىنى نەرم، قاچەكانى لە دارى مەھاگۆنى دروستكرا بوون، كۆتەلى گەورەى شىر و پلنگ و چەنگاوەران، فەخفورى رازاوە و نەخشىن، مافورىكى دەستكردى ئىرانى بە تانوپۆى زۆر جوان چنرابوو، لە گۆشەيەكى ھۆلەكەشدا ئاگردانىكى ناياب دانرابوو. شتى وەھا تەنانەت لەسەر رەفەى كىتابانىشدا نەدەبينرا.

دواى سەرسامبوونم بەو ھەموو شتە ناوازە زۆرانە، ھەستم بە بى بايەخى خۆم كرد. ئەو دووربىيەى لە ئىرانەوہ بربىووم خەرىكبوو بكەويتە ھەناوم و لە ناخمداتايەك ببەخشىن. من بەويۆە نەبەسترا بوومەوہ. ئىمە جانتاكانمان لە ژوورە بنھۆمەكەى دايكى دانان، دياربوو زۆر جار وەك ئەمبارىك بۆ باقى مۇبىلياتى ماللەوہ دادەنرا، چەندىن سندوقىشى لى دانرابوو، لە گۆشەكەى ئەوسەرى ژىرزەمىنەكەش ھۆدەيەكى نوستن و ھەمام و ئاودەستىكىشى لى ھەبوو.

کارۆ به نیازپاکی و به تاسهوه پروونیکردهوه، دایکی بۆ ئهوهی مهودایهک بۆ ههستی تایبهتمهندیمان بهیلتیهوه ئهوه شوینهی له جیاتی هۆدهکهی میوانانی سهرهوهی پلیکانهکان بۆ داناوین، ههروهها ئهوهشی پنگوتم به تهمایه بۆ نانی شیوان بمانباته دهرهوه. منیش به شهکهتی دواي گهشتیکی بیست سهعاتی داوام کرد به لکو له بری چوونه دهر له مال بمینینهوه.

ئهوهیش پرسی: "دهتوانین خواردن له دهرهوه داوا بکهین. ههزت له چیه؟"

به زۆر له خۆکردنیکهوه خندهیهکم بۆ کرد و گوتم: ههر شتیکی که نه دای بی.

"دهتوانم ههر جوره خواردنیک خه یالت بۆ بچی، داوا بکه م؛ ههر له خواردنی ئهسیوی، کوریایی، چینی، هیندی، دهی خۆت ناویک بلی."

"خواردنیکه که نه دای بی."

"ئاخر شتیکی وهها له گوریدا نییه."

"چۆن شتی وا ده بی؟"

"بلی چۆن. که نه دی یهک جوره دهفری خۆراکیان ههیه، بهلام پێشوهخته ناگادارت دهکه مهوه، پیت خوش نابی. خواردنه که یان پتی دهگوتری پۆتین¹⁶⁷، بهشی ههره زۆری خواردنه کهش له پهتاته و ههندیک په نیر پیکدی. بوهسته، خۆ ته نانهت ئه م خواردنهش فهره نسییه! که واته خواردنیکه که نه دی له ئارادا نییه. چۆنه داواي خواردنی ئیتالی یان یونانی بکهین؟"

"پۆتین" ئیدی ئەوهم ھەلبژارد، چونکه پیم شتیکی سەیر و سەمەرە بوو خواردنیک ھەبێ بە کوردی واتای "پۆتین"^{١٦٨} بدات. دەی با شانۆگەرییە ھەزەلیەکە بگاتە لووتکەى خۆی.

خۆم گۆرپی و بیجامەیک و تیشیرتیکم کردەبەر، ھەر دەبێ لە ماندوووبوونیدا سەرخەویکیشم شکاندبێ، چونکه ھەر ئەوئەندەم زانی خواردنەکە ھات. لەسەر لیواری پێخەفەکەى دانیشتین و دەستمان بە خواردنەکە کرد.

"خۆی دەبوایە میزیکى نانخواردن لێرە دروست بکەین. من سێ جۆریانم دەسنیشانکردوو، بەلام چاوەرپێی تۆم دەکرد تا یەکیکیان لێ ھەلبگرى. ئەم ھەفتە یە دەچینە ئیکیا"^{١٦٩}.

منیش ھەک گویزم بۆ بژمێرن، نەمدەزانی ئیکیا چییە. ئەم خواردنە سادەییە، بەلام بە تامیشە. ئەرێ بە راست ناوھەکەى چی بوو، پوو-تین؟

کارۆش پێکەنى. "نەخیر، ئیمە خۆ پوو-تینی دیکتاتۆری پرووسیا ناخۆین."

"ھەر چۆنیک بێ!" وام لیکرد دیسان لیم بپروانی.

"پرچیکی نوێ." ئەو سەیری پوخسارمی کرد و لێی نزبوو ھو.

منیش سەیری بەرپێی خۆم کرد و گوتم: "قژم دیتەوہ."

^{١٦٨} پۆتین: لاپچین، کەوشیکی لاچک درێژ لە شینوہى جزمە وایە.

^{١٦٩} IKEA ئیکیا یان ئایکیا لە بەریتانیا و ئەمریکا کۆمپانیایەکی مۆبیلیاتی سویدیە، ناوبانگی لە زور ولاتدا پەیدا کردووہ.

"ويستم بليٺ ليت ڏي. پرڇي دريڙ روخسارت دهشاريتهوه. من
ئهمهيانم به دلہ."

که ميک شله ڙام. "يه کيک له نيو فرؤکه که دا ليني پرسيم ناخو له
چاره سهری کيمياوی بوومه ته وه. منيش گوتم، شتيکی له و جوړه يه."
کارؤ که و ته سهر دؤشه که دوونه فهر ييه که ی سهر ناوکه وه که.
ئينجا گوتی: "هه نديک جار خه لک هه ولی ئه وه دها سهره داوی
په يوه نديت له گه ل رابچيني، که چی له دواييدا شتيکی پوچ ده لی.
هه نديکی دیکه ش، يه ک له وان من، ئه وه نده له وتنی شتيکی شاش
ده ترسن، تا وای ليدي نه توانين سهری قسه ش دا بينن. گوئيگره.
دايکم.." به دم ئه م قسه يه سهرين و په تويه کی دیکه ی زيادی له
دؤلابه که راکيتشا. ئينجا قسه که ی خوی ته واو کرد؛ "کاتيک ئه و
ده رباره ی شتگه ليک ده دوی وه ک، نازانم چی، به وه ی تو بياته لای
ده ستره نگينيکی ٺارايش يان پزيشکينيکی جوانکاری، ههر بؤ ئه وه يه تي
تانو پوی په يوه نديت بؤ رابکيشی."

"چی؟ نه شته رگه ربي جوانکاری؟ تو بليی ئه و هه موو شتانه ی له
ميشکی خويدا بؤ من ٺاماده کردي؟ مه گهر چروچاوی من ٺاوا
چيه تي؟ مه به ستمه بليٺ، من ده زانم وه ک ئه و جوان نيم، ناشمه وي
ببم. من کاری پيشنوره یی دیکه م هه ن، ههر هيچ نه بي جار ی شتي
گرنگترم له پيشه." پيم وا بوو من زور به ده ربا زبون و
زيندوومانم سهره قالبووم. تو بليی چهند ده ستکاری سهر و سيما و
جه سته ی ئه و کرابي؟

کارؤ له سهر دؤشه که که پالی دايه وه. "من ناليم تو گوئی ليگره.
من خوم جوانی سروشتيی ڙانم به لاوه په سه ندره. من ههر ئه وه

دهلیم، ئەو کاتی شتیکی وەها دەلی مانای ئەو نیه دلرەق بی. ئەو
جیهانی ویه. ئەو تو بانگهێشتی جیهانی خۆی دەکا. خۆت دەزانی
چی دەلیم.

“من دەبی ددانەکانم بشۆم.” ئیدی بە دەم ئەم قسەیهوه پووم له
هه‌مامی کرد. ئای خوایه، خۆ ئەگەر ئەمە شیوازی ئەو بی بۆ
ئەو هی جوان دەر بکه‌وی، ئەوا رقم دەبیتەوه ئەو به بەد فەرینکی
راسته‌قینه ببینم.

له ئاوینه‌ی سه‌رشۆکی هه‌مامه‌وه، له پوختا هه‌لاک و
ناپه‌شچاوه‌که‌ی کێژیکم پوانی که ئاره‌زووی بوو بمری و
سه‌رنه‌که‌وت، هه‌ول و ته‌قلای دا براهه‌که‌ی پزگار بکا و شکستی
هینا، ئیستاش هاتۆته به‌رده‌م ئەم ژنه ده‌وله‌مهنده جوانه، که به
ببینی ئەم بووکه ناحه‌زه و به‌و هاوسه‌رگه‌ریه سه‌قه‌ته‌ی کورپه‌که‌ی،
که به‌زمه‌که‌ی خۆی بیره‌خاته‌وه، هه‌راسان بووه، ئەگەر هه‌تره‌شی
نه‌چووبی. ئیدی ددانەکانم شۆستن، به‌ ئازاریشه‌وه هه‌ستم به‌ که‌له
دەرپه‌ریوه‌که‌م کرد، پنده‌چی تا ئیستا دایکی کارۆ نه‌ببینی. پووسته
له‌وه رایبه‌هینم (ئەگەر؟) هاتوو پیکه‌نیم، دەم نه‌که‌مه‌وه. هه‌روه‌ها
پووستم به‌وه‌ش هه‌یه تا ده‌کری زووتر کارۆ و دایکی جیه‌هێلم.

کاتیکیش گه‌رامه‌وه هۆده‌ی نوستنی، کارۆ ده‌سته‌کانی خۆی
خستبوونه پشت سه‌ری و له بنمچه‌که نزبوو بووه‌وه. منیش لای
په‌خه‌فه‌که‌ی وه‌ستام. “دەبی هه‌لبسیت و بچیته سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ی
خۆت.”

“له‌یلا، من قسه‌یه‌کی قورم کرد.” به‌ دەم ئەم قسەیه‌وه هه‌لسا،
ئینجا درێزه‌ی دای: “ئای چ گه‌وجیکم. ویستم به‌ لیکنه‌وه‌کانی وی

سه غلته نه بی، که چی وا خۆم نازارت ددهم. سه یرکه، ئەو هه میسه
ئەو شتانه دهکا، هه ستیش دهکا پینهوه دهنازی، نه وهک پتی
سووکایه تی بی. که واته کاتی شتیک دهلی

"کارۆ، تکایه. دهی ته نیا له وئ هه لسه و برۆ سه ر سیسه مه که ی
خۆت. لینگه پئی با له سه ر زهوی برازیم."

"من لیزه زۆر ئاسووده م." کارۆ خۆی خسته ژیر چه رچه فه که و
به سه ر ده موچاوی خۆیدا دا.

"باشه، به لام، من ئاسووده نابم. تو له سه ر ئەم سیسه مه
راها تووی. بروام پینکه، من له سه ر زهوی که زۆر ئاسووده تر م."

ئەو وای خۆ نواند پر خه بکا. منیش له وئ له ژوور سه ری
وه ستام و سه یرم کرد، بیرم له و دۆخه گالته جار یه کرده وه که
بووه ته هه موو ژیا نی راسته قینه ی من. ئەو وینه پیکسه له ی سه ر
شاشه ی لاپتۆکه م بوو، ئیستا ببووه ئەو پیاوه که شخه یه ی له هه مان
ئەو ژووره نووستوو ه که منیشی لیم، به لام پینکه وهش نین، به
شینه یه کی کاتی بووه ته خانه خویم، که چی "میردیشمه"، هه رچه نده
ئەگه ر به مه به ستیش نه بی، براکه می کوشت، لی منیشی له
هه ره شه ی مه رگ رزگار کرد.

ئینجا منیش خزامه نیو سیسه مه که ی، ئەوه بوو به در یژایی
شه وه که هه ر له بنمیچه ته خته که و دیواره تازه بۆیه کراوه کان به
ره نگیک ی سپیاته وه پامام. گه رامه وه به رده م زیندانی ئیفین، سه یری
پیاو و ژنه له سیداره دراوه کانم کرد.

بهندی سی و پینج

کارو دهموچاؤ و ملی کهوتبووه بن ئارهقه، ههروهک ئهوهی له ئاو هه لکیشرابی وابوو. "سه د و په نجا جار شناو، دهی بو ئه مرق به سیه تی. ئه ری حه زت لینه سه ریکی ناو شاره که بدهین؟" منیش چاوه کانم هه لگوفتن. "له خه ونمدا هاتته که نه دام خه ون بو."

ئه ویش پیکه نی. "دهی نو قرچیک له خوت بگره."

"بوچی وا بکه م؟ نامه وی له و خه ونه م خه به رم بیته وه." ئینجا قوله کانم له یه ک کیشانه وه و باویشکم هاتی، هیشتاش سه رتاپای جه سته م به هیواشی ده هینشا، میشکیشم هه ر ته مومژاوی بو. بربره ی پشتی به رووتی له بن ئاره قه دا ده بریسکایه وه. منیش چاوم له سه ری لادا، زگم پینچیکی کرد، وهک ئه وهی ده رزیئاژنیم بکه ن وا بو.

"دهی که واته با بیکه یه باشتین خه ون. من ئه و هه فته یه پشو و هه رده گرم تا بتگیرم و به ئیره ت ئاشنا بکه م." ئه و به خاوییه کی ته نک ئاره قه ی دهموچاوی سه رییه وه. ئینجا دریزه ی به قسه که ی خوی دا: "جلی مه له ش له گه ل خوت بینه. فانیله یه کیش بینه، ئاخه ر ئاوه وای که نه دا شیته."

‘من جلی مهله وانیم نییه. ویرای ئه مهش، ناخوازم پیستم بدهمه
بهر تاوی. ئه ری ئه و کۆمپانیایه ی تو کار دهنه که سانیکی به در له
ئهندازیاری کۆمپیوتهر؟’

‘کۆمپانیاکه پیکهاتوه له بهر ئوبه ریکی جیبه جیکار، که هیچ ناکا و
شهش ئهندازیارهکانی بهردهستی هه موو کاریک راده پهرینن. لی له
هفته ی داهاتودا بۆت ده پرسم. ئه مرۆ پۆژیکی خوش
به سهرده بهین.’

‘زۆر چاکه.’ چاوم گنیزا و پاشان ملم دا. دانیشتمه وه و به قامکم
ئاماژم بۆ سینگه ده رپه پروه که ی ئه و کرد. ‘که واته پیوستم به جلی
مهله وانیه. تۆش پیوستت به مه مکدانیک هه یه.’

ئه ویش پیکهانی و ژووره که ی جیهیلا. ‘ئیمه له سه ر پری خۆمان
جلی سه ر که نار ده کپین.

گویم لیبوو دوشه که ی کرده وه. ژووره که هه م گه وره بوو هه م
ریکو پیکیش، به لام په نجه ره ی تیدا نه بوو. منیش دهستم له چۆکان
وه رینان. باشه چۆن ده بی ژووریکه وه ها بی په نجه ره بی؟ ئاخه
چۆن یه کیک له م ژووره به بی رووناکه ی و هه وا ده ژی؟ چلچرایه کی
بروونزی به خۆبی و هه شت گلۆبی شو رپووه وه ی به بنمیچی
ژووره که دا هه لواسرابوو، ئاخه خۆ ئه مه جیگه ی تیشکی پۆژی
نه ده گرتوه. هیچ ده مژمیریکیش له ژووره که نه بوو، ئیدی نه مده زانی
کاتیش چه نده. شاشه ی ته له فزیۆنه ره شه که، که له به رانه ر
سیسه مه که دانرابوو، جهسته ی منی به شیوه یه ک ره نگدایه وه وه ک
ئوه ی ئاوینه ی مالۆچکه پیکه نیناوییه کان بی، ئیدی خۆم ویکه نینایه وه
تا مه و دایه کی که متر بگرم. زمانم له وینه که ده ره نینا، شاشه که ش

هەمان کردەى منى رەنگدايەوہ. پلەى ستیيشنیک و بارستەيەك كتيبي كارتونى^{۱۷۰} لە بن تەلەفزیۆنەكە دانرابوون.

پینخەفەكەم ريكوپيك كردهوہ و ئینجا سەيرى دۆلابەكەى لای راستم كرد. ئەویش زۆر بە دروستى ريكخرابوو، جلوبەرگەكان بە گوێرەى وەرزهكان بە عەلاگەكانەوہ كرابوون، لە سەرەوہ بۆ خوارەوہ دانرابوون، جینز و چەرچەفەكان قەدكرابوون، وایەر و كەلوپەلە ئەلكترۆنیهكانى ديكە بە جوانى لە نیتو سندوقى خۆيدا دانرابوون، چەندین بوتلە وئسكیش ريزكرابوون. كە بینیم بوتلەكان وەها راشكاوانە ريزكراون هيكەكم لەخۆ گرت^{۱۷۱}. ئۆ، خۆ مرۆف لیزە لەسەر ئەوانە قامچيكوت ناكړئ، ئیدی وەبیر خۆم هینایەوہ. چانتاكانیشم بە وریاییەوہ لە پەنا دیوارەكە دانرابوون، رەفەكانى سەرروش بە تال و حەتال بوون. مەراق بووم بزائم ئاخۆ ناو سەرى كارۆش بەم شێوہ ريكوپيكە خانەخانە كرابی، تا بە شێوہیەكى كاتى گوڤشەيەكى بۆ خوشكى برادەرە مردووەكەى تەرخان كړدبى. منیش بە ئیرەيى بووم، لەو شتەى لەنیتو دەرەوہى خۆم پڕ و ماندوو بووم.

"هەموو ئەم رەفانە بۆ تۆن، دەتوانم مەودای زیاتریشت بدەمى ئەگەر پنیوستت پتی هەبوو. هەندى خاويلیم لەوى داناون، سابونیش لە چەكەجەى حەمامەكە دایە. لەوى لای دەستە راست." بە دەم ئەم قسانەوہ كارۆ لە پشت منەوہ وەستا كە بیرم دەكردەوہ بزائم چى

^{۱۷۰} comic books : كتيبي كارتونى: ئەو كتيبانەن كە ناوەرۆكى كتيبهكان بە وینە و

رستەى كورت كورت نووسراون.

^{۱۷۱} ئیدیوميكە واتە، شووك بووم، سلەمىمەوہ.

له جانناکه م ده ربینم و چی دهرنه هینم. سابوونه که ی بونی داری
سهنده لی دها.

منیش ناماژهم بۆ بنمیچه که کرد و گوتم: "دهنگی ئه و ته په یه
چییه؟"

"ئه وه دایکه له سه ر ئامیری غاردانه. هه رقلی راهینه ری به سه ریدا
دهنه رینی. ئه و له من زیاتر پیویستی به مه مکدانه."

منیش که لوپه له کانی هه مامم به سینگمه وه گرت و پرووم له
پیره وه ته نگه به ره که ی ژیرزه مینه که کرد. له وئ و له قورنه ی کۆتایی
په نجه ره یه کی لاکیشه یی بچکۆله هه بوو، ژووری جلشوشتن و
هه مامیشی لای دهسته چه په وه بوو. دهنگی و په وری گه سکی
کاره بابیش دههات، میتشکم سه رقالی ئه وه بوو ئاخۆ چون دایکی
کاری خۆی دهکا و گسکیش لیده دا.

کاتیکیش به ته پرتازه یی له هه مامی هاتمه دهر، ژنیکی دهم به
خه ندهم به خۆی و گوپی پره وه بینی له خوارووی پلیکانه کان ئه و
ناوه ی گسک دها.

ئیدی ئیمه خۆمان گۆری و به ره و ویستگه که به ریکه وتین. له
ماوه ی گه شته که م به میترووی ژیرزه مینه وه ئاهیکم پیداهاته وه، ئاخ
بینیم هه ر من بیگانه و ته نیا نیم، هه ر منیش نیم فیری زمانی
ئینگلیزی ده بی. هه ندی له ریبواران به زمانی جیاواز جیاواز قسه یان
ده کرد، ئه مه هه ستیکی وه های لا دروستکردم که من هه ر له ولاتیکی
نوی نیم به لکو له یه ک کاتدا له چه ندین ولاتم. میتردمندالیک له وئ به
پنوه وه ستابوو، به ره وانی ئینگلیزی ده زانی، که چی سه روسیمای

تيكه له يه كى ناسياى و نه وروپى و نه فريقاى بو. له كاروم پرسى:
"نه رى ده كرى له دوزينه وهى كارى كدا يارمه تيم بدهى؟"

"له يلا، تو هر بيست و چوار سعات دهن هاتووته ئيره. ئيمه
دهن يه كه م جار كاروبارى نيشته جيبونى تو ليره جيبه جى بكه ين.
تو ناتوانى له م ولاته به بن كارتى بيمه كومه لايه تى^{۱۷۲} كار بكه ي.
هر وه ها كارى راسته قينه شت نه وه يه خوت بو تا قيردنه وهى
ئينگليزى ناماده بكه ي، ليستيكيش بو نه و زانكو نزيكانه ي نه م
دهر ورو به ره ساز بكه ي، كه خو يندنى فيلم و سينه ما يان تيدا هه بن.
پينه ده چو كارو زور ناسووده بن، به لام نه وه شى خسته سر، كه به
خوشبويه ناماده ي يارمه تيدانه.

له و نزيكانه؟ ناخر من ناماده ي خو يندنى هر زانكو يه كى كه نه دى
دهم كه كومه كيكى دارايى پيشكه ش بكا، جا نزيك بن يان دور.
"كه واته وه لامه كه نه خيره؟ بو دوزينه وهى كارى يارمه تيم ناده ي؟"

"نه رى بو وا بن حه وسه له ي؟"

"ناخر ده مه وي قه ره بووت بكه مه وه"

"باشه، بيكه، به لام بو به م په له په له؟ تو ژيانكى دور ودرى ژت له
به رده مدايه تا وه ها بكه ي. خو ده توانى يه كه مين فيلمى خوتم

^{۱۷۲} نه م ده سته واژه يم له به رانه ر social insurance number دانوه. نه م سؤشال
ئيشورانس نه مبه ر يان - له نه مريكا - سؤشال سيكوريتى نه مبه ره بريته له كارتىك
كه ژماره يه كى تاييه ته نه و كه سه يه و دووباره نابيته وه و ناكوپريت، بيمه ي كومه لايه تى
مؤله تى كار كردنه و تومارى هه موو داها ت و كرئيدت و سه رپنچى ياساى و دارايى و
مافه داراييه كانى وه ك خانه نشينى، هر كه سيك نه و ژماره يه ي نه بيت ناتوانيت به
شيوه يه كى ياساى كار بكات.

پیشکش بکے۔ باشہ ئهوت پڻ چونه؟ ئه مش
قهره بوو کر دنه وه په کی ده سترکراوه بیانه په."

کاتیکیش قیتاره که له تونیله که هاتر دهر، راسته وخو دهنگی
ژنانه چاریدا: "گه یشتینه رۆسدیل، ویستگه ی رۆسدیل." ئه وه بوو له
یه ک کاتدا فارگونی قیتاره که پر بوو له دهنگی فیکه فیک و ناماژه و
پیپه پیپی ته له فونه کان، چونکه ناماژه ی یانتنی موبایل هاته وه.
دهر گایه که کهوته سهر گازی پشت، پیاویکیش به شه پقه وه
سوار بوو، سهریشی له بهر ریتمی ئاوازیکه وه ده هه ژاند، هه ستنکی
وه هام لا په یدا بوو گویم له موزیکه که ی بوو ی. گه یشتینه ویستگه ی
دانداس و دابه زین، له وئ ئاپورای خه لک داده به زین و سهرده که وتن
و میزدمندا لانیس رایان ده کرد.

له وئ کارو گوتی: "دنا هیشتا کاتی گوردهم" ^{۱۷۲} نه هاتوه.

"که واته ئه دی سه عاتی گوردهم که نگییه؟"

"له م رۆژانه له تورتو هه موو رۆژه که ههر وایه."

"په کو! له تارانه وه هاتووی و گله بیس له گوردهمی هاتوچوی

ئیره ده که ی؟"

ده موچاویشی به خنده په کی جوامیرانه گه شایه وه. له بهر تیشکی

رۆژدا نیلییه که ی چاوی ره شتری ده نواند. "پیموایه چاوه روانییه کی

زۆرم له ده وله تیکی پیشکه وتوو هه په."

^{۱۷۲} گوردهم: ته وژی ئاپورای خه لک، ئه وکاته ی خه لک بو سهر کار دهر وایان له کار
دپته وه، ئیدی ویستگه کانی زور سیخناخ و جه نجال دهن.

به سهر په یژه کاندا به لاریدا سهرکه وتین، له وی پیاویکی
 په پپوتی پرچ په پشوبلاوی دریزمان بینی، هه گبه یکی دریزی به
 شانی چه پییه وه کردبوو، له نیو تهنه که ی زبلدا به دواى شتدا
 ده گه را. نای خوایه، هه ژاری له هه موو شوینیکا هه یه، تهنانه ت له
 که نه داش؟"

"مه به ستم نا ئه مه بوو، چاوه پروانییه کان. به دهم ئه م قسه یه وه
 قوله پروته که ی گرتم، به مه یه کسه ر پله ی گه رمییه که شم هه لکشا.
 ئه مه گوره پانی دهنده سه."

سوورامه وه، چه ندین باله خانه ی گه وره و بیشومار تابلوی
 راگه یان دنیشم بینین. جووله ی وینه یه کی گه وره له سه رووی
 باله خانه ی H&M دا نمایشی کچانیکى که مخوری ده کرد له بن
 بیکنیدا و له سهر که ناراهه که دا غاریان دها و وه ستان تا وینه یه ک
 بگرن. هه ر راسته و خوش دواى ئه وه له سهر که نارکه ده ستیان به
 را کردن کرده وه. دیسان و هه ر دیسان دو باره یان ده کرده وه.

ئیمه له سهر پرویشتمان به ره و لای خوار له سهر شه قامی یه نگ
 ستریت به رده وام بووین و چووینه نیو موغازه یه کی گه وره، پیی
 ده گوترا زه بیی^{۱۷۴} به مانای گه رووه که تا جلی مه له وانى بکړین. من
 دانه جلیکی زه ردباوی مه له وانى سهر که نارم لیگرت له په نگی روزه
 بی؛ ئه م دانه یه یان له هه موو ئه وانى دیکه له جامخانه که دا نمایش
 کرابوو، باستر جه سته ی داده پویشیم. له گه ل ئه وه شدا که خوش بوو
 ناچار نیم سه رپوش ببویشم، به لام به وه ی که به جلی مه له وانى له
 شوینیکى کراوه دا بسووریمه وه ناسوده نه بووم، به تاییه تیش له

بەردەم کارۆدا، چونکە ئىستا دەزانی جەستەم چەند لەرولوازە. ھەرچەندە ژەمە خۇراکەکانی جوانە یارمەتیدام ھەندى گوشت بگرم، بەلام ھىشتا ھەر بەسەر خۆمدا دەشکامەوہ. ئو بەلى، خو ئەمە ھىچ لەشتەکەى نەدەگۆرى. خو ھاويشتنە نيو دەرياچەکەى راستەقىنە و بناوليدان ئارەزووييەکەى لەمىژينەى من بوو. دەبووايە ئازا بىم. من ئازا بووم. تا ئەوکاتەى لولەى دەمانچەيان نەخستە سەر ھەنيەم، نەدەپەشوگام.

لە ژوورى خوگۆرپىن ھاتمەدەر و سەيرىکى ئەو ناوہم کرد، سەيرى ئەوانەم کرد کە سەرقالى شت کرپىن و فرۆشتن بوون. مەراقمام، تو بلينى کەس لەمانە دەمانچەى لەسەر نيوچاوان راگيرابى. لە ولاتىکى تەژى لە پەنابەر و کۆچبەر، ناکرى بەسەرھاتەکەى من لە ھەموويان سامناکتر بى.

کارۆ دەرکەوت، ئەو دوو خاولى سەر کەنار و دەرپينەکەى مەلەوانى لەسەر باسک دانابوو. بەدەم گوتنى دەى با کەنيديان تايەر بدۆزینەوہ بەماناى تايەى کەنەدى^{١٧٥}، ئينجا جلە زەردە مەلەوانىيەکەى بردم و بەرەو شوينى ناونوسينەکە رۆيشت.

منيش تينەدەگەيشتم بۆچى لەسەر کەنار پيوستمان بە تايە دەبى. دەرچوو پيوستمان پيى نەبوو، خو ئەو تايە نەبوو، بەلکو فرۆشگايەکەى کەنەدى گەرە بوو. بە دالانەکەدا رۆيشتين بينيم ژنيک کراسيکى رەشى نەگونجاوى لەبەردايە، لينگىکى پانتلۆکەى ھەلکشاوہ و ئەوى دیکەشيان داکشاوہ، لە ئاوينەکەدا ديارە بە شانەيەک قژە خۆلەميشيبەکەى دادينى و پيدەکەنى. تاگيکى سەوز

لهسەری نووسراپوو \$۵.۲۵ هیشتا هەر بە شانەکەوہ هەلواسراپوو. کارۆ دەستیکی لەسەر شان دام. منیش ئاورم بۆ دواوہ دایەوہ، لە ئاوینەکەدا گۆشە بێ ددانەکەى ژنەم بینی بە بەرینی دەموزاری بریقەى دەدایەوہ. بە کارۆم گوت: پێموابێ ژوانى هەیه. ئەویش ئاورپیکى دایەوہ ئاخۆ باسى کى دەکەم. "پێدەچى لەگەل ئەو پیاوہ پەپپووتەى لە دەرەوہى وێستگەى میتروڤا بېنیمان."

ئەویش پرسى: "ئەرى ئەو جۆرە بېرۆکانەت لە کوئى هیناون؟" ئیدی تیروتوانجى بەردەوامى چيام سەبارەت بە بېرۆکەکانم بېرکەوتەوہ، بۆیە دلەم کەوتە کوتەکوت.

کاتى بە پارەوہکە بۆ لای تۆمارکەرەکە رویشتین، چارم لى زەق بووہوہ. "لەو هەموو قەلەمپەنگە پەنگینانە! ئەو هەمووہ. سەیرى ئەولا بکە، پینچ پلەى سوور! بە سەدان قەلەمپەنگ." ئەویش لیم رامان، خەرىک بوو لە شوینى خۆم بکەومە هەلەکەسەما، قۆلم بجوولینم و سمتیشم بە لای راست و چەپدا بابدەم. پێمگوت: "گرەو دەکەم تۆ بە مندالى عەودالى کرینى دانەیهکى وەها نەبووى." ئیدی دەستەیهکى سەد پارچە قەلەمپەنگم بە تەنیا بە سى دۆلارى کەنەدى کړى.

لەسەر لیواری ئاوہکە، بۆ سواربوونى کەلەک^{۱۷۶} بۆ ماوہیەک لە ریزدا وەستاین. سەیرى خەلکم دەکرد بە لاماندا تێدەپەرىن ئاسوودە و بېنیاک بەو جلانەى بە کەیفى خویان لەبەریان کردبوو. حەزم لى

^{۱۷۶} نووسەر وشەى ferry بەکارهێناوہ، مەبەست بەلەمیکى سەرکراوہیە، زیاتر لە کەلەک دەچى، بەلام کەلەکیكى هاوچەرڤ.

بوو پراياننگرم تا لتيان بېرسم ئاخۇ ئاسودەن كەوا لە كەنەدا دەژين، بەلام پېتەچوو ئەوئەندە دلخۇش نەبن وەك رەچاوم دەكرد. بە گويزەى ئەوەى لەو ساعاتەى دواىى تېيىنىم كرد، خەرىكبوو لە ھۆكارەكە تېيگەم.

بە كەلەك بەرەو ناوجەرگەى دوورگەكە پەرينەو، بەسەر دەرياچە جوانەكەى تۆرۈنتۇدا، كە لە زىربار دەچوو، ئەو دەرياچەىەى ناوى ئۇنتارىق بوو، بەلام بە پېچەوانەى زىربار بناوانەكەى تەليسماوى نەبوو. ئاۋ لە ژىرەوۋە لەبەر تيشكى پۇژدا زىوناسا وەك ئەوەى لە ھەزار ئاۋىنەدا رەنگىداتەوۋە بريسكەى دەدايەو، ئەمەش زۇرى دلخۇش كردم. كاتيكيش كەلەكەكە لە شار دوور دەكەوتەو، سەيرى دواو، سەيرى ھيلەكانى ئاسمانم كرد، ئىدى تاوهرى CN تا دەھات لە ئاسۇدا بچووك و بچووكتر دەبووۋە.

دوورگەى مەلبەندەكە ماوہى دواى نيوەرۇ تا ئەنگورە خانەخوئى و جىيى حەوانەوامان بوو. مندالان لەو ناوۋە دەھاتن و دەچوون، بە قاقاى پېكەنينەوۋە گەمەى خۇيان دەكرد، ئەمەش پۇژانى مندالىي سەر گۆلى زىربارى ھىنامەوۋە ياد، ئەو كاتەى سەرەتا لەگەل شلىير پاشانىش لەگەل چيا غارمان دەدا.

بە دەم ئاوردانەوۋە ئاماژەيەكم كرد و گوتم: 'سەيركە ئەو پەلە ھەورە لە مەيمونىكى بچكۆلەى قۇشمە دەچى.'

ئىمە دوو پاسكىلمان بەكرى گرتن و بە ليوارى گۆلەكەدا خولىكمان لىندا. باش لە پرچ و دەموچاوى دەدام. 'سەيرى ئەو ئاشە بەك.' كارۇ ئەمەى گوت و لەپال مندا پاسلىكىشى لىدەخوپى.

خو ئه گهر هاتبا و ئاخوندهكان پاسكيلسواريان بو پياوان به
شتيكي نه شياو دانابا ئه وا ئه ويش وهك من ئيستا ده يگوت: "بيست
سال ده بين پاسكيلم لينه خوړيوه."

منيش پاسكيلم دوور ليخوړي. ئه ري چيا ئيستا له كوڼي؟ ئا له م
چرکه ساته دا له كوڼي؟ حه زم ده كرد بتدييام، كه له گه ل هر په يدان
لیداننكدا وا مندالتر ده بمه وه، ئه و سالانه شيان لیده ستينمه وه كه لتيان
دزيوم.

ئوه ونده خيزا په يدانم ليدا، هه ستم كرد وهك ئه وه ي با مني دايته
به ر زللان، به لام گويم نه دايي، خيراتر ليمخوړي و فرميسكيش به
سه ر گونامدا دابارين. چيا ده بووايه به دواي مندا پاسيكلت ليخوړيبا.
به لام تو ئيستا له شوينيكې هيچ ده ستيك ناتگاتي، هه رچه نديش به
دواي تودا خيرا ليتيخورم....

من نه وه ستم تا به ته واوي هه ناسه م ليربا. كاتيكيش ئاوړم له
پشتي خو م دايه وه، كارو له هيچ شوينيك ديار نه بوو. ئينجا به
هتواشي په يدانم ليدا يه وه به و ئاراسته يه گه رامه وه كه ليتيه وه
هاتبووم، به لكو ببينمه وه، زوريش له وه ده ترسام به ئينگليزي
پرسيا ري ئاراسته ي شوينيك له كه سيك بکه م، زوريش خو م به
خه تابارده زاني به م جوړه كاروم به جيته شتبوو.

ئوم لاي كو شكي به كريداني پاسيكله كان دو زيه وه، له سه ر
به رديك دانيشتبوو، به داريك له سه ر قيره كه ياده وه ري خوي
ده نووسييه وه، كه ته ني خوي ده ببيني چ ده نووسن..

"زور داواي ليتووردن ده كه م." به خو م به سه ر خو م هيتابوو.

ئەوئىش سەرىكى پىش خۇى و ئاسۇشى كرد. ئىمە پاسىكلەكانمان گەراندهوه، له رىگەى خۇمان له شوئىنى تايىبەت به خۇگۇرپىن، جلى سەر كه نارمان پۇشى و چووئنه بهر گەرمای كه نارەكه. به پىى پەتى رۇىشتم تا هەست به لمەكه بكەم، كه به نىو پەنجەكانى پىم پاندهبنهوه، به لام هەستى بهوشىوه رۇىشتمهش هەنگاوهكانى خاوكردمهوه. سەرنجى پىادهرۇيانى سەر كه نارەكه ختووكەى پىستى دەدام.

خاولىيەكانمان له سەر لمەكه راخست و له سەرى دانىشتىن. بىدەنگى. راشكاوانه له ژيانى دەوروبەرم رامام: مەلى سەر كه نار، مندال به كه يفوسەفای خۇيان، هەراشەكان بىن جوولە له ژىر تىشى خۇر، هەندىكىان له بەر رادىوكەيان سەريان دەهه ژاند، هەندىكىان دەيانخوئندهوه هەندىكىشان بۇ چاوكەرم كردن له سەر زگ كه وتبوون.

جووته يەكى تەمەن مامناوهند له نزيكمانهوه له سەر گردىكى لمين دانىشتبوون. ژنهكه پارووه سەندهويچىكى بچكولانەى له دەمى هاوتايەكەى نا. پىاوهكەش قەپالى له پەنجەى ژنهكه دا. ژنهش پىكەنى. پىكەنىنى ژنىك به دەنگىكى بەرزتر له وهى چاوهروان دەكرا. توبلىنى لىزه رىگە به ئاستىكى وهەى دەنگه لبرىنى مینىه بدرى؟ من سەيرى دەروبهرهكەم كرد و به خەيال پۇلىسى ئەمر بىلمەعروف و نهى عەن مونكەرم هینایه بهرچا، كه له سەر كه نارەكه دا بگەرپىن، به پەلهپروزی بۇ لای ئەو ژنانه بچن، ئەوانهى به توى شورتىك و مەكدانىكەوهن. هەلبەتە ئەوان لىزه له سەر ئەم كه نارە نابىنرىن.

له سەر پشت له بن ئەو خۆره تاوه دا، به سهیری ئەو دیمه نه وه، خه لک به شادی و پالدانه وه و ده مارخاوی ده بینه رین، ههستم کرد مردووم، دواي ئەوهش به شیوه یه کی ره چاونه کراو گه ردم ئازاد کرا و لیخوشبوونم بۆ ده رچوو، ئیستاش خراومه ته به هه شتی. دیار بوو بۆ باقی ئاپۆرای خه لکه که، به هه شته که ی من هه ر پوژیکي دیکه ی خۆشی ئەوان بی.

چه ندین جار چاوم که وته سەر کارو، ئەویش نیگای له سینگ و به رۆکم بریبوو. له دوا ییدا لینی هاتمه ده نگ: "ئەری ئەوه تو سهیری چی ده که ی؟"

"ئاها، پیم وابی ده بی کریمی دژه خۆر له خۆت بده ی."

"من وا ده چم.... هه لسام و ئامازهم بۆ گوله که کرد."

"ده ته وی مه له بکه ی؟" ئەویش جوولا تا هه لسی، له دۆخیکي سهیری چه قبه ستوودا بوو، له پی دهستی له سه ر زه وی و سمتیشی به رز له هه وا.

"ئمممم..." پیویستم به وه بوو ته نیا بم.

"ئاها، باشه، ده ی برۆ." ئەو دانیشه وه و به له پی دهستی له که ی له خۆی دامالی.

شه پۆله کان منیان بۆ خۆ کیشکرد، منیش خواخوام بوو هاوسه نگیه که ی خۆم رابگرم. ورده لم به ری پینه رووته که میان ختووکه ده دا. خۆم به ئاودا دا و هه ستمکرد به شیکم له مه و دایه کی بی کوتایی، په یوه ست به رۆژ و ئاسمانه وه. خۆم دایه ده ست ته نکاو، لیگه رام ئاو له هه ر چوار ده ورم بی وه ک دایکیکی دلۆقان

چون کيڙه بيمار و ماندووه کهي له باوہش ده گري. خو هر هيچ نه بڼ کچی دايکه سروشت بووم.

کاتیکيش گه رامه وه لای کارو، خاويليه کی تيوه رپنچام.

ئينجا نه و خوی خسته سهر زگ و گوتی: 'ده کړی هندی کریم له پشتم بدهی؟'

منیش له تهنیستی دانه ویمه وه، هه ولما پستی به کریمه که بهه نووم^{۱۷۷} و خوشم له موچرکه کانی بنزگم نه بانکرد. پیسته که ی نه و نهرم و گهرم و شیدار بو، ماسولکه کانی رهق و توند، مل و شانیشی له بهر تیشکی خور سوور هه لگه رابوون. 'ده بووايه کریمیکي سپرامان هینا بووايه.' ئینجا قتوی کریمه که م دایه وه خوی تا باقی جهسته ی خوی به خوی بهه نوئ.

نه ویش پرسی: 'وشک بوو بته وه؟'

'من پیویستم به کریمی دژه خور نییه.'

'به لئ پیویستت پنی هه یه، مه گهر هه موو شه وی پستی خوت نه وه نده هه لیکرینی تا بریندار ده بی.'

پیستم له بن په نجه کانی ختوکه ی ده هاتن. کاتیکيش هه ردووکمان به کریم خومان هه نوو، به دوايدا به بی ترس له شه پؤل گه رامه وه نیو ناوه که. به یاری هه لدانی ده فری هه واییه وه خه ریک بووین ته نگوچه له مه کانی ناوخوم له بییرچوو. به هه ژاندنی پرچی سهری دلۆپه ناو به ده موچاوی ده که وتن، به و چاوانه شی که ته ماشای خوری ده کرد، کارو بوو بووه زه به لاحتیکی نایاب.

^{۱۷۷} هه نووین: چه ورکردن.

کاتیک بۆ شهوه گهراينهوه مالهوه پيمگوت: کارۆ تکايه، من ههست دهکهم داگیرکهریک بم. من زۆر بهوه ئاسووده دهبم ليم بگهريی لهسهر زهويهکه بخهوم نهوهک سهر سيسهमेکه.

بهدهم وتنی "شهو شاد"هوه بهتانییهکهی بهسهر سهر دادا و زۆری پینهچوو دهنگی ههناسهدانهوهی نیشانهی ئهوه بوو خهوی لیکهوتوو. منیش دیسان له بنمیچهکه رامامهوه تا چاوم شهکته بوون.

بۆ پۆژی پاشتر بهسهر تاوهری CN کهوتین، زاتی ئهوهمان کرد له شوشهبهندی سهرووی پالبکهوین. لهوی وینهمان گرت و پارهمان خسته نیو تیلسکۆپهکه تا وینهی گهرهکراوی شارهکه ببینین.

له نیو ئاسانسوارهکهدا کارۆ دهستیکی خسته سهرشانم و گوتی: پۆژیکی خوش بوو؟" ههستم به ههناسهی کرد له دهموچاومی دهدا. "ئو، من لهو پۆژهوه دیمهنی شادمانییم یاد ناکهویتهوه... خۆت دهزانی." لهو پۆژهی تو داوات له براكهه کرد تا لهگهلت بپتهدهرهوه. منیش دهستم لهسهر دهستی دانا، بهلام تهنیا بۆ ئهوهی دهستهکهی لهسهر شانم لابیهم. ئینجا کامیراکهه لێوهرگرت تا وینهی خۆمی پینگرم و یادهوهرییه پر نازارهکانیش وهک قونکه جگهره بخهمه ژیر پیلاروکانمهوه.

بۆ پۆژی سییهم مهزنیتی تافگهکانی نایاگارام بینی، که برینه بچووکهکانمی شهرمهزار کرد. ههستم کرد سهرپۆشی سهر ههستهکانم ههلگیراوه. ئهوه هیزه شهرانگیزههی ژیانمی تارکردبوو خهریکبوو پاشهکشهی دهکرد. ئهوه شهوه خهونم بینی، سینگم

ئاوسا. سىنكم شەق بوو، قەقنەسى لىھاتەدەر و لە شەقەى بالىدا و
ھەلفرى.

بە كۆتايىھاتنى ھەفتە، كاتىك بەنىو گولزار، بەنىو گولە زەمەق و
ئەتلەسدا لە باخچەى موزىك لە پاركى وىست ئىند پىاسەم دەکرد،
ناسۆرە قەبەكەى سەر سىنگىشم خەرىك بوو وىك دەھاتەوہ. لەو
ھەفتەيەدا سەيرى ئەو دىمەنە گەشتيارانەيە ئارامىم بۆ گەرايەوہ. تو
بلىنى من بەسەر مېژووہكەمدا بگەوم؟ لە قاوہخانەى ئالن گاردندا،
ئەو كاتەى كارۆ چووہ ئاودەستى، من لەسەر دەستەسپرەكەم
نووسى: *وئىراى درندايەتى مرؤف، كەچى دار و گول لە چرۆكردىنى
خۆيان ناكەون، تو بلىنى منىش وەھا بم؟*

كارۆ زۆرى پىچوو، منىش ھەراسان بووم. لە قاوہخانەكە
ھاتمەدەر، بۆنى گولانم ھەلمژى. دەستم لە خونچەى گولەرەز دا،
لەمىژە و بۆيەكەمىن جار بوو ھەستمكرد بە لىدانى دلم لە پى
بازند و سەرپەنجەكانمەوہ كرد. ئاخىر پىشتىر سەرنجم نەدابوو چەند
شېر بووبوم. كارۆ بە خۆى و خەندە پىرپەدەم و جوانەكەيەوہ
لەپىشمەوہ قىتبووہوہ و سەرسامى كردم.

شىوہى رەشى مەلان، لە ھىلەكانى ئاسمان لەبەر تىشكى خۆردا
ھەلگەنران. لە بەردەم چاوہ مشوورخۆرەكانى كارۆدا، لەوئى لەسەر
چىمەنە شىدارەكە راكشام. شىنە ئاوىكم پىكەوت. دەستم لە سەر
برژانگ داناو بە پژانى ئەو دلۆپە ئاوانەى سەر دەموچاو و پىرچم
دلخۆش بووم. كاتىكىش چاوم كردەوہ، دارەكان كەسكتىر بووبوون،
رەنگى زەرد و سوورىي گولەرەزەكانىش رەونەقدارتر.

هاواریک له کهروومهوه دهرهات، هاواریک له میژ بوو
خهفه کرابوو.

بهندی سی و شەش

من و کارۆ سەبارەت بە خۆپارێزیمان لە یەکدی سەررەقانه
هەموو دانپێدانانیانیکمان ڕەتکردەووە. هەموو ڕۆژیک کاتی ئەو
کراسەکی لەبەردەکرد یان بە خاویلیهکی لە خۆوهرپینچراو
دەهاتەووە ژووڕەووە، کەمیک زیاتر لێم دەروانی و چاوم لەسەری
بوو. هەموو شەوئیکیش کاتیک لە سەر دۆشەکی بەرپیتی من
پرخەیی دەهات، گویم لە جەستەیی خۆم دەبوو تاسەیی ئەوی دەکرد.

من زۆر بە هیزی ئیرادەیی ئەو سەرسام بووم، لێ هیشتاش
مەراقبووم بزانی ناخۆ کیشەیی هەیه یان لەوانەیه قوفلەکی
گرتبیتەووە. تۆ بلیتی ئەوەندە نەریتپەرورەبێ تا وەها دابنێ، کە
دەستلێدانی پیش ژن و میردایەتی بەمانای بەکارهێنانی "ژن" دیت؟
شلیر و چیا وا ڕاهاتبوون بلین گوایه من لەو بارەیهووە زۆر
کۆنەپارێزم. تۆ بلیتی کارۆ نیگەرانی ئەوەبێ کە من کیشەم لەگەڵ
ئەویدا هەبێ جوولەیهک بکەم و دەستپیشخەر بێم؟ هەرچی
سەبارەت بە منە، هەر دەتوانم لە داڵغەکانمدا دەستپیشخەر بێم،
ترسام مەبادا داوا و لێکەوتەیی لێیکەوتیتەووە، ترسام لەوێ
مەیلدارییهکەم تاکلایەنە بێ.

لێ گەلۆ، لەو ولاتە جوانە خۆ هەر کارۆ بە تەنیا نەبوو گێژی
کردبووم. وشەدانە ئینگلیزییهکەشم، کە لە خەیاڵی خۆمدا بە ئاسانی
بە کارم دەهینا، کاتی ڕووبەڕووی ناخیوهریکی خودی زمانەکە
دەبوومەووە، دەشێوام. ئاخەر گویم بەم هەموو زاراوانە ڕانەهاتبوو،

گۆکردنە بەدھاللیبونە کەشم دیوارنیکی لە نیوان من و ھەموو ئەو کەسانەدا دروستدەکرد کە قسەم لەگەڵ دەکردن. زۆریش شەرمن بووم لەوەی داوا لە بەرانبەر بکەم بەلکو بە ھێواشی بدوێ یان قسەکەى خۆیم بۆ دووبارە بکاتەو، زۆر جار کۆتاییەکەم ھەر پەشیمووی و شلەژان و بەدھالی و بەدلێتییگە یشتن بوو. شارەکش لە خەلکی تازەھاتوو جمەى دەھات، زۆر لە تۆرتۆییەکانیش ھەوسەلەى ئەو ژمارە زۆرەیان نەبوو کە لەبارەى گونجان و پەيوەندیگرتنەو کورتھێن بوون. ھەر دەستکەوتنیکی باوەرپەخۆبوونیش لەنیو بۆتەى وشەدا، کە بە شێواوی گۆدەکرا دەتوایەو. تەنانەت ھەلەپھەکی بچووکیش وەک لە پڕیلادانی ھێلى قیتار مایەى بپھودەى و تیکشکان بوو. تەنانەت کردنەوھى دەرگاگانیش مەتەلێک بوون بۆ خۆى؛ ئاخەر لە ئێران وا پراھاتبووین ھەر لە لایەکەوہ بچینە ژوور، بۆیە لێرەش کاتى دەگەمە بەردەم دەرگایەک، خۆرپسکانە رایدەکێشم لە جیاتى ئەوھى پالى پتوہ بنیم.

بۆ شەوھەکەى کاتى کارۆ خەوى لیکەوت، من بە بێدەنگى شیعەرم دەگوتەوہ تا پیلووی چاوم قورس بوون. کاتیکیش چاوم داخست، ھەموو ئەوھى لەپیش چاوم بوو، پوخسارى چیا بوو. شەویکیشیان رامگەیانند: "دەکرێ خۆگونجانندن فریادپەرسى ژیان بن."

چیا کە بە مێرگنیک لە گولە میلاقە دەورەدرابوو پرسى: "ئەرى ئازیزم چیتە؟"

"گونجانندن و ئەھلیبوون. پیتوابوو ئەمانە بزمارن لەتابوتى داھیتان دەدرین و بکوژی پرسنن. خۆ ئەگەر ھیزی لەگەلپراھاتن نەبووایە، دەمیک بوو لەپەلوپۆکەوتبووم."

له شت راهاتن ميشكخورهيه. ئيستا چيا له گولي زريبار
مه له دهكا.

به قورسي پيم هينايه خوارهوه. "ميشكيش ده پاريزري! ناهيئي
بته قيتهوه."

چيا پرسى: "ئەرى ئەوه چييه تۆ ئەوه نده به پړدى دتهوئ
بيگه يتي؟" هه نوکه ئەو له پشت شيشه به نده كانه، چاوه كانى پر
تاسه زيانه، چه ناگه شكاوه كه ي ده له ريتهوه.

"ده ي به تەنيا جيم بيله. ليمگه رى هه و بم. خۆشم ده ويئ. من تۆم
خۆش دهوئ، به لام ليمگه رى. ئاخىر كاتى ليتپارامه وه له مال
دەرته چى و بمينييه وه و به قسه ت نه كردم. هەر گوشت نه دامى.
لیمگه رى بژيم." كه له خه وه لسام، گيانم كه وتبووه بن ئاو و
ئاره قه، سه رم به سه ر سه ري نه كه مدا گرت تا هه نسكه كانم خه فه بكه م.
فرميسكه كانم پړانه سه ري نه لۆكه كه و ته ريكرد. مه يل م لى بوو
بخزيمه نيو پيخه فى كارۆ و داواى ليمگه توند بمگرى تا له زرم
كوتايى دى، به لام ترسى ليمگه وته ي ئەو جووله يه رايگرتم. ئاخىر
ئەوه ي له سه ر ئەم دونيايه بۆم مابوو وه هەر دوستايه تيبه كه ي ئەو
بوو. پرخه به رده وامه كه ي ئەو ئارامه به خسترين دهنگ بوو.

له كوتايى يه كه مين مانگدا له تورتۆ، من و كارۆ چووينه ئيرل
بالس، پاركيكى پانوپۆر بوو زوريش له ماله وه دوور نه بوو.
خه سووم و براده ره كانى بى زهنگليدان و بانگه يشتن به دهر كه وتن،
ئەمەش شتيكى له ناکاو بوو، ئاخىر له وه ته ي هاتبووم له چاك و
چۆنى و چەند كورته رسته يه كى ديكه قسه مان له گه ل يه ك

نه كړدبوو. منيش دهمزاني ههنديك گرتي لهگل كورد ههيه،
كونهقينهكهى له بهرانبر ميړده ههلهتهتيرهكهى و ريگرېبون له
منالهكانى بؤ زانينى راستيى نهسلونهسهبيان. پيموابوو نهفرهت لهو
قهدهرهش بكا، كه من بوومهته بووكى.

خؤى و دهستهخوشكهكانى سهرتاپايان جلى پياسه و نالووالايان
پوشيبوو، خؤيان خهملاندبوو و خهريكي نمايشى ليوه سوورهكانيان
بوون كه رهنكهكهيان لهگل رهنگى نينوكى دهست و پتيان
هيتابووه، لهوانهيه پيش چوونيان بؤ ناههنگيك لاي ئيمه لايان
دابى. ژنهكان گالتهيان به كچيكي تازهى كلاسى بؤگايان دهكرد، كه
ميړديكي دهولهمهندي ههبوو بهلام كهسيش لهبارهى مالبات و
پاشخانهكهيانهوه نازانى. گوتيان گوايه كچيكي به فيز و پوز بوو،
بهم زووانه گهيشتوه، ههميشه كتيبيكي لهبن ههنكل دايه و ئهوانى
ديكه پشتگوي دهخا.

به ناگاييهوه خؤم له نيكاكانيان دهمزييهوه، خؤم لى دادهبراندن
تا ئهوان وههوى ليكېدهنهوه گوايه من كهسيكي گوشهگيرم.

يهكيكيان به تهوسهوه پلاريكي هاويشت: "هر خوا دهزاني ئه
كچه خهريكي چييه، ئاخه ههميشه ئهوانهى تهنيان، شتيك
دهشارنهوه."

منيش يهكهمين قهپالم له سهندهويچى سهلاتهى هيلكه دا، بهلام
بينيم رهقه هى قوتدان نيبه.

”ئەو ژنە بى كەسوكارە^{۱۷۸}! ئەو خەسۇوھەكەم بوو ئەو قسەى لە دەم دەرچوو. برادەرەكانىشى بەمە پىكەنن، بەلام ئەو بۇتوكسەكەيان رېگەى نەدان چاۋەكانيان لىكبكىشىنەو، بۇيە ئاكارى گالته جارانهيان كەمىك سامناك دەرگەوت.

پاروۋەكە لە دەمم غەزرى^{۱۷۹}، نەبويست بە گەرۇودما بېرواتە خوارەوھ. ناونىشانى بى كەسوكار، لە مېشكەدا واتاى حىساب لەسەر نەكردن و بى متمانەى دەگەياند. گەرۇوم تەنگ بوو، لە پىي كەپووشمەوھ بە سەختى ھەناسەم دەدايەوھ، لە پىكەوھ ھەستم بە فشارىكى تۇقان كرد. بە نىگابرىن لە چاۋى خەسۇوھەكەم، ھەلمدا بزانم ئاخۇ ئەو و دەستە خوشكەكانى بە شىۋەيەكى ناراستەوخۇ دادەبەزە سەرم، ۋەك ئەوھى مرۇ لە پوانىنى يەكەمەوھ بۇى دەرگەوئ.

لىي نىزبوومەوھ، رقم لىي بووھوھ. ئەو ژنانە رەگورپىشەى خۇيان ھەلگەندوۋە و لەتاو دىكتاتور رايانكردۇتە كەنەدا، بىئاگا لەوھى خوشيان بوونەتە ستەمگەر. خۇ ئەگەر چيا لە ژياندا مابووايە، ھىچ كەسىك نەيدەوئرا ۋەھا بانگم بكا.

كارۇ پىكەنى، بە تەلەفۇنە دەستىيەكەى قسەى دەكرد، بى ئاگا لەو سوپايەى ئابلووقەيدا بووم. منىش عوزرىكم ھىتايەوھ و خىرا لەوئ پۇيشتم. رابردوو بە ھەموو دىۋەزمەيەكەى خۇيەوھ ۋەك رەوھ مېشۋولەيەك لەنىو سەرمدا دەخولانەوھ. من زەلاتەكەم رشاندهوھ، لەسەر تەختەبەندىك دانىشتم، پىشتم لە خەلك و پروشم

^{۱۷۸} bi-kas-o-kar

^{۱۷۹} غەزرىن: لەجىي خۇى ۋەستا، مانىگرت، رەتېكردەوھ وا بكا.

له ئاوه په نگوار دووه که بوو. زور به تاسه وه غه ریبی چيام کردبوو؛ هه ستمکرد به خه نجهر له گه رووم دراوه.

بۇ به یانیی پاشتر، به رله وهی کارو له خو هه لېستی، ژیرزه مینه که م به جیهیشت بی مرادانه به نیو گوزه ری بی-فیو ئافینیودا ده سوورامه وه، مهراق بووم ئاخو ئه و خه لکه که ده بینی که من له حالیکدا خه نجهر یکم له قورگ چه قینراوه هه ناسه ده دم.

له وی له قاوه خانه یه کی ناودار به ناوی تایم هورتنس لای په نجهر وه دانیشتم و داوی قاوه یه کی توخی که نه دیم کرد، بینیم چند گه لا له داره کان ده وهرین و ده که و تنه سهر ئه و ترومیلاننه ی به برده م ده روازه که دا وه ستابوون. "ئدی نه مگوت چه شنی مه لان به پینی خو ت مه چوه نیو داوی، وهره که هیز و تاوی فرین و په ر و پیته کانی تو منم، نه مگوت ده تر فینن، سوز و میهرت لیده ستینن، نه مگوت که ئاور و تر په و تینی حالی تو منم؟" له بهر خو مه وه ئه و هونراوه یه ی مه ولانام ده گوته وه، لی هیچ دلنه واییه کی نه دامی.

له سهر کیبوردی ته له فونه نویته که م ئه وه م تایپ کرد: "شلیز، ئه ری تو له کوئی؟ پیویستم پیته. کارو منی ماره کرد و هیئا، به لام ده ستم لینادا، نه وه ک لای وی ریزم نه مابن. دایکیشی پییوايه کورپه که ی له کچیکی بن که سوکاری وه ک من خه ساره. من به سهر ئوقیانووسدا گوزه ره مکرد تا تووشی ژان و ناسوری جیاوازه گری بیمه وه، هه مان ئه و شته ی له به ری هه لاتبووم. داننان به وه ی مه یلینکم بۇ کارو هه یه هه سستیکم ده داتی ده لئی ناپاکی له چیا ده که م. حاشالیکردنی ئه م شته ش درویه کی زه قوزو په. من پیویستیم به جوانه یه، پیویستیم به ولاتیکه، پیویستیم به تویه. ئه ری تو له گه ل

دوندی کیتوان چۆنی؟ ئه‌ری هه‌موو پوژنی هه‌ر بۆمبایاران ده‌کری؟
 ئه‌ری تۆش وازت له‌ گریانئ هیتاوه؟ فرمیسه‌کانی من مانیان
 گرتووه، ئاخه‌ر هه‌ر جاریک ده‌پوژین لایان ده‌به‌م. ئه‌ری ماله‌که‌ت
 له‌سه‌ر گرده‌که‌ چۆنه؟ ئه‌ری هه‌ر به‌ راستی چیاکان دۆستی کوردن؟
 ئای که‌ ئەم شکۆ پووکه‌شه‌ی روژئاوا چه‌ند نامۆیه‌.

"من تۆم له‌و ناوه‌ بینی، ئه‌ری وا نه‌بوو؟" ئەو گۆره‌وییه
 سوورانه‌ی ئەو پیره‌مێرده‌ به‌ پوومه‌ته‌ له‌به‌ری کوردبوون له‌ نیتوان
 پینالوه‌ ره‌ش و دوولینگه‌ شینه‌که‌ی بریقه‌یان ده‌هات. مه‌راق بووم
 بزانه‌م ئاخۆ چاوه‌ڕینی ئەوه‌م لیده‌کا تا بۆی به‌سه‌لمیتم که‌ منی بینیوه‌.
 منیش سه‌ری خۆم با‌دا، به‌ هیوای ئەوه‌ی ب‌روا و وازم لیبینی تا
 سه‌رم به‌سه‌ر ئیمیله‌که‌ی خۆمدا بگرمه‌وه‌.

ئوه‌ بوو پرسى: "من له‌م ده‌ورو به‌ره‌ ده‌ژیم، تۆش له‌م نزیکانه
 ده‌ژی؟"

"ببووره، ئینگلیزی نازانم." سه‌یریکی ده‌مژمیره‌که‌ی پشتی کابرای
 سه‌ر میزی پاره‌وه‌رگرتنم کرد. هیتشتا دوو سه‌عاتی دیکه‌م مابوو تا
 کلاسی وانه‌ی ئینگلیزم ده‌ستپینکا، هه‌ر ده‌سته‌به‌جیش هه‌ستم به
 خرابیی خۆم کرد، که‌ قسه‌ی ئەو کابرا پووخواشه‌م په‌تکرده‌وه‌.
 له‌وانه‌یه‌ ئه‌ویش ته‌نیا بووبی، به‌لام خۆ من له‌ میزاجیکی وه‌هادا
 نه‌بووم گوی له‌ "بمبووره" و "ئه‌مه‌ چیه‌" بۆ ملیۆن جار بگرم.
 "ئینگلیزی نازانم" ئاسانتترین رینگه‌ی کۆچه‌ران بوو تا داوای ئەو
 خه‌لکه‌ په‌تبه‌که‌نه‌وه‌، که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌دلی خویان بپرسن "ئه‌ری بۆ
 خاتری چه‌هه‌ننه‌م تۆ بۆ لیڤه‌ی؟" پیره‌مێرده‌که‌ گویی له‌ قسه‌که‌م بوو،
 سه‌یری چاو و پرچه‌ په‌شه‌که‌ی کردم، که‌چی هیتشتاش کورسییه‌کی

پال ناو هات و له بهرانبهرم دانیشته. منیش به قهلاقوپ بۆی
خه نیمه وه، بووکه له یهک به بی ئه وهی شتیک له ناویدا وه دهنگ بی.

ئیدی ئه و گوتی: "پیم وایه به یانی ده باری."

منیش سه رم بۆ له قاند و ویستم بلیم چه زم له بینینی
کۆلکه زیرینه یه. لی ترسام قسه بکه م، یان له هیکه وه وهک شیتیک له
پرمه ی گریانی بده م.

ژنیکه به تهمه ن له ده رکه وه ستابوو بانگی کرد: "جۆن. ئه و
ئاخیوه ره ی به رده م هه لسا و به پیری وه چه و گوتی: کارۆلین
رۆژباش."

منیش که و تهمه وه سه ر تایپ کردنه که ی خۆم: "شلیز، غه ربی خه نده
شیتانه که ت ده که م." ئینجا په نجه م به ئینته ره وه ناو و لیگه پام
ئیمیله که م هه ساره که ببړی، له م دیوه ی چه کی لیدروست ده که ن بۆ
ئه و دیوه ی به کاریان ده هینن.

قاوه که م چیدی هالاوی لی هه لنه ده ستا. به لارییه کی شیپارد
ئه فینیدا رۆیشتم تا گه یشتتمه ئامازه نمای هه لی کار ی
قاوه خانه یه ک به ناوی سۆل. ئه و شوینه ته خته به نده کان له لایه ک و
میز و کورسیش له کۆتاییه که ی دیکه دانرابوون.

ماخۆ ئاسیاییه که بی باکانه به شیوه زاریکی قورستر له هی من
پرسی: "پیشتر ئیشت کردووه؟"

"به لی ئیشم کردووه." به ده م ئه م قسه یه باسکه کانم له سه ر یه ک
داده نان و له سه ر یه ک لامده بردن، ئینجا درێژه م داین: "من.... من

شاگردىڭم خىرا شت فېردەبىم. ئەزمونم لە مەمىل پەيداكرىندا
هەيە.

"تو فارسى دەزانى؟ ئىرە هاموشۆكەرى ئىرانى زۆرە."

"بەلى، دەزانم."

"دە چاكە. بەيانى دەست بە كار دەكەي؟ بەيانى سەعات دووى
پاشنىوهرۆ."

تەماشاي كراسە كەسكە تەسكەكە و تەنورە رەشەكەم كرىد،
هەستىم كرىد شايسەتەيپىدانى ھەلى كار نىم. "بە راستى؟ بەلى، دەتوانم.
يىگومان دەتوانم." لە خوشىيان بازىم نەدا، بەلام دەنگم وا پىدەچوو.

"وەك ئەزمونى. بۇ دوو رۆژ، باشە؟"

منىش نەمدەزانى مەبەستى لە ئەزمونى چىيە. "باشە. بەيانى
دەتېنمەو. سوپاس! ئەوئىم بەجىھىشت، بەلام دەمودەست گەرامەو
لاى. "تو فېرم دەكەي، وايە؟"

"بەلى، دەبى بە زووى فېر بىي."

بە تەلەفۇنەكەم وىنەي مېنۆكەم گرت، تا شەوداھات ھەمووىم
لەبەر كرىد. دووى دەرسى ئىنگلىزىم گەرامەو مالى و بە گۆكرىدى
ناوەكانى نىو لىستى مېنۆكەدا چوومەو، لە يوتىويىش بە دووى
ئەودا گەرام ناخۇ ئەو شتانە چىن وا لە كەسىك دەكەن بېتتە
شاگردىكى باشى قاوہخانە. من لە نىو ژوورەكەدا بە سىنىيەكى
بەتالەو دەھاتم و دەچووم، بە روى مەمىلە خەيالېيەكانمدا
پىدەكەنىم، كاتىكىش رۆژانى سەعېكرىدى تاقىكرىدەوھى نىستمانىم

بیرکه و ته وه، ترسی شکست دایگرتم. ئەوه بوو له سەر پوخی
پینخه فه که م دانیشتم. دایکی کارۆش بانگی کردمە سەری.

"چایه کی تازه م له دیم ناوه."

منیش گوتم: "سوپاس، ههزم له چا نییه."

فه زمانی کرد: "دهی بۆ چهند خوله کیک و هره سه ره وه."

"باشه." دهسته جی له تۆنه دهنگی خۆم په ژویان بوومه وه، ناخر
زۆر به خیرایی قایل بووم. ئەدی ئەوه نییه، هه و دایه کی باریک له
نیوان ریزداری و ترسنۆکییدا هه یه.

"ئەو چایه کی تیکرد و کیکیکی به توی فه رهنگیشی دانا، چاوی ده
من بری." ئەری مالباته که ت چۆنه؟

من وامده زانی ئەو مالباتی من بی. "زۆر باشن." ئیدی پشتم
دایه وه قه نه فه که و قامکم له دهوری دهسکی کوپه که وهرینا.

گوئی: "ئیمه کوردمان خۆش دهوین."

له دلی خۆمدا گوتم هه لبه ت وایه.

"ئهمینی برام ده بووایه له ئیزان خۆی بشاریته وه، هه ندی کورد
به سه لامه تی له سنوور ئاودیویان کرد. ئەوان هه م گیانی ئەو هه م
زۆر که سی دیکه شیان پرگار کرد. زۆر له ئیزانییه تاراوگه نشینه کان
به ژیان قه رزارباری کوردانن."

منیش که به ئاسته م ده نگم ده بیسترا پرسیم: "ئینجاش که ناومان
دی، ئیمه ته نها هه ر قاچاخچین؟ ته نانه ت جیهان بۆ شکسته پیه یانی
ده وله تی ئیسلامی داعشیش پستی به له شکری کورد به ست."

ئەو وانیشاندا قسەكەمى نەببىستى. دەكرى ئەو وئنانەى لە كەوئنتەرى ناندىكەدا ھەن بىانھىنى؟" بە دەم ئەم قسەىەوہ لاقە رووتەكەى خستە سەر ئەوۋى دىكە.

چارچىۋە زىوئىنەكە پىنج گولى لەخۆگرتىبوو، لەنىو ھەر گولئىكدا وئىنەىەكى بچووك بە شىۋەىەكى ناياب دانرابوو. وئىنەى ھەرە سەرەوہ، ھى زەماوہندىان بوو، وئىنەىەكى پەش و سېى داىبابى لە ناوہپاستەوہ، وئىنەىەكى كارۋش لە دەستەپاستەوہ بوو، يەكىكى ئەوئىنى كچىشى لە دەستەچەپ. كارۋ لە بەرزى ئىسكى چەناگەى و چاۋى گەشى چووبووہوہ سەر باوكى. ھەر دەبى وئىنەى پىاوہكەى لای خوارووش براى ژنە بى. لەسەر كەوانتەرە مەپمەرەكەش چەكىكى ۱۵۰۰ دۆلارى بۆ بەكرىگرتتى ژىرزەمىنەكە بۆ مانگى حوزەىران و سەوزەو ميوہ لە لايەن كارۋوہ واژۇكرابوو. نەشمان بىستبوو مالباتىكى ئىزانى ژىرزەمىنكى قور بە كرى بداتە مندالەكەى خۆى. پارەى كەلوپەلى خواردنىشى لىبستىنى، ئاخىر ئىمە زور بە كەمى نانمان لە مالەوہ دەخوارد.

"من و ئەمىن زور لەىەك نىزىكبووئىن."

مئىش لەسەر قەنەفەىەكى دوو نەفەرى دانىشتم. ئەوہ بوو زەنگى تەلەفۇنى مالەوہ لىدرا.

دەستى وھا بادا وەك ئەوہى زەنگەكە دوربختەوہ. "كارۋ پىنگوتووم توش زور لە چىاى برات نىزىك بووئى."

مئىش سلەمىمەوہ. ئاخىر ئەوہ ھەلەبوو ناۋى چىا لەسەر لىئوہ سوورەكانى ئەو بى.

دریژەى دایى. "براكەم لیژە لە میسیساگادا دەژى. من نایبىنم چونكە ژنەكەى لىناگەرێ. ھەرگىز ژنەكەى خۆشى نەویستوم، دەبىنى." ئىنجا سەرى بەردایەو. "ئەو براژنەم بە شىوھىەك دەجوولیتەو ھەك ئەوھى من ھەر نەبووبم." ژنە سەرىكى پشتەدەستى خۆى كرد، نىنۆكەكانى بە رىكى بۆھەكراپوون، سى ئەنگوستیلەى ئەلماسىش لە قامكەكانى دەبرىسكانەو.

ئەو بۆ ھاوسۆزى لە سەروسىمام پام. بۆ ماھى سەرسامى، منىش تەنبايم لە چاوى ئەودا خویندەو.

من لە وینەكان پام بۆ ئەوھى خۆم لە بەزەبىھاتنەو بەزەمەو بۆ كەسىك كە ھەر دوینى ئازارى دابووم. خۆ ئەگەر بىتە سەر ئۆلمپىادى بەلەنگازى، ھەلبەتە پالەوانى بى پكابەرم. "ھەرنا براھەكەى تۆ لە ژيانە و ساغ و سەلامەتە." من چوارچىوھەكە لەسەر میزی شوشەكەى قاوھەكە دانایەو، كە پىچكەكانى پەيكەرىكى شیر بوو.

ئەویش بى تىفكرىنەو گوتى: "خۆزگە دەمزانى ئاخۆ ساغ و شادمانە. من دە سالان بووم كاتى ئەمىن لەداىكبوو. من بەخىوم كرد. ئەو ھەك كورپى خۆم واھە. ئىستاش لە منیان سەندووە." ھەندىك بە لای مندا نوشتاھەو، ئەو بۆنە سەیرەى لە خۆى دابوو، خەرىك بوو بمخاتە كۆخەكۆخ. "خۆ دەمرم ئەگەر بىت و پەكىك كورپەكەشم لى بستىنى."

من ھەلسام. ئەویش پشتىداھەو و تەماشای كردم، دەبوىست بزانى ئاخۆ وتارە ئامادەكراوھەكەى چ كاریگەرىبەكى جىھىشتوو، بەلكانى لەسەر قەنەفەكە لىك كردنەو. ئەو گەفى لە من نەدەكرد؛

بهائی خه ریکی ته فره دانم بوو، هه ولیده دا له وه ته ری به زه بیهاته وه م
بدا.

منیش گوتم: "خو نا کرئ یه کیک سووکایه تی بکا و له
به رانیه ریشیدا میهره بانی وه ربگریته وه. ئینجا گه رامه وه
ژیرزه مینه که گه رامه وه.

به نا ناگاییه وه - له وانیه ئه م شته له بابه و چیا فیر بووبم -
لاپتوپه که م کرده وه و دهستم به خویندنه وه ی هه واله کان کرد: "چه ند
سه د زیندانییه کی کورد له دهیان زیندانی سه رتاسه ری تورکیادا
مانیان گرتوه. یه کیک له داواکارییه کانیشیان به کارهینانی
زمانه که یانه له نیو دادگادا. سه روک ئه ردوگانیش به سووکی
سهیری ئه و مانگرته دهکا و به "نمایشی" له قه له م ده دا."

تو بلی خوسه رقالکردن به پرسگه لی جیهانی میکانیزمیکی
به رگریبی بو که مکردنه وه ی نازاره که سییه کان، یان من به ناگاییه وه
بو به رپرسیاریتی وه ها ده که م؟

دهنگی ئه و کلله ی له کیلونی ده رکه وه دردا، کوتایی به
بیرکردنه وه دووربیانیه که م هینا. ئیدی چومه سه ر که چه
دۆشه که که ی کارو له ناوکه وه که، پیمابوو به م جووره ناچاری
ده که م ئه و بچپته سه ر سیسه مه که و له و نازاری ویژدانه ش بزگارم
بن.

کاروش که چاکه ته که ی به په نجه ی دۆشاومژه ی وه کردبوو،
چاویکی لیداگرتم و هات و لام لی پالیدایه وه. "به خیری بی بو سه ر
جیی من."

به هه راسانییه وه هه لسام و خۆم خزانده نیو چه رچه فه کانی
سیسه می شازن.

کارۆش په نجهی به دوگمهی کۆنترۆلی ته له فزیۆنه وه نا.
نمایشیکی ناسراو له سهر شاشه که به دیار کهوت: چیرۆکی
کۆمیدیانیکی نیویۆرکی، براده ره کهی مایهی به زهیی بو، له گه ل
دراوسیتیه کی پرسن. هیچ شتیکی نه و نمایشه بۆ من مایهی پیکه نین
نه بو، له و باوه ردا نه بووم خه لک له ژیا نی راسته قینه ی خۆیا ندا
وه ها بیخه م و خه یال لئی برا زین، ههروهک نه وه ی سینکسیش شتیکی
له ته و قه کردنیکی ئاسایی زیاتر نه بێ. کارۆش نه و نمایشه ی پی
سه یر و مایهی پیکه نین بو، تا وای لیهات منیش خه نده دا یگرتم
ته نانه ت له گه ل قرته ی پیکه نینی نه ویشدا ها وئا وازیم. کاتیکیش
ئه لقه که به ره و کۆتایی چو، بینیم کارۆ زگی خۆی گرتوه به دوا ی
هه وادا ده گه ری. پیکه نینه نه پسا وه که ی وایکرد ئیره یی پینبه م.

'ده ی هه لسه.' من دهستم له په تۆیه که دا. 'ده ی هه لسه وه ره
سه ر نه و سیسه مه. له وئێ تۆ ئاسووده نی.'

ئه ویش به کۆنترۆله که به دوا ی که ناله کاندا گه را، خیرا له که ناله
هه واییه کانه وه له CNN ده وه بۆ CBC و بۆ ویستگه کانی دیکه ی
گۆری، ئەمه ش ریک پیچه وانه ی باوکم و برا که م بو. چه زم ده کرده
پتی بلیم، من بۆ دوو رۆژی دادی ئیشیکی رۆژانه م دۆزیوه ته وه،
ده مویست بۆی روونیکه مه وه ئاخۆ بۆچی له ناوه راستی پیاسه ی
دوینیدا به جیمه یشتبوو. لی کارۆ پیکیک ویسکی جۆنی و الکه ری^{۱۸۰}

^{۱۸۰} Johnnie Walker، ئەم جۆره ویسکیه له کوردستان به ریند لیبیل و بلاک لیبیل
ناسراوه، کهس ناوی برانده که ناھینی، به لکو به هه له ناوی مۆدیله کانی دینن.

بۇ خۆى تىكرىد، ئىنجا ھات و لەگەل من لەسەر سىسەمەكە دانىشت، ئەوسا لەگەل ھەر دىرپىكى ئەلقە كۆمىدىيەكە پىدەكەنى و ھەموو جارىكىش بە لەپى دەستى لە ئەژنۆى خۆى دەدا. بۆنى ئەلكھولەكە لەگەل بۆنە خۆشەكەى پرچى يان بۆنى كرىمى دواى رىشتاشىنى تىكەل بوو. بۆنەكەى نەرمونيان بوو ۋەك بۆنى گول و گولۋوكى كىوى بوو كاتى بە ترومبىل بە لاياندا تىدەپەرى و جامىشت ھىنايىتەخوارەو ۋە وابوو. بۆنىك بوو پايىدەكىشاي.

دواى گۆرپىنى چەند كەنالىك، كارۋ چاۋەكانى داخستن و سەرى ۋە شانى من كرد. بەيەككەيشتنى سەرپەنجهكانمان تەكانىكى دايە پەبىردن و دۈزىنەو. كەوايە بەم جۆرە لەگەل خەمەكانى جوولايەو: حاشايلىكردن. كۆمىدى. ويسكى.

بەدەم وتنى شەوشادەو تەوقى سەرى ماچكردم و خزايە نىو پىخەفە كاتىيەكەى و پەتۋ شىنەكەى بەسەر خۇدا ھەلكىشا تا نىزىكەى ھەموو سەرىشى داپۆشى.

منىش لەسەر رۆخى سىسەمەكە راکشام سەبرى كارۆم كرد، بە ئارامى خەوى لىكەوت. روالەتىكى ھىدى ژيانىكى پرناسۆرى لەنىو خۇدا ھەشاردا بوو. منىش بە ھىواشى پەنجم بۇ دەموچاوى برد، دەستم لە چەناگە و لووت و لىوى دا. ھەناسە گەرمەكەى ختووكەى ناو لەپمى دا.

بەندى سى و ھوت

لە قاوھخانەكە فېربووم ھەموو شتىكى ناو لىستەكە ئامادە بكم، ئىشى سەر سندوقى پارەوھرگرتن و پەيوھندىكرن بە ھاموشۇكەران و قسەدابەستن بەو ئىنگلىزىيەى لە فىلمەكانى ھۆلىودەوھ فېربووم. بە ھەراسانىشەوھ سەرم بۇ مەعمىلە زۆربلىكان دەلەقاند و لە تىگەىشتى ئەوانەى بە زمانى بازار و پەشۇكى دەدوان بەجىدەمام، ئاخىر لە ھەندى وشە و دەستەواژەيان نەدەگەىشتىم. زۆر دەھاتەپىش كە ھەلە لە دەرپرېنى دەستەواژە باوھكاندا بكم، بۇ وىنە لەجىياتى بلىم "ئاسايىيە" دەمگوت "ياسايىيە". سەركارەكەم فېرى كىردم دواى بەرىكردى ھەر مەعمىلىك بلىم: "سوپاس بۇ تۇ، بە ھىواى رۇژىكى خوش"، تا واى لىھات دواى ماوھەك بى وروژان و ھەستىارى ئۆتوماتىكىانە لە دەمم بىتەدەرەوھ.

لە بەر نۆرەكارى ئىواران و رۇژانى پشوى كۆتايى ھەفتە، زۆر بە كەمى كارۆم دەبىنى. خەسووم و من خۆمان لە يەكدى دەپاراست و بە دور دەگرت و بەدەر لە سلاو و چاكوچۆنى و يەك دوو رستەى كورت كورت ھىچ قسەيەكمان لەگەل يەك نەدەكرد. تۆرۇنتۆكانىش باسوخواسىان ھەر كەشووھوا و كوردەمى

چه قهقهه ستنی رینگه ی هاتوچۆ و بچوکبوونه وهی قهباره ی
په رداخه کانی تایم هورنتز^{۱۸۱} بوو.

له به یانییه کی ته مموزدا له فینیسبوک خویندمه وه تورکیا ته قه ی
له و کوردانه کردووه که له دژی داعش جهنگاون. ژماره یه کیشی لی
کوشتون. له نیو پاس به ره و شوینی کارم، به دوا ی میدیای
که نه دیدا که پام به لکو زانیاری زیاترم له و باره یه وه دهست بکه وئ،
که چی تاکه ئامازه یه کیشیان به و دهستدریژی کردنانه نه دابوو. تیبینی
ئه وه م کرد کاتیک تاوانبار هاوپه یمان بی، ئه وا هه والی تاوانه کانی
به هایان نییه، ته نانه ت ئه گهر ئه ندامیکی ناتۆ دپندانه ش بکه ویته
ویزه ی گیانی هاوپه یمانیکی چاره نووسساز له دژی تیرۆر و لیشیان
بکوژی. سه رئیشه که م به شیوه یه که له که لله ی سه ری دام وه ک
ئه وه ی به دریل کون بکری. هه رچه نده دلایشم خه به ری دابوو، به لام
ئه و بویرییه م نه بوو چاو له ئیمیله که م بکه م و شته که م بۆ پشتراست
بیته وه، ترسام نه وه ک هه والی ناخوشی تیدابی، مه راق و
ترسه که شم له وه زیاتر بوو مه بادا هه ر هه والی تیدا نه بی.

سه رکاره که م له و پۆژه دا به وه سه رسامی کردم، سه رباری کری
و مزی خۆم پاداشتیکی بیست دۆلار زیاده ی پیدام. "تۆ کارمه ندیکی
باشی. ئه مه هه لگره تا دواتر پیلاییکی گهرم بۆ خوت پینکری.
زستانی که نه دا زۆر سه خته. بۆ یه که مین جاریش بوو به ته نیا
جینمبیلن. ئیدی منیش په رژام تا ئیمیله که م بکه مه وه.

^{۱۸۱} Tim Hortons خواردنکه یه کی زنجیره یی که نه دیه که خواردنی خیرا ئاماده دکات و
ده فروسیت، له ئه مریکای باکور و هه ندی ولاتی ئه وروپی و چین و ولاتانی که نداو لقی
هه یه.

به‌لن، نامه‌ی شلیتر هاتبوو: "زیان و له‌ده‌ستدان به‌شینی
دانه‌برایوی ژیانی پیشمه‌رگه‌یه. زور جاران رووبه‌رووی مهرگ
ده‌بیه‌وه، ئیدی مهرگ دیت و به‌رووته‌وه پیده‌که‌نی و هاوری یان
خزمنکت، یان پیشمه‌رگه‌یه‌کی نویت لی ده‌ستینی. که هیشتا ده‌رفته‌تی
ئه‌وه‌ی بۆ هه‌لنه‌که‌وتوو به‌کرده‌وه مه‌شقی شه‌رقانی ببینی. ئه‌و ژن
و پیاوانه‌ی رۆژانه چایان له‌گه‌ل ده‌خۆیته‌وه.. رۆژیک دی چیدی
نایانبینی‌وه."

کاتیک ئه‌وهم خوینده‌وه شتیک له‌هه‌ناوم به‌ربوویه‌وه. له
ئیمیله‌کانی پیشتردا، زور جاران شلیتر له‌باره‌ی کاتی خوش و
سه‌یری نیو کتوه‌کانی ده‌نوسی، باسی یاری تۆپی پێ، باسی ناگر
و هاورییه‌تی.

"له‌یلا، شه‌یمای هاورییم تیاچوو. بۆمه هیشووییه‌کان کوشتیان.
ده‌میک خۆی و پیکه‌نینه‌که‌ی لیره‌بوون، به‌ئامیره‌ کۆنه‌که‌ موزیکی
ده‌ژهنی، ئه‌و ئامیره‌ی پیشتر بۆم باسکردبووی، ئه‌وه‌ی به‌دنیا‌یه‌ک
جه‌وی و که‌تیره‌ لیکماندا‌بووه‌وه، گۆرانی ده‌چری. من ده‌مژهنی و
به‌یه‌که‌وه گۆرانیمان ده‌گوت، که‌چی پاشان بۆ رۆژی دواتر، هه‌ر
ئه‌وه‌نده‌م زانی سه‌رتاپای جه‌سته هه‌لابه‌هه‌لابوو‌ه‌که‌یان ده
عه‌لاگه‌یه‌ک هاوینشتوو تا له‌بن داریکدا بنیژری."

قۆله‌ لیککیشراوه‌کانی شلیتر -باله‌ خه‌یاڵکرده‌کان-، خۆگرییه
بیۆینه‌که‌ی و چاوه‌ قه‌ترانییه‌کانیم هاتنه‌ پیشچاو. دلی خۆم
به‌وه‌دایه‌وه که‌ ئه‌مجاره‌ ئه‌و نه‌که‌تبووه به‌ری، به‌لام زور له‌وه
ده‌ترسام رۆژیک بێ چیدی هه‌والیم پینه‌گات و ناچاریم هه‌ر له
به‌رزخه‌ی هه‌والزانییدا چاوه‌رییم.

"پاش دوو سال له شهړ، بينينى تهرمى شيتهل بوو، ليدانى گور...
 وادهزاني قوربانينى زور واتليدهكا مردنت لهكن بيتته شتيكى ئاسايى،
 بهلام خو من جهبهروتى مهرگ له ههموو لايهك دهبينم، چاوينكى
 هر لهسهر منه، هر جاره لهگهل بردنى گياني هاوپرييه كمدا
 پارچه يه كم لنده بيتته وه، ههموو جاريش پيرترم دهكا."

تواناي تيگه يشتن و وهلامدانه وهدا نه ما، ئيدى هه لسام به گسك
 ناوكه وه كه م رامالى، ميزه كه م سرپه وه و دهستشوره كه شم
 خاوينكرده وه. نه وه بوو دهسته يه ك خويندكار هاتن، منيش په له م كرد
 تا قاوه يان بو ئاماده بكم، خنده ي زياتریش تا ژان و ناسورى ناو
 دل بسرپه وه. مه عميله گه نجه كان ههموو روژه كه له قاوه خانه كه
 به دم خوار دنه وه ي چند قاوه يه كي سارد و سهر داگرتنى
 لا پتوپه كان و تايپكردن كاتيان به سهر دهبرد.

پاشان نه وه ي له شيعره كه ي عه بدوللا په شينوم له بير مابوو به
 ئيميل بوم ره وانكرد:

"ده ليم گه وره م،"

له سهر سه كوى هر مزگه وتى

له بهر دهر گاي هر مالى، هر كليسه يين هر نه شكه وتى

له سهر گابه ردى هر شاخى

له سهر دره ختى هر باخى له م ولاته

له سهر هر بسته زه مينى

له ژير هر گه زه ئاسمانى

مه ترسه كه ميگ سهر داخه و تاجه گولينه كه ت دانن

ئه وانه هموى گورپى سهربازى ونن.

بياويكى چاوخوله ميشى هات و داواى لاتينى^{۱۸۲} كرد. كاتيكيش وردهم بؤ گه رانده وه پرسى: "هر له رووى پرسنييه وه، ئه رى تو پورتوكالى؟"

"لاتينيه كه ت بؤ ئيره يه يان له گهل خوتى ده بهى؟" منيش خوم به ليگرتنى كوپيك خه ريگردد تا بؤى تيبكه م.

ئه و به وردى له سه روسيماي منى روانى و گوتى: "ئيسپانى؟" ويستم به سه ريدها هواربكه م و بلنيم: "من سهر به و گه له م كه هاوپه يمانى ناتوى حكومه ته كهى تو به رورى پرووناك لتيان ده كوژى و ميديا كه شتان فرزه ي لئوه نايه ت." كه چى له برى ئه وه گوتم: "قاوه كه ت له ماوه ي يه ك خوله كدا ئاماده ده بى."

قورسايى سهرم گوازيه وه بؤ په لوپوم. كينشم بووه هزار كيلو. ئه و فرميسكانه ي لينه گه رام برژين وايان ليكردم بيزم بيته وه و برشيمه وه، هر وهك ئه وهى له هر چركه يه كدا گه ف و هه ره شه كه سه باره ت به رشانه وه كه م له گه روومه وه بيته ده رى.

بياويكى تيرته من به خوى و خهنده دلوقانييه كهى هات و داواى چايه كى كه سكى كرد، بى ئه وهى ئه وه م به بير بينيته وه من گورپوم يان به شيويه كى جياواز ده ركه وتووم. كاتيكيش چايه كه م بؤ برده سهر مينزه كهى، پيم گوت ريشه سپيه دريژه كه ييم پى جوانه. ئه وه

بوو گوتی نووسه ریکم له مانیتوباوه^{۱۸۳} هاتووم. منیش پیم گوت
ئه زیش خه ونبینیکم له کوردستانه وه. ئه و داوای لینه کردم ناوی خۆم
دووباره بکه مه وه، پرساری ئه وهشی لینه کردم ئاخۆ کوردستان له
کوئیه. له بری ئه وه، دهسته جئ له سهر کورسییه که ی هه لستا،
سهیری دوپ چاوی کردم و باوهشی پیندا کردم. "تو به که مین کوردی
له ژیاندا بینیتیم."

ویستم پینیلیم، هاوړیکه م شهرفانیکی ئازادبخوازه، به لام ئه و هه ر
قسه ی ده کرد، ده باره ی هه موو ئه و شتانه دوا، که له باره ی کورد و
له باره ی جینۆساید ه وه ده یزانی.

من گوتم: "به لئ، سه ددام حوسین کانیاهه کانی چیمه نتوړیژ کرد
تا خه لکه که له بی ئاوی بمرن.

ئه ویش به چاویکی مۆله قه وه پرسی: "توو؟"

منیش هه و لندا وشه که راستبکه مه وه: "چیمه نتوو؟"

"ئاها، چیمه نتوو! وا پنده چوو ئاهیکی هاتیته وه بهر، به لام
له سه ری نه پوویی. منیش له فرههنگ بۆ وشه که گه رام، ئینجا
تیگه یستم و سووربوومه وه. ئینجا هه ردوو کمان پیکه نین.^{۱۸۴}

^{۱۸۳} Manitoba : مانیتوبا: پاریزگایه کی که نه دیه.

^{۱۸۴} ئه وه ی راستی بی، لیزه دا نووسه ر له نیوان وشه کانی cement و Semen له گه ل
وشه دروسته که دا cement په وانبیزیا نه گه مه یه کی زمانه وان ی تیدا کردوه، وای
نیشانداوه هیشتا له یلا به ته وای وشه کان گوناکا و وشه ی Semen واته سپیرم یان
هه مان تووی پیاو له گه ل cement سیمینت واته چیمه نتو تیکه لبا.

به و مز و كرىيه بچووكه، به لام جىگىر و به رده و امه و به هىنانى نمرهى باش له تاقىكرده و هى توفل^{۱۸۰} وام لىهات داواى خوڤندن له زانكوى ماكماستهر و زانكوى ويستهرن ئونتارىق له رشتهى فىلمسازىدا بگه، كه بۇ تىچوونه زوره كهى خوڤندنش پشت به قهرزى حكومت ببه ستم. له رۇژنامه كانىشدا ئه و لاپه رانهى تاكزوورى به كرىده دن دستنىشانمكرد و له ئىنترنىتىشدا بۇى گه رام.

واى لىهات خه سووم وه لامى رۇژباشىشى نه ده دامه وه. منىش لى تىنه ده گه شتم. خو ئه گه ر له وه ترسابى كاروى لى ده ستىنم و دوور ده كه ومه وه، هه روه ك چون براژنه كهى ئه مهى ده رهق كر دبوو، به دلنباييه وه ئه و ره فتاره نه يارىييه رىگه لى له وه پىنه ده گىرا، تو بلى رىگه لى پىگىرا با؟ ياخود يه كىك چووبىته بن كه ولى تا خو لى وه ك قوربانى نىشان بدا، ئه و ژنه لى له لايه ن مىرد و منداله كانيه وه له خشته برا و خو لى لى نه بان كرد؟ خو هه ر هوىه ك له گور لى بووايه، پىويستم به وه بوو بى له يه كخشان و به يه كدادان بژىم، سه رگىژه لى ژيانه نوىكهم به ته نيا به س بوو، نه مده ويست شتى دىشى بىته سه ر. هه رچه نده واى لىكردم هه سته كه م له به رانه ر وىدا پىس و قىزه ونم، به قه د پىس و قىزه ونىه كه م له چاوى حكومه ته كه يه وه، كه ئه وىش رقى لىنده بووه وه. به ئاسته مىش كاروم ده بىنى، كاتىكىش به يه ك ده گه شتىن، هه مىشه ماندوو شه كه ت بووم، هه مىشه به ئىشه كه م و ئه ركى خوڤندنه كه مه وه سه رقال بووم.

ژنیکى روخسار جوانى پرچ رېک، که له کۆتاييه کهيدا تاله کاني لولکر دبوو، وای لېهاتبوو هه موو رۆژیک له سهروبهندي سهعات سى دواى نيوه پودا دهاته قاوه خانه که و داوايه کى تاييه تى بۆ ئاماده کردنى ماکیاتو^{۱۸۶} لېده کردین. دهنگه گن و لوتبه رزیه کهى وای لېده کردین داواکهى وهک دارسانیک تیبگهین. بۆ ئه وهى دلنایام چیده وى هر ئه وهى بۆ ئاماده بکه، چاره م نه بوو، ده بوو هه موو جاریک لى دووباره بکه مه وه، پاشان دیسان دلنایامه وه ئینجا خواردنه وه کهى بۆ چیکه م. له و میانه شدا، به پوزه وه سه یرى ده مزیره ئالتونیه گه وره کهى بازندى ده ستى ده کرد، باکیشى به وه نه بوو ئاخو داواکارییه کهى به روونى گۆده کا یان نا.

ئینجا له ناوه راستى ته خته به نده که داده نیشته و هه مووى بۆ خۆى ده ویست، کۆسمۆکه شى له نیو جاننا مارکه تاييه تیه کهى درده هینا و پنی له سه ر میز داده نا و بنیشته شى ده جووى. هه موو رۆژیک له سهروبهندي سهعات دوودا دلکو تى دایده گرتم. وای لیکردم هه موو جاریک خواردنه وه کهى بۆ ئاماده بکه م.

رۆژیکیان به رله وهى هه لېستى و بړوا، له سه ر ده سته سپرک بۆى نووسی بووم: هه ی گیلارن! له سه ر میزه کهى دانا. منیش لینه گه پرام هېچ مه عمیلیک رۆندکه کانم ببینی.

بۆ شه وه کهى وه هام بۆ شلیز نووسی: 'کاتیک تو چیدی شایسته نیت، کاتیک ناوی تو چیدیکه له گۆکردن نایهت، کاتیکیش ناسنامه کهت ده بیته ته گه ره ی په یوه ندى له گه ل ئاده میزادى دیکه، ئه وکات تېده گه ی تو کۆچبه رى. ئاخه هېچ شوینتیکى ئه م هه ساره یه

^{۱۸۶} Macchiato : قاوه یه کى نیسپریتسویه له گه ل هالاوی شیر.

ئامادە نىيە من و تۆ لە باۋەش بگرئ، بەلام تۆ بلىئى قوژبىئىكى ئارام بدوزىنەۋە؟ ئەرئى كەنگى ۋەك بەلىنت داۋە چەك دادەنىئى و گوندى ژنۋارى^{۱۸۷} ئارام دروست دەكەئى و جوانەش بانگ دەكەئى؟ شلىز من ماندوو بووم. من خەمى تۆمە و دەترسم. لە تەنبايى جوانە و ئەو دوورىيەئى تۆ دەترسم.

بۆ پوژئى پاشتر و بەر لە سەعات دوو، من گىلاژن-ەكەئى مەمىلەكەم راستكردهۋە^{۱۸۸} و كردم بە گىلەژن و بەرلەۋەئى دەستەسپرەكەئى بۆ لەسەر مىزەكە دابنىمەۋە، ئەم پستەيەم لە بنى نووسى: تۆ ژنىكى زىرەكى ناكرىئى ھەل لە رىنووسى ئەو تاكە زمانەدا بەكەئى كە قەسەئى پىدەكەئى. كاتىكىش بە ديار كەوت لىمپرسى: "چۆن يارمەتت بەدەم؟" كاتىك دەستەسپرەكەئى بىنى بە دەنگىكى بەرز ئاھىكى ھەلكىشا و پوئىشت، ئەو رۆئىشتەئى و پوئىشتن، ھەرگىز نەگەرايەۋە.

لە پوژئىكى وشكى ئەيلوولى تۆرنتۆدا، سەرى چەند ئەپارتمانىكى بەردەستم بۆ كرى دا و بە چەندىن سەعات لەم بەرى شەقام بۆ ئەۋبەر دەچووم، بە دواى ژمارەئى خانوۋەكەدا دەگەرام. لە كۆتايىدا ژوورىكى ژىرزەمىنىم دۆزىيەۋە، دەمتوانى بە رىژەئى ۶۵ لە سەدى ئەو پارەيەئى لە قاۋەخانەكەم ۋەردەگرت، بە كرىئى بگرم. ناندىن و ھەمامەكەئى لەگەل دوو كوپر و كچىك ھاۋبەش بوو، بەلام ھەر باش بوو. ئاخىر مەۋدايەكم بۆ خۆم دەۋىست.

^{۱۸۷} Jinwar : ژنوار: گوندىكە بۆ ژن و مىدال لەژىر دەسلەتتى خۆسەرى پوۋاڤا لە ۲۰۱۶دا دروستكراۋە.

^{۱۸۸} ژنەكە نووسىببوى moran، بەلام راستىيەكەئى moron، كە لەيلا بۆئى راستكردوۋەتەۋە.

كاتى كارۆ گهرايهوه مالى من پرچم وشك دهكردهوه. ئهوه به دهستيكي زهرفيك و به دهستهكهى ديكه قهيتانى پيلاوهكهى كردهوه. "رۆژى له دايكبوونت پيروژ!"

"ئو، به راست. من ئهوهنده پيرووم رۆژى له دايكبوونهكهى خۆشم بيرچووتهوه!"

ئهو دياريههكى بچكولانهى بۆ راگرتم و روومه تيشى هينايه پيش، چاوهرى ماچنيكىشى دهكرد. منيش خهريكبوو بادهمهوه. كارۆ ههستى به دوودليهكهه كرد و چاوهر نامرادهكانيشى واى لىكردم شهرم بكهه شلپهى ماچنيك له سهه روومهتى بهينم. ئهوه بوو دياريههكهه ليوهرگرت و زهرفى پاكهتهكههيم ههلهچرى. له بن چاوهر مهراقاويهكههيدا، ههولمدا واتاى ئهوه وشانه بدوزمهوه، كه له دوو پارچه كاغز نووسرابوون: TIFF, Visa Screening Room (Elgin). ئهوه كاتهش ناويكى ناشنام هاته بهرچاو خهريك بوو بشيويم: مههه ئاكسوى، فيلمسازى كورد. ئينجا به پيزانينيكى زورهوه به بيرم هاتهوه واتاى TIFF چى بوو: فيستيفالى فيلمى نيودهولهتتى تورتو^{١٨٩}.

به جۆشهوه له هاوارم دا و ئاميزم له كارۆ وهريتا. "ئاي چههه له جى خويهتى!"

"زوريش پندهچى دهههينهرهكههش لهوى ئاماده بى."

منيش بليتهكهه به سينگمهوه نا. "سوپاس، سوپاس بۆ تو! ئاي لهوه دياريهه جوانه."

"لهيلا كيان، شاياني نيه." ئه ويش دهستي خسته سهرشانم و چاوي بهردايه خواره وه و له ده ممي رواني.

منيش شل بووم. خهريك بوو لووتمان بگاته يهك، هه ناسه كه ي روومه تم ددها، له هيكه وهش ليوم له سهر ليوي دانا: گهرم و نه رم و دلوزان. ههستيكي وابوو، وهك ئه وه ي په پوله له سهر پووم هه لبنيشي. بهسته له كي ناوه وه م توايه وه.

كاتيكيش ماچوموچه كه ته واو بوو، هيچ كاميكمان نه يده زاني چي له گه لدا بكا. من خوم به كومپيوته ره كه وه سهرقال كرد. ئه ويش سهر ي به سهر كتينيكي كارتونيدا گرت.

بو به يانيه كه ي من خوم وه ها نواند هيشتا نوستووم، ئيدي ئه و خوي گوري و ده رچوو. به خشكهي و به وردى ژوره ژيرزه مينه كه م پشكني و ديسان زياني خوم خسته وه نيو دوو جانتا، يه كيكيان به رگه كه ي درابوو، ئاخىر كريكاراني فرؤكه خانه بي تيبانه لدا بوو.

له سهر كار، مه عميله كان تيبينيان له سهر روخساره ماندووه كه م هه بوو. منيش دهستم بو راوه شاندى. "نا، هه رگيز له مه باشتر نابي." پتويستم به وه هه بوو بيمه سهر ئه و بروايه، كه من زور تاسه مهندي ئه م به نده نوييه ي زيانم بووم و ئه و ناسوره بيتايان و خه تاباريه ي ناو دليشم بره ويته وه.

ريگه درام شهفتي كاره كه م له سه عات چواردا كوتايي بيتي، ئه وه بوو له نيو ترامدا ئه و نامه يه م نووسي، بيتتر له ميتشكي خومدا ره شنووسم كرد بوو:

له وه دا خوم گرت جاريكى ديكه به سهر تييينينامه كه دا بجمه وه،
ئيدى له بن باليفه كه م دانا. بهر له پيوه داني دهركه، ئاورپكم له
ژووره كه دايه وه، ئاورپم له پيخه فهكه، كه بؤ چهند مانگيگ له سهرى
بووم، ههروه ها له بارسته ي كتيبه كاني كاروش دايه وه.

له و كاته ي تاكسى له تورنتو گران بوون، بويه ئاسانترين ريگه م
هه لېژارد كه هاتوچوى گشتى بوو. كاتى دهركه كه م داخست،
ته له فونه كه م له ريبه وه.

"ئه رى له سهر كار ته واو بووى؟" ئه وه كارو بوو، له دهنگيرا
دهتگوت له بنى بيره وه ته له فون دهكا. "ئهمرؤ بؤ نانى ئىواره
بچينه ده رى؟"

دهسكى جانتاكانم له نيو دهستما قورس بوون. دهستم ليه ردان.
ئهو پرسى: "دهكرى له ويستگه ي يونيه ن به كدى بگرينه وه؟ من
ئىستا له نووسينگه كه ده رده چم. به لاي كه مى بؤ پينج و نيو دهگه مه
ئه وى."

بەندى سى و ھەشت

كاتى بە كراسىكى كەسكى ھاوينەو ە گەيشتمە ويستگەكە، كارۇ
لەسەر تەختەبەندىك دانىشتبوو، دەستەكانى لە يەك ئالاندبوون،
شەپقە بىيسبۆلەكەى بۇ پىنشەو ە ھىنابو ەو ە.

بەر لەو ەى بگەمە ئەو، بە قەلەمى لىوان، رەنگى قاو ەى ئامال بۇر
چىنىكى دىكەم لە لىوم دا. دەى بۇ كوى بچىن؟

ئەو ىش برۇكانى بلندكردن و ھەر ەك قوتابىيەك ددانى
گپر كرنەو ە. سىنتەر ئايەند^{۱۹۰}، لەو ى چىشتخانەيەكى نايابى لىيە.

منىش رەتم نەكر دەو ە. ئاخىر خۇ يەكەمىن رۇژى خۇش و
سەيرمان لەو ى بەرپىكر دبوو، بەلكو دوا رۇژىشمان ھەر لەو ى
بەسەر بەرىن. لەسەر كەلەكەكە لە تەنىشت ئەو دانىشتم، بە
روونىش بىنىم پەشۇكاو بوو. خەلكىش لە دەوروبەرى ئىمە لە
گەرمەى دەمەتەقى و پىكەنىنى خۇياندا بوون.

ھىزە ھەرە كارىگەرەكەى دايباب ئەو ەيە كە بۇ تىكدانى تۇ
بەكارىدىتىن. خراپتر لەو ەى دوژمنىكى سەرسەخت بتوانى بىكا. ئەم
تېيىنىيە لەناكاو ەى كارۇ دەرىبىرى، رايچلەكاندم، رايەلەى ھزر و
سەرەداوى ئەو شتانەى بە يەكەو ەش گرېمدابوون، ترازاندى.

پاستە، ئەوان ژيانىان بە تۇ بەخشىو ە، كەچى لە ساتىكىشدا
وېرانى دەكەن.

لهسەر تهختهی كه له كه كه، دهستی گرتم. منیش به
سه رسورمانه وه رووم تیکرد. ئەو دهستهکەى دیکەشى گرتم. ئیدی
ئێستا روومان له یەک کرد. نیگاگەى ئەو پەر و چەر بوو. "ئەرى ئەوه
دوایین ژەمه به یه که وه دهیخوین؟"

"ئەوه تو باسى چى دهکەى؟" منیش نه مدهزانی بوچی درۆم کرد.

"خۆ هەر هیچ نه بى دهکرى به برادره بمینینه وه؟"

من لێوه کانم لهسەر یەک گیرساندنه وه. ئەرى ئەو چۆنى زانی؟
"خۆت گیل مه که. من دهچمه سه ر بانى كه له كه كه." کاتیکیش
مه کینهى كه له كه كه به نيو تونيله که دا به ره وه ده ریاچه که ده رۆیشت،
به هۆیه وه به شیوه یه کى نارحه تانه ئاوه که هاته سه ر رووی
که له که که و هه ندیکیشى به لمووزى پەرژاند، به لام خۆ نه مده توانی
له دست چاوه خه مباره کانی رابکه م. وینه که له خه یالما گرى
گرتبوو، نازارى ویزدانیش به سوژنان هه ناوی کردبوومه هیلکه،
به لام خۆ من به و ریگه یه دا رۆیستم که ئەو نیشانی دا بووم.

که له که به هه لبه ز و دابه زه وه گه یشته له نگه ره که ی سه ر که نار،
ئیمه ش له گه ل حه شاماته که ریگه ی خۆمان بو دابه زین برى. بالنده ش
له گۆمى بچکۆله دا مه له یان ده کرد، که ده هاتنه ده ر سه ر و په ر و
بالى خۆیان ده هه ژانده وه و دیسان خۆیان له قوراوه که
وه رده ایه وه.

له چیشته خانه ده ریاییه که ی ئەو بهر، خانه خوینییه که میزه که ی ئیمه ی
نیشانداین، که وه ک میزه کانی دیکه ی دارگوویزی توخره نگ که چه ند
مۆمیکى له سه ر بوو، که شخه نه بوو. ژنیک به خۆی و کراسینکی
کورته وه هات و داواى له کارۆ وه رگرت ئاخۆ چیمان ده وى: دوو

پٽي بلاڪ لٽيبلِي جڙني واڪر به سههڙلهوه. منيش ٿاو
 بهسههڙلهوه. ماسي و پهتاهمان داواڪرد، زوريشي پڇوو تا بومان
 هات. ڪارڻ پٽي ديكهشي داواڪرد. ڪاتيڪيش ڙنه پيشخزمتهتهکه
 هاتهوه، پرداخهڪاني هندی به توندي له سهر ميزهکه دانان، بن
 ٿوهي داواي لٽيوردين بکا يان ٿوهي لٽي پڙا خاوين بکاتهوه. من
 له قاوهخانهکه ههول و ماندووبوونِيڪي زورم به خهرجداوه تا بن
 خوش خزمهتگوزاري پيشکهشي موشتهريهکان بکه، بويه که
 ٿوهم بيني هندی سهنگرامهوه، بهلام گوتم بهلکو ٿه پيشخزمتهته
 نوي بن يان سهرڪاريڪي توند و زبري ههبن.

"دهمهوي خواردنهوه تايهتهکهي تو تاقيبکهمهوه."

"باشتره له خواردنهوهيهڪي سووڪترهوه دهست پڻيکهي، تاميڪي
 ميوهيشي بن ديسان باشتر."

منيش ٿاماهم به خواردنهوهکهي ٿهو ڪرد و گوتم: "له وههموو
 خهکه، تو وام پڻم دهلٽي؟"

"ٿاخر من ٿهزمونم زياتره لهتو."

"ٿي، بهلام چ سووديڪي ههيه ٿهگهر خاوت نهکاتهوه؟"

"هه وههجهي به برؤکانيدا، هينا ٿينجا گوتي: "تو راست دهکهي."

ٿاسمان ورده ورده بهرهو رهنگي ٿهرخهواني ههلهدهگهرا.

"سهيرکه ٿهو ڙنه چهند بهريزهوه رهفتار لهگهل مهعميلهڪاني
 ديكه دهکا. به دم ٿه قسهيهوه ٿاماهم بو پيشخزمتهتهکه ڪرد،
 ٿيستا زور به کهيفهوه لهگهل جووتهيهڪي سهر ميڙيڪي نزیک له

ئىمە دەدوا. پرچى ئەوان كەژەتر و پىستىشيان لە ھى من و كارو ئالتىر بوو. ئىمە ھەرگىز نابىنە خەلكى ئىرە.

"وا مەلى. ئەو ژنە نەوھەك ئىمە يەككىك نىيە سەر بە ئەوانەى ئىرە بى، كەنەدى نەژادپەرست نىن. سەيركە." ئەو بوو كارو ئاماژەيەكى بۇ ژنە كرد و بە شىنۆھەزارىكى زۆر توندى پۆژھەلاتى ناوينەوھ داواى بۆم^{۱۹۱} ى لىكرد.

پىشخزمەتەكە پەنگى بىزپكا.

كارو گوتى: "كارپ بۆم^{۱۹۲}". بەر لەوھى ژنە پابكا و زەنگ بۆ پۆلىس لىندا، كارو ئەوھەشى بۆ قسەكەى پىشتر زياد كرد: ئايرش كاسر بۆمب^{۱۹۳}. دەلىتى ھەرگىز گويت لى نەبووھ؟ زۆر باشە. دەنگى راي(۲)ى بە شىنۆھەكى شانۆبىيانە گۆكرد.

بەر لەوھى ژنە پىشخزمەتەكە لىمان دووربەكەويتەوھ دامانە قاقاى پىكەنىن. كارو بۆ خۆى چوو تا خواردەنەوھەك بە دەستى خۆى بىنى، نەوھەك پىشخزمەتەكە تفى تىبكا. ئەو فىرى كردم پىككىك كرىمى بايلش تىكەل بە بىرەى گىنىس بەكم و دەردەست ھەلیدەم. تامىشى وھەك تالترین شوکولاتەى بە شىرە. ئەو بوو بۆ ماوھەك خۆم داىە دەست ئەو موزىكەى لىدەدرا.

كاتىكى بىدەنگىيە ھەراسانەكە درىژەى كىشا، پرسىم: "كەواتە ئەدى باوكت... مەبەستم ئەو چۆنە؟" داىكى كارو ھەرگىز ناوى

Bomb^{۱۹۱}

Car Bomb^{۱۹۲} بە ماناى بۆمبى ترومبىل دىت.

Irish Car Bomb^{۱۹۳} كۆكتىلىكى خواردەنەوھى ئىرلەندىيە.

نه دههینا، ئەمەش خەسلەتیک بوو کارۆ بە میرات لێی
وەرگرتبوووه.

ئەو دەلی خەریکی سەروسەودای بزێسه. لە شوینیک لە دەوک
یان لە دوبەیی، ئەو دەمیکه... زەنگی بۆ لێنه داوم.. تەنانەت نازانم
چەندیش دەبێ... شەش مانگ زیاتره. ئەو هیشتا هیچی دەربارە ی
ژنە کوردهکەم نهیستوو.. بە دەم ئەم قسەیهوه کارۆ
راسته و راست سەیری ناو چاوی کردم. 'بەلکو چیدی لەبارە ی ئەو
پرسیارم لێنه کە ی؟' من هیچ شتیک نازانم، سێ سالا نه مینیوه. سێ
سال زیاتریشه.

منیش سەیریکی گۆشه سەرقاله کە ی چیشخانە کەم کرد.
دەستە یە ک لە ژنان لە تەمەنی سێ سالا یاندا پیکه کانیا ن لە یە ک دەدا
و پێده کە نین. پیاوه قات لە بەرە کانی ش ئاماژە یان بۆ هاوکاره کانیا ن
کرد و لە سەر ناخواردن کاروباری خۆیا ن راده پەراند.
جووتە یە کیش لە سەر میزی تەنیشتمانە وه هەلسان، بە هەندی لە و
نوکتانە ی خۆیا ن پیکه نین، وایان کرد ئیرەیی بە بەختە وهری و
دلخۆشیا ن بیه م.

من پێویستیم بە وشە گە لیک هە بوو تا ئە و کە لێنه خاوه ی
کە و تێبووه بە ینمان پریکە مه وه و ئە وهش بزانی ئاخۆ گە وره بوون لە
دووری باوکیکی دە ولە مه ند چۆ نه، بە لام خۆ ئە وکات کارۆش هە والی
باوکم دە پرسسی، ئە مه ش بابە تیکی ئازار بە خش بوو. لە کۆتاییدا
دە فری خواردنە کان لە گە ل بوتلیک شە رابی شیرازیمان بۆ هات.

دياربوو كارو چيڙي لهو بيدهنگيه دهيني، كه چي منيشي دهتوقاند. "ئەري تو دلياي لهوهي ئەو هه موو درويه شته راسته كه بوو كه كرا؟" ئيدي من له حاله تيكي خرزوشان و دلپرييدا بووم.

"ئەري پيتوايه مانه وه له ئيران باشتري شت بووي؟ پيتوايه لهوي شتگه ليك هه بن بتوانين به باشتري شت ناويان بهين؟"
"كه واته تو ناته وي راستي به دايبابت بلني؟ يان لاني كه به دايكه؟"

"له يلا، هيج كه سيك راستي ناوي. هه مووان ئەوه يان دهوي كه پينان خوشه بيبيستن و ئاسووده يان دهكا."

فريكان له شه رابه كه دا، به بيدهنگي له گز هزره پەرشوبلاوه كانمان راچووبووين. قورسايي ئەو وشانهي نه گوتران ده يهارييم. پشتم به كورسييه كه مه وه دايه وه، په نجه كانم له پشت سره له يهك گريدان. "دهي له باره ي چياوه بوم بدوي، هه موو شتيك كه دواساتي به يه كه وه بوونتان گوتبيني." خو ئەگەر ئەمه دوا زه مه خواردني به يه كه وه مان بي، ئەوا ده مويست ته واوي به سه رهاته كه بزائم.

ئەويش ئاهيكي هه لكيشا، ددانه كانني خوي لستنه وه، ديسان ئاهيكي ديكي هه لكيشا. "من... من پيمگوت واز له تومار كردني ديمه نه كان بينه، ئاخو مه ترسي دار بوو، به لام ئەو وازي نه هينا."

منيش يه كسه ر هه لسام. "بوهسته، ئەوه تو چي ده ليني؟" له گه له هه لسانه كه مدا په رداخي شه رابه كه ي خوم رشت، لي گويم پينه دا، ئەوه بوو شه رابي سوور به سه ر دهسته سه ركه و قاپه كه م وهك ئەوه ي په له ي خوين بي رزا.

کارۆش به سهرسامییهوه تهماشای کردم. "ئیمه سهربازمان بینین به تیلاره دواى خه لکه که که وتبوون. چپاش گوتی دهبی ئیمه فیلمه که یان بگرین و بو میدیای نئوده وه لتهی بنیرین، وهک ئه وهی ئه وان مشووری بخۆن. ئای له و نه فرته، به لام ئه و هر سووربوو له سهر کاره که ی و پنی وابوو جیهان دهه ژینی."

"من تیناگه م." خوارده وه که هزره کانی لی تینکدام و به سهختی دهمتوانی له وشه کانی کارۆ بگه م. "چیا بوو فیلمه که ی گرت؟ که واته بو به ته له فونه که ی تو گرتی؟"

ئه و راستییه که ی وه ها پروونکرده وه: "هی من کامیتراکه ی باشتتر بوو. چیا بو فیلمگرتنه که لی وه رگرتم."

منیش سهرم بادا. "نه خیر."

"چی نه خیر؟ خو ئه مه جاری یه که می نه بوو بیکا. هه موو ئه و وینانه ی که ئه و گرتبوونی له و کاته ی به یه که وه دهرده چووین به کامیترای ته له فونه که ی من گیراون. خو تو نالی له بیرت نه ماوه."

به لی بیرم هاته وه. هه له به ته بیرم هاته وه. راست و ره وان ئه و ساته م بیرهاته وه، له چه ندین گرتهدا و له به رچاوی مندا چیا داوا ی له کارۆ کرد ته له فونه که ی ئه و به کار به یینی.

له سهر کورسییه که ی خو م هه لسام و هه نکاوێک بو دوا وه کشامه وه. "هه رگیز ئه وهت پی نه گوتووم." هه ستمکرد ده نگم ده له رییه وه.

"تو ئه وهت نه زانیوه؟ خواش به خوایه تی خو ی نه یده توانی ریگه به براکه ت بگری، کاتی شتیک له که لله ی دابا."

ويستم له سەر مېزه که هه لسم و برۆم، به لام سهرم سوورا،
گيژيه کهم وای ليکردم دابنیشمه وه. به دهستم په ستانم خسته
ههردوو لاجانگه به مووچرکه کهم.

ئەویش سەری هینایه پیشه وه و گوئی: "ئەری تۆ باشی؟"
نا باش نه بووم، قایشی کراسه کهم راستکرده وه. "باشه بۆ چی
پیت نه گوتم؟"

"پینو ابوو پینویتی نه ده کرد. خۆ نالئی تۆ له و کاته وه هه
واتزانیه هه موی بیروکهی من بووه." قامکه کانی بۆ سهر سینیگی
بردن و سیماشی تیکه له یهک له سه رسامی و بهرگری له خوکردن
بوو.

"تۆ ئه و رۆژه ئه و که سه بووی چیات له گه ل خۆتدا برده دهره وه،
ده ستزانی چوونه دهر چهند دژواره. تۆ هه ندی فیدیوی خۆت
نیشانداين؟" دلۆپه که فیک له گوشه ی لیوم په یدا بوو، نه شمسرپه وه.
"به دلنیا یه وه تۆ ده زانی من ئه و جۆره فلیمانه م به خۆ نه ده گرت.
ئه وه خۆکوژی بوو. ئاخه به نه فره ت بئ، سه ربازی زۆرمان له
ده ورو بهر بوون. باش بوو ده ستبه جئ ته قه یان لینه کردین!" هه رگیز
جینوی وهام له ده می ئه و نه بیستبوو.

ترپه ی دل م نه یده ویست خاوبینته وه. "خۆ ئه گه ر شته کانم پین
نه لئی نابئ گریمان ه ی ئه وه بکه ی هه موو شتیک بزائم. خۆ من
فالگره وه نیم."

قامکه کانی له لیواری په رداخه شه رابه که ی به رده می خشانده،
سیره یه کی لیوه هات. روانیشی بزركابوو. "تۆ پالم پینوه ده نئی تا

راستییه که به ئەوانی دیکەش بلێم، تا هەموویان ڕووبەڕووی راستییهکان بکەمەوه، کە وەک دۆزەخ ئازارم دەدا. سەیری خۆت بکە. ئایا ئەگەر راستییهکەت پێ بلێم، دەرهقەتی دێی؟

منیش باسکەکانم لەسەر یەک دانان و گوتم: 'بەلێ دەرهقەتی دێم.'

'کەواتە زۆر باشه... من سەد ڕۆژی ڕەبەقم لە چاوه زیندانیکی تەنیایدا بەسەربرد. کەسێش نەیدەزانی. دایبایم پێیان نەزانی، ئیستاش نایزان. ئاخەر کە ئیستا ئەو راستییانەیان پێ بلێم، ئەوا لە ئازار زیاتر چ سوودێکی دەبێ بۆیان.' کارۆ وای قسەدەکرد وەک ئەوهی من هەر لەوێ نەبم.

لە کاتی قسەکردنەکاندا وەستا؛ 'فرمانمان پێکرابوو تەقەیان لێبکەین، بەلام من چۆن دەتوانم من...؟

بە چاوی مۆلهقەوه لێم ڕوانی، هەولمدا تێبگەم. ئەو کاتە ی تۆ و چیا گیران؟'

بریسکەیهکی پێ لە چاویدا هەبوو. 'نەخێر. من ئەوکات هەر زوو بەڕەللاکرام و کەمیک دواتر بە زۆر کردمیانه سەرباز. بەلام لە سەربازی سەگبایک خەبەری لێدام. گوتبووی ئەگەر کارۆ بۆی هەلکەوی لەبری تەقەکردن لە خۆپێشاندهران، لێ دەگەرێ بۆی دەرچن. من ئەرخیان بووم هیچ کەسێک گومانم لێناکات. خۆم بە ئەکتەریکی باش دەزانی.' ڕوومەتی چەپە ی نیوه بزەیهکی کرد، پرچە ڕەشەکەشی چاوهکانی داپۆشیبوو.

وشە لە مێشکی مندا هەر وەک دووکەل لە دەرهوییهوه. لە ژێر فشاری راستییه نوینییهکە، بە بێدەنگی زری و چەکە نەبیراوهکەم دانا.

من پارہی خوار دنہ کہم دا. ئویش مشتومپی لہسہر نہ کرد. بہرہو ترمینالی کہلہ کہ کہ پویشتین لہسہر تہختہ کہسکہکان بہ بن قسہ کردن دانیشتین. کہمیک دہلہرزیم، ہہرچہندہ شہوہک ش کہرم بو.

ئای لہوہ، خو من ہہموو وہختہ کہ ہلہ بووم. ئوہ چیا بوو کاروی تووشی گتچہل کردبوو، نہوہک بہ پینچہوانہوہ.

منیش بہ زمانگیرانہوہ گوتم: "ہہر لہبہر ئوہبوو ئو ہہموو کاتہی چیا لہ زیندان بوو، پہیوہندیت پیوہنہ کردم؟"

"بؤ پیت وایہ چیدیکہ بوو؟ لہیلا، ہہر بہ راستی چون بیرم لیدہکہیتہوہ؟" کارو رووی تیکردم. ئوم وہا ہاتہ پینچاؤ وہک ئوہی ئو شہوہ دہ سال گہورہتر بووہ. "ئای چہند شتی زور ہہبوو تا پیت بلیم..."

"ئہدی بؤ چی وات نہ کرد؟"

"ئاخر ہہرگیز ریکنہکہوت. تو ہہمیشہ ہہر توورہ بووی، ہہمیشہ لہ ژیر جؤرہا فشاردا بووی. بیرمکردوہ ہاوبہشیکردنی کویرہوہریبہ کہم بن سوود دہبوو یا تہنیا ہہر باری سہرشانی قورستر دہکرد." ئو ئاوری دایہوہ و بؤ دووری پروانی. "نہمدہزانی کہ نایزانی براکہی تو ئایدیالیستیکی نہترس بوو، نہوہک من."

منیش ہہراسانانہ سہرم بہردایہوہ. "ئیسٹا وشہ زہلالہکانی تو دہبیستم، بہلام شتہکان لہ سہری مندا.... ہہموو شتیک بہ جؤریک بوو کہ تو ئوت بہ گرتن داوہ، خوشت رزگار کردوہ؛ ئینجا ئو کاتہی زور پیویستم پیتبوو، دہستبہردارم بووی. بہئہرک نہبی، دہکری لہ گوشہنیگای منیشہوہ لہ شتہکان پروانی؟ دواى ئوہی

كوشتارى دهولت بگرئ. دايك و باوكى كارو هيچيان له باره ي زيناډنيبوونيه وه نه زانويه، كه واته به به راورد له گه ل نه و هه موو رووداوه ي په رده يان به سهردادرابوو، ساخته كړدنى 'هاوسه ريتيمان' درؤيه كى هينده گوره نه بوو.

كاتيك كه له كه كه به ره و له نگرگاي خؤى لار ده بووه وه، تريفه ي مانگه شه و وينه كاني به ره و ئاسووده ييه كى روونتر ده برد. ديمه نه كه له ناخى مندا هه ستي نؤستالگيايه كى قوولى دلؤفانى بزواند وه ك ئه وه ي له وه ته ي هه يه ناسيبيتم.

كه له كه كه گه يشته تهرميناله كه ي خؤى له سهره تاي شه قامى بينى سترىيت. به پئ له ده روازه ئاسنينه كه هاتينه خوار، دست له ناو ده ست و شان به شان، پيشتر هه رگيز وه هاما نه كړدبوو.

ديواره كاني ويستگه كه كاتيك ميترو نيوه به تاله كه به خيراى به نيؤ ژيرزه مين و بوبره^{۱۹۰} تاريخه كاندا تيده پهرى، ويك ده هاتنه وه و له يه ك ده بوونه وه. كارؤش سهرى له سهر شانى من دانابوو، مينش سهرم له سهر سهرى ئه و، هه موو ئه و نه خشانه هه لوه شاننه وه كه پيشتر به په رؤشه وه له هزرى خؤمدا كيشابوون، خه ونى خاتونيكى به هيزى ئازاد و سهر به خؤ.

كاتيكيش گه يشتینه ويستگه ي قيتار، گوتم چه ز ده كه م ئه و مه ودايه تا مالى به پئ برؤم. هيتشاش به شينك له من له مانه وه ي ته نيابى له تاريخيدا زراوى ده چوو، به لام يؤنگستريت بايى خؤى خه لكى لئ هه بوو، بايى ئه وه ننده به ئاسايش بوو تا ميشكم بيته وه سهرخؤى.

^{۱۹۰} بوبر: تونيل.

ئەوئىش گوتى: "لە مالى دەتتېنېمەو. ئەگەر وىستت بۇ شوئىنئىك
 ھەلتېگرم، زەنگم بۇ لىدە." منىش باوھشېكم پىندا كرد و ئەوئىش بۇ
 يەكەم جار لىئوھكانى لە سەر ملە پرووتەكەم دانا.

لە سوپەرماركتىئىكى ئىترانى كارتىئىكى تەلەفۇنى ئىئودەولەتېم كرى،
 كۆدەكەم خستە نىئو تەلەفۇنەكەم و زەنگم بۇ ژمارەى تەلەفۇنى
 جوانە لىدا. پىئوئىستم بەوھ بوو ھەوالەكەى پى رابگەيەنم، پىنى بلىنم
 كارو چىاي تووش نەكردووھ ھەروھە بە مەبەستىش منى پشتگوى
 نەخستبوو. من لەوھدا گەمژە بووم، ئاى چەند نابىنا بووم.

زەنگى تەلەفۇنەكەى لىئىدا و ھەر لىئىدا، بەلام كەس تەلەفۇنەكەى
 ھەلنەگرت.

جارتىئىكى دىكە ژمارەكەم لىدایەوھ، يەك دوو جار كۆدەكەم بە
 ھەلە لىدا، پاشان زەنگ لىدەنەوھ دىسان ھەر زەنگ لىدەنەوھ. من
 نامراد بووم لەوھى لە جوانە بېرسم ئاخو شتىئىكى رەوايە رېگە بە
 خۆم بدەم ئەم جارەيان بە تەواوى كارۆم خووش بوئ، رېگە بدەم
 ئەو ھەستەى سالانى رابردوو سەرئاو بگەوئ و بىئتە راستى.
 ژنىئىكى توورپە لە كۆتايىدا وەلامى زەنگەكەى دايەوھ، لى جوانە نەبوو،
 گوتى جوانە لىزە بارىكردووھ و كەسىش نازانى بۇ كوئى چووھ.
 ھەروھە ئەوھشى وەبىر ھىنامەوھ، كە ئىستا لە ئىتران بەيانىيەكى
 زۆر زووھوھ و ئىدى تەلەفۇنەكەى داخستەوھ.

نەمدەزانى لەو حالەتەدا چى بگەم. ئاخىر پىئوئىستم بەوھ ھەبوو
 دەستبەجى قسە لەگەل يەكئىك بگەم، كەواتە ناردىنى ئىمىلئىئىش بۇ
 شلىز بەس نەبوو. دەبوو بە دەنگىئىكى بەرز قسەبگەم، قسە لەگەل
 يەكئىك بگەم تا بېروا بە دوخە نوئىكەم بىنم و ھەرسى بگەم.

ئەو بوو زەنگم بۇ دايىابم لىندا. دوا جار كە پەيوەندىيم كىردىبوو بابە تەلەفۇنەكەى ھەلگرت، لى ھەر گوئى لە دەنگم بوو يەكسەر دايخستەوہ. ئەم جارەيان دايكە وەلامى دامەوہ، باسى دارەنار بە گولئارى چىرۇپرەوہى بۇ كىردم. ئىدى دايكە ھەر باسى خۇى كىرد، ئەوہى فەرامۇشكىرد لىم بېرسى ئاخۇ چۇن لەگەل ولاتىكى بيانى ھەلدەكەم و يان چوومەتە زانكۇ يان نا. ئەرى بابە لەگەل ھەوارى تازەى چۇنە؟

پىم وا نىيە جارىكى ديكە ئەو كەيفى ساز بىيتەوہ، بەلام ھىور و ئارامە. لى چەندىن سالە بەم شىوہ كەيفخۇشىيە نەمبىنيوہ. لىرە دۇست و برادەرى ھەن، برادەرى سەردەمى مندالى.

لىم پرسى تۇ بلىنى جوانە لە كوى بى. ئەوئىش گوتى باوكت لەو بىروايە دايە جوانە خۇى گەياندىيە شلىزى كچى لە رۇژئاقا. من تەلەفۇنەكەم بە سىنگمەوہ نابوو، خواحافىزىمان لە يەك كىرد. ئىدى بىتھوودە بە سەر شەقامى يۇنگ سترىندا رۇيشتىم، لە نىو خەلكىدا بە دوای سىمايەكى ئاشنادا دەگەرام.

گەنجىك لە لاي يانەيەكى شەوانە باوہشى بە كىژىكدا كىردىبوو، بە تاسەوہ رايدەمووسى. پەنجەكانى كچەش پىرچى كورەى پاكىشا و دەمىشى بۇ ماچەكەى كىردەوہ. ئىدى منىش دەستم بۇ تاكسىيەك پاكىرت.

بهندی سی و نو

کارو له بن په تو شینه که ی پڅه فی، خوی لوولدا بوو، کراسه سپیبه که شی توند به ماسولکه کانی سینگیه وه نووسا بوو، کاتیکیش منی بینی چاویکی له جاننا داگیراوه کان و پاشان راسته وراست نیگای له بنمیچه که کرده وه.

منیش له تهنیشت پڅه فه که وه ستام. "کارو تو که سیکي به هموو جوړیک زور له من باشتري. من نه وهنده له نیو ناسوردا نغزو بوو بووم، نه مده توانی هیچ شتیک یان هیچ که سیکي دیکه بیینم. داوای لیبور دن ده که م."

نه و چاوی بریه چاوم و باوه شیشی کرده وه. منیش دانه ویمه وه و ده ستیکم له سینگی دا.

ویستم به دهمی کراوه وه گازی لیبگرم و بز خومی بیه م. نه و تاسه له پرهم هه پره شی نه وه یکرد جامی سه رم شه ق بکا.

"که واته دهمینیته وه؟"

سه رم بو له قانند.

چاوه کانی بو خهنده یه ک بریسکانه وه. "ئیدی به شیوه یه کی راسته قینه ده بیینه ژن و میرد؟"

"رؤژیکی دیکه. من وه هام پڅگوت. "رؤژی دیکه، کاتم پیویسته."

ئینجا به یه ک ته کان هه لسا یه وه، قیت وه ک نه وه ی له سه ر شه پؤل یاری بکا، هات و لای من له سه ر پڅه فه که دانیشته.

“هەرگیز وهام بیر له تۆنه کردووه ته وه، چاوه رینی ئه وهت لیبکه م منت خۆشبوئی تا...” به دهم ئەم قسه یه شانی هه لته کاند، ئینجا رسته که ی ته واو کرد: “تا چاکه ی یارمه تیبه که م بده یته وه، لئ به دلنیا ییه وه هیوام وابوو تۆ من وهک هه م بمناسی و خۆشت بویم.” ئینجا دهستی گرتم، به هیناشی گوشی، پیده چوو متمانهی په یدا کردبئ و به ره وانیش بدوئ. له یلا، هه میسه هه ر خۆشم ویستووئ. دیار بوو هه ر تۆ بئ مه یل بووی.

“ئهرئ چیه شیت بووی؟ باشه بۆ چی هیچ شتیکت دهر نه بری؟”
 ئه وهنده زۆر چه زم له دۆستایه تی تۆ و چیا بوو، ترسام مه بادا به داوای زۆرتر تیکی بده م و بیهیوینم. کاتیکیش ئاماده بووم خۆشه ویستییه که مت پینلیم، کینه رات به داوای کینه راتدا هات.
 “ئینستاش دایکت په سه ندنم ناکا.”

“ههروه ها هی تۆش من په سه ند ناکهن. خۆ ئیمه ده توانین له شوینیکی دیکه بژین. پئویست ناکا له م چاوه خانیه ی ژیرزه مینه دا بژین. من له فانکۆفه ر، له سه نت جۆن، له هه ر شوینیک چه زت لئی بئ به داوای کاردا ده گه ریم.”

“خۆ ئه گه ر...؟” ئه و ئاره زووه م به سه ردا زال بوو، که قه پالیک له ماسوولکه دووسه ره که ی قۆلی بگرم.

“ئهرئ هه ر به راستگویی و به کرده وه ده کری له لۆمه کردنم له سه ر چیا بوهستی...؟” ئینجا به دهستی یاری له گه ل قژم کرد. “ئاخر من هه موو رۆژی ئه مه له چاوتدا ده بینم. تۆ ده بی به لینی ئه وه م پیده ی، هه ر کاتیک له گه لم ناکۆک بووی، ئه م شته به چاوم دانه ده یه وه.”

ٺهوهي ڀاسٽي بي... قسهڪهي ڇوم ڇواردهوه. من هيشٽا هر
 غههگينم، بهلام لهوه تيگهيشٽم نابي لومهي تو بڪري. ڇو دايڪي
 ٺهويش ڙنيڪي تهنيا و ڇاپينوڪ و پهراويزخراو بوو، كهچي هرگيز
 نه ڇوي و نه كهساني ديهڪهي نه پهڙاند.

بهري دهستي گهيشٽه سهر ڀوومهٽم، منيش ليوم گهياندي و
 ماچيڪم لي ڪرد. ٺينجا ٺهوه كهزيهڪهي ڪردمهوه و دهستي تيوهردا و
 به پهنجه ڇتووهڪهي ڀيستي سهري دام. ٺيدي تهويلمان گهيشٽه
 يهڪ، ٺينجا كهڀوومان. دهڪري ماچت بکهه؟

ڪارو، بوهسته. من دهمهوي لهگهل تو بم، هر به ڀاسٽي وههام
 دهوي، بهلام ڙيانيشم بو ڇوم دهوي. ٺهوهش تاڪه دهرفهتي منه بو
 ٺهوهي دهستيپيڪهوه.

ٺهويش وهستا، ليوهڪانيشي هر به چند ٺينجڪ له هي من
 دور بوو.

من بو ڇويندي فيلمسازي، داواڪاريم پيشڪهي يهڪ دوو زانڪو
 ڪردوون. ناتوانم ڇويندڪهه ههلبوهشينمهوه. نامهوي چيدي
 بهديهٽاني خهونهڪانم دوابخهه.

ههلبهته، ههلبهته. ٺينجا پالي به پشتهسهرمهوه وهنا و له ڇوي
 نزڪ ڪردمهوه، منيش بو ماچيڪي دريڙ لاربوومهوه، تامي ليوهڪاني
 ٺهوم له نيو ددانهڪانم ڪرد، تامي ڙيان و شيريني. بو چاريڪ دڙي
 مهيلم نهوهستامهوه و دهستم برده بن ڪراسهڪهي و بهسهر
 سمٽيدا هينا. ٺهويش ليوي بهرهه هيلي چهناگه، ٺينجا بهرههوخوار تا
 ٺيسڪي چهلهمه هينا.

منيش به سرتهوه: هيواش. ٺاخر چهزم لييوو چيڙي ليوهبرگرم.

ئەویش بە زەر دەخەنە بەک لە چاویەو دەیاربوو گوتی: 'باشە'.
 بۆ ماوەیەکی درێژ بە کدیمان پاموسی. بە دەستیک کە مەری
 گرتم و دەستەکە ی دیکەش پوومەت و ملم. بە سووکی دەستم
 بە سەر قۆلیدا هینا و چاوەکانیشم داخستن تا تیشکۆی تام بخەمە
 سەر لێوێکانی، بۆنە خۆش و نەرمەکە ی دوا ی ریشتاشینە کە ییم
 هەلمژی. چاوەکانم کردنەوێ تا بیسەلمیتم ئەمەش خەیاڵ و
 دالغییەکی دیکە نییە. دیسان دامخستنەوێ تا چاوەکانی سەرنجم لە
 سەر لێوێکانی دوورنەخەنەوێ. بە پێچەوانە ی کاراکتەری فیلمەکان و
 بە پێچەوانە ی ئەو جووتە کوپ و کچانەش لە سەر شەقامەکان
 دەمبینین، لە کاتی ماچکردنە کە دا ئەو چاوی کردبوونەوێ، وەک
 ئەوێ بترسی هەر کاتی چاوی نووقاندن من رەشبیمنەوێ و نەمیتم.
 هەستم بە گەرمی جەستە ی کرد، گەرمایی هەناسە ی تا دەهات
 هینورتر دەبووێ. بەلێ ئەمە بوو. ئەو ساتە ی هەردوو کمان تینووی
 بەکدی بووین، بێ ئەوێ بە بەکدیش بزانی. ئیدی لە پڕ ماچەکانم
 وەستاند.

هەلستام و هەستم بە گێژی و چیژ کرد. ئاخر پیستە کەم شەقی
 دەبرد، تفرە کەم^{۱۱۶} لە خۆمدا دەرنی.

ئەوێ بوو جلهکانم فریدان. ئەویش بنکراسە کە ی داکەند و
 زنجیری دوولینگە کە ی ترازاند. بە تویی دەرپی کورتە کە مەوێ لە سەر
 رۆخی پێخەفە کە دانیشتم. دوا ی وچانیکی کاتی، کارۆ پالیخستم،
 ئینجا خۆی خزاندە سەرم. من لە کازیوێ ژیاندا بووم، لە دۆخیکی

^{۱۱۶} تفر: توێژ، کاژ. پیستی سەروو کە هەندی گیاندار دایدەمالان و نوێ دەبنەوێ. قەپیلک.

وا لهو مهودايداه به تاسهى كارزوه بووم، بن ئه وهى هيچ شتيك و هيچ كه ستيكيش لهو دهوره بن.

ئه وه بوو دهمه گهرمه كهى له سهر ليئوم گواسته وه بؤ سهر مه مكه كانم و ئينجا خوارتر بؤ سهر ناوكم. ده ستيشى به سهر رانم و له ويوه بؤ ناو گه لم گواسته وه. ئينجا مه مكدانه كهى لاپرد ژير مه مكي چه پمي ماچكردم. موچركيكي خوشى په ريبه بربره ي پشتم و گر له هه ناوم به ربوو. دهر پيئه كهى خزاندم و به شينه يي لايبرد و زمانيشي گه يانده نيوگه لم.

به دلؤفانيه كي بيئه ندازه وه چرپاندى: "خوشه ويسته كه م، ئه مه باشه؟"

له وي له سهر پيخه فه كه، له دهره وه دهنگى باران، مانگى دره شاوه ي تابان، ئه ويش خه ريكي من بوو، به خؤم نه بوو پرچى ئه وم گرت و رامكيشا و ليوى خؤم گه ستنه وه تا له هاوار نه دم. پاشان هه ندئى خؤم لاركرده وه تا ته كان بده مه وه، لئى ئه وه هاته وه سهرم، ليوى راموسيم، شانەكانى گرتم و چاوى له چاو كردم و هه وليدا ريگه ي له نيومدا بكاته وه. جه ستم توند و گرژ بوو.

"هه ر كاتيک بته وي ده كرى بوه ستم." به دم ئه م قسه يه وه ته ويلى ماچ كردمه وه ئينجا چاو، ليگه را روومه ت و ملم هه ست به گهرمى هه ناسه دانه وه ي بكا، به ماچه نهرم و خوشه كهى ده ماره كانى هئوركرده وه و سه رتاپاي جه ستم خاوبووه وه.

جاريكى ديكه چاوم كردنه وه. خه نده ي بؤ كردم، چاوه كانى پر له مشوورخواردنيكى بن پيشينه بوون. سهر سينگم پرى ورده خوناو بوو.

ههستمکرد ئه و له ناوم دايه و جیی ددانیشم به سهر باسکی به جیماوو.

ساته گرژیه که ی نازار، به خوشی چیژه له بن نه هاتوو که رهویه وه، ئه م ههستهش وه نه بی ههر به هوی ئه وه وه بووی که کارو له گه له جهسته که مدا کردی. ئاخو ژیان ئه وه بوو: ساتیکی کورتخایه نی شادی له نیوان ناسۆریک و ئه وه ی به دوایدا دی.

ئه و له کاتی گونجاوی خۆیدا کشایه وه و دهرپی و فانیله که ی کردنه وه بهر. منیش سهیری ئه و دلۆپه خوینانه ی سهر چه رچه فه که م کرد، که نه ریت وابوو هیما ی نامووسی بو که نوییه که بی. ئه ویش به ئاماژه پیکردنه وه: "ئه مه هۆیه کی دیکه ی ترسم بوو که دهستت لینه م."

"تۆ خوینت لینه هات، که واته وای داده نیم تۆ پاکیزه نه بوویت."
ئه و بزهییه کی کرد. "پیش سالیک له ناسینی تۆ له په یوه ندییه کدا بووم."

"ئه مه ش شتیکی گرنگی دیکه یه که له باره ی تۆوه نه مده زانی.
ئه ری ههرگیز به سهر بانکیکت داداوه، تهرمیکت فری داوه؟"

ئه و له سهر پشت راکشا و منی بۆ سهر سینگی خوی کیشکرد.
"نه خیر. چاره ی ده که م ئه و شته خۆشانه له گه له تۆدا بکه م."

به م شیویه به تیکنالاوی له چه رچه فه کان به راکشاوی مایه وه.
به سهری په نجه ی گه مه ی به پرچم ده کرد، گویم له سهر ده له به خورپه که ی دانا. ئه وسا گوتم: "له وانه یه ئیمه تاکه جووته بین، ئه و هه موو کاته وه ستابین تا زه ماوه نده که مان بکه ین."

ٲویش گوتی: ٲئری فیرہ کورڈیم دہکے؟ پیوستہ مندالہ کانمان
به زمانی دایکیان بنووسن و بخویننه وه.

برؤم بهرزکردنه وه و گوتم: ٲندال؟

به ئاسوودهیی، له باوهشی یه کدیدا پیکه نین.

هه لسام و به ریزه وه که دا خوُم گه یانده همامی. ئاوی گه ررم
کرده وه، چومه نیو بانپۆکه. کاتیکیش چاوه کانم نووقاندن، چیا به
خنده وه سه ری بۆ له قاندم.

ٲکارؤ!

ٲه لئ گیانه که مٲ کارؤ له دهرکه به دیارکه وت، قوئیشی نیشانه ی
ددانه کانمی به سه ره وه بوو.

دئلیا نه بووم له وهی ئاخۆ چی ده لئیم. ٲمن تازه له وه گه یشتم،
دوای ئه وه هه موو شتانه ی به سه رمه اتوون، سه ره نجام من ته نها
هه م. ده کرئ کۆتاییه که بریتی بیته له - هه م. بیگوئدانه ئه وه ی - هه م
- له رسته که دا چیی به دوادا دیت. راستیه که ی ده کرئ چیرۆکه که
هه ر به - هه م - کۆتایی پی بی.

سه ری بهرزکرده وه، برۆکانی له سه ر رووی نیشانه ی
پرسیاریکیان کیشا. ٲباشه؟

ٲمه به ستم ئه وه یه، پیویست ناکا بیر بکه مه وه که من کوردم یان
خوشکی چپام، راسته؟ هه ر ته نیا هه بم. ته نیا بلئیم ئه وه منم. خال و
سه ری دیز. ئه ری له مه به سته که م ده گه ی؟ ته نیا هه بوون.

برۆی بهرزبووه وه مۆره ییه که ی نه ما. ٲباشه ٲئیدی هاوړابوو. ٲتو
هه یت. من هه م. خال و سه ری دیز. بۆ قوتوی هه ویری ددانه که

دانه ویه وه خیرا که فی لیوه هینا. منیش پیکه نیم. یه کدیماں ماچ کرده وه. ئه وه دهستی ته پری گرتم، دهستی له سهر له نیوچاوان دام. ئاو و کهفه سابون له مستمان هاته خواره وه.

خۆم شوشت و له نیو بانیکه یه حه مامی هاتمه دهر. کارۆ له نیو دهر که وهستا بوو سهیری ده کرد. که فاو له سه رمه وه ده پڑا و به لاملدا هاته خواره وه، هاته سهر په پری مه مکى چه په م، ئینجا له ویشه وه بۆ سهر کاشییه که. ئه وه لاملی ماچ کردم و ئه وه دلۆپه ئاوانه ی سهر ناوکیشى لستمه وه. منیش پووی سهر وشکه ره وه که م له پووی کرده وی.

ته می سهر ئاوینه که م لادا. کیژه که له پشت ئه وه هیلانیه ی له سهر ته می ئاوینه که م کیشابوو، بریسکایه وه. له گه ل ئاوینه سپرینه وه دا به چرپه وه گوتم: "تو ئازادی! تو جوانیشی". کهش خه نده یه کی پر به ده می بۆ کرده مه وه.

له ژووری نوستنی کارۆ پال که وتبوو، په لوپۆی له سهر چه رچه فه به په له که و قولیکیشی به سیسه مه که دا شوپ بوو بووه وه. منیش له نیو جانتاکاندا گه پام. کاتی کراس و دهر پین جوان قه دکراوه کانم لیک کردنه وه، گه یستمه ئه وه کتیبانه ی له ژیره وه دامنا بوون.

فایله که. به لن فایله که م به سینگه وه نا. ئیدی ئاماده بووم.

ژیان گوغه ک^{۱۹۷} بوو. تو بلنی چ شتیک بی ئه وه توانسته بداته ئاده میزاد تا پاشه پۆ و زبل به سه رچاوه یه کی بایه خدار بگۆری و

^{۱۹۷} گوغه ک: ئه وه شوینه ی هه رچی پسیای و زبله لنی فریده دهن. بویه ش زبلدان به کارنه هینا، چونکه زبلدان زیاتر شتیک ده گریته وه، که زبلی تیدایه و سه ریشی

چيڙ له و خونچه گولانه بيټي، که له نيو زيلدا دهنه وه. يان له وانه شه
ژيان پهن بوو. نه زمونمان له سر يه که له که بو، ببووه
زهمينه يه کی له بار، ټينجا گرمایي ژيانيش و هندی توو که له
تاريکيدا پوينران، چه که رهيان کرد و پشکووتن.

کارو ده سخته لاره که چيای خوینده وه: له
خوبه پيو به ريه وه بو خوله ناو بردن: دژبه ريه که له ژيانی ژناني
کورددا.

ده توانی کومه ک بکي؟

نه و له پشته وه مني گرت، هه ناسه ی بهر پشته ملم که وت.
هه لبه ته.

پاشه پوژ به شادمانيه زوروزه وه نده که ی خويه وه هی ټيمه بوو.
ټيدي مانگی چوارده ی منداليم که وته خنده.

داپوشراوه، که چی نووسر وشه ی landfillای به کاره یتاوه، که نه و پارچه زهويه ی زبلی
لن پرووده کړی تا چاره ی ده کړی.

پاشبەند

پەلۈپۈ لاواز و ناسكەكانى ئالان لەبن پەتۈپەكى رەنگ شىنى
ئاسمانىدا داپۇشراپوون و سى سەرىنى درابوونە بەر پشت و مىلى.
دەستەسپرى قەدكراو، بوتلىك ويسكى، دەفرىكى پىر لە پارچە
سەھۆل، پاكەتىك لە حەب، ھەر يەككىكىيان پووبەرىكى لەسەر ئەو
مافورە گرتبوو، كە داكى چەند دەيەيەك بوو چىنبووى. ھاناش بە
دەم جووینی پارچە كىكىكەوہ لەسەر كورسىيەكى دارىنى رەنگ
كالبووەوہ، نەرمە جۆلانەى دەكرد و لەبەر قەلەویش، پانەكانى بە
ھەردوولای كورسىيەكەدا شۆرپووبووەوہ. لالەنگىيەكى گەنيویش
بۇنىكى ناخۆشى لىوہدەھات، كەسپش ھەر گوئی نەدەدایى.

ئالان و ھانا بە ديار كەنالىكى سەتەلايتى كوردىيەوہ دانىشتبوون،
كە لە سویدەوہ پەخشی خۆى دەكرد. تەلەفزیونەكە ئەوہى راگەياند؛
ھەرچەندە چىدى دەسەلاتى دەولەتى ئىسلامى داعش بەسەر ھەندى
ناوچەى ديارىكراو لە سوريا و عىراقدا نەماوہ، بەلام شانە
نووستووەكانيان لىرە و لەوئى درىژە ھىرشى خۆكوژيانە دەدەن.

خۆر بە سەر ئاسمانى شارى ھەلەبجەدا درەوشاوہ بوو. لەودىو
پەنجەرەكەيانەوہ، ھەندى لە گولە سوورە گەشەكان دەبرىسكانەوہ،
گەلای شىوہ لاكىشەيى نەمامىكى بىست پى بەرز خەرىكبوو بە
ھىورەيى دەبووہ ھەنار. خانووە يەك نھۆمىيەكەيان بەسەر
پاركىكەوہ دەپروانىيە گۆرەپانى گەمەى مندالە كەمئەندامەكان،
ئەوانەى دەيانتوانى بە كەم ئەندامىتى خۆيان يارى بە كەلوپەلە

ره‌نگینه‌کانیان بکن. ئەو مندالانەى له کاتى جينۆسايده‌که‌دا تووشى
کيمياوى بووبوون، ئىستاش بوونه‌ته داييابهى مندالانى وا، که به
که‌مه‌نداميه‌وه له‌دايک بوون.

وينه‌يه‌کى له چوارچيوه‌ گيراوى چيا، هى کاتى ده‌رچوونى له
خويندن، به ديواره‌که‌وه له نيوان پىخه‌ف و کورسيه‌که
هه‌لواسرابوو. گولبه‌نديکيشى به مله‌وه کرابوو. له گوشه‌يه‌کى
چوارچيوه‌که‌دا، وينه‌يه‌کى بچکۆله هه‌بوو، هى رۆژگارى مندالى، که
ده‌ستى داييابهى گرتبوو. لى کاتىک يه‌کىک لى نواريابيه‌ ده‌يبينى
له‌به‌ر ته‌پوتۆن، وينه‌که کال بووبووه‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا سه‌رنجى
خاپىنوکانه‌ى چيايان ده‌يبينى، که سه‌يرى گوشه‌ى لای راست ده‌کا.
کيزۆله‌يه‌کى بچکۆلانه به خۆى و ته‌نووره‌يه‌کى خه‌تخه‌ته‌وه به سه‌ر
پانتلۆنه‌که‌يدا هاتبووه‌خواره‌وه، به‌لام دياربوو به مقه‌سيکى کول به
خرابه‌ى برديرابوو. له وينه‌که‌دا، نيگای ئالان هيجى پيوه ديار نه‌بوو،
که‌چى هى هانا شاناز بوو.

له‌سه‌ر شاشه‌ى ته‌له‌فزيۆنه‌که که‌سانى قاتله‌به‌ر تاوتويى بايه‌خى
نايدۆلۆژياى پووبه‌رپووبوونه‌وه‌ى پاش پرگارکردنيان ده‌کرد.
ئەوه‌ى به شيوه‌يه‌کى بالکيش له شاشه‌که‌دا په‌خشکرا، فيديۆى شار
و گونده ويرانکراوه‌کان بوو، لايه‌کى شارى ديزين و بيناسازيه
هونه‌رييه‌که‌ى ته‌خت بووبوو، باله‌خانه‌ى نيوه‌سوتاو، ديواره‌کانيش
به چه‌شنى بيژينگ به گولله کون کون کرابوون، پشيله‌يه‌کى سى قاچ
له نيو ته‌پوتۆزى دارماوى داروپه‌ردودا ده‌يمياواند.

هيج شتىک نه‌گۆراوه. هانا به دەم ئەم قسه‌يه‌وه له‌سه‌ر
کورسيه‌که‌ى دانىشت و چه‌ند جارىک هه‌ژانديه‌وه. پرووى پر له

هيوای مندالہ ٹاواره کان، پرووی به خندهی شهرمانه کاتیک چاوی کامیرای سهردانکه دهچووه سهریان، به تهواوی له گهل دیمه نی دارمانه کان ناکوک بوو، که هر چند چرکه یهک پیشتر لیدرابوون. نیمه سهد سال بهر له ئیستا دهکوژراین؛ ئیستاش هر دهکوژرین. ئهوسا و ئیستاش مالو حالمان دهپرووخیتری. ئهوکات هارپینی سهر و ئیستاش پروو خاندنی مال.

ئالان به دهسته سهریک ئاره قه ی له خوی سهری. ریشه په رته لاوازه که ی به تهواوی سهری بوو بوو. "ئهوه تو باسی چی ده که ی؟ جیهان به خوی پشتی به کورد به ستووه تا داعشه بکوژه کان به زینی. کاتی خوی باوک و مامه کانم پیشبینی ئهوه یان کردبوو."

هانا به دوا ی چاویلکه که ی چاوی له ژووره که دا گنیرا، ههستیگرد له سهر ناوکه وه که که وتووه، به لام دوور بوو، په نجه خرپنه کانی نه ده گه یشتنی. ئهوه بوو دهستی دایه قولفی گوزچانه که ی. دیواری پشته وه ی په له ی جی سوبه ی کۆنینه ی دارانی پیوه بوو. هه موو قورسای خوی خسته سهر گوزپاله که، بهرله وه ی دانه ویته وه و چاویلکه که ی هه لگریته وه هه نگاویکی بۆ پیشه وه نا. له کاتی هه ولدان بۆ هه لستانه وه چاوی نوقاند و نه فره تیکیشی له دهم ده رچوو. "ئه ری ئه و کچه که ی دی؟" تو گووت سه عات ۵:۳۰ دیت، که چی ئیستا ۵:۴۰. رهنگی تو خستییته سهر که نالیکی هه له. ئیدی به شه له شهل گه رایه وه سهر کورسییه که ی و هر ورده کیکیشی له پاش به جیده ما. ئالانیش له سهر جینگه ی خوی به بیده نگی به سیله ی چا و ته ماشای ته له فزیونی کردبوو.

دهسته يهك له نهوجه وانان ناماده بوون له پاركه كه يارىي دوو
گولى بكن، پيلاوه نوييه كانيان به شاپلidan له توپ نمايشده كرد،
ئهمه ش له و كاتهيدا راهينه رهكان داوايان ليكردن مه شقى خو گهرم
داهيتان بكن.

هانا دهستىكى بو پرچى برد. پرچىكى په رشوبلاوى تيكه له
خوله ميشى و خه نهى پرته قالى و ره ش. ئينجا دهستى بو كونترول له كه
برد، كه گوشه يهكى له سهر پيخه فى ئالان دانرابوو، ئه وسا
كه ناله كانى گورى، كه نالى كوردى زياتر كه كليپى موزيك و
هه لپه ركى و بهرنامه ي سياسىيان له ئه وروپاوه په خنده كرد.

پيشكه شكاره ناوداره پروگه شه كه وه هاى له ميوانه كه ي پرسى:
"كه واته چى هانيداي ئه م فيلمه به هيزه دروستبكه ي؟" هر له دواى
ئهم قسه يه، كاميراكه وه رسوورايه سهر دهموچاوه به بزه كه ي
ميوانى بهرنامه كه. هانا ده مى لى به ش بوو، په نجه ي له سهر
كونترول كه له رزى و دوگمه يه كى داگرت. كه ناله كان ئوتوماتيك يانه
گوران، ديداره كه ي لى ون بوو.

ئالان و هانا بو چند چركه يه ك سه يرى يه كدييان كرد، روانينيكى
دريژتر له و هه موو سالانه و به دواى سه لماندنيشدا گه ران. كاتى
ئالان كونترول كه ي له هانا وهرگرته وه ئاگاي له دهست له رزينه كه ي
ئو نه بوو، دوگمه ي كونترول كه ي داگرت و داگرت وه، له بهر پاترييه
نيوه مردووه كه ي به ئاسانى خوى به دهسته وه نه دها و كه ناله كانى
نه ده گورى.

كاتى هانا دهموچاوى پيشكه شكاره كه ي بو كورته ساتيك بينى
بانگى كرد: "ئهمه يه! ئهمه خويه تى. ده ي بگه ريوه، بگه ريوه! بيده من!"

”دهى، بۇ ساتىك بىدەنگ بە.“ بە دەم ئەم قەسەيەوہ ئالان بە باشى
لە كۆنترۆلەكەي پوانى و توانى كەنالەكە بدوزىتەوہ. بە ساللاچوون
دەموچاوى لۇچ و گرنج گرنج كردبوو.

”پەپوولە شەرپانەكان، چىرۆكى سى ژنە كوردە. خەلكانىك
هەروەك من و تۇ؛ يەككىيان لە قوتابخانە وازىهيتنا، يەككىشىيان
خويندكارى زانكو و ئەوى دىكەشىيان دايك... بەلام كاتىك دېندەكان
پەلامارى زىدەكەي ئەويان لە پۇژاڧا دا، وىپراي ئەو راستىيەي كە
زۆرىنەي خەلكەكەي لە ناوچەي شەرپەلاتن و بارىيان كرد، بە
مالباتى ئەو ژنانە خۇشيانەوہ... كەچى ئەوان مانەوہ.“ چاويلكەي
پىنشكەشكارەكە هاتبووہ خوارەوہ تا سەر لىنوارى لووتى هاتبوو،
ئاماژەي ئەوہى دەدا كەوتنەكەي لە ئانوساتدا بى. ”بە بى هىچ
راھىنانىكى سەربازىيانە، دەيانزانى ئەگەر هات و لە لايەن دوژمنەوہ
بگىرىن. ئەوا لاقەدەكرىن و بازىرگانى سىكىسيان پىنۆدەكرى، ئىدى
ئەو ژنانە چوونە نىو جەنگىكى بى بەزەيى...“

”تۇ ھەي ژنى گەوج، دە لىنگەرى با مىوانەكەت قەسە بكا.“ ھانا بە
دەم ئەم قەسەيەوہ دەستى ئەوہندە توند بە دەسكى كورسىيەكەوہ
گرتبوو، جومگەي پىشتەدەستى سىپپاتە بووبوہوہ، بە
ئوقرەلىبىراويەوہ چاوەرىنى دەكرد، كامىراي بەرنامەكە بچىتە سەر
دەموچاوى مىوانەكە.

لە دەرەوہش ھاتوھاوارى يارىكەران گەشىتبووہ لوتكەي خۆي،
ئاخر تىپىكىيان گولى خۆي كردبوو. بوك و زاوايەكيش لاي نافورەي
پاركەكە بۇ وىنەگرتن وەستابوون.

’که واته سى ژن... به هۆکارى تاييهت و سياسى، ئەو ژنانە ئەگەر هاتبا و مشکىک لە ناندینه که بیان لى دەرکه وتبا نەيانده ويزا بيکوژن... که چى بوونه شهرفان. پيشکه شکاره ژنه که له گهل قسه که دهستی دريژده کرد وهک ئەوهى وشهکانى به ورده کاربیه وه لیگرتبى. ’جاننا و کۆله پشتيان له برى ئەوهى ماکیاژ و ئارايشتى تىدایى، ئیستا پر له نارنجوک و فيشه که. ئەوه فیلمیکه له بارهى جهنگ و ويرانکاری و تهرم و نهخوشى، هيشتاش...’

کامیرایه که گرته یه کی خیرای سیمای میوانه که ی نیشان دا، سه رى به ردابوو وه سووره لهگه رابوو. میوانه که په رچه می هه بوو، پرچيشى له پشته وه به قردیله یه کی که سک به ستبوو. به دهمبوسيش په پوله یه کی له سه ر سینگى قايم کردبوو.

پيشکه شکاره که روومه تى خوی خوراند و له سه ر کورسییه که ی هه ندیک بۆ پيشه وه هات، هيشتا کامیرا هه ر له سه ر ئەو بوو. ’کاتیک جهنگ کۆتایى دیت و ژنه ئیژدییه کان رزگار ده کهن، ئەوان ژنوار ئاوه دان ده که نه وه، ئەو گونده ی ته نیا هی ژنانه، ئەوه ی به خویان لگبن به لگبن خانوو هکانیان رۆناوه، داروباریان لى چاندوو، فیزه به کارهینانى گژوگیای دهرمانى بوونه، له گۆمه کراوه کان مه له ده کهن، به یه که وه خواردن دروستده کهن و به یه که وه ش چاکده بنه وه. ئەمه یان فیلمه هه ره باشه شيعر ئامیزه کان بووه تا ئیستا بینیبیتم. نازانم چون ویتای بکه م؟ وهک خه ونیک وابوو، زور جوان بوو، زوريش هه ستیار....

’شهرفانان، ئەو گۆرانیا نه ی دهیچرن، یه کیک له وان، دایکیکی کابانى مال، شاعیریکی نادیار، ها؟ ئەو دۆستایه تى و کتیرکتیه ی

نیوان ئهو ژنانه كه له دهرهوهی مهیدانی جهنگدا شتیکی هاوبهشیان به یهكوه نهبووه، ئای هاوار چ مایهی دندهدانه. ئهم كاراكتهرانه، ئای كه خوزاییانه چ كهسایهتییهکی کاریزمایان ههیه. پیموایی پرسیارهکهی من ئهوهیه ئاخو تو چون هاوسهنگی ئهو ههموو دژبهرییانهت راگرتووه؟ بهرلهوهی دهرهینهرهکه وهلام بداتهوه، خانمه پیشکهشکارهکه، ئهو قسهیهشی بو زیاد کرد: 'ئای چ بهرهمیکی ناسک و ههستبزوینه. له میهرهجانى كاندا دريژترین چهپلهی بو لیدرا، ئیستاش بو خهلاتی باشتین دهرهینهر بهربژیر کراوه... دهی لهبارهی ئهوهوه بومان بدوی! تکایه فهرموو.'

ئینجا کامیزا له نزیکهوه چوووه سهر روخساری ژنیکی تهمن سی ساله و پر به شاشهکه نیشانی دا، کاتیک بزهی دهکرد چالی چهناگهی قولتر و جوانتر نیشان دها و بریسکهش له چاویدا ههبوو. 'فیلمهکه لهسهر بنهمای سهركیشی راستهقینهی دهستهخوشکی مندالیم شلیز، روئراوه. بو دروستکردنی فیلمیش به ریگهی برایهکهمدا رویشتم.'

هانا و ئالان له خویشیان و له شانازیان دهستیان له یهك ئالاند، سهیری گرتهی نزیکهوههی کیژهکهیان کرد، ئهو کیژهی چهندین ساله نهیانینیوه. له و کاتهوهی له پوژنامه کوردیهکاندا لهبارهی فیلمه سهرکهوتوووهکهیانهوه شتیان خویندبووهوه، چاودیری بهرنامهکانی تهلهفزیونیان دهکرد بهلکو ئاگاداری خشتهی بهرنامهی چاوپیکهوتنه تهلهفزیونهکهی بن.

'بهئی، چیا سامان. ئهلهجهزیره به یهکیک له کهسه ههره کاریگههکانی سالی ۲۰۱۰ی لهقهلم داوه.'

”ئەو ھېشتا ھەر كاريگەرە، ئەوھى ئەو نوپنەرايەتتى دەكا كاريگەرە. دەسلەت پېنوابو-يان ھىوايان وابو-دۆزى چيا لەگەل ئەو پەتەھى دەيخەنە مىلى كۆتايى پېدى...“ لەيلا خويزى خۇى قوت دايەوھ. ”بەلام بە مردن، چيا و ئەوانەھى وەك چيان نابەزىنرېن. كوشتن و لەناوبردن دادى دىكتاتوران نادا، چونكە... چونكە ئەو ژان و ناسۆرەھى بەر كۆمەلگەھى قوربانىيەكە دەكەوئ، دەكرى بە شىوازى جۆربەجۆر بېتتە سەرچاويەكى بەھىز بۆ داھىتايى ھونەرى يان بۆ چالاكى و بەرگرى.“

پېشكەشكارى تەلەفزيۆنەكە سەرى بۆ لەقاند. ”ئىدى ئەمە...“

”باندۆرەكە ھەمىشە وەك يەك نىيە.“ ئەمجارەيان لەيلا دىرژەھى بە قسەكەھى خۇى دا. ”خۇ ھەر بە تەنيا ئەوھ نىيە، كە نىشتمانەكەمان داگىركرابى. خۇشەويستىشمان رېفئراوھ. دەكرى ستەمكارى دىنەھى خۆوئرانكردنى بىئاگايى بىدا. نازار پىنويستى بە رايىكردنە، بەو واتايەھى پىنويستى بە بناوانى دەرەككەيەوھ ھەيە. لەيلا دەستىكى لەسەر ئەوى دىكە دانا، ئەلقەيەكېش لە دەستى چەپەھى دەبرىقايەوھ. ”من قەرزابرى براكەم و ئەوانى دىكەم، ئەوانەھى فېريان كردين لە چەوساندنەوھ بالاتر بىن و قوتمان نەدا. جارى وابووھ خەرىكبووھ لە... لە شىوئىنكىدا دەستبەردار بىم، بەلام ھەر قەرزابرى ئەوم، نەوھك لەبەر ئاگايى و ئازايەتتى، بەلكو لەبەر راستگويى و ھەست و سۆزە سىروشتىيەكەھى.“

”بۆ براكەم... ئەو كەسەھى...“ پېشكەشكارەكە چەند پەرەيەكى ھەلدانەوھ و كامىتراكەش زوومى كردبووھوھ تا ھەردووكيان لە چوارچىوھى شاشەكە دەرېچن. ”بەلى پېشكەشكردنەكە لىرەدا زۆر

ئىستاش بە ئاشتىپارىز. من بۇ ئەۋە دەروانم رۇژىك بى قسەمان لە
 دژ نەكرى و ھەروھا قسەشمان لە سەر كەول نەكرى. جىھان
 پىۋىستى بەۋەيە ۋەك گەلىك بە خالى لاواز و بە ھىزەۋە
 پەسەندمان بكا. بۇ چەندىن نەۋەي كورد، ژيان دەستىپىدە كورد و بە
 توندوتىزىش كۆتايى پىدەھات. ھىوادارم ئەو رۇژگارە
 بەسەرچوبى.

لەيلا جارىكى دى دەستى لەسەر گردى سكى دانايەۋە، گەشپىن
 و متمانە بەخۇبوو.

لە پاركەكەش ھەراۋزەنای زۆر بە ھۆى گەشىتنى ميوانانى
 زەماۋەندەكەۋە پەيدا بوو، ئىدى گورانى گوترا و شايىش بە بازە
 كرا، دەسمالى ئالووالاش راۋەشىنران.

"خانم سامان، دەى پىمان بلئ، ئەرى چ ھەستىكت ھەيە كە
 كوردى؟ ئەرى تۇ پىيەۋە شانازى؟"

"من پىيەۋە شانازم؟ لەيلا چاۋى لە چراى ستۆدىۋكە كورد.
 ساتىك بىدەنگى بالى كىشا. ئەو سەرى خۇى بادا. شانازى
 وشەيەكى دروست نىيە."

خانمە پىشكەشكارەكە دۇخى دانىشتەكەى لەسەر كورسىيەكە
 راستكردەۋە و بە چاۋى مۇلقەۋە لە ميوانەكەى پوانى.

"خۇم شانازى بە خۇمەۋە ناكەم كە ژنىشم. ھەروھا كە
 ئادامىزادىشم. ئاخىر خۇم زەحمەتىم نەكىشاۋە تا بىمە ئەۋانە."

خانمە پىشكەشكارەكە چاۋىلەكانى لەچاۋ كوردنەۋە و لىۋەكانى
 وىكەپنەۋە.

"لن شادمانم بهوهی یه کیکم له وان. شته کهش، بؤ ماوه یه ک،
ماوه یه کی دریتژ سامناکانه سهخت بوو، به لام فیربووم پیزانینم بؤ
ئه وه هه بئ، که مرؤفیکم، ژنیکم و کوردیشم."
فرمیسکیک به چاوی ئالاندا هاته خواره وه. نه شیسریه وه. له
جیاتی ئه وه له یه کهم ئیمیلیدا، له ناو نیشانه که یدا نووسی "کیژه که م."

سەرنجنامەى نووسەر

پیکخراوی نەتەوہ یە کگرتووہکان و چەندین پیکخراوی مافەکانی مروّف راپۆرتی خۆیان لە سەر ئەوہ داوہ^{١٨٨} کە کەمینیە یەکی نەتەوہیی لە ئێران، مەبەستیان لە کوردە، زۆر جارن بوونەتە زۆرینە لە ئێو زیندانییە سیاسییەکان و بە دێندانەترین شیوہش ئازار و ئەشکەنجە دراون. ناوچەکانی کورد بە مەبەست ھەر بە پاشکەوتوویی ھیلراونەتەوہ، ئەمەش بووہتە مایەى رەگداکووانی ھەژاری و ھەموو لیکەوتەکانی تراوما و ئەو کیشانەى بە دوای بەلای ھەژاری و نەداریەوہ ھاتوون. ھەروہا کوردستان زەنگی ئاگادارکردنەوہشە بەوہى زۆرتەین رێژەى خۆکوشتنى تێدایە. ھەموو ئەو بەدپەفتاری و پەلامارانەى کراونەتە سەر کورد، کە لەو پۆمانەدا ناویان ھاتوہ، ئەوسا چ لە پێى گرتەى تەلەفزیۆنى بێ یان لە پێى راگەیاندى رادیۆوہ بێ یاخود وتە بە جۆش و پەرۆشەکانى بابە و گەرانەوہ بێ بۆ سەردەمى مندالى، سەرلەبەریان راستیى میژووین.

“Special Rapporteur on the situation of human rights in the ^{١٨٨} Islamic Republic of Iran,” UN Office of the High Commissioner for Human Rights, March ٥, ٢٠١٨,
https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Sessionr4/Documents/A_HRC_٢٤_٦٥_AUV.docx.

فهرزاد که مانگر، ئەو کەسەى بوو تە دندەرى ئەم پۆمانە، مامۆستای من بوو. هەرگیز یەکیشمان نەببینو، ئەویش قەت منى نەناسیو، بەلام ئەو شتیکی بنگەیی لە نیو ناخی مندا وەرچەرخاند.

کاتی ئێران ئەوی خستە زیندان، لە گوندیکی هەژاری کوردستاندا مامۆستای قوتابخانەى سەرەتایی بوو، ئەویان بە لایەنگری پارتيکی بەرەهەلستکاری کورد تاوانبار کرد، کەواتە ئەو "دوژمن"ی خودا بوو. لەو کاتەشدا رابەری بالای ئێران بە فەرمی نوینەری خودا بوو لەسەر زەوی، کەواتە هەر بەرەهەلستکارییەکی دەولەت بە کفر دادەنری، ئیدی ئەمە تاوانیکە و سزاکەشی مردنە.

وێرایی حاشالیکردنیکی سەرەختانەى تاوانبارکردنەکە، کەچی هەرگیز فهرزاد دادگاییەکی ریکوپیکی پێ رەوا نەببێرا. لەبری ئەو لەسەر دەستی دەولەت ئەو پەری بەخشندەیی لە توندوتیژی و ئەشکەنجەدانیکی دێندانەى پوو بەروو کرایەو. ئەو وەهای نووسی:

لێمدا چونکە کورد بووا، چونکە کورد بووم، چونکە تەلەفۆنە دەستیەکەم رینگتونکی کوردیی لەسەر بوو. ئەوان دەستیان لە کورسی بەستمەو ئەینجا فشاریان خستە سەر پنتە هەستیار و وروژینەرهکانی جەستم... ئەوان بە زور جلیان لە بەردا داکندم و هەر شەى ئەو بیان کرد بە گورز یان بە تیللا لاقەم بکەن ... ئەوان پنیەکانیان سندنم کردم و کارەبایان لێدام.

ریکخراوی لیبوردنی نیو دەولەوتی لە راپۆرتی خۆیدا^{۱۹۹}، کە لەبەر چەندبارەى لێدان و کوتان و هەلواسین و فەلاقیکردن و

"One Year After Execution Kurdish Political Activists Still
Persecuted," Amnesty International,

کاره‌با لیداندا باسک و قاچی فه‌زاد جه‌ما بو‌بوون. هه‌روه‌ها رینک‌خراوه‌که وته‌یه‌کی خه‌لیل به‌هرامیانی پاریزه‌ری وه‌ک خۆی هیناوه‌ته‌وه، کاتیک ئه‌و له دادگادا به‌وه تاوانبارکرا گوايه "مه‌ترسی بووه بۆ سه‌ر ئاسایشی نیشتمانی"، دادگاییه‌که‌ش له پینچ خوله‌ک زیاتری نه‌خایاند، دادوه‌ره‌کان حوکمه‌که‌یان به‌ بی هیچ پروونکردنه‌وه‌یه‌ک داوه و به‌ ته‌واویش له ژووره‌که چوونه‌ته‌ده‌روه. به‌هرامیان گوته‌ی: "به‌ ره‌هایه‌وه هیچ به‌لگه‌یه‌ک دژی که‌مانگه‌ر نه‌خرايه‌پوو. له ژيانی چل سه‌له‌ی پیناژوی قانونیانه‌ی مندا، هه‌رگیز به‌وداچوونیکي دادگاییکردنیکي وه‌هام نه‌بینیوه."

له‌و کاته‌شدا من له تورتۆ بیرم له سه‌ربه‌ستی و گۆشه‌گیریه‌که‌ی خۆم له تاراوگه‌ ده‌کرده‌وه. زۆر له ئامانجه‌کانم هاتبوونه‌دی، زه‌ماله‌ی خویندیم له زانگۆی ویندسۆرتا وه‌رگرت تا ماسته‌رنامه‌ له رسته‌ی نووسینی داهینه‌رانه بخوینم، کتییی به‌که‌می خۆشم واژوده‌کرد و له ده‌زگای کۆچه‌رانیش داوای کارم وه‌ک کریکاریکی کارامه و لیهاتوو ده‌کرد. هه‌رچه‌نده له‌و بیرکردنه‌وه‌شدا نغزو بو‌بووم که له که‌نه‌دا چاودیریم به سه‌روه نییه، به‌لام هینشتاش پیموابوو به ته‌واوی گویم لئ ناگیرئ. هه‌رچه‌نده پینانیم بۆ ئه‌و ماله هه‌بوو که ئه‌و هه‌موو شته‌ی خسته به‌رده‌ستم، لئ هینشتاش واقم له‌وه و‌پرده‌ما، که له بازاری کار و که‌رتی پیشه‌سازیی چاپه‌مه‌نییدا له سۆنگه‌ی جیاخوازیی(دیسکریمینیشن)دا پالم پینوه ده‌نری و فریده‌دریمه‌ ده‌روه‌ی بازنه. من چه‌ندین کاری نیو دانه رۆژیم هه‌بوو، به ئاسته‌م چاوه‌ژووریکي تایبه‌تم بۆ ده‌گیرا یان کاتی

[https://www.amnestyusa.org/one-year-after-execution-kurdishpolitical-activists-still-persecuted/.](https://www.amnestyusa.org/one-year-after-execution-kurdishpolitical-activists-still-persecuted/)

نووسينم بۆ پيدا دەبوو. ئەرى رازونياز لە گىزانەوہى ئەو چيرۆكە چيىہ؟ ئىنجا من بەسەر ئەو نامەيەى فەرزاددا كەوتم، ئەو نامەيەى لە زىندانە شوومەكەدا نووسىبوو، لە رىگەى سۆشيال ميدياشەوہ بلاوبووہوہ. منىش خوئىندمەوہ و ديسان خوئىندمەوہ.

يەكى (لە ليكۆلەرەوہكان) لەسەر بنەماى رەگەزى لىيىدام، دووہەميان لەسەر وشەكانم، سىنەميشيان لەسەر ئەوہى گوايە من ئاسايشى نەتەوہيىم خستووہتە مەترسىيەوہ، چوارەمىنيشيان بۆ ئەوہ ئەشكەنجەى دام ئاخو ھاوار و بانگم رەگاتە دونيا.

لە ھوش خۆم چووم، پاشان لە چاوہ زىندانەكەمدا بە ئاگا ھاتمەوہ. لە خۆمەوہ لەقەم دەھاوئىشت و لە ھاوارم دەدا و بە خۆم دەگووتەوہ ئەمە ھىماى ژيانە. ئاخىر ھەموو نەوزادىك بە قىژە و ھاوار سەردەردىنى.

ئىنجا فەرزاد دەقىكى ناوازەى ئەحمەد شاملزى شاعىرى ھىناوہتەوہ: "چيا بە يەكەمىن گاشەبەرد و مروڤىش بە يەكەمىن ئازار دەستپىدەكا."

فەرزاد يەكى بوو لەو بى ژمارانەى بە دەستى دەسەلاتدارانى ئىزان ئازار و ئەشكەنجەى سامناك دراون. لى ئەو يەكىك بوو لەو كەسە دەگمەنانەى بەرگەى گرت و نەبەزى: "لە كۆتايىدا لىرە دەچمە دەرى. ئەو پەپولەيەى دوئىنى شەو فرىبووہ ئىرە، بەختى خۆمى پىگوتم." ئەو ئازارى خۆى كرده شىعر و پابەند بە ئەندىشە و دالغەوہ لە جىبى خۆى مايەوہ، ئەو شوئىنەى ھەولياندا بەرلەوہى جەستەى لەناو بىبن گيان و دەروونى تىكبشكىشن. لە يەكى لە نامەكانىدا نووسىبووى جارىكيان دواى لىدانىكى زۆر و بىتام

خه ریکبوو له خوینی خۆیدا بخنکی. ئینجا گوئی له موزیکینکی کز بوو، دیاربوو له نزیک زیندانه وه که زهماوند بوو. خو ئه گهر من له شوینی ئه و بام، وه هام بیرده کرده وه، باشه چون ئه و خه لکه شایی و زهماوند ده کا، له کاتیکدا من ئه شکه نجه ده دریم؟ هه مان ئه و خه لکه ی من له پیناویاندا ده جه نگم؟ به لام نه خیز، ئه و به م جوړه بیرى نه کرده وه. له برى ئه وه، ئه و په یوه ست بوو به موزیکه که تا به دا لغه له جه سته که ساسه که ی خوی بچیته دهره وه و هه ر به خه یال خوی له جیگه ی زاواکه دابنی، ئیدی له گه ل بوو که خان شایی بکا، شاباش له سه ر شه ره فی هه موو ئه وانه لیندا، که گیانیان له پیناوی ئازادی خستو ته سه ر له پی ده ست و هه روها بۆ هه موو ئه وانه ی چاوه ری ده کن له گه ل مندا له ئازا کانیان په کبگر نه وه، ئه وانه ی ئیستا له پشت شیشه به ندی زیندانا ترنجینراون.

به لئى ئه و که سه بوو فه رزاد که مانگر، هه ر به و شیوه یه ش و هه ر به ته نیا خوی، به ته نیا له گه ل وشه کانی، دلی ملیونانی بۆ خوی پراکیشا و عه رش و قورشی ده سه لاتی تیوکراسی هه ژاند، ئه و رژیমে ی دنه ی دابه شکردن و بی ئومیدی و بیباکی ده دا. فه رزاد ده یزانی هه ر جاریک که سانی وه ک ئه و هیوا له ده ست ده دن، ده که ونه نیو گومی به زه یی به خۆداهاتن یان ترس بالیان به سه ردا ده کیشی، به م جوړه چه وسینه ریش به هیتر ده بی. فه رزاد که مانگر سه ره پای بیتاوانییه پاشکاوه که ی -له وانه شه له بهر کاریگه ریی و بهرگه گرتن- له ۹ ی ئاداری ۲۰۱۰ دا و له ته مه نی سی سالیدا له سیداره درا. له گه ل ئه ویش هه ر یه ک له شیرین عه له م هۆلی، فه رهاد وه کیلی، عه لی ئیسلامی و مه هدی ئیسلامیانیش له سیداره دران. به پینچه وانه ی قانونی ئیران خویشی، مالبا ته که ی ئاگادار نه کرانه وه.

دوای له سیداره دان، دایکی فهزاد له چاوپیکه و تنیکدا له ږی
 نه نته رنیته وه که منیش بینیم، گوتی: 'تای نه و چ گیانیکي چاکی
 هه بوو. نه و زور زور قوتابیه کانی خوشده ویستن. به هاریش وهرزی
 هه ره له پینشی نه و بوو. ناخر نه و له به هاردا له دایکبوو بوو.' گریان
 قسه کانی پی ږی. منیش تیگه یستم، که هر له وهرزی
 خوشیده ویست کوژرا.

دوای نه وهی هه واله کهم له سپیده یه کشه مه دا زانی، گریام و بو
 چه ندین سه عاتی دوو روږیژ هر له هه نسکم دها، هه ستمکرد
 به روکم گراوه و نازار ددریم، هه ستم به خو به تاوانبار زانین کرد،
 ناخر زیندانییه سیاسیه کان ده کوژران و منیش هیچ پینه ده کرا،
 هه ستم به نامرادی ده کرد، که ژنانی کورد له بهر نه وه ناگر له
 جه ستهی خویان به رده دهن تا له و ژان و ناسورهی تیدان ږزگاریان
 بی، منیش له و نیوه دا هیچ له دست نه ده هات.

کوشتنی فهزاد له سهر ده ستهی ده ولت وای لیکردم چه ندین
 پرسیار له میشکدا گینگل بخوا. نه ری من و تو چی بکه ین کاتی
 نه توانین ږو به ږووی نه و هه موو ویرانکاریه ببینه وه و نه شتوانین
 چاوی لن بپوشین؟ خو نه گهر خو م کو بکه مه وه و له باره ی کورده وه
 بنووسم تیا ده خویندریته وه؟ من نه وه م له نه مریکای باشووریش
 به دیکرد، که هندی ژیانی تاییه ت له نه وانی دیکه باستر
 دهنرخیندرین. نه ری کئی گویی له و چیرو کانه گرتوه؟

ژیانی کئی پاریزرا؟ پرسه بو کامه له ده ستمچوو دانرا؟

تۇ بلىنى چى دەبوو گەر ھاتبا و فەرزاد كەمانگەر لە زىندان ئازاد
بووبايە و لەتاو گيانى خۇى ھەلاتبا و ھەروەك ئالان كوردى لە
دەرياي ئىچەدا خنكابا؟

ئاخۇ چى دەبوو گەر ھاتبا و لە ئۇقيانوسىش دەرباز بيا و
پاشان لە مەلبەندى كۆچبەران گل درابايەو، تا لەوى ھەروەك
بەھرۇز بۇچانى، نووسەرى كىتىبى ھىچ نۇستىك جگە لە چياكان،
ئەوى لە زىندانى مانوس نووسىبووى، شاھىد بووايە بەسەر
خۇكوشتىنى لە رادەبەدەرى پەنابەرئانەو؟

ھىشتاش من ئەو لە فەرزادەو فىرېووم، كە خۇبەدەستەو، دان
بەدترىن بىرۇكەيە. لەو بېروايەدام، ئەگەر مرقۇئايەتى دلپىر بى لە
نايەكسانى، ئەوا ئىمە بۇ پىكھىنانى جقاتىكى سەرتاسەرى بەرەو
پىشەو دەرۇين، جقاتىك لە سەرووى ناسنامەى تەسك و
ھاوپەيمانىيەتىكى چىرۇپىر و تۇكمە، كە بە بى جياكارى، بەھا بۇ
ھەموو ژيانىك دابنى. باشە چۈن دەگەينە ئەو حالەتە؟

ويژە ئەو ھەستەمان لا دەچىنى كە نامرۇقەكان بگەينە مرقۇف، بە
قەولى جودىت بەتلەرىش ژيانى نالەبار لە رېئى ناسىنەو، ھەست و
نەستى مرقۇئايەتىمانەو بگۇرىن بۇ ژيانىكى كەمتر نالەبار. ويژە
وامان لىدەكا بە ئاگابىن لەو بارودۇخەى ھەزاران سالە شىوہى
خۇى ھەرگرتو، بەو پىنەى ئەو كەسەى جياواز دەردەكەوى ھاوتا
دەكرى بە مەترسى و ھەرەشە.

ھەروەك گوتراو، من وام بىنى لەسەر شانى زەبەلاھىك
وہستام. كاتىك كەسانىكى وەك كەمانگەر بى كۇلدان سەرسەختانە
بۇ دادپەرەوى تىكۇشاون، تەنانەت لە نىو سامناكترىن زىنداندا

هيوای خۆی له دەست نه‌دا، كه‌واته من وهك ژنیكى ئازاد وێرای
بیگانه‌فوبیا²⁰⁰، ده‌كری زۆر شت بكه‌م. ئیدی كاتی ئه‌وه بۆ ناكامی و
به‌دگومانی، بۆ ترس یان نا‌ئومیدی له ئارادا نه‌ماوه.

دیسان ده‌ستم دایه‌وه خامه‌كه‌م و ئیدی له و كاته دامنه‌ناوه‌ته‌وه.
ده‌ستم به ره‌شنووسی پۆمانیک كرد، ئه‌مه‌ی تازه خویندته‌وه،
پۆمانیکه ده‌رباره‌ی خوشك و برایه‌ك و له‌سه‌ر شه‌ره‌فی به‌كێك له
دۆسته‌كانم (چالاكوانیكى كورد كه له ئێران بۆ پزگاركردنی
گیانه‌كان ژبانی خۆی خسته مه‌ترسییه‌وه) ناوم نا خوشك، شاكه‌س،
له‌یلا. له هه‌مان كاتیشدا، تینكوشام ریزه‌ی خۆكوشتن له نیو هه‌ریمی
كورداندا كه‌م بكه‌مه‌وه. من هه‌م به قسه و هه‌م به نووسین شتم
له‌سه‌ر خۆ له‌ناوبردن بلاوكردووه‌ته‌وه - به نه‌ته‌وه
به‌كگرتووه‌كانیشه‌وه، ئه‌و فیدیویه‌ی له‌سه‌ر ماله‌په‌ره‌كه‌ی من هه‌یه.
هه‌روه‌ها من له‌گه‌ل تیمیكى متمانه‌دار كار ده‌كه‌م، كه كار له‌سه‌ر
فێركردنی رینگرتن له خۆكوشتن له ئێران ده‌كا، به شیوه‌یه‌ك دوور
بێ له چاری حكومه‌ت، ئه‌و حكومه‌ته‌ی ده‌به‌وێ ئیمه بێ هیوا بێن و
بمړین.

ئهم پۆمانه به دنده‌انی به‌رگرییه‌كه‌ی فه‌رزاد كه‌مانگه‌ر
نووسراوه، به‌لام ئه‌وه نا كه هه‌چ له‌یه‌كچوونیک له‌گه‌ل ژبانی تایبه‌تی
ئهو و چیرۆکی مالباته‌كه‌یدا هه‌بێ، هه‌مووی له ئه‌ندیشه‌وه
داریژراوه. ئه‌ندیشه‌ش لاسایی ژبان ده‌كاته‌وه، به‌لام له ژبان

Xenophobia²⁰⁰ بیگانه فوبیا: واته ترس له بیگانه. واته خه‌لكی خۆجینی متمانه به
كه‌سانی لایده و بیانی نا‌كه‌ن و لیان ده‌ترسین.

جياوازه، پٽويست بهوه دهكا بهسهرهاته به دواى يهكداهااتوهكان
هؤكار و كارىگهرييان ههين. وا له پؤمان چاوهپوان دهكرئ
ئاوهزمنهاندانه و خاوهن چارهسهرين.

هر بؤ نمونه، تهرمى فهرزاد (ههروهك تهرمى زؤر لهوانهئ له
سئداره دران) بؤ بهخاكسپاردنئكى شايسته نهگهپئرايهوه. هر
كاتئك مالباتهكهئ كولى غهريبييان ههلبستئ، ئهوا سهردانئ كؤپئكى
فهرمى دهكهن. ئهوان دهزانن ناوهكهئ بهتاله. ههروهها ئهوهش
دهزانن هر پارچهيهكى ههرئمهكهيان دهكرئ كؤرستانئكى نهناسراو
ين.

كهواته ئهم كئئبه تهنيا مشئئكه له خهروارئك. لهگهل ئهوهشدا،
لهوانهئ به رئكهوت نهين، كه كئئبهكه له دهئيم ساليادئ
لهسئدارهدانئدا چاپ دهين. ستهمكاران يهك به دواى يهكدا دهكهن.
فهرزاد كهمانگه ر و ئهوانهئ وهك ئهويشن، به نهمرئى دهمنئنهوه.

كؤتابئ

چەند سەردىپىرىك لە ژياننامەى وەرگىتەر

- لە ۱۹۶۸ لە گوندى گرتك لە دۆلى روستىنى دەفەرى بالەكايەتى لەدايكبووه
- لە ۱۹۸۸دا بە كالۆرىيۆسى لە قانونون لە زانكۆى بەغدا وەرگرتووه.
- لە ۱۹۹۷ەو ۲۰۱۲ ئاوارەى ئەوروپا (هۆلەندا و بەرىتانيا) بووه.
- لە پال زمانى زگماكىدا؛ زمانەكانى عەرەبى، هۆلەندى و ئىنگلىزىش دەزانى.
- لە ۱۹۸۶ەو ھەولى نووسىنى داوه. تا ئىستا بىست كىتیبى لە زمانەكانى هۆلەندى و ئىنگلىزىيەو وەرگىتەرپاون. دەيان گوتار و لىكۆلىنەو ەى قانونى و سىياسىشى بلاوكر دوونەتەو.

چاپکراوهکانی وەرگێتر

- ۱ - نهنینییهکانی مۆساد، نووسینی گۆردۆن تۆماس، وەرگێران له هۆلهندییهوه، سێ جار چاپکراوهتهوه؛ چاپی یهکهم ۲۰۰۸ چاپخانهی هیفی، ههولێر. چاپی دووههم دهزگهی چاپ و بلاوکردنهوهی پۆژههلات، ههولێر ۲۰۱۴. چاپی سێههم پۆژههلات ۲۰۱۶.
- ۲ - مادلین ئۆلبرایت، سیاسهتی ئەمریکا و پۆژههلاتی ناوهراست، وەرگێران له هۆلهندییهوه، سهنتهری نما ۲۰۰۹، ههولێر.
- ۳ - داود بنگوریۆن، دامهزێنهری دهولهتی ئیسرائیل، نووسینی پۆبهرت سهنت یۆهن، وەرگێران له هۆلهندییهوه، چاپخانهی هیفی ۲۰۱۱، ههولێر. چاپی دووههم ناوهندی ئاوێر ۲۰۱۶ ههولێر.
- ۴ - کوردستان له نیوان سیفهەر و سنووره دهستکردهکاندا، نووسینی: هیسەر لێهر واگنەر. میژوو. وەرگێران له ئینگلیزییهوه. چاپی یهکهم؛ له بلاوکرارهکانی ئەکادیمیای کوردی ههولێر ۲۰۱۳. چاپی دووههم، ئاوێر ۲۰۱۵.
- ۵ - وهرزیکى سپی و شکوبرینگ، ئەندریی برینگ. پۆمان. وەرگێران له ئینگلیزییهوه، ناوهندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنهوه، ههولێر ۲۰۱۳.
- ۶ - ژبانی من، چۆن ئیسرائیل دامهزێنرا؟ گۆلدا مایەر، یاداشت، وەرگێران له ئینگلیزییهوه، ناوهندی ئاوێر، ههولێر. ۲۰۱۴.

- ۷ - ئىنفىرتۆ، دۆزەخ، دان براون، رۆمان، وەرگىران لە ئىنگلىزىيە، ناوەندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكرده، هەولير ۲۰۱۵.
- ۸ - شەرەف، ئەليف شەفەق، رۆمان، وەرگىران لە ئىنگلىزىيە، ناوەندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكرده، هەولير ۲۰۱۵.
- ۹ - ياخييون، مناحيم بيگن، يادەوهرى، وەرگىران لە ئىنگلىزىيە، ناوەندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكرده، هەولير ۲۰۱۶.
- ۱۰ - خانووەكەى مزگەوتى، قادر عەبدوللا، رۆمان، وەرگىران لە ھۆلەندىيە، ناوەندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكرده، هەولير ۲۰۱۶.
- ۱۱ - كۆدەكەى دافىنشى، دان براون، رۆمان، وەرگىران لە ئىنگلىزىيە، ناوەندى ئاوير، هەولير ۲۰۱۶.
- ۱۲ - خەتى بزمارى، رۆمان، قادر عەبدوللا، وەرگىران لە ھۆلەندىيە، ناوەندى ئەندىشە، سلیمانى ۲۰۱۷.
- ۱۳ - كرده ھەرەگرنگەكانى مۆساد، ميخائيل بار زۆھار و نەسىم ميشال، وەرگىران لە ئىنگلىزىيە، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلیمانى.
- ۱۴ - لە مەككە، قادر عەبدوللا، رۆمان، وەرگىران لە ھۆلەندىيە، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلیمانى.
- ۱۵ - ئەرى كورد بوونە بەردەباز؟! رۆبەرت بريان گيبسن، ميژوو، لە ئىنگلىزىيە، چاپخانەى كوردستان، سلیمانى ۲۰۱۹.
- ۱۶ - شەوہ سىپىيەكان، مناحيم بيگن، يادەوهرى، لە ئىنگلىزىيە، چاپخانەى پۇژھەلات، هەولير، ۲۰۱۹.

۱۷ - زۆربای ئیرانی، قادر عەبدوللا، رۆمان، لە ھۆلەندییەو، چاپخانەى ھەمدى، سلیمانی، ۲۰۲۰.

۱۸- ژيانى من، گۆلدا مایەر، یادەوهرى، لە ئینگلیزییەو، چاپىكى نوى چاککراو، چاپخانەى کارۆ، سلیمانی، ۲۰۲۰.

۱۹- کچانى دووکەل و ئاگر، ئاڤا ھوما، رۆمان، لە ئینگلیزییەو، ۲۰۲۱

ئامادەى چاپ:

۲۰ - ھیلېک بە نیو لمد، جیمس بار، میژوو، لە ئینگلیزییەو.

Daughters of Smoke and Fire

a Novel

AVA HOMA

Translated by
Shafiq H Kheder

2021

“كچانى دووكه ل و ناگر چيروكيني سهرنجراكيشى مالباتيكة، خه يال و نه ندېشه ي ئيمه له سهر ئه و مملانييه ده كاته وه، كه وهك كورد بژيت. داستانيكي دنه در به روانينيكي كومه لايه تي و سياسي بو نيو ناخي ناستامه ي كوردى و سياسه ت و ژيانى ژنان. بو خه بات له پيناو مانه وه و نازادى، له يلا، شاكه سه بويره كه، ه ي له بيرچوونه وه و فه راموشكردن نييه. ئاڤا هوما له داستانه كه يدا سه داي راسته قينه ي خه ون و ئاره زووى ژنانى كورده بو نازادى”

پروفيسور شههره زاد موجاب
نووسه رى كتيبي: ژنانى نه ته وه يه كى بن ده ولت

